

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ.

JOANNIS STOBÆI

FLORILEGIUM.

Stobæus,

Joannis

AD MANUSCRIPTORUM FIDEM EMENDAUIT ET SUPPLEVIT

THOMAS GAISFORD, A.M.

GRÆCÆ LINGUÆ PROFESSOR REGIUS.

VOL. IV.

H

u.303

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXXII.

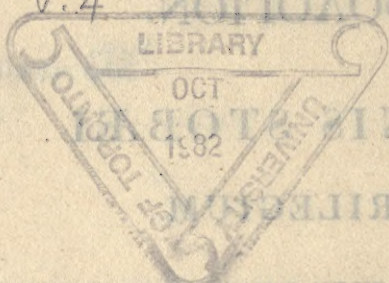
PA

4436

A4

1822

v. 4

THOMAS GAISFORD, A.M.

GRACE SINCE PROFESSOR REGIUS

VOL. IV

OXONII

E TYPGRAPHIS CLARENDRAMI

MDCCLXXII

IGANNIS STORBEI

FLORILEGIUM

AD RHIMUM.

IOANNIS STOBÆI

FLORILEGIUM

AD EPIMIUM FILIUM

SIVE

COLLECTANEORUM LIBER

SCITE DICTA ET PRÆCEPTA CONTINENS

LATINO CARMINE REDDITUS AB HUGONE GROTIŌ.

TITULUS I.

DE VIRTUTE, ET QUOMODO SECUNDUM
VIRTUTEM VIVENDUM SIT.

1. *Sophocles Eriphylæ.*

VIRTUTIS una, quæ manet, possessio est.

2. *Euripides Andromacha.*

Quod reliquum bonis

Post mortem superest, nulla abolet dies.

Virtus incolumis post cineres micat.

3. *Idem Œdipo.*

Non solus ille est quem dat argenti nitor

Aurique nummus, sed genus potissimum

Nummi, ipsa virtus, usuique aptissimum.

4. *Idem Temenesi.*

Virtus, ubi quis interit, non interit,

Sed vivit et post corpus: at si quis malus

Intereat, ejus cuncta sub terram cadunt.

5. *Idem.*

Pudet pigetque recta sectantem virum
 Pravum vocari. Scilicet disci potest
 Et ipsa virtus: sensus infantum rudis
 Quæ nescit audit, inde conatur loqui:
 Tum quæ puer quis didicit, hæc gaudet senex
 Meminisse: tantum est indoli formam dare.

6. *Incertus.*

Virtute nulla carior possessio est,
 Quæ nescit auro sola se servam dare,
 Vitæve amor, vel Quiritum plausibus.
 Virtute quo quis utitur magis ac magis,
 Hoc illa crescens se fit excellentior.

7. *Euripides.*

Humana virtus omnia antistat bona.

8. *Idem Antiopa.*

Tria justa, fili, te peræquum est discere:
 Deos vereri, deinde genitores tuos,
 Tum sancta Graiis jura. Quod si feceris,
 Stat pulchra tibi corona rumoris boni.

9. *Bacchylides.*

^a Unus ad felicitatem callis est mortalibus,
 Absque cordolio quod ævi contigit transmittere.

10. *Incertus.*

^b Mali est levamen esse sine negotio.
 Quod indecorum est tu nec audi, nec vide.
 Mens sana sano corpore est præstantior.
^c Modestia est servanda cœnanti foris.
^d Perhibere vera semper ingenuum decet.
 Mores tueri liberos magnum puta.
 Te liberum ipse moribus præsta tuis.
 Virtutis omnis horreum modestia est.

^a Refer ad Tit. CVIII.

^b Refer ad Tit. XXX.

^c Refer ad Tit. V.

^d Refer ad Tit. XI.

Quantum potes fac mentis ut curam geras.
 Mores decori frugis est pulchræ seges.
 Composita recte vita pulchra obventio est.
 Curanda res est ex decoro vivere.
 * Beatus ille quoi beatus imperat.
 Virtus hominibus implet armorum vicem.

11. *Incertus.*

Nunquam bono est exosus alter vir bonus.
 Quippe opera recta sensus recti proserunt.
 Bonis hominibus quid nisi bona det Deus?
 Bonos probosque colere et imitari decet.
 Est moris explorator humani dies.

12. *Aristoteles Hymno in Virtutem.*

Recte vel nimio labore constans
 Et quovis pretio petenda Virtus:
 Te propter, Dea pulchra, te jubente
 Graiis dulce mori: nihil labores,
 Et tristes nihil expavere casus.
 Tu sævo vetitum perire leto
 Semen mentibus inseris beatum,
 Præ qua spernitur et superba gaza
 Et dulcis sopor et boni parentes.
 Te propter Jove prosati supremo
 Alcmenæ soboles genusque Ledæ
 Tot casus subiere, tot pericla,
 Quid possent avidi docere factis.
 Te propter facibus tuis calentes
 Ajax inclitus et feròx Achilles
 Iverunt Stygias videre portas.
 Propter dulce tuæ decus juventæ
 Præclari generosa stirps Atarnei
 Decrevit radiis carere Phœbi:

* Refer ad Tit. LXII.

Quem nunc carmine nescio perire
 In laudem Jovis Hospitis celebrant
 Proles Mnemosynæ novem Camænæ.

13. *Philippides Ananusa.*

Ne turpe vinci, si quid erraris, puta:
 Hæc namque vera est ad bonam frugem via.

14. *Epicharmus.*

Cuncta sapiens prævidebit, pœnitebit sic nihil.

15. *Scriptor aurei Carminis.*

Res has superare memento,
 Ingluviem, somnumque, simulque libidinis arma,
 Irarumque faces. Nihil adjutoribus aude
 Turpe aliis, solusque nihil: te discere vereri.
 Justitiam factisque simul verbisque celebra.
 In re vel minima peccare assuescere noli.
 Omnibus esse mori genitis fatale memento.
 Res et opes quærique solent iterumque perire.

16. *Solon.*

Sæpe mali dites, et fortibus instat egestas:

At mihi virtutis munera divitiis

Permutare nefas; manet usque immobilis illa,

At fluxas nunc hic, nunc habet alter opes.

17. *Hesiodus Operibus.*

Improbis nullo datur amplectenda labore;
 Tam prope nos habitat; tam molli calle petenda.

Sudorem ante aditum virtutis Di posuerunt.

Et longa huc et celsa simul via ducit euntem,

Ardua principio: sed ubi est ad culmina ventum,

Incipiet molli sese submittere clivo.

Paulus Silentarius. [Anthol. Pal. X. 74.]

Nec ridens Fortuna suo te sublevet æstu,

Nec libertatem sequior aura domet.

Cogitur adversis hæc vita obnoxia ventis,

Nunc huc, nunc illuc, tracta, retracta sequi.

Virtus sola manet non mobilis: hæc tibi præstat
Securum vitæ per mare navigium.

TITULUS II.

DE VITIO.

1. *Demetrius.*

Addicta pravis mens ad insidias patet :
Intenta nempe quæstibus semper suis,
Et temere credit, et ruit cæco impetu.

2. *Axionicus.*

Quoties probus vir improbo pecuniam
Credit, dolorem recipit usuræ loco.

3. *Antiphanes.*

Qui cum sit opulens nequiter quicquam facit,
Hunc si esset pauper quid non facturum putas?

4. *Menander Pellice.*

Consilia versat multa qui pravis studet.

5. *Idem.*

Cum recta fatur improbum odi maxime.

6. *Idem.*

Rationis actu nescit improbitas regi.

7. *Æschylus.*

Homini erimen assignat Deus,

Eruere quoties funditus statuit domum.

8. *Euripides Ixione.*

Justi capesse nomen, at facta occupa
Quidvis agentis: parta sic tibi res erit.

9. *Sclerias.*

Multos videre est oris ingenui et probi,
Sed queis in animo liberale sit nihil.

10. *Philippides.*

† Calumniator, quamvis inclemens, minas
Duas si dederis, agno abibit mollior.

† Refer ad Tit. XLII.

11. *Hesiodus Operibus.*

Nulla boni justique et fas servantis et æquum
 Gratia: laudatur scelerum fraudisque repertor,
 Et vi cuncta trahens: nusquam pudor: aurea nusquam
 Justitia: insultant pravi potioribus ultro
 Falsiloquo sermone, sed et jurare parati.
 Invidia a tergo miseris mortalibus instat
 Læta malis, immane tuens, sæva omina portans.

12. *Zenodotus.*

Virtute laus paratur, ignavis pari
 Tam vita quam mors transit in silentio.

13. *Hesiodus Operibus.*

Non mihi nunc igitur, non qui de sanguine nostro
 Natus erit, juste sit vivere: noxia namque
 Justitia est, cum jura magis pejoribus adsint.

14. *Ibidem.*

Vicinus malus, atra lues: bonus, optima merx est;
 Quem qui indeptus erit, mactum se credat honore.

15. *Euripides Bellerophonte.*

Utcunque malis commodat auras
 Fortuna suas, utcunque ferox,
 Partas subito cum spectat opes,
 Raptor spreto jure superbit,
 Nihil heic stabile est tutumque nihil.
 Negat heredem res rapta sequi.
 Tempus nullo genitore satum
 Æquat normis omnia rectis,
 Tandemque malas detegit artes.

16. *Idem Medea.*

Deus, quid hoc est! si fides auri fuit
 Suspecta, sunt, te dante, quæ cernant notæ:
 Justos iniquis signa quæ discriminent,
 Nulla invenire est corpore in mortalium.

17. *Sophocles Tenye.*

Ætate in ista quam nihil recti est super:
Pravos tot inter qui sapit solus perit.

26. *Philemon Circulatore.*

Quam prava tota est indoles mortalium,
Quæ cæteroqui non egeret legibus?
Tun' credis hominem relliquis animantibus
Differre? nihilum distat, hoc demto tamen,
Quod alia cum sint prona, rectum animans homo est.

27. *Idem.*

ε At cur Prometheus fictor humani gregis
Animantiumque reliquorum, unam singulis
Generibus bestiarum naturam dedit?
Immane cunctis robur est leonibus:
Ingenium pavidum lepores nusquam non habent:
Nec inter vulpes alia vaftris moribus,
h Simplicibus alia est: quin tricena vulpium
Si forte millia in unum contraxis locum,
Erit per omnes unus ingenii tenor.
At inter homines quot sunt numero corpora,
Totidem videre est studia et vivendi modos.

28. *Sophocles Ajace.*

i Abeo: probrosum namque si quis me audiat
Corripere dictis, quem sit ulcisci manu.

29. *Idem Phædra.*

Abeo: nec etenim dicta quæ promo, tibi
Laudare cordi est, nec mihi mores tuos.

ε Refer ad Tit. XCVIII.

severis.

h Sic em. Grotius: olim, *Alia est*

i Refer ad Tit. XXXVI.

TITULUS III.

DE PRUDENTIA.

1. *Æschylus.*

Adesto rebus, quodque oportet hoc age.
Non multa qui scit, sed quod est ex re, sapit.

2. *Sophocles.*

Quæstus non potest major dari,
Quam mens subacta regulis prudentiæ.

3. *Menander.*

Per mille nobis Dî sutelarum modos
Imponunt: ut qui plus ingenio polleant.

4. *Incertus.*

Etiam celari si quid te cognoveris,
Ne præ te fertor. Nam res perplexissima est
Id scire, te quod alius celatum velit.

5. *Sophocles Ajace.*

Si dabitur istis moribus licentia,
Jam nulla poterit perrogari sanctio:
Si jure victor vi mera exturbabitur,
Postrema primi, prima postremi ferent.
Quin ista sunt linquenda. Non populi sita est
In mole vasta corporis securitas,
Sed mente quisquis præstat, imperium obtinet.
Bos latera tantus sub magisterio tamen
Tenuis flagelli rectus incedit viam.

6. *Menander Incito.*

Qui valet prudentia,
Is vero est vates et consultor optimus.

7. *Idem.*

Rerum optimarum effectrix est sollertia,
Ad recta et sana sese si converterit.

8. *Sophocles Alete.*

Tranquillus animus, conscius recte sibi,
 Multa aptus est reperire quæ vafros latent.

9. *Menander.*

In ætate hominum nŕl, pater, præstantius
 Ratione est et consilio. Nam res qui ordinat,
 Viasque agendi recte disponit, sibi
 Est princeps, imperator, consiliarius,
 Tribunus plebis. Cuncta habet cui mens adest.

10. *Æschylus.*

Sapiente qui plus sapiat est cum fallitur.

Idem.

Justos nec ipse Juppiter spernit dolos.

11. *Menander.*

Prudentiæ subjecta parent omnia.

12. *Euripides Antiopa.*

Tu corpus in me molle et infirmum secus
 Non jure culpas. Si mihi sapientia
 Concessa, plus hoc quam lacertorum tori.

13. *Sophocles.*

Quod visus oculis, mens id esse animis solet.

14. *Incertus.*

Juvare miseros optimis dignus labor.

15. *Incertus.*

At sapere recte numinis magni loco est.

16. *Agatho.*

Fortuna lapsa est nobis, non prudentia.

17. *Chæremon.*

Non criminaris, ut putas, prudentiam:
 Quod optimum est, honore dignum est maximo:
 Qui sapere didicit, cuncta complexus tenet.

18. *Euripides Erechtheo.*

^k Cum justa poscas, nate, quod poscis dabo.
 Nam tibi dat ætas sapere: nec me mortuo

^k Refer ad Tit. XLVIII.

Sententiarum vis paternarum excidet.
 Dabo ergo gemmas quæ juventutem juvent,
 Sermone quamvis multa complectens brevi.
 Benignus esto semper et tractabilis:
 Nec diviti largire plus quam pauperi.
 Da te fruendum pariter ex æquo omnibus.
 Negotiorum, de duobus quæ imminet,
 Statim alteri animum adverte, ne procrastina.
 Fundare si vis solia mansuræ domus,
 Opes iniquas sperne. Nam quæ per nefas
 Trans limen intrant, stare non possunt diu.
 Fac aliquid habeas: inde nobilitas venit,
 Et nuptiarum copia optimatium.
 At pauper, adsit quamlibet sapientia,
 Expers honoris nomen habet inglorium.
 Tales amicos quære, qui verum loqui
 Constanter ausint: obde ferratas fores
 His, qui infideles gratiæ se mancipant.
 Adsuesce senibus: utile est commercium.
 Brevis voluptas sæpe tristitiam parit.
 Ad dignitatis alta vectus culmina
 Ne civium corporibus illudas cave:
 In sese et enses acuit et laqueum vocat
 Quicumque honesti pauperis spurcat domum.
 Mandare noli non probis rempublicam:
 Namque impiorum natio, gazam sibi
 Vel imperi vim naeta, desultat ferox,
 Crevisse cernens spem supra subito lares.
 Et jam manum da, nate, tangendam patri,
 Valeque. Nam te prohibet amplecti pudor:
 Cor quippe non muliebri sapientem decet.

19. *Theognis.*

Illi lingua sapit, oculi quoque, nec minus aures,
 Quæque sita in medio est pectore mens animi.

20. *Euripides Polyide.*

Quisquis suæ ipse fræna naturæ tenet,
 Consulere recte commodis novit suis.

21. *Scriptor aurei Carminis.*

Plurimus humanas sermo defertur ad aures,
 Inde bonus, malus inde: sed his tu parce moveri,
 Nec cursu desiste: pati mendacia disce
 Leniter. Hæc vero tibi sint ante omnia curæ:
 Non dictis tibi, non factis persuadeat alter
 Ut dicas, facias, quod rectius esset omitti.
 Quæ nocitura cave: sint consilia ante labores.

22. *Euripides Peliasi.*

Stimulis potentum ne recalcitres cave.

23. *Menæander.*

Si tibi quod nihilo plus est dederit quispiam,
 Quantillum dederit sume: nam quamvis parum.
 Accipere, multo accipere plus est quam nihil.

25. *Incertus.*

Bonum undequaque maximum prudentia est.
 Cujus notæ sit quisque, indicium oratio est.
 Præclara res est, nosse præclara omnia.
 Eris beatus, sapere si recte vales.
 Præstare semper crede quod tutissimum est.
 Est agere recte, sapere non recte tamen.
 Perita cura vincit imperitiam.
 Evasi doctus spectans aliena ad mala.
 Amatur genitor cui pro ira prudentia est.
 Fortuna si adsit, sapere res dulcissima est.
 Odi professum sapere, qui sibi non sapit.
 Bene judicare majus est silentio.
 Valens sagaci mente, quod pravum est, fuge.
 Odio est, quicumque præter ætatem sapit.
 Quid cogites scit nemo: quid facias patet.

Non rebus apta est omnibus prudentia,
 Sed sunt quæ casu eveniunt.
 Nil agere temere semper est tutissimum.
 Ratio inter homines obtinet fræni vicem.
 Quam nihil est disciplina ni mens adsiet?

Theognis.

Qui sapit, huic durum est ad stultos multa profari :

Non tamen et semper posse silere datur.

Hesiodus Operibus.

Ille quidem ante omnes, per se ipse quid utile, quid non
 Qui videt, et longe fines prospectat agendi :
 Qui bene consultis didicit parere, secundus :
 At qui consiliis pollet nihil ipse, nec audit
 Suadentes alios, nullos homo vivit ad usus.

Lucianus. [Anthol. Pal. X. 37.]

Consiliis satius tarde gradientibus uti :

Quæ cita sunt, post se pænituissse trahunt.

[Anthol. Pal. XI. 356.]

Cætera qui verax, in te mentitur Homerus,
 Consiliis juvenum cum pondus abesse negavit.

Scriptor aurei Carminis.

Consilio factum prævortere, ne quid aberres.

Idem.

Ut nisi consulto quid agas, assuescere noli.

Phocylides.

Ne tibi cor inflent, sapientia, robur, opesve.
 Unus enim Deus est sapiens, divesque, potensque.

26. *Idem.*

Telum homini ratio, ferro vel acutius ipso.
 Nam Deus insevīt cunctis animantibus arma :
 Hinc avibus pennæ celeres, vis tanta leoni,
 Spicula sunt apibus, sunt et sua cornua tauris,
 Munimenta sui. Ast homini mens sola relicta est.

¹ Refer ad Tit. XXXV. et hinc variis locis

Illa autem princeps sapientia, quam Deus afflat.

Bellipotentibus antistant sapientipotentes.

Rura, rates, urbes sapientia sola gubernat.

Scriptor aurei Carminis.

Ne prius in dulcem declines lumina somnum,

Quam bene perpendas ter totius acta diei,

Quo prætergressus, quid gestum in tempore, quid non,

Lucis ab exortu supremam ad vesperis horam.

Tristitiam curvis impende et gaudia rectis.

^m [Hæc in perpetuo cura, meditare, labora:

Hæc te in divinæ virtutis sede locabunt.]

Orpheus de gemmis, aut potius Onomacritus.

His ego, qui nostris cupient accedere dictis,

Munera polliceor fulvo meliora metallo.

Sed res ista virum quærit, cui nulla laborum

Tædia, qui nil non vigil experiatur agatque,

Discat et ipse aliquid per se, cupiatque doceri.

Idem.

Me minus humanæ regina pecunia vitæ,

Quam juvat impleri doctis sermonibus aures.

Idem.

Audite o Superi, nam vos sapientia novit

Sancta duces.

Euripides Hecuba.

Sapere in miseris magna vis sapientiæ est.

27. *Idem Antiopa.*

Cantare promptum, dicere est promptum mihi,

Quod juvet, et urbis neutiquam incendat mala.

Non vilis animi motus est, miserescere,

Sed mentis altum providæ. Noxa imminet,

Cum sapere sese qui putant, sapiunt nimis.

^m Hos versus addidit Grotius in ms.

28. *Theognis.*

Tu quenquam laudare cave: nisi qualis ad iram
 Noris, qui mores, ingeniique vigor.
 Multis namque hominum sublesta et adultera furtim
 Mens latet, inque dies est alia atque alia.
 Sed ficti mores ipso se tempore produunt;
 Nec me deceptum sæpius inficior.

Incertus.

Non proferenda, sed tegenda inscitia est.

Epicharmus.

Vigila: neu quid temere credas: nervi hi sunt prudentiæ.

Paulus Silentarius. [Anthol. Pal. X. 76.]

Vivere non dulce est, animo sed pellere curas
 Quæ pingunt celeri tempora canitie.
 Divitias cupiam quantum satis: id quod abundat,
 Est animum auratis sollicitudinibus.
 Hinc et sæpe mori melius quam vivere, et audax
 Paupertas magnas sæpe lacessit opes.
 Hæc bene cum noris, maneat sapientia sola
 Spes tibi, in hanc certum dirige mentis iter.

Incertus.

Pretiosa res est nulla præ sapientia.

Quæ nescias didicisse, pars sapientiæ est.
 Sapiente ab homine nata primum oratio est.
 Non cuncta prospectare sapienti datum.
 Est sapere pretio quolibet pretiosius.
 Est unde sapias discere a sapientibus.
 Sui ipse dissimulator est sapiens mali.
 Honestæ cuncta nosse res pulcherrima est.

TITULUS IV.

DE IMPRUDENTIA.

Phocylides.

Judicis arbitrium ignaris permittere noli:
 Doctrinam doctus regit, artem conscius artis.
 Non capit indoctus sublimia doctrinarum.
 Qui didicere boni nŕl, mens obbrutuit illis.

Idem.

Nonne vides, ut sponte sua sibi quisque ruinam
 Accersant: miser heu, bona qui vicina nec audit,
 Nec videt. Effugium pauci novere malorum.

Orpheus de Gemmis.

Heu generi humano discendi nulla cupido est:
 Nec satis hoc: vixdum visas contemnimus artes.

Idem.

Ah miseri, quibus ipsa etiam sapientia sordet.

Idem.

Ignari, excordes, divinæ sortis egeni,
 More feræ vivunt: sed nec cælestia quærunt
 Auxilia, ut possint vitiorum rumpere nexus,
 Egregiumque nihil, nihil admirabile norunt:
 Usque adeo circum sedet atra in pectore nubes,
 Quæ proferre pedem virtutum in florida prata
 Invidet, et pulchro vinciri tempora sero.

Scriptor aurei Carminis.

Turpia patrato patrare, nefanda profari
 Ignari est: fac tu nequeant quæ facta dolere,
 Et quod non calles nihil incipe: disce quod usus
 Exigit: hæc vitam tibi sunt paritura beatam.

I. Sophocles.

Quos distinent adversa, surdescunt malis,
 Et clara quæ sunt non vident, nec cum vident.

2. *Euripides.*

Nec nosse, nec videre quæ peccaveris,
Est incitamen grande confidentiæ.

3. *Hesiodus.*

Mente caret quisquis certare potentibus audet:
Spe sine vincendi probrum subit atque dolores.

4. *Menander.*

Malum est ab optione desipientia.

5. *Sophocles.*

Nihil scientum vulnus intractabile est.

6. *Menander.*

Tibi si nocet, Fortuna cur audit male?

7. *Idem Militibus.*

ⁿ Latet omne crimen dum fit, sed quantum siet
Scelus, peracto scelere demum intelligas.

8. *Idem.*

^o Miseranda res est usque eo delinquere
Ut nos vetet proferre commissum pudor.

9. *Euripides Ino.*

Multi feroces spiritu indomabili
Sua obtenebrant damna, vel elades tegunt.

10. *Idem Temenisi.*

Vecordiæ res plena dejectum metu,
Fortuna si quid afflet, animos tollere.

11. *Idem Æolo.*

Principia finem non bonum expectant mala.

12. *Sappho.*

Non Famæ memoris post obitum penna superstitem
Te sublime vehet, Pieriis cui caput est rosis
Intactum: sed iners in Stygio nunc quoque carcere
Umbra ignota lates, vilia nec deseris agmina.

13. *Menander.*

Res cæca mihi videtur imprudentia.

ⁿ Refer ad Tit. II. ^o Eodem.

14. *Chæremon.*

Qui nîl sciunt egregium, ne vivunt quidem.

15. *Idem.*

Despicere quam prospicere didicisti magis.

Ingenia concitata ne placeant sibi.

Idem.

Male consuluisse putatur, quisquis fallitur.

16. *Æschylus.*

Felix et excors impedimentum grave est.

17. *Sophocles.*

Insipientiæ

Jure optimo vocatur improbitas soror.

18. *Euripides.*

Excors homo bene dicta male dicta autumat.

19. *Idem.*

Vis illa subita et ingenî præceps vigor

Immensa sæpe damna dant mortalibus.

20. *Idem.*

Humana lustrat humor æquoreus mala.

21. *Hesiodus.*

Sæpe etiam stupidi non intempesta loquuntur.

22. *Idem Operibus.*

Ille quidem ante omnes, per se ipse quid utile, quid non,

Qui videt, et longe fines prospectat agendi :

Qui bene consultis didicit parere, secundus :

At qui consiliis pollet nihil ipse, nec audit

Suadentes alios, nullos homo vivit ad usus.

23. *Sophocles Ajace.*

Gens bruta mente, quod tenet manibus bonum,

Sero incipissit nosse, postquam effluxerit.

24. *Idem.*

Stulta par stultos loqui.

25. *Euripides Hercule Furente.*

Concedere hosti fas puto, non, si est malus,

Sed si quis animum moribus cultum gerit :
 Nam facile tales mitigat supplex pudor.

26. *Idem.*

Hostilior res nulla consilio malo.

27. *Theognis.*

Qui nihil alterius putat esse in pectore mentis,
 At sibi consiliûm millia suppetere,
 Hic mihi commota furiatus mente videtur :
 Nam scimus multi multa, nec hæc eadem:
 Ast aliis rem non licitas augere per artes
 Relligio est : alios frausque dolusque juvant.

28. *Menander.*

Inscitia est manifesta quod scito est opus
 Id scire, non cavere quod cauto est opus.

29. *Idem.*

Pecunia qui floret et fautoribus,
 Si majus aliud quærit, pol quærit malum.

30. *Euripides.*

Utcunque verba docta non docto ingeram,
 Implere nunquam potero pectus perfluum.

31. *Idem.*

Hoc disce, si non ante didicisti tamen;
 Pravum esse, magna portio imperitiæ est.

32. *Idem Alexandra.*

P Qua parte te, Rex, vincere ex usu fuit,
 Non vincis, at ibi vincis ubi non est opus :
 Servis nihil non cedis, ingenuis nihil.

33. *Eupolis.*

Quotquot hîc spectaturitis, aurem et animum advortite :
 Namque se convertit ad vos nostra causæ dictio.
 Vos peregrino poetæ grande clamatis sophos :
 Civium sed siquis arti carminum se tradidit
 Ingeni non sequioris, mente captum dicitis,

Sic quasi tutela jamjam danda sit gentilibus.
 Sed mihi quæso audientes ponite hanc sententiam:
 Nec juventæ vestræ honores invidete musicos.

34. *Rhianus.*

Dedita gens vitiis homines sumus, ipsaque Divûm
 Munera et alternas sortes corrumpimus, ante
 Corruptis animis: hic quem gravis urget egestas
 Innumera in Superos audet convitia, mœsto
 Corde fremens: premit et vires animique vigorem
 Degener: hunc aliquid facere aut memorare parantem
 Impediunt segnisque pudor vultusque potentum:
 Mœror edax, pavidæque habitant in pectore curæ.
 Est alius, cui divitias, cui nobile regnum
 Dat Deus; hic vix se terris incedere credit,
 Vix se mortali meminit de sanguine natum,
 Tantum corda tument: parvus licet, erigit altum
 Supposita cervice caput: fulmenque Tonantis
 Jam sibi, jam thalamos audet spondere Minervæ:
 Aut fertur sublime, viamque affectat Olympo,
 Dulcibus ut possit mensis accumbere Divûm,
 Interea, sperata prius spectataque nulli,
 Lentos certa gradus, sedet ipso in vertice Pœna,
 Et vel anum simulans culpis juvenilibus instat,
 Vel culpas sequitur veteres, mentita puellam,
 Justitiæ magnique Jovis mandata capessens.

35. *Menander.*

Audacius me iudice imperitiâ
 Nihil invenire est.

36. *Hesiodus.*

Ah miser, ille quidem partam sibi crimine pœnam
 Multa gemens sequitur: sed non revocabilis illa est.

37. *Sophocles.*

Hoc graviter errat ægra mens mortalium,
 Quod mala mederi posse confidit malis.

38. *Idem.*

Res misera, cum sit recte agendi copia,
Tunc quem sibi ipsi sponte damnum accersere.

39. *Menander.*

Qui quæ sibi obtigere non bene fert bona,
Non est beatus ille, sed sensu caret.

40. *Idem Thessala.*

¶ Male agere qui vult facile prætextum invenit.

41. *Philemon.*

Quicumque mentis non satis compos suæ est,
Audit, nec audit ille, videt et non videt.

42. *Epicharmus.*

Cernit animus, animus audit: reliqua surda et cæca sunt.

43. *Cercides.*

Stans prope quî posset sapientia clara videri
His, quibus omne luto
Cor sordet, atque fæce non purgabili?

44. *Incertus.*

Tubam audiit sus, vel asinus testudinem.

45. *Theognis.*

Non paucos satias evertit mentis egenos:

Difficile est, adsunt cum bona, nosse modum.

TITULUS V.

DE TEMPERANTIA,

1. *Menander Gorgia.*

O Gorgia, ille vir virorum est optimus
Qui melius aliis callet ferre injurias.

2. *Euripides.*

Nil antiquius arbitror
Frænatrice modestia
Quæ semper comes est bonis.

3. *Incertus.*

Semper modestis assidet divûm metus.

4. *Incertus.*

† Pecuniam ne fare: nîl miror Deam
Quæ pessimorum sæpe fit possessio.

5. *Incertus.*

‡ Rei indecoræ nec decora oratio est.

6. *Incertus.*

† Eheu malum illud evenit divinitus,
Cum quis videt meliora, nec sequitur tamen.

7. *Euripides.*

‡ Homini quid est necesse, præterquam duo,
Cereale germen atque limpharum latex,
Quæ sunt parata semper, et vitæ satis?
Sed non sat illud sat placet: quippe inciti
Luxu ciborum inventa sectamur nova.

8. *Incertus.*

‡ Male cogitatis adsidet merces mala:
Hoc talionis jure lex Fati jubet.

9. *Incertus.*

Virtutis omnis horreum modestia est.

10. *Incertus.*

Modestia est servanda cœnanti foris.

11. *Incertus.*

Res est homo peramœna cum vere est homo.

12. *Æschylus.*

‡ Virûm bonorum est, obsequi rectoribus.

13. *Sophocles Ajace.*

‡ Humana cuncta tollit et mergit dies:
At Dîs statutum est illud immutabile,
Amare pueros sceleris, odisse improbos.

† Refer ad Tit. XCIII.

‡ Refer ad Tit. II.

‡ Refer ad Tit. XXXI.

‡ Refer ad Tit. XLVI.

† Refer ad Tit. XVIII.

‡ Refer ad Tit. I.

‡ Refer ad Tit. XCIII.

14. *Idem.*

Gaudere foedas ob voluptates, nefas.

15. *Euripides Bacchis.*

Neque corda turpes Veneris in vetitæ faces
 Fœminea coget Liber: ingenium bonum
 Semper pudici regulam moris tenet.
 Hoc cogitandum est: in sacris evantium,
 Quæcunque vere est casta, non vitiabitur.

16. *Idem Hippolyto.*

Quos tu et quantos,
 Hippolyte heros, nactus honores,
 Casto vitæ tramite? namque hæc
 Virtus homines prima coronat:
 Cito vel sero sequitur semper
 Pietatem debita merces.

17. *Idem.*

Suas nec exprobravit infelicibus
 Clades, et ipse tale quid metuens pati.

18. *Incertus.*

Certantibus duobus, irato altero,
 Certare qui desistit est sapientior.

19. *Euripides Medea.*

Me diligat modestia,
 Quod munus est pulcherrimum.

20. *Idem Hippolyto.*

Proh quam modesta mens ubique hominem decet,
 Et inclitam adfert gloriam mortalibus.

21. *Idem Theseo.*

Melior sed alius est amor mortalibus,
 Mentis pudicæ, temperantis, et probæ.

22. *Linus.*

Certius ut veri possis insistere callem,
 Imbue sollicitas nostris sermonibus aures,
 Ut procul immanes furias de pectore pellas,

Quæ pœnis vincire solent genus omne profanum,
 Indutæ varias mendaci corpore formas :
 Has arcere vigil mentis custodia debet :
 Hoc etenim te rite sacrum lustrale piabit,
 Si potes ex animo pestes odisse nefandas,
 Quarum prima malis et maxima causa, voluptas,
 Quam laxis agitat frænis furiosa cupido.

Scriptor aurei Carminis.

Est modus, hunc serva, potus dapis atque laborum :
 Quem si nosse cupis, modus est nocitura cavere.
 Esto tibi non lauta nimis, non sordida mensa.

Idem.

Res has superare memento,
 Ingluviem, somnumque, simulque libidinis arma,
 Irarumque faces. Nihil adjutoribus aude
 Turpe aliis, solusque nihil : te disce vereri.
 Justitiam factisque simul verbisque celebra.
 In re vel minima peccare assuescere noli.
 Omnibus esse mori genitis fatale memento.
 Res et opes quærique solent iterumque perire.

Phocylides.

Liminibus thalami natas arcete, parentes,
 Nec decus inuuptum sinite extra claustra vagari :
 Nam tenerum pudor, et gravis est custodia formæ.

Idem.

Casta tibi placeant : factis te turpibus arce.

Idem.

Esse, loqui, potare, suo stent omnia fine :
 Optima res modus est : hunc transiliisse nocebit.

Idem.

Pulcher amor recti ; Veneris, sine crimine non est.

Idem.

Sume tibi affectus medios, nec grandia quære :
 Nam quicquid nimium est in nullos serviet usus,
 Immodicæque dapes vitiis alimenta ministrant.

Paulus Silentarius. [Anthol. Pal. IX. 444.]

Virginitas pretiosus honos, sed vita periret,

Si foret in cunctis virginitatis amor.

Legibus uxorem socia tibi : sic dabis orbi

Pro te hominem, purus turpis adulterii.

Antipater Thessalonicensis. [Anthol. Pal. IX. 96.]

Antigenes anima jam jam fugiente Gelous

Hæc dulci natæ verba suprema dedit :

Pulchra genas virgo, soboles mea, cara sequetur

Te colus : hoc tenuis sat sibi vita putet.

Nubere si detur, probitatem ab Achaïde matre

Exprime : dos erit hæc non peritura viro.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 132.]

Sunt adversa sibi pudor atque amor : et tamen ambo

Exitium eventu sæpe tulere pari.

Hippolyto mortem mores tribuere severi :

Hippolyti sed te, Phædra, peremit amor.

Palladas. [Anthol. Pal. IX. 170.]

Experior, ventrem reprimens sermone severo,

Indomitam partem si ratione domem :

Et quid ni, cum ventre animus sublimior exstet,

Vincere sit nobis inferiora datum?

Idem. [Anthol. Pal. X. 56.]

Credite, decepti toties in amore mariti,

Credite : nulla nota est certa pudicitiae.

Nec turpes facie semper sine crimine vivunt,

Nec semper formæ gloria crimen habet.

Multas aspicere est, quæ pulchri corporis usum

Tentatæ nullo munere prostituunt.

Sunt et deformes, quibus insatiata libido est,

Quæque audent pretium ponere adulterio.

Non siqua aspectus simulat vitare viriles,

Tetricaque attollit triste supercilium,

Certa pudicitiae dat pignora. Sæpe severi

Sub vultus specie maxima furta latent.

Rursum hilares aliæ, quæ comiter omnibus adsunt,
Sunt castæ, si qua est fœmina casta tamen.

TITULUS VI.

DE INTEMPERANTIA.

18. *Philemon.*

² Effare nobis libere, quem te putas?
Loquerisne hominibus ipse non homo, sed tenens
Orbem sub pedibus, an communi vesceris
Aura nobiscum, qui te tam magni facis?

19. *Cleanthes.*

^a Patrare quisquis concupiscit turpia,
Patrabit idem, si data erit occasio.

20. *Idem.*

Adulterorum natio unde nascitur?
Ex luxuriante Venerea lubidine.

21. *Euphron.*

Nulla horribilior pestis est adultero,
Qui maximo lascivit alieno in malo.

22. *Euripides Antiopa.*

Hi qui saginæ manciparunt corpora,
Periculosum civitatibus genus
Pecunia fugiente: ventri obnoxios
Manere iisdem rebus optandum foret.

23. *Anaxandrides.*

Ne te voluptatis unquam servum feceris:
Neque enim viri hoc est, sed subantis fœminæ.

24. *Alexis.*

Noxam trahentes post se delicias fuge.

25. *Menander.*

Adulter est res, crede, pretiosissima:
Nam morte constat.

26. *Idem.*

Inhonesta vita, quamlibet dulcis, probrum est.

² Refer ad Tit. XXII.

^a Refer ad Tit. II.

27. *Aristophon Medico.*

Inter sacrata sunt domus meretricium :
 Nam non solent patere nŕl habentibus.

28. *Apollodorus Calumniatore.*

Forem vecte oppilamus : at nemo interim
 Adeo obseratam januam fecit faber,
 Quæ non feli pateret atque adultero.

29. *Batho.*

Cum vita in hominum vulgo occurrant plurima
 Quibus excitatur libera indignatio,
 Tum mihi bilem illi ante alios præcipue movent,
 Flagrare amore morum qui se dictitant,
 Et sic latère sperant, dum quod sentiunt
 Pingunt colore vano falsimonix.
 Quod namque mores attinet, juvenis seni,
 Vel lævis hirtio, per Jovem, quid interest?

30. *Phœnicides.*

Non possum vitam ducere hanc meretriciam,
 Ita me Venus amet, Pythias : nec dic mihi,
 Disperii : nihil id ad me, cupio absistere.
 Amator primus obtigit miles mihi :
 Is mihi narrabat pugnas liberaliter,
 Et vulnera ostentabat : sed dabat nihil.
 Multas a Rege se retulisse gratias
 Memorabat, repetens hoc identidem mihi,
 Et propter illas quas narrabat gratias
 Totum sibi annum me ductavit gratiis :
 Quare hunc reliqui. Glorioso militi
 Successit medicus, multos qui quottidie
 Urebat et secabat, pauper carnifex,
 Qui mihi multo illo visus est crudelior :
 Narrabat ille quod hic faciebat sedulo.
 Fortuna tertium mihi dedit philosophum,
 Cui pallium erat et barba et sermonum satis :

Tum vero in manifestarium incidi malum :
 Nam nihil erat quod daret, et si quid poscerem,
 Pecunia non est bonum, ait : quod si dicerem,
 Ergo malum illud projice, audibat nihil.

TITULUS VII.

DE FORTITUDINE.

1. *Euripides Bellerophonte.*

Adversa contra magna vis constantiæ est.

2. *Idem Ægeo.*

Est, ut morte aliquis sua
 Virtutem doceat cadens.

3. *Sophocles Ajace.*

Optare vitæ spatia longævæ viro
 Deforme, nullum cui levamentum est malis.
 Nam quid diei rursus et rursus dies
 Adjecta prodest, ampliâs semper mori?
 Me judice ille nullius pretii est homo,
 Cui spes inanis credulam mentem fovet.
 Pulchram agere vitam nobilem, aut pulchre decet
 Obire : habes quodcunque dicendum fuit.

4. *Menander.*

^b Rectum piunque si quid occæptaveris,
 Bene ominare, spemque firmam hanc concipe,
 Adesse justa molientibus Deum.

5. *Euripides Archelao.*

Una res est quam monebo, servitutem ne tibi
 Vivus accersas, perire dum licebit libero.

6. *Idem Danae.*

Ah quam bonorum sanguinem semper decent
 Impressa celsi spiritus vestigia.

^b Refer ad Tit. I.

7. *Sophocles Eriphyle.*

Nescit bonorum pectus elanguescere.

8. *Idem Creusa.*

Qui plenus animi fertur in periculum,
Huic lingua constat, mensque non percellitur.

9. *Euripides Hercule.*

Durum est necari et triste, sed fert gloriam :
At vita res est facilis et cum gaudio.

10. *Idem Œdipode.*

Uter vir utri præstat, an prudens simul
Timidusque, an audax et carens prudentia?
Hæc est ferina vita, sed vindex mali :
Placidior illa : neutra sed vitio caret.

11. *Æschylus Septem ad Thebas.*

Septem feroces copiarum principes
Nigrante scuti in orbe mactantes bovem,
Fusoque tauri sanguine imbuti manus,
Martemque Bellonamque et immitem Metum
Jurant, vel urbe diruta radicitus
Cadmea sese perdituros mœnia,
Sua vel ipsos cæde picturos humum.
Currumque Adrasti collocant propter sui
Parentibus monumenta, tingentes genas
Lachrymis, sed ore triste ut exiret nihil.
Nam ferreum cor, Marte ceu viso calens,
Spirabat implacabile, ut torvus leo.
Et jam minarum non abest longe fides.
Modo eos reliqui sortibus cum quærerent
Quam quisque portam peteret infesto agmine.

12. *Mimnermus.*

Vix ego, qui vidêre, meis genitoribus ausim
Credere, vi quanta roboris atque animi
Hastam concutiens per valles divitis Hermi
Lydorum densos egerit ille equites.

Non Dea culparit Tritonia pectus in illo,
 Non vires, prima stans quoties acie,
 Aut parte ex omni pellens hostilia tela
 Sustinuit martem sanguineasque vices:
 Nec fuit infesto conspectus in agmine quisquam
 Intrepida potior vulnera ferre manu,
 Dum rapido Solis lustratus lumine vixit.

13. *Erinna Lesbica.*

Martis o proles, mihi Fortitudo
 Auream salve redimita vittam,
 Sancta, quæ terram super alta cœli
 Templâ tueris.
 Nam tibi Parcæ tribuere soli
 Sceptra non unquam peritura regni.
 Imperi te vis decet et potentis
 Flexus habenæ.
 Tum tua adductis juga pressa loris
 Continent terræ sola, continentque
 Spumeos fluctus: tibi tuta soli
 Oppida parent:
 Quæque res cunctas vaga fallit ætas,
 Dum novis vitam variat figuris,
 Semper ut regnes tibi perstat auras
 Ferre secundas.
 Tu paris bello sobolem et negatum
 Prælio vinci juvenile robur,
 Ut boni eventus segetem reportes
 Fruge virorum.

15. *Homerus.*

Non tu me averso fugientem vulnere figes:
 Si libet, oppositis invade hæc pectora telis.

62. *Panteleus.*

O vanus labor et tanti vis irrita belli!

Turba quid Eoo narrabimus obvia Regi?
 Quid me immortales misisti, rector, in hostes?
 Non telis gens ista cadit, non vulnera curat.
 Unus homo totas acies fugat: inde cruentus
 Constat adhuc campi medio, velut indomitus Mars,
 Aut ut ferratis hæret radicibus arbos,
 Et labi negat, et classi jam forte minatur.
 Solve gubernator: quid enim pugnamus in umbras?

TITULUS VIII.

DE TIMIDITATE.

1. *Euripides Bellerophonte.*

Astus latentes atque fallaces doli
 Solertioris sunt reperta ignaviæ.

2. *Sophocles Acrisio.*

Clamatur. Exauditis? an frustra obstrepro?
 Facile anima metuens audit aut fingit sonos.

3. *Euripides Meleagro.*

Numerare timidos parce cum pugna imminet:
 Sed hos ut adsint maxime absentes puta.

4. *Homerus Iliade.*

Quid sic sæva times dubii certamina Martis?
 Nam quamvis, Danaûm dum classem invadimus, omnes
 Nos raperent fera fata, caret tua vita periclo,
 Ut cui non pugnax animus, non forte subest cor.

5. *Sophocles Phrygibus.*

Fervente bello non nisi fortes solet
 Mars pignerare. Lingua cui ventosior,
 Fuga periculum properat antevertere,
 Marsque ipse timidos spernit a sese procul.

6. *Euripides Iphigenia in Tauris.*

Mihi non videtur sapere, qui, cum mors prope est,
 Miserationem quærit adversus metum.

7. *Idem Phryxo.*

Vir vis vocari: sed virum minime decet
Trepidantis animi mollis ægrimonia.

8. *Menander Adelphis.*

Quid multa cauto, multa cum timeas, opus?

9. *Theognis.*

Multum, Cyrne, solent homines peccare loquendo
Cum perturbata est ignea vis animi.

10. *Philemon Enchiridio.*

Vultus minatur, pavida mens intus sedet.

11. *Sophocles.*

Fortuna adesse non solet pavitantibus.

12. *Euripides.*

Quoties periculum cernitur vitæ, timor
Causæ tuendæ ductus in certamina,
Os hominis ipsum cogit obstupescere,
Mentemque prohibet, quæ loqui cuperet, loqui,
Ut quæ periculum non subit par corpori.
Exhauriendus est mihi tamen hic labor,
Cui posita merces aut mea est mors, aut salus.

13. *Idem Archelao.*

At vita mollis et pavens ignavia
Non civitatem, non domum recte regunt.

TITULUS IX.

DE JUSTITIA.

1. *Incertus.*

Juri obsequentum fructus haud unquam perit.
Vis justus esse? Tramitem rectum tene.
Quæ justa vita est exitus pulchros habet.
Ut justa consequaris, quod justum est face.
Benignus esse quære, sed justus magis.
Sectanti justa fautor adsistet Deus.
Judex, quod est jus, non quod ex usu est, vide.

^cHaud ego loquenti recta responsavero.

Possessio pretiosa morum integritas.

2. *Incertus.*

Justitiæ lumen quod fit ubique videt.

3. *Euripides.*

^dRespectus æqui nullus est mortalibus.

4. *Sophocles Aleasi.*

Justis recalcitrare difficilis labor.

5. *Euripides Aloadis.*

Intacta labis posside quod possides.

Modicamque rem tuere justitiam sequens.

6. *Idem Hecuba.*

Servire juri mentis officium bonæ est,

Malisque semper reddere ex merito malum.

7. *Sophocles Ajace.*

Ne te animus isthuc adigat impotentia,

Cujusquam ut odio percitus jus exuas.

8. *Euripides Theseo.*

Præstantis auri copia præstantior

Ducenda consuetudo justorum virum.

9. *Menander.*

Si justus es, pro lege tibi mores erunt.

Ib. Incertus.

^eNil suspicandum de probis est sequius.

Ib. Incertus.

^fMale facere nescit quisquis assuevit bono.

Orpheus hymno Justitiæ.

Sancta, salutarisque hominum justissima reatrix,

Observans æqui, gaudens mortalibus æquis,

Justitia excellens, felix, veneranda Dearum,

Arbitriis incorruptis quæ cuique suum das,

Ipsa illæsa animi, sed cunctis vulnera figens

^c Refer ad Tit. XXXIII. ^d Refer ad Tit. X. ^e Refer ad Tit. I. ^f Eodem.

Qui tua detrectant, mater, juga, quos docet auri
 Insatiata fames furtivis lancibus uti :
 Blanda, favens, præses dapis, hostis seditionum,
 Pacis frugiferæ et vitæ constantis amica :
 Quod plus est fugis, et gaudes paritate benigna :
 Virtutis per te assequitur sapientia culmen :
 Audi, Diva, malos dignis cruciatibus auge,
 Ut facilem ducant æquato pondere vitam
 Gens hominum, terræ vescentes frugibus almæ,
 Atque animantia cuncta sinu quæcunque foventur
 Cærulei Consi, Tellurisque omniparentis.

Orpheus hymno Justitiæ vindicis.

Pœnæ respiciens canto venerabile lumen,
 Cui jus est solium Jovis insedisse supremi,
 Unde hominum vitam cælesti ex arce tuetur,
 Suppliciiis justis ulciscens impia facta,
 Imparibus reddens paritatem, judice Vero.
 Tu quæcunque homines juri contraria patrant,
 Quod nimium est nimium prava dum mente cupiscunt,
 Exsequeris, ne flagitio lætentur inulto :
 Fautrix rektivolis, injusta audentibus hostis :
 Æqua igitur facilisque adsis sectantibus æquum :
 Felix vita sui decurrat tempora fati.

Orpheus hymno Nemeseos.

Te prece, te, vindex, voco, maxima Reginarum,
 Omnitua, inspectans quid agant mortalia secla,
 Sancta Dea, immortalis, aves quæ jure fruisi,
 Dissertans varium sermonibus alternatis,
 Quam metuunt homines cervici subjuge cuncti :
 Nam tua perficitur semper sententia, nec te
 Effugiunt animæ temeraria verba superbæ.
 Cuncta vides, et cuncta audis, et cuncta repensas,
 Arbitriumque hominum stat te penes, inclita Diva :
 Adjutes mactesque tuos, o sancta, clientes,

Dans recti consulta animi: ventosa, profana,
 Consclerata procul nostris a cordibus arcens.

Hesiodus Operibus.

Justitia est virgo, soboles Jovis altitonantis,
 Quam Dî suspiciunt cælestia templa colentes.
 Læserit hanc aliquis deflectens tramite recto,
 Illa sedens solium juxta sublime parentis
 Facta hominum narrat crudelia, nec tacet ante
 Pendat quam populus Regum pro crimine pœnas,
 Obliquis qui jura parant invertere dictis.

Idem Theogonia.

Altera fas magni conjux Jovis edidit olli
 Justitiam, Legemque bonam, Pacemque virentem,
 Observant hominum vigili quæ mente labores.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 378.]

† Dicitur in somnis vidisse homicida Serapim :

(Forte ruinoso pariete nixus erat :)

Et dixisse Deus: Surge hinc, dormitor, abique
 Ocuis, atque aliud quære cubile tibi.

Excitus inde loco migrat: simul ille peresus
 Funditur, et late sternit humum paries.

Ille, Deo cordi cum crederet esse nocentes,
 Prolixas grates et sacra mane parat.

Tunc ait in somno rursum Deus: Ergo putabas
 Tutelæ sontes, heu miser, esse meæ?

Non est ista salus, facili quod morte negatum
 Defungi: crux est pœna parata tibi.

Archias. [Anthol. Pal. IX. 339.]

‡ Dum niger in nitido corvus volat æthere, vidit
 Forte nepam terræ surgere de gremio.

Rapturus properat: sed humum simul attigit ales,
 Letifero caudæ verbere percutitur.

† Refer ad Tit. X. Eodem.

Alterius sic ille neci dum fervidus instat,
Fallitur, atque sibi repperit ipse necem.

10. *Menander.*

Decet istud omnes abstinere injuriis.

11. *Idem Superstitioso.*

^h Habere famulos aspere numquam decet ;
Minimeque si quid mente decepti bona
Hallucinantur : tunc enim turpis rigor.

12. *Idem.*

Debet quod jus est vincere omni tempore.

13. *Euripides.*

Vir justus unus millia immensa improbûm
Superat, favente fretus et jure et Deo.

14. *Philonides.*

Non ille est pavidus qui fas et leges timet :
Adversus hostes de virtute cernitur :
A jure vinci præcluis victoria est.

15. *Incertus.*

Jus prævalere semper immensum est bonum :
Injuria ut quis superet, immensum malum.
Quis cor protervum et pectus invidia æstuans
Optet, nisi corruptus inflata indole?

16. *Antiphanes.*

Qui nîl inique patrat huic lege haud est opus.

17. *Menander Pænulo.*

Quodcunque rectum est, id plus lege ipsa valet.

18. *Idem Fidicinibus.*

Injuria si fugimus afflictos, pater,
Qui sunt quibus nos ferre suppetias jubes?

19. *Incertus.*

Injuria abstinere qui discit, Lache,
Rem discit elegantem et in vita utilem.

^h Refer ad Tit. LXII.

20. *Incertus.*

Humanitatis limen injusti fuga.

21. *Philemon Palamede.*

Sola inter homines atque cælestes Deos
Justitia laudes semper æternas habet.

22. *Idem.*

Non justus omnis abstinens injuriæ est,
Sed qui nocere cum potest tunc abstinet :
Nec qui recusat parva, sed qui maximis
Tentatus animi robur invictum gerit :
Nec quisquis ista quolibet præstat modo :
Sed qui dolosi nescius fuci, integra
Probitate, justus esse, non credi studet.

23. *Æschylus.*

Bonos nec ipse Juppiter spernit dolos.

24. *Incertus.*

ⁱ Hipparchi monitum : pergite justa sequi.

25. *Solon.*

Mnemosynæ magnique Jovis sanctissima proles,
Exaudite preces quas fero, Pierides :
Ut florens homines inter rumore secundo
A Dîs concessa prosperitate fruar :
Quem metuant hostes, et quem vereantur amici,
His placidum, ast illis fortiter horribilem.
Divitias habuisse velim : sed non bene partas
Non cupiam : seris pœna venit pedibus.
Stant veluti solido fultis adamante columnis
Hæ, quas alma Deûm gratia mittit, opes.
Non intrat male parta domum fortuna benigno
Lumine, sed vetitis artibus implicita
Obluctans sequitur : mox sese in damna resolvit :
Et, velut ex parvo nascitur igne rogas,

ⁱ Refer ad Tit. III.

Principio tenui sic finit maxima clades :

Nam male quæsitis non datur esse diu :

Prospicit in finem longe Deus : ac velut olim

Vere novo nebulas discutunt animæ,

Quæ postquam ex imo fluctus civere profundo,

Telluris volitant per sola frugiferæ,

Vastantes sata læta : dein se in sidera tollunt :

Tollunt, et subito blanda serena micant :

Ipsè comas puro diffundit lumine Titan :

Aspicere est toto nubila nulla polo :

Sic se habet ira Jovis. Non, qui mortalibus est mos,

Mens illi quovis crimine læsa tumet :

Nec latet æternum sceleris sibi conscius auctor.

Arcanum facinus scit reserare dies.

Serius aut citius pœnæ delicta sequuntur :

Nec si quis visus fata Deûm effugere,

Nulla manet merces. Aliena piacula pendent,

Aut nati aut natis prosata posteritas.

At nos tantumdem justosque malosque valere

Credimus, atque intus sat sibi quisque placet,

Donec supplicio tactus dolet : ante petacem

Spes animum vanis lactat imaginibus,

Nec sibi desistit placidam spondere salutem,

Aspera quem vastat nec medicanda lues.

Sæpe etiam pavidus fortis sibi nomina ponit,

Et turpis facie se putat esse bona.

Est qui pauperie pressus jacet, et tamen audet

Ingentes animo fingere divitias.

Nil intentatum. Secat ille cupidine lucri

Cærula monstriferos quos agit unda sinus :

Nec metuit nimbos iterumque iterumque furentes

Expectare, animæ prodigus ipse suæ.

Alter humum curvo Cerealem versat aratro,

Autumnumve satis provocat arboribus.

Pars manibus victum quærunt, artesque fatigant
Palladis ingenio Mulciberique datas.
Ast aliis Musæ, dulces ante omnia Musæ,
Doctrinæ multo nectare corda rigant.
Alter Apollineo donatus munere vates,
Omne malum multo quam venit ante docet :
Verba Dei præstant. Fato quæcunque manet sors,
Non hanc avertet victima, sed nec aves,
Nec qui Pæonias ægris mortalibus herbas
Sæpe erraturam ferre laborat opem.
Sæpe dolor tenuis morbos produxit acerbos,
Tollere quos nullis sit medicaminibus :
Sæpe diu sævo jactatum corporis æstu
Contactu sanum reddidit una manus.
Sic fato sors læta venit, contraria fato :
Nec vitare datur quæ placuere Deis.
Omnia confusis sunt plena tumultibus, et quo
Exeat inceptum non videt auctor opus.
Hinc qui sollicite momenta expendit agendi,
Imprudens magnis luctibus obruitur :
Et temere aggressis divino munere felix
Exitus absolvit non bona consilia.
Divitiis nullus modus est, nec finis habendi :
Nam quibus imprimis res nitet ampla domi,
Bis tantum cupiunt. Et quis satiaverit omnes?
Humano generi commoda dant superi :
Commoda sed noxam pariunt : qua Juppiter usus
Vindice, nunc illum, mox alium feriet.

* TITULUS X.

DE INJUSTITIA ET AVARITIA.

1. *Euripides Herachidis.*

Sententia animo sedit hæc pridem meo.
 Natum alteri esse quisquis est hominum probus :
 At quisquis animum mancipavit quæstui,
 Inutilem esse patriæ, commercio
 Periculosum, sed sibi interea optimum.

2. *Serapio.*

¹ Non ista blanda verba tu fundis, meo
 Animo obsecundans, sed tuo compendio.

3. *Menander.*

Summum est aviditas generis humani malum :
 Aliena namque pro suis qui vindicant,
 Persæpe non tantum improba spe decidunt
 Victi, sed apponunt et alienis sua.

4. *Diphilus.*

Lucri cupido cæcum et imprudens malum est :
 Quia mens laborans capere, nîl ultra videt.

5. *Idem.*

Ex rebus aufer capere, et abstuleris malos.

Ib. *Idem.*

Hoc est aviditas, cum quis nec jus nec bonum
 Respiciens, totum quæstui se mancipat.

6. *Menander.*

Loqueris : sed ideo loqueris, ut lucrum feras.

7. *Euripides Ixione.*

Habere quisquis parte plus quærit sua,
 Nîl ille justî cogitat, nîl expetit,
 Urbi atque amicis pariter insociabilis.

* Dividendus fuerat hic Titulus, Tit. XVI.
 et pars posterior conjungenda cum ¹ Refer ad Tit. XIV.

8. *Theodectes Bellerophonte.*

O qui micantes explicas flammis comas
 Sol alme, generi dulce mortali jubar,
 Quenquamne tanto traditum discrimini
 Litique iniquæ lumen aspexit tuum?
 Me namque mulier iudice accusat viro :
 Quodque innocentem maxime causam gravat,
 Dominos habere cogor adversarios.

9. *Aristophanes.*

^m Vos qui publicitus accipitis salaria,
 Animitus privum quisque respicitis lucrum :
 Res summa interea vertitur tanquam Æsimus.

10. *Hesiodus Operibus.*

Quæ non rapta datur divinitus est melior res.

11. *Ibidem.*

Heu miseri, ignorant quanto præstantior asse
 Sit semis : quantum lapathus juvet, herbaque malvæ.

12. *Ibidem.*

Ne male lucreris : mala lucra æqualia noxæ.

13. *Epicharmus.*

A manu manus fricatur : da quid, et quid accipe.

14. *Bacchylides Epinicio.*

Verum dicere si sinor,
 Quamvis egregium trahunt
 Mentem commoda.

15. *Pindarius.*

Vincitur sapientia
 Lucri compede.

16. *Hesiodus Operibus.*

Donare egregium, raptus malus et necis auctor.
 Nam quicumque dedit quamvis ingentia dona,
 Ipse sibi placet et subter præcordia gaudet :

^m Refer ad Tit. XLVI.

At si quis rapuit, perrupta lege pudoris,
Vel minimum, luctu languescit tabifico cor.

17. *Euripides Bellerophonte.*

Innata quædam pravitas mortalibus :
At prava si quis emptus ingenti patrat
Mercede, frustra speret indulgentiam :
Pretium sed ingens sceleris ingentis ferens
Convitiantum verba non magni facit.

18. *Idem Danae.*

Pecuniam qui spernat haud quisquam est homo :
Aut si quis est, hunc qui sit ignoro tamen.

19. *Sophocles Œdipode.*

Hunc mihi subornas captiosum, maleficum,
Fallacem, ariolum, qui nisi lucrum nihil
Spectare novit ; namque ad artem cæcus est.

20. *Menander Leucadia.*

Qui manum pecuniæ
Supponit, ut nil dicat, nil agitat boni.

21. *Idem Adulatione.*

Nemo et repente dives, et justus fuit.

Ib. *Incertus.*

Est cui vectigal magnum parsimonia est :
At alius cuncta insidians comparsa abripit.

22. *Antiphanes.*

Injusta lucra gaudium pariunt breve,
At longos contra luctus post tergum trahunt.

23. *Euripides Ino.*

Ite, improbi : tenete vi partum decus,
Et undecunque trahite congestas opes
Per fas nefas, profanâ miscentes sacris :
Manet metenda magna damnorum seges.

24. *Menander Adelphis.*

Vix cognatum pauperi
Reperire est : omnes a sese alienum putant

Hunc qui non facile se opibus sustentat suis,
Quia semper metuunt aliquid postularier.

25. *Sophocles Tereo.*

Pecuniæ avidum est omne barbaricum genus.

26. *Euripides Hypsipyle.*

Apud malos utilia plus justis valent.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 389.]

Tantas unus opes? sed possem ignoscere, corvi
Cornicisve dies si tibi fata darent.

At si hominum e numero es, quibus est festina senectus,

Distendi immensis parce cupidinibus,

Ne tua carnifices consumant corda dolores,

Deque tibi partis vivere des aliis.

Palladas. [Anthol. Pal. XI. 294.]

Divitiis locuples, animo sed paupere vivis,

Heredi dives, pauper at ipse tibi.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 173.]

Cum tua fœnoribus dederis, des, sisve daturus

Omnia, non novit res tua te dominum.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 289.]

Heu vita raptu quam repentino peris!

Fœcunda signans fœnerator tempora

Fraudatur alma luce momento brevi,

Dum circulante versat usuras manu.

Pelianus. [Anthol. Pal. XI. 167.]

Æs quod habes, nec habes, positis in fœnore nummis,

Quod facis alterius, quis putet esse tuum?

Incertus. [Anthol. Planud. I. 18.]

Vive, licet sumas æs fœnore: creditor annos

Et menses digitis computet, et doleat.

Antiphanes. [Anthol. Pal. XI. 168.]

Pergis adhuc numerare miser? non fœnora tantum

Longa dies novit ferre, sed et senium.

Non liquor unguenti, non circum tempora flores,

Non calices, non te carmina læta juvant.
Discedes tabulis locupletibus: et tibi sumes
Unum congestis ex obolis obolum.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 397.]

Artemidorus habet decies quod computet, et nil
Erogat: haud aliter vivere mula solet,
Bajula quæ multo cum sudet pressa sub auro,
Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 166.]

Sis aliis dives: certe mihi pauper haberis:
Divitias usus monstrat, Apollophanes.
Uteris ipse bonis? Tua sunt. Heredibus autem
Quæ servas, jam nunc hæc aliena puto.

Lucilius. [Anthol. Pal. XI. 309.]

Tharsymache, hostili (doleo quoque) fraude petitus,
Qui fueras dives, factus es, ecce, nihil;
Dum parcis, numeras, in fœnore fœnora ponis,
Deducens ventri pabula, potor aquæ.
Sed si pocla, bibis quæ nunc, quæque ante bibisti,
Confers, invenies nil periisse tibi.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 391.]

Murem Asclepiades cum conspexisset avarus,
Quid facis ah nostræ, dixit, amice, domi?
Cui mus, Parce metu, respondit, dulce renidens;
Heic ego non victum quæro, sed hospitium.

Macedonius Consularis. [Anthol. Pal. XI. 366.]

Thesaurum reperit per somnia nuper avarus,
Concupiitque mori, dives imaginibus.
At postquam veterem, lucri fugientibus umbris,
Pauperiem agnovit, dormit ut ante solet.

Lucilius. [Anthol. Pal. XI. 264.]

In somnis aliquid sumtus quia fecerat Hermon,
Suspendit sese mœstus avaritia.

Nicarchus. [Anthol. Pal. XI. 169.]

Suspensurus heri sese parcissimus Almo,
 Propter sex obolos noluit, Aule, mori.
 Namque hoc restis erat pretium : deterruit ingens
 Sumtus : et, Heus, tanti non moriemur, ait.
 Summus avaritiæ modus hic, post tædia vitæ
 Propter sex obolos non voluisse mori.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 45.]

Invento laqueum quidam projecerat auro :
 Aurum cui periit se necuit laqueo.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 170.]

Non quia mors instat, sed quod sex assibus emit
 Sandapilam, miserum plorat Otacilius.

At satis illa capax : solari quæritis umbram?

Unum ex natorum plebe superjacite.

Lucilius. [Anthol. Pal. XI. 171.]

Furius ægrotans signatis rite tabellis

Heredem sese scripserat ipse sibi.

Tum, si iterum valeat, quæ sint impendia morbi,

Quæ medici, trepidis computat articulis :

Solvendosque decem postquam sibi repperit asses,

Utilior nobis mors, ait, et moritur.

Uno nunc obolo dives jacet : omne quod ultra est

Heredes rapiunt, et satis esse negant.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 165.]

Non sibi puleii, Veiento, sed æris odore

Languentis curat tædia ventriculi.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 172.]

In mare projecit natam sibi Curio prolem,

Staturum quanti vivere dum numerat.

Ammianus. [Anthol. Pal. XI. 413.]

Convivas, hortum quasi sacrificasset, Apelles

Excipit. An solas forte vocavit oves ?

Ponit enim mentam, lactucas, ocyma, bulbos,

Intubaque et raphanos, allia et asparagos.

Aufugi pastus male semimadente lupino,

Sollicitus fœnum ne daret esse mihi.

Automedon. [Anthol. Pal. XI. 325.]

Pes capri mihi cœna fuit, tum cannabis instar

Brassica, tum flavens unciola asparagi:

Convivatorem non indico: pronus ad iram est:

Atque ideo ne me sæpe vocet metuo.

Palladas. [Anthol. Pal. XI. 387.]

Mos semel est prandere, nisi nos Cinna vocarit:

Altera tunc facimus prandia namque domi.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 313.]

Orbibus argento factis cœnavimus: at nîl

Appositum. Torsit nos pretiosa fames.

Tam nitidum esuriens, tacitus suspiria misi,

Et dixi, Felix fictilium satias.

Quæsivi dubius, quæ nominis esset origo

Orbibus: hoc tandem me tua cœna docet.

Namque orbis nobis posuisti, sed dapis orbos,

Instrumenta famis, splendida, sed vacua.

TITULUS XI.

DE VERITATE.

1. *Theognis.*

Veri teneamur amore

Tuque et ego, quo nîl justius esse potest.

2. *Olympiades.*

Hospes Deorum veritas, civis poli.

3. *Pindarus.*

Diva, virtutum veneranda princeps,

Veritas, tu me rege, tu tuere

Ne fidem fallam, neque pacta mendax

Fœdera rumpam.

4. *Incertus.*

Verum profari liberalis ingenî est.

Ib. *Incertus.*

Profari vera lubricum linguæ solet.

5. *Phocylides.*

Fidem semper servare memento.

ⁿ Manet irrevocabile quicquid

Annuerò, neque fine carens, et fallere nescit.

7. *Bacchylides.*

Aurum Lydius indicat

Signo non dubio lapis:

Humanam sapientiam,

Virtutemque notat simul

Victrix inclita veritas.

8. *Æschylus Armorum iudicio.*

Simplicia verba veritas simplex amat.

9. *Sophocles Electra.*

° Faciam. Negat justitia sermones duos

Inter natare: quicquid officii est, facit.

10. *Menander Plagipatida.*

Sæpe admodum

In lucem prodit nec quæsita veritas.

11. *Idem Supposititia.*

In re omni conducibile est quovis tempore

Verum proloquier; idque in vita spondeo

Securitatis esse partem maximam.

12. *Euripides Phœnissis.*

Simplex et infucata veri oratio est,

Nil indiget res æqua sermonum ambitu,

Manifesta per se: causa sed juris sui

Vitio laborans quærit a verbis opem.

13. *Sophocles Œdipo.*

¶ Jus sequere. Vincit sæpe majorem minor.

ⁿ Refer ad Tit. LXXX.

° Refer ad Tit. IX.

¶ Refer ad Tit. IX.

TITULUS XII.

DE MENDACIO.

1. *Euripides.*

Miser ille, falsa ornare qui cum didicerit,
Non vera potius optat ornate eloqui.

2. *Sophocles.*

Mendacium recusat ætatem pati.

3. *Idem.*

Illiberalis ingent est simulatio.

4. *Idem Creusa.*

Aliena vero proloqui nunquam decet :
At vera certam si cui pestem ferunt,
Huic danda venia est, si facit quod non decet.

5. *Menander.*

Vero nocente potius est mendacium.

6. *Pisander.*

Non est grande nefas animam præponere vero.

7. *Homerus.*

Immensum sapit ille, loqui nisi vera cavebit.

8. *Menander.*

Quod simile vero est sæpe pro vero valet,
Et vim suadendi ad populum majorem obtinet.

9. *Idem.*

Res difficilis est falsum loqui.

10. *Euripides Hippolyto.*

Quoties periculum est, ex mea sententia
Necessitati debet et lex cedere.

11. *Diphilus.*

Lucrosa res mendacium est in tempore.

Refer ad Tit. XLIV.

12. *Idem Thesauro.*

Quod pro salute dicitur mendacium,
Me iudice habere nŕl potest incommodi.

15. *Charemon.*

Inter bonos mendacio uti non decet.

16. *Homerus Iliade.*

Ille mihi invisus pariter cum faucibus Orci,
Cujus mens aliud condit quam lingua profatur.

Phocylides.

Vera loqui semper, falsis absistere cura.

Idem.

Nec tibi mens aliud condat quam lingua profatur.

Cleobulus.

Mendacium odit quisquis animitus sapit.

Incertus.

Vir frugi et sapiens odio habet mendacia.
Vitam dissociat mentiens calumnia.
Semper latere quisquis mentitur nequit.

Phocylides.

Nectere parce dolos.

Idem.

Vera loqui, nunquam testari falsa memento.

17. *Theognis.*

Grata quidem primo mendacia : sed malus illis
Exitus. Ex æquo finis utrique nocet.
Nŕl habet ille boni, cui mentis adultera vox est,
Falsiloquo cujus prodit ab ore dolus.

TITULUS XIII.

DE LIBERTATE IN LOQUENDO.

1. *Euripides.*

Rigidine veri, mollis an mendacii
Malis loquelas, ede : nam datur optio.

2. *Sophocles Œdipo.*

Œ. Jactans protervus verba tam temeraria

Effugere quamam posse te speras via?

T. Fugi. Stat a me veritas, res præpotens.

3. *Idem Ajace.*

M. Lingua hæc malis in rebus illaudabilis.

T. Quia dura, quamvis justa sint, mordent tamen.

4. *Ibidem.*

M. Feroce lingua spiritus magnos alis.

T. Nam jure fretos pectus animosum decet.

5. *Sophocles Tereo.*

Confide promens vera, non erraveris.

6. *Sophocles Aleadis.*

Nam justa lingua maximam vim possidet.

7. *Euripides.*

Detur mihi, sit ille mendicus licet,

Aut si quid infra est, qui mihi recte volens

Quod dictat animus promat amoto metu.

8. *Idem Temenisi.*

Egregia res est vera constanter loqui.

9. *Sophocles.*

Non est remedium rebus afflictis pudor.

Tacens videtur stare ab accusantibus.

10. *Euripides Telepho.*

Non, si minante jam securigera manu

Cervix sub ictu staret, Agamemnon, mea,

Munitus æquo liberam vocem premam.

11. *Philemon Epidicazomeno.*

† Promptum diserto lingua perfugium, pater.

12. *Euripides Hecuba.*

Proh pulchra facta cuiquam cum suppetunt,

Pulchre loquendi quam benigna occasio est.

† Refer ad Tit. XXXIV.

13. *Idem Dictye.*

Confide. Robur grande justitia obtinet.

14. *Moschio.*

Quod jus et æquum est supparo silentii
Velabo numquam : quippe civem Theseos,
Urbe educatam Palladis, jus pristinum
Retinere libertatis ingenuæ decet.

15. *Euripides.*

Quæ justa sunt reticere nequaquam decet.

TITULUS XIV.

DE ADULATIONE.

1. *Posidippus.*

Omnes locutos non mihi puto, sed togæ :
Usque adeo nemo est nunc salutantum super.

2. *Critias.*

Quicumque amicis gratiæ tantum studens
Consuescit, ille gaudium præsens gravi
Compensat odio post futuri temporis.

3. *Euripides Erechtheo.*

Tales amicos quære, qui verum loqui
Constanter ausint : obde ferratas fores
His, qui infideles gratiæ se mancipant.

4. *Zeno.*

Ne cuncta credas auribus, te examina,
Et jus loquendi detrahe assentantibus.

5. *Euripides Iphigenia.*

Laudata probitas, laus ubi excessit modum,
Succenset ipsis sæpe laudatoribus.

6. *Idem Oreste.*

Laus nimia perdifficile portatu est onus.

7. *Nicolaus.*

Professionis natio parasitica
Suæ habet auctorem Jove prognatum Tantalum.

Verum is cum male calleret artem exercitam,
 Supplicium passus grande linguæ futilis,
 In esuriam sedem detrusus miser
 Felicitatem mensæ herilis perdidit :
 Ita ictus ipsum ventris in meditullium,
 Sursum ac deorsum credidit vorti omnia :
 Ipsam etiam Sipylum versam non aliter puta.
 Atque hæc merito evenere : quia Phryx barbarus
 Non potuit Regis ferre contumelias.
 Nunc ego mehercule hujus culpæ nomine,
 Quæ nimium multos æmulatores habet,
 Expostulare cupio, si permittitis,
 Cum genere hoc hominum, qui expediti a symbola
 Cœnare aliena cupiunt sine laboribus.
 Dic quisquis ille es, qua ingenî fiducia
 Vis parasitari : vel quid ad vitam utile
 Nosti? operæ pretium namque id est resciscere.
 Dic quem magistrum nuncupas? cui familiæ
 Nomen dedisti? placita quæ te audaciæ,
 Huc extulerunt? cum nos qui ævum trivimus
 In istis disciplinis, ægre sic quoque
 Nobis patentes indispiscamur fores,
 Tot cœnipetarum propter impudentiam.
 Non cuivis homini adire contingit dapes.
 Sint firma oportet latera, mansurus color,
 Frons nulla, malæ plagipatidæ, injuriis
 Colaphorum nullis unquam delassabiles.
 Elementa sunt hæc præcluis scientiæ.
 Deinde opus, irrisus se quoque ipse irrideat :
 Nam turpe est vinci sapientem a convitio.
 Dissimulat annos aliquis, et fuco comam
 Tingit, laborans non suæ ætatis malo.
 Catamitus hic sit albo adscriptus cælitum.
 Captanda altoris, in perniciem, gratia.

Bellum aliquis gerit in mensa et fartum ex hostibus
 Facit. Hunc tu forti vindica silentio :
 Collecta bilis in patinas desæviat.
 His tantis, pueri, me parem negotiis
 Natura genuit : nam mihi adsunt omnia,
 Quæ adesse oportet de alieno viventibus,
 Fames, pigritia, venter, impudentia :
 Atque adeo nunc me rex Lydorum divitum
 Amicum voluit esse, et convivam sibi.

TITULUS XV.

DE PRODIGALITATE.

1. *Menander.*

Quod patrimoniū devoratores sui
 Bene audiunt, id aliis expetit male.

2. *Euphro Geminis.*

Qui se nepotans rebus evolvit suis,
 Aliena recte quomodo curet bona?

Lucianus. [Anthol. Pal. IX. 367.]

Luxuria marcens, insanæ more juventæ,
 Jactasset patrias cum Proculeius opes,
 Indoluit Volero, quondam genitoris amicus,
 In misera juvenem vivere pauperie :
 Quin dedit et lachrymas : atque in sua tecta recepto,
 Noster eris, dixit, non sine dote gener.
 Ille sed aspecto, quod non speraverat, auro
 Ad veteres sumtus notaque damna redit.
 Dilapidat census, concedens omnia ventri
 Et quæ sub ventrem deteriora latent.
 Sic infelicem Proculeium rursus egestas
 Absorpsit reflui gurgitis illuvie :
 Fletque iterum Volero, non hunc quem fleverat ante,
 Sed dotem et natæ flebile conjugium :

Doctus ab exemplo quam, qui sua perdidit, illi
Non sit in alterius rebus habenda fides.

3. *Diphilus.*

Congerere acervum temporis longi est opus :
Quem congestum una facile disjiciat dies.

4. *Menander.*

Opipare vivunt multi, quæsitum quibus
Tueri difficilius est quam quærere.

5. *Idem.*

Si navigandum sit diebus quattuor,
Quantum sat est paramus in totidem dies.
Cur non item sollicita parsimonia est
Viaticum ne desit ætati malæ?

6. *Theognis.*

Medio, duce me, proficiscere calle,
Et ne, Cyrne, aliis des aliena cave.

7. *Scriptor aurei Carminis.*

Intempestivos sumtus fuge: nec tamen esto
Sordidus in cunctis rebus. Modus optima res est.

• TITULUS XVI.

DE PARCITATE.

1. *Philemon.*

Si quæ bonorum habemus his non utimur,
Quæ non habemus quærimus, semper bonis
Aut nostro vitio aut Fortunæ carebimus.

2. *Apollodorus.*

Odi fortunam habitantem in misero corpore.
Nam cum quis opulens inopem vitam victitat,
Quid aliud hunc quam crimen Fortunæ voces ;
Quæ prave misero comitem se dat miseræ.

• Adde quædam quæ supra Tit. X.

3. *Idem.*

At ego non, quantæ sint opes, respexerim,
Sed an sit illis superior qui illas habet.

4. *Euripides Antiopa.*

Quicumque largis opibus et gaza affluens
Monumenta sortis nulla molitur suæ,
Non hic beatus jure nuncupabitur,
Custos sed auri fortuito munere.

5. *Idem.*

Sicco miserias ore despiciere est ferum :
Sed turpe et illud, opibus e magnis, mala
Tenacitate, demereri neminem.

6. *Idem Danae.*

Quicumque plenam lætus aspectat domum,
Et corpori ipse subtrahit succum suo,
Hic mihi videtur sacra rapturus Deum,
Natusque amicos impio ut bello petat.

7. *Menander.*

Nunquam beatum credidi, qui, cum bona
Possideat multa, nescit possessis frui.

8. *Idem.*

Non omne lucrum placeat. Injustas opes
Sit pudor habere. Vivit æterno in metu
Tenacitate qui miser juxta suas
Divitias odii duplum tantum possidet.

9. *Theocritus.*

Pastor avare, precor, lentem coque : rectius illud
Quam manibus lædi resecaas dum tenue cuminum.

10. *Menander Falso Hercule.*

Avara vita veris caret affectibus.

11. *Apollodorus Mortem sibi consciscente.*

Perversitatis nominasti ipsum caput :
Multis mala insunt multa, sed avaro omnia.

12. *Antiphanes.*

O miseri, quibus ad lucrum respicientibus
 Honesta sordent, ante habentur turpia:
 Capiendi aviditas vim sapiendi obnubilat.

13. *Menander Moroso.*

Divitias mihi commemoras, rem fluxa fide:
 Quas si perennaturas es certus tibi,
 Non intercedo quo minus custodias,
 Nec quicquam partiaris. Sin tu nec tui
 Es ipse dominus, quæque habes sibi vindicat
 Fortuna, cur ista aliis invideas, pater?
 Atque illa, ut levis est, jam tuis pecuniis
 Indigniore forte munerabitur.
 Quare, me si audis, dum te pro domino geris,
 Mi pater, utêris illis liberaliter,
 Opem feres pauperibus, et quantos potes
 Amicos opulentabis ex opibus tuis.
 Laus hæc perpetua: et si quid eveniat secus,
 Idem expectabis quod tute ante feceris.

Ib. *Incertus.*

In aperto amicus melior est possessio,
 Quam fossa sub humum copia argenti latens.

TITULUS XVII.

DE CONTINENTIA.

1. *Sophocles Electra.*

u Vita indecora nobiles minime decet.

2. *Idem Phædra.*

Generosa nullum corda debent gaudium
 Probare, nisi quod de probis rebus venit.

3. *Chares.*

Frænis regendus venter adductis tibi est:

† Pleraque referri possunt ad Tit. V.

u Refer ad Tit. I.

Solus datorum gratias nullas agit,
 Supraque fines indigentiae indiget.
 Ventrem domare qui suum non sufficit,
 Malum necesse est semper accumulat malo.

Incertus.

Multum parumque venter ex æquo capit.

Palladas. [Anthol. Pal. X. 57.]

Oderit et ventrem Deus, et quæ pabula ventri:

Hæc propter solvi nam mediocre solet.

Agathias. [Anthol. Pal. X. 68.]

Mente quidem laus est in cælibe: si tamen ulla

Vis urget, ne te masculus urat amor.

Fœmellas adamare, malum leve: nam secus illud

Natura nobis conciliante placet.

Muta vide, si vis, animantia: nulla ferarum

Egreditur fœdus connubiale venus.

Fœmineum sociale mari genus. Heu miser ardor,

Qui docuit spreta nubere lege viros.

4. *Sophocles.*

* Quæ fœda factu fœda memoratu puta

5. *Incertus.*

Artis severæ quisquis effectus amat,

Ventris domare debet immodestiam.

6. *Incertus.*

Bonæ magistra mentis est frugalitas,

Consilia semper saniora suggerens.

7. *Euripides Erechtheo.*

Ad dignitatis alta vectus culmina

Ne civium corporibus illudas cave:

In sese et enses acuit et laqueum vocat,

Quicumque honesti pauperis spurcat domum.

* Refer ad Tit. XXXI.

*TITULUS XVIII.

DE INCONTINENTIA.

1. *Sophocles.*

Quid ista laudas? quisquis immergit mero
 Sese, fit exsors mentis, atque ira minor :
 Quantumque cepit gaudii dicens male,
 Male audiendo jure tantumdem dolet.

2. *Sclerias.*

Non est ferendus, quisquis animi insania
 Temulentiave motus, alieno malo
 Desipere novit, innocens semper sibi.

3. *Eratosthenes.*

Tantumdem flammæ vinum valet : atque ita versat
 Quem subiit; Libycum ceu mare fert Aquilo,
 Aut Notus imbricitor. Mentis secreta recludit,
 Ex imis animum sedibus excutiens.

4. *Menander.*

Inopiam mentis fert temeti copia.

5. *Idem.*

Si bene rem expendas, non tam potus copia
 Desipere, quam potantis ingenium, facit.

6. *Philemon.*

⁊ Quid vivere opus est nescienti vivere?

7. *Idem.*

At vinum in causa est. Nempe quot sunt ebrii,
 Mancipia totidem vini potati aspicias.

Idem.

N. Quodcunque feci vinum me facere impulit.
A. Malum id necesse est vinum fuerit, Nicophon.
N. Quodcunque vinum nimium est, hoc ipso malum est.

* Pleraque referri possunt ad Tit. VI.

⁊ Refer ad Tit. III.

9. *Idem.*

Potaram. Nempe ad culpam id obtentus sat est.

10. *Theognis.*

Paucos rara fames; multos, haurire volentes
Plusquam quod satis est, perdidit ingluvies.

11. *Idem.*

Sobrius a potis, a siccis ebrius absit,
Ne prave socias insociabilia.

12. *Idem.*

Utilis est Bacchus, recteque utentibus insons:
Infamant illum qui sine lege bibunt.

13. *Æschylus.*

Æs præbet ori spècula, sed menti merum.

14. *Theognis.*

Qui bibit, atque modum nescit servare bibendi,
Non linguæ, mentis non herus ille suæ:
Ore tremens balbo siccis ridenda profatur:
Migravit pulsa sobrietate pudor.

Qui sapiens fuerat tunc desipit. Hæc memor alta
Mente tene, vinum ne sine lege bibas.
Sobrius a mensa te surripe, ne tibi venter,
Vili ut mancipio, turpiter imperitet.

15. *Idem.*

Vini quod nimium est deducit pondera menti,
Exæquans stolidum cum sapiente viro.

16. *Idem.*

Flamma vel argentum solet explorare vel aurum:
Sed vinum humani pectoris indicium est,
Quantumvis sapiat. Vitium nam detegit omne,
Ipsaque denudat callida consilia.

17. *Idem.*

Bacchi flore grave est caput o Onomacrite: vino
Auferor, et mentis non mihi promus ego:
Tota domus circum me vertitur: at mihi, credo,

Surgere erit satius, ni liquor ille pedes
 Cum mente invasit. Metuo ne quid temulentus
 Admittam, cujus sit meminisse pudor.

18. *Homerus.*

Vinum docuit cantare severos :

Vinum etiam docuit molles agitare choreas,
 Et blandum ridere, et non dicenda profari.

19. *Menander.*

Res putida est, cum fingens se scire ebrius
 Quæ nescit, loquitur de vino non de suo.

20. *Euripides Auge.*

Vino coactus nempe feci injuriam :
 Fateor : sed illud crimen haud spontis meæ est.

21. *Philippides.*

Nec te istis crede dictis, *Potaram, pater,*
Erravi, fateor, compotem veniæ fore.
 Infirmiori quando vis fit, Panphile,
 Non error istud, sed mera insolentia est.

22. *Panyasis.*

Quin bibis, o hospes? non est hæc infima virtus,
 Appositis dapibus calices educere multos
 Artis ad ingenium, atque alios ad pocla vocare.
 Et mensa pariter robur spectatur et armis :
 Namque ut confertos ductor ruit acer in hostes,
 Quamvis late alii trepident et bella pavescant ;
 Talis et ille mihi (levior nec gloria) lætus
 Qui conviva sedens alios ad gaudia cogit.
 Ille mihi vita penitus caruisse videtur,
 Aut certe minime vitalem ducere vitam,
 Qui vinum fugiens aliis se potibus implet.
 Prima hominum generi data sunt bona, flamma merumque.
 Pulsa mero longe cedunt mala : carmina vivunt.
 Namque sui partem vino tribuere venustas,
 Et jocus, et festivus amor, mollesque choreæ.

Mente igitur grata Bacchi complectere munus,
 Et bibe, ne ventrem stipans dape, vulturis instar,
 Assideas mensæ lætæ dulcedinis expers.

TITULUS XIX.

DE PATIENTIA.

1. *Euripides Andromacha.*

Certamen ingens semine exiguo solet
 Proserere lingua. Quo magis sapiens cavet
 Odiis amicos mutuis committere.

2. *Philemon Epidicazomeno.*

Nullus contentus est auditu suavior,
 Quam cum dissimulat petitur qui convitiis :
 Nam qui ridetur id si non ægre tulit,
 Ridendo risor ipse ridiculus manet.

3. *Euripides Protesilao.*

Loquentibus duobus, irato altero,
 Certare qui desistit est sapientior.

10. *Sophocles Ajace.*

Hostilitate plus mihi virtus valet.

11. *Theognis.*

Non præstare tibi quæ vis, anime, omnia possum :
 Perfer : non soli nam tibi pulchra placent.

TITULUS XX.

DE IRA.

1. *Theognis.*

Ira, Cyrne, nihil crudelius. Illa sequentem
 Lædit, et excruciat cor miserabiliter.

2. *Evenus.*

Ira et quæ penita cordis sub sede latebant,
 Tormentum gravius quam furor, exterebrat.

3. *Menander.*

Errationes æstus iræ non videt,

Qui te nunc potitur. Ille si deferbeat,
 Multo quod ex usu est videbis rectius.

4. *Philemon.*

Furiamur omnes, ira nos quoties rapit.
 Retinere bilis impetum magnus labor.

5. *Incertus.*

Quæcunque facit iratus, ea si examines,
 Secus ac oportet facta post intelliges.

6. *Incertus.*

P. Iram moderare. F. Cupio: quippe ita est, pater:
 Ira indulgenti nullam referet gratiam.

7. *Euripides Æolo.*

Quicumque præceps fertur, ira qua rapit,
 Malos habebit exitus. Fallax via est.

8. *Epicharmus.*

Ne velis in res minutas perdere iracundiam.

9. *Idem.*

Legis, haud iræ ferocis, munus est dominarier.

10. *Idem.*

Nemo sic ut oportet ira concitus deliberat.

11. *Incertus.*

Multorum opes evertit imperitia
 Et ira, gemina pestis obsequentibus.

12. *Euripides Archelao.*

Flagitia secum multa fert ira impotens.

Ib. *Idem Hypsipyle.*

Plus quisque semper positus extra iram sapit.

Ib. *Incertus.*

Ira imperita mater est magnis malis.

13. *Æschylus.*

Inanis iræ causa sæpe oratio est.

14. *Sophocles.*

z Consilia læva debet animus contumax.

z Refer ad Tit. III.

15. *Chæremon.*

Ut omne malorum genus ex ira nascitur.

16. *Idem.*

In multa vecors ira nos cogit mala.

17. *Euripides Philoctete.*

Mortale quando corpus est homini datum,

Nec odia gerere debet immortalia

Quisquis magistra sapere natura volet.

18. *Sosiphanes.*

At nunc tibi ira purpuret vultum senex :

Quum jus et æquum poscit irasci decet.

19. *Menander.*

O quantus labor est iræ frænare impetum.

20. *Idem.*

Medicamen iræ nullum est efficacius,

Quam fidi amici sapiens allocutio.

21. *Idem.*

Quantumvis irritatus ac merito dolens,

Nil temere facito. Quippe brutos impetus

Iræ frænare inprimis sapientem decet.

22. *Idem.*

Amarus ille mos et irritabilis

Degeneris animi præbet indicium omnibus.

23. *Theocritus.*

De medio cantare die reverentia Fauni

Nos, pastor, prohibet. Namque illo tempore fessum

Venatu corpus somno levat. Est Deus acer,

Et circum nares illi sedet aspera bilis.

24. *Homerus.*

Acre dolens. Olli pectus circumstitit atrum

Ira minax : rutilant oculi ceu fulgidus ignis.

25. *Euripides.*

Violentiæ si juncta mollities feræ

Accedat, aufert id quod excedit modum

26. *Incertus.*

Sæpe ex miseris ira concitur gravis,
Et pectus error nubilo circumsidet.

27. *Incertus.*

Stulte, in miseris ira damnosum est malum.

28. *Archilochus.*

Anime noster, anime jam nunc æstuans cura gravi,
Fortis obdura, atque in hostes obvium pectus ferens
Imminentes inter hastas pone securum pedem.
Nec data nimium feroci, si datur, victoria :
Nec secus si quid ceciderit stratus in luctum jace.
Cum modo lætare felix, cum modo infelix dole,
Qui videns quantique casus res agant mortalium.

29. *Sophocles Tyro.*

^a Sopitus animus in malis multum videt.

30. *Euripides Medea.*

Quid aget tandem

Male tractatum, vix sedari

Patiens se, magnanimum cor?

32. *Sophocles.*

Amens quidem satis ille : verum ipsæ magis,
Queis plus valentem libuit ulcisci virum.

33. *Incertus.*

^b Adversitati quisquis iratus suæ
Medicamen aptat gravius ægritudine,
Non est peritus ille sanandi artifex.

34. *Neophron Medea.*

Quid adeo properas, anime? consulta antequam
Tam foeda peragis, capitaque hæc charissima
Tibi sumis hostes. Misera quo tendas vide.
Sævi furoris reprime conatum impium.
Sed heu, quid ista pectori mœsto queror,

^a Refer ad Tit. XIX.

^b Refer ad Tit. XVIII.

Deserta et his contemta, præsidium mihi
 Quos decuit esse? cordis ignavi est nimis
 Flagitia tanta posse inultam perpeti.
 Sed, anime, ne tu te quoque his prode in malis.
 Proh constitutum est. Fugite conspectus meos,
 Jam fugite, pueri. Pectus implevit mihi
 Cruenta rabies. O manus, ambæ manus,
 In quale facinus noster armatur furor?
 Audacia o miseranda. Quam longos meos
 Perdo labores ipsa momento brevi.

35. *Euripides Medea.*

Et nunc aperte tueor, et sæpe antehac,
 Grave pondus iræ ferre quam sit arduum.

36. *Ibidem.*

Difficilis illa est ira et immedicabilis,
 Quæ prius amicos lite committit fera.

37. *Idem Telepho.*

Consilia ut iræ præferas tempus jubet.

38. *Idem Medea.*

At mihi subegit ira vim prudentiæ,
 Fons maximarum cladium mortalibus.

39. *Incertus.*

Periculorum messis iracundia est.

40. *Incertus.*

^c Miserum alloquendo si suis exasperat
 Cognata dictis turba, facit improvide.

41. *Homerus Iliade.*

Pelide, rege magnum animum, miserescere non te
 Nescia corda decent. Superi flectuntur et ipsi.

42. *Ibidem.*

Sicne jubes salsi rector, Neptune, profundi,
 Hæc me verba Jovi tam dura atque aspera ferre?
 An potius flectère? bonis mens ferrea non est.

^c Refer ad Tit. CXXV.

TITULUS XXI.

DE COGNOSCENDO SEIPSUM.

1. *Philemon.*

Hominem esse temet noveris ac sis memor.

2. *Menander.*

Hoc illud vetus est, Nosce te ipsum, res tuas
Si bene spectaris, et quid ex usu siet.

3. *Diphilus.*

Si noveris quid sit homo, vives suavius.

4. *Antiphanes.*

Mortalis cum sis, intra mortalem sape.

5. *Menander Thrasyleonte.*

Multas ob causas non probo sententiam,
Te nosce : multo rectius dictum foret,
Nosce alios.

TITULUS XXII.

DE SUPERBIA.

1. *Euripides Glauco.*

Fastus mali hominis res male est tolerabilis.

2. *Euripides Ixione.*

Habere quisquis parte plus quærit suæ,
Nil ille justî cogitat, nîl expetit,
Urbi atque amicis pariter insociabilis.

3. *Sosiphanes.*

^d O pauca felix, multa miserandum genus,
Homines, quid illa imperia vos reddunt feros,
Quæ sæpe donat una, sæpe aufert dies?
Si faverit fortuna, cum sitis nihil,
Cælo levatis capita : nec de proximo
Respicitis Orcum, regna qui in reges habet.

^d Refer ad Tit. CV.

4. *Idem.*

Vox, Nosce temet, Delphicis sacrariis
Inscripta, famam crede non frustra obtinet.

5. *Menander.*

Sublime si quem ferri conspicias malum,
Superbe qui divitiis utatur suis,
Superciliumque supra fortunam erigat,
Expecta quam mox illi pœna impendeat :
Namque altius levatur ut gravius ruat.

6. *Euripides.*

Hominumne sese quispiam magnum putet,
Occasio quem minima facile everterit?

7. *Idem.*

° Ubi, qui latebis? certa quæ nobis fides,
Quæramus. Homini sæpe credulitas nocet,
Falluntque conantem exitus contrarii.

8. *Idem.*

Salubre non est quicquid excessit modum,
Nec divitum honores capere moratles decet.

9. *Menander.*

O stultos homines, qui supercilio gravi
Subinde repetunt, Videro. Tun' videris,
Homo cum sis, de re, miser utcunque res cadet?
Atqui secundæ res sponte adveniunt sua
Vel dormienti, nec minus contrariæ.

10. *Chæremon.*

Vis major esse nos superbos non sinit.

11. *Menander Gubernatoribus.*

O miserrimos
Mortalium, qui spiritus tumidos gerunt,
Conditio humana quæ sit non intelligunt.

° Refer ad Tit. III.

12. *Idem.*

Nam quo quis sapit minus,
Hoc mage superbit pendens de plausu levi.

13. *Euripides Alcæone.*

Spectate regem, qui senex, orbis, fugit.
Spirare nimium magna mortalem nefas.

14. *Idem Æolo.*

Tacere satius est vel in medium sua
Afferre placita. At ille nec amicus mihi,
Nec sit sodalis, qui satis per se sapit,
Ducens amicos Marte captorum loco.

15. *Idem Andromacha.*

Quicumque turgent spiritu, vix sustinent
Meliora verba audire ab inferioribus.

16. *Demonax.*

Supra Deos ne sapite mortales sati.

17. *Euripides Bacchis.*

Quisquis supra mortale sapit,
Nihil ille sapit. Brevis est ætas:
Cujus spatio quisquis properat
Majora sequi, nec præsentem
Se sorte tenet, lævi tractus
Vi consilii, furit ille, furit.

18. *Incertus.*

Quisquis superbit, vindicem expectet Jovem.

19. *Menander.*

Ut video, adolescens, credis tu pecuniæ
Pretio parari non modo hæc quorum indiget
Quotidie usus, panem, acetum, obsonia,
Oleum, sed istis majus aliquid omnibus.
At certe venum non datur immortalitas,
Nec si talenta Tantali possederis:
Sed occubandum est, illa linquenda alteri.
Hæc quorsum? nempe ne fortunæ prosperæ

Confidas nimium, neu nos contra pauperes
Despectui habeas, verum te aspectantibus
Felicitate præbeas dignum tua.

20. *Sophocles Ajace.*

Uly. Nam video nîl nos esse mortales, nisi
Imaginosa somnia aut umbram levem.

Min. His doctus ergo, ne quid effugiat tuo
Ex ore petulans in Deos dictum, vide,
Neve insolescas, si quid aut plus dextera
Polles potesque, aut divitis gazæ ubere.
Mortalium res turbine incerto dies
Evertit ac reponit. At cælestium
Amat modestos numen, et spernit malos.

21. *Ibidem.*

Immensa molis otiosæ corpora
Cælestis iræ facile prosterni ictibus
Vates canebat, si quis humano satu
Creatus animos homine majores gerat.

22. *Idem.*

Nil mortales spirare supra
Mortale decet, memores solo
Dispensari Jovis arbitrio
Homini quodcunque futurum est.

23. *Idem Colchidibus.*

Mortale supra sapere nîl hominem decet.

24. *Euripides Alcmæone.*

Demissa fari cladibus pressos decet,
Non pristinæ respicere fortunæ decus.

25. *Hippothon.*

Homo natus, hominum vive fortunæ memor.

26. *Sotades.*

Si rex es, homo sed tamen es, quapropter audi.
Si grande screas, plenus es ergo pituitæ.
Si veste nites, at prius hanc oves tulere.

Si vincula fers aurea, sortis iste lusus.
 Si divitiæ sunt tibi, temporis rapina est.
 Si corde tumes, stultitiæ teneris æstu.
 Sin sobria mens est tibi, munus est Deorum,
 Te nempe tuo si pede tute metiaris.

27. *Isidorus.*

Homo moriturus, id quod est retro vide.

28. *Menander Sponsoribus.*

Ut ante multos, te quoque hæc perdet lues
 Quantumvis blanda, quod tibi nimium places.

29. *Idem Incensa.*

† Modesti mores, si gravitas accesserit,
 Pulchri apparebunt, bone vir: at si te ipse tu
 Dejectum facias atque nullius preti,
 Domestico sperneris testimonio.

31. *Incertus.*

Superbiam utero nimia fert felicitas.

32. *Euripides.*

Necessitati cede, nec pugna Deis.
 Jam respice ad me, deque magno spiritu
 Aliquid remitte. Sæpe res magnas Deus
 Minuit repente, celsaque in planum tulit.

TITULUS XXIII.

DE AMORE SUI.

1. *Critias.*

Res dura cum se sapere non sapiens putat.

2. *Sosicrates.*

Aliena vitia perspicaces cernere,
 Prætervidemus nostra nos ipsi mala.

† Refer ad Tit. XXI.

3. *Menander.*

Quicumque fœdum admittit aliquid, Pamphile,
Non videt hoc ipse : at alius si faxit, videt.

4. *Idem Aspide.* Alii attribuunt Euripidi.

Quisquis quod optat, nîlque præterea, videt,
Nimis est ineptus veritatis arbiter.

5. *Euripides.*

Alios quidem culpare sapientes sumus :
At nostra nos delicta non agnoscimus.

TITULUS XXIV.

DE CONSCIENTIA.

1. *Diphilus.*

Qui non veretur ipse semet, conscius
Sibi mali facinoris quod commiserit,
Hic quomodo alios nescios reverebitur?

2. *Scriptor aurei Carminis.*

Ante alios te primum disce vereri.

3. *Menander.*

Mala mens, malus animus. Quamvis audacissimum
Sua semper pavidum reddit conscientia.

4. *Sophocles.*

Furti tenetur quisquis ipso in crimine,
Quamvis disertus debet obticescere.

5. *Euripides Oreste.*

M. Quis, miser Oreste, te malus morbus premit?
O. Mens perpetrati facinoris sibi conscia.

6. *Sophocles.*

Egregia res est testis innocentiae
Suus sibi animus.

7. *Antiphanes.*

Nullius esse consciuum sceleris sibi,
Vitam per omnem plena res est gaudii.

§ TITULUS XXVI.

DE OBLIVIONE.

1. *Sophocles in Convivio Achivorum.*

Oblivisci

Res Pierio male grata choro.

Meminisse juvat,

Et sæcla beans hominum miseri

Confinia continet ævi.

2. *Euripides Oreste.*

Oblivio veneranda, quam sapiens Dea es,

Quam dulce miseris advenit numen tuum!

3. *Sophocles Satyrico Contumelia.*

Oblivionem rebus orbatam omnibus,

Surdam, tacentem.

4. *Idem Mysis.*

Quam dulce miseris, proh, vel ad tempus breve

Animo memoriam exuere fortunæ suæ.

TITULUS XXVII.

DE JUREJURANDO.

1. *Chærilus Perseide.*

Injuste, juste, nefas jurare putandum est.

2. *Æschylus.*

Vir sacramento fidem

Debet mereri, non sacramentum viro.

3. *Alexis.*

Nutus mei pro jurejurando valent.

4. *Amphis.*

Quicumque negat habere juranti fidem,

Detegitur ipse promptus in perjurium.

§ Sequitur hic apud Stobæum Titulus ΠΙεὶ Μνήμης. Id est, De memoria, sed sine versibus.

5. *Antiphanes* Θητυύουσι.

Hera, quisquis aspernatur jurantem alterum
 Quem non compertum noverit perjurii,
 Deorum hic aspernari sanctitudinem,
 Et ipse pejerasse suspectus mihi est.

6. *Sophocles Hippodamia.*

Mens excitari jurejurando solet
 Ut bina diligenter evitet mala,
 Culpari amicis, et Deos offendere.

7. *Apollodorus.*

Cum flagra sint, jurare tu servum jubes?

8. *Antiphanes.*

Furit, qui jusjurandum defert improbo. -
 Contra Dî faciunt, quam solent antiquitus:
 Nam simulac pejeratum est, ictu fulminis
 Percutitur is qui jusjurandum detulit,
 Merito mehercule, quoniam temere credidit.

9. *Alexis Olynthiis.*

Qui sapiunt, hi non hominibus jurantibus,
 Sed rebus ipsis semper adhibebunt fidem.

14. *Pythia apud Herodotum.*

Glauce Epicydide, lucrosa atque utilis est res
 In præsens homines juratis fallere Divis.
 Jura: nam sancte jurantes æqua manet mors.
 At juramento quædam est sine nomine proles,
 Trunca manus, et trunca pedes: tamen impete magno
 Advenit, atque omnem vastat stirpemque domumque.
 Felix progenies sancte jurantibus orta.

TITULUS XXVIII.

DE PERJURIO.

i. *Sophocles.*

Abjurat alios denuo partus pati
 Semanima mulier: sed simul cessit dolor,

Quam facile eosdem rursus in casses cadit!
Delet peracti memoriam præsens amor.

2. *Incertus.*

Amantium impunita sunt perjuria.

3. *Callimachus.*

Juravit: sed vox verissima, quicquid amantes
Jurarunt, aures non penetrare Deûm.

4. *Diphilus.*

Plebicolæ et meretricis jusjurandum est idem:
Namque illum jurant ipsum, quicum garriunt.

5. *Sophocles.*

Nulla improbo conditio jurandi gravis.

6. *Euripides.*

Jurata lingua est, mente juravi nihil.

7. *Menander.*

Hæc ætas omnem jam conturbavit fidem.

8. *Hesiodus Theogonia.*

Juratumque deum: clades mortalibus unde
Adveniunt, quoties fallaci pectore jurant.

10. *Euripides.*

Non caret sensu Deus,

Ut scire nequeat, quod sacramentum dolo
Struatur, aut quod exprimat necessitas.

11. *Euphron Deorum concione.*

Novos sed agedum, per Deos, reperi Deos,
Ne semper illos ante notos pejeres.

12. *Euripides.*

Speranda divûm facilis indulgentia,
Si quis periculum mortis, aut iram hostium,
Aut dura vincla jurejurando fugit.

TITULUS XXIX.

DE ASSIDUITATE ET DILIGENTIA.

1. *Sophocles Thyeste.*

Celeres eamus ergo properanti gradu:
Culpanda non est justa festinatio.

2. *Hesiodus Operibus.*

Nam piger alterius magnos si spectet acervos,
Qui serat arboribus terram, qui verset aratro,
Qui regat arte domum, flagrat sub corde cupido
Æmula: certamen pulchrum mortalibus hoc est.

3. *Ibidem.*

Divitias pariunt studia indefessa laborum.
Ipsi sudantem clementius aspiciunt Dī.
Non labor in probro, sed diffugisse laborem.
Impiger invidia pigrum stimulabis opima
Sorte nitens. Comitantur opes virtusque decusque.

4. *Ibidem.*

^h Grande malum pudor est cui se conjunxit egestas.
Nam pudor humano generi prodestque, nocetque.
Sæpe pudor miseros facit et fiducia dites.

Ib. *Ibidem.*

Quæ non rapta datur divinitus, est melior res.

5. *Euripides Heraclidis.*

It per medios virtus nunquam
Fessa labores.

6. *Idem Iphigenia in Tauris.*

Non terret labor
Fortem. Laborem qui fugit nulli usui est.

7. *Idem Licymnio.*

Ut fama perhibet, gloriæ pater est labos.

^h Refer ad Tit. XXXI.

8. *Epicharmus.*

Dî suas labore dotes esse venales volunt.

9. *Euripides Telepho.*

Opus est laboret, esse qui felix cupit.

10. *Critias.*

Naturâ plures dat labor esse bonos.

12. *Alexandrides.*

Ubique finem reperit assiduus labor.

13. *Incertus.*

Hoc es monendus, nate, fortunam labor
Venatur: hinc est quod coli patrem vides.

14. *Euripides Archelao.*

Nemo otiosam molliter vitam trahens
Famam paravit, quæ datur sudoribus.

15. *Incertus.*

Qui plus laborant, quique præstant cæteris,
Hos civitas veneratur, hos dicit viros.

16. *Menander.*

Post tot labores irritos fio piger.

17. *Idem.*

Genitis dum vivunt est laborandum omnibus,
Vitam per se inopem quia non alit ignavia.

18. *Hesiodus Operibus.*

Si quamvis modicum modico superaddere tentes,
Atque iterum atque iterum, tandem consurget acervus.

19. *Menander.*

Rerum omnium

Nihil est quod non conficiat assiduus labor.

20. *Euripides Andromeda.*

Non sine gravi labore peperit gloriam.

21. *Æschylus.*

Habet laborans collaborantem Deum.

22. *Euripides Erechtheo.*

Crescunt labore cuncta bona mortalium:

At vita mollis atque iners ignavia
Vitam nec hominum nec domos quicquam juvant.

23. *Idem Cressis.*

ⁱ Beatus esse non laborando nequis.
Negotiorum turpis est juveni fuga.

24. *Æschylus.*

Præclara discere et senem non dedecet.

25. *Sophocles Vatribus.*

Citra laborem magna non datur assequi.

26. *Incertus.*

Pretium est laboris quicquid est pulchrum uspiam.

27. *Incertus.*

Inveniet avidus cuncta quærentis labor.

28. *Philemon Calumniam passo.*

Nihil est quod homini non sit indagabile,
Si quæritandi non recusetur labos.

29. *Idem.*

Cupido labore quod cupis datur assequi.

30. *Idem.*

O quam miseris pristinis dulce est frui!
Ni male fuisset ante, gauderem minus.

31. *Carcinus.*

^k Clarum voluptas nemini peperit decus.

32. *Euripides Archelao.*

Nemo otiando gloriam peperit sibi:
Generosus ardor pascitur laboribus.

33. *Alexis Achaide.*

Quæsita tandem dabitur reperire omnia,
Si non laborem fugias, ac te deseras.
Nam si homines tantis intervallis dissiti
Reperire partem potuerunt cælestium,
Ortus, occasus siderum, pulsus duos,

ⁱ Refer ad Tit. LX.

^k Refer ad Tit. VI.

Deliquia Solis, quidni possint proxima,
Et sibi cognata quævis deprehendere?

34. *Idem Hippolyto.*

Et ipse fautor est laboranti Deus.

35. *Theodectes.*

Multo est opus

Labore, laudum illustre quærenti decus.

Ignavia autem gaudiis præsentibus

Emit dolores postfuturi temporis.

36. *Euripides Sthenobæa.*

Desertus a favente fortuna labor

Non defatigat, ut vetus fert dictio.

37. *Sophocles.*

Nihil molesti retinet exactus labor.

38. *Idem Laocoonte.*

Juvant labores transiit postquam labor.

39. *Agatho.*

Itinere trito non it anima industria.

40. *Philiscus.*

O stolide, non sic agitur, ut molli otio

Præmia laborum non laborantes ferant.

41. *Xenophanes.*

Non semel humano generi Dî cuncta dederunt:

Monstravit sed longa dies meliora repertis.

42. *Hipponax.*

Nullum otiosum patere tempus elabi.

43. *Apollodorus.*

Negotiis si tempus assumas tuis,

Serena mox videbis ac placida omnia.

44. *Euripides.*

Labores inter multa pulchra se exserunt.

45. *Menander Moroso.*

Quem laborum non piget,

Nihil arbitrari is debet insperabile.

46. *Incertus.*

Laboriosæ diligentiae assequi
Nihil est negatum.

47. *Menander Eunucho.*

Quicquid quaeritur
Cura indigere, sapientum sententia est.

48. *Sophocles Œdipo.*

Quicquid quaeritur
Spes deprehendi est. Omne neglectum perit.

Orpheus de Gemmis.

Sed res ista virum quaerit cui nulla laborum
Tædia, qui nil non vigil experiatur agatque:
Discat et ipse aliquid per se cupiatque doceri.
Non dictis hominum, non cœptis absque labore
Omnipotens finem pater annuit: aspice et ipsos
Solis equos, currum qui per flammantia cæli
Septa trahunt, vesper donec dimittat anhelos.

Hesiodus Operibus.

Sudorem ante aditum virtutis Dî posuerunt:
Et longa huc et celsa simul via ducit euntem,
Ardua principio: sed ubi est ad culmina ventum,
Incipiet molli sese submittere clivo.

49. *Euripides Supplicibus.*

Tua nonne cernis, quod vocat temerarium
Procax malitia, Gorgonem ut patria audeat
Aspicere? quippe crescit in laboribus.
Aliæ sed urbes otio segni latent:
Visus quoque ipsos crassus obnubit pavor.

51. *Antiphanes.*

Labori assiduo nihil est quod non serviat.

52. *Bion.*

Gutta cadens stillis rorantibus, ut vetus est vox,
Paulatim durum lapidem cavat.

53. *Idem.*

Ne tibi sit fabrum quavis accedere causa,
Et si quo sit opus : compingere disce cicutas
Ipse tibi potius. Res est facilisque levisque.

54. *Epicharmus.*

Plus, amici, quam natura, dat usus atque industria.

55. *Euripides Telepho.*

^l Solius haud Ulyssis eloquentia est :
Hebetes disertos efficit necessitas.

56. *Idem Andromeda.*

^m Nil quod necesse est ferre, mortali probro est.
Dulcem relinquit memoriam exactus dolor.

TITULUS XXX.

DE OTIO.

1. *Euripides.*

Quicumque magna copia florens opum
Domus regendæ deserit custodiam,
Soloque cantu gaudet et fidium sono,
Non civitati, non domo prodest suæ,
Non ille amicis. Ipsa natura excidit
Ubi quis subactus dat voluptati manus.

2. *Idem Hippolyto coronato.*

ⁿ Honesta novit quisque pro sese et videt :
Sed non laborant, victa pars molli otio,
Pars quoniam honestum post voluptates habent.
Quippe illecebræ plurimæ vitam obsident,
Colloquia longa, et dulce pigrities malum.

3. *Idem Hecuba.*

Quisquis labores ferre non assueverit,
Fert, sed dolente jactet ut collo jugum.

^l Refer ad Tit. XXXIV. ^m Refer ad Tit. CVIII. ⁿ Refer ad Tit. XVIII.

Felix profecto si mori contingeret :
 Vitam in miseriis trahere difficilis labor.

4. *Philemon.*

O Cleon, desine nugarum : nisi quid addiscas boni,
 Non vides, ut omni auxilio vitam destituas tuam?
 Namque ut naufragus natator terram nisi prehenderit
 Non quit adipisci salutem : sic qui pauper factus est,
 Artem nisi didicerit, vitam nequit in tuto ponere.
 Sunt pecuniæ mihi, inquis ; nempe quæ pereunt cito.
 At domus sunt, sunt et agri : nescis fortunæ vices,
 Quæ perfacile divitem hodie cras mendicum fecerit?
 Nostrum quisquam, si fortunæ portum appulerit, anchoram
 Dejicit, et sic extra pelagi se locat violentiam.
 Hoc si eveniat imperito, raptus qua venti ferunt,
 Nullum reperit quod senecta pauper præsidium occupet.
 Sed tribules et sodales et cognati conferent.
 Imo opta illorum periculum ne sit faciendum tibi :
 Sin eo venies, comperies umbras esse, aliud nihil.

5. *Hesiodus Operibus.*

Ille iram superum atque odium mortale meretur,
 Qui sic vivit iners tanquam sine acumine fucus
 Depascens ignavus apum congesta labore.

6. *Sophocles Iphigenia.*

Nullus supinæ fructus est ignaviæ,
 Nec feriantes adjuvat fautor Deus.

7. *Menander Tutoribus.*

Cum valet ignavus quam cum febrit pejor est :
 Quia sanus duplum tantum inutiliter comest.

8. *Alexis.*

Quem saginari juvat
 Quotidie et nil agere condignum cibo,
 Sed otiosis circumferri passibus,
 Ille edepol vitæ pestis infestissima est.

9. *Euripides Antiopa.*

° Commune multis hoc malum mortalibus,
 Ut mente sapiant, obsequantur nec tamen
 Animo, cupitis gaudiis obnoxio.

10. *Hesiodus Operibus.*

Pauper et ignavus, sed spe lactatus inani,
 Perpetuo mala multa suo sub corde volutat.
 Ah nimium spes illa nocens quæ sola sedentem
 In triviis hominem victus solatur egenum.

11. *Euripides Melanippa.*

Vir otiosus civis est idem malus.
 Nam nemo, ut omnes voce compellet Deos,
 Vitam parare non laborando potest.

TITULUS XXXI.

DE PUDORE.

1. *Euripides Temenisi.*

Plus semper ira mos verecundus juvat.

2. *Idem Iphigenia in Aulide.*

Jure te et paucis reprendam, non supercilium vibrans
 Insolenter arcuatum, sed modeste ac sobrie,
 Ut decet fratrem. Vereri nescit ingenium improbum.

3. *Idem Hippolyto.*

Utinam teneres, sancte tu, mentes, Pudor,
 Ut impudicum quicquid est evelleres.

4. *Hesiodus Operibus.*

Nam pudor humano generi prodestque nocetque.

5. *Menander Consanguineis.*

Me iudice, qui erubescit ingenio est probo.

12. *Stasinus Cypriacis.*

Ipsum autem qui cuncta facit servatque tonantem
 Dicere non audes: reverentia juncta timori.

° Refer ad Tit. XVIII.

13. *Homerus.*

Care socer, stat corde tui reverentia nostro.

14. *Idem.*

Sed vereor, metuoque simul.

15. *Euripides Cresphonte.*

O nate, in oculis nascitur castus pudor.

16. *Theognis.*

Nulla potest animo res tam pretiosa recondi
Quam pudor: hæc dos est propria, Cyrne, probis.

17. *Agatho.*

Vultus amicos revereor male conscius.

TITULUS XXXII.

DE IMPUDENTIA.

1. *Menander.*

Rubor jam periit: omnes frontem perfricant.

2. *Diphilus.*

Qui nec timere scit nec erubescere,
Hic impudentiæ attigit fastigium.

3. *Idem.*

Nullum impudente est animal confidentius.

Ib. *Incertus.*

Damnosus pudor est in regno impudentiæ.

4. *Theognis.*

Frons procul humanis abiit de sedibus exsul:
Nec pudor in terris quit reperire locum.

5. *Euripides Medea.*

Non robur animi, crede, nec fiducia est,
Contra tueri quos amicos læseris:
Sed summus homini morbus impudentia.
Verum quod ad nos advenis, recte facis.

6. *Theodectes.*

Humana cuncta nata sunt senescere,

Ipsoque cursu temporis finem assequi,
 Unam, ut videtur, præter impudentiam :
 Mortale quippe quo magis crescit genus,
 Hoc illa se fit in dies adultior.

7. *Menander Carina.*

O Deorum maxima

Nunc Impudentia, si te fas dici Deam:
 At fas. Nam nunc quod regnat, mos numen vocat:
 Quo processisti, quoque procedes adhuc?

TITULUS XXXIII.

DE SILENTIO.

1. *Carcinus.*

Multis malorum remedium est silentium,
 Egregia præbens signa moratæ indolis.

2. *Menander.*

In ætate utibilis nihil silentio est.

3. *Sophocles Aleasi.*

Tace puer : bona magna sunt silentii.

4. *Chares.*

Linguae modum tenere præcipuum puta.
 Juveni senique gloriam semper parit
 Edocta lingua conticere in tempore.

5. *Athenodorus.*

Tutum fideli præmium silentio est.

6. *Amphis.*

Taciturnitate nulla laus præstantior.

7. *Philonides.*

Silentium antefendum est vaniloquentiæ.

17. *Homerus Iliade.*

Per Judicio Thersita carens ac prodige vocum
 Desine, nec regi persta contendere solus.

Per Refer ad Tit. XXXVI.

Ib. *Homerus Odyssea.*

Intus an est aliquis sanctorum cœlicolarum?

Ib. *Ibidem.*

Comprime corde tenens tacito quodeunque volutas :
Quære nihil : nam mos Divis cœlestibus ille est.

TITULUS XXXIV.

DE TEMPESTIVA ORATIONE.

1. *Incertus.*

Silentio ni melius quid portas, tace.

2. *Euripides Archelao.*

Breviter moneri vis? tace. Grande est malum,
Sua nocere sibimet eloquentia.

3. *Idem Ægea.*

Linguam nisi tenebis, impendent mala.

4. *Antiphanes.*

Dici nequit prolixa, quæ recte suis
Accommodata rebus est oratio.

5. *Æschylus.*

Os morsicandum potius, hæc quam proferat.

TITULUS XXXV.

DE BREVITATE IN DICENDO.

1. *Hesiodus Operibus.*

Humanas res inter opes carissima, lingua est
Parca sui. Magnus favor est moderata loquentis.

2. *Eupolis Tribubus.*

Orationis abstinebo ambagibus,
Et rem profabor limites intra suos.

3. *Euripides Æolo.*

Illud viri sapientis, o pueri, est opus,
Multa efficace proloqui compendio.

4. *Sophocles Alete.*

Contracta multum verba habent sapientiæ.

5. *Menander Sponsore.*

Unum est quo valere possit impudens oratio,
Si brevis sit, atque articulum recte captet temporis.

6. *Philonides.*

¶ Cum de omnibus disceptes, nihil intelligis.

7. *Incertus.*

¶ Discendæ literæ, et sapiendum ubi didiceris.

8. *Incertus.*

Non si quis multa, recte hunc admirabimur,
Sed si quis pauca dicat quæ sint usui.

TITULUS XXXVI.

DE GARRULITATE.

1. *Theognis.*

Linguæ hominum multis nullo satis objice clausa est

Janua, consuetis multa tacenda loqui :

Per quæ sæpe malum latitans erumpit in auras :

Debuerant rebus claustra patere bonis.

2. *Euripides Hippolyto coronato.*

Nam nullam haberi convenit linguæ fidem,
Consilia cordi quæ scit alieno dare,
Suis laboret ipsa cum semper malis.

3. *Idem Medea.*

Et nunc et antehac sæpe, confiteor, Creon,
Mihi lingua magnis præbuit causam malis.

4. *Astydamas.*

Garrulitas linguæ quasi deambulatio est.

5. *Incertus.*

Nugaris agens intempestive philosophum.

¶ Refer ad Tit. XXXVI.

¶ Refer ad Tit. III.

6. *Homerus.*

Vox elapsa fugit, melius quæ indicta fuisset.

7. *Idem.*

Semper verba libet tibi fundere: crede, disertum
Non decet esse nimis.

8. *Nicostratus.*

Si multa indesinenter et propere eloqui
Sapientiæ esset signum, certe hirundines
Sapientiores hominibus multo forent.

9. *Euripides Bacchis.*

Sapientis umbram dat tibi versatilis
Tua lingua: dictis sed tuis mens non adest.

10. *Idem Antiopa.*

Silentium corona cordati viri est:
Caret cupito gaudio loquacitas,
Suspecta amicis, civitatibus gravis.

11. *Sophocles Aleadis.*

Quid verba fundis impetu tam prodigo?
Semper molestus est supervacuus labor.

12. *Menander.*

Turpe est profecto, quoties, qui lingua valet,
Lingua sermones ejaculatur fuitiles.

13. *Euripides Bacchis.*

Spretrix legis iniquitas
Effrænisque loquacitas
In fines miseros ruunt.

14. *Menander.*

Nec saxum facile valida projectum manu
Reprehendas, nec sermonem qui lingua fugit.

15. *Euripides Dictye.*

Semper loqui discupere, nimis est regium.

16. *Sophocles Alete.*

Quicumque sese semper audiri cupit,
Aliis molestus quam sit haut intelligit.

17. *Æschylus.*

Afferre damna lubricum linguæ solet.

18. *Philemon.*

Quicumque dicit ad rem quæ non pertinent,

Duas locutus syllabas, prolixus est.

At bene dicentem ne prolixum dixeris,

Quantumvis dicat multa et multo tempore.

Ab Homero sume testimonium tibi :

Is cum exararit versuum tot millia,

Nemo est Homerum qui prolixum judicet.

s TITULUS XXXVII.

DE BONITATE.

1. *Menander.*

Nemo qui bonus est facinus committit malum.

2. *Idem.*

Quam pulchra res est bonitas cum prudentia.

3. *Theognis.*

† Vir bonus immoto constat sibi pondere mentis,

Fortunaque animum gestat utraque parem.

Divitias sin, Cyrne, malo bona numina donent,

Desipit, acceptum nec retinere potest.

4. *Sophocles Electra.*

Vult bonus nemo, male

Vivendo delibare famæ gloriam.

5. *Menander.*

Monuisti cuncta, quæ tui officii fuit :

Veruntamen mihi crede, ut faciam quod decet,

Plus meus est auctor mihi mos, quam ista oratio.

6. *Idem.*

Vir bonus in multis rebus est salutifer.

† Multa referri possunt ad Tit. 1.

† Refer ad Tit. XCVI.

7. *Idem.*

Bene agere officium est liberalis ingenii.

8. *Idem.*

Bonitas ingenio prædita insigne est bonum.

9. *Diphilus.*

Beatum efficiunt probitas et prudentia.

10. *Menander Consanguineis.*

Bono paratum nomini viaticum est,
Quicquid paret Fortuna quovis tempore.

11. *Idem Pellice.*

Quotquot sunt boni,
Hos ipse revocat ad suam curam Deus.

12. *Idem.*

Etiam in perplexis rebus vir bonus usui est.

13. *Antiphanes.*

Honesti mores optimum peculium.

14. *Posidippus.*

Ars familiares peperit haud paucos mihi :
Plures amicos comparavi moribus.

15. *Pirithous.*

^u Securiores lege sunt mores boni :
His namque fraudem nullus orator facit,
Illam repertis sæpe qui coloribus
Sursum deorsum vertit atque adulterat.

16. *Epicharmus.*

Sunt sui mores cuique vel Deus vel Vedeus.

17. *Theognis.*

^w Semper quippe bonis prudentia juncta pudorque :
Sed quorum nostro tempore rara seges.

18. *Menander.*

Res hercle ad omnes probitas eximium bonum est,
Viaticum vitæ hujus admirabile.

^u Refer ad Tit. XLIV. ^w Refer ad Tit. XXXI.

Namque isthuic homini parte non magna die

Locutus, bene jam cupio. Sapiens dixerit

Hic forsit aliquis: illex est oratio.

Quid? an non alios eloquentes exsecror?

Suada est loquentis vita, non oratio.

20. *Euripides Auge.*

* Lenit miserias æquitas mentis probæ.

TITULUS XXXVIII.

DE INVIDIA.

1. *Philemon.*

Habet malignus livor hoc in se boni,

Quod eligentes insequi sectam suam

Comes fidelis mille discruciat modis.

2. *Dionysius.*

Nec illud igitur cogitas certissimum,

His qui nihil sunt invidere neminem?

Invidia rebus semper egregiis comes.

Ib. *Incertus.*

Res invidenda est eminent sapientia.

3. *Chares.*

Invide nunquam beatis: ne malignum te probes.

4. *Incertus.*

Invidia res est omnium injustissima.

5. *Incertus.*

Beatus esse tam diu videor mihi

Ipsi, morderi quamdiu me sentio.

6. *Dionysius.*

Ne ditiori pauper inideas cave.

Ib. *Incertus.*

Jam prodeunt quos pascit invidentia.

* Refer ad Tit. CVIII.

7. *Agatho.*

Bona possidenti qui invidet, pereat male.

8. *Euripides Ino.*

Quæ mater, aut quis genitor infelix malum
Inauspicatam sevit invidentiam?

Ubi, quas adepta corporis partes sedet?

Tenetne media viscera, an geminas manus,

An luminum orbis? quanta laus medicis foret

Ferro vel herba vel salubri poculo

Auferre generi pessimam humano luem!

9. *Idem Œdipo.*

Pestifera multis mentibus mortalium
Invidia, pariter meque et illam perdidit.

10. *Nicomachus Naumachia.*

Vitam hanc agenti difficillimum foret
Vigiles tot oculos invidentum evadere.

11. *Menander.*

Homo invidus perpetuus est hostis sibi,
Dolore nempe sponte quæsito miser.

12. *Agatho.*

Immunis hominum vita ab invidia foret,
Si nascerentur sorte mortales pari.

13. *Euripides Bellerophonte.*

Quod se minores iudicant ideo invident:
Illustriora livor infestus petit.

14. *Idem Phœnice.*

Invidiam haud probo:
Sed invideri res bonas propter velim.

15. *Hippothon.*

Invidia Divûm pessima ac gravissima est:
Gaudet dolendis, atque gaudendis dolet.

16. *Incertus.*

Nemo male illi dixerit, ne si quidem
Malignitate vincat invidentiam.

17. *Incertus.*

Utilia quisque promat, aut promentibus,
Superatus a livore, ne succenseat.

18. *Carcinus.*

Cum te invidentem tueor, est quod gaudeam :
Nam multa livor inter habet hoc proprium :
Dolore dominum semper opulentat suum.

19. *Euripides.*

Jam sæpe vidi vindices juris bonos
Vinci veneno tristis invidentiæ.

20. *Idem Alexandro.*

Heu pereor mentis propter excellentiam,
Aliis saluti quæ fuit mortalibus.

21. *Epicharmus.*

Quis velit non invidendus, o amici, vivere,
Quando qui non invidetur nullius pretii est homo?
Quippe cæcum qui tuetur indolet, non invidet.

22. *Pindarus.*

Multo invideri optatius
Movere quam fletum alteri.

23. *Agatho.*

Sapientiæ ergo melius inviderier,
Quam propter aurum.

24. *Philemon.*

γ Nimium benigne dum doces, nimium invides,
Idque agis ut hæc tot audiens discam nihil.

25. *Hesiodus Operibus.*

Sic figulo figulus, fabro faber invidet, et sic
Odit inops inopem, sic vatem denique vates.

26. *Sophocles Creusa.*

Non divitiis, non conjugio

Mihi contingat superare modum :
 Quippe infestæ livore viæ.

27. *Idem Epigonis.*

Pressum solent livore rumores mali
 In prava potius trahere, quam in recti viam.

Lucilius. [Anthol. Pal. XI. 192.]

Cum cruce vicinum figi majore videret
 Quam sese Diophon, tabuit invidia.

Incertus.

Invidia ipsa suis consumitur undique telis.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 193.]

Pessima res livor : sed habet laudabile quiddam,
 Liventi quod cor exedit atque oculos.

Palladas. [Anthol. Pal. X. 51.]

Invidear potius, quam sim miserabilis, inquit

Pindarus. Excellunt, quos petit invidia.

Pessima perpeccos miserescimus : ast ego felix

Nec nimium, nimium nec miser esse velim.

Optima res modus est : summis affine periculum :

Infima contemptum ludibriumque ferunt.

Idem. [Anthol. Pal. X. 90.]

O summa mentis invidiæ perversitas :

Odit beatos invidus, caros Deo.

Ita cæca nos invidia vecordes rapit :

Ita mancipamus sponte nos amentiaæ.

In pulverem redacta gens Græci sumus,

Quos mortuorum spes sepulchrales fovent :

Versa atque conturbata sunt adeo omnia.

Idem. [Anthol. Pal. X. 91.]

Prosequitur odio quisquis adamatum Deo,

Damnatus ille maximæ est insanis,

Deum lacessens Marte manifestario :

Iram reportans præmium invidentiæ.

Et nos decet diligere dilectos Deo.

Sophocles Ajace.

Serpit juxta livor habentem.

Phocylides.

Alterius lætis noli macrescere rebus.

Invidia cælum vacat et gens tota Deorum :

Non Phœbi radiis majoribus invida Phœbe,

Non terra inferior cæli laquearibus altis,

Non amnes pelago : sed habent hæc omnia pacem.

28. *Æschylus.*

Paucis id adeo est insitum mortalibus,

Feliciores ut sine invidia colant.

29. *Menander.*

Adolescens, id quod res est non intelligis.

Vitio suoapte consumuntur singula,

Et rei cujusque pernitias intus latet.

Hoc est ferrugo ferro, si consideres,

Ligno teredo, tineæque vestibus.

Invidia vero, quod malorum pessimum est,

Tabem creavit et creabit et creat,

Vere satellites animi corrupti impia.

TITULUS XXXIX.

DE PATRIA.

1. *Euripides.*

Omnes amantes patriæ pro publica

Salute verbis reque conniti decet.

2. *Incertus.*

Patriam ut recuperes ne labor tibi sit gravis.

3. *Euripides Phœnissis.*

A. Homini, ut videtur, patria res dulcissima est.

B. Quam dulcis illa fando non possim assequi.

4. *Incertus.*

Patriam dulce est habitare bonis,

Et congesto gratius auro.

Adeo est assuescere multum.

5. *Incertus.*

Vita lugubris paterno degere extorrem solo.

6. *Euripides Ægeo.*

Nam quid paterno dulcius tandem solo?

7. *Idem Dictye.*

Ni pravus esses, patriæ nunquam tuæ
Contemtor, hæc externa laudares sola.

8. *Ibidem.*

Nam me quidem censore non recte sapit
Qui patriam collaudat alienam, suæ
Contemtor, inque non suos mores abit.

9. *Idem Phænice.*

Salve meorum terra majorum parens!
Eheu! ut homini quamlibet presso malis
Altrice nulla dulcior tellus humo.

10. *Idem.*

Spartam tibi quæ contigit orna:
Nobis fuerint cura Mycenæ.

11. *Menander Heauton Timorumeno.*

Vere beatus qui sit, in patria sua
Debet manere et liber, aut potius mori.

12. *Sophocles Tereo.*

Beatum te puto vitæ, hoc magis
Quod dura nescis tristis exilii mala.

13. *Euripides Philoctete.*

Beatus ille, qui domi felix manet.

14. *Æschylus.*

Manere debet quisquis est felix domi:
Manere ibidem quisquis infelix agit.

15. *Theognis.*

Ornabo tenuem patriam, nec civibus exstans,
Nec pravis præbens moribus obsequium.

16. *Sophocles.*

Quicumque patriæ vivit inimicus suæ,
 Hunc nolo amicum. Sospitatrix civium
 Est patria: rectos illa dum cursus tenet,
 Vectoribus conserere sermones vacat.
 His institutis hanc ego urbem munio.

17. *Euripides Phœnissis.*

I. Magnumne patria vivere extorrem malum?
P. Nil majus isto: nec satis fando assequar.
I. Quæ causa, quæ res tam grave exsilium facit?
P. Primum, loquendi nulla libertas adest.
I. Servile certe, non loqui quæ sentias.

18. *Homerus.*

Felix auspiciam patriam defendere bello.

19. *Idem.*

Ite viri, atque rates propter decernite, donec
 Quilibet inveniat jactu sibi fata vel ictu.
 Quid tum si cadat? hoc patriam non turpe tuenti.

20. *Idem Odyssea.*

Nec fata recusat,
 Fumum de patriis possit dum cernere tectis,
 Dux Laertiades.

21. *Ibidem.*

Ah tam suave nihil quam patria, quamque parentes.

22. *Euripides Phœnissis.*

Medios in hostes, mater, imprudens ego
 Prudensque veni: patriam necessitas
 Amare cogit: quisquis hoc hominum negat,
 Sese ipse verbis pascit: at idem cogitat.

TITULUS XL.

DE EXILIO.

1. *Euripides Philoctete.*

^z Fortuna læta patriæ levat altius
Stantes, jacentes durius contra premit.

2. *Idem Phaëthonte.*

Ubicunque recte vixeris, patriam puta.

3. *Incertus.*

^a Argivus an Thebanus? haud unam mihi
Asseribo: patria est Graia qua tellus patet.

8. *Euripides Phænissis.*

^b Sepelite quæso me, parens, tuque o soror,
Humo in paterna: civitas per vos mihi
Placata fiat hactenus, patriæ meæ
Ut condar in tellure, si regno excidi.

Ib. *Incertus.*

^c Amica tellus me sua gleba tegat.

Ib. *Euripides Phænissis.*

^d Tua o, tua oculos dextera ocludat meos,
Mater.

9. *Idem.*

Patet omne cælum præpeti Jovis aliti:
Ita terra quævis patria est forti viro.

TITULUS XLI.

DE ARCANIS.

1. *Euripides Ino.*

Tacenda quæ sunt nemo per te intelligat.
Fax parva facile montis Idæi nemus

^a Refer ad Tit. XXXIX.

^a Eodem.

^b Eodem.

^c Eodem.

^d Refer ad Tit. CXXIV.

Totum cremarit. Dixeri uni, cito
Rumor per urbem fiet arcanum tuum.

2. *Anaxandrides.*

Qui commendatum sibi sermonem acceperit,
Injustus est, aut impotens si eliminet.
Qui lucri causa, injustus; qui aliter, impotens:
Et hic et ille pariter ex æquo mali.

3. *Sophocles.*

Quod vis taceri, nolo mihi commiseris:
Non habeo claustrum, visne loquar apertius?
Tenere lingua quicquid arcanum est negat.

4. *Idem Aleadis.*

Ne sciscitare: multa fari haud expedit.

9. *Pythagoras.*

Puris pura canam: procul hinc arcete profanos.

TITULUS XLII.

DE CALUMNIA.

1. *Menander Bæotia.*

Habenda non est insuper calumnia
Quantumvis falsa, nam sunt qui augere assolent:
Quapropter ista præcavere negotium est.

2. *Cleanthes.*

Calumnia res nulla pestilentior,
Quæ decipit mala arte credentem sibi,
Et immerenti pertinax odium struit.

3. *Euripides Alexandro.*

O rex, malorum maximum calumnia est.
Nam sæpe qui superatur eloquentia,
Utcunque justa dixerit, causa cadit.

4. *Menander.*

Calumniæ vi sævius nullum est malum:
Dedecore namque crimen alterius suo
Luat necesse est accusatus innocens.

5. *Idem.*

Suspicio factis plus valet ad calumniam.

6. *Idem.*

Qui mentem addicit credulam calumniis,
Aut ipse est pravis inquinatus moribus,
Aut certe ingenio nil supra puerum valet.

TITULUS XLIII.

DE REPUBLICA.

1. *Euripides Phœnissis.*

Si civium animis illud infixum foret,
Quicquid suarum virium est, id commodis
Conferre patriæ, cuncta superarent mala
Tutæ beato civitates otio.

2. *Idem Phaëthonte.*

Animi ille vecors est, mea sententia,
Quicumque natis mente non pollutibus
Popularibusve fræna tradit imperi.

3. *Incertus.*

Haud tuta navis una quam tenet anchora,
Ut quæ tribus se credit. Haud recte regat
Vir unus urbem: satius adjungi alterum.

4. *Euripides Phryxo.*

Non solitudo sed viri sunt civitas.

6. *Sophocles Phædra.*

Constare nescit patriæ securitas,
Ubi superbo jura calcantur pede,
Pudorque sanctus; virque verbosus, tenens
Manibus habenas callidis, urbem regit.

6. *Idem Aleadis.*

Quid ad hæc dicam mens ambigua est.
Ubi degeneres vicere bonos,
Quænam urbs subsistere posset?

7. *Idem Eriphyle.*

Ubi profutura liberum non est loqui,
Sed victa cedit civitas pejoribus,
Periclitatur sæpe peccando salus.

8. *Bion Bucolicis.*

Ne me destituas sine munere. Dona canenti
Ipse dedit Phœbus. Pulchras honor educat artes.

9. *Eupolis.*

Ex multis quæ dicenda sunt non video unde incipissam.
Adeo hanc videre civitatem nequeo sine dolore.
Nos, o senes, rempublicam non talem habuimus olim :
Sed imperatores erant ducesque civitati
De gentibus primoribus, deque eminente censu,
Quos venerabamur ut Deos : et erant Dei profecto.
Ita res secura tum stetit. Nunc, sicubi militandum est,
Præficimus bello et copiis homines piaculares.

10. *Euripides Supplicibus.*

Tres namque classes civium : pars divites
Inutilesque et opibus insatiabiles :
Pars capite censi turba proletaria,
Qui nihil habentes invident habentibus,
Stimulisque linguæ sæva figunt vulnera,
Amata pravis factio rectoribus.
At servat urbem de tribus medium genus,
Custodientes qui placet legi modum.

11. *Sophocles.*

Ubi pueri ipsos præsidēs urbis regunt,
Morata non est, ut decebat, civitas.

12. *Euripides.*

Status urbis æger ad mala ingenio valet.

13. *Idem.*

• Nil geritur æqui rebus in mortaliū.

• Refer ad Tit. CV.

Oportuit nil posse fortunæ vagæ
 Arbitria, sed conspicua florere omnia,
 Ut qui vigore roboris primus foret,
 Seu tendere arcum, seu vibrare hastam manu,
 Suo imperaret jure deterioribus.

14. *Sophocles Ajace.*

Male educatæ præbet indicium indolis
 Civis recusans obsequi rectoribus.
 Non civitatem sancta majestas diu
 Frænare legum poterit amoto metu,
 Nec disciplinæ castra servabunt modum
 Quæ non pudor munierit et reverentia.

15. *Menander Incensa.*

† Tria sunt, here,

Ex quæ geruntur cuncta : nempe ex legibus,
 Aut ex necessitate, aut consuetudine.

16. *Euripides.*

Quod ipse deliqui alteri non suaserim,
 Ut solia regni liberis tradat suis,
 Oculos priusquam sentiat tenebris premi,
 Ne sobolis ipse debeat legem pati.

17. *Sophocles Ajace.*

Ubi insolenter cuncta pro libidine
 Impune facere est, civitas felicibus
 Nimis usa ventis naufraga in fundum ruet.
 Sit ergo temperata libertas metu :
 Nec arbitremur nos, patrantæ quæ juvent,
 Non illa mox debere quæ doleant pati.
 Sunt ista vicibus nexa.

18. *Ibidem.*

Serpit juxta livor habentem :
 Plebs nuda tamen, tolle potentes,
 Haud præsidii satis ipsa sibi est.

† Refer ad Tit. XLIV.

Modicus validi, validusque iterum

Modici sese sustentat ope :

Sed non possunt mentes stupidæ

Tam provida dicta doceri.

19. *Euripides Hecuba.*

Totus laborat urbis infelix status,
Quotiens vir acer et bono patriæ studens
Nihil refert insigne præ peioribus.

20. *Idem Æolo.*

Possetnè summa stare res, locupletibus
Si plebs remotis pauper habitaret solum?
Sejuncta nolunt a malis poni bona,
Quæ temperata publicam rem promovent.
Quod deficit inopi, supplet hoc dives manus :
Quod non habemus divites, hoc pauperum
Labor ministrans nos honoratos facit.

21. *Idem Antigonia.*

Domestica odia civibus nasci solent,
Cum factiones civitatem distrahunt.

22. *Idem Alcmena.*

Res est optima veritas
Justi in principis urbe.

23. *Menander.*

Vir probus, idemque felix, publicum est bonum.

24. *Idem.*

Honesti ratio plus lege interdum valet.

25. *Sophocles.*

ε Res est honesta patrias leges sequi.

26. *Idem.*

Summum malorum est populus impatiens regi.

27. *Heniochus.*

Jam singularum nomen expromam tibi :

ε Refer ad Tit. XLIV.

At universim plurimas urbes vides,
 Quæ jam desipiunt inde a multo tempore.
 Forte interpellet aliquis, et, cur hoc loco
 Sint pariter omnes, quærat. Ergo a me audiat.
 Quæcunque circum spatia telluris patent,
 Olympia hæc sunt. Illam jam scenam aspice :
 Spectacularem eam esse persuade tibi.
 Esto. Quid inibi civitates nunc agunt?
 Venerunt libertati facturæ sacra,
 Quoniam tributis liberatæ sunt modo.
 Sed postquam a sacro ventum est, illas perdidit
 Conviviis excipiens de die in diem
 Per multum tempus hospes imprudentia.
 Tum geminæ ad illas accesserunt mulieres
 Quæ cuncta conturbarunt. Optimatitas
 Est nomen alteri, alteri Popularitas,
 Quarum incitatu pridem externatæ furunt.

28. *Aristophanes Ranis.*

Civium quos genere claros, quos modestos novimus,
 Juris et veri tenaces, recte moratos, probos,
 In palæstra exercitatos, et choris, et musica,
 Hos fugamus : at peregrinis et fabris et Byrrhiis,
 Genere nequam, mente nequam, tradimus rempublicam,
 Civitas quibus olim nollet uti pro piaculo.
 Nunc at insensata tandem turba, versis moribus,
 Nobiles adhibete rebus. Siquid eveniet bene,
 Recte erit : sin male ceciderit, attamen sapientiæ
 Pars erit, pati quod instat, arbore ex digna pati.

29. *Euripides.*

^h Urbes prospero servat statu
 Legum sacrarum diligens custodia.

^h Refer ad Tit. XLIV.

30. *Menander.*

Injuriarum si improbis auctoribus
 Reponeremus ultionem singuli,
 Nobis putantes fieri quod fit alteri,
 Inter nos juncti conspiratis viribus,
 Non prævaleret innocentiae impetus
 Audax malorum: qui custoditi undique,
 Jussique pœnas quas merentur pendere,
 Aut nulli penitus essent, aut pauci admodum.

TITULUS XLIV.

DE LEGIBUS ET CONSUETUDINE.

1. *Euripides.*

ⁱ Æquum est malos
 Melioribus parere et imperium pati.

2. *Idem Dictye.*

^j Noli tyrannis, o senex, contendere.

3. *Menander Adelphis.*

^k A. Antiqua lex est ista, rectores cole.
^l B. Non usquequaque hominibus cedendum est malis,
 Sed obnitendum sæpe, ni totam undique
 Sursum deorsum volumus vitam vortier.

4. *Euripides Erechtheo.*

^m Mandare noli non probis rempublicam:
 Namque impiorum natio gazam sibi,
 Vel imperi vim nacta desultat ferox,
 Crevisse cernens spem supra subito lares.

5. *Menander Androgyno.*

Magni æstimandum semper est assuescere.

6. *Euripides Supplicibus.*

Utilius urbi legibus nihil est bonis,

ⁱ Refer ad Tit. XLVI. ^j Refer ad Tit. XLVII. ^k Refer ad Tit. XLVI.

^l Refer ad Tit. XLIII. ^m Refer ad Tit. XLVI.

Per quas potens pauperque tantundem ferunt,
 Æqualitatis arbitro libramine :

Vincitque fretus jure majorem minor.

7. *Sophocles Ajace.*

ⁿ In posterum Dis cedere immortalibus
 Discemus ergo, colere et Atridas duos :
 Nam principes sunt. Obsequendum. Quippe ni?
 Cum valida rerum quæque et invictissima
 Cedant honori. Nivibus horrescens hyems
 Fruges ferenti tribuit æstati locum :
 Desurgit atro nox globo, cum candidis
 Veniens quadrigis lumen accendit dies :
 Gravibus procellis ventus agitatum mare
 Tandem remittit : ipse cunctidomus sopor
 Sua vincla solvit, nilque perpetuo tenet.

8. *Menander.*

Lex res egregia est : at qui nimium respicit
 Leges calumniantis personam induit.

° TITULUS XLV.

DE POTENTIBUS IN CIVITATE.

1. *Euripides.*

Quicumque pauper ære violenta manu
 Nimium videt se posse, non se continet
 Quin impotenter raptet alienas opes.

2. *Idem Bacchis.*

Opulentus atque animosus et fandi potens,
 Ni sapiat, urbi civis est valde malus.

3. *Idem Glauco.*

Quoties secundis rebus exsultat nocens,
 Victæ bonorum languidæ mentes jacent,
 Specimen tuentes improbæ licentiæ.

ⁿ Refer ad Tit. XLVI.

° Poterat conjungi cum Tit. sequente.

4. *Ibidem.*

In civitate qui locum primum tenent
Odere semper æmulos hostiliter.

5. *Idem Oreste.*

Qui mente pravus, blandus eloquentia,
Populum aure ducit, pestis est urbi nocens:
Consilia sed qui provide impertit bona,
Si non placet nunc, at placebit postea.

6. *Idem Hecuba.*

Ut prava dicas, quæ tua est auctoritas,
Movebit animos. Nam viri prænobilis,
Et tenuis, idem sermo diversum valet.

7. *Incertus.*

Potentum in urbe ratio habetur maxima.

8. *Menander.*

Qui civitatis principem servat locum,
Nil invidenda ei opus est eloquentia,
Sed tali morum quam facilitas temperet.

9. *Euripides Alcmena.*

¶ Desipere cesset, se quoque esse hominem memor,
Qui fretus opibus patriæ insultat suæ.

10. *Idem Medea.*

¶ Peregrinus urbi quam colit se accommodet:
Quin civis etiam durus in cives suos
Dat imperitæ signa contumaciæ.

11. *Sophocles.*

Tenens honores eget honestis dotibus:
Parvum laborem grande non sequitur decus.

12. *Euripides Alcmena,*

Hominem beatum sapere præcipue decet,

13. *Idem Æolo.*

Belli domique principes nolim viros

¶ Refer ad Tit. XLIX.

¶ Refer ad Tit. XLII.

In res minutas perdere ingenii decus :
Sed ubi necesse est acre consilium dare.

14. *Æschylus.*

Sunt onera non ferenda felices mali.

15. *Sophocles Antigona.*

Non ante noris quod sit ingenium viro,
Qua mente, qua sit præditus sententia,
Ni regimen urbis atque legum acceperit.
Nam quisquis urbis ad gubernaculum sedens
Non semper audet pulchra consilia aggredi,
Sed ora clausa retinet ignavo metu,
Hunc pessimum esse credo, et antehac credidi.
Tum si quis urbi publicisque commodis
Præfert amicum, nullius pretii est mihi.
Ego quippe (testor cuncta qui spectat Jovem)
Tacere nequeam, noxium virus meis
Si pro remedio civibus cernam dari.

TITULUS XLVI.

DE MAGISTRATU, ET QUALEM OPORTEAT ESSE
EUM QUI MAGISTRATUM GERIT.

1. *Euripides Syleo.*

Justis amicus et bonis, contra malis,
Ubique quot sunt, hostis infestissimus.

2. *Idem Heraclidis.*

Quis statuatur aliquid aut ferat sententiam,
Nisi justa partis utriusque audiverit?

3. *Idem.*

Hunc qui facinorum conscius, nec legibus
Fidens, ad aras volvitur supplex Deum,
Trahere ad tribunal nulla religio mihi.
Mala semper æquum ferre, qui fecit male.

4. *Idem Supplicibus.*

Oblata quamvis dona amicorum manu

Nunquam recepit : spiritu celso negans
 Emancipare quæstui mores suos.
 Culpam ferebat semper illo iudice
 Reus ipse, non urbs patria, quæ passim mali
 Rectoris ergo sustinet calumniam.

5. *Idem Oreste.*

Cum populus asper bile commota furit,
 Indomita qualis flamma restingui negat,
 Si quis secutus vela tendentem, simul
 Pedem relaxet, apta captans tempora,
 Tumor ille forte sidet, et cum sederit,
 Tum nil quod impetrare desperes erit.

Sophocles Tyro.

Miserari oportet jura, non homines malos.

6. *Incertus.*

† Non est malus qui sponte non peccat sua.

7. *Menander.*

Quicumque damnat causa non bene cognita,
 Damnandus ipse est credulitatis crimine.

8. *Chæremon.*

Cognosce causam, qui sapis tarde. Suum
 Facit ipse crimen qui properiter iudicat.

9. *Euripides Auge.*

Miserari oportet jura, non homines malos.

10. *Idem Scirone.*

Res pulcherrima est,

Punire sotes.

11. *Menander.*

Quæ nunc vocari bonitas ita vulgo solet,
 Dimisit vitam penitus in mores malos,
 Quia commeatum sceleri facit impunitas.

† Refer ad Tit. II.

12. *Pindarus.*

Qui contumeliosus est in alterum
Et ipse tantundem ferat.

13. *Sophocles.*

Laudo: sed et tu noveris verbum vetus:
Vir clarus humili sæpe de sorte exiit.

14. *Moschio.*

Iram repelle, et verba tibi quæ proferam
Pacatus audi. Quæ benignum oratio
Nacta audientem est, non caret fructu suo.

15. *Apollodorus.*

Orationem qui audit, ut bene judicet,
Prius ipse secum de oratore judicet,
Quis sit, cujatis, qua domo, qualis, quibus
Puertia abusque studiis sese addixerit.
Nam qui suum ipse florem ætatis prodidit,
Apprime est aptus civitatem evertere.
Non illi turpe excidere et explodi putant.
Nihil relinquunt intentatum, cum pudor
Postico elapsus pridem ab ipsis fugerit.
Horum quisque audet experiturque omnia,
Contra ruborem frontis invictissimæ,
Mendax, perjurus testis, sartor litium,
Fur, publicanus, comessator, denique
Tribum cinædus perdit, aut urbem quoque.
Namque urbes totas, ista quas pessum dedit
Scabies, si advortas, recitem tot numero, Theon,
Recitare ut censum navium me existimes.

TITULUS XLVII.

PULCHERRIMAM REM ESSE REGNUM.

1. *Homerus Iliade.*

Imperitare malum plures. Rex unicus esto,
Et rerum dominus.

2. *Ibidem.*

Magni animi regum, queis est honor ab Jove summo.
Ab Jove regis honos, et amat rex Juppiter illum.

3. *Euripides Phœnissis.*

Ego, mater (animi nec tegam sensus mei)
Peterem vel imas mersa sub terras loca,
Vel solis ortus, fata si hac sinerent via
Potentiam reperire, quæ prima est Deum.

4. *Ibidem.*

Nam jura si violanda, regni gratia
Violanda: pietas cæterum vitæ regat.

5. *Idem Archelao.*

Regnum tenenti deficit ad vitam Deum
Immunitate mortis excepta nihil.

6. *Idem Ægeo.*

Perferre regnum rege sub justo juvat.

7. *Hesiodus Theogonia.*

Ab Jove sunt reges, felix sed et ille Camœnis
Dilectus dulcem qui fundit ab ore loquelam.

TITULUS XLVIII.

ADMONITIONES DE REGNO.

1. *Euripides Plisthene.*

Nec tota vulgo fræna committe imperi,
Tribuens nec opibus plus satis, plebem preme.
Plebis tuentem jura nec pelle exsulem,
Nec honore nimium tolle; ne popularibus
Suffultus auris vindicet regnum sibi.

Hunc qui secures raptat indignus cave :
Gravissima urbi noxa, felices mali.

2. *Idem.*

Virum potentem non decet, me iudice,
Minimeque regem vilibus contendere.
Namque hoc minores gloriæ ducunt sibi.

3. *Idem Antiopa.*

^s Amans quietis animus et amicis bonus
Et civitati. Qui volet, famam sibi
Quærat periclis: ego nec audaces nimis
Nautas, nec urbis præsidēs laudaverim.

4. *Idem Antigona.*

Regi placere plurimis tutissimum.

5. *Idem.*

Dat sapere regi turba sapientum comes.

6. *Sophocles Œdipo.*

Hoc si tenebis, quod tenes, regnum diu,
Præstabit homines quam solum vacuum regas.
Nam quid vel arx est alta vel picta ratis
Prora refulgens, vidua si est intus virum?

7. *Menander.*

Eximia res est rex antestans robore,
Servans iudiciis juris sanctimoniam.

8. *Homerus Iliade.*

Tota nocte sopor non est bene consiliantis,
Sub quo tot populi, cui tanta et talia curæ.

9. *Idem.*

Grandævum legit inprimis fortemque senatum,
Ipse gerens cunctis miti se pectore patrem :
Nil pravum facere, ad populum nil turpe profari
Audens, ut decuit sacratos vivere reges.

10. *Hesiodus Theogonia.*

Namque ideo inventi reges, ut sede curuli

• Refer ad Tit. XLVI.

Sublimes læsis ereptum restituant jus,
Mulcentes populi blandis sermonibus aures.

11. *Theocritus.*

Morum liberrimus ille,
Ingenio comi, Musis et amoribus apto,
Qui verum falso distinguere norit amicum,
Multa dare et multis largus, facilisque petenti,
Convenit ut regi: non est tamen usque petendum.

12. *Hesiodus Theogonia.*

Calliope reliquas vincit formosa sorores,
Quæ sese comitem sacratis regibus addit.
Nam quemcunque satum divino sanguine regem
Nascentem placido viderunt lumine Musæ,
Illius in dulcem destillant carmina linguam,
Illi melle fluit vox dulcior: omnis in illum
Ora simul vertit populus, cum limite vero
Ambiguum causæ secat et certamina magna
Compescit, subito sapientia verba profatus.

TITULUS XLIX.

DE VITUPERIO REGNI.

1. *Euripides Supplicibus.*

Nihil tyranno civitati infestius:
Commune nec enim civibus jus est, ubi
Leges in ipsas unus imperium tenet.

2. *Idem Ione.*

Laudata multis temere blanditur quidem
Regni potestas fronte, sed luctus graves
Occultat intus. Quomodo felix foret,
Qui cuncta circumspicit et mœstam trahit
Timore vitam? fata si fingam mea,
Civis beatus esse quam rex mavelim:

Nam rex amicos pessimos quærit sibi,
Bonos perosus mortis ob formidinem.

3. *Idem Auge.*

Pereat profecto, quisquis aut regnum appetit,
Aut civitatem tradit in paucas manus.
At dulce nomen alma libertas mihi:
Nam quisque minimum quod habet, hoc magni facit.

4. *Idem Electra.*

† Multos amantes et petitores sui
Habet potestas: quo tenenda est acrius.

5. *Euripides Antigona.*

Utinam nec ulla imperia nec leges forent.
Regnare velle maxima imprudentia est,
Nam cur habebit unus imperium in pares?

6. *Idem Alcmæone.*

Heu magna magnis sunt malis obnoxia.

7. *Idem Peliasi.*

Exlex potestas ista, quam vulgo stupent,
Nil aliud est quam splendida infelicitas.
Nam qui suorum est ipse prædo et carnifex,
Molitiones semper aliorum timet.

8. *Menander Aspide.*

Reges o miserrimi.

Nam quid præcipuum tandem habent! atque interim
Quam vitam ducunt anxiam, custodiis
Septi undequaque et munimentis arcium?
Nam qui tam facile suspicantur singulos
Ad sese armatos pugione accedere,
Supplicia pendunt quanta!

9. *Dionysius.*

Dominatio omnis mater est injuriæ.

10. *Sophocles Œdipode.*

O regnum opesque et artis eximium decus,

† Refer ad Tit. XLVIII.

Quæ, quanta vobis instat invidentia
Vitæ inquietis æmulo in certamine!

11. *Ibidem.*

Rerum satietas insolens
Mundo tyrannum protulit.

12. *Idem Ajace.*

Difficile regi instare pietatis viam.

13. *Idem Polyæna.*

Nemo imperator se potest exercitus
Jactare cunctis largitate gratiæ:
Nec ipse qui me latius regnat Deus,
Seu siccatur agros, imbre seu fuso rigatur,
In jus vocatus omnibus causam probet.
Mortalis ergo, matre mortali satus,
Quinam Jovem ipsum vincerem prudentia?

TITULUS L.

DE BELLO.

1. *Euripides.*

Mutat favorem sæpe bellorum alea:
Florem juventæ Mars superbus pignerat,
Oditque segnes: civitati nascitur
Hinc luctus ingens, mortuis ingens decus.

2. *Aratus Phenomenis.*

Ferrea tum vero proles exorta repente est,
Ausaque funestum prima est fabricarier ensem,
Et gustare manu victum, domitumque juvencum.

3. *Pindarus Hyporchematis.*

Dulce Mars inexpertis:
Expertus arma corde cernit invito.

4. *Homerus Iliade.*

Indignus legum auxilio laribusque tribuque,
Qui cives inter feralia suscitatur arma.

Urbs abit in flammis: cadit alta strage virum gens:
Pignora parva trahunt alii captiva, nurusque.

6. *Euripides Æolo.*

“ Audere cogit sæpe nos necessitas.

7. *Tyrtæus.*

Audite, invicti quando genus Herculis estis:
Obstipo nondum Juppiter est capite.
Ne stantum contra numerum trepidate virorum,
Sed parmam primis objicite agminibus.
Projicite ex animo hanc animam, nec lumina solis
Quærite præ Mortis nocte soporifera:
Scitis enim, sævi quam facta illustria Martis,
Quam sit bellorum nobilis ille furor,
Sæpe fugam experti, fugientes sæpe secuti:
O juvenes sors vos ista, nec ista latet.
Nam qui consertis clypeorum umbonibus audent
Cominus in primos vulnera ferre viros,
Sæpe minus pereunt, et servant pone sequentes:
At timidis virtus undique disperiit.
Nec quisquam fando valeat memorare malorum
Degeneres animos millia quanta premunt.
Turpe etenim trepido fugientem prælia cursu
Imbelli dorso vulnera suscipere:
Turpe et pulverea stratum tellure cadaver,
Cujus ab hostili cuspide terga rubent.
Sed bene progressus miles pede calcet utroque
Tellurem, et labrum dente premat tacito:
Crus, latosque humeros, et pectus forte, femurque
Ventre clypeus ferreus orbe tegat:
Dextera sed validam summa vi torqueat hastam,
Pennata et galeam crista supervolitet.
Discite belligeram faciendo fortiter artem:
Munitum scuto tela timere nefas.

“ Refer ad Tit. LI.

Cominus aggrediens protentam quilibet hastam,
 Vel gladium hostili deprimat in latere :
 Hæreat et scutum scuto, stabilisque pedi pes,
 Tum conus cono, tum galeæ galea :
 Pectora pectoribus cœant : sic ipsius hostis
 Vel telum manibus prendite, vel capulum.
 Tu vero interea veles post scuta latescens,
 Nec lapidum densis imbribus obruere,
 Nec cessa jaculis obstantem figere turbam :
 Te teget armato milite densa cohors.

W TITULUS LI.

AUDACIÆ LAUS.

1. *Tyrtaeus.*

Non ullo in pretio, non ulla laude notandus,
 Sive pedis celeris, sive manus pugilis,
 Sit licet et vasto Cyclosum corpore major,
 Et superet cursu Threicium Boream,
 Tum pulchræ vincat Tithonum munere formæ,
 Divitiis Cynaram, divitiisque Midam,
 Tantalidam Pelopem diffuso limite regni,
 Adrastum blandi vocibus eloquii,
 Omnia quin habeat, si desit adorea belli :
 Quippe usus nullos tempore Martis habet,
 Qui non intrepidus cædem spectare cruentam,
 Consertumque hosti gaudet habere pedem.
 Hoc vere solidum certamen, et unica virtus
 Æterno juvenes quæ decorat decore.

2. *Euripides Temenisi.*

* Pulcherrimum est certamen armis vincere.

3. *Idem Temeno.*

Audere decet. Tempestivi

W Poterat conjungi cum Tit. VII.

* Refer ad Tit. LIII.

Namque labores hominum generi
Finem peperere beatum.

4. *Idem Archelao.*

Audere semper fortiter juvenes decet :
Nam gloriæ exsors semper est ignavia :
Celebritatem sanguis et sudor ferunt.

5. *Tyrtæus.*

Res populi commune bonum vir robore præstans,
Immotus primis qui stat in ordinibus,
Oblitusque fugæ venit in certamina Martis,
Adjiciens animum, projiciens animam :
Qui propter stantem generosæ mortis amore
Concitat : hunc bello dixeris egregium :
Quem subito hostiles pavitant fugitantque catervæ :
Qui belli fluctus arte manuque regit :
Qui dulcem amittit, sed primus, in agmine vitam :
Magnus honor generi, magnus honor patriæ.
Vulnera multa ferens, adversa sed omnia, fosso
Pectore, lorica nec minus, et clypeo.
Hujus ad exequias plorant juvenesque senesque :
Hunc tota urbs planctu funera prosequitur :
Sed nec honore caret tumulus, sobolesque superstes,
Et sobolis soboles, totaque posteritas :
Semper honos nomenque manent et posthuma fama :
Sub tellure siti gloria morte caret :
Scilicet intrepidum quem stantem et belligerantem
Pro patria et natis Mars ferus abripuit.
Fugerit at nigræ si longa silentia noctis,
Et spolia e bello victor opima ferat,
Hunc venerata minor colit, hunc et serior ætas :
Sic tumulum multo plenus honore petit :
Cujus honoratam populo nec vocibus ausit
Nec dictis quisquam lædere canitiem :
Assurgunt illi juvenes æquævaque turba :

Assurgunt ævo jam graviore senes.
 Hoc nunc quisque paret virtutis scandere culmen,
 Bellum indefesso sollicitans studio.

6. *Euripides.*

Adolescit hominum rebus ex duris decus.

7. *Idem Archelao.*

Me laborem sumere
 An est iniquum? quem pigrum fama accipit?
 Quis concupivit magna inertī pectore?

8. *Idem Telepho.*

Aude aliquid, quamvis dent tibi dura Dei.

9. *Idem Archelao.*

Imbelle vulgus anteeunt pauci et boni.

10. *Idem Hippolyto.*

Mortalium fortuna fas nescit sequi:
 Sed vi manuque cernimus quæri et rapi
 Quodecunque rerum est, occupandum audaciæ.

11. *Idem Ixione.*

Consilia cuncta ducit ad victoriam
 Intrepida virtus. Sine laborum impendio
 Nec regna fiunt magna, nec crescunt domus.

12. *Idem Erechtheo.*

Imbellium agmen sperno præ paucis bonis.

13. *Idem Andromacha.*

Multis juvenibus præstat animosus senex.
 Nam quo paventi corporis validi vigor?
 Quin satius est cum laude nec inultum mori,
 Quam vivere ut sine laude moriaris tamen.

14. *Idem.*

Florens juvena prælium quisquis fugit,
 Sine re coma est caroque, præterea nihil.
 Jucunda quam sit vita mensarum vides,
 Circumstrepentis quale fortunæ jubar:
 Sed abest superbæ clara laus adorea,

Nisi periculum provocans adsit vigor.
 Duri labores Martium pariunt decus.
 Graium per orbem fœda res ignavia est,
 Nîl expetiscens præter unum vivere.

15. *Homerus Iliade.*

Imbelli et pavido frons vertitur, et color omnis :
 Mens animi negat ipsa intra præcordia claudi,
 Sed genuum tenus atque pedes subsidit in imos :
 Palpitat interea sub pectore tabificum cor
 Mortis fata pavens, nec cessant stridere dentes.
 At contra forti constat color, et metus omnis
 Immoderatus abest.

17. *Evenus.*

Audere egregium est atque utile, si sapere adsit :
 Abiunctum clades et mala ferre solet.

18. *Antiphanes.*

Necessitas nos quando moriendi tenet,
 Nimium gravis jactura est mortem perdere.

19. *Callinus.*

Quonam hic usque tepor juvenes, quando ignea vobis
 Vis animi? non vos Amphiperictyonum
 Tam segnes censura movet? vos alta putatis
 Otia, cum tellus undique Marte fremat.
 Jam quicumque vir est scutum ferat obvius hosti,
 Et jaculum vibret vel moriente manu.
 Gloria namque ingens adoriri cominus hostem,
 Pro grege natorum conjugeque et patria.
 Fortibus et pavidis condicto tempore mortem
 Parca feret. Rectum quilibet interea
 Protendat gladium, clypeo generosa recondens
 Pectora, dum primo sanguine pugna calet.
 A fato nulli mortis fit gratia, non si
 Auctores generis sit numerare Deos.
 Sæpe aliquem elapsum circumstridentia tela

In lare privato mors inopina rapit :
Mors vilis populo, et nullum meritura favorem.

Fortem plebs celebrat, grataque nobilitas,
Sive cadens populi gemitus expressit amantis,
Seu vivens auget semideum numeros,
Vertitque in se oculos ceu celso vertice turris ?
Quippe unus multos laudibus exsuperans.

20. *Menander.*

Viaticum vitæ optimum est audacia.

21. *Moschio.*

Sæpe per silvam brevi
Dejecta ferro brachia alnorum jacent :
Sæpe agmen ingens parva concidit manus.

22. *Pindarus Olympicis.*

Periculosæ si quod est opus aleæ,
Recusat imbellem virum.

23. *Sositheus Misero.*

Ut una volucres aquila sexcentas fugat,
Ita una bene docta anima turbam ignobilem.

24. *Sophocles Scyriis.*

Juvenes amat raptare Bellonæ furor.

25. *Menander.*

Nullum nobilius numen est audacia.

26. *Æschylus Caribus.*

At sibi vindicat

Homicida Mavors robora ipsa exercitus.

27. *Menander Sponsore.*

Vulgi audacia

In moliendo turbidas curas habet :

At inter actus, si bona est occasio,

Inopinus ultro casus ingenium facit.

TITULUS LII.

DE JUVENTUTE.

1. *Euripides Andromache.*

Quisquis juvena floret, et juveniliter
Contemnit æquum, pestis hic est publica.

2. *Idem Andromeda.*

Suasit juvena, vi potens, mente impotens.

3. *Idem Melanippa.*

Quam dira res est juvenis eximie malus!

4. *Idem Archelao.*

Ætate juvenis qui sit in re paupere,
Si sapiat animo, maximum miraculum est.

5. *Idem Dictye.*

Juvenis, sed animo per laborem exercito.

6. *Agatho.*

Juvenilis animus flexiles motus habet.

7. *Metrodorus.*

Adolescens ambitiosus, præcox est malum.

8. *Idem.*

Juvenile vitium est fastus atque audacia.

9. *Menander.*

Ne tu loquentis respice ætatem precor,
Sed an quæ deceant verba prudentem loquar.

10. *Idem.*

Sapientiæ vis non est in canis sita:
Ingenium multis est senectutis loco.

11. *Cratinus Eunidis.*

Ætate tali, mente et animo compari.

12. *Theognis.*

Ætas prima ferox subducit pondera menti,
Multorumque animos crimina multa docet.

18. *Homerus.*

Quippe levis semper juvenili in pectore mens est.

TITULUS LIII.

VITUPERIUM AUDACIÆ ET ROBORIS.

1. *Menander.*

Domi necesse est vitam vivat liberam

Qui sit beatus, aut ne vivat amplius.

2. *Idem Deposito.*

Nullam fert opulentiam

Militia. Vita ducitatur in diem,

Studiique sterilis sera est experientia.

3. *Idem Sicyonia.*

Præbent, ut video, risus materiam affatim

Stratioticum schema et mores exotici.

4. *Apollodorus Disparescite.*

Qui felix ad senectam perduraverit

Miles, nisi inter timidos, reperiri haud potest.

5. *Menander Aspide.*

Causam salutis quamvis parvam militi

Reperire difficile, exitii facillimum.

6. *Menander.*

Bellum atque nitidum militem ne Juppiter

Quidem ipse fingat.

7. *Apollodorus Puero.*

Ut miles factus subito ex homine es libero!

8. *Philemon.*

Non homo, sed miles, quem sagina ut victimam

Pascit, suo mox immolandam tempore.

9. *Antiphanes.*

Amice quî non mortis sit peculium

Miles, qui vitæ causa se auctorat neci?

TITULUS LIV.

DE IMPERATORIBUS, ET PERTINENTIBUS AD
BELLUM MONITA.1. *Incertus.*

Præclara facta ratio nutritrix educat.

2. *Incertus.*

Perfecit has res ratio, non robur manus.

3. *Sophocles.*

Dextra valente plus valet sapientia.

4. *Agatho.*

Valente dextra potior est prudentia.

5. *Euripides Antiopa.*

Sapiente cura civitas feliciter

Domusque regitur: eadem et ad bellum valet.

Sententia una vincit innumeras manus.

Multi imperiti plena res discriminis.

6. *Idem Æolo.*

Vis exigua est quamcunque homini

Natura dedit: plus consiliis

Superare datum.

7. *Idem Bellerophonte.*

Magis timendus qui tener magnum sapit,

Quam roboris qui plenus ingenio vacat.

8. *Idem Palamede.*

Duces reperias mille: at unum atque alterum

Qui corde sapiat longa vix dederit dies.

9. *Idem Rheso.*

Utinam valeres mente, vi quantum manus:

Sed nemo cunctis rebus ex æquo utilis

Reperitur: aliud alteri munus datum:

Alii dabunt consilia: pugnare est tuum.

Refer ad Tit. III. ut et sequentia quædam.

10. *Idem Archelao.*

Modica sed fortis manus,

Multo imperanti melior immenso agmine.

11. *Ibidem.*

Pulchrum ac decorum, nobili inprimis viro,
Bene Marte gesto consequi famam ducis.

12. *Idem Erechtheo.*

Volentibus Dis arma sapientem decet
Movere, non cæleste si imperium vetet.

13. *Ibidem.*

Sine jure bellans non redit sospes domum.

14. *Idem.*

Odi creatum patriæ et bello ducem,
Qui ferre nescit casibus solatia.
Fortuna, quæ res versat, iratos sibi
Secura ridet. Qui sapit, si quid minus
Recte ceciderit, arte correctum dabit.

15. *Idem Temenisi.*

Ars imperantis prima nosse hostem suum,
Et scire qua sit parte concessus capi.

16. *Idem.*

Sic imperabis ergo. Dux autem bonus
Æquo necesse est jure regat exercitum.

17. *Idem Temenisi.*

Sæpe imperiti robur in damnum patet.

18. *Idem Phœnissis.*

Tuta quam ferociora malle ductorem decet.

19. *Idem Bellerophonte.*

Cruenta gaudet vulnere obvolvî dolis
Victoria, alnum numen. Exspes atque iners
Via veritatis. Mars amat mendacia.

20. *Idem Helena.*

Audere supra quam queas dementia est.

21. *Sophocles Aleasi.*

Nemo ut videtur. Sed vide an non rectius
 Sit vincere hostem quamlibet fraude impia,
 Quam servitutum ferre et imperium pati.

22. *Idem Ione.*

Rebus quietis jura pietatis coli
 Laudo: sed hosti quo minus noceas tuo
 Obstare debet nulla legum auctoritas.

23. *Menander.*

Qui cum non militarit, militiæ imperat,
 Gregem hostiarum ducit, non exercitum.

46. *Incertus.*

Sive dolo, seu vi manifesta, clamve palamve.

TITULUS LV.

DE PACE.

1. *Euripides Cresphonte.*

Pulcherrima Diva Dearum
 Pax, circumfusa beato
 Sequitur quam copia cornu,
 Nimum nimumque morantem
 Te te, Dea, cernere flagro,
 Metuens ne plena laborum
 Senio mea vita fatiscat,
 Tua nectare plena priusquam
 Detur semel ora tueri,
 Et carmina juncta choreis
 Epulasque et florea sarta.
 Ades huic venerabilis urbi,
 Longeque penatibus arce
 Diræ mala seditiois:
 Fugiat discordia, ferro
 Quæ ludere gaudet acuto.

2. *Aristophanes Agricolis.*

Mater opum benigna

Alma pax, et qui trahitis plaustra boves gemelli,

O mihi si liceret

Vivere a bello vacuum, cumque meo redirem

Emeritus labore

Post humum fossam, tenui membra liquore loto,

Solvere fæce vinum,

Et simul vesci raphano, triticeoque pane.

3. *Bacchylides Pæanibus.*

Pax alma res fert maximas mortalibus :

Illa ministrat opes

Blandosque lusus carminum.

Tunc lætus ignis in Deorum altaribus

Lanigeras pecudes

Cæsasque consumit boves :

Gratus palæstræ tunc juventutem labor

Sertaque juncta mero

Et tibiæ exercet sonus :

Tunc inter ipsa fibularum vincula,

In clypeique sinu,

Aranæe texunt opus :

² Hastas cientes alta robigo obsidet :

Cordis amica quies

Nulla fugatur classico :

Sed altus hæret et sui juris sopor :

Carminibus resonat

Vicinia et festa dape.

4. *Euripides Erechtheo.*

^a Aranæe circa meam decurrat orsus hastam,

Tranquilla dum canis mihi pingat caput senecta,

Et candicantem vinciam comam virente serto.

² Olim : Heic hasta et illic ensium mucro jacet. ^a Refer ad Tit. LVIII.

Tum Thressa pelta pendeat de lectuli columnis,
Doctisque ego in chartis legam famæ probata verba.

5. *Philemon Pyrrho.*

Sollicita quærit philosophorum natio,
Immane quantis temporum dispendiis,
Quæ sit boni natura : nec reperit tamen.
Virtutem præfert ille, at hi prudentiam.
Hæc quid sint quærun't non minus, quam quid bonum.
Ego terram fodiens, vivens vitam rusticam,
Quam facile inveni, Juppiter, quod sit bonum :
Pax nempe, sospitatrix et clemens Dea.
Prolem, cognatos, sacra, amicos, nuptias,
Annonam, vinum, sanitatem, gaudia,
Divitias pax fert. Ista si defecerint,
Nulla esse hominibus vita vitalis potest.

6. *Euripides.*

De Marte quoties itur in suffragia,
Nemo imminere cogitat mortem sibi :
Sed quisque cladem destinamus alteri.
Quod si in comitiis funera ante oculos forent,
Furiata bello non perisset Græcia.
Atqui, duarum cum datur rerum optio,
Quæ sint videmus commoda atque incommoda,
Quantoque potior Marte pax mortalibus,
Quæ docta nutrit studia, quæ luctus fugat,
Fœcunditate gaudet, opulentat domum.
Tamen hac relicta, ferreas belli vices
Eligimus. Et qui plus potest sua sub juga
Mittit virum vir, civitatem civitas.

7. *Aristophanes Anatibus.*

O stulte, stulte : paci hæc insunt omnia :
Habitare villam, colere rus villæ adsitum,
Procul abstinere se fori negotiis,
Validos duos habere aratores boves,

Audire pecudum dulce balantum gregem,
 Sonumque in pelvim decidentis fæculæ,
 Obsonio uti turdis, ^b tringillis quoque,
 Non expectantem de fori fastidio
 Triduanos pisces, quos propolæ perfidi
 Admetiatur falsilibripens manus.

8. *Idem Pace.*

Dea o bona, racemifera, quam te nominem?
 Verbum unde inveniam sesquampullatum tibi?

9. *Menander.*

Vel inter saxa agricolam nutriat
 Pax alma: bello sordet et felix ager.

TITULUS LVI.

DE AGRICULTURA QUOD BONA SIT.

1. *Aristophanes Pace.*

O gratæ hominibus pacis altrix optima,
 O promiconda, dispensatrix, opifera,
 Nata, soror. Hæc me nuncupabat omnia.
 B. At tibi quod ergo nomen? A. Vita rustica.

2. *Ibidem.*

O bonis amica, fautrix ruris, o felix dies:
 Te, libet, visa, mearum vitium affari ordines.

3. *Menander Adelphis.*

O sancta tellus, longo te post tempore
 Libens saluto. Non honos hic cuilibet
 Humo: sed agrum quoties intueor meum,
 Id quod me nutrit numinis veneror loco.

4. *Amphis Carminatricibus.*

Jucunda solitudo quam res aurea est!
 Namque ager hominibus verus est vitæ pater,

^b Olim: *panniculis.*

Qui solus novit paupertatem abscondere.

At urbs theatrum plenum est infortunii.

5. *Menander Coma.*

Virtutis et vivendi liberaliter

Magistrum si quis quærit, agrum comparet.

6. *Phocylides.*

Quisquis opes quærit, glebæ sibi comparet uber :

Nam rus est vere illud, habet quod Copia, cornu.

7. *Menander.*

Fortes progenerant asperi victus loca.

8. *Aristophanes Acharnensibus.*

^c Pacis cupitor, cum suburbanum intuor,

Urbem perosus rus meum desidero,

Quod nunquam dixit, Carbones, opsonia,

Oleum aut acetum compara. Nam nîl opus.

Ipsam ista inemta suppeditabat omnia.

9. *Menander.*

^d Fingis te agrestem, cum revera sis malus.

10. *Aratus Phenomenis.*

Nec mala lis fuerat, necdum discordia nota,

Nec fera seditio furiarat mobile vulgus,

Sæva nec audaces fuerant freta passa carinas :

Sed bubus tracto sulcantes vomere terras

Malebant tenui contenti vivere cultu,

Sufficiente Dea justis pleno omnia cornu.

11. *Menander Hydria.*

O quam jucundum mores exoso malos

Est solitudo!

12. *Aristophanes Nebulis.*

Me vita apprime delectabat rustica,

Incuriosa, inculta, squallore obsita,

Sed apibus et pecudibus et olivis scatens.

^c Refer ad Tit. VII.

^d Refer ad Tit. XI.

13. *Euripides Antiopa.*

Hæc, ut sapere credaris, cane,
 Dum fodis arasque, pecora dum pascis tua :
 Vocum frui alios splendidis nugis sine.

14. *Idem Butemeno.*

Alios ad usus alia tellus aptior.

15. *Philemon.*

Eorum quæ homines possident justissimum
 Ager est, suppeditans quorum natura indiget :
 Nempe oleum, vinum, caricas, mel, triticum.
 At vestes purpureæ atque vasa argentea
 Usus in tragœdia habent, in vita non habent.

TITULUS LVII.

DE AGRICULTURA IN CONTRARIUM.

1. *Menander.*

• Hæc est voluptas prima vitæ rusticæ,
 Spe lætiorum cuncta quod lenit mala.

2. *Diphilus.*

Asellus unus rure ex vicino meo
 Adfert domum quotannis, quod votis sat est,
 Libamen, oleum, grossulos, mel, hordeum.

3. *Menander.*

Florere belli decore laus vera est viri :
 In rure desudare servile est opus.

4. *Anaxilaus Lyrarum fabro.*

A. Vales ne? quam macer es! B. perî :
 Rus ipse pasco.

5. *Menander Agricolis.*

Meo agro justiore nemo est qui colat :
 Nam flores profert, tanquam cœlitibus Deis,

• Refer ad Tit. LVI.

Laurumque et hederam : quod si in severo hordeum,
Tantumdem exacte reddit quantum acceperat.

6. *Philemon.*

Ager mihi instar medici est : ita me perpetim
Alit severæ lege parsimoniæ,
Tenuem suppeditans frugem, villi tantulum
Quod odori sat sit, pauxillum oleris, cæterum
Siccas dapes et rupicosas, capparim,
Thymum atque asparagum, hæc sola : proin metuo nimis
Ne me excarnificet misera macie perditum.

7. *Incertus*

Rus ego sollicite curo, non me ut nutriat,
Sed ipsum ut a me nutriatur affatim.
Fodio seroque semper et nîl non ago,
Ut ratio expensi et accepti respondeat :
Sed iste, quem emi, conturbator est ager,
Quem cum medimnis hordei conseverim
Viginti, vix mihi ille tredecim reddidit :
Bellatum ad Thebas alios septem îsse arbitror.
Servare sepulchrum jusso me Niobeidum.
B. Erit adjumentum, spero. *A.* Imo ita nunc hercule est.
Nam quod fert, uno ferri jumento potest.

8. *Philemon Supposititio.*

Agricola semper dives annum in proximum est.

9. *Menander.*

Mixtum est amaro dulce in vita rustica.

†TITULUS LVIII.

DE VITA QUIETA.

1. *Euripides Antiopa.*

Vitam otiosam qui potest traducere,
Negotium si quærit, haud recte sapit.

† Poterat conjungi cum Tit. XXX.

2. *Idem Iphigenia in Aulide.*

Felix mihi tu, tranquille senex.
 Felix quisquis molle, periclis
 Et laude vacans, transigit ævum.
 Minus at felix sibi mandatus
 Quem vinxit honos.

3. *Idem Bacchis.*

Durare novit, quod sapientia
 Tranquillat, ævum: sospitat et domos:
 Tales remota ex arce cæli
 Res hominum superi tuentur.

4. *Idem Heraclidis.*

Felix qui procul negotiis
 Consilia sana et fausta suppeditat sibi.

5. *Idem CEnomao.*

Peccare quisque plus solet, quo plus agit.

6. *Æschylus Prometheo vincto.*

Nîl profuturis ne laborem impenderis.

7. *Epicharmus Perfuga.*

Tutum est, mulier, placidumque quies
 Semper juxta mediocre sedens.

8. *Menander Hydria.*

O quam jucundum mores exoso malos
 Est solitudo: nîlque meditati improbum
 Satis magnæ divitiæ bene pascens ager.
 At plausus populi et vitæ delectamina
 Urbanæ splendent, sed perenne nîl habent.

9. *Pindarus.*

O ter beatus qui patriæ statum
 In constituta sede locaverit,
 Tranquillitatis lumen almum
 Respiciens, animoque pellens
 Discordiarum tetrica nubila,
 Quas atra gaudet pauperies sequi,

Infesta crescenti juventæ,

Et pueris inimica nutrix.

10. *Cercides Mimiambis.*

Oblitus illud providæ testudinis :

Suus cuique lar amicus optimus.

11. *Bion Bucolicis.*

Hæc quæ non didici nunc tandem discere serum est.

Ib. *Idem.*

Si quid dulce sonant mea carmina, gloria nobis
 Sufficit ex illis, et habenda est gratia fato :
 Sin laudata minus cecini, quid plura laborem?
 Nam si vivendi nobis geminata dedisset
 Tempora seu Fatum, seu Juppiter, esset ut ævi
 Altera lætitiæ pars, altera dicta labori,
 Responsura quies tandem sudoribus esset.
 Sin vitæ spatium miseris mortalibus unum
 Concessere Dei, modicoque id fine coercent,
 Quid juvat in tristes annos impendere curas?
 Quæ spes pectora fessa novas demittit in artes,
 Sollicitatque animum possessis plura parare?
 Oblitine adeo morti hæc obnoxia nasci
 Corpora, quamque brevis vitæ modus?

TITULUS LIX.

DE NAVIGATIONE.

1. *Homerus Odyssea.*

Nil reperire usquam est pelagi crudelius undis,
 Quæ facile evertunt hominum quamvis validam vim.

2. *Alexis Commorientibus.*

Qui mare navigio tentat, aut mendicus est,
 Aut furit, aut mortem quærit : ex istis tribus
 Quin unum ei conveniat fieri non pote.

3. *Sophocles Scyriis.*

Heu misera vere navigantium natio,
 Quorum periculis non pares quisquam Deum,
 Non Fors hera opibus gratias rependerint.
 Fluxam sequentes nam levis venti fidem
 In magna merces damna projiciunt suas,
 Donec reperiant lucra, vel mortem oppetant.

4. *Aratus Phenomenis.*

Corpore semifero magno Capricornus in orbe,
 Quem cum perpetuo vestivit lumine Titan
 Brumali flectens contorquet tempore cursum.
 Hoc cave te ponto studeas committere mense.
 Nam non longinquum spatium labère diurnum,
 Non hiberna cito volvetur curriculo nox:
 Humida non sese vestris aurora querelis
 Ocius ostendet clari prænuntia solis:
 At validis æquor pulsabit viribus auster.
 Tum fixum tremulo quatietur frigore corpus.
 Sed tamen anni jam labuntur tempore toto,
 Nec cui signorum cedunt, neque flamina vitant,
 Nec metuunt canos minitanti murmure fluctus.
 At nautæ fulicæ similes, mergoque natanti,
 Anxia per totum jactantes lumina pontum,
 Nequicquam nusquam parentia litora quærunt,
 Dum tenuis nigro tabula hos distinguit ab Orco.

5. *Philetas.*

Cum volet ostendet terram Deus: interea nos
 Ventorum levium cernere templa juvet.

6. *Antiphanes Ephesia.*

Miseri qui in pelago vitam vivunt. Si tamen
 Quis navigantium vivit, centum stadia
 Terra proficisci satius, quam juger mari.
 Tun' pelago credas te, tot salvis restibus?

7. *Incertus.*

Quam dulce, mater, abstinentem navibus
Fluctus marinos intueri a littore!

8. *Homerus.*

Paullum nam sunt a morte remoti.

9. *Menander Thrasyleonte.*

Secunda quæ vocatur navigatio,
Est fracta nave tabula arrepta evadere.

10. *Callimachus.*

Surgit ibi ventis unda procelliferis.

11. *Idem.*

Felix et paucis annumerandus erit,
Cui sunt nulla maris commercia: sed mea vita,
Non secus ac mergi, clausa tenetur aquis.

12. *Sophocles Tympanistis.*

Possitne majus gaudium a superis dari,
Quam terra si te excipiat, et tecto latens
Curis solutus audias pluvix sonum?

13. *Idem Erechtheo.*

Quærenda navis magna præ tenui scapha,

14. *Menander.*

Lucri cupido et navigandi audacia
Perfacile reddunt divites aut mortuos.

15. *Antiphanes.*

Terra esse pauper malim, quam dives mari.

16. *Euphorion Philoctete.*

Ast illum vitæ cupidum mare fluctibus hausit,
Lenta super pelagus tollentem brachia frustra,
Heu miserum Dolopionidem: manibusque micantis
Obruit unda animam, salsusque os occupat imber.

17. *Antiphanes.*

Divitiis insolescit mercator suis,
In quas dominii ventus ipso plus habet.

18. *Euripides Philoctete.*

Beatus ille qui domi felix manet,
Solidoque merces locat et a ponto abstinet.

19. *Moschus Bucolicis.*

Cum placido pelagus mulcet levis aura susurro,
Pectus avet tentare vagum mare: nec mihi dulcis
Terra, sed in mites votis feror omnibus undas.
At simul insonuit Nerei domus, et vada montis
In speciem surgunt spumantia, cum furit æquor,
Respicio terras arbustaque: vivite fluctus:
Nam tellus mihi fida: placet nemus, et placet umbra,
Pinus ubi resonans ventorum murmura ridet.
Piscator nimium miser heu, cui cymba penates,
Et pelagus labor, et prædæ spes unica pisces.
Me juvet umbroso platani sub tegmine somnus,
Et salientis aquæ strepitus audire canoros,
Pastori quæ tuta metu sine gaudia præstant.

TITULUS LX.

PRO ARTIBUS.

1. *Amphis Vinitoribus.*

Ad casus tristes, vita quos hominum capit,
Nullum arte est aliud dulcius solatium:
Nam disciplinis sese ingenuis occupans
Sua mala mens sine sensu præternavigat.

2. *Hipparchus Pictore.*

In ætate hominum nihil arte est pretiosius,
Aut ad degendam vitam conducibilius:
Res alias quippe belli et fortunæ vices
Transmutant facile: ars semper incolumis manet.

3. *Hermodotus.*

Non auget artem copiosa oratio:
Opera necesse est gloriam artis prædicent.

4. *Simylus.*

Nec arte destituta virtus ingenî
 Ad studia quævis sola sibi suffecerit,
 Nec rursus ars si desit ingenium sat est :
 Sed his duobus dulce conspirantibus
 Alia exiguntur insuper, sumptus, amor,
 Usus, benignum tempus atque occasio,
 Judexque dicta qui bene accipiat bene.
 Nam si quid horum dura sors inviderit,
 Non assequentur studia voti terminum.
 Ordo, voluntas, indoles, industria
 Reddunt bonos doctosque : longa autem dies
 Præter senectam ferre nîl homini potest.

5. *Menander Tibicina.*

Dies, avita sæpe quæ fuerant, bona
 Aliena fecit, corpori parcens. Tamen
 Præsidia vitæ solida in arte sunt sita.

TITULUS LXI.

DE ARTIBUS IN CONTRARIUM.

1. *Menander Piscatore.*

Qui primus reperit artem altricem pauperis,
 Multos effecit miseros. Simplicius fuit,
 Hunc cui difficilis vita est mature mori.

2. *Antiphanes Fullone.*

Quisquis Deûm artis primus monstrator fuit,
 Is maximo mactavit mortales malo.
 Nam si quis artis expers in inopiam incidit,
 Semet periculis objiciens, uno die
 Aut rem decusque assequitur, aut mortem invenit.
 At nos quibus ars est data pro vitæ pignore,
 Perpetua spe fovemus esuriginem :

Cumque esse miseris liceat parvo tempore,
Vitam per omnem tales esse malumus.

3. *Menander Hymnide.*

Felicitas raro ad senectutem comes
Arti est, ni dominum valde avarum invenerit.

4. *Euripides Polyide.*

Vitam hominis artes prægravant, non sublevant.
Nam sustinere crimen imperitiæ
Censore quovis sortis est duræ nimis.

TITULUS LXII.

DE DOMINIS ET SERVIS.

1. *Euripides Helena.*

Malus ille quisquis res heriles ut suas
Non curat, una lætus atque una dolens.

2. *Ibidem.*

Sim servus ut sum, quando sic nasci datum,
Dum cura servis mihi sit asseribi probis.
Si denegatur liberum nomen mihi,
At libera est mens. Satius hoc multo, mala
Quam duo subire; quod facit, quisquis iugo
Juris alieni vitia conjungit sua.

3. *Idem Meleagro.*

Quam dulce servo facilis ac clemens herus,
Heroque servus qui domo præstat fidem!

4. *Idem Antiopa.*

Tractare servum studia liberalia
Minime decorum est, otiove insuescere.

5. *Menander.*

Res tædiosa est servus plus sapiens hero.

6. *Idem.*

Quoties benignus dominus servo contigit,
Hoc esse summum munus fortunæ puta.

7. *Incertus*!

Quanto benignum satius est dominum pati,
Quam vivere inopem liberi sub nomine!

8. *Philiscus Thebanis*.

Mei quidem unus dominus, at vestrum omnium,
Quos liberos vocamus, imperium obtinet
Lex, vel tyrannus; et tyrannorum, metus.
Reges superstant subditis, Dî regibus,
Necessitas Dîs. Juris alieni vides
Quodcunque rerum est; parva sub magnis jacent,
Aliisque debent alia servitii fidem.

9. *Antiphanes*.

Sic mihi videtur: servo qui patria excidit
Benignus dominus patriæ præstat vicem.

10. *Menander*.

Quid frustra frugi et bonus es? namque herus omnia
Cum sua dilapidet, et tu diripias nihil,
Defraudas temet ipse, et illum non juvas.

11. *Euripides Archelao*.

Non alere servum, sed nec ingenuum, domi,
s Homini modesto præstat, et tutissimum est.

12. *Idem Antiopa*.

Cernis servitus quid sit mali?

13. *Idem Archelao*.

Vitam dedi ut famula esset. Æquum scilicet
Ut sequiora serviant potioribus.

14. *Idem Alexandro*.

Sapis quidem tu Priame: tamen audi precor.
Plus quam necesse est sapere qui servus sapit,
Onus est molestum, nec domi possessio est
Quæ plus mali producat et frugis minus.

s Ita in ms. *Attore qui sit potior, vel tutissimum est.*

15. *Ibidem.*

Merito reprimi. Pessimus, servi, genus
Nil in futurum consulunt, ventres meri.

16. *Ibidem.*

Quicumque dominis exhibent servi fidem,
Crudele parium concitant odium sibi.

17. *Menander Præaccusante.*

Ita uti jubetur exsequi tutissimum
Servo esse, veteres prædicant.

18. *Euripides Alexandro.*

Pravi quibus non servitus expenditur
Ratione, sed fortuna res dijudicat.

19. *Ibidem.*

Servos enim
Non utile est habere qui præstent heris.

20. *Idem Alcmæone.*

In servum herilis magna pars recidit mali.

21. *Idem Busiride.*

Servo profari quamlibet verum nefas,
Usus heriles ferre si verum negant.

22. *Idem Alcmæone.*

Quicumque servo præbet aures credulus,
Supplicia magna debet imprudentiæ.

23. *Idem Eurystheo.*

Fidum qui ministerium exhibet,
Res ille heriles celet et præstet fidem.

24. *Idem Alcmæone.*

Domino placendum est : hoc enim servo expedit,
Quicquid laboris imperatur, hoc suæ
Efficere fidei specimen atque industriæ.

25. *Idem Hecuba.*

O fortuna servorum mala,
Necessitas quos subigit audere improba.

26. *Idem Ione.*

Servos quod unum facere contemtus potest
 Vox est : in aliis libero distat nihil,
 Quicumque mentem servus ingenuam gerit.

27. *Menander Puello.*

Servire qui sic discit, ut excipiat nihil,
 Is nequam est servus. Jus profandi libere,
 Quod sensit animus, dederis, reddes optimum.

28. *Philemon.*

Here, quisquis est homo natus, quamvis serviat
 Is servitatem, tamen esse homo non desinit.

29. *Idem Migrante.*

Servo mala est fortuna delinquens herus :
 Partem subire nam malorum cogitur.

30. *Sophocles Acrisio.*

Fugitivus arctis vinculis coercitus,
 Quin quæ placent loquatur, ambigere est nefas.

31. *Menander Thessalis.*

Tranquillus animus vitam servilem fovet.

32. *Eubulus.*

Qui se fugitivi gesserunt pro liberis,
 Multi recurrunt pristina ad præsepia.

33. *Sophocles.*

Si corpus istud servit, at mens libera est.

34. *Menander.*

Et civitas et lex et perfugium mihi
 Et justi pariter atque injusti regula
 Herus est, arbitrio cujus me æquum est vivere.

36. *Theognis.*

Non est mancipium recta cervice tueri :
 Sors flexum servos jussit habere caput.

27. *Euripides Medea.*

Quodcumque herili cecidit adversum domo,
 Id triste servi corda percellit probi.

38. *Idem Melanippa.*

Obstare servo nomen haud æquum est probo :
Est quando virtus famula superat liberos.

39. *Idem Phryxo.*

Infame servis nomen est : mens interim
Cum liberis sit sæpe liberalior.

40. *Alexis.*

Ferme omnes servitutem quotquot serviunt,
Eos dominorum moribus videas pares.
Nam quibus obsequium semper præbent moribus,
His ipsa tandem se natura attemperat.

41. *Euripides Antiopa.*

Eheu ut omne ubique servorum genus
In sequiora cuncta transscripsit Deus!

TITULUS LXIII.

DE VENERE VULGIVAGA, QUÆ GENERATIONI
HUMANÆ CAUSAM PRÆBET, ET DE AMORE
VOLUPTATUM CORPORIS.

1. *Euripides Æolo.*

Exercet homines sorte diversa Venus :
Est quando luctum portat, est quando juvat :
Accedat ad me cum favens est maxime.

2. *Idem Antiopa.*

^h Rerum satietas omnium est. Turpes toros
Vidi sequentem, pulchra cui conjunx domi :
Et plenus epulis aliquis e vili cibo,
Novitate commendante, cepit gaudia.

3. *Idem Hippolyto.*

Qui dona Veneris spernit, animi contumax,
Nimum sequente non magis culpa vacat.

^h Refer ad Tit. VI.

4. *Idem Antigona.*

Juvenem calentem Veneris indomita face
 Arcere vigiles non valent custodiae.
 Amor ipse, quamvis rudibus, ingenium facit.
 Dulce et salubre quæ modum novit Venus.

5. *Idem Hippolyto.*

Ferenda non est, tota cum sese excutit,
 Venus, benigna sponte cedenti Dea :
 At si quis alto spiritu obniti parat,
 Hunc illa domitum tractat inclementius.

6. *Sophocles.*

Pueri, Venus quæ dicta, non tantum est Venus,
 Sed omnium una nominum vim possidet :
 Eademque Dis est, visque non superabilis,
 Eadem furor limphatus, eadem mel merum
 Amoris, eadem luctus. Insunt omnia,
 Studium, quies tranquilla, violenti impetus.
 Quorum medullas occupavit, liquitur
 His anima. Tanti numinis quid liberum?
 Illa et natantes cæruleo pisces salo
 Et humi vagantum sæcla quadrupedum subit :
 Illa inter ipsos alites alas quatit :
 Homines ferasque subjugat, Superos quoque.
 Nam quem Deorum adorta non ⁱ ter dejicit?
 Et si loqui fas (vera sed fas est loqui)
 Jovis cor ipsum superat : atque hasta sine,
 Sine ense cuncta dissipat victrix Venus
 Mortalium consilia et immortalium.

7. *Bion Bucolicis.*

Aut Musæ metuere Cupidinis aspera tela :
 Aut adamant magis, et vestigia semper adorant.

¹ Ollm: *tandem obruit.* Ἐπὶ τρισὶ πτόμασιν ἐρίζονται τὴν ἦτταν. Salmas.
 Ex. Plin. 291.

Si quis eas comitetur habens inamabile pectus,
 Protinus hunc fugiunt dedignanturque docere.
 At cantat qui dulce gravi percussus amore,
 Hunc circumfusæ pariter coluere sorores.
 Atque adeo, quam vera loquar, me discere teste est.
 Namque alium celebri quoties hominemve Deumve,
 Lingua cadit subito, nec jam canit ut solet ante.
 At quoties canto Lycidan et numen Amoris,
 Occurrunt ultro mihi carmina, blanda fluit vox.

8. *Zopyrus.*

Ego vitam Amoris degere expertem meis
 Non precor amicis, sed deo placido frui.

9. *Aristarchus.*

Qui nulla Amoris passus est incendia,
 Necessitatis nescit invictæ jugum,
 Quæ me subegit hoc iter capessere.
 Namque ille robur addit infirmis Deus,
 Idemque monstrat inviis rebus viam.

10. *Anaxandrides.*

Umbratico doctore multo est aptior
 Amor magister vitæ ad humanæ viam.

11. *Euripides Auge.*

Qui non Amoris numen admirabile
 Supraque cunctos cælites positum putat,
 Aut stupidus ille aut orbis experientia,
 Ignorat homini maximus quis sit Deus.

12. *Antiphanes.*

Quicumque amantes orbos mentis prædicat,
 Is ipse quantus quantust ingenio caret:
 Nam vita ab hominum si voluptatem auferas,
 Mors ipsa vita fiet: præterea nihil.

13. *Alexis.*

Non est magister ullus adolescentiæ
 Tam fidus atque diligens, atque est amor.

Idem.

^k Equidem Cupido primus est caelestium,
Cunctis superior atque majoris preti.
Nam nemo repperitur usque adeo tenax,
Adeove duris aut severis moribus,
Qui non suorum tribuat huic partem Deo.

14. *Menander Thesauro.*

Quibus est juvenus ac divitiæ dapsiles,
Amori hos jubeas indulgere comiter.
Nam qui in senectam rem ampliando differunt,
Solvunt usuras otiosi temporis.

15. *Menander Comprandentibus.*

Amorem inter Deos

Validissimum esse hoc argumento evincitur,
Quod pejerantur propter hunc omnes Dei.

16. *Mimnermus.*

Vita quid est, quid dulce, nisi juvet aurea Cypris?

Tum peream, Veneris cum mihi cura perit.

Flos celer ætatis sexu donatus utrique,

Lectus, amatorum munera, tectus amor,

Omnia diffugiunt mox cum venit atra senectus,

Quæ facit et pulchros turpibus esse pares.

Torpida sollicitæ lacerant præcordia curæ:

Lumina nec Solis, nec juvat alma dies,

Invisum pueris, inhonoratumque puellis.

Tam dedit, heu, senio tristia fata Deus.

17. *Menander Nauclero.*

Natura sua

Tractabile esse amantis ingenium solet.

18. *Idem Thesauro.*

Amoris incitamen cantillatio est.

^k Grotii ms. Deum potentum maximus longe est Amor,

Dignusque ante alios quem tu colas :

Nam nemo est adeo parta parsimonia

Aut morum tanta

Qui non . . . numen atque participet sui.

19. *Theocritus.*

Oscula vana quidem, sed in his quoque magna voluptas.

20. *Menander.*

Amantium ira ferre ætatem non potest.

21. *Idem Heroe.*

Amore, domina, nihil est efficacius,
Nec imperator ipse superûm Juppiter :
Quin cuncta, ab illo domitus et victus, facit.

22. *Euripides Andromeda.*

Amore quisquis captus est mortalium,
Si forte amores commodos invenerit,
Desiderabit gaudii nullum genus.

23. *Idem Hippolyto.*

Mihi nîl timentis auctor est audaciæ
Qui solus arctis invenit rebus viam,
Amor potestas omnium invictissima.

24. *Sophocles Trachiniis.*

Quicumque Amori, pugilis in morem, manum
Tollens resistit, errat et pravum sapit :
Namque Amor in ipsos jus habet summum Deos.

25. *Idem Phædra.*

Non in virorum sola Amor se pectora
Et feminarum insinuat. Ipsas quin Deûm
Sollicitat animas et ferum ponti gregem.
Nec ipse contra tendere omnipotens Deûm
Rex audet. Ultro flexus imperium subit.

26. *Moschus Bucolicis.*

In somnis adstare mihi Venus aurea visa est :
Infantem pulchris manibus ducebat Amorem,
Spectabat terram qui cernuus : atque ita fata est :
Te puer hic, pastor, discat cantare magistro.
Dixerat atque abiit : tum, quæ meditatus avena
Carmina, ceu docili, recitabam stultus Amori :
Gaudeat ut Phæbo cithara inventore, Minervâ

Tibia, Mercurio testudo, et fistula Pane.

Hæc ego dictabam. Sed nŕl mea carmina curans

Ipse puer contra me, quid sit amare, docebat,

Cælestumque hominumque faces, matrisque triumphos.

Sic oblita mihi docui quæ carmina Amorem :

Quicquid Amor docuit memori mihi pectore sedit.

27. *Idem.*

Hespere, quo nullus Veneri dilectior ignis,

Hespere, cæruleæ sanctissima noctis imago,

Qui Lunæ cedis quantum tibi sidera cedunt,

Alme fave, mihi formosus dum pastor aditur :

Sitque mihi tua fax Lunæ vice : quæ modo primum

Fulgere incipiens subito occidit. Haud ego fur sum.

Non est quod metuat cæca me nocte viator :

Verum amo : dulcis amor res non indigna favòre est.

28. *Incertus.*

Felix quisquis amat, sed ametur ut ipse vicissim :

Felix Pirithoo Theseus comitatus amico,

Tunc quoque cum Ditis descendit ad horrida regna.

Felix Taurorum quoque finibus exsul Orestes

Communes Pylade errores sectante viarum.

Felix Æacides olim vivente sodali,

Felix ille etiam moriens, cui contigit ultor.

29. *Moschus Bucolicis.*

Echo vicinam Pan corniger ; ipsa sed Echo

Saltantem Satyrum ; Lydam Satyriscus amabat.

Quantum Pana Echo, Satyrus tantum usserat illam,

Et Lyde Satyrum. Vice flagrabatis amores.

Quantum quisque suum nam fastidibat amantem,

Tantumdem ipse suo fastidibatur amato.

Hoc sibi crudelis documentum sumat : amantem

Quisquis amatur amet, ut amans quoque rursus ametur.

Orpheus Hymnis.

Præcluis, alma Venus, cælestis, læta lepore,

Undigena, o genitrix, sacra quam nocturna celebrant,
 Conjuga, pervigilans, violans atque insidiatrix.
 Nil sine te, Dea: tu totum tua sub juga mittis.
 Tu mundi præfecta trientibus, omnia gignis
 Per spatia alta poli, per frugiferæ sola terræ,
 Per mare velivolum, Bacchi veneranda sodalis,
 Quæ dapibus gaudes, Dea pronuba, mater Amorum,
 Lectisterna, latebrituens, Suadela, benigna,
 Proma et conda eadem: Dea patrima, conciliatrix.
 Tu lupa, tu Divum Regina et sponsepulatrix,
 Ortus sancta parens, vitalis, blanda, virosa:
 Quæ frænas homines, portans effræne Necessæ,
 Vique Cupidinea succendis secla ferarum.
 Cypri, fave magno Jove prosata: seu per Olympum
 Sublimem incedis vultu regina sereno,
 Seu Syriæ tibi templa placent fumantia ture,
 Seu mage per campos auratis vecta quadrigis
 Ægypti veheris propter fœcunda fluenta.

Proclus Hymno Veneris.

Reginam Lyciæ gentis Venerem celebramus,
 Cujus ope auxilium nacti certamque salutem
 Primores patriæ, sacrorum conscia corda,
 Urbe sua sanctum delubrum rite dicarunt,
 Fœdera casta notans, animo quæ cernere solo est,
 Cælicolæ Veneris Volcanique ignipotentis:
 Unde tibi, Dea, nomen Olympia: namque tua vi
 Vastam perniciem sæpe evasere, tenentes
 Virtutem ante oculos. Fœcundo quippe cubili
 Exoriebatur robusta ac provida proles,
 Vitaque ridebat passim vernante sereno.
 Nunc quoque, diva favens, nostræ cape dona Camœnæ.
 Namque et nos Lycio de sanguine duximus ortum.
 Arce animam probris et honesti subjice flammæ,
 Terrigenæ pellens furiatum virus Amoris.

Idem Hymno alio.

Æternam Veneris seriem cantare paramus,
 Et regale sacri fontis caput : unde profecti,
 Immortale genus, pennatum numen Amores :
 Quorum alii telis mentem ferientibus urunt
 Pectora, ut illecebris sublime trahentibus icta
 Matris conspiciant rutilum fulgentia templa.
 Ast alii patris imperio sapientipotentis,
 Perpetuam cupidi sobolem submittere mundo,
 Immittunt animis vitæ terrestri amore.
 Rursum alii cœtus et fœdera conjugiorum
 Cum magna curant cura, mortalis ab ortu
 Seminis ut semper genus immortale propagent.
 Omnibus hic labor est, Veneri servire parenti.
 O Dea, nam nihil est tua quod non audiat auris,
 Immensum cœli seu circum voveris axem,
 Diceris unde animam Mundo inspirare perennem,
 Seu septemgeminos orbes super, æthere summo,
 Suppeditas nostris connexibus indomitam vim,
 Audi, te veneror : mœstumque laboribus ævum
 Justificis semper telis mihi sancta gubernas,
 Antecavens facibus pateant ne corda profanis.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 39.]

Blanda Venus Musis : Venerem celebrate puellæ,
 Ne meus hic in vos arma capessat Amor.
 At Veneri Musæ : Marti jactare memento
 Talia ; nam nobis non volat iste puer.

Orpheus Hymnis.

Sanctum, alnum, facilem, magnum veneramur Amorem,
 Pennatum, igniferum, velocipedem, arcitenentem,
 Qui colludere amat mortalibus et superis Dîs,
 Vorsimanum, geminum, claves rerum omnium habentem,
 Ætheris immensi, telluris et æquoris et quæ
 Terra parens hominum generi spirantia nutrit,

Et quæ latipatens orcus tenet, et mare raucum :
 Namque horum tu solus habes, Deus alme, gubernal.
 Nunc igitur pura cum mente clientibus adsis,
 Cispellens furias pravæque libidinis æstum.

Theocritus.

Nuper in alveolis apis improba læsit Amorem,
 Dum furto raptare favos parat. Ille tumescens
 Jam digitis, tractatque manum sentitque dolorem
 Et pede subsiliens terram ferit. Inde parenti
 Triste malum monstrans cum fletibus, En apis, in-
 quit,

Corpore quam parvo quam grandia vulnera figit!
 Subridens cui mater : Apis non esse putabas
 Te similem, parvus qui grandia vulnera figis?

Argentarius. [Anthol. Pal. IX. 221.]

Mirror in hac gemma spectans immane leonis
 Robur ut aurigæ more gubernet Amor.
 Illa manus frænum docta regit arte : flagellat
 Ista jubam. Puero blandus in ore decor.
 Hunc ego crudelem metuo. Non parcet opinor
 Hic homini, talis cui fera ludus erat.

Incertus. [Anthol. Pal. II. 108.]

Juppiter, Eripiam tibi spicula, dixit Amori :
 Ille, Tona : fies cum volo rursus olor.

Leonides. [Anthol. Pal. II. 179.]

Teligerum turis quis imagine finxit Amorem,
 Illum qui quondam nec Jove se abstinuit?
 O bene Vulcano quod jam datur ille videri,
 Qui tantum in lenti debuit igne rogi.

Antipater. [Anthol. Pal. IX. 420.]

Vincere te lachrymis, Telebrote, credis Amorem?
 Tantillo tantas scilicet imbre faces?
 Semper flagrat amor. Extingui nesciit ille
 Tunc etiam, magno cum satus in pelago est.

Zenodotus. [Anthol. Planud. I. 14.]

Ad fontes puerum posuit quis sculptor Amorem,
Extingui sperans flumine posse faces?

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 15.]

Heus vigilem qui nocte paras accendere flammam,
Et facibus velles lumen habere tuis,
Sume meo lumen de pectore. Nam mea flagrat
Intus scintillis flammivomis anima.

Theocritus.

Abit ille, pedes quocunq̄ ferebant,
Ah demens : ita cuncta gravis Deus usserat ossa.

Idem.

Omnia fausta forent, possem si pellere Amorem.
Nunc sumus, o mihi fide Thyoniche, ceu pice mures
Gustata : tanto nec quæ medicina furori
Novimus. At natam Simus periens Epichalci,
Æqualis meus, emenso redit æquore sanus.
Æquor et ipse petam : miles non optimus, at nec
Pessimus : in medio satis est consistere censu.

Idem.

Ardebant paribus se lancibus. Aurea quondam
Sæcula, cum semper redamaret amatus amantem.

Idem.

Vidit ut Europam Divùm pater, ilicet olli
Non bene provisus feriuntur corda sagittis,
Vi Veneris, novit quæ vincere sola Tonantem.

Idem.

Tibi ne durus sit Amor Deus,
Humanum qui tam facile ingenium domat,
Et me mollivit fueram qui ferreus.

Idem.

At non effugies, quem nulla effugit, Amorem.

Idem.

Triste satis frigus, fluviiis labentibus æstas,

Alitibus laquei, retia tensa feris,
 Virginibus caluisse, viris. O Juppiter, o rex,
 Non ego sum solus: te quoque vicit Amor.

Idem.

Venisti tandem post tres noctesque diesque,
 O puer: at miseros lux una absumit amantes.

Idem.

Aspirent utinam faciles ambobus amores,
 Nomina venturi celebrent ut nostra nepotes.

Moschus.

Amissum nuper clamans Venus anxia natum:
 Ecquis, ait, triviis palantem vidit Amorem?
 Ille erro meus est. Pretium grande auferet index,
 Basiolum Veneris: sed enim non basia tantum
 Ille feret, puerum quicumque adduxerit, hospes.
 Viginti in pueris facilis puer ille notatu.
 Igneus in vultu color est, non candidus: igne
 Lumina bina micant: mens improba, blanda loquela:
 Non quod sentit, idem fatur quoque: mellea vox est,
 At cor implacidum quoties furit: insidiator,
 Nunquam vera loquens, pravus puer, aspera ludit.
 Crispula cæsaries: nulla est reverentia fronti.
 Utraque parva manus, sed longe docta ferire
 Ipsas usque fores Orci atque Acherusia regna.
 Corpore nudus agit: mens quærit tecta latebras.
 Alitis huc illuc instar volat, inque puellas,
 Inque viros fertur, sedet intra viscera tandem.
 Arcus parvus adest: et in arcu missile telum,
 Hoc quoque non magnum; summum sed in æthera fertur.
 Auratam dorso pharetram gerit: intus acerba
 Spicula conduntur, queis me quoque vulnerat ipsam.
 Hæc crudelia cuncta: sed est crudelior illis
 Fax, quæ parva licet, novit tamen urere Solem.
 Hunc tu si invenias, strictum rape: parcere noli.

Si flentem videas ne decipiare caveto.
 Subridet? tanto trahe fortius. Oscula libat?
 Oscula sint suspecta: madent et labra veneno.
 Hæc cape quæ gesto, tibi do, si dixerit, arma,
 Ne cape: tincta feris etenim sunt omnia flammis.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 157.]

Cur Deus esset Amor? nec enim mala facta Deorum
 Novimus: humano sanguine gaudet amor.
 Non armata quidem gladio manus: et tamen ecce,
 Quæ dedit immani funera sævitia.
 Stratus enim cum matre puer jacet, et super ipsos
 Vir sævis lapidum jactibus interiit.
 Non opus hoc Martis, Ditisve: Cupidinis omne est.
 Cernite quo lusu gaudeat ille puer.

Lucianus. [Anthol. Pal. X. 29.]

Non Veneris puer est lædit qui corda, sed illum
 Præscribit vitis mens male sana suis.

Paulus Silentarius. [Anthol. Pal. IX. 443.]

Ne Veneri pandas animi penetrabile caveto:
 Nam ferus a duro corde resultat amor.
 Lubricus ille furor. Minima vel parte recepta
 Ignescens venas tota sagitta subit.
 Nec spes corruptum te mulceat: influit illa
 Pascenti venas igne trahens animum.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 497.]

Amorem esuries tollit: sin minus, dies:
 Quod si nec hæc, nec ista flammam extinxerit,
 Nullum remedium superest nisi suspensium.

Theocritus.

Nulla Cupidineo melior medicina furori,
 Nicia, non quicquid spargi pote, quicquid inungi,
 Quam dulces Musæ.

Ibidem.

Languibat tabidus ille,

Te, Galatea, canens algoſo in littore ſecum,
Solis ab exortu, Veneris ſub pectore vulnus
Sævum immane gerens, trajectus viscera telo.

34. *Menander.*

Nugæ. Vultus quomodo
Quemquam ſubigeret? omnes unam, id ſi foret,
Amarent, quando aſpectus iudicium eſt idem.
At forte amantem illecebræ conſuetudinis
Trahere putantur: atqui eâdem utentium
Alter nîl trite patitur, quin ridens abit:
Alter diſperit. Morbus animi occaſio eſt:
Hæc ſiquem, ut oportet, ferit, is vulnus trahit.

TITULUS LXIV.

VITUPERATIO VENERIS, ET MALUM ESSE
AMOREM, QUAMQUE MULTORUM
MALORUM CAUSA SIT.

1. *Dicæogenes.*

Quoties amoris retibus capti ſumus,
Benigniores tunc in alienos ſumus,
Quam quos neceſſitudo junxit ſanguinis.

2. *Menander Venerabilibus.*

Amantem ſi quis mente credit præditum,
Ubi ille rerum inveniet, quæſo, amentiam?

3. *Idem.*

Unum inter homines conſilii eſt expers, amor.

4. *Euripides Antigona.*

Amabam. Hominibus maximus furor eſt amor.

5. *Idem Danae.*

Reſ otioſa et operis eſt fugiens amor,
Cui ſpecula curæ tinctaque in flavum coma.
Odit labores. Hoc tibi ſignum cape,
Quod nemo amavit quæritans victum ſtipe.
Regnum ille mollis inter opulentos tenet.

6. *Idem.*

At o Deorum pessime atque hominum puer,
Rerum bonarum non dares speciem malis,
Aut facilis esses ac favens amantibus.

7. *Idem Andromeda.*

A. Heu durum amorem patimur. B. E dictis tibi
Quod optimum sumatur. Infidum est amor,
Animique partem pessimam habitandam eligit.

8. *Idem Dictye.*

Nihil remittit, multa si moneas, Venus:
Quod si pares vim, tendit hoc contra magis:
Deinde bellum parit: in excidia urbium
Et vastitates hæc solent prorumpere.

9. *Theocritus.*

Echo respiciens Daphniis, Venus improba, dixit,
O culpanda Venus, Venus o mortalibus hostis.

10. *Euripides Meleagro.*

Amica tenebris est Venus. Namque ipsa lux
Necessitatem castimoniam facit.

11. *Archilochus.*

Quippe meo vis tanta Cupidinis involuta cordi
Offudit atras visui tenebras,
Mentem ipsam rapiens e pectore.

12. *Incertus.*

Amoris in morbum incidi,
Exanimis sæva percussus corda Deum vi,
Unde ossa consumit dolor.

13. *Sophocles Amatoribus Achillis.*

Amor dici unius ægrimonia est,
Quem posse simili exprimere sic videor mihi.
Quoties sereno nascitur cælo gelu,
Gaudet manu tractare concretas aquas
Grex pusionum, atque ea voluptas maxima est:
Tandem liquescens unda dimitti negat,

Quamquam teneri commode manibus nequit.

Sic æstus idem saucios amoribus

Cogit vicissim pergere, et desistere.

14. *Phanocles.*

Qualiter Æagri soboles Rhodopeius Orpheus

Dilexit Calain patre satum Borea.

Ah quam sæpe suos silvis cantabat amores,

Tranquillo nunquam conspiciens animo

Formosum Calain. Sic percita vastabantur

Pectora perpetuis sollicitudinibus.

Hinc circumfusæ gladiis crudelibus illum

Occidère nurus, gens mala, Bistonix:

Nempe quod Edonis pueriles primus amores

Monstrasset, fugiens fœmineum omne secus.

Ergo metunt doctum ferro caput, et caput ipsum

In mare projiciunt dulcisonamque fidem,

Clavo fixa simul ferrentur ut illud, et illa,

Qua raperet cano gurgite vis pelagi:

Quæ dum fluctus agit sacrata ad littora Lesbi,

Ceu foret arguto pollice mota chelys,

Omne mare atque omnis sonat insula. Tum caput Orphei

In Mitylenæa consepelitur humo:

Una etiam tumultata fides, quæ saxa movere

Noverat, et Phorci triste sonantis aquam.

Ex illo citharæ celebrant et carmina Lesbum:

Insula nec pelago doctior ulla natat.

Fœminea at postquam Thraces crudelia facta

Audierant, miris indoluere modis:

Corporaque uxorum ferro compuncta notarunt,

Ne possent sceleris non meminisse sui.

Mos manet, et Thressæ post tot quoque sæcla notatæ

Orphea pendunt pro nece supplicium.

15. *Menander Andria.*

Amor offundit omnibus

Nebulas, etiam qui rectam sectantur viam,
Multumque sapiunt.

16. *Clinias.*

Nemo colat posthac funestum numen Amoris:
Nemo colat pueros dulcesque Cupidinis ignes:
Ista Moron propter tristem descendit ad Orcum.

17. *Menander Patruelibus.*

Ingenio suo

Amor ad consilia surdus. Tum vero haud facul
Ratione superare et juventutem et Deum.

18. *Idem Thesauro.*

Si amori confidentiam abstuleris, perit,
Atque adeo tabulis Ceritum inscribi potest.

19. *Moschus Bucolicis.*

¹ Mœnibus Eleis elapsus olivifer annis
Trans fluctus, Arethusa, tuos sectatur amores,
Floresque frondesque ferens cum pulvere dona:
Labitur et mersus procul incumbentia subter
Æquora, nec salsas admiscet dulcibus undas,
Ut vix Ionium tranantem sentiat amnem.
Ille ferus puer, audendi non ausa magister,
Ille fuit, nari solitum qui nare subegit.

20. *Idem.*

Igneus in vultu color est non candidus: igne
Lumina bina micant: mens improba: blanda loquela:
Non quod sentit idem fatur quoque: mellea vox est,
At cor implacidum quoties furit: insidiator,
Nunquam vera loquens, pravus puer, aspera ludit.
Crispula cæsaries, nulla est reverentia fronti.
Utraque parva manus: sed longe docta ferire,
Ipsas usque fores Orci atque Acherusia regna.
Corpore nudus agit: mens quærit tecta latebras.

¹ Refer ad Tit. LXIV.

Alitis huc illuc instar volat, inque puellas,
Inque viros fertur : sedet intra viscera tandem.

21. *Bion Bucolicis.*

Dum nemoris densa volucres sectatur in umbra,
Illic forte puer fugitivum vidit Amorem
Pallentis buxi ramos super : ut videt illum,
Ut gaudet, magnam sperans captare volucrem,
Et subsultantem nunc huc nunc protinus illuc
Insequitur jaculis, prope deficiente pharetra.
Iratu tandem, toties fallentia tela
Projicit, atque seni cum fletu narrat aranti
Deceptas, ductu quas ipsius hauserat, artes,
Et simul arboribus latitantem ostendit Amorem.
Ille movet ridens canum caput, atque ita fatur :
Parce hoc aucupio : parce hanc tentare volucrem :
Perniciosa fera est. Longe fuge : sat mihi felix
Si nunquam capias : at si te fecerit ætas
Aucta virum, qui nunc fugit et salit, ipse secutus
Ultro aderit, capitisque tui se in parte locabit.

22. *Idem.*

Blanda Venus, Venus alma, Jovis pelagique propago,
Cur adeo dura es mortalibus et superis Dis?
Non satis hîc dixi. Cur hostis es omnibus, et cur
Tantum ac tale malum genuisti mater Amorem,
Immite ingenium velat qui dispare forma?
Cur autem volucrem jaculatoremque dedisti,
Scilicet ut quamvis crudelem evadere non sit?

23. *Theocritus.*

Nunc scio quid sit Amor. Gravis est Deus : ille lænæ
Uberibus nemorum subter querceta pependit,
Qui mihi nunc imis flagrans procul ossibus hæret.

23. *Incertus.*

Proh dolor, amores quanta sunt homini mala?

24. *Euripides Rhadamantho.*

^m Vitam hanc amores alius aliorsum trahunt.

Est qui vocari nobilis magnum putat :
 Hoc spernit alius, et pater dici domus
 Florentis emtum quamlibet magno velit.
 Sunt queis libido est, prava cum dicant, tamen
 Trahere audientes pestilente audacia.
 Multos honesto cernimus prævertere
 Lucrum. Omnis adeo vita plena erroribus.

TITULUS LXV.

PRO. PULCHRITUDINE.

1. *Euripides Æolo.*

Videam meorum liberum natos mares,
 Quorum ora celsum præferant regni decus.
 Virtutis etenim magna commendatio est
 Spondens honesta corporis pulchri fides.

2. *Menander.*

Si pulchri mores pulchritudinem insitam
 Condecorent, amor hoc ipso geminari solet.

3. *Homerus Iliade.*

Nireus ex Simo ternis dux navibus ibat,
 Nireus Aglaia natus Charopoque parente,
 Nireus, cui forma par nemo ad Pergama venit.

4. *Bion Bucolicis.*

ⁿ Forma bonum muliebre : vigor roburque, virile.

5. *Philemon Ignifero.*

° Edepol nec pictor quisquam est, nec statuarius,
 Qui talem posset arte pulchritudinem
 Exprimere qualem rerum veritas habet.

^m Refer ad Tit. II.

ⁿ Refer ad Tit. LXVI.

° Refer ad Tit. LXI.

Tum vero periit usus simulachrûm omnium,
Nisi ars peritos iudices invenerit.

6. *Homerus.*

At sapiens thalamo se Penelopea ferebat,
Quo Diana gradu, quali Venus aurea vultu.

7. *Menophilus Cincinnis.*

Multa per Europam Libyæque Asiæque per urbes
Vidi corpora pulchra, vagis erroribus actus:
Nunquam tale tamen sese decus obtulit: ipsos
Quin Superos vix ora puto tam pulchra tueri,
Quam mihi quæ subito mentem vastavit imago,
Vi quæ vim fandi superat. Quam triste silebat
Huc illuc volitans animus? tum summus ab imo
Membra liquescebam. Jam pectore cesserat omni
Græcia: jam reditum properantia vota jacebant,
Atque exantlati terra pelagoque labores.
Sic stupui totus. Sed enim suggesta capilli,
Florentesque comæ nodos cantare memento.
Qualem ego te egressam vidi felice lavacro
Fulgentem late! sic trina ascendit Olympi
Culmen Acidalio desurgens Grátia fonte.

TITULUS LXVI.

CONTRA PULCHRITUDINEM.

1. *Euripides Œdipode.*

Spectanda mens est. Nil decus formæ juvat
Si pulcher absit animus et recta indoles.

2. *Idem Chrysippo.*

Qui mente pollet, valeat et prompta manu.
Turpem esse præstat ore quam pulchrum et malum.

TITULUS LXVII.

REM PULCHERRIMAM ESSE NUPTIAS.

1. *Euripides Œdipode.*

Viro sua uxor et domus regni sat est.
 Nam par calamitas, iudico si quid bene,
 Amissa proles, patria, et patrimonium,
 Et casta conjunx. Nam viro pretiosior
 Opibus opimis uxor est industria.

2. *Idem.*

Quæ sapit mulier marito se dabit famulam suo.

3. *Apollonides.*

Non solia regni, credite hoc o fœminæ,
 Non copia auri, non opum ostentatio,
 Tantas hominibus totque delicias ferunt,
 Quantas pudicæ uxoris et fortis viri
 Justo atque honesto congruens sententia.

4. *Theognis.*

Conjuge, Cyrne, bona nîl dulcius. Hoc ego verum
 Conscius ac testis sum tibi, tuque mihi.

5. *Sophocles.*

Nam qui penates sine ope matronæ probæ
 Effloruerunt copia atque honoribus?

6. *Apollonides.*

Celebrare sexus omne fœminei decus,
 Labor disertam quærit hic sapientiam.

7. *Euripides Oreste.*

O quæ viriles spiritus animo geris,
 Et corpus inter fœminas pulcherrimum.

8. *Idem.*

Nam fida conjux ne vir evertat larem
 Sociata prohibet, sospitatrix familiæ.

9. *Menander.*

Blanditiæ morum amoris incantatio est.
Hæc ars mulieri retinet addictum virum.

10. *Euripides Andromeda.*

Pars maxima divitiarum
Generosa uxore potiri.

11. *Menander.*

Nil tam familiare atque conjunctum est, Laches,
Si recte expendas, atque mas et fœmina.

12. *Alexander.*

Generosa mulier vera virtutis penus.

13. *Euripides Antigona.*

Haud liber ultra est, nuptiæ quem vinciunt:
Sed adest bonum istud, a malis quod actibus
Affinitatis abstrahit reverentia.

14. *Hippothon.*

Unanimis uxor optimum munus viro.

15. *Euripides Phryxo.*

Quoties maritus in malo aut morbo jacet,
Dulcissimum, uxor si domum recte regat.
Iram illa lenit: illa mentem liberat
Mœrore: dulcis ipsa fraus amantium.

9 TITULUS LXVIII.

UXOREM DUCERE NON ESSE BONUM.

1. *Anaxandrides.*

De nuptiis qui consulit, sibi consulit
Non bene: quia consulto inconsultam rem facit.
Namque id malorum initium in vita maximum est.
Nam si dotatam pauper uxorem domum
Duxit, non uxor ista, sed domina est viro,
Qui servitutem servit. Cui nupta est inops,

† Potuerat conjungi cum Tit. LXXIII.

Egens, in vitam et ille servilem incidit,
 Ut cui jam pro uno sustentandi sint duo.
 At turpem duxit: vita non vitalis est:
 Tædet pigetque in propriam indugredi domum.
 Pulchram exambivit alius: ah demens, suam
 Hanc si magis putavit quam viciniæ.
 Ita quo te veritas cunque, haud effugere est malum.

2. *Alexis.*

Uxorem nec ceritus nec limphaticus
 Quis ducat, tanto vixerit cum suavius?
 Notam subire quanto satius pauperi
 Quam ferre uxorem? quippe quos Censor notat,
 Hos aliis imperare leges non sinunt.
 At enim maritus ipsius imperium sui
 Ejurat. Atque ei, vita dum incolumis manet,
 Cottidie supplicia nascuntur nova.

3. *Philemon.*

Mulier necessitatis perpetuæ est malum.

4. *Menander.*

Is demum infortunatus, in egestate qui
 Uxorem ducit, educitque liberos:
 Ah demens qui nec præsidia in præsens habet,
 Nec, si quid, ut fert vita, secus evenerit,
 Habet integumentum quo famam occultet suam.
 Sed misere ætatem degit nudam, obnoxiam,
 Importuosam, compos tristitiæ et mali,
 Sed omnium expers delitiarum et gaudii.
 Namque omnes doceo miserans unius vicem.

5. *Naumachius.*

Pulchra quidem res est intacta in corpore casto
 Virginitas, animi sanctis exercita curis;
 Quæ nec onusta malis trahit ilia fessa laborum,
 Sæva nec immitis Lucinæ tela tremiscit.
 Hanc sectata viam, veluti Dea, cætibus exstans

Fœmineis, trans vitam humilem sua lumina mittit,
 Vera jugantur ubi connubia, foetaque sanctis
 Vocibus interno gaudet mens conscia partu.
 Quod si vita tibi placet hospita, providus horum
 Quæ sors ista trahit, monitis te ducere pergam,
 Ut portum cursu liceat tenuisse secundo.

6. *Philippides Ananeusa.*

Ut abstinens conjugio placide viveres
 Fueram auctor Phidyle. Optime aiebat Plato,
 Vel eo carendas nuptias, negotia
 Ne plura ad ictum pateant fortunæ magis.

7. *Anaxandrides.*

Abeamus a puella. Amaritiæ est penus.

8. *Hipponax.*

Uxor marito dat duos dies dulces :
 Cum sponsa nubit, cumque funus effertur.

9. *Epicharmus.*

O Clinia, nulla uxore gravior sarcina est.
 Nos scimus. Felix est cui nescire hoc licet.

10. *Menander.*

Mihi bene volentum nemo uxorem duxerit.

11. *Idem.*

¶ Audi tu qui statuisti uxorem ducere :
 Sat bene erit, parvo si defungaris malo.

12. *Euripides Ino.*

Haud scripta recte jura sunt connubiis.
 Decuit beatum pluribus se uxoribus
 Sociare, quantas alere sufficeret domus,
 Ut inaudientem pelleret penatibus,
 Bonam volenti corde servaret sibi.
 Nunc una sola accipitur, immenso nimis
 Vitæ periclo. Nam priusquam intrat domum
 Nova nupta, nulla moris exploratio est.

¶ Refer ad Tit. XLIV.

13. *Idem Alceſtide.*

Nam quæ gravior pœna marito
 Quam viduari conjuge fida?
 Utinam nunquam noſtram conſors
 Hæc veniſſet deducta domum.
 Felix, felix quiſquis thalamis
 Et prole vacat. Namque una anima eſt,
 Cui ſat debet ſuus eſſe dolor,
 Sobolis morbos et vaſtatum
 Immatura morte cubile
 Quam triſte pati, quantoque frui
 Satiuſ ſemper
 Improle et cælibe vita!

14. *Ibidem.*

Nec ineſſe toro
 Majuſ triſti dulce fatebor.

15. *Idem Sthenobœa.*

Multos ſuperbos opibus, ortu nobiles,
 Dedecore vecors fœmina affecit domi.

16. *Philemon.*

Sibi ſolum agentem forſ alit quamviſ mala.

17. *Ariſtophanes Polyido.*

Confarreatam conjugem pulchram tibi
 En trado: flammam videor in flammam addere.

18. *Menander.*

Habere uxorem, patrem dici, Parmeno,
 Innumeras adfert vitæ ſollicitudines.

19. *Sophocles Tereo.*

Deſerta jam niſ valeo: sæpe autem meo
 In corde volvi quam ſit infeſta undique
 Sors fœminarum. Ætatiſ in primordio
 Vitam puellæ vivimus ſuaviſſimam.
 Nam blanda nutrix ſemper inſipientia eſt.
 Maturiores poſtquam ad annos venimus

Emancipamur, et foras protrudimur
 Procul paternis Dis, procul parentibus.
 Hospitibus aliæ damur, at aliæ barbaris,
 In fœderatas, aut in externas domos:
 Et ista noctis unius commercio
 Probanda nobis omnia ac laudanda sunt.

20. *Philetas.*

Uxorem si non duxis, vives commode.

21. *Diphilus.*

Bonam reperire uxorem difficillimum.

22. *Chæremon.*

Sepelire uxorem satius est quam ducere.

23. *Philemon.*

Ad pœnitendum properat qui uxorem accipit.

24. *Hippothon.*

Haud liber ultra est nuptiæ quem vincunt.

25. *Menander.*

Quisquis tranquillam vitam quærit, nuptias
 Ut alii faciant, ipse abstineat nuptiis.

26. *Theodectes.*

Ætas senectæ similis matrimonio est:

Desideramus hoc et illam consequi:

At consecuti cum sumus valde dolet.

27. *Antiphanes.*

Extrema malorum linea matrimonium est.

28. *Menander.*

Felix relicta quem facit res divitem:

Nam quæ cum uxore veniunt trans limen domus,

Horum nec firma nec suavis possessio est.

TITULUS LXIX.

PRO DIVERSIS CONJUGUM MORIBUS NUNC
PRODESSE, NUNC OBESSE NUPTIAS.

1. *Theodectes.*

Quoties maritus ducit uxorem domum,
Non ille solam ducit uxorem, ut putat.
Cum nupta festum transilit limen pede,
Fortuna pariter intrat aut bona aut mala.

2. *Susarion.*

Audite populus quæ Susarion dicitat :
Malum, Quirites, mulier. Interea tamen
Coli penates nequeunt absque isto malo :
Malum est uxorem ducere, et non ducere.

3. *Euripides.*

Nec vita conjugalis infausta omnibus,
Nec fausta rursus. Nam mala uxor maxima est
Miseria. Felix ille qui reperit bonam.

4. *Menander.*

S. Ut fatear, displicet

Res ipsa. A. Nempe quia sinistrorsum rapis
Quicquid molestum, quicquid adversum accidit
Tecum ipse spectas, et connives ad bona.
Atqui nihil usquam, Simyle, invenias boni
Cui nulla se mali admiscuerit portio.
Mulier opipara res molesta est, nec sinit
Virum pro arbitrio vivere: hæc eadem tamen
Sua commoda adfert, liberos: mersum gravi
Morbo maritum curat familiariter,
Nec conflictantem cum Fortuna deserit :
Defuncti exsequias rite curat. Respice
Ad ista, si quid tædii animo obvenerit.
Ita rem feres facilius. Sin quicquid dolet

Excernas semper tibi, nec contra compares
 Quod est utibile, jam tolerando non eris.

5. *Euripides.*

Felix profecto, cui bona uxor contigit :
 Felix et ille vita cui cælebs placet.

6. *Hesiodus Operibus.*

Commoda si qua viro conjunx obvenerit, hæc est
 Fortunæ pars prima bonæ : mala, pessima sors est,
 Delitiosa, virum quæ torre potentius omni
 Urit, et ad celeris perducit fata senectæ.

7. *Euripides Alcæone.*

Præcipua mulier commoda atque incommoda
 Adfert marito : discite hoc monitu meo.

8. *Philippides.*

Dotata nupsit uxor, et turpis tibi,
 Ut suave cœnes atque insuave dormias.

9. *Euripides Protesilao.*

Quicumque passim fœminas uno ordine
 Vituperat omnes, errat et pravum sapit.
 In classe tanta nempe reperire est malas :
 Sunt rursus aliæ, ut ista, generosa indole.

10. *Menander.*

Si vere rem putamus, conjugium quidem
 Malum est : sed hoc malum imperat necessitas.

11. *Euripides Melanippa.*

Nil invenitur fœmina pejus mala :
 Bona nihil reperitur excellentius.
 Tam varia sexus unus ingenia obtinet.

12. *Idem Alcestide.*

Nam quæ gravior pœna marito
 Quam viduari conjuge fida?

13. *Idem Oreste.*

Quicumque faustis vinciuntur nuptiis,

His læta vita est. Sors quibus cecidit secus,
Nil nisi miseria restat et foris et domi.

14. *Sophocles Phædra.*

Uxore prava nulla contingit viro
Major calamitas; nec bona majus bonum.
Quisque, ut periculum fecit, ita rem iudicat.

15. *Hesiodus Theogonia.*

Assignata viro nutu Jovis altitonantis
Fœmina, grande malum. Sed consors fida laborum
Est eadem. Nec parte alia sincera voluptas:
Nam qui connubium fugitans curasque jugales
Præcipites annos attingit cælibe vita,
Auxilio caret ille senex: si copia victus
Suppetit, hanc poscit, morientique imminet hæres
Ingratus. Contra, thalamos cui fata dederunt,
Si prudens, ornata bonis si moribus uxor,
Prospera compensat duris, et tristia lætis.

16. *Euripides Hécubi.*

Calumniari parce: ne sævi, æstimans
Tuis miseriis omne fœmineum genus.
De gente nostra pars ad exemplum bona est:
Pars in malarum jure censemur grege.

17. *Epicharmus.*

Par facit novus maritus quasi ter aut ter sexies
Aleam jactet fritillo: nam probam si duxeris
Et benignam, res secunda cecidit, est quod gaudeas:
Sin vagam, domi infrequentem, sumtuosam, garrulam:
Non uxor tibi hæc futura est sed bene comta calamitas.

18. *Euripides Œdipode.*

Casta se matrona totam mancipat servam viro:
Quæ mala est, spernit feroce conjugem vecordia.

19. *Idem Melanippa.*

Odio esse postquam cœpit, heu miserum genus

Muliebre, culpa sontium insontes gravat,
 Malæque castas in probri partem trahunt :
 Et ad ista, quæ sors exigit connubii,
 Cunctas mariti sapere nos credunt nihil.

20. *Idem Alexandro.*

† Mali malarum se applicant connubio.

§ TITULUS LXX.

DE UXORIS PETITIONE.

1. *Euripides Melanippa.*

Non destinatum sorte si quæris torum,
 Frustra laboras. Quæ manet fato virum,
 Sponte in penates veniet et nullo ambitu.

2. *Idem.*

Proserere prolem parce Dîs nolentibus.

3. *Idem Antiopa.*

Affinitates, qui sapit, quæret pares.

4. *Idem Melanippa.*

Sublimiori genere qui natas petunt,
 Opibusve opimas conjuges, optant male.
 Ubi namque potior res domi est uxoria,
 Vir mancipatus jura non retinet sui.
 Dotalis iste census infelix viro est,
 Qui difficilius efficit divortium.

5. *Menânder.*

Vir pauper, quoties implicans se nuptiis
 Cum uxore dotem pariter admittit domum,
 Se tradit illi captum, non illam capit.

6. *Euripides Meleagro.*

Mihi si, quod omen magnus avertat Deus,
 Ducenda conjunx, sit meæ proli parens

† Refer ad Tit. LXX.

* Potuerat conjungi cum Tit. LXXII.

Quam durus habuit usque labor exercitam.
 Stirps illa quippe egregia, cui geminus parens
 Vixere legis sub severæ regula.

7. *Menander.*

Qui uxorem ducit, horum spectet alterum,
 Aut pulchram speciem aut mores morigerabiles,
 Alimenta mutua charitatis benevolæ.

8. *Hesiodus Operibus.*

Quære toro intactam, pulchris quam moribus ornes:
 Neu sit læta tua vicinia labe, caveto.

9. *Theognis.*

Nobilitas asinis et equis simul, arietibusque
 Dat pretium: nec de semine degeneri
 Admissura placet. Sed pravæ e sanguine pravo,
 Si dos sit, præsto est optima conditio.

10. *Euripides Antiopa.*

Moneo nunc omnes semel,
 Ut ex honesto genere progeniem serant.
 Non illa quippe semper infelix erit.

TITULUS LXXI.

IN NUPTIIS UTRIUSQUE ÆTATEM ESSE
 SPECTANDAM.1. *Euripides Phænice.*

Res senibus importuna matrimonium,
 Et triste natos tollere ætate in mala:
 Seni marito quippe matrona imperat.

2. *Theognis.*

Tempestita seni primævo flore puella
 Non est, nec clavo, ceu ratis, apta regi:
 Anchora non illam teneat: sed fune soluto
 Nocte illam statio non tua suscipiet.

3. *Euripides Æolo.*

Puella juveni nupta non recte datur :
 Nam masculus fert melius ætatem vigor ;
 Muliebri corpus citius in senium cadit.

4. *Sappho.*

Quando mi bene vis, junge toris te juvenilibus :
 Nam tanto senior te nequeam vivere conjuge.

5. *Euripides.*

Nam quod jugale contigit fœdus mihi,
 Hoc me teneri fas ad ætatem ultimam.

6. *Hesiodus Operibus.*

Quære tibi uxorem cum justa adoleverit ætas,
 Nec multum decies ternis provectior annis,
 Nec minor : hic verus thalamo modus. Apta puella
 Connubiis, quinto floris jam puberis anno.

7. *Euripides Danae.*

Audite juvenes : omnibus dictum volo,
 Differre thalamos ad senectæ terminum
 Nolite. Prolem serite, dum tempus sinit.
 Res est molesta fœminæ conjunx senex.
 Properate : juvat hoc educandis liberis,
 Pulchrumque juveni natus alludens patri.

8. *Idem Phœnice.*

Senex maritus fœminæ ingrattissimus.

TITULUS LXXII.

IN CONTRAHENDIS NUPTIIS NON OPORTERE
 NOBILITATEM NEQUE DIVITIAS SPECTARE,
 SED MORES.

1. *Diodorus.*

Legem hanc condixi, atque ipse constitui mihi :
 Ita scivi, ita sanxi, ita animi stat sententia :
 Pol satius inopem ducere eductam probe,

Quam male moratam dote fretam dapsili,
Vitæ consortem assiduæ consuetudinis.

2. *Menander.*

Hoc more uxores nos oportet ducere,
Quod faustum ac felix Juppiter magnus duit ;
Non, ut fit, in rem nihili dotem anquirere,
Quis avus, quis avia fuerit nupturæ in domum ;
Interea mores ejus, quicum tu exigas
Ævum omne, non inspicere, non perpendere ;
Ac dotem in mensa ponere, ut nummos probi
Sint, improbine, exploret argentarius,
Quinto post mense non mansuros in lare :
At illam, quæ domum obsidebit perpetim,
Non exploratam fortuito sumere,
Iracundam, immorigeram, si casus ferat,
Duram, loquacem. Mihi stat animus ducere
Natam per urbem. Si quis hanc propriam cupit,
Dicat ; sed monitus, quantum in se accersat malum.
Nam quin malum sit mulier, vitari haud potest,
At ille felix, minimo qui defungitur.

3. *Euripides Andromache.*

Conjugia si quærenda, generosa indoles
Spectanda sexus utriusque in fœdere est.
Fœdi cupido nulla te teneat tori,
Nec si ille totos opibus impleret lares.

4. *Idem Cressis.*

Jam ducite, inquam, ducite uxores domum,
Nempe ut veneno liceat aut fraude emori.
Stultus profecto qui malam optat conjugem
Pro sanguine aut pro dote : cum magnas opes
Fortuna superet modica bene culti laris.

5. *Hipponax.*

Sors nuptiarum fausta prudenti viro,
Mores bonos cum conjuge accipere in domum.

Hæc sola dos est quæ penates sospitat.
 Nam qui severæ conjugem vitæ legit,
 Sociam laboris ille, non dominam accipit,
 Fidam, benevolam, pectore immutabili.

6. *Euripides Bellerophonte.*

Multos superbos opibus, ortu nobiles,
 Dedecore vecors fœmina affecit domi.

7. *Menander.*

Quæ bona cum uxore veniunt trans limen domus,
 Horum nec tuta nec suavis possessio est.

8. *Euripides Antiopa.*

Si bene animata est, perplacet. Sin, quo mihi
 Formosa vultum, pectore intestabili?

9. *Antiphanes.*

Nullum esse gravius impedimentum potest,
 Quam mulier dote sarcinata cum advenit.

10. *Euripides Andromacha.*

Non te maritus fascinis odit meis:
 Sed quod deest tibi blanda morigeratio
 Illex amoris. Forma matronas minus,
 Quam vera virtus, crede, conciliat viris.
 Tibi si quid ægre est, magna Lacedæmon sonat
 In ore: nihil est Scyrus: inter pauperes
 Cupis videri opulenta: Menelaus tibi
 Est ante Achillem: propter hæc gravis es viro.

11. *Menander.*

Qui uxorem ducit res quæ avitas creverit
 Ex asse, aut pœnas pendit iratis Deis,
 Aut miser esse optat sub beati nomine.

12. *Euripides Meleagro.*

Si sequiori junxeris fortem toro,
 Sperare non sit inclitam propaginem.
 Bono ex utroque semine et proles bona est.

13. *Idem Melanippa.*

Sors conjugii

Media, et parvo contenta domus,

Mortalibus optima res est.

14. *Idem Andromacha.*

Multo optatius,

Generum aut amicum pauperem adipisci ac probum,

Quam divitem pravumque. Tu nullæ es rei.

TITULUS LXXIII.

VITUPERATIO MULIERUM.

1. *Euripides.*

Vis sæva fluctuum, ira quos ponti ciet :

Sæva est et ignis anima, et amnis vortices :

Res sæva egestas : sæva sunt mille altera.

Tamen muliere sævius nullum est malum.

Non ullus istam pingat ærumnam color :

Non ulla fingent verba. Quod si quis Deus

Hanc reperit, idem quisquis est summi mali

Se sciat opificem hominibus infestissimum.

2. *Menander.*

Periculi

Res plena est mulier recte cum fari incipit.

3. *Euripides Hippolyto.*

Odio mulierum pectus expleri nequit.

Pereant. Nec eadem me pudet semper loqui,

Quando esse et illas non pudet semper malas.

Aut igitur illas melius ut vivant doce,

Aut patere me illas usque et usque incessere.

4. *Menander.*

Grave est habere fœminæ verbis fidem.

5. *Euripides Œdipo.*

Res inter omnes mulier insuperabile est.

6. *Incertus.*

Infesta conjunx hostibus detur meis.

7. *Menander.*

Infida res est omne fœmineum secus.

8. *Euripides Medea.*

Formidolosum mulier est ad cœtera,
Contra tueri non valens ferri impetum.
Quoties at eadem pellice obducta dolet,
Nulla inveniri mens potest immanior.

9. *Idem Hecuba.*

Si quis mulierum sexui convitium
Aut fecit olim, aut faciet, aut etiam facit,
Horum omnium unus dicta summatim eloquar.
Nil tale salsa maria, nil terræ educant.
Quam vera sint hæc, scit, periculum qui facit.

10. *Idem Melanippa.*

Genitrice demta mulierum omne odi genus.

11. *Idem Danae.*

Nam cum paternos mulier egreditur lares,
Non jam parentum propria est, sed conjugis.

12. *Idem Alope.*

Mulier mulieri ferre suppetias solet.

13. *Idem Æolo.*

Onerare probris fœminas qui desinit,
Facit hoc miseria auctore, non sapientia.

14. *Idem Ægeo.*

Odit priores mulier affectus suos,
Postquam secundo fœderi implicuit fidem.

15. *Idem Andromacha.*

Artes reperies mille, quando fœmina es.

16. *Idem Ægeo.*

Viri paventis uxor audacissima est.

17. *Idem Andromacha.*

Ex miseriis fœminas

Quædam voluptas sequitur, ipsas miserias
In ore habere semper et lingua sitas.

18. *Ibidem.*

Natum invidere est omne fœmineum genus,
Nec posse thalami ferre consortem sui.

19. *Ibidem.*

Confiteor. Atqui belluarum morsibus
Et anguium aliquis remedia invenit Deus:
Contra mulierem, vipera pejus malum
Flammaque, nulla inventa medicina hactenus.
Tam sæva generi pestis humano sumus.

20. *Idem Bellerophonte.*

O fœminarum pessima: hoc in nomine
Nam continetur quicquid est opprobrii.

21. *Idem Danae.*

Ita fama perhibet, fœminas astu magis
Pollere, ferri laude potiores viros:
Nam si daretur fraudibus victoria,
Virile nostras iret in leges genus.

22. *Ibidem.*

Tecum fatebor: nil nisi spoliū sumus
Miseræ mulieres, ni virum virtus juvet.

23. *Idem Hippolyto.*

Proque igni novus
Successit ignis, atque inexpugnabile
Malum, mulieres.

24. *Idem Ino.*

Quanto virili sexus infelicior
Est fœminarum! quippe quantum linquimur
Virtute, tantum scelere superamus viros.

25. *Ibidem.*

O misera vita, pectora o muliebria:

Truculenta quam nos pestis exercet Venus!

26. *Idem Iphigenia.*

Multum struendas mulier ad fraudes valet.

27. *Idem Medea.*

Res inter omnes, queis datus vitæ vigor
Sensusque, nihil est fœmina infelicius.
Primum maritus dote magna et splendida
Emendus: hunc necesse dominum corporis
Accipere. Cunctis quod malis pejus malum est.

28. *Idem Œdipo.*

Minor est uxor vili, quamvis
Clarissima, nupta marito.

29. *Idem Meleagro.*

Telæ laborem si viri sumant sibi,
Contra capessat arma fœmineus furor,
Nobis et illis arte dejectis sua
Non usus esset, non honos ullus super.

30. *Idem Hippolyto coronato.*

Hominum Deûmque sator, in oras luminis
Cur edidisti fœminas falsum genus?
Nam gignere homines si fuit curæ tibi,
Non debuit tamen esse fœmineæ hoc opis:
Sed collocantes in tuis penetralibus
Aurum vel æs vel dura ferri pondera,
Pretio parare liberos satius fuit.

31. *Idem.*

Omnes mulieres exsecror. Te maxime,
Quæ prava facta voce blandiloqua tegis.

32. *Idem Medea.*

Præterea rudes
Nimium bonarum fœminæ rerum sumus,
Malis struendis opifices industriæ.

33. *Ibidem.*

Ni te torus stimulet, hæc non diceres.

Huc nempe ventum est: vestra si cedant bene
Conjugia, habetis cæterum pensi nihil.

34. *Idem Oreste.*

Fortuna quoties urget, involvit virum
Majore semper mulier infortunio.

35. *Idem Phryxo.*

Male velle semper ante genitis liberis
Fama est novercas. Hoc ego effugio probrum.

36. *Idem Phænissis.*

Calumniosum est omne fœmineum genus:
Minima ad profundum si data est occasio,
Plus semper addit, inque cœtu congrege
Magna est voluptas nil grave et sanum loqui.

37. *Homerus.*

Nosti fœmineo quæ stet sententia cordi:
Rem cupit illi auctam, cui nunc sociata marito est:
Nec veteres natos, nec primi gaudia lecti,
Ingrata, aut cineres curat meminisse sepultos.

38. *Hesiodus.*

Crederet fœmineis, est furi credere, verbis.

39. *Alexis.*

Nullum muliere est animal impudentius:
Hanc ego de me ipsa conjecturam mutuor.

40. *Menander.*

Quid cogitavi miser heu qui beneficium
A muliere expectavi? dum ne quippiam
Mali indispiscar inde, satis id est lucri.
Namque adeo a muliere melius expectes nihil.

41. *Euripides Auge.*

Sumus mulieres. Sæpe nos vincit pavor:
Est quando superet nemo nos audacia.

42. *Alexis.*

Non murus, non vis auri, non quicquid putes,
Custoditu difficile est æque, ac fœmina.

43. *Menander.*

Tunc maxime timenda mulier, cum admovet
Orationis benevolæ illectamina.

44. *Idem.*

Anum irritare quam canem tutum est minus.

45. *Idem.*

Meretrix honestum quid sit nunquam cogitat,
Ut quæ malitiam quæstui habeat maximo.

46. *Idem.*

Mulier suoapte ingenio effrænis et fera est.

47. *Hesiodus Theogonia.*

Hinc adeo enatum est genus exitiale ferumque
Fœmina, dira lues stirpi sociata virili,
Cui cordi satias, odiumque est pauperis ævi.

48. *Antiphanes.*

Unum mulieri quod credo hoc est, vivere;
Semel ubi desierit, non victuram denuo.
Ultra, usque ad mortem, nihil est quod ei creduim.

49. *Hesiodus Operibus.*

His ego pro rapto igne malum dabo, quod tamen omnes
Læto corde colant et ament sua damna fovescentes.

50. *Ibidem.*

Indita mens illi fallax, nec gnara vereri.

51. *Idem.*

Illi Mercurius subter præcordia fixit
Blanditiam, falsosque dolos, mentitaque verba.

51. *Sophocles Epigonis.*

O omne facinus ausa plus quam fœmina.

Incertus.

Nec est, nec olim si lues surget nova,
Ullum erit hominibus fœmina gravius malum.

52. *Antiphanes.*

Vir, qui laborans oculis multa fert mala,

Magnum malorum repperit solatium,
Uxorem interea temporis quod non videt.

53. *Philiscus.*

Ad cuncta persuadenda quæ credi cupit
Habet loquelam lectus impetrabilem.

54. *Sophocles.*

Virile, sapiens fœmina in vidua domo.

55. *Euripides Hippolyto.*

Ut sapere pergas morose, Theseu: fœminæ
Quamvis loquenti vera, nîl credas velim.

56. *Menander Supposititio.*

Terra marique cum tot gignantur feræ,
Has inter omnes maxima est mulier fera.

57. *Euripides Phœnice.*

Mulier malorum est omnium immanissimum.

58. *Menander.*

Ubicunque est mulier, ibi malorum omne est genus.

59. *Incertus.*

Fœmina

Haud facile verum ut dicat a sese impetret.

60. *Phocylides.*

Hæc quoque Phocylidæ: Rebus de quattuor ortum
Gens muliebris habet. Nam pars cane, pars ape nata est,
Pars sue, pars et equa. Sed quam generavit equæ vis,
Fœcunda est, agilis, vaga, formosissima vultu.

De sue quæ genita est, inter pravamque bonamque,
Trux et difficilis. Quæ de cane, gnara laborum,
Fida domus custos. Ape quæ solerte creata est,
Hanc thalamî sociam votis ardentibus opta.

61. *Simonides.*

Non fecit unam fœminæ mentem Deus.
Est quæ parentis hispidæ mores refert
Suis propago, tota res cujus domi

Prostrata turpi sordet in cæno ac situ :
 At ipsa nunquam lota, cultu squallido,
 Pinguescit alto considens in stercore.

Est, ex maligna vulpe quam finxit Deus
 Sagace mente præditam, cujus nihil
 Boni malive præterit solertiam :
 Quin ipsa sese, moris alterni, bonam
 Malamque præbet, blanda et irritabilis.

At quæ parentem sedula expressit canem,
 Audire quærit omnia et nosse omnia,
 Vagans, oberrans, lumine emissitio,
 Tollens latratum sæpe viso nemine :
 Illam nec ullis comprimet conjunx minis,
 Nec si ille malas rudere edentaverit,
 Nec si benignos mollis affatus paret :
 Tum sæpe, quamvis hospites juxta sedens,
 Inefficaces stulta clamores movet.

Est, quam Deorum finxit e limo manus
 Durum marito tædium : quæ nescia
 Boni malique desidem vitam trahit :
 Opus nec ullum docta, præter mandere.
 Nec cum gelascit horrido cælum Jove
 Saltem crepanti proximat sellam foco.

Mari creatam jam mihi considera :
 Modo hæc renidet læta per totum diem,
 Ut laudet illam quisquis ignotus videt,
 Juretque nullam repperiri fœminam
 Aut pulchriorem, aut cultiorem moribus :
 Modo illa rursus visu et affatu gravis,
 Ut ferre nemo possit, horrendum furit,
 Velut canis succincta catulorum grege,
 Infensa cunctis, trux et implacabilis,
 Amici et hostis nesciens discrimina :
 Ut sæpe, venti cum tenent silentium,

Æstiva ridet unda pacati maris
 Blandita nautis; sæpe cum nimbi irruunt,
 Horrescit altis intonata fluctibus:
 Sic illa et iras tollit et ponit truces,
 Pontique ritu mobiles æstus habet.

Asellus at quam¹ verbero gilvus parit
 Necessitatis lege ineluctabili
 Minisque adacta, quod viro jussum, facit:
 Furtim interim qua nocte, qua potest die,
 Sese saginat, et vel ad focum vorat:
 Nec delicate seligens adulteros
 Cuivis roganti comiter morem gerit.

At fele natum, triste et infelix genus:
 In hac benignum aut illecebrosum nihil,
 Nîl repperire est dulce, nîl amabile:
 Intacta lecti gaudiis, spernit virum
 Fastidiosæ plena contumaciæ:
 Multumque, sed per furta, vicinis nocet:
 Pollucta ab aris abliguritur venit.

At quam superbus edidit jubis equus,
 Spernit laboris omne servilis genus:
 Non illa cribrum, non molam tangit manu:
 Non si quid usquam sordidum evertat domo:
 Ingens sedere credit ad furnum nefas,
 Perosa fumum: sponte nîl præstat viro:
 Sed bis lavatur de die, vel ter quoque,
 Et delibutum corpus unguentis habet:
 Discriminatas pectine exili comas
 Gaudet revinctis impedire floribus,
 Extraneorum visibus spectaculum
 Dulce atque amœnum, conjugii damnum grave,
 Ni forte Rex sit aut superbus Satrapa

¹ Olim: *gignit et piger cinis.*

Impendioso lætus oblectamine.

Deformis autem simiæ propaginem
Deus maritis pessimam misit luem :
Nam cum per urbis publicam incedit viam,
Turpi ore debet omnibus ludibrium,
Cervice parva, vix ut inflecti queat,
Inclunis et crus tota : vir certe miser
In cujus ista pestis amplexus venit :
Consilia novit omnia atque omnes dolos
Ut æmulator simius : risu abstinet,
Nec demeretur quempiam : hoc unum videt,
Totosque secum sola consultat dies,
Quo machinatu maximum inceptet malum.

Api beatus prosatam qui duxerit,
In qua invenire nîl potest calumnia ;
Florescit ejus vita matrimonio :
Amans amanti consenescit conjugii :
Stirps unde prodit pulchra, rumoris boni :
Multum illa vincit quicquid est sexus sui :
Divina toto gratia in vultu micat :
Nec fœminarum garrulos cœtus adit
Libidinosi prurientes vocibus :
Tales benignus Juppiter donat viris
Prudente nuptas corde, casto corpore.

Sed et priores fœminæ nutu Jovis
Olim exstiterè, et nunc adhærescunt viris.
Hanc ille fixit maximam mortalibus
Crucem. Licet putantur ad multa utiles,
Qui vivit una, sentiet quid sit mali.
Nam lætus unum transiget nunquam diem,
Cum fœmina qui degit ætatem suam :
Vix esuriginem a suo aspellet lare,
Ferale numen triste contubernium.
Quin cum maritus gaudio quam maximo

Divinitus tentatur aut humanitus,
 Illa ad querelas jurgiumque accingitur.
 Quacunque vero foemina in domo est, ibi
 Hospes benigne nullus excipi potest.
 Deinde quæ videtur apprime bona,
 Hæc vero hiantem maxime illudit viri
 Securitatem. Gaudet infortunio,
 Malignitatis mos ut est, vicinia :
 Cumque ista fiant, cuique laudatur sua,
 Culpatur uxor alteri quæ contigit :
 Nec nos eadem sorte sentimus premi.
 Mali repertor quippe tanti Juppiter
 Adfabricavit vinculum insolubile.
 Hinc cæde multos orcus alternâ accipit
 Effascinosos foeminarum amoribus.

‘TITULUS LXXIV.

NUPTIALIA MONITA.

1. *Anaxandrides.*

Iter hoc molestum est ac difficile, o filia,
 Domum in paternam de maritali domo
 Transire, si qua moris matrona est probi.
 Reciprocum iter hoc nunquam vacat infamia.

2. *Euripides.*

Non est viri prudentis, uxori nimis
 Laxare fræna et imperi vim cedere.
 Nil in muliere stabile. Quod si cui bona
 Contigerit uxor, prosperum infortunium est.

3. *Antiphanes.*

Ne corpus ornes arte pigmentaria,
 Sed cor honestis moribus ac factis probis.

‘ Quædam horum etiam ad innuptas foeminas pertinent.

4. *Euripides Andromacha.*

Nemo adeo, nemo (nam satis non est semel
 Dixisse) sapiens esse qui conjunx volet,
 Alias mulieres ad suam uxorem sinat
 Ventare : moris quod magisterium mali est.
 Lenocinatur alia spe compendii :
 Culpam propagat alia, jam culpæ rea .
 Vecordia alias agitat. Hinc vitium trahunt
 Casti penates. Tu luem hanc elimina
 Claustris serarum vectiumque obstaculis.
 Colloquia namque illa et salutantum greges,
 Prodesse possint cum nihil, multum nocent.

5. *Menander Suppositio.*

Partes secundas quæ sapit credat suas
 Matriona : summam cedat imperii viro :
 Nam quos penates fœmina arbitrio suo
 Moderatur, illos certa pernities manet.

6. *Antiphanes.*

Afficite pœna hanc. Inde enim labem trahunt
 Mores mulierum, quod malis parcunt viri
 Aut proximorum aut pignorum reverentia.
 Contagiosa sceleris est impunitas,
 Lateque serpit omne securum nefas :
 Ita alma virtus fracta et afflicta occidit.

7. *Naumachius.*

Is tibi sit conjunx quem diligere parentes.
 Si fuerit sapiens, macta esto hoc munere cœli :
 Sin minus, hunc etiam ferre ac tolerare necesse est.
 Si tibi vir prudens aliquid præceperit, audi,
 Nec tibi sit discors studium. Solare maritum
 Blanda, sed in primis versant cum pectora curæ :
 Quippe viro tristi conjunx est dulce levamen.
 Quicquid agendum extra est, et res quæcunque virorum,
 Illi cede : domus tibi sit custodia cordi.

Quicquid non recte scit fœmina, quærere noli.
 Sin te consiliûm sociam velit esse suorum,
 Sis voces audire celer, sed reddere tarda
 Dispice cunctando. Nihil illum hortere rogesve
 Arbitrio fecisse tuo: res plena pericli est.
 Quæ sapit, illa satis primos sibi credat amores,
 Nec velit unquam oculis spectari nuda secundis.
 Si videas peccare virum, fer; (ferre necesse est)
 Et tacitum cela, multum licet anxia, vulnus.
 Pectore conde malum. Quid agat, vulgare caveto,
 Vir tuus, idque ipsos malis nescire parentes.
 Ipsa mone errantem, sed cum mollissima fandi
 Tempora. Sæpe bonos irritant aspera verba,
 Et duros mulcere datur sermone benigno.
 Si flectat pravus conjunx tuus usus amicis
 In pravum mores, tu ne sere jurgia contra:
 Ipsos inter se potius committe sodales:
 Nec tibi si sapias, morbosum abrumpere fœdus:
 Atque ad amicitias potiores vertere mentem,
 Durum adeo. Quis sponte malis lætetur amicis?
 Mendax absit amor. Tu puro corde maritum
 Dilige. Tum quantæ tibi sint sua pignora curæ
 Conspiciat conjunx: nec erit tam ferreus, ut non
 Et constante fide et stabili tangatur amore.
 Hæc quoque sint, virgo, memori tibi mente reposta.
 Nec nimia in risum, tristi nec nubila vultu,
 Otia defugiens, moderatos sume labores.
 Nec duro imperio famulos preme, nec tamen illis
 Te dederis facilem: patet indulgentia damnis:
 Securos dominos metus et reverentia præstant.
 Externas fuge amicitias, nisi cognita quorum
 Sint studia et mores et vitæ totius ordo.
 Improba quæ sit anus, subeat tua tecta caveto:
 Stantes sæpe domos vertit malesuada senectus.

Nec sociam multi quæ sit sermonis adopta :
 Nam mala fœmineos perdunt consortia mores.
 Nec gravis incedas auro, nec iaspide fulva
 Impedias collum vel purpureo hyacintho,
 Quæque alia ostentat vesana superbia : tu cur
 Ornamenta foris cupias adsciscere non est,
 Mirarive tuam speculo sub iudice formam,
 Aut suggesta comæ variis componere nodis,
 Aut oculos nigrore, genas aut pingere fuco.
 Non ita fœmineum corpus natura creavit
 Ut partem ipsa daret, pars exigeretur ab arte.
 Nam quî sustineas sapientis ob ora venire
 Alternis varians corpus mortale figuris?
 Discolor, ipsa tibi contraria, cui nova rursus
 Et nova forma placet, nunquam potes una videri.

8. *Euripides Bacchis.*

Neque corda turpes veneris in vetitæ faces
 Fœminea coget Liber : ingenium bonum
 Semper pudici regulam moris tenet.
 Hoc cogitandum est : in sacris evantium,
 Quæcunque vere est casta non vitiabitur.

9. *Antiphanes.*

Ain? celatum quod velis, id conjugii
 Tuæ propales? id vero, quæso, quid est
 Nisi indicinam facere fori præconibus?

10. *Euripides.*

Vana atque inanis fœminæ custodia est.
 Servare namque velle, servandæ sibi
 Quæ non sit ipsa, decipi est operosius.

11. *Menander Flaminica.*

Excedis, uxor, terminos uxorios,
 Quando atrio progredieris. Nam limes domus
 Matronis gravibus atriense est ostium :

At insequi ultro et excursare in publicum,
Rhode, et differre pipulo, id vero est canum.

12. *Euripides Meleagro.*

Lare contineri fœminæ officium probæ est:
Foris vagantes nullius pretii puta.

13. *Idem Danae.*

Nulla est opum vis, nulla vis est mœnium,
Difficile quæ servetur æque, ac fœmina.

14. *Herodes Mimiambis.*

Ne si quid alter dixerit minus recte,
Tuas, puella, sanna torqueat nares.
Tolerare cuncta magna fœminæ laus est.

15. *Euripides.*

Magnæ mulieri sunt opes, conjunx amans.

16. *Sophocles Phadra.*

Ignoscite et tolerate. Nam quod fœminis
Est indecorum, par tacere est fœminas.

17. *Euripides Alope.*

Quo nuptiarum tanta consultatio,
Bene educatæ cum magis fœdent domos,
Leviusque peccet vita quæ neglectui est?

18. *Idem Antiopa.*

Ego censor haud sum, mulier: at rectum interim est
Vitare nimia, nec dare invidiæ locum.

19. *Idem Andromacha.*

Non etenim decet,
Unum imperare fœminis geminis virum.
Contentus uno conjugis vivat toro,
Quicumque cupiet rite curatam domum.

20. *Philemon.*

Bonæ mulieris, o Nicostrata, est, dare
Non imperiosam, sed morigeram se viro.
Viro superior fœmina immensum est malum.

21. *Euripides Andromacha.*

Matrem virorum præterire amoribus
 Ne quære mulier. Quippe genitricis malæ
 Effugere mores, liberum prudentium est.

22. *Ibidem.*

Nec magna parvis aggeri fas est mala:
 Nec si maligno fœminæ ingenio sumus,
 Ideo æmulanda pravitas nostra est viris.

23. *Ibidem.*

Quicquid mali ultra est, fœminas lædit minus:
 Bono marito quæ excidit, vita excidit.

24. *Ibidem.*

Æquale jus est fœminæ, quam vir suus
 Vexat protervis insolens injuriis,
 Viroque cujus uxor insanit domi.
 Sed iste positas in manu vires habet:
 Læsa illa amicos ac parentes respicit.
 Superesse quare me quoque est æquum meis.

25. *Ibidem.*

Me perdiderunt mulierum affatus mali.

26. *Idem Peliassi.*

Laudo. Sed hoc te, filia, admonitam volo:
 Donec puella es, quod puellarum est sape,
 Et virginum una virginis mores tene.
 Quod si subieris conjugis clari togam,
 Contenta curæ parte mandata tibi,
 Permitte rerum quicquid est ultra viris.

27. *Menander.*

Aut non ducenda est uxor, aut si duxeris
 Ferenda mussitanti et dos et fœmina est.
 Mas ecquis adeat, percunctari desine.
 Namque hoc sapienti vitandum apprime est viro,
 Ne servet nimis uxorem in claustris ædium.
 Externa namque visus oblectamina

Sibi expetiscit; quæ si abunde suggeras,
 Ubique præsens illa et spectans omnia,
 Satiata obtutu, manet immunis criminum.
 Viri quoque ipsi quæ latent captant magis.
 At qui serarum vectiumque obstaculis
 Uxorem servat, sapere ut videatur sibi,
 Reapse totus plenus insipientia est.
 Nam si qua nostri sexus extra cor habet,
 Et telo et penna citius avolaverit,
 Neque illam asservet oculea Argi vigilia.
 Ita ad mala alia ludibrium est accessio:
 Uxorque virque intereunt despicabiles.

28. *Sophocles Acrisio.*

Cum maxime sit virgo, et Argis edita,
 Quarum decus silere, vel pauca eloqui.

29. *Euripides Iphigenia.*

Vir adest: tacendum: nequid accersam probri
 Ignara et errans, inque eam partem cadat,
 Quo non sit a me destinata, oratio.
 Male fœminarum res habent sese ad viros.
 Bonæ probæque cum malis promiscue
 Habemur odio. Tanta sexus miseria est.

30. *Idem Medea.*

At ipsa consors usquequaque Jasoni.
 Id ad salutem namque momentum grave est,
 Non dissidere conjugum sententias.

31. *Idem Phryxo.*

Recte locuta est. Namque id uxorem decet,
 Socialiter tolerare fortunam viri.

TITULUS LXXV.

BONUM ESSE HABERE LIBEROS.

1. *Diogenes.*

Beatus ille, qui valens membris, veges,
Natorum opifera robora acquirit sibi.

2. *Euripides Meleagro.*

O mater, ingens hoc et eximium est bonum,
w Auroque melius quod citas pennas habet :
Bona namque proles, morte quantumvis cadat,
Thesaurus est insignis, et clarum decus
Vitæ parentum, flosque perpetuus laris.

3. *Idem Æneo.*

Ut nulla certa est liberos extra fides!
Cognitionem studia corrumpunt sua.

4. *Idem Danae.*

Mulier, amicum solis hoc magni jubar :
Dulce est tueri maria, cum venti silent :
Dulce est et amnis largus, et vernans humus :
Sunt alia pulchra multa, quæ possum addere.
Sed crede nullum gratius spectaculum est,
Quam post querelas orbitatis tetricæ
Conspicere florem liberatam orientem domi.

5. *Idem Hercule Furente.*

Ni jacta recte prima sunt fundamina
Gentis, miseræ posteros certæ manent.

6. *Menander Incensa.*

Quam vero res est lepida alicujus dicier
Parentem!

7. *Euripides Protesilao.*

O nati quanti animo estis humano illices!

w Olim : Æquare nullis quod sit auri copiis, Habere pulchra prole
fundatam domum.

8. *Menander.*

Instructa inopia, miseraque est felicitas,
Divitiæ heredem cum non inveniunt suum.

9. *Idem.*

Major voluptas nulla genitori datur,
Virtute quam si videat ac prudentia
Florere quenquam de suo exortum satu.

10. *Diogenes.*

Beatus ille prole qui felix fuit,
* Nullove certe indoluit insigni malo.

TITULUS LXXVI.

NON EXPEDIRE HABERE LIBEROS, NEC CERTUM
ESSE AN SUI SINT EI QUI EXISTIMAT:
QUIN NEC ADOPTANDOS.

1. *Menander.*

Res patre miserior nulla reperiri potest,
Nisi pater alter cui plus fuerit liberum.

2. *Euripides Œnomo.*

Ambiguus animi cernere haud valeo satis,
An sit propago liberum mortalibus,
An sterilis ævi vita fortunatior.
Conspicio miseros nulla queis proles domi est.
Sed nec parentum major est felicitas:
Nam dira pestis moribus proles malis.
Quod si bonos sors dederit, hoc certe malum est,
Quod his parentes, ne quid eveniat, timent.

3. *Idem Andromache.*

Sunt anima nati. Qui periculum haud fecerit,
Minus dolebit, miseria felix sua.

4. *Menander Epiclero.*

Aut orbo et cælibi

* Olim: Aut certe qui non magnas luxit miserias.

Vivendum, aut sobole enata moriendum patri.
Adeo est acerbum quicquid est vitæ super.

5. *Sophocles Electra.*

Genuisse miserum est: nam nec affecti malis
Odisse nostro possumus cretos satu.

6. *Homerus Odyssea.*

Hoc me mater ait natum patre: nîl ego certi
Affirmem: generis nemo sibi conscius ipse est.

7. *Menander.*

Mater tenerius liberos adamat patre.
Quia mater esse scit suos, pater autumat.

8. *Idem Præaccusante.*

Patrem vocari liberum quantum est metus,
Dolorque et ægritudo, sine fine ac modo.

9. *Sophocles Aleasi.*

Tace. Mihi illo patre censi sat est:
Sive ille pater est, seu minus, refert nihil.
Res credita et recepta plus vero valet.

10. *Euripides Melanippa.*

Amens et excors, prole qui propria carens
Aliena domui pignora adsciscit suæ,
Arbitria fati more pervertens malo.
Cui stirps negata numine est cælestium,
Tolerare debet, non Deos incessere.

11. *Menander Pænulo.*

Nemo ipse novit quo sit exortus satu.

Incertus. [Anthol. Pal. X. 124.]

Cura gravis, nati: fato rapiente, dolores:
Quod si vita manet, sic quoque cura gravis.
Si bona contigerit conjunx, nonnulla voluptas:
Sin mala, nulla viro finis amaritiæ.

12. *Euripides Erechtheo.*

Stirpi insitivæ nulla vis. Præstantius
Satu datum quam lege mentitum genus.

TITULUS LXXVII.

LIBEROS MARES PRÆFERENDOS, ET NOTHOS
NON MINORIS HABENDOS QUAM LEGITIMOS.

1. *Euripides.*

Mulier paternis exiens penatibus
Non jam parentum est propria, cum ducta est viro.
At stirps virilis in domo semper manet,
Et jus sepulchrâ servat et avitos Deos.

2. *Menander.*

Ætate nata nubili, ut dicat nihil,
Satis tamen ipso significat silentio.

3. *Euripides Iphigenia.*

Domuum columina quippe sunt nati mares.

4. 5. *Menander Patruelibus.*

Felicitas eximia est sapiens filius.
At nata genitori operosa est possessio.

6. *Idem Piscatoribus.*

Filia, molestum incommodumque peculium est.

7. *Posidippus Hermaphrodito.*

Quantumvis inopes, filios tollunt tamen:
At filias exponunt etiam divites.

8. *Diphilus.*

Puella liberamur, difficili penu.

9. *Sophocles Aleasi.*

Proles notha et legitima tantumdem valet.
Quicumque probus est hunc probe natum puta.

10. *Euripides Antigona.*

Natura par est, nomen invisum notho.

11. *Idem Eurystheo.*

Vanum est quod adeo serere progeniem notham
Plerique metuunt. Si quis est recta indole,
Non mutat hujus vocis ingenium sonus.

12. *Idem Andromeda.*

Me non piget parare progeniem notham
 Quæ parte nulla sobole legitima minor:
 Sed lege premitur: quod cavendum existimo.

TITULUS LXXVIII.

DE PUERIS.

1. *Callimachus.*

Innumeri teneris pariles ætatibus agni,
 Graminaque et caulæ sunt tibi, care puer.

2. *Theocritus Bucolicis.*

Parce meis agnis, lupe, parce et mollibus hœdis.
 Parvo custodi nihil eripe de grege magno.

3. *Euripides Medea.*

Sæpe educasse quam dedisse exordium
 Plus vincit, illecebrasque majores habet.

4. *Idem Auge.*

Quem non tuentem lusus infantum juvat?

5. *Euphorion.*

¶ Nate, caput miseræ ferro ne deme parenti,
 Hoc utero soles quæ te gestare trecentos
 Sustinui, tristesque metus sævosque dolores
 Te nascente tuli: quæ suavem prima papillam
 Immulgens tenero pavi te flumine lactis.

6. *Herodes Mimiambis.*

Nunc ludit ollam, nunc aheneam muscam:
 Nunc melolonthæ vincla pedibus ut nectat,
 Circumvoluta pauperat colum stuppa.

7. *Pompeius Longus.*

Amata quantum fas amari pignora,
 Nunquam dolori, gaudio semper mihi,

¶ Refer ad Tit. LXXIX.

Pendete pueri matris a complexibus.

An allubescit ludus? ite et ludite

Tenella corda vere vitæ florido.

Annis adultis pariter adolescit dolor.

8. *Euripides Danae.*

Forte aut lacertis, pectori aut ludens meo

Assiliet, atque innocua libans oscula

Mulcebit animum. Namque blanditiæ hæ, pater,

In nostra magnam corda habent pellaciam.

9. *Sophocles Ajace.*

O nate, nate, vince fortuna patrem,

Par reliqua patri: nec malus censeberis.

Nunc hoc beatus vive, quod præsentium

Nullus malorum sensus ad te pervenit.

Nil quippe scire vita jucundissima est,

Discas priusquam gaudia et luctus pati.

10. *Euripides Medea.*

Atque ecce pueros video lassatos trocho

Adesse, nil materna curantes mala.

Tenella quippe corda tristitiam abnuunt.

TITULUS LXXIX.

A LIBERIS HONOREM DEBITUM PRÆSTANDUM
PARENTIBUS: ET AN PER OMNIA EIS
OBEDIENDUM.

1. *Theognis.*

Cyrne, nihil matre est, nihil est patre sanctius illis

Jura quibus cordi, fasque piumque sedent.

2. *Euripides Heraclidis.*

Quisquis parentes mente veneratur pia,

Hic vivus atque mortuus superis placet.

3. *Idem.*

Summe decora liberorum gloria est,

Prognatum honestis esse de genitoribus.

Ib. Idem.

Sancte colendos generis auctores puta.

4. *Idem Erechtheo.*

Nil est parente charius natis sua:

Amate matrem, liberi. Nam dulcior

Nullus suorum quam suos erga est amor.

5. *Cleænetus.*

Honesta mors est pro parentibus mori.

6. *Dicaeogenes.*

Tu, quem parentes educarunt sedulo,

Nunc recte eisdem gratiam reddis parem.

7. *Antiphanes.*

Quisquis vereri discit ista ætatula

Suos parentes, indolis ille est non malæ.

At quisquis jus et æquum non præstat patri,

Contemnet idem facile quotquot sunt Deos.

Ib. Incertus.

Nam res pudore digna est patrem vincere:

A patre vinci, nobilis victoria.

8. *Philemon.*

Tu me peperisti, mater. Sit feliciter

Tibi fruisi prole, tua ut pietas meret.

9. *Julius.*

Interea infelix Cadmum portabat Agave

Jam tremulum et multa confectum ætate parentem:

Ille onus egregium natæ cervice sedebat.

10. *Sophocles Antigona.*

Te dicerem insanire, ni genitor fores.

11. *Scriptor aurei carminis.*

Auctores generis cole, deinde et sanguine junctos.

12. *Agatho.*

Quam dulce natos esse morigeros patri!

13. *Alexis.*

Ego non sustinui matrem derelinquere:

Sed hanc servavi ante alia : nam quisquis sapit
 Nihil prævortet matri, ne superos quidem :
 Unde ille sapiens quisquis fuit antiquitus
 Matri sacravit templi sanctitudinem,
 Rem nudam signans non adjecto nomine.

14. *Menander.*

Hoc unum vereor, Clitiphon : male conscius
 Patris ora non audebo contratucrier :
 Nam reliqua effecta dare non desperaverim.

15. *Euripides Alcmæone.*

Commissa quæ sunt in parentes, hæc Deus
 Persequitur ultor.

16. *Diphilus.*

Si patre videor justiora proloqui,
 Pietatis sum desertor, in me injurius,
 Molestus illi qui est amandus maxime.

17. *Timocles.*

Quisquis vereri didicit a puero patrem,
 Idem præstabit et patriæ civem bonum,
 Et magnas clades perduellibus feret.

18. *Menander.*

Difficile non est noscere ingenium patris,
 Quam quisque tenere amat, tam facile irascitur.

19. *Euripides Archelao.*

Natos necesse est patris imperium sequi.

20. *Sophocles Œdipo.*

Vultus parentum cernere optatissimum est.

21. *Homerus Odyssea.*

Non Agamemnoniden audis quam clara sequatur
 Fama, patris cædem justa quod cæde piarit?

22. *Euripides.*

Natos patri inservire, jus et fas jubent.

23. *Idem Alcmæone.*

Nam quo parentes liberos optent sibi,

Si non feramus rebus afflictis opem?

24. *Sophocles Acrisio.*

Animi modesti liberos paucis decet

Uti parentes ad suos sermonibus.

25. *Chæremon.*

Utinam tam felix sim patri ut reddam vicem.

26. *Menander.*

Jubet parentes lex coli juxta Deos.

27. *Euripides.*

Lex, crede quæso mater, intercedere

Nunquam ulla poterit quo minus studeam tibi :

Id quippe jus exposcit et partus tui.

Verum ante cuncta si meum crevi patrem

Amare, non est id quod irate feras :

Me sevit ille : et quicquid usquam est gentium

Nomen patris decusque, non matris, ferunt.

28. *Orpheus.*

Despicit ipse Deum genitor qui jura parentum

Rite colant, et qui contemnant corde profano :

Atque illos opifer donis ingentibus auget :

Hos Furiis tradit Jovis implacabilis ira :

Quippe graves Diras læsi movere parentes.

29. *Euripides Alope.*

Quod est in hac re maximum, incipiam loqui.

Primum illud esto : filios patribus suis

Parere, jus est atque fas certissimum.

30. *Philemon.*

Venerarier parentes inprimis stude.

31. *Chæremon.*

Amor ad parentes esto constantissimus.

32. *Menander.*

Parentes qui vadaris, insanis miser.

33. *Dicæogenes.*

Numen parentes maximum sapientibus.

TITULUS LXXX.

DE DIIS MUNDIQUE AC RERUM CÆLESTIUM
COGNITIONE.14. *Hesiodus Theogonia.*

² Ora simul vertit populus, cum limite vero
Ambiguum causæ secat, et certamina magna
Compescit subito sapientiæ verba profatus.
Namque ideo inventi reges, ut sede curuli
Sublimes læsis ereptum restituant jus,
Mulcentes populi blandis sermonibus aures.
Illum omnis circum populus veneratur euntem:
Tantum more Dei cunctos supereminet unus.

^a TITULUS LXXXI.

DE LITERIS.

1. *Æschylus Prometheo.*

Quin multiformes disciplinas artium
Et litterarum repperi compagine,
Penum memoriæ carminumque originem.

2. *Philemon.*

Oratio animi sedat ægrimoniam.

Ib. *Idem.*

Ut splenium, si recte illinitur, flammeos
Sedat tumores; itidem amica oratio
Attemperata leniter præcordiis
Restituit animam afflictam moestitudine.

3. *Euripides.*

Permulta veterum dicta vim veri exprimunt.

Ib. *Incertus.*

Alloquia hominibus blanda, medicamen metus.

² Credibile est ad alium titulum tem et supra habuimus.
pertinuisse hos versus, quorum par- ^a Multa ad eloquentiam pertinent.

4. *Philetas Lusibus.*

Non feriet solis stantem me in montibus alnum
 Rustica sublato dura ligone manus:
 Sed qui carminibus gaudet, quem mille labores
 Verborum varias edocuere vias.

5. *Euripides Hercule.*

Nec cessabo Veneres doctis
 Jungere Musis foedus amicum:
 Ah ne vivam carminis experts.

6. *Idem Andromeda.*

Ah quam premente numine afflictæ tibi
 Res sunt, at alti spiritus oratio!

7. *Idem Palamede.*

Ego ille mutas conjugans vocalibus
 Monstravi hominibus litterarum foedera,
 Oblivionis tenebrosæ remedium:
 Ut qui vagatur alta trans ponti vada
 Conspiciat inde quod suæ geritur domi;
 Ut morte functus liberis dictet pater
 Hæreditatis dividendæ regulas:
 Sed et nocentes litium discordias
 Sequestra dirimit tabula, mentiri vetans.

8. *Callimachus.*

Infudi quæcunque meis unguenta capillis,
 Et quæ temporibus florea sarta dedi,
 Omnia nunc sine honore jacent: nec tradita quæ sunt
 Dentibus, ingratus quæ sibi venter habet,
 Altera lux novit. Sed si qua fidelibus hausi
 Auribus, hæc mecum non peritura manent.

9. *Philemon Easule.*

Nec ille tantum reperit, quo pacto diu
 Absentes alter colloquamur alteri,
 Et qua ratione, quod quis addidicit semel,
 Oblivionis e potestate eximat,

Retro gesta repræsentans: verum adeo insuper
Reliquit animi medicatrices litteras.

TITULUS LXXXII.

DE LITTERIS IN CONTRARIUM.

1. *Euripides Hippolyto.*

Eheu quod ipsis non datum est rebus loqui,
Ut nil valeret erudita oratio:
Nam nunc disertis callide verum elepunt,
Et sequiori mancipant causæ fidem.

2. *Idem Antiopa.*

Fandi peritus si qua se causa offerat,
Pro parte utraque facile dissertaverit.

3. *Evenus.*

Sunt quibus is mos est, nullo ut discrimine contra
Dicere, non etiam dicere recta velint.
His ego censuerim vetus hoc debere reponi:
Illa tibi placeant, dum magis ista mihi.
Rem bene si dicas, prudentes flectere paucis
Est tibi: sunt etenim ductilis ingenii.

TITULUS LXXXIII.

QUALES PARENTES ERGA LIBEROS ESSE OPORTET.

1. *Menander.*

Auditum nîl tam suave, quam cum filium
Compellans genitor veris laudat laudibus.

2. *Idem.*

Quoties minatur filio iratus pater,
Vel amans amanti, multa mentiri solent.

3. *Euripides Melanippa.*

Cuicumque pater est durus, inclemens domi,
Gravi atque grandi premitur adolescens malo.

4. *Menander.*

Qui commonefacit filium severiter,
Verbis acerbus ut sit, revera est pater,

5. *Idem.*

Qui filii animo morem gerit, habet is pater
Vitæ adiutorem, non subsessorem, suæ.

6. *Euripides Alcmena.*

Insevit homini maximos stimulos Deus
In prolem amoris.

7. *Menander Comprudentibus.*

Terrorem haud magnum incutiunt genitoris minæ.

8. *Theodectes.*

Natis salus consilia genitorum sequi.

9. *Philemon.*

Res dulcis pater est liberos si diligat.

10. *Menander.*

Amatur genitor, cui pro ira prudentia est.

11. *Idem.*

Benignitate patris fit melior filius.

12. *Idem.*

Blandiloquentia

Plus sæpe emendes natum, quam malo ac metu.

13. *Idem.*

Quam suavis est res, commodus et juveniliter
Festivus genitor!

14. *Chæremon.*

Non servat iram in filium clemens pater.

15. *Hippothon.*

Sapiens juventam liberam adducte regat.

16. *Euripides Dictye.*

Morem remota gerere contumacia

Amore capto filio debet pater,

Natus parenti. Non enim est hominum in manu

Amor, nec illud spontis est nostræ malum.

Audacia est insana, velle avertere
Necessitates numine immissas Deum.

17. *Ibidem.*

Communis hæc lex stirpis est mortalium,
Trahens et ipsos in sui assensum Deos
Ferasque; amare quicquid est ex se satum:
In rebus aliis jure non uno utimur.

18. *Incertus.*

Carissimum esse liberos patri puto,
Natis parentem: nec societas firmior
Datur inveniri, nec fides antiquior.

19. *Antiphanes.*

Dilecti nati cum quid facio in gratiam,
Ego ipse memet videor munerarier.

21. *Euripides Dictye.*

Cum sit tibi stirps, cum genus vivat tuum,
Nova paras augere progenie domum,
Hostilitatem mutuam proli seris.

TITULUS LXXXIV.

PRÆSTANTISSIMUM ESSE FRATERNUM AMOREM.

1. *Menander.*

Quam dulcis est res fratrum concordans amor!

2. *Incertus.*

Quem conglutinat
Natura, nullum tempus alienum facit.

3. *Euripides Iphigenia in Aulide.*

Indigna res est, ut quid ambiguum incidit,
Pugnare fratres jurgio implacabili.

4. *Diphilus.*

Nam qui cognatus re, non solo nomine, est,
Cognati familiam habere debet pro sua.

5. *Incertus.*

An de germanis queritur, quibus orta simultas
Sit licet illa, fides prima in certamine belli est?

b TITULUS LXXXV.

DE RE FAMILIARI, DEQUE MULIERE EJUSQUE
IN DOMO CURA, ET PRÆCEPTA AD
MULIERES PERTINENTIA.

1. *Sophocles Ajace.*

Brevi ille dicto me satis noto incēpat :
Mulier, mulieri mundus est silentium.

2. *Euripides Ino.*

Talis profecto famulā matronam decet,
Quæ jus et æquum non tegat silentio,
Quodcunque fœdum est lumine infesto intuens.

3. *Hesiodus Operibus.*

Ne male casta tibi prædetur fœmina mentem,
Blanda, tuos lepido captans sermone penates.

4. *Euripides Supplicibus.*

Quod agendum putat
Matrona sapiens, per viros par est agat.

5. *Idem Oreste.*

Non est decorum virgini ire in publicum.

6. *Idem Sthenebæa.*

Abripite famuli hanc. Quisquis est mortalium
Cui sapere cordi est, fœminæ credat nihil.

^b Pertinent hæc ad Tit. LXXIV.

TITULUS LXXXVI.

NOBILES ESSE QUI SECUNDUM VIRTUTEM VI-
VUNT, QUIQUE PROBO SUNT INGENIO, QUAM-
VIS CLARIS PARENTIBUS NATI NON SINT.

1. *Euripides Dictye.*

Præconia a me haud magna nobilitas feret :
Nam bonus et æquus nobilis me iudice est :
Contemptor æqui, quamlibet claro satu
Ipsum Tonantem superet, est ignobilis.

2. *Idem Alexandro.*

Inane nomen nobilis fulgor domus
Et stirpis excelsum decus.
Cum separavit alma mortales parens,
Os finxit æqualem in modum
Fœcunda tellus. Nil habemus proprium.
Sunt semen unum nobiles
Ignobilesque ; lege sed discrimina
Reperta perfecit dies.
Mens cauta vere nobiles reddit, Dei
Quæ dote non censu datur.

3. *Astydamas.*

Laus tuta generis, si virum laudes simul.
Cui sancta morum norma, cui juris pudor,
Mens casta, recte nobilem appellaveris :
Qualem vel unum longus ægre invenerit
In centum hominibus mille quærentum labos.

4. *Euripides Electra.*

Opinioni credulum vanæ genus,
Nunquamne posito errore discetis viros
Vita æstimare, nobilesque ex moribus?
Hi civitates, hi domos recte regunt.
Et vasta moles et lacertorum tori
Mera sunt fori simulachra: nec securius

Robusta teneris brachia hastam exceperint :
Sed omne in animo hoc atque in ingenio est situm.

5. *Theodectes.*

Indigna laude est illa nobilitas mihi,
Quæ nacta non est vindices laudis suæ.

6. *Epicharmus.*

Ah enecas me, mater. Ne toties genus
Commemora, quæso. Nam qui naturæ bonis
Propriam desperant indipisci gloriam,
Isthuc confugiunt : repetunt majorum suum
Monumenta; quot sunt stirpitis numerant avos.
Enimvero hominem nuncupassis neminem,
Avi quoi non sint. Nam unde prognati forent?
At qui censere hos nequeant mutatum ob solum
Generisve interneccionem et solitudinem,
Eone ignobiliore sint censentibus?
Quicumque ad recta fertur proclivi indole,
Nobilis est, mater, sit quantumvis Æthiops.
Scytham exsecramur? nonne et Anacharsis Scythæ?

7. *Euripides Alexandro.*

Bonis adhæret vera nobilitas : malos
A se relegat.

8. *Idem Ino.*

Parcamus ortis inclita ex propagine :
Et exsecremur ut merentur improbos.

9. *Idem Melanippa.*

Habenda quo sit alta nobilitas loco
Nequeo videre. Nam quibus mens est pia
Animusque fortis, sint licet servis sati,
Vincunt tumentes nominis vani sono.

10. *Menander Cnidia.*

Quo quis sit genere, nîl ego referre arbitror.

• Refer ad Tit. LXXXVIII.

Quod si rem potius spectes quam vocis sonum,
Legitimus est frugi omnis, et nequam nothus.

11. *Euripides Ægeo.*

Non nobilitas tanti est, quanti

Vivere recte.

12. *Sophocles Tereo.*

Matre editos ac patre communis fovet

Lux obstetricatu suo :

Nec natus alter altero excellentior,

Sed hos atroci verbere

Fortuna sævum tractat : illis in sinum

Effundit immensas opes :

Sunt servitutis quos sub immiti jugo

Pressos tenet necessitas.

TITULUS LXXXVII.

NON SEMPER LIBEROS RESPONDERE BONIS
AC GENEROSIS PARENTIBUS.

1. *Euripides Antigona.*

Prolem parentum quod ferunt mores sequi,

Falsum revincit sæpe natorum indoles.

2. *Phocylides.*

Hoc quoque Phocylidæ : pars maxima nobilitatis

Nil aut consilio pollent, aut voce diserta.

3. *Sophocles Tyro.*

Tanto grege in mortalium,

Non semper e vili satu

Enascitur mens degener :

Non semper e propagine

Boni creantur nobili.

Nil usque constans : sed vagæ

Sunt rebus humanis vices.

4. *Epicharmus.*

Ah enecas me, mater. Ne toties genus
 Commemora, quæso. Nam qui naturæ bonis
 Propriam desperant indipisci gloriam,
 Isthuc confugiunt: repetunt majorum suum
 Monumenta; quot sunt stirpitus numerant avos.
 Enimvero hominem nuncupassis neminem,
 Avi quoi non sint. Nam unde prognati forent?
 At qui censere hos nequeant mutatum ob solum
 Generisve interneccionem et solitudinem,
 Eone ignobiliores sint censentibus?

5. *Euripides Meleagro.*

Duo sunt, parari merce quæ nulla queunt,
 Probitas et animus fortis. Ignavo quoque
 Ex semine oritur sæpe generosus puer.

6. *Sophocles Ajace.*

Non obstupescam si quid olim in posterum
 Ignobilem ortu videro delinquere,
 Quando hi, videntur sorte qui natalium
 Præstare, fando talia admittunt mala.

7. *Epicharmus.*

^d Nulla est in orbe certa terrarum plaga,
 Quæ gignat omnes aut probos aut improbos.

8. *Euripides.*

Sua est hominibus indoles pro patria.

9. *Idem Electra.*

At nobiles sunt nempe. Sed fallax nota est:
 Multi bono ortu non bonis sunt moribus.

10. *Ibidem.*

Vidi inclito ex genitore nullius preti
 Prolem, et parentis improbi sobolem probam.

11. *Homerus Odyssea.*

Rarus quisque patre est melior, pars plurima pejor.

^d Refer ad Tit. XXXIX.

TITULUS LXXXVIII.

NOBILES ESSE QUI PARENTIBUS PROBIS POTENTIBUS AUT CLARIS NATI SUNT.

1. *Euripides.*

Avita quamvis nos reliquerunt bona,
At celsus animus et decus gentis manent.

2. *Idem Temenisi.*

Proh quanta res est, quam valens ad gratiam,
Claro parente ducere excelsum genus:
Nam qui bonis est natus, in re paupere
Retinet honorem, et decoris antiqui memor
Sese ipse contra tela fortunæ erigit.

3. *Idem Archelao.*

Effare nostri si quid auxilii indiges:
Nam signa præbes genere prognati bono.

Ib. *Ibidem.*

Nec illi spiritus celsos patris
Rapuit calamitas.

4. *Ibidem.*

Pars magna belli est, inclitis majoribus
Satus imperator, fama quem celebrat bona.

5. *Ibidem.*

Virtus parentum sequitur hæredes suos:
Plus dote magna nobilis conjunx valet.

6. *Idem Hecuba.*

Egregia, si qua est genere in humano, nota est,
Bonis creari: claritudo nominis
Sublime tollit nomini claro pares.

7. *Idem Heraclidis.*

Nîl tam decorum liberis, quam sanguinem
Bono ex parente ducere et jungi bonis
Connubiali fœdere. Haud culpa vacat

Amore victus qui malis se fœderat,
 Sui relinquens posteris probri notam,
 Vincit facilius dura lux natalium
 Quam vilis ortus: pressa tam gravibus malis
 Tamen ecce amicos nostra nobilitas habet.

8. *Idem.*

Novi parentem qui optimarum partium,
 Pietate prisca, moribus sanctis fuit.
 Qui posset isto filius nasci malus
 Genitore? nemo est qui mihi id persuaserit.

9. *Euripides Ino.*

Spem fore ut regni sola
 Olim capessant alta nobilitas facit.

10. *Ibidem.*

Proli creandæ conjuges multi parant
 Forma invenusta, nobili propagine,
 Clarosque honores ante divitias habent.

11. *Sophocles Alete.*

Si vera fatus nobilem te prædicas,
 Proloquere quis sis, qua domo. Nam pollui
 Sermone nullo celsa nobilitas potest.

14. *Theognis.*

Nobilitas asinis et equis simul arietibusque
 Dat pretium: nec de semine degeneri
 Admissura placet. Sed pravæ e sanguine pravo
 Si dos sit, præsto est optima conditio:
 Nec dedignatur ditemque malumque maritum
 Fœmina: divitiæ præ probitate placent.
 In pretio pretium est: genus et prænobile vili,
 Obscurum claro, miscet avaritia.

TITULUS LXXXIX.

QUALEM OPORTEAT ESSE NOBILEM.

1. *Menander.*

Bene educatos et honesto natos loco
Famam curare in rebus adversis decet.

2. *Euripides Helena.*

Impende munus hoc mihi, ut vitam boni
Imitere patris. Maximum id proli decus,
De gente clara si trahens exordium
Mores parentum moribus referat suis.

5. *Menander Tutoribus.*

Illiberale est contumeliam pati :
Dolorem ferre natura hominum nos jubet.

6. *Idem.*

Indigna est homine nato libero
Voluptas quæ fert secum contumeliam.

7. *Idem Heroe.*

Bonum virum esse decuit nobilissimum.
Ingenuos animi semper generosi addecent.

8. *Sophocles Alete.*

Clementer es locutus, atque ut te decet.
Nam specimen edens clara nobilitas sui
Vanis relictis solida sectatur bona.

9. *Euripides Inone.*

Quæ scire par est nobilem, didici omnia :
Cum res jubet tacere, cum tutum est loqui,
Quæ fas videre, nec videre quæ nefas :
Ventre imperare. Quamlibet pressum malis
Cor disciplinas liberales imbibit.

TITULUS XC.

DE IGNOBILITATE.

1. *Euripides Antigona.*

Paternus illi morbus insipientia est :
 Quippe ex malis plerumque generantur mali.

2. *Idem Alcmaeone.*

Fili Creontis, quam vetus sententia
 Est vera, fortes procreari fortibus,
 Maloque ab ortu proseri sobolem malam.

3. *Idem.*

Nunquam id valebit educandi industria,
 Ut qui malis est genitus evadat bonus.

4. *Idem Hercule Furente.*

Ni jacta recte prima sunt fundamina
 Gentis, miseriæ posteros certæ manent.

5. *Idem Dictye.*

Quam vera vetus est, proh dolor, sententia :
 Malo parente non seri sobolem bonam!

6. *Idem Phœnice.*

Invicta res natura. Nec quisquam malum
 Bene educando vertet in mores bonos.

7. *Idem Peleo.*

Nulla inter homines tanta vis caliginis,
 Specuumve nigror, quo suum ingenium clepat
 Vir pravus ortu, sapiat immensum licet.

8. *Epicharmus.*

Dispereo, quoties nobilitatem sanguinis
 Jactare quispiam audet vita ignobilis.
 Nam cæcus quid cum speculo habet commercii?

9. *Ecdorus.*

Deformis ore, vultu inominabili,
 Fœdus videri, fœdus æque es moribus.
 Natura mater ex malo gignit malum.

Ita vipera edit viperam partu suo.

10. *Euripides Bellerophonte.*

Nec vulnus ullum verberans inflexeris
 Junco palustri: nec malæ matris genus
 Librabit hastæ pondus intrepida manu.

11. *Idem Hippolyto Coronato.*

^e Nam celsa quamvis pectora infringit dolor,
 Quoties parentum calamitates cogitant:
 Unum sed aiunt esse par vitæ bonum,
 Cum rectus animus nil sibi conscit mali.
 Ingenia sed perversa rimatrix dies
 Detexit, instar virginis speculum admovens.

† TITULUS XCI.

LAUS DIVITIARUM.

1. *Theognis.*

Non ego te miror laudari, Plute, Deorum
 Ante alios: culpam cum patiantur opes.

2. *Idem.*

Omnis enim posita est in sensu divite virtus.

Ultra si quid habes, utilitate caret.

Moribus antiquis quamvis superes Rhadamanthum:

Nec sapiat præ te Sisyphus Æolides.

At rectum fuerat solos ditescere justos:

Paupertas vitiis debuit esse comes.

3. *Euripides Phænissis.*

Utcunque nota est dictio, effabor tamen:

Opes opimæ summam honestitudinem

Summamque vim res inter humanas habent.

4. *Idem Bellerophonte.*

Pecunia ingens generis humani bonum,

* Refer ad Tit. LXXXIX.

† Quædam in hoc Titulo ad divitias

quidem, sed non ad laudem divitiarum pertinent.

Cui non voluptas matris aut blandæ potest
 Par esse prolis, non sacer meritis parens.
 Tam dulce si quid Veneris in vultu micat,
 Merito illa amores cœlitum atque hominum movet.

5. *Menander Piscatore.*

Pecunia homines gratiosos efficit.

6. *Euripides Electra.*

Hæc cuncta cum rationis ad normam puto,
 Tum quanta vis sit cogito pecuniæ :
 Ut des amicis : corpus ut morbis grave
 Sumtu reficias. Nam quod ad victum attinet,
 Nil pæne refert. Quippe satiati cibo
 Ditesque pauperesque tantundem ferunt.

7. *Idem Cressis.*

Experior equidem quam sit hoc verum nimis,
 Omnes amicos esse nunc locupletibus.

8. *Idem Polyide.*

Non tantum opum vis ad voluptates valet,
 Dulcesque ad epulas Liberique ad pocula,
 Sed calamitati grande subsidium ferunt.

9. *Menander Supposititio.*

Unæ obnubilant

Ignobilitatem et mores illaudabiles,
 Et si quid aliud hominibus vitio datur,
 Divitiæ. Ab his quod nudum est in culpam venit.

10. *Theognis.*

Hunc omnes animo sensum deponere debent,
 Omnia prævalidis cedere divitiis.

11. *Chæremôn.*

Si comparetur eximiis honoribus
 Pecuniæ vis, lumen amittit suum,
 Per se magna : quippe pollens gratia,
 Vitamque mulcens mutuo commercio.

12. *Euripides Phœnice.*

O copia auri, facile onus gestantibus.

13. *Philemon Ala.*

Tun' alium credis esse cornu copiarum,
 Quale effigiant pictores cornu bubulum?
 Imo est argentum. Quod tu si habeas, dixeris
 Ei quid cupias, omnia extemplo affluent,
 Testes, amici, socii, contubernia.

14. *Antiphanes.*

Nugæ meræ sunt, alia si auro compares,
 Ut cui stat incorruptus naturæ vigor
 Idemque vultus: cum mores sodalium
 Fortuna pingat formis discoloribus.

1b. *Idem.*

Exploratrices ingeniorum sunt opes:
 Nam qui secundis rebus vivit turpiter,
 Quid pressum paupertate facturum putas?

15. *Timocles.*

Pecunia anima et sanguis est mortalibus:
 Quam qui nec habet, nec habendi rationem invenit,
 Is inter vivos vita cassus ambulat.

16. *Euripides Archelao.*

Quis non bonum se præstet in re prospera?

17. *Diphilus.*

Pecuniam omnium arbitror validissimum,
 Quæ conficit res et diffringit quaslibet.

18. *Euripides Archelao.*

Reddas caveto divitem. Morem gerit
 Melius egestas. Spiritus faciunt opes:
 Quas qui est adeptus nobilem se existimat.

19. *Menander Bæota.*

Mire divitiæ sunt vitiis obtentui.

20. *Euripides Andromeda.*

Ante omnia aurum laribus exoptem meis.

Fortuna dives addit et servis decus :

At libero inopi nulla vis aut gratia est.

‡ Hoc te beatum crede quod rem possides.

21. *Idem Æolo.*

Ne decora gentis, per Deos oro, pater,
 Mihi usque jactes. Omne id in nummis situm est
 Quos turbo versat. Hic habet : deest alteri :
 Promiscua est sors ista : sed cujus domo
 Longissime hæret, nobilem hunc omnes vocant.

22. *Idem Erechtheo.*

Fac aliquid habeas. Inde nobilitas venit
 Et nuptiarum copia optimatium.
 At pauper, adsit quamlibet sapientia,
 Expers honoris-nomen habet inglorium.

23. *Idem Hecuba.*

At nonne cernis inclita stirpe editos
 Si pauperescunt claritatem amittere :
 At ante, viles rebus augescentibus,
 Opulentitate comparare gloriam
 Per liberum conjugia et innexas domos?
 Deinde cuncti non probis sed ditibus
 Donare malunt, quam probis et egentibus.
 Dites beati : pauperum infelix genus.

24. *Idem Palamede.*

Quodcunque fortunæ aliud, Agamemnon, datur,
 Habet querelam : sed in opes solas coit
 Genus omne laudum : tum quibus Musæ placent,
 Tum cura quibus est alia, nummo omnes student.
 Quo plus habet quis hoc habetur doctior.

25. *Hesiodus Operibus.*

Argentum miseris mortalibus altera vita est.

26. *Theognis.*

Hæc duo fine carent, sapere et ditescere. Nam nec

Humana expleris pectora divitiis;
^h Nec sapiens animus sapiendi vota relinquit,
 Aut se doctrinis exsatiare potest.

27. *Sophocles Aleadis.*

Divitiæ amicos comparant mortalibus :
 Exin decus famamque : tum facto gradu
 Ad celsa tendunt imperî fastigia :
 Nec invenitur oderit qui divitem,
 Aut si quis odit odia dissimulat tamen.
 Per invia atque pervia ex æquo invenit
 Qua penetret aurum. Pauper ut sit maxime
 Felix, potiri vota quit nunquam sua.
 At ore fædos, nomine aspernabiles,
 Pulchros, disertos, inclitos nummus facit.
 Tum facile dives gaudet aut morbo cubat,
 Utcunque res fert, et sua occultat mala.

28. *Idem Creusa.*

Mirum haud putato tanta quod lucri tenet
 Me, rex, cupido. Nam quibus vitæ retro
 Est longa series, tamen inexhausta siti
 Lucrum expetiscunt. Cuncta mortales habent
 Opibus secunda. Sanitas multis boni
 Est summa. Pauper at nequit me iudice
 Recte valere : sonticum hoc adeo est malum.

29. *Menander.*

Epicharmus istos prædicat nobis Deos,
 Aquam, ignem, solem, spiritum, stellas, humum.
 Ego vero Deos opiferos atque præstites
 Aurum atque argentum nobis esse intelligo.
 His dedicassis rite si tuam domum,
 Optato quodvis præmium, optatum feres :
 Agros, domus, familiam, vasa argentea,

^h Refer ad Tit. LXXXI.

Testes, amicos, judices. Tu da modo,
Ipsos habebis in ministerio Deos.

i TITULUS XCII.

QUANTUM DIVITILÆ VALEANT PROPTER
VULGI IMPERITIAM.

1. *Euripides Alcmena.*

Contendere opibus clara nobilitas nequit :
Namque infimos ad summa divitiæ vehunt.

2. *Idem Erechtheo.*

Fac aliquid habeas : inde nobilitas venit,
Et nuptiarum copia optimatium :
At pauper, adsit quamlibet sapientia,
Expers honoris nomen habet inglorium.

3. *Idem Thyeste.*

Haud facile pauper nuptias invenerit.
Nam celsa gentis decora qui laudant, tamen
Opulentiores potius affines legunt.

4. *Idem Pelopisi.*

Donare nemo jam solet nisi diviti.

5. *Idem Cressis.*

Opulenti amicos, quos volunt, omnes habent,
Accedit opibus more non laudabili
Sapientiæ quoque fama. Nam quos evehit
Fortuna, eosdem credimus scire omnia.

6. *Idem Hecuba.*

At nonne cernis inclita stirpe editos,
Si pauperescunt claritatem amittere :
At ante viles rebus augescentibus
Opulentitate comparare gloriam
Per liberum conjugia et innexas domos?

i Poterat conjungi cum Tit. XCI.

Deinde cuncti non probis sed ditibus
 Donare malunt quam probis et egentibus.
 Dites beati : pauperum infelix genus.

7. *Idem Eurystheo.*

Nunc qui domum habitat divite instructam penu,
 Summis adæquat hunc malorum factio.
 Habemus omnes facta post pecunias.

8. *Menander.*

^k Immodicæ divitiæ, potestate addita,
 Dementant hominem quamvis sapientissimum.

9. *Theognis.*

Divitibus multis cor abest. Quibus arcta domi res,
 Sæpe animum claris artibus adjiciunt.
 Vanus utrinque labor. Namque hos extundere magna
 Paupertas, illos non sinit ingenium.

TITULUS XCIII.

VITUPERIUM DIVITIARUM.

1. *Menander. Al. Antiphanis.*

Esto animus dives. Nam divitiæ cæteræ
 Pascendis oculis vitæ sunt choragium.

2. *Euripides Phaëthonte.*

Res misera, verum propria divitibus tamen,
 Bona carere mente. Quid causæ rear?
 An cæca quoniam diva largitrix opum
 Cæcas alumnis efficit mentes suis?

3. *Idem Hippolyto.*

Aut parcitas aut fastus est opibus comes.

4. *Idem Ione.*

Nunc ite : honorum decora captate improbi,
 Venaticoque more rem conquirete,

^k Refer ad Tit. XCIII.

Fas æstimantes et nefas promiscue :
Ut vos metenda cladium expectet seges.

5. *Idem Medea.*

Ne vita mihi sit splendide miserabilis,
Nec opes opimæ quæ meum cor mordeant.

6. *Idem Dictye.*

Nunquam malus sim victus a pecunia :
Sed nec malorum me illigem commercio.

7. *Idem.*

A. Non hæc, sed auri trahere vis te debuit.

B. Turpe, esse ditem, scire præterea nihil.

9. *Euripides Æolo.*

Laudare Plutum parce. Non veneror Deum,
Qui pessimorum sæpe fit possessio.

10. *Idem Peleo.*

Opulentitatem nullius pretii puto,
Quam facile fingit, facilius delet Deus.

11. *Carcinus.*

Quanquam miseriis est ferax pecunia,
Tamen acre hominibus excitat studium sui.

12. *Euripides Archelao.*

Es dives : at iners res et ignava est opes.

13. *Idem Antigona.*

Opulens amicus, cui deest sapientia,
Virtus nisi adsit, usui nulli est bono.

14. *Idem Alexandro.*

Divitiæ iniqua multa meditari solent.

15. *Idem Alcmena.*

Odiota res est imperita opulentitas.

16. *Idem.*

Mala multa hominibus parere divitiæ solent.

17. *Idem Plisthene.*

O copia auri, facile onus gestantibus :
Sed cura te comitatur et durus labor :

Adeo a dolore nulla pars vitæ vacat.

18. *Idem Phœnissis.*

Cerno: verum ignava, vitæ parca, res opulencia est.

19. *Idem Telepho.*

Tenui paratu vivere equidem mavelim,
Quam possidere divitem ægrimoniam.

20. *Antiphanes.*

Nunquam beatum credidi, quantumlibet
Opulentum, qui re parta nesciret frui.

Ib. *Idem.*

At nos divitiæ, mos ut est medicis malis,
Cæcos efficiunt cum oculatos acceperint.

21. *Menander Se lugente.*

Cæca res pecunia est:

Quique aciem in se defigunt, hos cæcos facit.

22. *Idem.*

Delitiæ nimie pariunt insolentiam,
Pecuniæque dominum trajiciunt suum
In mores alios quam quos induerat prius.

23. *Naumachus.*

Argentum atque aurum nihil est nisi gleba. Lapilli
Quisquilie et fluctus sunt purgamenta marini,
Qualia flumineæ sunt multa in margine ripæ.
At, qua lana rubet, sanies de murice fluxit.

TITULUS XCIV.

PECUNIAS JUSTE ET CUM MODO COMPARATAS,
INNOXIAS: ET DIVITIAS IN RERUM
MEDIARUM ESSE NUMERO.

1. *Euripides Melanippa.*

O Nate, multis convenit mortalibus
Moderata rerum copia: at moles nocet.

2. *Idem Phryxo.*

Res modica melior, testis innocentiae,
Quam culmen altum per nefas auctae domus.

3. *Idem Cresphonte.*

Ea semper homines lucra sectari decet,
Nullos dolores pone quae secum trahant.

Ib. *Idem.*

Nunquam malus sim victus a pecunia :
Sed nec malorum me illigem commercio.

4. *Idem Erechtheo.*

Iniqua sperne lucra, mansuros diu
Si vis penates struere. Res parta improbe,
Salutis expers, prona ad exitium ruit.

5. *Idem Electra.*

Fortuna non bene parta, sociata improbis,
Utenda parvum in tempus, extemplo avolat.

6. *Idem Inone.*

Sine labe parta fac probe custodias,
Parceque rem tuteris. Id justos decet.
At nauta cupidus, antea felix satis,
Dum plura quaerit, quod tenebat perdidit.

7. *Menander Circulatoris.*

Felix, qui mentem cum divitiis possidet :
Namque is scit opibus uti recte atque ordine.
Divitias ferre disce : pars sapientiae est :
Quia multis pariunt magnam inhonestitudinem.

8. *Sophocles Aleadis.*

Divitiae amicos comparant mortalibus.

9. *Euripides Phœnissis.*

Non possidemus propria mortales bona ;
Sed jus Deorum, nostra dispensatio est :
Et commodata cum libet repetunt Dei.

10. *Idem Erechtheo.*

Decora res est, arte quae laudabili,

Non vi, paratur. Non habent solidam diu
Male parta sedem.

11. *Menander.*

Clam pauca habere satius, invidia procul,
Quam divitiarum ostentu parere infamiam.

¹TITULUS XCV.

PAUPERTATIS LAUS.

1. *Antiphanes.*

Se præter unam cætera edulcat fames.

Ib. *Incertus.*

Paupertas moris est magisterium boni.

2. *Menander Fidicine.*

Adeon' te excruciat, quod malorum est omnium
Levissimum, paupertas? quantillum est enim,
Amicus unus cui medendo sufficit?

3. *Diphilus.*

Paupertino homine nihil est fortunatius:
Nam solus in deterius non metuit vices.

4. *Menander Leucadia.*

Deorum cura pauperes credi solent.

5. *Euripides Phœnissis.*

Animo modesto quod sat est, semper sat est.

6. *Menander.*

Inhoneste est pauper quem paupertatis pudet.

7. *Euripides Polyido.*

Es dives: at scis præter hoc unum nihil.
Id adesse vitium quippe divitiis solet:
Magis malo coacta paupertas sapit.

8. *Alexis.*

Divitias crede bonorum postremissimum:

¹ Valde cohæret cum Tit. XCIII.

Possessionum nulla est inconstantior :
 Namque alia utcunque dominis fida mantitant.

15. *Archytas.*

^m Usus cuncta docet. Quid non invenerit usus?

Ib. *Idem.*

Ignota inveniunt, emendant cognita curæ.

21. *Theognis.*

Occidit plures satias, quam tristes egestas.

n TITULUS XCVI.

PAUPERTATIS VITUPERIUM.

1. *Euripides Bellerophonte.*

At quisquis ortum stirpe generosa trahens
 Re vivit arcta, quo satu est felicior,
 Hoc gravius illum dura paupertas premit,
 Victum parare dum manu prohibet pudor.

2. *Idem Electra.*

Peccare egestas sæpe nolentes docet.

3. *Idem Archelao.*

Nondum nobis vada vasta datur
 Superare; manet fera paupertas,
 Immite malum; sors læta fugit.

4. *Ibidem.*

Inopia templum non habet, turpis Dea.
 Nam valde ego illos sperno, qui sapiunt quidem,
 Sed sola sapiunt ad lucra, ulterius nihil.

5. *Menander Gorgia.*

Gorgia, homo pauper res est fastidibilis :
 Namque ut loquatur ea quæ sunt justissima,
 Tamen loqui censetur quæsti gratia.

^m Refer ad Tit. LX. ⁿ Valde cohæret cum Tit. XCI. Sed quædam
 heic de paupertate magis dicuntur quam in vituperium paupertatis.

Tritis lacernis qui advenit, statim audiet
Calumniator, ipse sit læsus licet.

6. *Philemon.*

Homo pauper qui vult vivere, fœde vivere
Vult: nam paupertas ad delinquendum incita est.

8. *Incertus.*

Homo pauper solitudo et vastities mera est.

9. *Diphilus.*

Impietas, quoties est egestati comes,
Evertit vitam summis a radicibus.

10. *Sophocles.*

Inopia morbus est laboranti gravis.

Ib. *Incertus.*

Penuria hostis nullus est infestior.

11. *Menander.*

Mens timida semper pauperi est: atque omnibus
Se suspicatur esse despicatui.

At quorum res sunt, Lampria, meliusculæ,
Animo obstinatioe perdurant mala.

12. *Callimachus.*

Largitur parvis non nisi parva Deus.

13. *Crantor.*

Paupertas pestis pessima est mortalibus:
Nam cum quis animi gestat excelsi indolem,
Hunc ipsum egestas sola ridiculum facit.

14. *Theognis.*

Cur humeris innixa meis, o turpis egestas,
Dedecoras corpus, dedecoras animum:
Meque reluctantem trahis ad deformia multa,
Qui tot res pulchras atque bonas didici?
Nam cui paupertas est addita, nil facere audet,
Nil fari: linguam vincula sæva premunt.

15. *Idem.*

Cyrne, cave iratus ne cuiquam incommoda sortis,

Aut paupertatis durum onus objicias.

Juppiter huc illuc divergit pondera lancis :

Nunc dat divitias, nunc dat habere nihil.

Ib. *Idem.*

Cyrne, per et terras, et per vada cærulea ponti

Paupertas quavis est fugienda via.

16. *Idem.*

Pauperiem ut fugias, tentanda vel aspera montis

Sunt juga, piscosi vel vada salsa maris.

17. *Alcæus.*

Durum pauperies malum,

Inertia quæ cum sorore

Sæpe domat populos feroces.

18. *Hesiodus Operibus.*

Ne cui pauperiem mortalia corda domantem

Objectes, quando dono datur illa Deorum.

19. *Aristophon Babia.*

A. Venturam apparet tempestatem. B. Scilicet

Scæva ominatur semper lumen pauperum.

20. *Menander Plocio.*

Habitare quisquis astu pauper eligit,

Augere sibi tristitiam et dividiã cupit.

Nam quoties alium spectat in molli otio

Potentem, factiosum, viventem facul,

Quam misere ipse ævum degat, tum demum videt.

Ib. *Incertus.*

Malo consilio commigravit huc herus.

Nam ruri donec victitabat, calamitas

Non tam conspicua fuit ac despicibilis,

Sibi mantellum faciens solitudinem.

21. *Aristophon Deposito.*

Turpe est pauperiem comitans imbecillitas.

22. *Timocles.*

Nam multos sæpe jam paupertas impulit

Indigna et præter indolem committere.

23. *Aristophon.*

Nox ferre malorum pausam pauperibus solet :
Nam parte ab omni obumbrat illorum mala.

TITULUS XCVII.

◦ COMPARATIO PAUPERTATIS ET DIVITIARUM.

1. *Antiphanes.*

Sis pauper honeste potius quam dives male :
Namque hoc fert crimen, illud misericordiam.

2. *Menander.*

Habere est satius, si quis rem recte putet,
Pauca animo læto, quam multa illætabili.
Paupertas secura opibus præstat anxiis.

3. *Euripides Alexandro.*

Consilia nunquam animosa suppeditant opes :
Nec auctor esse luxus audendi solet.
At contra egestas, triste ; sed prolem educat
Patientiæ majoris atque audaciæ.

4. *Idem Electra.*

Nemo est amicos pauperes sibi qui legat.

5. *Incertus.*

Clari quidem sunt genere, sed re pauperes :
Quo nempe vitio celsa nobilitas perit.

6. *Crantor.*

Quod usui est, id omnes prudentes facit,
Atque in eo solo posita est vis sapientiæ.

7. *Theognis.*

Non est ille magis dives, cui copia multa
Argenti atque auri est, plenaque farre seges,
Muli et cornipedes ; quam si quis nil habet, extra

• Valde cohæret cum Tit. XCIV.

Quod ventri satis est et lateri et pedibus,
 Deliciasque tori. Nam cum maturuit ætas,
 Et vita in medio florida curriculo est,
 Has solas homo sentit opes. Quæcunque supersunt
 Nil horum ad Stygias nos comitatur aquas.
 Nec mors muneribus, nec morbi cedere norunt,
 Nec serpens tremulo curva senecta pede.

8. *Antiphanes Adolescentibus.*

Divitiæ multis sunt integumentum malis,
 O mater: at conspicua et despiciabilis
 Res est paupertas.

9. *Theognis.*

Multorum res arcta domi virtutibus obstat:
 Multi in divitiis tegmen habent vitiis.

10. *Critias.*

Sapiente paupertate divitias rudes
 Habere satius contubernales domi.

11. *Euripides Telepho.*

Tenui paratu vivere equidem mavelim,
 Quam possidere divitem ægrimoniam.

12. *Ananius.*

Homines duosve tresve si domo claudas,
 Aurique pondus, atque pauculas ficus;
 Quid ficus auro præstet, illico cernes.

13. *Menander Fidicine.*

Ego autumabam divites, o Phania,
 In ære vivunt qui suo, nec noctibus
 Suspiria agere, nec sus deque vortier,
 Nec dicere eheu: sed tranquilla molliter
 Frui quiete. Illa esse pauperum mala.
 At nunc vos video, quos beatos prædicant,
 Vitam cum nostra vivere æquiparabilem.

14. *Euripides Danae.*

Plerique plenum judicant sapientia

Quicquid profantur divites. Si quid loqui
 Vir pauper audente gente proletaria,
 Rident; ego autem pauperes locupletibus
 Plerumque sapere rectius re comperi:
 Illisque salsa qui Deos placant mola,
 Minus pius hos esse qui mactant bovem.

15. *Theognis.*

Nondum in pauperie quod summum evasimus: unde
 Cor mœret trepidis sollicitudinibus.
 Pauper ubique jacet. Ditem sectantur honores,
 Quodque adeo mirum est omnibus ista placent.

16. *Euripides Bellerophonte.*

Ego ex vetusta nobili sententia
 Mortalibus primum esse non nasci puto.
 At sortium cui de tribus victoriam
 Addico? nam sunt divites: sunt pauperes:
 Sunt genere clari: triplicem heic classem vides.
 Vir dives, ortu sequiori prosatus
 Dolet, dolet profecto, sed pulchre dolet,
 Opum recludens dulce conditorium:
 Verum inde provolutus, irato Deo
 Tanto ruina tristiore affligitur.
 At quisquis ortum stirpe generosa trahens
 Re vivit arcta, quo satu est felicior,
 Hoc gravius illum dura paupertas premit,
 Victum parare dum manu prohibet pudor.
 At ultimæ qui sortis assidue est miser,
 Hoc vincit alios, se quod orbatum bonis
 Non sentit, usque assuetus infortunio.
 Meliora nunquam scisse, tanto est tutius.
 Nam semper illud hæret: ah! qualis fui,
 Quantusque fati usus olim prosperis!

17. *Incertus.*

¶ Mihi, si pater sapuisset, ingenium foret

Ita temperatum musicis concentibus,
 Læta ut valeret duraque ex æquo pati.
 Primum, quod homines inter usus maximi est,
 Essem expeditus, ventre non farto nimis :
 Aquam juvaret bibere, qui mos est feris,
 Hyemem labore pellere : æstivos pati
 Solis calores, corpore haud umbratico.
 Nunc ista ferre insolitus, ignarus, tamen
 En ferre cogor. Thressa si vatis fides
 Carmen sonaret et Novensiles Deæ,
 Non venter ista audiret; esca illi est opus.

18. *Philemon.*

¶ Ego mediusfidius arbitrabar, Sosia,
 Solos egenos vivere in mœroribus
 Et tristitate; at contra, vitam divitum
 Leporis esse plenam atque hilaritudinis.
 Nunc differitatem video solam atque unicam
 Quotidiano in sumtu et dimenso sitam :
 At plus habere tædii qui plus habent.

19. *Idem.*

¶ Incommoditates multas divitiæ adferunt.
 Suboritur odium, invidia, contumelia,
 Negotiorum tædiosorum seges,
 Et unda rerum, et victus aggeratio.
 Res agere semper solitus, animam mox agit,
 Opes fruendas linquens hæredi suo.
 Quare me potius pauperem dici juvat,
 Et pauca habere et non sollicitum vivere,
 Nec divitiis onustum nec negotiis.
 Nam multa mala compendifaciunt pauperes.

¶ Refer ad Tit. XCIII.

¶ Eodem.

s TITULUS XCVIII.

DE VITA, ET BREVEM EAM ET VILEM ET
CURIS PLENAM.

1. *Sophocles.*

O misera, vere misera, sors mortalium.
Nam præter umbras quid sumus vel pondera
Ignava, palabunda tellurem super?

2. *Idem Ajace.*

Nam video nîl nos esse mortales, nisi
Imaginosa somnia aut umbram levem.

3. *Philemon.*

Ita comparatum est in vita mortalium,
Minus ut boni sit, mulier, plus incommodi.

4. *Euripides Meleagro.*

† Nemo obligare mortuus vivos potest.
Qui cinis et umbra est, et nihil, curat nihil.

5. *Philemon.*

Here, tute homo cum sis natus, fieri non pote,
Homo ne sis. Frustra est ista lamentatio.
Necesse est habeat multa, qui vivit, mala.

6. *Diphilus.*

Homo sum: quæ nobis causa longe maxima est
Cur vita nunquam vacet a mœstitudine.

7. *Menander.*

Homo: ista causa ad calamitates est satis.

8. *Idem.*

Hominibus alia quotquot sunt animantia
Tum sunt beatiora, tum sapiunt magis.
Principio, sodes, asinum specta istum mihi.
Is est infelix extra controversiam:

† Multa sunt connexa cum Tit. CV. et CVIII. † Refer ad Tit. CXXIV.

At nulla propriæ accepta culpæ fert mala ;
 Sed quæ natura injunxit, his defungitur.
 Nos vero, præter ea quæ fert necessitas,
 Ipsi alia nostra sponte super accersimus.
 Dolemus ubi quis sternuit : convitium
 Quis dixit, indignamur : vidit somnium,
 Metuimus : ululat noctua, exhorrescimus.
 Leges, honores, ambitus, certatio,
 Mala hæc adscita nobis sunt, non adsita.

9. *Sotades.*

Mundus genitor cunctiparens, satorque rerum,
 Causas hominum non bene novit arbitrari.
 Sunt per sola terræ mala, semper et fuere,
 Multisque malis undique gaudet universum.
 Res eximias queis fuit invenire cordi,
 Sive ingenii laus foret illa, sive dextræ,
 Omnes malus hos cernitur exitus secutus :
 Idque omne malum fluxerat a parente Mundo.
 Mundo sapiens iudice Socrates putatus,
 Mundo sapiens iudice Socrates necatur,
 Jussus bibere in carcere poculum cicutæ.
 Crudi polypi Diogenes peremptus esu :
 Testudine cum scriberet Æschylus cadente.
 Glutito acino strangulat uva te, Sophocles :
 Te Euripides in Thrace solo canes vorarunt.
 Atra abstulit egregium fames Homerum.

10. *Idem.*

Justus, bonus atque ingenio valens, beatus,
 Partem invidiæ et criminis ut ferat necesse est.
 Est quis locuples? labe aliqua tenetur idem.
 Verum pius est? pauperies adhæret illi.
 Magno mala sors artificii solet nocere.
 Justi retinens sit licet integerque iudex,
 Natura tamen postulat ut malus vocetur.

Florens opibus præcipitem timet ruinam.
 Huic qui veges est corpore, morbus est cavendus.
 Secura dies unica deputanda lucro est.
 Nam quid, rogo, qua materia sumus creati?
 De te facito iudicium tuaque vita :
 Quid sis genitus, prosatus unde, quid futurus.

11. *Menander.*

Vita hominum cæca est plenaque infortuniis.

12. *Euphron Geminis.*

Cum tam breve ævum tribuas nobis, Juppiter,
 Cur sine dolore hoc non permittis degere?

13. *Mimnermus.*

Nos foliis similes quæ gignit purpureum ver,
 Cum sol se primum candidus exseruit,
 Heu non mansuro gaudentes flore juventæ
 Ludimus, edocti nec bona per superos
 Nec mala. Circumstant geminæ, fera numina, Parcæ :
 Altera fert ævi triste senilis onus,
 Altera fert mortem ; nec durat longius ætas
 Quam sol qui subitis spargit humum radiis.
 At postquam rosei defluxit temporis hora,
 Nil magis optandum quam cito posse mori.
 Hinc atque hinc animum mordent mala : sæpe laborat
 Res laris, incumbit squallida pauperies.
 Est et qui sobolem votis sitientibus usque
 Optat, ad infernas orbis iturus aquas.
 Morbus adest aliis animum quoque : denique nullus
 Est hominum, cui non det mala multa Deus.

14. *Philemon.*

O fortunatas vere animantes cæteras,
 Quas nulla cura mordet rerum ejusmodi :
 Non crimen metuunt, non impingunt alteri,
 Nec defatigant se malis accersitis :
 Sed quam unaquæque secum naturam attulit,

Hanc solam legem novit, huic se attemperat.
 At homines miseri vitam invitam ducimus,
 Opinionum servi inventis legibus.
 Malum majores nequeunt, nequeunt posterì
 Effugere. Præsto semper est causatio.

15. *Simonides.*

Nam nec veteris soboles ævi,
 Gens semideùm generata Deis,
 Absque periclis, absque labore,
 Pede tranquillo, senii metam
 Tetigere sui.

16. *Idem.*

O nate, metas Juppiter rerum omnium
 Habet penes se, quoque vult figit loco.
 Mens nulla nobis. Victitamus in diem
 Ultro citroque cursitantes, inscii
 Quem cuique finem destinet rector Deus.
 Omnes inani spes fovet fiducia
 Nil promoventes. Alter exspectat diem
 Venire, longas alter annorum vices:
 Nec est, futurum qui sibi non spondeat
 Janum faventem copia et pecuniis.
 Sed vota nondum consecutos occupat
 Tristis senectus, acris aut morbi lues
 Consumit artus, sævus aut Martis furor
 Mittit peremptos sub domum Plutonium.
 Aut dum procellæ vortices vi suscitant,
 Neptunus alto sorbet oppressos salo,
 Cum terminavit Parca vivendi ambitum.
 Sunt qui micantem deserunt ultro diem,
 Sibique nodo spiritus claudunt viam.
 Nil a malis immune. Sed mortalium
 Subjecta fertur mille sors incommodis
 Et mille damnis. Si mihi fides foret,

Nos sponte nostris non adessemus malis,
Addiceremus corda nec doloribus.

17. *Philemon.*

Si rem fatemur, omnium miserrimum
Quæcunque vivunt æstimandus est homo.
Nam curiosa cuncta sollicitudine
Rimans laborat semper, et sæpe excidit.
Tum terra mater cæteris animantibus
Quotidianum sponte victum suggerit,
Dans sponte, sumat cum nihil. Nobis malum
Est illa nomen. Quod satum est, sortem meram
Resolvit ægre: fœnore ut se liberet
Allegat æstum vel pruinose gelu:
Ac forte, solus quando homo negotium
Ipsi facessit, dum fodit subter super,
Frustratione hac se vicissim ulciscitur.

18. *Batho Ætolo.*

Lapsum te esse hominem quid novi est? nam perpetim
Vitam agere fortunatam portenti est loco.

19. *Menander.*

Si quis labores nullos detrectaverit,
Divitias facile hac indipiscetur via:
Aut sapiens fiet, ingenium si exerceat;
Aut sanus, rigidam observans victus regulam.
Sed una res est nullis quæ laboribus
Potest parari, perpes indolentia.
Nam non adversa tantum mœstitiam ferunt,
Sed et secunda pariunt sollicitudinem.

20. *Philemon Ephebo.*

Non ut videtur hi qui in alto navigant
Soli jactantur tempestatibus, Laches,
Sed et hi spatiantur qui porticibus publicis,
Aut intra septa se domorum continent.
At illi qui se pelagi credunt fluctibus,

Aut una nocte aut uno vexati die
 Salutem mox reperiunt, aut navalium
 Tuto receptu, aut ventis aspirantibus.
 Mihi vero id non contingit; nec in unum diem,
 Sed in vitam omnem turbine infesto obruor
 Magis magisque gliscente ægrimonia.

21. *Euripides Thyeste.*

Desipis, cum sis homo,
 Si sine labore te usque victurum putas.

22. *Incertus.*

Sed plurima
 Dies et atra nox ferunt mortalibus.

23. *Sophocles Mysis.*

Nemo est absque laboribus:
 Felix cui minimum datur.

24. *Solon.*

Nemo beatus homo est: sed pars adscripta dolorum
 Omnibus ætherium quos jubar irradiat.

• 25. *Bacchylides.*

Alias alii Deus imposuit
 Curas homini: nullas nulli.

26. *Idem.*

Omnes inter quos portat humus,
 Nemo est omni ex parte beatus.

27. *Idem.*

Sors prima homini nunquam nasci,
 Nec Phœbeum spectare jubar.
 Nemo est omni tempore felix.

28. *Herodes Mimiambis.*

Nullas ab omni labe cladis immunes
 Domos videre est. Qui minus mali sentit,
 Hic obtigisse plus boni sibi credit.

29. *Simonides.*

Veridico Chius dixerat ore senex,

Est similis plane foliis humana propago.

Sed pauci ista suis auribus hausta, simul
Mentibus inscripsere. Fovet spes credula cunctos,

Quæ sese juvenum cordibus insinuat.

Nam dum multivoli floret vaga temporis ætas,
Multa homines volvunt irrita consilia.

Quin neque tunc lethi mordet neque cura senectæ

Pectora, nec morbos membra timent vegeta.

Tantilla est miseris sapientia, nec videt ævi

Atque juventutis quam breve sit spatium.

Tu monitus meliora, datur dum vivere, vive:

Vive inquam, et genio comiter obsequere.

30. *Dionysius Tyrannus Alcmena.*

Vacuam doloris si tibi vitam putas

Semper futuram, spe beata pasceres:

Sed ea Deorum vita, non mortalium.

31. *Euripides Andromeda.*

Sum felix opum:

Sed ut vides sors sæva me miserum facit.

32. *Idem Æolus.*

Me nulla vitæ cura delectat meæ.

33. *Hesiodus Operibus.*

Plena malis tellus, plenæ sunt æquoris undæ:

Præterea adveniunt morbi noctuque diuque,

Exitium humano generi et tormenta ferentes.

34. *Euripides Antiopa.*

Eheu malorum quot vices mortalibus

Formæque! nemo nuncuparit terminum.

35. *Sophocles Œdipo Tyranno.*

Hæc est sola beatitas

Humano generi data,

Quam quis dum putat accipit,

Amittitque putando.

36. *Euripides Antiopa.*

Permulta hominibus, hospites, veniunt mala.

37. *Menander.*

Domum quæ habitetur omnis immunis mali
Reperire non est: sed malorum copiam
Dat fortuna aliis, aliis dant mores sui.

38. *Euripides Antiopa.*

Vera illa vulgi dictio: illum prospere
Agere necesse est; rursus hunc improspere.

39. *Idem Bellerophonte.*

Ego ex vetusta nobili sententia
Mortalibus primum esse non nasci puto.

40. *Idem Eurystheo.*

Non video qua sint lance res mortalium
Examinandæ, ut quid sit e re appareat.

41. *Idem.*

Adversa multis multa sunt mortalibus,
Quorum figura est varia: nec cerni datur
Intacta quæ sit vita Fortunæ manu.

42. *Idem Oreste*

Tam sæva tamque horrenda nulla oratio est,
Nec fors nec ira cælitum immissum malum,
Humana quin natura patiendo id ferat.

43. *Sophocles.*

Illæsa solis vita concessa est Deis.

44. *Idem.*

Deus alme, quam nusquam ulla vitandi via est,
Aut insita, aut immissa de cælo mala!

45. *Idem Tereo.*

Vicibus pingens hominum vitam
Varios sumit Pœna colores.

46. *Incertus.*

Hilaris, quæ nunc lucet, agatur:
Crastina nobis est cæca dies.

47. *Euripides Protesilao.*

Miserum esse narras qui sit homo : res non nova est.

48. *Sophocles.*

Homo flatus est et umbra : præterea nihil.

49. *Æschylus.*

Humana soboles in diem tantum sapit,
Nec est solidior umbra quam fumi levis.

50. *Homerus.*

Hoc superi dederant miseris mortalibus, ævum
Cum gemitu ut vivant vacui mœroribus ipsi.

51. *Idem.*

Namque homo cunctarum res una miserrima rerum est,
Quas tellus vehit, et vegetat cælestibus auris.

52. *Idem.*

Quod pretium est hominum causa tam dura subire
Prælia, qui, foliis similes, nunc omnia magna
Spirantes terræ vescuntur frugibus almæ,
Et nunc sponte sua consumto robore torpent?

53. *Menander Comprandentibus.*

Res per se infelix atque ærumnis obsita
Vita est humana, et densa curarum seges.

54. *Idem Fidicine.*

Res sunt cognatæ vita et anxietudines.

55. *Theognis.*

Respondere hominum non possunt omnia votis :
Supra mortales hoc habuere Dei.

56. *Antiphanes.*

Humanam vitam criminandi occasio,
Amice, multa est. Namque eximium nil habet,
Aut jure quod veneris : sed fluxa omnia,
Caduca, temporalia, anxietatibus
Permixta multis.

57. *Posidippus.*

Quod vitæ sectemur iter ? fora plena molestis

Litibus: insedit morbida cura domos.

Rure labor multus, multusque in fluctibus horror.

Qui pereгри vivunt, his et habere metus,

Et nec habere dolor. Tum ducta conjuge semper

Anxius: in vita cælibe, solus eris.

Qui pater est satagit: vivit non suaviter orbis.

Ætas est juvenum stulta, vieta senum.

Nil igitur satius, quam nunquam cernere lucem:

Vel modo conspecta luce repente mori.

Lucianus.

Omnia mortali mortalia: prætereunt res,

Aut homo res vita prætereunte fugit.

Palladas. [Anthol. Pal. X. 58.]

Nudus in hanc veni tellurem: nudus abibo:

Quid satago nudum natus ad exitium?

Idem. [Anthol. Pal. X. 65.]

Navigium vita est, quæ tempestatibus actos

Naufragio cogit non leviora pati.

Fortuna clavum moderante volubilis ævi,

Erramus, veluti per vada vasta maris.

Aura favens aliis, aliis contraria. Portus

Unus erit cunctis denique subter humum.

Idem. [Anthol. Pal. X. 72.]

Vita nihil, nisi res est ludicra. Ludere discere

Depositis curis, aut mala multa pati.

Idem. [Anthol. Pal. X. 73.]

Si quem fors agat atque ferat, ferat atque feratur:

Ni ferat, et feret hunc fors magis, et feriet.

Idem. [Anthol. Pal. X. 81.]

Nasebar lachrymans: lachrymo moriturus: et in te

Heu nihil inveni, vita, nisi lachrymas.

Idem. [Anthol. Pal. ib.]

Infirmum est hominum genus et miserabile, raptum

Quod subter terram solvitur in cineres.

Idem. [Anthol. Pal. VII. 688.]

Nil nisi ventus homo est, hostis sibi maximus ipse,
Et toto vitæ scit nihil in spatio.

Incertus. [Anthol. Pal. X. 124.]

Omnia sunt risus, cinis omnia, et omnia nil sunt.
Nam constant ex his quæ ratione carent.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 348.]

Res omnes te odere, feris homo sævior, et te,
Omnia cum perdas, undique fata manent.
Si terra fugias, juxta lupus: arboris altæ
Si scandas ramos, heic timor aspis adest.
Si tentare tibi Nilum placet, insidet, ultor
Justus in injustos, has crocodilus aquas.

Incertus. [Anthol. Pal. X. 123.]

Quæ fuga, vita, tui letho sine? plurima tecum
Vitatu mala fers aspera, dura pati.

Dulcia, quæ natura tibi dedit: aurea cæli
Signa, jubar Phœbi, Luna, solum, maria.

Cætera sunt tantum metus et dolor: et bona siqua
Contingunt, tergum sæva premit Nemesis.

75. *Homerus.*

ⁱ Juppiter ex animo, ex animo dilexerat illum
Cynthius: extremos ideo non attigit annos.

✱ TITULUS XCIX.

DE MÆRÔRE.

I. *Philemon.*

Multum malorum causa sola atque unica est
Tristitia. Mœror quippe ceritos facit,
Aliasque pestes generat insanabiles.

ⁱ Refer ad Tit. CXXI. ✱ Cohæret cum Tit. CXXIV. et cum Tit. VII.

Multi dolore vitam ademerunt sibi,
Dum spem salutis superat lucti vastitas.

2. *Cleanctus.*

Cum dolor et ira pectoris sedem occupat
Unam, furores inde generari solent.

3. *Philemon Retegente.*

Eheu! namque ipsa suggerente nemine
Tristitia vocem extorquet hanc lugentibus.
Quod si quis salve dicat mœrenti obvius,
Salvere voce, reapse flere illum jubet.

4. *Euripides.*

Quicumque luctum tam gravem pestem autumat,
Ut debeat de montis aut saxi jugo
Se jacere quisquam, non sapit. Merito tamen
Tanto vacare semper exoptes malo.

5. *Philemon.*

Ita quando mentem trepidus obsedit pavor,
Expectorari nec dormitando potest.

6. *Incertus.*

Morbum quam tristitatem exantles facilius.

7. *Menander.*

In vitæ humanæ tot cruciabilitatibus
Tristitia major nulla reperiri potest.

8. *Euripides Enomao.*

Ego illud ante cuncta discendum puto,
Ferre haud gravate si quid evenit mali.
Hoc qui scit ipse est melior, et mordent minus
Eum dolores. Nos sed isthæc dicere
Callemus omnes: facere positum in arduo est.

9. *Alexis.*

Tristitia cum furore habet commercium.

10. *Euripides.*

Tristitia morbos parturit mortalibus.

11. *Idem Andromeda.*

Malum futurum nulla non metuit dies,
Graviusque torquet ille venturus dolor.

12. *Idem Antiopa.*

Intelligo quæ patior. Haud levis is dolor:
Aliqua est voluptas abstrahi a sensu mali,
Interque damna quæstui ignorantia est.

13. *Incertus.*

Hæc audiens miserere. Nam trux calamitas
Exprimere gemitus etiam ab ignotis solet.

14. *Incertus.*

Sine mœroribus
Homo natus ævum nullus exegit suum,
Nec finem adusque pertulit res prosperas.

15. *Euripides Oreste.*

Res ante cunctas luctus exitio est mihi:
Difficile numen; attamen sanabile.

16. *Idem Alcmæna.*

† Generosa sunt tua forte, sed prudentia
Carent facinora. Non placet laudabilis
Miseria: præstat quippe res rumoribus.

17. *Apollodorus Circumscriptis.*

Non possidentem multa nuncupaveris
Recte beatum, sed tristitia qui vacat.

18. *Menander.*

Natura hominibus multa cum gignat mala,
Tristitia est majus omnibus malis malum.

19. *Sophocles Tyro.*

‡ Sæpe æger animus corpori morbos dedit.

20. *Idem Eriphyle.*

Homo quid repugnem cladibus cælestibus,

† Refer ad Tit. IV. ‡ Refer ad Tit. XCVIII.

Cum spes miseras nulla sustentet meas?

21. *Idem Ajace.*

Clades tantum spectare suas,
Nec participem novisse mali,
Ciet immensos corde dolores.

22. *Philemon.*

Tristitia egregie effingit, sine tectorio,
Duplo majora quam reapse sunt mala.

23. *Pindarus Olympicis.*

Emota certis mœsta mens e sedibus
Sæpe et sagaces decipit.

24. *Amphis Fratrum amantibus.*

Quam res morosa est, summe Divûm Juppiter,
Homo tristis! ut cuncta in malam partem accipit!

25. *Incertus.*

Ibi hominis animus est, ubi cruciat dolor.

26. *Apollodorus Lacte.*

Quoscunque mœror aut cura habet exercitos,
Eis videri longa nox quævis solet.

27. *Antiphanes.*

Insaniæ tristitiam vicinam arbitror.

28. *Alexis.*

Terminum si excesserit
Mediocritatis luctus, mentem eliminat.

29. *Posidippus.*

Versicolor adeo et multipes mœror malum est.

30. *Idem.*

Difficile est luctum fugere. Nam quot sunt dies
Materiam pariunt semper ad luctum novam.

31. *Antiphanes Medico.*

Quicquid luctificum est homini, id omne morbus est,
Quacunq̄ voce dixeris.

32. *Idem Fausta navigatione.*

Tristitia hominibus vitaque ærumnabilis

Pictores valde sunt mali : namque hoc agunt
Primum, ut colorem delinant de corpore.

TITULUS C.

DE MORBIS, ET MOLESTIARUM QUÆ EIS
ADSUNT DEPULSIONE.

1. *Euripides Oreste.*

O somne, requies blanda, lenimen mali,
Quam me benignus sublevasti in tempore?

2. *Idem.*

Jacere lecto corpus ægrotans amat :
Et hoc molestum est, sed jubet necessitas.

Ib. Idem.

Jam jam revolve corpus, et sursum erige.

Ib. Idem.

Morosa res est additus morbo dolor.

Ib. Idem.

El. Tellure fultos an placet figi pedes?
Or. Volo : sanitatis hoc refert imaginem :
Cum re potiri non licet, species juvat.

3. *Idem Bellerophonte.*

Mali necesse est noscat ingenium, malo
Qui vult mederi : more nec medicamina
Adhibenda, sed quæ tempus et res exigunt.

4. *Idem.*

Sunt plurima homines sponte quæ accersunt sua :
Sunt alia rursus missa de cælo mala,
Quæis ars medetur. Cæterum hoc dictum volo,
Faciunt Dei si prava jam, non sunt Dei.

5. *Philemon Mystica.*

Male habere non tam male habet hunc qui habet male,
Quam quod visum ad se singulis ventantibus
Male habens quî se habeat commemorare cogitur.

6. *Heliodorus Spectaculis Italicis.*

Itala qua tellus Gaurano colle tumescit,
 A læva insurgens regio se ostendit eunti
 More nivis candens: illinc quæ prosilit unda
 Sævum olet et sensu tentantes torquet amaro.
 Qui vineta colunt circumsita luminis orbes
 His medicantur aquis. Queis cura est sola lavandi,
 Artus ut liquido perfusos flumine purgent,
 Hi compressa prius ciliorum tegmina claudunt,
 Atque ita se immergunt limphis, ne transeat humor
 Claustra, rigansque oculos oculis sit causa dolendi.
 At quibus objecta nigræ caligine nubis
 Lumina læsa dolent, et quæ se cornea circum
 Fert oculos crasso turgescit vellere fibra,
 Hos juvat ille latex, his fas tutumque patentes
 Immersare genas: cedunt tormenta dolorque,
 Et cito morbus abit medico depulsus ab imbre.

TITULUS CI.

DE SANITATE.

1. *Scriptor aurei carminis.*

Corporis interea nunquam contemne salutem.
 Sit modus in potu, dapibus, duroque labore:
 Quod doleat vitare, modus me iudice verus.
 Delicias arce, contentus simplice victu.

TITULUS CII.

DE MEDICIS ET MEDICINA.

1. *Homerus.*

Namque alios longe medicus supereminet omnes,
 Sive opus est herbis, seu vulso e vulnere ferro.

2. *Euripides.*

Periculoso qui malo ducit diem
Melius juvabit sæpe quam qui artus secat.

3. *Mimnermus.*

Ut fabulatur natio medentium,
Quæ levia magni, gravia plus æquo æstimat,
Laudi parandæ.

4. *Philemon Siculo.*

Facile omnes homines aliis consilium damus,
Sed in re nostra non tam facile est exsequi.
A medicis argumentum est in promptu situm,
Præcepta videas quos dare invalentibus
Victus severi: at ipsi si in morbo cubent
Eadem illa facere quæ aliis interdixerant.
Credo una nolunt dolor esse et curatio.

5. *Idem.*

Si circumspicias nemo est medicorum omnium
Recte valere amicos qui cupiat suos,
Nec miles urbis placidum qui exoptet statum.

6. *Philemon Minor.*

A. Quid hoc est hominis? B. Medicus. A. Proh superam fidem.
Quam miser est omnis medicus si nemo est miser?

Ib. *Idem.*

Causidicis hoc et medicis præcipuum obtigit:
Occidunt, legem nec timent Corneliam.

TITULUS CIII.

DE FELICITATE.

1. *Homerus Odyssea.*

Ævi flore frui, senii contingere limen,
Divite conjugio fultum rebusque relictis,

Declives implere domi feliciter annos,
Cernere consiliis præstantem et robore prolem.

2. *Bacchylides Epiniciis.*

Felix cui sors ista bonorum
Contigit almo munere divùm,
Florentem opibus degere vitam :
Nam nihil omni ex parte beatum est.

3. *Carcinus Tereo.*

Virtus colenda est semper, oranda est Deos
Fortuna : quisquis ista conjunxit duo,
Boni et beati nomen is merito feret.

4. *Callimachus Hymnis.*

Nec fortuna beet quenquam virtute remota.

5. *Sophocles Antigona.*

Felices satis, o quibus
Expers vita malorum.

6. *Pindarus.*

Nequeunt bona reddere quenquam
Quæ sunt fugitiva beatum.

7. *Menander Demiurgo.*

Felix qui mentem cum divitiis possidet ;
Nam solus ille novit divitiis frui.

8. *Theognis.*

Pulchrum justitia est, fortunatumque valere :
At suave inprimis cernere quod cupias.

9. *Sclerias.*

Pars est prima boni valere recte:
Pollere ingenii secunda dote:
Justas tertia possidere gazas :
Compubescere quarta sors amicis.

10. *Sophocles Ione.*

Nusquam sincera feruntur
Bona præterquam Jovis horto.

11. *Cratinus Divitiis.*

Sunt sponte nata queis Deus pandit bona.

12. *Theognis.*

Cyrne, Deis placeam : felix me vita sequatur :

Præterea virtus non opus ulla mihi.

13. *Sotades.*

Omnes miserant pauperis, invident habenti :

Justum medio tramite temperatur ævum.

Id credere sat, quod datur, optima est voluptas.

14. *Theognis.*

Sit mihi divitiis florens intactaque curis

Liberaque et nullo saucia vita malo.

Ib. *Idem.*

Nec cupio, nec opes opto mihi : sit mihi parvo

Læta sed a duris libera vita malis.

15. *Sophocles Creusa.*

Justi tenace pulchrius vita nihil,

Nil sanitate melius ; at nil dulcius

Ea quam potiri quæ sibi quisque expetit.

TITULUS CIV.

DE INFELICITATE.

1. *Homerus Iliade.*

Ah miser, extremo senii quem lumine duris

Juppiter exercet fatis, cogitque tueri

Vincula natarum, natosque in cæde jacentes,

Vastatosque lares, illisæque corpora terræ

Infantum, sævus dum concutit omnia Mavors.

2. *Menander Hydria.*

Seni infelici, quæ oblivisci cœperat,

Ea tute commemorando renovasti mala

Resuscitans miseriam.

3. *Sophocles Nauplio.*

Mala namque passo mille si felicior
Nox una detur, alterâ mors imminet.

4. *Euripides.*

Titulum beati qui tulit, fati vices
Haud facile tolerat. Non dolet, quisquis malis
Suetus miseriam vertit in mores suos.

5. *Menander Deposito.*

Credulitas comes assidua est infortunio :
Plus quippe semper alium sapere existimat
Consilia sæpe quem fefellerunt sua.

6. *Amphis Vinitore.*

Quibus male homines rem gesserunt in locis,
Ad ea se rursus non libenter applicant.

7. *Menander Enchiridio.*

Nunquam putaram. Fors et quicquid evenit
Inexpectatum, mentem id homini expectorat.

8. *Homerus Iliade.*

Ut me usque malis mala nexa sequuntur.

9. *Euripides Antigona.*

Redacti sumus ad ipsas incitas.

10. *Idem Æolo.*

Hoc viget et ardet, illud effluxit malum :
At quod futura sors trahit cerni vetat

11. *Philetas.*

Nil aliud mea mens quam concoquit : altera rursus
Stant mala pro foribus, nec datur ulla quies.

12. *Incertus.*

Ah quam sæpe gravi jactaris turbine rerum,
Mens mea : ridenti nunquam micat aura sereno,
Sed nova perpetuo surgit tibi forma dolorum.

13. *Menander Heroe.*

Hei mihi quæ solâ talibus mergor malis
Quorum fidem omnem superat ipsa immanitas.

14. *Idem.*

Foris beati qui personam sustinent
 Interius similes sunt hominibus cæteris.

15. *Philetas.*

Hinc tellure vagus feror et feror æquoris unda,
 Annorum quot sunt a Jove curricula:
 Nec fera Parca malis finem facit. Illa perenne
 Durant, atque illis se nova conglomerant.

16. *Diphilus.*

Fortuna, ut cyathissatrix, uno pro bono
 Mortalibus tria rursus admiscet mala.

TITULUS CV.

INSTABILEM ESSE HOMINUM PROSPERITATEM,
 FACILE DEVERGENTE FORTUNA.

1. *Euripides Inone.*

Vides tyrannos longa quos fovit dies
 Ut sæpe res exigua momento brevi
 Deturbet, alios rursus in celsum levet.
 Pennata res fortuna. Jam multos ego
 Vidi supinos spe procul volvi sua.

2. *Dionysius Tyrannus Leda.*

Hominem beatum dixeris quenquam cave,
 Nisi jam beato collocatum funere.
 Laudare tantum mortuos tuto datur.

3. *Sophocles Tyndareo.*

Celebranda laude nullius felicitas
 Hominis, priusquam sorte defunctus sua
 Mortalis ævi terminos impleverit.
 Namque una sæpe quamlibet celsas opes
 In plana traxit hora, cum se lubrica
 Fortuna volvitur, atque sic visum Deo.

4. *Alexis Brettia.*

Ita vita humana est quasi si ludas tesseriis :
 Non habet eosdem semper jactus alea,
 Nec vita formam : varias sed patitur vices.

5. *Diphilus Pictore.*

Inopinum nullum debet esse homini malum,
 Fortuna quoniam nobis in diem datur.

6. *Euripides.*

Non placet hoc in primore viro :
 Non, Agamemnon, ad bona tantum
 Te sevit Atreus :
 Sed gaudendum est atque dolendum :
 Nam natus homo es : nolisque licet
 Itâ lex fert magna Deorum.

7. *Simonides.*

Illæsa nulli vita, nec culpa vacans.

8. *Euripides.*

Non debet usus prosperis successibus
 Spondere sortem semper addictam sibi.
 Dea illa, dici si tamen fas est Deam,
 Fastidiosa est, nec fovet quenquam diu.
 Mortalium res fluxa. Qui spe turgidi
 Futura metiuntur e præsentibus,
 Documenta veri cladibus capient suis.

9. *Simonides Næniis.*

Quid ventura^a dies crastina sit parce homo dicere,
 Felicem neque si conspicias, an maneat diu.
 Nam non tam rapidis acta fugit musca volatibus
 Quam lapsæ subita res hominum prætereunt vice.

10. *Menander.*

Nihil usquam in rebus tam bonum est, o Demea,
 Cui reperire nîl sit admixtum mali.

^a Olim : *Quid ventura ferat sors homini parce homo dicere, Nec fave augurio quanta viro vita, quis exitus.*

11. *Euripides Antiopa.*

Plena est laborum vita data mortalibus :
 Non semper est infesta, non semper favens
 Fortuna : nunc res læta, nunc impropera.
 Quando ergo nostra tam vaga est felicitas,
 Quin absque curis discimus vita frui?

12. *Idem Bellerophonte.*

Quid in humana certum vita est?
 Cursum ratibus ventī celeres
 Per maris alti vada vasta regunt :
 At fortunas sublime sitas
 Hominum in præceps agit ipsa dies
 Pressasque levat.

13. *Idem Chrysippo.*

Here, nemo novit sorte mortali satus
 Mensura quæ sit prosperi atque improperi.

14. *Idem Andromacha.*

Titulo beati non bene appellaveris
 Nisi cujus ævi videris summum diem,
 Qualique sorte clausurit vitæ exitum.

15. *Idem Auge.*

Fortuna nobis non negat solis fidem :
 Omnes levis fefellit aut sero aut cito :
 Felicitatem nemo perpetuam tulit.

18. *Idem Scyriis.*

Quam sors iniqua contigit mortalibus?
 His ridet, illos cladibus duris premit
 Fortuna, quamvis rite venerentur Deos,
 Castumque ab omni pectus arcentes probro
 Sectentur æqui itinera sollicito pede.

17. *Idem Andromeda.*

Fuit hic felix : sed vertit opes
 Deus, et clari nominis olim
 Fortuna labat : vitæque venti

Diffluit instar.

18. *Idem Supplicibus.*

Ne quæso : præbent saxa perfugium feris
Aræque famulis; urbibus pressis malo
Tutamen urbes. Nulla res mortalium
Felicitationis gaudet æternæ bono.

19. *Idem Ino.*

Regina, multos opprimunt homines mala :
Ab his recedunt, rursus illis imminent.
Eunt in orbem, terra quas fruges parit
Hominumque soboles. Quippe pars surgens viret,
Pars jam metenda exspectat exitiū diem.

20. *Idem Hecuba.*

Posse indecora præpotentes non decet,
Nec est habenda prosperis rebus fides.
Ego tam beata nuper en resto nihil :
Opes superbas una vastavit dies.

21. *Sophocles Tyro.*

Ne dic beatum quem mori non videris.

22. *Moschio.*

Generosus ortu, nobilis prudentia
Argûm imperator, regiis penatibus
Eliminatus, supplicem ramum ferens
Defigit oculos in solo miserabiles,
Monstratque cunctis illa quæ claro micant
Fulgore quam non propria sint homini bona.
Ut quisque vidit civium, ex animo dolet,
Dataque dextra, benevolisque affatibus
Solatur; oculos uberes lachrymæ rigant
Sensu doloris. Pristina etenim dignitas
Afflicta, cogit corda commiserescere.

23. *Menander Cincinnis.*

O Parmeno, nullum vita in humana bonum est
Quasi arbor radice una ramos erigens :

Sed mala propinqua sunt bonis atque adsita :
Natura ex ipsis bona quin progenerat malis.

24. *Archilochus.*

Quicquid est adscribe Divis : sæpe qui lapsu gravi
Erigunt pressos, et atro sordidatum pulvere
Sæpe resupinant putantem stare se firmo gradu,
Unde densa se malorum proferunt examina,
Et miser palatur orbus consilii, victus egens.

25. *Theodectes.*

Olim celebris, o senex, per Græciam
Ipsis probata rebus hæc sententia est :
Incerta hominibus esse Fortunæ bona.

26. *Euripides Cressis.*

Ne qui videtur hunc beatum dixeris
Fati ante tempus. Nam datur fors in diem.

27. *Alexis.*

Nempe ut videtur etiam felicem vices
Par est vereri, nec Fortunæ credere.

28. *Menander Agricola.*

Male feriatus sit necesse est, quisquis est
Qui vestram fuit in paupertatem injurius :
Fortunæ insultans ipsi quæ forte imminet.
Nam quamvis opulens, rebus incertis tumet.
Fretum fortunæ reciprocos æstus habet.

29. *Clitomachus.*

Fortuna reflans prospere viventibus
Conturbat afflictatque naufragio omnia
Quæcunque vitæ condiendæ suaviter
Prudens repererat ingenii solertia.

30. *Batho Ætolo.*

Homo es : labasti : nempe in vita id maximum
Prodigium est vita prospera semper frui.

31. *Euripides Archelao.*

Pridem ipse mecum specto res mortalium

Quam sit caduca et fluxa : prostratus solo
Surgit : beatus alter eversus cadit.

32. *Idem Andromeda.*

Adeo usque felix nullus est mortalium
Divina quem non prouat tandem manus.

33. *Idem Alexandro.*

Ut nemo felix undique est mortalium!

34. *Idem Hecuba.*

Ut nihil in æquo permanet mortalibus!

35. *Ibidem.*

Ut nil hominibus proprium, non gloria,
Non spes futuri rebus ex præsentibus.

36. *Hesiodus Operibus.*

Ipsa dies homini jam mater jamque noverca est.

37. *Sophocles Ajace.*

Ut tollit omnes tempus et rursum premit
Mortalium res. Dî tamen castos amant,
Hostiliterque semper oderunt malos.

38. *Idem Trachiniis.*

Olim inter homines nobilis sententia est,
Sciri nequire sitne felix an miser
Qui summa nondum spatia vitæ expleverit.

39. *Idem Phædra.*

Hominum recense quicquid usquam est gentium :
Omni beatum parte non inveneris.

40. *Euripides.*

Firma et perennis nemini est felicitas.

41. *Sophocles Trachiniis.*

Æquum profecto est si velis advertere
Ut dura timeat cui datur lætis frui.

42. *Idem Alete.*

Quid est quod aliquis alteri sortem datam
Summo infimove ponat, aut nullo in loco,
Cum nihil in una sede permaneat diu!

43. *Euripides Hippolyto.*

Jam sæpe vidi præviam mortalium
Felicitem dedecus magnum sequi.

44. *Idem Œdipo.*

Mutavit ævum sæpe jam nobis Deus,
Variasque tribuit sortis alternæ vices.

45. *Ibidem.*

Mutationes una fert multas dies.

46. *Idem Meleagro.*

Divitum res heu secundas quam cito evertit Deus!

47. *Diphilus.*

Nîl stabile in ævo cernitur mortalium,
Nec fata quisquam fingit arbitrio suo.

48. *Nicostratus.*

Felix ab omni parte nemo usquam est homo.
Euripides, pol, noster amplexus bene es
Ævum omne versus unius compendio.

49. *Apollodorus.*

Non video quorsum argento confidas, pater,
Quod nîl habenti facile largiri solet
Brevis hora, et rursus possidenti demere.

50. *Philemon.*

Sæpe hodie qui vix a se porcebat famem
Postridie alios aluit larga alimonia :
Et rursus hodie qui thesaurum repererat
Postridie omnem rem suæ amisit domi.

51. *Incertus.*

Habent superba dona Fortunæ metum.
Rebus negata fulgidis securitas,
Tutumque hominibus nîl et excelsum simul :
Aut livor illud, aut edax sternit dies,
Summum ad gradum cum claritatis venerit.
Mediocritatis tutior possessio,
Per quam nec aliquis premitur afflictus solo,

Nec se invidenda tollit in fastigia.
 Nam qui minore volvitur spatio cadens
 Multo facilius damna dissimulat sua.
 Majore moles vasta cum strepitu ruit.
 Invidia claris semper est rebus comes,
 Et cum favet Fortuna captatum venit.

TITULUS CVI.

DE ILLIS QUI FORTUNATI SUNT INDIGNE.

1. *Euripides Bellerophonte.*

Fidens honore spiritus tumidos geris.
 Ah moriar: alium cernere haud tanti est jubar
 Ut honore plenos tuear indigno malos.

2. *Idem Dictye.*

Jam sæpe vidi, sæpe et indigne tuli
 Bonos sequentes moris exemplum mali
 Sermone cum certamen irato strepit.
 At illud ingens visu et auditu nefas
 Aliquem tacentem probra pejorum pati.

3. *Idem Æneo.*

Fortuna, amici, cum malos nimium fovet,
 Illi insolentes, liberi pœnæ metu,
 Quicquid lubido dictat audacter patrant.

4. *Idem Supplicibus.*

Res permolesta est maxime optimatibus
 Cum dignitatis flore vir splendet malus,
 Qui vilis ante jam trahit lingua tribus.

6. *Ibidem.*

Heu cum malorum vota fortunat Deus,
 Ut insolescunt velut id æternum foret?

5. *Idem Helena.*

Feliciores sæpe perversi probis.

7: *Idem Temenisi.*

Egregia sæpe semet exserere indoles
Duro malorum pressa dominatu nequit.

8. *Menander Incito.*

Si quis Deorum jam mihi dicat, Crato,
Ubi vitam functus fueris vives denuo,
Et fies quidvis, hircus, aut canis, aut ovis,
Equus, homo denique: nam revivendum tibi est:
Ita fata sciscunt: opta quam vitam velis:
Dicturus videor illico, Fac me quidlibet,
Dum ne hominem facias. Unum id animantum omnium
Sine merito habet fortunam aut infortunium.
Equorum ut quisque fortis est, curatius
Habetur alio. Velox in pretio canis
Majore est, quam projectus ingluvie atque iners.
Generosus fruitur gallus præcipua dape,
Atque ultro ignavus alter potiozem timet.
Homo si quis est bene natus, eductus probe,
Caste moratus, nullum pretium hoc seculo est.
Primas in vita habet assentator, alteras
Calumniator; at malignus tertias.
Quanto asinum fieri satius quam intuerier
Pejores se pollucibilius vivere!

9. *Theognis.*

Sæpe repulsa bonos sequitur; stultosque malosque
Circumstat studiis obsequiosus honor.

10. *Idem.*

Divitias dat sæpe malis Deus: at nec amicis
Ulla, nec hinc ipsis nascitur utilitas.
Perpetuus virtutis honos. Vir pectore forti
Incolumes terras præstitit et populos.

11. *Sophocles Alete.*

Malos profanis prosatos genitoribus

Florere rebus prosperis visu grave.
 Stirpem bonorum rursus ingenio probo,
 Malis subactos, cladibus mersos premi.
 Disponere aliter cura debuerat Deum
 Mortalium res : nam pios decuit palam
 Bona largitate consequi cælestium :
 Contra scelestos paria criminibus suis
 Supplicia aperte luere Dīs ultoribus :
 Ita res secundas nemo jactaret malus.

TITULUS CVII.

DE ILLIS QUI INDIGNE MISERI SUNT.

1. *Menander.*

Nil æque cerno invitus ac rectam indolem
 Implicitam vitæ tristis ægrimonia.

2. *Idem.*

Nil miserabilius quam cum animus juris tenax
 Senecta ætate sentit fati injurias.

3. *Idem.*

O Fors quæ rerum gaudes multiplici vice,
 Tibi iste magnam casus invidiam facit,
 Injusta quod justum hominem exercet calamitas.

4. *Alexis.*

Fortunam mente esse orbam jam constat mihi :
 Aliter vir nunquam talis infelix foret.

5. *Antiphanes.*

Me miserum, quam illud iniquum atque intolerabile est,
 Fortuna cum desciscit, et mores manent!

6. *Euripides Heraclidis.*

Quanto sit altum stemma fortuna minus,
 Jam video demum. Nam bono exorti patre
 Isti laborant undique indignis modis.

7. *Menander Olynthia.*

Quam vero iniquum est, cum quid molitur boni
Natura, tum Fortunam id intervortere!

8. *Idem.*

Multos jam vidi quos malos necessitas
Finxit miseriis, cum non essent ejusmodi
Suapte ingenio.

TITULUS CVIII.

EVENTUS RERUM FORTITER NOBIS FERENDOS
ESSE, UT QUI HOMINES SIMUS ET VITAM
SECUNDUM VIRTUTEM INSTITUERE
DEBEAMUS.

1. *Philemon Sardinio.*

Lamenta nostris si mederentur malis,
Et possent fletu deliniri miseræ,
Auro licerent contra et pluris lachrymæ.
Nunc non attendit luctum res, nec respicit:
Sed plores seu non plores, insistit viam.
Quid proficis? nec hilum. At interea tamen
Ut arbor poma, sic dolor lachrymas parit.

2. *Idem.*

Ego ob res istas doleo vehementer quidem,
Sed præ dolore sapere non cesso tamen.
Hoc est quod me hominem præstat, hoc me sospitat.

3. *Euripides Antigona.*

Laxare habenas parce tristitiæ, memor
Sæpe ex dolore gaudium mortalibus
Et ex malorum segete progigni bona.

4. *Charemon.*

Ex re pusilla, qui sapit, nunquam dolet.

5. *Menander.*

Forti animo ferre fortunæ aude amentiam.

6. *Idem.*

Non minus adversa fortiter quam prospera
Tolerare debet animus vere nobilis.

7. *Philemon Corinthia.*

Si mala novisses, quæ alios implicitos tenent,
Libens haberes, Nicophon, quæ nunc habes.

8. *Idem Paupere sive Rhodia.*

Moriendum si esset omnibus qui non habent
Quod animus optat, esset moriendum omnibus.

9. *Diphilus Adelpis.*

Vir bone, miserias disce mortalis pati,
Ut quod necesse est, et non ultra, sis miser:
Nec mala jumento ibimet accersas tuo.

10. *Philippides Philadelphis.*

Here, si qua tibi unquam calamitas e venerit
Feres facilius dicti memor Euripidis:
Felix ab omni parte nemo usquam est homo:
Tum vero e multis esse te unum existima.

11. *Euripides Hypsipyle.*

Adverte quod te mulier admonitam volo:
Cunctis hominibus hæret assiduus labor,
Sepelire prolem, quærere iterum liberos,
Tandem interire. Graviter has tolerat vices
Mortalium gens: attamen fatum jubet,
Ut plena segetis arva, sic vitam meti;
Ut hic sit, ille non sit. Hæc quorsum attinet
Lugere, quæ Natura nos cogit pati?
Quicquid necesse est ferre nec habendum grave est.

12. *Idem Hercule Furente.*

Quicumque nescit genere mortali satus
Quo ferre iniquam debeat sortem modo,
Nec tela ferat hic stantis advorsum viri.

13. *Idem Antigona.*

Quicumque casus atque fortunæ vices

Ratione tolerat, hic minus multo est miser.

14. *Idem.*

Fer quas agitat Fortuna vices :
Sine Dī portent fluctusque ratem.

15. *Idem.*

Mortalis id fer omne quod mortalium est :
Homo ne poscas cælitum vitam tibi.

16. *Idem Hippolyto Coronato.*

Fer te : nec tam graviter jacta
Corpus, alumna.
Levius morbum tolerare dabunt
Animus constans et blanda quies.
Homini misero esse necesse est.

17. *Idem Alexandro.*

Commune mori : sed rite malum
Commune pati, sapientis opus.

18. *Idem Alcmena.*

Adversa recte ferre generosum decet.

19. *Idem Æolo.*

Pati necesse est : at quod immittunt Dei
Bene ferre quisquis didicit, is vere sapit.

20. *Idem Bellerophonte.*

Nam neutiquam hominem rebus irasci decet :
Nīl quippe curant. Vertere at in usus suos
Quod casus offert, optimum ac tutissimum est.

22. *Idem Helena.*

Dolenda pateris. Video. Tentandum tamen
Ut facile toleres quod jubet necessitas.

23. *Incertus.*

In cælites vim non parare est optimum,
Sed amare fatum. Vetita qui nimium cupit,
Sæpe et paratis rebus excussus jacet.

24. *Idem Menalippa.*

Quicumque didicit dura mortalis pati,

Hic jure sapiens et gravis censebitur.

25. *Idem.*

^b Evenit illud, quod solet multis, tibi :
Qui plus cupiscunt, parta non custodiunt :
Sua hos aviditas sæpe in exitium trahit.

26. *Bacchylides.*

Unum iter felicitatis, unus homini terminus,
Tristibus curis soluto corde vitam ducere.
At quibus mentem perurunt mille sollicitudines
Anxiæ semper futuri, nec quiescunt noctibus,
His gravi labore pectus flagrat et nil proficit.

27. *Scriptor aurei carminis.*

Mortali generi quos dat Fortuna dolores,
Partem ferre datam, nec succensere, memento.

28. *Antiphanes Auriga.*

Viro vir illud interest : alter malo
Affectus id dum jactat accendit magis :
Alter succollans fert minore incommodo.

29. *Idem.*

Generosus qui sit, æque fortunam ferat :
Namque esse infortunatum cujusvis puto :
Adversa recte tolerare, id vero viri.

30. *Menander Canephoro.*

Infortunia

Inopina fugere non est in nostra manu.

31. *Idem.*

Decenter ferre damna et res improsperas,
Sapientis est officium : non ducta retro
Superciliorum nube clamare, ah dolor,
Sed quicquid sors indixit constanter pati.

32. *Idem Plocio.*

Dispelle procul a vita mœstitudinem :

^b Refer ad Tit. X.

Breve atque angustum nimis est hoc quod vivimus.

33. *Philemon.*

Here, persæpe homines graviora efficiunt mala
 Ipsi sibi ipsis quam sunt ea suapte vi.
 Excessit vita natus aut mater puta,
 Aut proxima aliquis ex necessitudine:
 Id si quis sic accipiat: "Nempe obiit diem
 Homo natus," quantum fuerat tantumdem est malum:
 Quod si sic: "Periit: non tuebor amplius,
 Heu vita invita:" qui ista secum deputat
 Is ad malum alia sibi consarcinat mala.
 At qui rationis cuncta ad arbitrium vocat,
 Is quod dolet deducit, retinet quod juvat.

34. *Idem.*

Tam subito imbellis factus? nam ne nescias,
 Non fortitudo est ista, verum imbellia
 Animi impotentis ferre mœstitudinem.

35. *Idem.*

Multa in familiis multis eveniunt mala,
 Recte ferendo quæ vortuntur in bonum.

36. *Apollodorus.*

Grave est quidem Fortuna: grave: veruntamen
 Illam perferre recte decet ut sarcinam.

37. *Philemon.*

Hoc alius alio præstat, quod constantius
 Bonam malamque didicit fortunam pati.

38. *Menander Androgyne.*

Casus futuros par est opperiri
 Mortalem natum. Nam nihil est statarium.

39. *Philemon.*

Si noveris homo quid sit, sat felix eris.
 Interiit aliquis: ne sit cordolium tibi:
 Hæc peperit, hæc non peperit: est alius miser:
 Hic tussit: ille plorat: hæc fert omnia

Natura secum. Tu tantum luctu abstine.

40. *Sotades.*

Injuria quem temporis improbi lacessit,
Hoc quod cupiat non fieri ferendo vincit.

41. *Menander Mulierum osore.*

Sin quicquid dolet

Excernas semper, tibi nec contra compares
Quod est utibile, jam tolerando non eris.

42. *Idem Bæotia.*

Multa ardua

In rebus est reperire. Sed potius vide
An non et aliquid commodi secum ferant.

43. *Euripides.*

Sapientium hoc est atque cordatûm virûm
Nunquam malis in rebus irasci Deis.

44. *Menander Mulierum osore.*

Quicquid molestum, quicquid adversum accidit
Tecum ipse spectas et connives ad bona:
Atqui nihil usquam, Simyle, invenias boni,
Cui nulla malorum se admiscuerit portio.

45. *Idem Auriga.*

Quorum in fortuna causa est non in moribus,
Ea fortiter tolerare generosum decet.

46. *Idem Eunucho.*

Nec Dîs rebella, nec tempestates novas
Accerse, ferre quod necessum est id feras.

47. *Alexis Syracusio.*

Ut video, mala

Facilius tolerat quisquis non obnititur.

48. *Menander.*

Nemo quem infortunio
Dî mactant, animum protinus despondeat.
Forsit alicujus hinc boni erit occasio.

49. *Bacchylides.*

Nam quid levat tandem mala
Quassare corda luctibus?

50. *Philemon.*

Nullum invenire est uspiam mortalium
Mala qui non sit sensurus aut jam senserit.
At qui quod fert Fortuna quam minimi facit,
Utrumque, et plus sapit, et est fortunatior.

51. *Sophocles.*

Quod casus offert ponere ex usu suo,
Non gemere Fortunam, aleatoris boni est.

52. *Alexis Philotragædo.*

Sapientis est consulere fortunam boni.

53. *Sophocles Phædra.*

Nemo, mulieres, dedecus vitaverit
Cui destinata sunt mala imperio Jovis.
Morbos ferendum est quos Deum mittit manus.

54. *Incertus.*

A. Responsa quæ fers a Dei penetralibus?
B. Bona: quippe quamvis tristia, ad finem bonum
Quæ deriguntur, fausta recte dixerim.

55. *Sophocles Ajace.*

Bene ominare: nec mala apponens malo
Remedia, clades ipse congemina tuas.

56. *Idem Acrisio.*

Ne metue, mulier: multa quæ in somnis mala
Apparuerunt nocte, lenivit dies.

57. *Menander.*

Mali nil equidem es passus ni præ te feras.

58. *Sophocles Tereo.*

Hæc dura, Procne, fateor: interea Deum
Decreta placide ferre mortales decet.

59. *Homerus Odyssea.*

Stat mihi mens animi non immemor ante malorum.

Ib. *Ibidem.*

Aliis accedat et istud.

•TITULUS CIX.

BONAM FORTUNAM PROFERENDAM ESSE,
MALAM VERO CELANDAM: ET REBUS
PRÆSENTIBUS RECTE UTENDUM.

1. *Pindarus.*

Qui te labores quæve cura exerceat
Extraneis pandas cave.
Benigna si quid dulce sors donat tibi
Id publice ostendas licet,
Dum triste si quid numen immisit Deum
Cures tenebris condere.

2. *Sophocles Tyro secunda.*

Malum quod urget spargere in vulgus cave:
Debetur etenim luctibus silentium.

5. *Diphilus.*

O quam molestum est ubi quem sollicitudines
Mordent, tum quemvis testem cogi admittere.

3. *Menander Supposititio.*

At medius fidius narras stultitiam haud levem,
Testatas malle quam latentes miserias.

4. *Idem.*

In hoc situm est
Casum prudenter ferre, si solus feras,
Nec tua denudes aliis infortunia.

6. *Euripides Œdipo.*

Vulgare casus asperos, vecordiæ:
At quod ferendum est ferre-clam, sapientiæ est.

•Sequitur heic in editionibus Stobæi Titulus Περὶ Μικροψυχίας, id est, De Pusillanimitate: sed sine versibus; et in manuscriptis non exstat is Titulus.

7. *Idem Cressis.*

Grave est miseriis atque dedecore opprimi :
 At ferre si sors jubeat obducto mala
 Clependa velo, fama ne in vulgum exeat
 Turbæque pariat hosticæ ludibrium.

8. *Idem Scyriis.*

Meminere damna tegere, qui sapiunt, sua.

TITULUS CX.

DE SPE.

1. *Linus.*

Omnia sunt speranda, nihil sperare negatum :
 Nam nihil est quod non valeat divina potestas.

2. *Apollodorus Pueris.*

Non debet animus desponderi in miseriis,
 Sed exspectanda sunt meliora in posterum.

3. *Euripides Inone.*

Spe semper aliqua, qui sapit, vitam fovet.

4. *Menander.*

Infortunato spes salutaris Dea est.

5. *Euripides Inone.*

Nec tibi remittat fræna Fortunæ favor,
 Adversa nec spem pectori excutiant tuo.

6. *Hesiodus Operibus.*

Sola sed intactis spes in penetralibus hæsit
 Margine pressa cadi, nec se projecit in auras
 Evolitans; quippe illa cadum jam clauserat ante.

7. *Euripides Hercule Furente.*

Etiam calamitas ipsa lassari solet.
 Nec semper aer tristibus flabris gemit :
 Nec cui beate nunc, et olim sic erit.
 Perpetua rebus imminent divortia.

Longe optimus qui sperat. At qui ignavia
Despondet animum, nullius pretii est homo.

8. *Menander Nauclero.*

O Jupiter supreme, spes quantum est mali?

9. *Idem Fidicina.*

Adeo molesta res est exspectatio.

10. *Archilochus.*

Nîl supra spem collocatum est, nîl futurum quod neges,
Nîl quod admirere. Quippe cœlitum summus pater
Noctis excivit tenebras in mero meridie
Sole se condente magno cum metu mortalium.
Inde nîl sperare vetitum : nîl quod exsuperet fidem :
Nulla jam miranda nobis amplius spectacula,
Nec suas si forte delphin horrido migrans mari
Cum feris mutet latebras : hisque telluris solo
Carius sit æquor, illum celsa delectent juga.

11. *Theognis.*

Tantundem plerunque valent spes atque periculum,
Mortali generi numina dura duo.

12. *Idem.*

Omnibus e Divis mortalibus una favet Spes.

13. *Euripides Supplicibus.*

Spes dira pestis sæpe concordēs diu
Commisit urbes spiritu nimio tumens.

14. *Sophocles.*

Spes namque multos sola mortales alit.

15. *Theocritus.*

Batte, animis opus est : melius nam forsan erit cras.
Spes sequitur vivos et functos morte relinquit.
Imbriferas hyemes modo dat, modo Jupiter aufert.

16. *Euripides Hypsipyle.*

Nîl est supra spem. Cuncta sperari data.

17. *Bion.*

Hæc mihi trita via est. Heic qua descendere clivus

Incipit, æquoreo rēsidens in littore canto,
 Te surdam, Galatea, vocans prece. Blanda tamen spes
 Me fovet ad summam non dimittenda senectam.

TITULUS CXI.

DE INSPERATIS EVENTIBUS.

1. *Euripides.*

Spes, nate, volucres sequeris, at non te simul
 Fortuna: vultus illa multiplicis Dea est.

2. *Idem.*

A. Ne spes inanes fletui opponas meo.
 B. At multa nec sperata proveniunt tamen.

3. *Patrocles.*

En nunc ut illa verba tot tam grandia
 Fortuna in arctum tam repens compegerit.
 Quid ergo sævo jurgii certamine
 Minamur aliis magna mortales mala,
 Manu exsequenda cuncta dum confidimus
 Prorsum tuentes? interim non cernimus
 Quas calamitates casus a tergo ferat.

4. *Euripides Protesilao.*

Spes vana multis sæpe quos lactat nocet.

5. *Idem Œdipo.*

Plerumque nec sperata delectant magis
 Quam quæ sibi antecepit expectatio.

6. *Idem Medea, et alibi.*

Spem præter eunt vi multa Deûm:
 Non proveniunt credita quamvis:
 Insuperatis reperere viam.

7. *Idem Alcmena.*

Fortem indue animum. Sæpe sunt a Dīs bona
 Exorta hominibus unde non speraverant.

8. *Idem Alexandro.*

Spem præter, Hecuba, res agunt hominum Dei,
Nunquamque eadem fata devolvunt via.

9. *Idem Bellerophonte.*

Spem præter omnem mille sunt rerum vices:
Multos remisit sospites mare naufragum:
Multi minores hostico in certamine
In res secundas rursus enisos vides.

10. *Menander.*

Nefas viventem fari, hoc mihi non accidet.

11. *Idem Enchiridio.*

Quicquid evenit
Inexpectatum, mentem id homini expectorat.

14. *Homerus Odyssea.*

Multa cadunt, vox ut vetus est, os inter et offam.

15. *Theognis.*

Spe melius nobis succedere multa videmus:
Consilia eventu multa carere suo.

16. *Solon.*

Omnia confusis sunt plena tumultibus, et quo
Exeat inceptum non videt auctor opus.
Hinc qui sollicite momenta expendit agendi,
Imprudens magnis luctibus obruitur:
Et temere aggressis, divino munere, felix
Exitus absolvit non bona consilia.

TITULUS CXII.

NON ESSE GAUDENDUM OB ALIENAS
CALAMITATES.

1. *Menander.*

Aliena nunquam te delectet calamitas:
Nam cum fortuna difficilis luctatio est.

2. *Idem.*

^d Non esse edendum in vulgus infortunium,
Quin potius occultandum mea sententia est.

3. *Euripides Inone.*

Infelicibus

Ne durus esto, te quoque esse hominem memor.

4. *Idem Andromeda.*

Aliena nunquam nam mala irrisi, timens
Nequid mihi olim eveniat ipsi humanitus.

5. *Ibidem.*

Ne sis insolens

Ego si miser sum. Facile tu fias idem.

6. *Alexis Milesia.*

Homo sum. Humani si quid alienum arbitrer
A me, nec miseros sublevem; haud sapiam probe.

7. *Hesiodus Operibus.*

Ne cui pauperiem mortalia corda domantem
Objectes, quando dono datur illa Deorum.

8. *Sophocles Ajace.*

Dic, optio si detur, utrumne eligas,
Ut per te amicis male sit ac tibi sit bene,
An ut doloris comiter partem feras?

12. *Æschylus Agamemnone.*

Mala namque omnes gemitu faciles
Aliena sequi: sed non penetrat
Jecur atque animi secreta dolor.
Sic ut fingant gaudia, vultum
Licet invitum gaudere jubent.

13. *Philemon Retegente.*

Quod si quis salve dicat mœrenti obvius,
Salvere voce reapse flere eum jubet.

^d Refer ad Tit. CX.

TITULUS CXIII.

INFORTUNATOS OPUS HABERE CONDOLENTIBUS

1. *Euripides Œneō.*

Non tempus usque est. Attamen miseros juvat
Iterare luctus sæpe narrando suos.

2. *Idem Andromeda.*

Junge dolorem. Nam qui pariter
Lachrymant, miseros ex parte levant.

3. *Idem Inone.*

Agreste, lachrymas rebus alterius malis
Negare.

4. *Idem Inone.*

Dulce est amicis posse lætari simul :
At si, quod absit, ingruat sors durior,
Solatium est spectare vultus benevolos.

5. *Idem.*

Medicina nulla luctibus sævis datur
Præter boni et faventis alloquium viri.
At quisquis illo solus ægrotans malo
Cor ipse concit atque demulcet suum,
Si nunc levatur onere, cras duplum gemit.

6. *Callimachus.*

Insidunt levius mortali corde dolores,
Et de triginta partibus una perit,
Cum fidi in comitis gremium, vel denique surdos
Cum temere in ventos se dolor exonerat.

7. *Apollodorus Lacæna.*

Ita est miseræ ingenium, ut vice sit gaudii
Cum lamentari apud eadem patientes licet.

8. *Sophocles Ajace.*

At vos, amici, namque in hoc adveneram,
Si quam potestis ferte celerantes opem :

Cedunt amicis facile qui se sic habent.

9. *Menander.*

O Dercippe et Mnesippe, cum convitiis
 Excepti, aut cum vexati sumus injuriis,
 Præsidium nobis tunc amici sunt boni.
 Nam dum dolere sine metu ludibrii
 Licet, atque adest qui ferat id familiariter
 Societque luctum, tanto quisque tempore
 Levatus conquiescit a sensu mali.

10. *Philemon.*

At quid rei est quod ille me visum cupit?
 An, ut dolentes in valetudinario,
 Apparuit cum medicus, subito dedolent,
 Ita tristitate et mœstitudine obsitus
 Cruciatum minus amicum præsentem intuens?

11. *Menander.*

Amici sermo grata res mœrentibus.

12. *Sophocles Thyeste.*

Hæc est voluptas maxima ex sermonibus
 Oblivionem induere præsentis mali.

13. *Menander.*

Infortunatis maximum solatium est
 Juxta videre qui commiserescant sui.

14. *Idem.*

Cuicumque affectum est corpus, ei medico est opus:
 At cui laborat animus, is amico indiget.
 Benevolus amicus medicus ægrimonix est.

15. *Incertus.*

Salubre blanda alloquia mœrenti viro:
 At si nimis desipiat, objurgatio.

17. *Philippides Olynthiaco.*

• Sane haud difficile est ægrotanti dicere

Vegetum valentem, Ne tam te habeas molliter,
 Et castigare pugilem cum a pugna vaces :
 At ipsum depugnare non æque est facul :
 Aliud disserere est, aliud rem sentiscere.

TITULUS CXIV.

FACILIUS ESSE ALIUM ADMONERE QUAM SE IPSUM.

1. *Philemon Siculo.*

A medicis argumentum est in promptu situm,
 Præcepta videas quos dare invalentibus
 Victus severi, at ipsi si in morbo cubent,
 Eadem illa facere quæ aliis interdixerant.
 Credo una nolunt dolor esse et curatio.

2. *Idem Subsessore.*

Consulere facile est : facile non est exsequi.

3. *Euripides Almena.*

Aliena cuncti rectius multo solent
 Dijudicare quam sua ipsorum mala.

4.

Venerare divos ne sit ejus, Phædime,
 Tibi periculum facere, et e re discere
 Consilia quanto demus aliis facilius.

5. *Incertus.*

Facilius est consulere quam bene perpeti.

6. *Sophocles Oileo.*

Plerumque magna præditos sapientia
 Tales reperias iste se qualem gerit.
 Consilia bene dant rebus aliorum malis :
 At ubi levis fortuna mutato impetu
 Crudeli in ipsos verberare intonaverit,
 Ibi illa cuncta pulchra præcepta excidunt.

7. *Euripides Alexandro.*

A. Scio : sed dolores tempore inflecti decet.

B. Decet : at monere levius est quam perpeti.

8. *Idem Æolo.*

Eheu dolorem quis malis tantis neget?
Quis audiens tantum ista fletu temperet?

9. *Moschio.*

Celebre inter homines illud est dictum vetus :
Consilia nullus est labos aliis dare :
At ipse si lædaris animose id pati,
Onus profecto est omnium gravissimum.

TITULUS CXV.

LAUS SENECTUTIS.

1. *Euripides Phœnissis.*

Eteocles, audi : nonnihil fert commodi
Senecta secum. Multa quæ membris virens
Nescit juvenus monstrat experientia.

2. *Idem Bellerophonte.*

Nate, efficaces hinc quidem juvenum manus,
Sed plus senes prudente consilio valent.
Rerum magistra quippe multarum dies.

3. *Idem Erechtheo.*

Seniores quære consuetudines :
Solis dicatam risibus lasciviam
Contemne. Brevis est flos voluptatis malæ.

4. *Menander.*

Auferre nobis alia cum soleat dies,
Prudentiam constabit et corroborat.

5. *Euripides Melanippa.*

Antiqua fatur dictio : juvenum quidem
Plus opera, sed consilia plus pollent senum.

6. *Idem Peleo.*

Plus, nate, senium corde juvenili valet
Maturitate mentis et vi consilii,
Inscitiamque vincit experientia.

7. *Alexis Demetrio.*

Ex parte vinó non male assimilaveris
 Humanum ingenium : namque uti vinum novum,
 Ita juvenis animus opus est ut deferbeat
 Et despumando ducat aspritudinem :
 Inde ubi redierit ad sese et consederit,
 Perpetua placeat lenitate in posterum.

8. *Sophocles Tyrone.*

Senium diesque longa res multas docent.

9. *Crates.*

Senectam ætatem quid mihi ut malum exprobras?
 Quam non apisci vitæ pretio constitit,
 Quam cuncti concupiscimus : at cum venerit,
 Toleramus ægre. Tam ingrato ingenio sumus.

Ib. *Incertus.*

Vitæ cupido maxime tentat senes.

10. *Æschylus.*

Senium juvena juris observantius.

5. *Callimachus.*

Ille senectutis tempora lætus agit,
 Ætas quem puerilis amat, velutique parentem
 Deducunt juvenes limen adusque manu.

12. *Euripides.*

Curare juvenum possumus vitam senes,
 Et ea vicissim accipere quæ juvenes habent.

13. *Hippothoon.*

Serta senectutis cani sunt pauca loquentes.

14. *Idem.*

Senio leonis cedit hinnulei vigor.

15. *Antiphanes.*

Multum senectus ad consiliandum valet,
 Quoniam res vidit atque didicit plurimas.

16. *Sophocles Thyeste.*

Quamvis senex sim. Nam senectutem solent

Consilia recta mensque callidior sequi.

28. *Idem.*

Corpus senile sopiunt motus leves.

TITULUS CXVI.

VITUPERIUM SENECTUTIS.

1. *Mimnermus.*

Hunc qui pulcher erat quondam, cum canuit ætas,
Jam sua nec soboles, jam nec amicus amat.

2. *Euripides Glauco.*

Heu quam senectus multa fert secum mala,
Nec est ut ævi spatia producat senex.

Ib. Idem.

Non longa multis vita projecta est malis.

3. *Idem Andromacha.*

O quam senectus multa fert incommoda.

4. *Idem Æolo.*

O quam vetusta hæc veridica sententia est :
Omnes senili ætate plebs tantum sumus
Umbraeque rerum somniumque imagines :
Cum nos putemus sapere mens nobis abest.

5. *Idem Enomao.*

Inominatam qui senectutem assequi
Mortalis optat, non sibi bene consulit :
Nam longa vita mille mœstias parit.

6. *Idem.*

Quanta, senectus, spe boni homines allicis?
Ad te venire nemo non avide cupit,
Sed vota damnat sua, periculum qui facit,
Quam nil deterius exstat ætate gravi.

7. *Idem Melanippa.*

Vox est senex et umbra, præterea nihil.

8. *Menander.*

Molesta longa vita est : o senium grave,
 Quam nihil omnino fers boni viventibus,
 Mala multa et luctus. Attamen te attingere
 Optamus omnes atque concupiscimus.

9. *Idem Æraria.*

Sene est amante nihil infortunatius,
 Nisi forte amator alter æquævus senex :
 Nam qui ea potiri concupiscit a quibus
 Ipsum arcet ætas, quomodo non sit miser?

10. *Theognis.*

Non ego pauperiem metuo, nec deprecor hostes
 Qui nomen celebrant per maledicta meum :
 Sed me flere jubet fugiens formosa juvenas,
 Et veniens tremulo curva senecta gradu.

11. *Idem.*

Hei mihi pubertas dulcis, tristisque senectus,
 Quod fugit illa a me, quod venit ista mihi.

12. *Pherecrates.*

O quam senectus tristis es mortalibus
 Et tædiosa, vel ob hoc præter cætera,
 Quod cum deficiunt vires ac valentia
 Sapientiam tum primum nos doctum venis.

Ib. *Idem.*

Frustra me ætatis huc jam provectum incitas
 Ut me tricosis implicem negotiis.
 Ego me cum florerem annis præviridantibus
 Sapere putabam insipiens, et quæque ut mihi
 Se dabat in mentem res extemplo erat in manu :
 Nunc sapere mihi concedit extima ævitas.

13. *Antiphanes.*

Vino persimilis ætas est mortalium :
 Utrumque acescit minimo cum superest sui.

14. *Idem.*

Senectus veluti stabulum est : nam quicquid mali
Humana recipit vita, in illam confluit.

15. *Idem.*

Aram malorum jure senectutem voces :
Namque ad eam sese recipit quod ubique est mali.

16. *Idem.*

Eheu! senectus, qui tibi maledicere
Quærent, materiam his quam suppeditas uberem?

17. *Philemon.*

A. Syra, heus Syra. *S.* Hem! quid me vis? *A.* Ut vero vales?
S. Nunquam istud percunctare senem si videris
Anumve : quippe liquido non recte valent :
Hoc superindictum quadrat : e re sit mori.

18. *Herodes Mimiambis.*

Languore curvat me senecta detractum,
Nec me magis quam corpus umbra dimittit.

19. *Alexis.*

Jam mea versatur vita circa vesperam.

20. *Menander.*

Molestum pecus est desidens domi senex.

21. *Herodes Mimiambis.*

Emensus ævi sexies decem soles,
O Grylle, Grylle, moritor et cinis fias :
Cæcum est quod hæc post spatia restat ætatis.
Nam jam retusus ipse fulgor est vitæ.

23. *Antiphanes Epiclero.*

Senectus quam tu es omnibus mortalibus
Amabilis et cupita ; sed cum veneris,
Infesta, tædiosa! benedicit tibi
Nemo : qui sapiunt differunt te pipulo.

24. *Herodes Miambis.*

Mulier, hebescit, cum nives caput spargunt,

Et mentis acies.

25. *Chæremon.*

Ad temperandam non valent iram senes.

26. *Incertus.*

Nemo res patrias abligurivit senex,
Aut æs nequitia exhaustit, aut meretriculam
Redemit, aut in jus iit ob fractas fores:
Adeo frugi est senectus, et misera est tamen.

27. *Menecrates Samio.*

Quærimus absentem: præsentem plangimus: et quæ
Ventura est nobis sola senecta placet.

28. *Incertus.*

Longa calamitas nulla major est vita.

29. *Sophocles Scyriis.*

Adsunt senectæ multa simul incommoda,
Mens vana, cura inefficax, labor irritus.

30. *Sophon.*

Tabe corpora macerat
Tædiosa senectus.

31. *Crates.*

Me tempus incurvavit, egregius faber,
Sed qui imbecilliora reddit omnia.

32. *Diphilus Puteo.*

Amice, tempus pravus est quidem artifex
Reformans omnia in deteriores statum.

33. *Mimnermus Nannis.*

Immortale malum tibi dat, Tithone, senectam
Juppiter: ipsa minus Mors, mihi crede, malum est.

34. *Ibidem.*

Ac veluti subito somnia prætereunt,
Sic et pulchra juventa: malis onerata senectus
Impendens capiti foeda supervolitat,
Contemptumque odiumque ferens ingloria, circum
Cum noxa mentem volvitur atque oculos.

35. *Apollodorus Lacæna.*

Annos seniles ne, Philine, spreveris,
 Ad quos pervenies et tu vivendo diu.
 Sed unum est in quo a vobis patres vincimur:
 Nam si qua in re minus indulgemus, illico
 Audimus, Non fuisti juvenis tu quoque?
 At contra genitor nato morigero minus
 Haud est ut dicat, Non fuisti et tu senex?

36. *Euripides Phænicæ.*

Quantum es mali, senecta, te gestantibus!

37. *Idem Andromachæ.*

Facit remissos languor ætatis senes,
 Sed et molestos morbus iracundiæ.

38. *Idem Æolo.*

Aut dona Veneris abdicant ultro senes,
 Aut senis amores ipsa fastidit Venus.

39. *Sophocles.*

At nemo vitam tantum amat quantum senes.

TITULUS CXVII.

PRUDENTIAM SENECTUTIS TOLLERE MOLESTIAM,
 IPSAMQUE EFFICERE MULTA REVERENTIA
 DIGNAM.

1. *Incertus.*

Boni senectus comis accessu viri.

2. *Anaxandrides.*

Non est senectus, ut tu, pater, existimas,
 Onus adeo difficile: sed qui fert eam
 Minus decore, ipse impedimentum est sibi.
 At contra facilem reddit ac tractabilem,
 Qui placide illius moribus se accommodat,
 Tristitiam demens atque apponens gaudium.
 Male qui fert, sibi perpetuam mœstitiam parit.

3. *Sophocles Eriphylæ.*

Famam senilem crede tutandam tibi.

4. *Idem.*

Non est senecta quæ sapit grandævitas
Cui mens relucet pasta divina die.
Ingens hominibus quæstus est prudentia.

TITULUS CXVIII.

DE MORTE, ET EAM ESSE INEVITABLEM.

1. *Æschylus.*

Nescit Deum Mors una muneribus capi:
Non sanguis illi, non merum templo fluit,
Non dulce resonat cærum, aut aræ calent.
Hanc quippe solam Suada non novit Deam.

2. *Homerus Iliade.*

Quærere oves pretio possis, et buccera sæcla,
Et tripodas claros, et equos cervice jubata:
At non vita potest ulla ratione parari
Cum vallata semel migrârit dentibus ora.

3. *Philetas Mercurio.*

Qua remeare via
Non licuit cuiquam, penetravi limen ad Orci.

4. *Incertus.*

Infernas ad Ditis aquas vox transit inanis:
Triste silent umbræ: caligant lumina nocte.

5. *Simonides.*

Et divitias et virtutes
Consumit iners una vorago.

6. *Idem.*

Mors et fugacem persequitur virum.

7. *Sositius.*

Post animæ fugam
Dissolvitur corpus relictum.

8. *Euripides Ægeo.*

Morti debitus

Etiam laborum qui sedet liber domi.

9. *Phocylides.*

Omnia mors æquat. Solus Deus imperat umbris.
Et tam pauperibus sedes quam ditibus una est.

10. *Menander Gubernatore.*

At certe venum non datur immortalitas,
Nec si talenta Tantali possederis,
Sed occubandum est: illa linquenda alteri.

11. *Sophocles.*

Corpus senile sopiunt motus leves.

12. *Incertus.*

Mortalis amens qui nimis mortem timet:
Fortuna totum hoc verset arbitrio suo:
Suprema nam cum venerit vitæ dies,
Jovis ipsa templa si petas, nulla est fuga.

13. *Anacreon.*

Mihi jam senile canis
Caput albicat capillis:
Abiit decor juventæ,
Seniumque dens fatetur;
Neque grande dulcis ævi
Spatium mihi relictum est.
Ideo subinde mœstum
Gemo Tartarum expavescens.
Mala et horrida est subiri
Jovis inferi caverna:
Neque eo profectus unquam
Potuit pedem referre.

14. *Euripides Alcestide.*

Mortem subire certa lex mortalibus:
Nemo futuræ sortis est tam conscius
Ut polliceri crastinum possit sibi.

15. *Diphilus.*

Cum sis mortalis genitus ne paveas mori.

16. *Aristophanes Polyide.*

Mortem timere maxima est amentia,

Nam fati lex est quicquid est genitum mori.

17. *Posidippus Formica.*

Res inter omnes quas Deos exposcimus

Locum meretur principem immortalitas.

22. *Aristoteles.*

Fato manet quodcumque vitari nequit.

TITULUS CXIX.

VITÆ LAUS.

1. *Euripides Alcestide.*

Frustra precando flagitant mortem senes

Curricula vitæ longa culpantes suæ.

At cum tremente Mors propinquavit pede,

Iterum allubescit vita nec senium grave est.

2. *Idem Oreste.*

Lucis aspectu benigno gaudet et servus frui.

3. *Ibidem.*

Cogit sui homines vita commiserescere.

4. *Ibidem.*

Suavius lucem tueri, quam mori prudentibus.

5. *Idem Iphigenias.*

Juvat hoc tueri dulce mortales jubar,

Apud inferos nil. Qui mori properat, furit:

Modesta melior vita quam pulchre mori.

6. *Sophocles Jobata.*

Nam sacra regna Ditis

Nec ipsa amat senectus.

7. *Idem Acrisio.*

Amare vitam nemo plus senibus solet.

8. *Euripides Hippolyto.*

O lucide æther, Solis o purum jubar,
O quam beatos vester aspectus juvat,
Hominesque miseros pariter, inter quos ego!

9. *Idem Meleagro.*

Mihi vita dulcis: inferum nigra est domus
Cui nemo semel inclusus in lucem redit.
Ego, nata quamvis nobili inprimis domo,
Orcum reformido et velim nunquam mori.

10. *Idem.*

Nil repperiri carius vita potest.

11. *Homerus Odyssea.*

Malim equidem duro rus exercere labore
Paupere sub domino tenuis cui copia victus,
Quam late populos inter regnare silentum.

12. *Sophocles.*

O nate, vita munus est dulcissimum:
Namque homini eidem bis datum non est mori.

13. *Lycophron Pelopidis.*

Mortem remotam poscit ardenti prece
Quemcunque dura clade fortuna opprimit.
At cum supremus volvitur fluctus, redit
Vitæ cupido: non enim satias tenet.

14. *Apollodorus Aberrante.*

Miserabar juvenis olim acerba funera:
At nunc quoties intueor exsequias senis,
Id lachrymo. Nam mox eadem me spectat via.

15. *Alexis.*

Vitæ ultima
Decurrens spatia adhuc cupisco vivere.

TITULUS CXX.

LAUS MORTIS.

1. *Euripides Troadibus.*

Audi tuo animo quod feram solatium :
Hæc esse dico paria, non nasci et mori.

2. *Aristarchus.*

O mors, superbis sola quæ frænum injicis.

3. *Chalcidamas.*

Optima sors homini non edi in luminis oras,
Aut natum subito penetralia Ditis adire.

4. *Theognis.*

Optima sors homini natum non esse, nec unquam
Aspexisse diem flammiferumque jubar.
Altera jam genitum demitti protinus Orco,
Et pressum multa mergere corpus humo.

5. *Neoptolemus.*

Nostra in sponte fores, te protinus eligerem, Mors,
Infestæque licet tibi me profiterer amicum.

6. *Euripides Heraclidis.*

Si quid est apud inferos,
Quod ne sit utinam. Namque si functos nece
Curæ sequuntur atque sollicitudines,
Non video quæ præsidia captemus, malis
Quando remedium creditur cunctis mori.

7. *Sophocles Philoctete.*

Mors ultima est medicina morborum omnium.

8. *Menander Bis fallente.*

Flore in juvenili moritur quem Dî diligunt.

9. *Leonides.*

Ad inferorum regna deducens iter
Securus intra : quippe non concædibus,
Non tortuosis impedita anfractibus,

Sed tota recta, tota declivis via est,
Et inveniri prona vel cæco gradu.

10. *Euripides Philoctete.*

Satis est: jam desine vita,
Ante meas nova quam
Sors populetur opes,
Aut morbo membra fatiscant.

11. *Sotades.*

Mors certa quies omnibus, unicusque portus.

12. *Æschylus.*

Ne, ne tuum, oro, Mors, repellas supplicem:
Tu sola desperata medicaris mala:
A te receptos nullus attingit dolor.

13. *Hypsæus.*

Ætate moritur juvene quem dī diligunt.

14. *Sophocles Trachiniis.*

Hoc me mori debere, non aliud notat.
Nam morte functos nullus assequitur labos.

15. *Astydamas Nauplio.*

Salve: salutis si quid est apud inferos.
Reor esse. Nam quo nullus accedit dolor,
Ibi sat salutis est malorum oblivio.

16. *Ion Agamemnone.*

Absit malis mors ut sua aspiciat mala.

17. *Euripides.*

Homini expedit non esse quam nasci magis.

18. *Idem Phryxo.*

Quis scit morine vivere atque hoc vivere
Quod nos vocamus sit mori? hoc certe liquet:
Morbis laborat vita: qui summum diem
Obiit, miseris pariter et morbo vacat.

21. *Julius Carmine in Bacchum.*

Indecorem vitam laudatæ gloria mortis
Vincit, et egregium tali est occumbere letho.

22. *Euripides Cresphonte.*

Nam nos decebat, celebre cum cœtu, modo
 Lugere genitum tanta qui intraret mala :
 At qui labores morte finisset graves,
 Hunc laude amicos atque lætitia exsequi.

23. *Incertus.*

Ad sacra Junonis matrem Cleobisque Bitonque
 Ut traherent, collum supposuere jugo.
 Felicem populi natûm pietate parentem
 Concelebrant. Gaudens tum rogat illa Deam,
 Ut quæ sors esset fortunatissima natis
 Pro matri exhibito redderet obsequio.
 Ast illi vitam liquere virentibus annis :
 Non igitur felix sors datur illa magis.

TITULUS CXXI.

COMPARATIO VITÆ ET MORTIS.

1. *Simonides.*

Mors quippe longos temporum tractus habet :
 At illud heic quod occupat
 Vita breve est spatium.

2. *Euripides Troadibus.*

Nate, interire non idem est quod vivere.
 Mors quippe nihil est : spes at in vita manent.

3. *Simonides.*

Breve mortalis spatium vitæ.
 Dein clausus homo tellure jacet
 Tempus in omne.

4. *Antiphanes Duplis.*

Nemo unquam, here,
 Moriendi cupidus vitæ imposuit terminum :
 Sed avidos vitæ pedibus Orcus detrahit

Restantes frustra: et epulis a Saliaribus
Opibusque opimis ad sacras sedes rapit.

Ib. *Incertus*:

Contra immortalitatem medicina est fames.

5. *Menander Fratrem amantibus*.

Quam dulce vita est si quibuscum maxime
Cupias ætatem, non tibi soli exigas!

6. *Idem*.

Dulce est mori,

Cui vivere non est ex animi sententia.

7. *Idem Supposititio*.

Hunc credo felicissimum

Qui cum spectarit, Parmeno, placide Deum

Augusta dona, redit eo unde venerat:

Jubar, inquam, Solis publicum, nubes, aquas,

Ignem. Namque annos quamvis centum vixerit,

Eadem videbit: sitque licet ætas brevis,

Tamen istis nihil est conspicari pulchrius.

Mercatum crede tempus hoc quod vivitur,

Cujus visendi peregrinamur gratia.

Forum ibi, tumultus, fures, colloquia, alea.

Abis si primus, hoc viaticior

Divertes melius: eris infestus nemini.

At qui subsistit, is delassatus perit,

Et male senescens aliquam egestatem incidit:

Vexatur, hostes reperit, insidias subit.

Longævus nunquam facili morte fungitur.

8. *Philemon*.

Satius mori quam vivere infeliciter.

9. *Sophocles*.

Non esse præstat quippe quam luctus pati.

10. *Menander*.

Quoties senex est aliquis et victi indigens,

Non durum est mortem oppetere: sed cum facilliter

Vita agitur, tunc utriusque discrimen patet.

11. *Idem Epiclero.*

Tanquam in choro

Non cantant omnes, adstant sed cantantibus

Silere jussi duo, tres, extremo ordine

Nihil nisi numeri. Ita se et ista res habet,

Locum implent alii, vivunt queis vita obtigit.

12. *Euripides.*

Ego si quis antehac captus oculorum orbibus

Pedes per urbem regeret aliena manu,

Non desinebam arguere socordem metum

Quod abstineret morte tantam miseriam.

Nunc quo volutus in meas sententias

En ipse pecco. Misera gens mortalium

Quam cupida vitæ! posteram semper lubet

Lucem tueri, mille quæ vectat mala.

Tantos amores vita hominibus suscitât.

Nam vita quid sit scimus: at mortis rudes

Ideo timemus linquere hoc Solis jubar.

13. *Apollodorus Adelpis.*

† Vita otiosa plena beatitudinis

Si cum otiosis aliis vitam transigas.

Cum simiis ferisque agentem, simiam

Fieri necesse est: o vitam ærumnabilem!

14. *Idem Fidicine.*

Non cuncta Phryx sum, crede. Si vita mihi

Mori esse videam melius, hoc ipsum eligam.

15. *Euripides Erechtheo.*

Mihi illi morte qui pulchra jacent,

Quam vita quorum turpis est, vivunt magis.

16. *Æschylus Ixione.*

Vita notata labe mors illustrior.

† Refer ad Tit. LVIII.

17. *Idem.*

Laboriosa ætate mors felicior.

Non esse melius quippe quam nasci puto,
Si sæva sunt toleranda.

18. *Aristophanes.*

Unde etenim quæso diceretur Dispiter,
Nisi opimus opibus esset? hinc etiam accipe
Quanto infera superent superi divitias Jovis:
Nam si instituas examen, quod plenum est libræ
Vergit deorsum, vacua pars spectat Jovem.
Nec collocare credo mos esset sitos
Subter super unguentatos, vinctos floribus,
Nisi bibendum protinus esset mortuis.
Hinc est eosdem quod beatos dicimus.
Etenim, Beatus, inquit, obiit diem,
Felix ille obdormivit: nîl dolet amplius.
Quin et cruore victimarum Manibus
Tanquam Dîs facimus et sacro libamine
Venerantes, multa nobis ut mittant bona.

19. *Menander.*

Quid mortuus
Boni habeat cum viventes habeamus nihil?

20. *Euripides.*

Beatus esset morte quam vita magis:
Nam non honeste vivere infaustus labor.

21. *Sophocles.*

Quicumque vitam rebus in miseris amat,
Aut timidus ille est, aut dolore occalluit.

22. *Idem Ajace.*

Optare vitæ spatia longævæ viro
Deforme, nullum cui levamentum est malis.
Nam quid diei rursus et rursus dies
Adjecta prodest, ampliâns semper mori?
Me iudice ille nullius pretii est homo

Cui spes inanis credulam mentem fovet.
 Pulchram agere vitam, nobilem, aut pulchre decet
 Obire: habes quodcunque dicendum fuit.

23. *Æschylus Armorum iudicio.*

Vitam in miseriis agere quos luctus parit?

24. *Euripides Pirithoo.*

Indecore vita satius est non vivere.

25. *Idem.*

Viventibus te impende. Nam qui est mortuus
 Humus est et umbra. Nîl quod erat in nîl abit.

TITULUS CXXII.

DE LUCTU.

1. *Bacchylides Hymnis.*

Majus luctu venit nobis,
 O nate, malum: farique vetat.

2. *Æschylus Heraclidis.*

Nam majus aliud patiar hoc nunquam malo.

3. *Solon.*

Ne mihi sit lethum planctu sine: sed mea tristes
 Funera amicorum condecorent lachrymæ.

4. *Euripides Troadibus.*

Quam dulcis est res luctus assuetis malo,
 Modique tristes atque lamentatio!

5. *Homerus Odyssea.*

Namque honor hic functis misero mortalibus ævo,
 Tonderi caput et lachrymas effundere salsas.

6. *Idem Iliade.*

Nos Patroclum ploramus, honos qui morte perentis.

7. *Euripides Archelao.*

Est et lachrymis mixta voluptas,
 Cum quis amici casus animo
 Miserante gemit.

8. *Idem Enomao.*

Etiam voluptas rebus afflictis sua est,
 Genæ madentes atque lamentatio.
 Namque ista minuunt cordis anxietudines,
 Æstuque nimio pectus obsessum levant.

9. *Idem Phryxo.*

Cor hominibus natura tam tenerum dedit,
 Ut jure quis sit cæsus, haud minus hoc suos
 Sibi quisque ademptos prosequi lachrymis amat.

10. *Sophocles Teucro.*

Nate, quam mendax tui
 Me fama casso mulsit oblectamine
 Vivum ut putarem! sed fera imposuit mihi
 Tenebricosa Furia falsis gaudiis.

11. *Idem.*

A. Illi peremto commori cupio miser.
 B. Sequère. Ne tu accerse quod fato manet.

12. *Philemon.*

Quid proficis? nec hilum: at interea tamen
 Ut arbor poma, sic dolor lachrymas parit.

TITULUS CXXIII.

DE SEPULTURA.

1. *Euripides Polyide.*

Stulta mens mortalium
 Non sentientes sumtibus Manes colit.

2. *Menander Perinthia.*

Nunquam laudavi sumtuosum mortuum:
 Namque in idem cum vili atque contemto redit.

3. *Moschio.*

Permittite ergo mortuos terra tegi,
 Et unde nostræ quodque naturæ est datum
 Eo reverti. Magnus æther spiritum,

Corpus recipiat terra: non est proprium
 Hoc quippe nobis, sed datum in vitæ diem:
 Parens et altrix jure mox repetit suum.

4. *Euripides Andromeda.*

Exanime terra quod tui positum, colunt.
 Res vana. Nam qui vivit, est felix, Creon.

5. *Laon Testamento.*

Monumenta spernens posthuma atque imagines,
 Habere cupio vita quod dicat suum.

6. *Homerus Odyssea.*

Et tumulum facere et tumulo superaddere justa.

7. *Idem Iliade.*

Ut funus decorent fratres charique sodales
 Et tumulo et saxo. Nam præmia Manibus hæc sunt.

8. *Idem.*

Sed tumulare decet fatali sorte peremtus
 Forti animo: nec flere die fas amplius uno.

TITULUS CXXIV.

CONSOLATORIA.

1. *Homerus Iliade.*

Parce, nec immodico vasta tua pectora luctu:
 Nam nil proficies nati fera fata dolendo:
 Illum non revocas et te premit altera clades.

2. *Idem.*

Quid juvet, exanimem vacua si lugeat alvo
 Gens Danaum?

3. *Idem.*

Quin propiora hominem non raro funera tangunt,
 Seu fratrem sepelit, seu dulcia pignora natos.
 Et tamen ille etiam lachrymis mæstoque dolore
 Abstinet. Patiens homini cor Fata dederunt.

4. *Idem.*

Ipsa dapes olim Niobe pulcherrima sumsit,
Cum bisseña suæ numeraret funera prolis,
Sex juvenes, totidem primævo flore puellas.

5. *Simonides.*

Nos de peremtis cura, si pectus sapit,
Mordebit una non diutius die.

6. *Menander.*

Quo omnes venere, nos exspectat terminus.
Ferenda, amice, sunt mala istiusmodi ;
Humana humane, communiã communiter.

7. *Euripides Inone.*

Quæ sors sit hominum disce, nec nimium dole :
Mihi crede, non tu sola conflictas malis.

8. *Idem Protesilao.*

Tulit ille quod te pariter atque omnes manet.

9. *Theognis.*

Vix patienda quidem patimur. Patiare tamen, cor :
Pectoris ignavi est dura nequire pati.
Nil profecturos nec alas in mente dolores,
Teque et amicorum pectora discrucies
Hoste tuo gaudente. Deûm fatalia dona
Mortalis genitus non facile effugias.

10. *Philetas Lucibus.*

Lugens ex animo modice dic suavia dicta,
Defuncti nec sis immemor interea.

11. *Idem Epigrammatibus.*

Non ego te miseror, carissime : nam bona multa
Cum dederit, partem dat tibi Parca mali.

12. *Euphorion.*

Lugeat, at modice, defunctum mœstus amicum,
Et fleat, at modice. Nam queis sine fletibus ora,
Servantur Diris ultricibus.

13. *Homerus Odyssea.*

Brevis satiaverit hora dolores.

14. *Idem.*

Injungere Dei miseris mortalibus ævum
Vivere sollicitum, cum sint sine luctibus ipsi.

15. *Stesichorus.*

Nam defunctos lugere modo
Fructuque vacat.

16. *Euripides Melanippa.*

Quid interemos, interemos non sinis?
Quid tibi repetitur jam sat effusus dolor?

17. *Sophocles Scyriis.*

Humana luctu si levarentur mala,
Lachrymæque vitam redderent silentibus,
Tum fletus auro carior merito foret:
Nunc illud autem, mi senex, fieri nequit
Ut jam sepultus redeat in lucis viam.
Sin posset, emtus lachrymis dudum pater
Mihi redisset.

18. *Philemon Sordio.*

Lamenta nostris si mederentur malis,
Et possent fletu deliniri miseræ,
Auro licerent contra et pluris lachrymæ.

19. *Timocles.*

Advorte sodes nunquid ex usu loquar.
Miserum suapte natura animal est homo,
Et vita quanta quanta est scatet incommodis:
Lenimenta ideo curis et solatia
Sibi ipsa reperit. Namque mens proprii mali
Oblita, alienis dum se mulcet miseris,
Doctrinam pariter cum voluptate imbibit.
Primum tragædos, si placet, considera
Quam pulchra dent documenta. Nam qui pauper est,
Ubi pauperiorem se cognovit Telephum,

Ibi paupertatem fert suam patientius.
 Lymphatur aliquis: Alcmæonem conspicit.
 Oculis laborans cæcos Phinidas videt.
 Natum effert alius: Niobe lugentem levat.
 Dolet hic se claudum: sed Philoctetem videt.
 Miser in senecta est: intuetur CÆneum.
 Ita quisque, dum evenisse majores suis
 Olim aliis calamitates secum cogitat,
 Animo æquiore fert Fortunæ injurias.

20. *Euripides Alexandro.*

Mala flere vetera lachrimis noli novis.

21. *Philippides.*

Tempus communis medicus tibi medebitur.

22. *Menander.*

Tempus malorum quæque fert necessitas
 Communis medicus et tibi medebitur.

23. *Homerus.*

Quonam hic usque manet luctus, quo sine dolendo,
 Nate, tibi cor mœstus ades?

24. *Scriptor Aurei carminis.*

Vitæ parce tuæ, nec eam consume dolendo.

25. *Diphilus.*

Omni medetur longa tristitiæ dies.

26. *Philetas Cerere.*

Hoc fiet, labente die, Jove dante dolores
 Quæ coquit et luctus sola levamen habet.
 Sæpe aliquis duro satiatus pectora luctu
 Tristitiam fesso depulit ex animo.

27. *Antiphanes Veneralibus.*

Lugere amicos luctu moderato decet:
 Nec enim perierunt, sed eam quam necessitas
 Indixit cunctis antevorterunt viam:
 Et nos citati mox suo quisque ordine
 Cogemur omnes in idem diversorium,

Pariterque cum illis ævum agemus alterum.

28. *Euripides Andromacha.*

De morte functis parce mœrore affici.

Nam dicta in omnes a Diis sententia est,

Communis unde mortis est necessitas.

29. *Idem Temenisi.*

Quos nutrit homines Terra, mors omnes manet:

Communis est natura. Patiendum quod est

Commune. Fato quod caret, fato est minus.

30. *Archilochus.*

Qui nimium, Pericles, semper meminere malorum,

Non hos hausta juvant pocula, non epulæ.

Illos æquorei merserunt gurgitis undæ:

At nimio nobis pulmo dolore tumet.

Una data est Superùm dono medicina malorum,

Scilicet invicti durities animi.

ε Hic mala nunc, nunc alter habet. Jam respicit ad nos

Fessa cruentamus viscera qui gemitu.

Mox alios sors ista manet. Durate ferendo

Interea, et luctu parcite fœmineo.

TITULUS CXXV.

IN DEFUNCTOS NON EXERCENDAM ESSE
CONTUMELIAM.

1. *Homerus Iliade.*

Sævitur enim in surdam tellurem percitus ira.

2. *Idem Odyssea.*

Insultare nefas fatali sorte peremtis.

3, 4. *Moschus Pheræis.*

Sævire in umbram vanus est animi furor.

Punire vivos fas sit, exanimis nefas.

ε Olim: Nunc ille hanc.

5. *Archilochus.*

Mortuis convitiari non sinit fas et piūm.

6. *Euripides Antigona.*

Mors iurgiorum finis est mortalibus :
 Nam majus aliud quid potest letho dari?
 Molem quis autem saxeam hasta verberans
 Cieat dolorem, mortuumve injuriis
 Frustra lacessens nulla sensurum mala?

7. *Æschylus Hectore.*

Fato peremtis tu bene an facias male
 Ipsi perinde est atque tantumdem valet,
 Qui nec dolores sentiunt nec gaudia.
 At magna Nemesis plus ope humana valet :
 Pœnas reposit illa defuncti vicem.

8. *Dionysius Sospitatrice.*

Mors est sequestra litium : nam qui prius
 Odère, eidem morte defunctos amant.

9. *Euripides Phœnissis.*

Fas namque poscit mortuis non mortuos
 Officia facere manium reverentia.

10. *Timocles.*

Benigna sequitur mortuos miseratio :
 Vivos malignum numen invidentia.

11. *Sophocles Larissais.*

Mortuis vivos decet
 Auxilia ferre, quippe morituros item.

12. *Mimnermus Neoptolemo.*

Omnes viris solemus excellentibus
 Livere vivis, mortuis laudem dare.

13. *Sophocles Ajace.*

Menelae, post tot dicta sapienter, cave
 Injurius sis in hominem mortuum.

14. *Moschio.*

Quænam voluptas mortuos incessere

Mutamque glebam voce probrosa insequi?
 Namque ille tristis atque jucundi arbiter
 Cum sensus hominem destitutum liquerit,
 Exanime restat corpus, ut surdus lapis.

TITULUS CXXVI.

MEMORIAM PLURIMORUM A MORTE STATIM
 EVANESCERE.

1. *Euripides.*

Præstat sepulchris nemo amicitiae fidem.

2. *Incertus.*

Etiam secunda fama exanimis deserit.

3. *Sophocles Ajace.*

O quam celeriter ante partæ gratiæ
 Præcipite cassos luce destituunt fuga!

4. *Archilochus.*

Nemo post mortem secundis civium rumoribus
 Tollitur. Viventium omnes gratiam qui vivimus
 Aucupamur. Destituti luce, tractantur male.

5. *Stesichorus.*

Vita carentis interivit gratia.

6. *Euripides.*

Quam durus hic est moribusque inhospitis,
 Queisque usus ante est nunc amicorum immemor!

7. *Idem.*

Rara in sepultos, rara et in superstites
 Fides amica. Namque plus pollent opes
 Pietate: et illa quondam in oculis gratia
 Simul interit cum funus effertur domo.

8. *Incertus.*

Diesque celat omnia atque obliterat.

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

INDICES.

REVISED

I.

INDEX TITULORUM SIVE CAPITUM.

- Περὶ Ἀδικίας καὶ Φιλαργυρίας Tit. x.
 Περὶ Ἀδολεσχίας Tit. xxxvi.
 Περὶ Αἰδοῦς Tit. xxxi.
 Περὶ Ἀκολασίας Tit. vi.
 Περὶ Ἀκρασίας Tit. xviii.
 Περὶ Ἀληθείας Tit. xi.
 Περὶ Ἀναιδείας Tit. xxxii.
 Περὶ Ἀνδρίας Tit. vii.
 Περὶ Ἀνεξικακίας Tit. xix.
 Περὶ Ἀπορρήτων Tit. xli.
 Περὶ Ἀργίας Tit. xxx.
 Περὶ Ἀρετῆς, καὶ τίνα τρόπον κατὰ ἀρετὴν βιωτέον Tit. i.
 Ὅτι κρείσσονας οἱ Ἄρσενες τῶν παίδων, καὶ ὅτι τοὺς νόθους οὐκ ἐλάττουας χρὴ κρίνειν τῶν γνησίων Tit. lxxvii.
 Περὶ Ἀρχῆς καὶ τοῦ ὁποῖον χρὴ εἶναι τὸν ἄρχοντα Tit. xlvi.
 Περὶ Ἀσωτίας Tit. xv.
 Ὅτι οὐ χρὴ ἐπιχαίρειν τοῖς Ἀτυχοῦσι Tit. cxii.
 Ὅτι οἱ Ἀτυχοῦντες χρήζουσι τῶν συμπασχόντων Tit. cxiii.
 Περὶ Ἀφροδίτης πανδήμου παρεχούσης τὴν αἰτίαν τῆς γενέσεως τοῖς ἀνθρώποις, καὶ περὶ ἔρωτος τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἡδονῶν Tit. lxiiii.
 Ψόγος Ἀφροδίτης, καὶ ὅτι φαῦλος ὁ ἔρας, καὶ προσῶν εἶη κακῶν γεγονώς αἴτιος Tit. lxiv.
 Περὶ Ἀφροσύνης Tit. iv.
 Ὑποθήκαι περὶ Βασιλείας Tit. xlviiii.
 Περὶ τοῦ Βίου, ὅτι βραχὺς καὶ εὐτελής καὶ φροντίδων ἀνάμεστος Tit. cxviii.
 Περὶ Βραχυλογίας Tit. xxxv.
 Ὅτι οὐκ ἀγαθὸν τὸ Γαμεῖν Tit. lxxviii.
 Γαμικὰ παραγγέλματα Tit. lxxviii.
 Ὅτι ἐν τοῖς Γάμοις τὰς τῶν συναπτομένων ἡλικίας χρὴ σκοπεῖν Tit. lxxxi.
 Ὅτι ἐν τοῖς Γάμοις, οὐ τὴν εὐγένειαν, οὐδὲ τὸν πλοῦτον χρὴ σκοπεῖν, ἀλλὰ τὸν τρόπον Tit. lxxii.
 Ὅτι κάλλιστον Γάμος Tit. lxxvii.
 Ὅτι τοῖς μὲν ἐπαφελῆ τὸν Γάμον, τοῖς δὲ ἀσύμφορον, ὃ τῶν συναπτομένων ἀπέτελεσε τρόπος lxxix. Tit.
 Περὶ Γεωργίας ὅτι ἀγαθὸν Tit. lvi.
 Περὶ Γεωργίας εἰς τὸ ἐναντίον Tit. lvii.
 Ἐπαινος Γῆρας Tit. cxv.
 Ψόγος Γῆρας Tit. cxvi.
 Ὅτι τὸ Γῆρας ἀνεπαχθὲς καὶ πολλῆς αἰδοῦς ἄξιον ἢ σύνεσις ἀπεργάζεται Tit. cxvii.
 Περὶ τοῦ Γνωθῆσαι αὐτόν Tit. xxi.
 Ὅτι χρὴ τοὺς Γονεῖς τῆς καθηκούσης τιμῆς καταξιοῦσθαι παρὰ τῶν τέκνων, καὶ εἰ ἐν ἅπασιν αὐτοῖς πιστότεον Tit. lxxix.
 Περὶ Γραμμάτων Tit. lxxxii.
 Περὶ Γραμμάτων εἰς τὸ ἐναντίον Tit. lxxxii.
 Ψόγος Γυναικῶν Tit. lxxiii.

- Περὶ Δειλίας Tit. viii.
 Περὶ Δεσποτῶν καὶ Δούλων Tit. lxii.
 Περὶ Διαβολῆς Tit. xlii.
 Περὶ Δικαιοσύνης Tit. ix.
 Περὶ τῶν ἐν πόλεσι Δυνατῶν Tit. xlv.
 Περὶ Δυσγενείας Tit. xc.
 Περὶ τῶν παρ' ἀξίαν Δυστυχοῦντων Tit. cvii.
 Περὶ Ἐγκρατείας Tit. xvii.
 Περὶ Εἰρήνης Tit. lv.
 Περὶ Ἐλπίδος Tit. cx.
 Περὶ τῶν παρ' Ἐλπίδας Tit. cxi.
 Περὶ Ἐπιορκίας Tit. xxviii.
 Ὅτι Εὐγενεῖς οἱ κατ' ἀρετὴν ζῶντες, καὶ μὴ λαμπρῶν ὡς ἰεργονότες πατέρων, καὶ ἀγαθοὶ τὸν τρόπον Tit. lxxxvi.
 Ὅτι Εὐγενεῖς οἱ ἀπὸ χρηστῶν πατέρων ἢ δυνατῶν ἢ ἐνδόξων γενόμενοι Tit. lxxxviii.
 Ὅποῖον χρὴ εἶναι τὸν Εὐγενῆ Tit. lxxxix.
 Περὶ Εὐδαιμονίας Tit. ciii.
 Περὶ τοῦ Εὐκαιροῦ λέγειν Tit. xxxiv.
 Ὅτι ἀβέβαιος ἢ τῶν ἀνθρώπων Εὐπραξία, μεταπιπτούσης βραδίας τῆς τύχης Tit. cv.
 Περὶ τῶν παρ' ἀξίαν Εὐτυχοῦντων Tit. cvi.
 Ὅτι δεῖ τὰς μὲν Εὐτυχίας προφαίνειν, τὰς δὲ ἀτυχίας κρύπτειν, καὶ ὀρθῶς κεχρησθαι τοῖς παροῦσι Tit. cix.
 Ἐπαινος Ζωῆς Tit. cxix.
 Σύγκρισις Ζωῆς καὶ Θανάτου Tit. cxxi.
 Περὶ Ἠσυχίας Tit. lviii.
 Περὶ Θανάτου, καὶ ὡς εἰς ἀφύκτος Tit. cxviii.
 Ἐπαινος Θανάτου cxx.
 Ὅτι τῶν πλείστων μετὰ Θάνατον διαρρεῖ ταχέως ἢ μνήμη Tit. cxxvi.
 Περὶ Θεῶν καὶ τῆς περὶ τὸν οὐρανὸν καὶ κόσμον φυσιολογίας Tit. lxxx.
 Περὶ Ἱατρῶν καὶ ἰατρικῆς Tit. cii.
 Περὶ Κακίας Tit. ii.
 Περὶ Κακοδαιμονίας Tit. civ.
 Ὑπὲρ Κάλλους Tit. lxn.
 Κατὰ κάλλους Tit. lxvi.
 Περὶ Κολακείας Tit. xiv.
 Περὶ Λήθης Tit. xxvi.
 Περὶ Λύπης Tit. xcix.
 Περὶ Μνήμης Tit. xxv.
 Περὶ Μνηστείας Tit. lxx.
 Ὅτι κάλλιστον ἢ Μοναρχία Tit. xlvi.
 Περὶ Ναυτιλίας Tit. lix.
 Περὶ Νεότητος Tit. lii.
 Περὶ Νηπίων Tit. lxxviii.
 Περὶ Νόμων καὶ Ἐθῶν Tit. xliv.
 Περὶ Νόσου καὶ τῆς τῶν κατ' αὐτὴν ἀνιαρῶν λύσεως Tit. c.
 Περὶ Ξένης Tit. xi.
 Οἰκονομικὸς, περὶ γυναικός τε, καὶ περὶ τῆς κατὰ τὰς οἰκίας ἐπιμελείας, καὶ περὶ γυναικῶν παραγγέλματα Tit. lxxxv.
 Περὶ Ὀργῆς Tit. xx.
 Περὶ Ὀρκου Tit. xxvii.
 Ὅτι καλὸν τὸ ἔχειν Παιδας Tit. lxxv.
 Ὅτι ῥᾶον ἄλλον Παραίνειν ἢ ἑαυτὸν Tit. cxiv.
 Παρηγορικὰ Tit. cxxiv.
 Περὶ Παρρησίας Tit. xiii.
 Ὅποιους τίνες χρὴ εἶναι τοὺς Πατέρας περὶ τὰ τέκνα Tit. lxxxiii.
 Περὶ Πατρίδος Tit. cxxix.
 Περὶ Πένθους Tit. cxxii.
 Πενίας ἔπαινος Tit. xcν.
 Πενίας φόγος Tit. xcvi.
 Σύγκρισις Πενίας καὶ Πλούτου Tit. xcvii.
 Ἐπαινος Πλούτου Tit. xci.
 Ὅσα Πλοῦτος ποιεῖ διὰ τὴν τῶν πλείστων ἄνοιαν Tit. xcii.
 Φόγος Πλούτου Tit. xciii.
 Ὅτι τὰ χρήματα ἀβλαβῆ συμμέ-

- τρωσ και δικαίως πορισθέντα, και ὅτι τῶν μέσων ὁ Πλούτος Tit. xciv.
 Περὶ Πολέμου Tit. l.
 Περὶ Πολιτείας Tit. xliii.
 Ὅτι δεῖ γενναίως φέρειν τὰ Προσπίπτοντα ὄντας ἀνθρώπους και κατ' ἀρετὴν ζῆν ὀφείλοντας. Tit. cviii.
 Περὶ Σιωπῆς Tit. cxxiii.
 Περὶ Στρατηγῶν και περὶ τῶν κατὰ πόλεμον χρειῶν ὑποθήκαι. Tit. liv.
 Περὶ τοῦ Συνειδότος Tit. xxiv.
 Περὶ Σωφροσύνης Tit. v.
 Περὶ Ταφῆς Tit. cxliii.
 Ὅτι ἀσύμφορον τὸ ἔχειν Τέκνα, και ἀδηλον εἰ ἴδια τῶν ἔχειν νομιζόνταν, και μηδὲ θετὸν ποιεῖσθαι Tit. lxxvi.
 Ὅτι οὐκ ἀεὶ τοῖς εὐγενέσι και χρηστοῖς τῶν πατέρων ἔοικε τὰ Τέκνα Tit. lxxxvii.
 Ὅτι οὐ χρὴ παροινεῖν εἰς τοὺς Τελευτηκότας Tit. cxxv.
 Ὑπὲρ Τεχνῶν Tit. lx.
 Περὶ Τεχνῶν εἰς τὸ ἐναντίον Tit. lxi.
 Περὶ Τόλμης Tit. li.
 Ψόγος Τόλμης, στρατιᾶς και ἰσχύος Tit. liii.
 Περὶ ψόγου τῆς Τυραννίδος Tit. xlix.
 Περὶ Ὑγείας Tit. ci.
 Περὶ Ὑποψίας Tit. xxii.
 Περὶ Φθόνου Tit. cxxviii.
 Περὶ Φρονήσεως Tit. iii.
 Ὅτι κάλλιστον ἢ Φιλαδελφία Tit. lxxxiv.
 Περὶ Φιλαυτίας Tit. cxliii.
 Περὶ Φειδωλίας Tit. xvi.
 Περὶ Φιλοπονίας και Μελέτης Tit. cxix.
 Περὶ Χρηστότητος Tit. cxxvii.
 Περὶ Ψεύδους Tit. xii.

II.

INDEX LEMMATUM.

- ÆLIANUS** Συμμίκτη ιστο-
 ρία (ii. 35. 118, 23. (ii. 43.)
 95, 10. (iii. 2.) 108, 62. (iii.
 3.) 108, 63. (iii. 28.) 22, 33.
 (iv. 13.) 17, 30. (vii. 7.) 29,
 60. (vii. 20.) 12, 20. (viii.
 15.) 21, 6. (ix. 33.) 79, 39.
 (x. 5.) 49, 24. (xiv. 3.) 13,
 38.
 Fragm. 29, 58. 79, 38. 123,
 10.
ÆSCHINES c. Ctesiph. (p.
 404.) 46, 18. (p. 490.) 2,
 48. (p. 537.) 43, 35. (p.
 569.) 43, 87.
 x. Τιμάρχου (p. 20.) 43, 57. (p.
 29.) 43, 62. (p. 50.) 115,
 25. (p. 55.) 43, 32. 44, 13.
 (p. 73.) 5, 74. (p. 107.) 11,
 16.
 Sine loci indicio 118, 25. 3
ÆSCHINES Socraticus 34, 10.
ÆSCHYLUS (inc. 27.) 2, 7.
 (inc. 8.) 3, 1. (inc. 9.) 3, 10.
 (inc. 10.) 4, 16. (—) 5,
 11. (S. Theb. 42.) 7, 11.
 (inc. 12.) 9, 23. (inc. 13.)
 18, 13. (inc. 15.) 27, 2.
 (inc. 218.) 29, 21. (inc. 18.)
 29, 24. (apud Plutarch.)
 29, 89. (19.) 34, 5. (Agam.
 841.) 38, 28. (21.) 45, 14.
 (22.) 98, 49. (23.) 115,
 10. (Philoct. I.) 120, 12.
 (inc. 163.) 121, 17.
 Ἀγαμέμνωνος (799.) 112, 12.
 Ἐκτορός 125, 7.
 Ἡρακλειδῶν 122, 2.
 Ἰξίονος 121, 16.
 Καρῶν 51, 26.
 Νιόβης 118, 1.
 Ὀπλιῶν κρίσεως 11, 8. 121, 23.
 Προμηθέως δεσμώτου (44.) 58,
 6. (329.) 36, 17. (378.) 20,
 13. (458.) 81, 1.
 Φρυξί 4, 21.
ÆSOPUS 6, 40. 23, 6. 43,
 137. 105, 61.
AGATHARCHIDES Samius δ
 Περσικῶν 7, 63.
AGATHO 3, 16. 29, 39. 31,
 17. 38, 12. 23. 46, 24. 52,
 6. 54, 4. 79, 12.
AGATHO Samius β περὶ ποτα-
 μῶν 100, 10.
AGESILAUS 9, 27. 54, 49.
 65, 10.
ALCÆUS 96, 17.
ALCIDAMAS Μουσείου 120, 3.
 v. n. Versus sunt procul-
 dubio Theognidis, ab Alci-
 damante citati.
ALCMÆON 100, 25. 101, 2.
ALEXANDER Magnus 5, 36.
 7, 52. 21, 15. 54, 48.
ALEXANDER, (Locus forte
 ex Euripidis Alexandro)
 67, 12.
ALEXIS 6, 24. 30, 8. 62, 40.
 63, 13. 68, 2. 73, 39. 42.
 79, 13. 93, 1. 95, 8. 99, 9.
 28. 105, 27. 107, 4.

- Ἀχαΐδι (*Orchestrae Ges-*
ner.) 29, 33.
Βρεττίας 105, 4.
Δημητρίου 115, 7.
Θηγευόντων 27, 3.
Μιλησίων 112, 6.
Ὀλυθίων 27, 9.
Συναποθησκάντων 59, 2.
Συρακουσίου 108, 47.
Τιτθῆ 116, 19.
Τραυματίου 119, 15.
Φιλοτραγαφοῦ 108, 52.
AMASIS 124, 32.
AMPHIS 27, 4. 33, 6.
Ἀμπελουργῶ 60, 1. 104, 6.
Ἐρίθους 56, 4.
Φιλαδέλφων 99, 24.
ANACHARSIS 2, 43. 18, 26.
35. 83, 20. 86, 16.
ANACREON 93, 25. 118, 13.
ANAXANDRIDES 6, 23. 29,
12. 41, 2. 63, 10. 68, 1. 7.
74, 1. 117, 2.
ANAXARCHUS 30, 13. 34, 19.
ANAXIMENES 38, 44. 45.
49, 17. 79, 37. 97, 21. 117,
5.
ANAXILAEUS Rheg. Tyr. 48,
17.
ANAXILAUS ἐκ Λυροποιοῦ 57,
4.
ANNIBAL 54, 58.
ANTIGONUS 7, 20. 49, 20.
54, 44. 46. 87, 12.
ANTILOCHUS (al. Antipha-
nes) 34, 4.
ANTIPATER
Περὶ γάμου 67, 25.
Περὶ γυναικῶν συμβιώσεως 70,
13.
ANTIPHANES 2, 3. 9, 16. 10,
22. 16, 12. 21, 4. 24, 7.
27, 5. 29, 51. 34, 4. 37,
13. 51, 18. 53, 9. 59, 15.
62, 9. 63, 12. 68, 27. 73,
48. 52. 74, 3. 9. 79, 7. 83,
19. 91, 14. 93, 1. 20. 97,
1. 99, 27. 107, 5. 108, 29.
116, 13—16. 26.
Ἀφροδισίου 124, 27.
Διπλασίων 121, 4.
Ἐπικλήρου 116, 23.
Ἐφρυσίας 59, 6.
Εὐπλοίας 99, 32.
Ἐνιόχῳ 108, 28.
Ἰατροῦ 99, 31.
Κναφείως 61, 2.
Μελίττης 59, 17.
Νεανίσκων 97, 8.
Φιλοκτήτου 115, 15.
ANTIPHON 5, 53. 6, 7. 8,
18. 10, 40. 16, 19. 29. 20,
44. 66. 46, 19. 65. 68, 37,
98, 56. 63. 104, 19.
ANTISTHENES 1, 30. 3, 46.
6, 2. 8, 14. 10, 42. 14, 17.
19. 18, 27. 29, 65. 45, 28.
49, 47. 50, 11. 54, 41. 82,
8.
ANTYLLUS, Περὶ τῆς καθ' ἡμέ-
ραν διαφορᾶς τῶν ἀέρων 101,
15.
Περὶ τῶν ἐν τῷ ἀέρι διαφορῶν
101, 16.
Περὶ τῆς ἐν ἐκάστη τῶν ἐτησίων
ἡρῶν διαφορᾶς 101, 17.
Περὶ τῆς κατὰ μῆνα τῶν ἀέρων
διαφορᾶς 101, 30.
Περὶ τόπων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς
ἀέρων 101, 18.
Simpl. 101, 27—29.
APELLES 105, 60.
APOLLODORUS 6, 28. 16, 2.
3. 27, 7. 29, 43. 46, 15.
105, 49. 108, 36.
Ἀδελφῶν 121, 13.
Ἀποκαρτερῶν 16, 11.
Ἀφανιζομένου 53, 4.
Γάλακτος 99, 26.
Διαμαρτάνοντος 119, 14.
Κιθαραδοῦ 121, 14.
Λακαίνης 113, 7. 116, 35.
Παιδίων 53, 7.
Παίδων 110, 2.

- Παραλογιζόμενοι 99, 17.
 APOLLONIDES 67, 3. 6.
 APOLLONIUS Ἀδελφοῖς 38, 58.
 Ἀριστοκλεῖ 20, 50.
 Γνωρίμοις 17, 15. 33, 13. 36,
 28.
 Δαναῶ 29, 83.
 Δηλίῳ 11, 20.
 Δημοκρατεῖ 20, 51.
 Διονυσίῳ 58, 12.
 Δίῳ 29, 82.
 Εἰδομένη 17, 14.
 Εὐφράτῃ 10, 64. 36, 29.
 Θεαιτήτῳ 124, 37.
 Κορηλιανῶ 121, 34.
 Λύκῳ 95, 9.
 Μακεδόσι 20, 49.
 Νομηνίῳ 124, 35.
 Σατύρῳ 23, 14.
 ARATUS Sicyon. 53, 15.
 ARATUS Phænom. (108.) 56,
 10. (130.) 50, 2. (292.) 59,
 4.
 ARCESILAUS 43, 91. 82, 4.
 95, 17.
 ARCHELAUS ἅ περὶ ποταμῶν
 100, 15.
 ARCHIDAMUS 50, 12. 53,
 12.
 ARCHILOCHUS 20, 28. 64,
 11. 12. 105, 24. 110, 10.
 124, 30. 125, 5. 126, 4.
 ARCHIMEDES 29, 86.
 ARCHIPPUS 59, 7.
 ARCHYTAS 43, 129.
 Περὶ παιδείσεως ἠθικῆς 1, 70. 71.
 Περὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ εὐδαι-
 μονοῦ 1, 72—81. 3, 76. 115,
 27.
 Περὶ νόμου καὶ δικαιοσύνης 43,
 132. 133. 134. 46, 61.
 Περὶ μαθημάτων 43, 135.
 ARIMNESTUS 118, 27.
 ARISTARCHUS 63, 9. 120, 2.
 ARISTIDES 9, 35. 39, 28. 30.
 ARISTIDES γ Περσικῶν 7, 64.
 ARISTIPPUS 17, 18. 19, 6.
 20, 63. 37, 25. 49, 18. 22.
 57, 13. 76, 14. 84, 19. 94,
 32.
 ARISTON 20, 69. 67, 16. 80,
 7. 82, 11. 15. 99, 33.
 Ὀμοιωμάτων 4, 110. 111. 13,
 22. 39. 79, 44. 82, 7. 16.
 94, 15. 119, 18.
 ARISTOCLES α Παραδόξων 64,
 37.
 ARISTONYMUS ἐκ τῶν Α. Το-
 μαρίων 3, 40. 4, 106. 5, 45.
 10, 50. 51. 13, 23. 14, 9.
 21, 7. 23, 7. 38, 36. 97, 29.
 103, 31. 106, 14. 110, 21.
 ARISTOPHANES (Eccles.
 208.) 10, 9.
 (Ranis 739.) 43, 28.
 Ἀχαρνέων (32.) 56, 8.
 Γεωργῶν 55, 2. (forte) 56, 1.
 Εἰρήνης (519.) 55, 8. (555-)
 56, 2.
 Νεφέλῶν (43.) 56, 12.
 Νήσων 55, 7.
 Πολυίδῳ 68, 17. 118, 16.
 Ταγηνισταῖς 121, 18.
 ARISTOPHON 96, 23.
 Βαβίου 96, 19.
 Ἰατροῦ 6, 27.
 ARISTOTELIS (Top. I. 14.)
 3, 13. 53. 54. 4, 87. 20, 47.
 55. 65. 37, 32. 41, 8. 45,
 18. 63, 32. 65, 11. 14. 94,
 16. 98, 60. 118, 22.
 Ἀκουσμάτων θαυμασιῶν (p. 91.)
 100, 13.
 Περὶ Ἀρετῆς 1, 18.
 Περὶ Εὐγενείας 86, 24. 25. 88,
 13.
 Κοινῶν Διατριβῶν 38, 37. 45,
 21.
 Περὶ Μνήμης 25, 3.
 Ὕμνος εἰς Ἀρετὴν 1, 12.
 Χρειῶν 5, 83. 7, 30. 31. 29,
 70. 90. 43, 140. 57, 12. 93,
 38. 116, 47. 118, 29.
 ARISTOXENUS, Pythagore-

- us, 10, 67. 101, 4.
 Πυθαγορικών ἀποφάσεων 5, 70.
 43, 49. 79, 45—48.
 ARRIANUS 20, 48. (Fr. E-
 pici. 135. 136.) 108, 65. 66.
 Προτρεπτικῶν Ὀμιλιῶν 97, 28.
 Πρὸς τὸν περὶ οὐσίας 80, 14.
 Περὶ Προνοίας 108, 80.
 ASTYDAMAS 36, 4. 86, 3.
 Ναυπλίου 120, 15.
 ATHENODORUS, poeta, 33, 5.
 ATHENIENSIIUM Ephebo-
 rum jurisjurandi formula
 43, 48.
 AXINICUS, Comicus, 2, 2.
 BACCHYLIDES I, 9. Ὑπορχη-
 μάτων 11, 7.
 Ἐπικῶν 10, 14. 98, 26. 27.
 103, 2.
 Παιάνων 55, 3.
 Ὑμνων 122, 1.
 Προσφιδῶν 98, 25. 108, 26.
 49.
 BATHO 6, 29.
 Αἰτωλοῦ 98, 18. 105, 30.
 BIAS Prienæus 3, 30. 5, 27—
 30. 21, 11. 14. 24, 11. 37,
 36. 46, 67.
 BION Sophista 4, 54. 88. 10,
 38. 38, 50. 46, 23. 66, 5.
 80, 3. 86, 13. 91, 32. 93,
 34. 105, 56.
 Περὶ Δουλείας 2, 39. 62, 42.
 BION, Smyrnæus, Bucolico-
 rum Scriptor, 29, 52. 53.
 43, 8. 58, 11. 63, 7. 26. 27.
 28. 64, 21. 22. 65, 4. 110,
 17.
 BIOTUS Μηδείας 78, 3.
 BRYSON Οἰκονομικοῦ 85, 15.
 CAIUS Ὑπὲρ δεσποτῶν 3, 64.
 Κατὰ Ἀρτεμισίου 83, 28. 104,
 17. 18.
 Ὑπὲρ Λουκίλλης 67, 18. 69,
 21. 73, 63.
 Κατὰ Μενάνδρας 73, 64.
 Κατὰ Μουσαίου 11, 17.
 Ὑπὲρ Παύλου 104, 22.
 CALLICRATIDES, Pythago-
 reus, Περὶ οἴκου εὐδαιμονίας
 70, 11. 85, 16. 17. 18.
 CALLIMACHUS (Ep. 26.) 28,
 3. (Fr. III.) 59, 10. 11.
 (fr. 24.) 78, 1.
 Δεύτερον (f. β αἰτίων) 81, 8. (f.
 179.) 96, 12. (fr. 67.) 113,
 6.
 Ἐπῶν α (f. α αἰτίων v. fr. 11.)
 115, 11.
 Ὑμνων (Jov. 95.) 103, 4.
 CALLINUS 51, 19.
 CALLISTHENES Sybarita ιγ
 Γαλατικῶν 100, 14.
 γ Μακεδονικῶν 7, 65.
 β Μεταμορφάσεων 7, 69.
 CATO 6, 54. 56. 20, 68. 31,
 11. 38, 55. 46, 78. 116, 46.
 CARCINUS 29, 31. 33, 1. 38,
 18. 93, 8. 11.
 Τηρεῖς 103, 3.
 CARNEADES 82, 13. 119,
 19.
 CEPHISODORUS 29, 98.
 CERCIDAS 4, 43.
 Μιμιάμβων 58, 10.
 CHABRIAS 54, 53.
 CHÆREMON 3, 17. 4, 14. 15.
 12, 15. 20, 15. 16. 22, 10.
 46, 8. 68, 22. 79, 25. 31.
 83, 14. 91, 11. 108, 4. 116,
 25.
 CHALCIDAMAS 120, 3. vide
Alcidamas.
 CHARES 17, 3. 33, 4. 38, 3.
 CHARILAUS 43, 73.
 CHARONDÆ Προοίμιον Νόμων
 44, 40.
 CHILO 5, 31. 21, 13. 48, 24.
 70, 15. 108, 72. 112, 11.
 125, 15.
 CHÆRILUS Περσηΐδος 27, 1.
 CHRYSERMUS, Corinthius,
 ιγ Περὶ Ποταμῶν 100, 11.
 β Περσικῶν 39, 31.

- CHRYSIPPUS** 3, 66. 7, 21. 18, 24. 28, 15. 45, 29. 63, 31. 103, 22.
CLEÆNETUS 79, 5. 99, 2.
CLEANTHES 4, 90. 6, 19, 20. 37, 7. 54. 28, 14. 33, 8. 42, 2. 82, 9. 94, 28.
CLEOBULUS 70, 16.
CLEOSTRATUS 34, 17.
CLINIAS, Pythagoreus, π. δ. (ισιότητος καὶ εὐσεβείας 1, 65. 66.
CLINIAS poeta 64, 16.
CLITARCHUS 53, 13.
 ε Περὶ Ἀλεξάνδρου 64, 36.
CLITOMACHUS 7, 55. 82, 14. 98, 67. 105, 29.
CLITOPHON Rhodius α Ἰνδικῶν 100, 20. ε Ἰταλικῶν 10, 71.
COMICUS incertus 3, 4. 57, 7. 115, 12.
CORISCUS 7, 53.
CORNELIANUS κατὰ Βερωνίης 4, 47.
COTYS 48, 45.
CRANTON (f. Crantor) 96, 13.
CRANTOR 97, 6.
CRATES 4, 52. 5, 52. 6, 39. 14, 16. 20. 15, 10. 97, 27. 116, 31.
 Ἐξ Ἀντιφάνους 115, 9.
CRATINUS Εὐνίδαις 52, 11. Πλούτοις 103, 11.
CRISPINUS κατὰ Διονυσίου 47, 21.
CRITIAS 14, 2. 23, 1. 29, 10. 97, 10.
CRITO, Pythagoreus, (v. Damippus) Περὶ Φρονήσεως 3, 74. 75.
CTESIAE Cnidii β Περὶ Ὁρῶν 100, 18.
DAMIPPUS (v. Crito) 3, 74. 75.
DARIUS 7, 28.
DEMADES, orator, 4, 69. 29, 91. 54, 47. 74, 56.
DEMARATUS β Ἀρκαδικῶν 39, 32. γ Τραγαδοῦμένων 39, 33.
DEMETRIUS Poëta 2, 1. Phalereus 8, 20. 48, 27. [12, 18.]
 Τῶν ζ. σοφῶν ἀποφθέγματα 3, 79.
DEMOCRATES 13, 30. 22, 43. 93, 30.
DEMOCRITUS 1, 39. 40. 2, 37. 3, 34. 35. 51. 57. 4, 53. 71—83. 5, 23—25. 38. 44. 49. 77. 78. 6, 55. 57. 7, 22. 26. 32. 80. 9, 31. 32. 10, 37. 43—45. 58. 65. 66. 69. 12, 13. 13, 26. 40. 14, 8. 16, 16—18. 21. 17, 26. 38—40. 18, 31. 36. 20, 56. 62. 22, 42. 28, 9. 29, 63. 64. 66. 67. 88. 31, 7. 36, 24. 37, 23. 26. 38. 46. 47. 57. 40, 6. 7. 43, 33. 34. 40. 42—46. 44, 14—19. 45, 27. 46, 43. 48. 47, 19. 48, 13. 51, 16. 62, 45. 63, 33. 70, 18. 73, 62. 74, 38. 39. 76, 13. 15. 16. 17. 81, 11. 83, 25. 86, 18. 92, 14. 15. 94, 24. 25. 97, 23—25. 98, 58. 61. 65. 103, 17. 25. 104, 20. 105, 59. 108, 64. 67—70. 110, 18. 19. 112, 10. 115, 19. 21. 116, 41. 45. 120, 20.
DEMONAX 21, 8. 22, 16.
DEMOSTHENES 2, 22. 4, 51. 9, 29. 13, 17. 13, 32. (pro-œm. demeg. p. 1438, 11.) 17, 21. 19, 4. (Ol. iii. p. 33.) 23, 9. (v. Dio) 33, 16. (Phorm. p. 960, 16.) 37, 22. 34. 42, 8. 45, 22. 23. (c. Aphob. p. 835.) 46, 66. (c. Steph. p. 1121.) 46, 72. 50, 10. (Erot. p. 1403.) 89, 3.

- Κατ' Ἀνδροτίωνος (p. 613.) 43, 36.
 Ὑπὲρ τοῦ Στεφάνου (p. 258.) 7, 50. (p. 269.) 22, 34. (p. 311.) 112, 14. (p. 330.) 120, 26.
 Πρὸς Λεπτινήν (p. 472.) 15, 11. (p. 506.) 21, 18. 19.
 Κατὰ Νεαίρας (p. 1386.) 67, 19.
 Ὀλυμπιακῶν *α* (p. 13.) 30, 14. (15.) 91, 30. (16.) 106, 12. (ii. p. 21.) 9, 51. (iii. p. 34.) 13, 41. (p. 26.) 46, 98. (25.) 48, 46. (128, 21.) 59, 20. (iii. p. 37.) 102, 7. (p. 23.) 106, 13. (p. 24.) 100, 9.
 Φιλιππικῶν (p. 115, 9.) 2, 25. (i. p. 41.) 29, 61. (ii. p. 71, 18.) 43, 52. (iv. p. 132, 12.) 43, 60. (iv. p. 142, 3.) 43, 68. (iv. 142.) 43, 69. (Cherson. p. 107, 24.) 43, 67. (p. 66, 7.) 43, 138. (i. p. 10.) 49, 15. (72, 2.) 49, 23. (p. 51, 10.) 54, 42.
 Ῥοδίων ἐλευθερίας (p. 193, 8.) 54, 33.
 Epistolæ (p. 1485.) 122, 13.
 DICÆOGENES 64, 1. 79, 6. 33.
 DIDYMUS Epitome 103, 28.
 DIO Academicus 19, 17.
 DIO Chrysostomus 33, 16. (v. *Demosthenes*.)
 Χαριδήμου (p. 300.) 124, 33.
 Χρειαῶν 7, 29. 13, 24. 34, 16. [de non temere credendo (LXXIV. init.) 3, 97.].
 Εὐβοϊκοῦ 2, 19.
 Ἐκ τοῦ Μελαγκόμα (p. 293.) 65, 9.
 Οἰκονομικοῦ 42, 12. 62, 46. 74, 59. 60. 85, 12. 13.
 Περὶ Δουλείας 2, 39. 62, 42.
 DIOCLES 100, 26.
 DIODORUS, Comicus 72, 1. *Σωτείας* 125, 8.
 DIOGENES 1, 32. 3, 62. 63. 4, 84. 86. 112. 5, 41. 6, 3—5. 38. 52. 53. 7, 18. 47. 8, 15. 9, 49. 10, 46. 59. 61. 63. 13, 25. 27. 37. 14, 14. 15, 9. 17, 16. 22, 40. 41. 23, 10. 24, 14. 29, 92. 33, 14. 36, 21. 62, 47. 64, 1. 65, 15. 75, 1. 10. 80, 6. 83, 23. 86, 19. 89, 4. 92, 13. 93, 35. 95, 11. 12. 19. 97, 26. 100, 8. 103, 20. 21. 108, 71. 110, 20. 121, 26. 123, 11.
 Διατριβῶν 13, 18. 19. 49, 27.
 DIONYSIUS tyrannus 3, 65. 29, 100. 38, 2. 6. 49, 9. 111, 13.
 Ἀλκμήνης 98, 30.
 Ἀήδας 105, 2.
Σωτείας 125, 8.
 DIONYSIUS Ὑπὲρ τῶν παιδῶν 46, 71.
 DIONYSIUS Halicarnasseus 2, 38. 20, 52. 124, 40.
 Ἐκ λόγων 108, 77.
 DIOTOGENES Pythagoreus Περὶ Ὀσιότητος 5, 69. 43, 95. 130.
 Περὶ βασιλείας 48, 61. 62.
 DIPHILUS 10, 4. 5. 12, 11. 15, 3. 21, 3. 24, 1. 28, 4. 32, 23. 37, 9. 57, 2. 68, 21. 77, 8. 79, 16. 84, 4. 91, 17. 95, 3. 96, 9. 98, 6. 104, 16. 105. 47. 109, 5. 118, 15. 124, 25.
 Ἀδελφοῖς 108, 9.
 Ζωγράφου 105, 5.
 Φρέατος 116, 32.
 Θησαυροῦ 12, 12.
 DIUS Pythagoreus 65, 16. 17.
 DOROTHEUS *α* Σικελικῶν 49, 49.

- ECDORUS 90, 9.
 ECPHANTUS, Pythagoreus,
 Περὶ βασιλείας 47, 22. 48,
 64—66.
 Εἰρήνης 118, 4. Nescio an le-
 gendum sit Ἐρμῆς et locus
Philetæ tribuendus.
 ERAMINONDAS 5, 48. 54,
 50. 68, 36.
 EPICHARMUS I, 14. 4, 42. 10,
 13. 20, 8—10. 29, 8. 54.
 37, 16. 38, 21. 68, 9. 69, 17.
 74, 37. 86, 6. 87, 7. 90, 8.
 Αὐτομόλου 58, 7.
 EPICTETUS (fr. I—II.) I,
 46—52. 54—57. (12.) 2,
 30. (13. 14.) 3, 77. 78. (15
 —18.) 4, 92—95. (19—
 51.) 5, 84—117. (52.) 6, 50.
 (53—55.) 6, 58—60. (56.)
 7, 17. (58. seq.) 9, 40—48.
 (67.) 19, 13. (71.) 20, 67.
 (72.) 29, 84. (78.) 45, 19.
 (79—88.) 46, 79—88. (89.
 90.) 110, 22. 23. (92.)
 121, 27. (94.) 121, 29. (95.)
 121, 30. (v. *Arrianus*, et
Rufus.)
 Enchiridio (c. 42.) 1, 53.
 (5.) 118, 20. (6.) 5, 40.
 (6.) 21, 17. (7.) 118, 21.
 (11.) 108, 79. (12.) 19, 15.
 (15.) 5, 75. (16.) 108, 78.
 (33.) 27, 12. 5, 39. 71. 34,
 14. 35, 10. (34.) 17, 20.
 (39.) 95, 13. (43.) 5, 68.
 EPICURUS 16, 28. 17, 23. 24.
 30. 34. 35. 37. 43, 139.
 118, 30.
 ERASISTRATUS, Chius, 7,
 57. 100, 27.
 ERATOSTHENES, Cyrenai-
 cus, 18, 3. 116, 43.
 ERINNA, Lesbia, εἰς Πάμην 7,
 13.
 ERYXIMACHUS 6, 6.
 EUBULUS 62, 32.
- EUCLIDES 6, 65. 84, 15.
 EUDÆMONIDAS 54, 65.
 EUENUS, poëta, 20, 2. 51, 17.
 82, 3.
 EUPHORION 78, 5. 124, 12.
 Φιλοκτήτου 59, 16.
 EUPHRANTES 99, 34.
 EUPHRON 6, 21. Διδύμων 15,
 2. 98, 12.
 Θεῶν ἀγορᾶς 28, 11.
 EUPOLIS 4, 33. 43, 9.
 Δήμοις 35, 2.
 EURIPIDES (inc. 4.) I, 6.
 (inc. 115.) 3, 3. (inc. 6.) 4,
 2. (inc. 8.) 4, 19. (inc. 11.)
 4, 30. (inc. 12.) 4, 31. (inc.
 13.) 5, 2. (—) 5, 3. (inc. 14.)
 5, 7. (inc. 16.) 8, 12. (Inc
 15.) 9, 5. (inc. 17.) 9, 15.
 (inc. 18.) 12, 1. (inc. 20.)
 13, 1. (inc. 21.) 13, 7. (inc.
 22.) 13, 15. (inc. 24.) 20,
 25. (falso cit. 39.) 20, 26.
 (inc. 21.) 20, 39. (fals. cit.
 40.) 20, 40. (inc. 26. al.
 Menandri) 22, 5. (inc. 7.)
 22, 6. (inc. 28.) 22, 7. (inc.
 29.) 22, 8. (—) 22, 31. (inc.
 32.) 23, 5. (inc. 3.) 28, 12.
 (inc. 34.) 29, 44. (inc. 36.)
 34, 1. (Beller. 10.) 38, 13.
 (p. 497, n. 41.) 39, 2. (Apo-
 phth.) 41, 6. (inc. 38.) 43, 12.
 (inc. 39.) 43, 13. (inc. 40.)
 43, 16. (inc. 41.) 44, 1. (inc.
 42.) 46, 3. (inc. 43.) 48, 2.
 (inc. 44.) 48, 5. (inc. 46.)
 51, 6. (inc. 51.) 51, 14. (inc.
 48.) 67, 8. (inc. 49.) 69, 3.
 (inc. 50.) 69, 5. (inc. 52.)
 71, 5. (inc. 53.) 73, 1. (inc.
 54.) 73, 31. (inc. 55.) 74,
 10. (inc. 56.) 74, 15. (inc.
 58.) 79, 27. (inc. 59.) 81, 3.
 (—) 84, 2. (inc. 60.) 87,
 8. (inc. 61.) 88, 1. (inc.
 62.) 88, 8. (inc. 63.) 90, 3.

- (inc. 64.) 93, 7. (inc. 65.) 45, 9. (14.) 45, 12. (5.) 62, 99, 4. (inc. 66.) 99, 10. 24. (6.) 83, 6. (7.) 92, 1. (inc. 67.) 102, 2. (inc. 68.) (8.) 93, 15. (—) 98, 22. 105, 8. (inc. 69.) 105, 40. (9.) 99, 16. (10.) 108, 18. (inc. 70.) 108, 15. (inc. 71.) (11.) 111, 7. (12.) 114, 3. 108, 25. (inc. 72.) 108, 43. *Αλόπης (2.) 73, 12. (T. II. p. (inc. 75.) 113, 5. (inc. 78.) 496. n. 15.) 74, 17. (3.) 79, 29. 116, 6. (inc. 80.) 120, 17. *Ανδρομάχης (85.) 73, 15. (95.) (inc. 81.) 121, 12. (inc. 84.) 73, 17. (100.) 105, 14. 126, 1. (inc. 85.) 126, 6. (177.) 74, 19. (181.) 73, 18. (inc. 86.) 126, 7. (184.) 52, 1. (189.) 22, 15. (177.) 74, 19. (229.) 74, 21. (269.) 73, 19. (353.) 74, 22. (373.) 74, 23. (420.) 76, 3. (422.) 99, 13. (463.) 112, 5. (640.) 72, 14. (643.) 19, 1. (673.) 74, 24. (728.) 116, 37. (765.) 51, 13. (775.) 1, 2. (931.) 74, 25. (945.) 74, 4. (1274.) 124, 28. (1283.) 72, 3.
- Αἰγῆ (f. 45, 1.) (2.) 7, 2. (3.) 34, 3. (4.) 39, 6. (6.) 47, 6. (8.) 73, 14. (5.) 73, 16. (7.) 86, 11. (inc. 73.) 111, 1. (9.) 118, 8.
- Αἰόλα (2.) 4, 11. (14.) 5, 4. (3.) 20, 7. (4.) 22, 14. (5.) 35, 3. (—) 39, 5. (6.) 43, 20. (7.) 45, 13. (8.) 50, 6. (9.) 54, 6. (10.) 63, 1. (20.) 65, 1. (11.) 71, 3. (12.) 73, 13. (13.) 91, 21. (14.) 93, 9. (15.) 98, 32. (—) 104, 10. (17.) 108, 19. (21.) 114, 8. (18.) 116, 4. (19.) 116, 38.
- Ἀλεξάνδρου (4.) 4, 32. (5.) 38, 20. (3.) 42, 3. (6.) 62, 14. (8.) 62, 15. (9.) 62, 16. (7.) 62, 18. (10.) 62, 19. (11.) 69, 20. (12.) 86, 2. (13.) 86, 7. (14.) 93, 14. (15.) 97, 3. (16.) 105, 33. (17.) 108, 17. (18.) 111, 8. (19.) 114, 7. (20.) 124, 20.
- *Ἀληστis (238.) 68, 14. (301.) 119, 10. (672.) 119, 1. (785.) 118, 14. (884.) 69, 12. (885.) 68, 13. (1081.) 114, 5.
- *Ἀλκμαίανος (6.) 22, 13. (2.) 22, 24. (3.) 49, 6. (4.) 62, 20. (5.) 62, 22. (6.) 69, 7. (7.) 79, 15. (10.) 79, 23. (8.) 90, 2.
- *Ἀλκμήνης (3.) 43, 22. (4.) 45, 9. (14.) 45, 12. (5.) 62, 24. (6.) 83, 6. (7.) 92, 1. (8.) 93, 15. (—) 98, 22. (9.) 99, 16. (10.) 108, 18. (11.) 111, 7. (12.) 114, 3. *Αλόπης (2.) 73, 12. (T. II. p. 496. n. 15.) 74, 17. (3.) 79, 29. *Ανδρομάχης (85.) 73, 15. (95.) 73, 17. (100.) 105, 14. (177.) 74, 19. (181.) 73, 18. (184.) 52, 1. (189.) 22, 15. (206.) 72, 10. (229.) 74, 21. (269.) 73, 19. (353.) 74, 22. (373.) 74, 23. (420.) 76, 3. (422.) 99, 13. (463.) 112, 5. (640.) 72, 14. (643.) 19, 1. (673.) 74, 24. (728.) 116, 37. (765.) 51, 13. (775.) 1, 2. (931.) 74, 25. (945.) 74, 4. (1274.) 124, 28. (1283.) 72, 3.
- *Ἀνδρομέδας (7.) 64, 6. (9.) 29, 20. (10.) 29, 56. 57. (11.) 52, 2. (12.) 63, 22. (13.) 64, 7. (14.) 67, 10. (15.) 81, 6. (16.) 91, 20. (17.) 98, 31. (18.) 99, 11. (19.) 105, 17. (20.) 105, 32. (21.) 112, 4. 5, 17. (22.) 113, 2. (23.) 123, 4. (24.) 77, 12. (25.) 34, 12. (inc. 74.) 111, 2.
- *Ἀντιγόνης (3.) 48, 4. (4.) 43, 21. (5.) 49, 5. (Antiop. 14.) 62, 4. (6.) 63, 4. (7.) 64, 4. (8.) 67, 13. (9.) 77, 10. (10.) 87, 1. (11.) 90, 1. (12.) 93, 13. (13.) 104, 9. (14.) 108, 3. (15.) 108, 13. (16.) 125, 6.
- *Ἀντιόπη (4.) 1, 8. (5.) 3, 12. (6.) 3, 27. (7.) 6, 22. (8.) 16, 4. (9.) 30, 9. (10.) 36, 10. (11.) 48, 3. (12.) 54, 5. (13.) 58, 1. (15.) 62, 12. (16.) 62, 41. (17.) 70, 3. (18.) 70, 10. (19.) 72, 8.

- (20.) 74, 18. (21.) 98, 34.
 (22.) 98, 36. (23.) 98, 38.
 (24.) 99, 12. (25.) 105, 11.
 (27.) 63, 2. (28.) 82, 2.
 (29.) 30, 1. (33.) 56, 13.
 (39.) 99, 14.
- Ἀρχελάω** (4.) 7, 5. (5.) 8,
 13. (Fr. inc. 23.) 20, 11. (6.)
 20, 12. (—) 29, 13. (7.)
 29, 32. 51, 4. (8.) 34, 2.
 (9.) 47, 5. (10.) 54, 10.
 (11.) 54, 11. (12.) 51, 7.
 (13.) 51, 9. (14.) 52, 4.
 (15.) 62, 11. (16.) 62, 13.
 (17.) 79, 19. (18.) 88, 3.
 (19.) 88, 4. (20.) 88, 5.
 (21.) 91, 16. (22.) 91, 18.
 (23.) 93, 12. (24.) 96, 3.
 (25.) 96, 4. (26.) 105, 31.
 (27.) 122, 7. (30.) 29, 14.
- Αὐγῆς** (8.) 18, 20. (1.) 37,
 20. (2.) 46, 9. (7.) 49, 3.
 (3.) 63, 11. (4.) 73, 41.
 (5.) 78, 4. (6.) 105, 15.
- Βάκχαις** (314.) 5, 15. (385.)
 36, 13. (388.) 58, 3. (393.)
 22, 17. (480.) 4, 18. (1249.)
 116, 3. Vide Πενθεΐ.
- Βελλεροφόντου** (6.) 2, 15. (7.) 7,
 1. (8.) 8, 1. (9.) 10, 17. (29.)
 38, 19. (11.) 54, 7. (24.)
 54, 14. (12.) 54, 19. (Sthe-
 nob. 7.) 72, 6. (13.) 73, 20.
 (14.) 90, 10. (16.) 96, 1.
 97, 16. 98, 39. (18. 19.)
 100, 3. 4. (24.) 108, 20.
 (20.) 105, 12. (23.) 106, 1.
 (21.) 111, 9. (22.) 115, 2.
- Βουσίριδος** (1.) 62, 21.
- Βουτημένω** (Temenid. 12.) 56,
 14.
- Γλαύκη** (1.) 22, 1. (2.) 45, 3.
 (3.) 116, 2.
- Δανάη** (2.) 7, 6. (3.) 10, 18.
 (4.) 16, 6. (5.) 64, 5. (6.)
 71, 7. (7.) 73, 11. 77, 1.
 (8.) 73, 21. (9.) 73, 22.
 (13.) 74, 13. (10.) 75, 4.
 (11.) 78, 8. (Beller. 15.)
 91, 4. (Falso cit. p. 479.
 n. 5.) 92, 6. (12.) 97, 14.
Δίκτωι (fr. 2.) 13, 13. (3.) 36,
 15. (4.) 39, 7. 9. (5.) 44,
 2. (16.) 52, 5. (6.) 64, 8.
 (7.) 83, 16. (8.) 83, 17.
 (—) 83, 18. (9.) 83, 21,
 (10.) 86, 1. (11.) 90, 5.
 (12.) 93, 6. (13.) 106, 2.
- Ἐκάβης** (282.) 105, 20. (293.)
 45, 6. (306.) 43, 19. (332.)
 62, 25. (375.) 30, 3. (377.)
 121, 20. (379.) 88, 6. (805.)
 105, 34. (844.) 9, 6. (956.)
 105, 35. (1178.) 73, 9.
 (1183.) 69, 16. (1238.) 13,
 12. (fals. cit.) 91, 23.
- Ἐλένης** (261.) 108, 22. (465.)
 106, 5. (732.) 62, 1. (817.)
 54, 20. (946.) 89, 2.
- Ἐρεχθέως** (2.) 3, 18. 14, 3.
 17, 7. (10.) 29, 11. 22.
 (2, 28.) 44, 4. (3.) 51, 12.
 (5.) 54, 12. (4.) 54, 13.
 (6.) 55, 4. (T. II. p. 496.)
 59, 13. (7.) 76, 12. (8.)
 79, 4. (2, 14.) 91, 22. (2,
 14.) 92, 2. (2, 11.) 94, 4.
 (9.) 94, 10. (2, 21.) 115, 3.
 (11.) 121, 15.
- Εὐρυσθέως** (4.) 62, 23. (5.) 77,
 11. (6.) 92, 7. (7.) 98, 4c.
- Ἡλέκτρα** (37.) 97, 5. (80.)
 30, 12. (372.) 87, 10. (376.)
 96, 2. (383.) 86, 4. (426.)
 91, 6. (553.) 87, 9. (943.)
 94, 5. (1138.) 97, 4. (fals.
 cit. p. 479.) 49, 4.
- Ἡρακλειδῶν** (1.) 10, 1. (110.)
 58, 4. (180.) 46, 2. (234.)
 107, 6. (298.) 79, 3. 88, 7.
 (389.) 22, 18. (593.) 120,
 6. (626.) 29, 5. (748.) 92,
 5. (865.) 105, 26. (fals.
 cit. 4.) 79, 2.

- Ἡρακλέους (101.) 110, 7.
 (299.) 4, 25. (583.) 79, 22.
 (675.) 81, 5. (1264.) 75,
 5. 90, 4. (1292.) 104, 4.
 (1349.) 108, 12. (fals.) 7,
 9.
 Θησέως (Dict. fr. 1.) 5, 21.
 (8.) 9, 8. (9.) 45, 1.
 Θυέστη (1.) 92, 3. (2.) 98,
 21.
 Ἰκετῖδων (40.) 85, 4. (238.)
 43, 10. (266.) 105, 18.
 (312.) 43, 29. (323.) 29,
 49. (425.) 106, 4. (429.)
 49, 1. (435.) 44, 6. (479.)
 110, 13. (481.) 55, 6. (877.)
 46, 4. (911.) 1, 5. (1233.)
 106, 6.
 Ἰουῦς (3.) 4, 9. (4.) 10, 23.
 93, 4. (v. Antiop. 40.) 16,
 5. (5.) 38, 8. (6.) 41, 1.
 (7.) 68, 12. (8.) 73, 24. (9.)
 73, 25. (10.) 85, 2. (11.)
 86, 8. (12.) 88, 9. (13.) 88,
 10. (14.) 89, 9. (15.) 94,
 6. (16.) 105, 1. (17.) 105,
 19. (18.) 110, 3. (19.) 110,
 5. (20.) 112, 3. (Antiop.
 40.) 113, 3. (21.) 124, 7. v.
 13, 7.
 Ἰξίονι (1.) 2, 8. (2.) 10, 7. 22,
 2. (3.) 51, 11.
 Ἰππολύτω (Καλυπτομένω) (18.)
 5, 16. (2.) 12, 10. (Te-
 men. 3.) 29, 34. (3.) 31,
 3. (4.) 51, 10. (5.) 63, 3.
 (6.) 63, 23. (7.) 73, 23.
 (8.) 73, 55. (9.) 82, 1.
 (10.) 93, 3. (11.) 105, 43.
 (14.) 119, 8.
 Ἰππολύτω (Στεφανηφόρω) (204.)
 108, 16. (380.) 30, 2.
 (395.) 36, 2. (425.) 90, 11.
 (431.) 5, 20. (443.) 63, 5.
 (616.) 73, 30. (612.) 28, 6.
 (664.) 73, 3.
 Ἰφιγενείας [Aul.] (16.) 58, 2.
 (28.) 105, 6. (376.) 84, 3.
 (378.) 31, 2. (395.) 28, 10.
 (979.) 14, 5. (1250.) 119,
 5.
 [Taur.] (57.) 77, 3. (114.)
 29, 6. (484.) 8, 6. (1032.)
 73, 26. (1193.) 4, 20.
 Ἰωνι (381.) 98, 41. (395.)
 74, 29. (617.) 45, 4. (621.)
 49, 2. (730.) 113, 4. (872.)
 62, 26. (1045.) 54, 22.
 Κρησφόντου (fr. 3.) 31, 15. (4.)
 55, 1. (5.) 94, 3. (1.)
 120, 22.
 Κρήσσαις (fr. 3.) 29, 23. (4.)
 72, 4. (11.) 74, 2. (5.) 91,
 7. 92, 5. (Heracl. 865.)
 105, 26. (6.) 109, 7.
 Λικυμνίω (fr. 2.) 29, 7.
 Μελανίπτης (4.) 30, 11. (5.)
 52, 3. (6.) 62, 38. (7.)
 69, 11. (8.) 70, 1. (9.)
 70, 4. (10.) 72, 13. (11.)
 73, 10. (—) 74, 6. (12.)
 76, 10. (13.) 83, 3. (14.)
 86, 9. (15.) 94, 1. (16.)
 108, 24. (17.) 115, 5. (18.)
 116, 7. (19.) 124, 16. (26.)
 69, 19.
 Μελεάγρω (7.) 8, 3. (8.) 62, 3.
 (9.) 70, 6. (10.) 72, 12. (11.)
 73, 29. (12.) 74, 12. (13.)
 75, 2. (14.) 87, 5. (15.) 98,
 4. 121, 25. (16.) 105, 46.
 (17.) 119, 9. (22.) 64, 10.
 Μηδείας (13.) 74, 30. (46.)
 78, 10. (54.) 62, 37. (109.)
 20, 30. (226.) 45, 10. (230.)
 73, 27. (263.) 73, 8. (293.)
 36, 3. (330.) 64, 23. (418.)
 73, 32. (447.) 20, 35. (469.)
 32, 5. (516.) 2, 16. (520.)
 20, 36. (568.) 73, 33. (603.)
 93, 5. (641.) 5, 19. (1079.)
 20, 38. (extr.) 111, 6.
 Οιδίποδος (1.) 67, 2. 69, 18.
 (2.) 73, 28. (4.) 5, 8. (5.)

- 1, 3. (6.) 7, 10. (7.) 38, 9.
 (8.) 65, 1. (9.) 67, 1. (10.)
 73, 5. (11.) 105, 44. (12.)
 105, 45. (13.) 109, 6. (14.)
 111, 5.
 Οἰνεΐ (6.) 75, 3. (7.) 113, 1.
 (9.) 106, 3.
 Οἰνομάω (1.) 58, 5. (2.) 76,
 2. (3.) 99, 8. (4.) 116, 5.
 (5.) 122, 8.
 Ὀρέστου (init.) 98, 42. (108.)
 85, 5. (211.) 100, 1. (213.)
 26, 2. (229.) 100, 2. (395.)
 24, 5. (399.) 99, 15. (601.)
 69, 13. (605.) 73, 34. (697.)
 46, 5. (907.) 45, 5. (1034.)
 119, 3. (1162.) 14, 6. (1204.)
 67, 7. (1509.) 119, 4. (1523.)
 119, 2.
 Παλαμῆδει (1.) 54, 8. (2.) 81,
 7. (3.) 91, 24. (9.) 9, 13.
 Περιθίου (8.) 121, 24. vid. 37,
 15.
 Πελιάσι (4.) 3, 22. (5.) 49,
 7. (6.) 74, 26.
 Πελοπίσι (Peliad. 7.) 92, 4.
 Πενθεΐ (Bacch. 268.) 36, 9.
 (Bacch. 270.) 45, 2. (Bac-
 ch.) 314.) 74, 8.
 Πηλεΐ (2.) 90, 7. (4.) 93, 10.
 (5.) 115, 6.
 Πλεισθένης (1.) 48, 1. (2.) 93,
 16. (6.) 93, 17.
 Πολυεΐδου (3.) 61, 4. (4.) 91,
 8. (5.) 95, 7. (6.) 123, 1.
 (7.) 3, 20.
 Πρωτεσίλαου (2.) 5, 18. 19, 3.
 (3.) 69, 9. (4.) 98, 47. (5.)
 124, 8. (6.) 111, 4. (10.)
 75, 7.
 Ραδάμανθυς (2.) 64, 24.
 Ρήστωρ (105.) 54, 9.
 Σθεναβοίας (5.) 29, 36. (6.)
 85, 6. (7.) 68, 15.
 Σκίρωνι (4.) 46, 10.
 Σκύριοι (2.) 105, 16. (3.) 109,
 8.
 Συλέως (1.) 46, 1.
 Τενῦ (sic) 2, 17.
 Τηλέφου (16.) 13, 10. (17.)
 20, 37. (fr. 18.) 29, 9.
 (19.) 29, 55. (20.) 39, 10.
 (21.) 51, 8. (22.) 93, 19.
 97, 11. (inc. 30.) 22, 32.
 Τημενίδων vel Τημένω (1.) 1,
 4. (2.) 13, 8. (4.) 31, 1. (5.)
 39, 1. (6.) 50, 1. (7.) 51, 2.
 (8.) 51, 3. (9.) 54, 15. (10.)
 54, 16. (11.) 54, 17. (13.)
 88, 2. (14.) 106, 7. (15.)
 124, 29. (16.) 4, 10.
 Τραάδων (101.) 108, 14. (604.)
 122, 4. (628.) 121, 2. (630.)
 120, 1.
 Ὑψιπύλη (4.) 108, 11. (6.)
 10, 26. (7.) 20, 31. (8.)
 110, 16.
 Φαέθοντι (2.) 40, 2. (3.) 43,
 2. (4.) 43, 3. (5.) 93, 2.
 Φιλοκτήτου (1, 5.) 29, 15. (5.)
 120, 10. (8.) 39, 13. 59,
 18. (10.) 20, 17. (12.) 40,
 1.
 Φοίνικι (2.) 38, 14. (3.) 39,
 9. (4.) 71, 1. (5.) 71, 8.
 (6.) 73, 57. (7.) 90, 6.
 (Plisthen. 6.) 91, 12. (8.)
 116, 36.
 Φοινίσσαις (18.) 70, 2. (206.)
 73, 36. (360.) 39, 22.
 (391.) 39, 17. (420.) 39, 3.
 (441.) 91, 3. (472.) 11, 12.
 (506.) 47, 3. (527.) 47, 4.
 (531.) 115, 1. (557.) 95, 5.
 (569.) 94, 9. (602.) 54, 18.
 (611.) 93, 18. (1022.) 43,
 1. (1330.) 125, 9.
 Φρίξω (8.) 8, 7. (9.) 43, 4.
 (10.) 62, 39. (11.) 67, 15.
 (12.) 73, 35. (13.) 74, 31.
 (14.) 94, 2. (15.) 120, 18.
 (16.) 122, 9.
 Χρυσίππω (2.) 5, 6. (3.) 66,
 2. (4.) 105, 13.

EURYPHAMUS Pythagoreus
Περὶ Βίου 103, 27.

EUSEBIUS 1, 85. 4, 100—
105. 6, 12—17. 10, 28—
33. 36. 11, 21. 22. 13, 44.
45. 16, 14. 24. 17, 41. 42.
19, 9. 23, 15. 16. 27, 13.
28. 13. 29, 59. 30, 15.
36, 30. 38, 38. 59. 39, 24.
43, 142. 143. 46, 28—41.
53, 16. 17. 74, 41. 80, 8.
107, 9. 124, 38. 39.

GALENI χαρακτηριάζοντα εἰς
Ἱπποκράτην 101, 14.

GLAUCO 59, 21.

GORGIAS 101, 21.

HELIODORUS Ἱταλικῶν θεα-
μάτων 100, 6.

HENIOCHUS Comicus 43, 27.

HERACLITUS 3, 81—84. 4,
56. 5, 119, 120. 104, 23.

HERMACHUS 118, 31.

HERMES ἐκ τῶν πρὸς Τάτ. 11,
23, 80, 9.

ἐκ τοῦ Ἰσίδου πρὸς Ὀρρον 13, 50.
πρὸς Ἀσκλήπιον 120, 27.

HERMIPPUS Συναγωγῆς τῶν
καλῶς ἀναφανθέντων ἐξ Ὀμή-
ρου 5, 59.

HERMODOTUS 60, 3.

HERMOLOCHUS 98, 66.

HERODES Atticus, Mimiam-
bis 74, 14. 78, 6. 98, 28.
116, 18. 22. 24.

ἐκ Μολπεινοῦ 116, 21.

HERODOTUS α. (8.) 32, 8.
74, 36. (32.) 105, 54. 63.
(74.) 28, 17. (87.) 55, 10.
(187.) 10, 53. (207.) 105,
53.

β. (35.) 43, 74.

γ. (8.) 49, 29. (16.) 123, 13.
(19.) 48, 19. (38.) 23, 11.
(40.) 112, 15. (52.) 3, 69.
(53.) 23, 12. (72.) 12, 23.
(82.) 47, 24.

δ. (104.) 44, 43.

ε. (4.) 120, 33. (78.) 43, 38.

ς. (27.) 43, 39. (86.) 27,
14.

ζ. (10.) 22, 46. (10, 7.) 42,

16. (16.) 3, 68. 10, 41.

(18.) 10, 35. (39.) 20, 46.

(44.) 98, 73. (46.) 98, 62.

121, 39. (49.) 54, 31. 98,

64. (50.) 7, 33. (102.) 7,

58. (152.) 98, 74. (160.)

19, 19. 20, 45. (203.) 98,

74. (237.) 38, 61.

η. (68.) 62, 51.

θ. (16.) 107, 10.

HESIODUS Ἔργων (21.) 29, 2.

(25.) 38, 25. (40.) 10, 11.

(57.) 73, 49. (67.) 73, 50.

(96.) 110, 6. (101.) 98, 33.

(155.) 96, 18. (188.) 2, 11.

(208.) 4, 3. (268.) 2, 13.

(287.) 1, 17. (291.) 4, 22.

(301.) 30, 5. (306.) 29, 3.

(315.) 29, 4. (316.) 31, 4.

(318.) 10, 10. (344.) 2, 14.

(350.) 10, 12. (354.) 10,

16. (359.) 29, 18. (371.)

85, 3. (373.) 73, 38. (496.)

30, 10. (684.) 91, 25. (693.)

71, 6. (697.) 70, 8. (700.)

69, 6. (715.) 112, 7. (717.)

35, 1. (823.) 105, 36.

Θεογονίας (79.) 48, 12. (85.)

80, 14. (88.) 48, 10. (96.)

47, 7. (231.) 28, 8. (591.)

73, 47. (600.) 69, 15.

(Ἀσπίδος 92.) 4, 36.

HIERAX Περὶ δικαιοσύνης 5,

60. 9, 56—58. 10, 77. 78.

93, 39.

HIEROCLES 75, 14.

Περὶ δικαιοσύνης 8, 19.

Πῶς πατρίδι χρηστέον 39, 34.

35, 36.

Περὶ γάμου 67, 21—24.

Πῶς χρηστέον τοῖς γονεῦσι 79,

53.

Περὶ Φιλαδελφίας 84, 20.

- Εἰ συγγενέσι χρηστέον 84, 23.
 Οἰκονομικοῦ 85, 21.
 HIPPARCHI Epitaph. 9, 24.
 HIPPARCHUS Com. Ζωγράφων
 60, 2.
 HIPPARCHUS Pythagoreus
 Περὶ εὐθυμίας 108, 81.
 HIPPOCRATES 13, 31. 101,
 22. (p. 1276, 40.) 74, 40.
 HIPPODAMUS, Thurius Py-
 thagoreus, Περὶ εὐδαιμονίας
 103, 26.
 Περὶ πολιτείας 43, 92. 93. 94.
 98, 71.
 HIPPONAX 29, 42. 68, 8. 72,
 5. (vel ANANIUS) 97, 12.
 HIPPOTHOUS, poeta 68, 24.
 83, 15. 115, 13.
 HIPPOTHOON, poeta 22, 25.
 38, 15. 67, 14. 115, 14.
 HOMERUS Ἰλιάδος α. (103.)
 20, 24. (526.) 11, 6. 24.
 β. (24.) 48, 8. (53.) 48, 9.
 (204.) 47, 1. (506.) 47, 2.
 (671.) 65, 3.
 γ. (108.) 52, 18. (172.) 31,
 13.
 ε. (406.) 118, 2.
 ι. (63.) 50, 4. (493.) 20, 41.
 (589.) 50, 5.
 λ. (514.) 102, 1.
 μ. (243.) 39, 18. (244.) 8, 4.
 ν. (279.) 51, 15. (288.) 7,
 14.
 ο. (201.) 20, 42. (494.) 39,
 19. (628.) 59, 8.
 π. (674.) 123, 7.
 ρ. (446.) 98, 52.
 τ. (225.) 124, 2. (228.) 123,
 8. (290.) 104, 8.
 φ. (463.) 98, 53.
 χ. (60.) 104, 1. (283.) 7, 15.
 ψ. (9.) 122, 6. (478.) 36, 7.
 ω. (28.) 124, 23. (46.) 124,
 3. (525.) 98, 51. 124, 14.
 (549.) 124, 1. (602.) 124, 4.
 Ὀδυσσεΐας α. (57.) 39, 20.
 (215.) 76, 6. (291.) 123, 6.
 (298.) 79, 21.
 β. (277.) 87, 11.
 γ. (20.) 12, 7.
 δ. (103.) 124, 13. (197.) 122,
 5. (208.) 103, 1.
 θ. (138.) 59, 1.
 ι. (34.) 39, 21.
 λ. (488.) 119, 11.
 ξ. (463.) 18, 18. (466.) 36, 6.
 ο. (20.) 73, 37.
 π. (97.) 84, 5.
 ρ. (36.) 65, 6. (188.) 31, 14.
 τ. (290.) 104, 8.
 χ. (9.) 111, 14. (412.) 125, 2.
 ψ. (212.) 103, 1.
 HYPERIDES 8, 16. 46, 63.
 74, 33—35. 124, 36.
 HYPSEUS Philosophus 92,
 10. 95, 20. 97, 30. 120,
 13.
 JAMBlichus 1, 58. 17, 9.
 46, 62.
 Πρὸς Ἀνατόλιον 9, 38. 39.
 Πρὸς Ἀρετὴν περὶ Σωφροσύνης
 5, 61—66. 136.
 Περὶ Ἀρετῆς 1, 60. 31, 9. 37,
 33. 101, 23.
 Πρὸς Ἀσφάλιον 3, 55.
 Περὶ γάμου χρήσεως 74, 57.
 Πρὸς Δέξιππον Περὶ διαλεκτικῆς
 81, 17.
 Πρὸς Δυσκόλιον 46, 74. 75.
 Ἐπιστολῆς πρὸς Ἀγρίππαν 46,
 76. 77.
 Πρὸς Ὀλύμπιον 7, 41. 42.
 Προτρεπτικῶν εἰς φιλοσοφίαν λό-
 γων 1, 59. 2, 40. (forte) 6,
 41. (c. 2.) 43, 71. 46, 70.
 Πρὸς Σώπατρον 11, 14. Περὶ
 διαλ. 81, 18. 19.
 Περὶ ψυχῆς 25, 6.
 ION, Ἀγαμέμνονος 120, 16.
 JOSEPHUS περὶ ἀλάσεως 38,
 63. 42, 17.
 IRNICRATES 54, 51. 52. 62.
 86, 15.

- ISÆUS 5, 54. 46, 25. 48, 25.
 ISIDORUS 22, 27.
 ISOCRATES I, 45. 36, 25. 48, 28—41.
 Βουσίριδι 4, 48.
 Πρὸς Δημόνικον I, 42. 43. 5, 55. 14, 15. 24, 9. 27, 11. 34, 6. 41, 10. 42, 7. 46, 21. 51, 28. 53, 10. 79, 36. 92, 12. 93, 24. 94, 18—20. 105, 52. 112, 9.
 Εὐαγόρα 38, 42. 48, 48. 51, 29. 81, 10.
 Παναθηναϊκοῦ I, 44. 116, 40.
 Κατὰ τῶν Σοφιστῶν 9, 28.
 Νικοκλῆς ἢ Κύπριος I, 41. 5, 56. 24, 10. 16. 38, 40. 43, 65. 47, 9—18. 48, 58. 49, 25. 94, 14.
 JULIUS Eius τὸν Διόνυσον καὶ τὴν πατρίδα 79, 9. 120, 21. In altero loco scriptum Διονύσιον.
 JUNCUS, philosophus, Περὶ γήρας 115, 26. 116, 49. 117, 9. 121, 35.
 Jusjurandum τῶν Ἀθηνῆσιν ἐφῆβων 43, 48.
 LAMACHUS 54, 45.
 LAMPIS 29, 87.
 LAON, Comicus, ἐν Διαθήκαις 123, 5.
 LEONIDAS 7, 46. 120, 9.
 LINUS 5, 22. 110, 1.
 LYCOPHRON, poeta, ἐκ Πελοπιδῶν 119, 13.
 LYCURGUS 2, 31. 9, 50. 27, 10. 35, 9. 37, 24. 54, 59. 68, 35. 94, 17.
 LYSIAS 2, 24. 12, 21. 45, 17. 46, 110. III. 68, 32.
 MELINO (al. Erinna) Eius Πάμην 7, 13.
 MENANDER 2, 5. 6. 3, 7. 11. 23. 4, 4. 6. 8. 13. 28. 29. 35. 39. 5, 9. 6, 26. 7, 4. 9, 9. 10. 12. 10, 3. 6. 12, 5. 8. 9. 15, 1. 4. 5. 16, 7. 8. 18, 4. 5. 19. 20, 3. 19—22. 22, 19. 23, 3. 24, 3. 28, 7. 29, 17. 19. 32, 1. 7. 33, 2. 36, 12. 14. 37, 1. 2. 5—8. 12. 38, II. 29. 42, 4—6. 43, 23. 24. 30. 31. 44, 8. 45, 8. 46, 7. 11. 48, 7. 51, 25. 52, 9. 10. 53, 1. 6. 54, 23. 55, 9. 56, 9. 57, 1. 3. 9. 59, 14. 62, 5—7. 10. 34. 63, 20. 64, 3. 65, 2. 67, 9. 11. 68, 4. 10. 11. 18. 25. 28. 69, 4. 10. 70, 5. 72, 2. 7. 11. 73, 2. 4. 7. 40. 43—46. 58. 59. 74, 11. 27. 75, 8. 9. 76, 1. 7. 77, 2. 4. 79, 14. 18. 26. 32. 83, 1. 2. 4. 5. 10—13. 84, 1. 87, 4. 89, 1. 6. 91, 29. 92, 8. 93, 1. 22. 94, 11. 95, 6. 96, 11. 97, 2. 13. 98, 7. 8. 11. 19. 37. 99, 7. 18. 104, 14. 105, 10. 107, 1. 2. 3. 8. 108, 5. 6. 31. 57. 109, 4. 110, 4. 111, 10. 112, 1. 2. 113, 9. 11. 13. 14. 115, 4. 116, 8. 20. 121, 10. 124, 6. 22.
 Ἀδελφοῖς 8, 8. 10, 24. 44, 3. 56, 3.
 Ἀλιεῖ 61, 1. 77, 6. 91, 5.
 Ἄνδρῶν 64, 15.
 Ἄνδρογύνῃ 44, 5. 108, 38.
 Ἀνεψιοῖς 56, 7. 64, 17. 77, 5.
 Ἀσπίδος 23, 4. 49, 8. 53, 5.
 Αὐλητρίδος 60, 5.
 Ἀφροδίσιον 64, 2.
 Βοιωτίας 42, 1. 91, 19. 108, 42.
 Γεωργῶν 5, 1. 57, 5. 96, 5. 105, 28.
 Δεισιδαίμονι 9, 11.
 Δημιουργῶν 103, 7.
 Δις ἔξαπατῶντι 120, 8.
 Δυσκόλῃ 16, 13. 29, 45.
 Ἐαυτὸν πενθοῦντος 93, 21.

- Ἐαυτὸν τιμωρομένῳ 39, 11.
 Ἐγχειρίδιῳ 104, 7. 111, 11.
 Ἐμπιμπραμένη 22, 28. 43, 15.
 75, 6.
 Ἐπαγγελλόμενος 22, 29. 35,
 5. 51, 27.
 Ἐπικλήρω 76, 4. 121, 11. 19.
 Ἐπιτρεπόντων 30, 7. 89, 5.
 Εὐνούχου 29, 47. 108, 46.
 Ἐνιόχῳ 108, 45.
 Ἐρῳι 63, 21. 89, 7. 104, 13.
 Θεοφορομένῳ 3, 6. 106, 8.
 Θεσσαλῇ 4, 40. 62, 31.
 Θεσαυρῶν vel Θεσαυροῖς 63, 14.
 18. 64, 18.
 Θρασυλέοντι 21, 5. 59, 9.
 Ἰμβρίοις 3, 9.
 Κανηφόρῳ 22, 30. 108, 30.
 (Καρίνη) 32, 7.
 Καρχηδονίῳ 9, 17. 76, 11.
 Κιθαριστῇ 9, 18. 19. 95, 2. 98,
 54. 110, 9.
 Κνιδία 86, 10.
 Κόλακι 10, 21.
 Κονιαζομέναις 108, 48.
 Κοτταβιζούσαις 21, 2. Sed ne-
 scio an leg. Κονιαζομέναις e
 vestigiis ms. A.
 Κυβερνήταις 22, 11. 12.
 Κυβερνήτου 118, 10.
 Λευκαδία 10, 20. 95, 4.
 Μηναγύρτῃ 94, 7.
 Μισογύνῳ 108, 41. 44.
 Ναννοῖς (fals. cit. v. Mimner-
 mus) 11, 1.
 Ναυκλήρω 63, 17. 110, 8.
 Ὀλυθία 107, 7.
 Ὀμοπατρίοις 31, 5. 37, 10.
 Ὀργῇ 6, 25.
 Παιδίῳ 62, 27.
 Παλλακῇ 2, 4. 37, 11.
 Παρακαταθήκῃ 53, 2. 96, 21.
 104, 5.
 Περινήθια 123, 2.
 Πλοκίῳ 56, 5. 96, 20. 108,
 32.
 Πλοκίῳ Θεαίδος 105, 23.
 Προεγκαλοῦντι 62, 17. 76, 8.
 Ῥαπιζομένη 11, 10.
 Σικυωνίῳ 53, 3.
 Στρατιώταις 4, 7.
 Συναριστώσαις 63, 15. 83, 7.
 98, 53.
 Τίτθῃ 22, 9.
 Τροφάνῳ 9, 20.
 Ὑδρία 56, 11. 58, 8. 104, 2.
 Ὑμνιδί 37, 18. 19. 61, 3.
 Ὑποβολιμαίῳ 11, 11. 73, 56.
 74, 5. 91, 9. 109, 3. 121,
 7.
 Φιλαδέλφοις 121, 5.
 Χαλκείᾳ 116, 9.
 Ψευδηρακλεῖ 16, 10.
 MENECRATES Comicus Σα-
 μίῳ 116, 27.
 MENEDEMUS 5, 123.
 MENOPHILUS Damascenus,
 Poeta, Πλοκάμοις 65, 7.
 METOPUS, Pythagoreus, Περὶ
 Ἀρετῆς 1, 64.
 METROCLES 116, 48.
 METRODORUS 16, 20. 45,
 26. 52, 7. 62, 44. 116, 42.
 118, 33.
 MIMNERMUS 7, 12. 63, 16.
 98, 13. 116, 1.
 Ναννοῖ 11, 1.
 Κατὰ ἰατρῶν Μ. Νάννου 102,
 3.
 Νάννου 116, 33. 34.
 Ἐκ Νεοπτολέμου 125, 12.
 MONIMUS 93, 36.
 MOSCHIO 13, 14. 46, 14.
 105, 22. 114, 9. 123, 3.
 125, 14.
 Φεργαίων 125, 3.
 Θεμιστοκλέους 51, 21.
 MOSCHUS, Bucolicorum
 Scriptor 59, 19. 63, 29. 64,
 19. 64, 20.
 MUSONIUS Philosophus 1,
 83. 2, 32. 5, 76. 6, 8. 35.
 7, 23—25. 31, 6. 48, 14—
 16. 94, 23. 118, 26.

- Περὶ ἀσκήσεως 29, 78.
 Περὶ τροφῆς 17, 43. 18, 38.
 Περὶ σκέπης 1, 84.
 Ὅτι πόνου καταφρονητέον 29, 75.
 Ὅτι οὐ κακὸν ἡ φυγὴ 40, 9.
 Εἰ γραφὴν ὕβρεως γράφεται τινὰ
 ὁ φιλόσοφος 19, 16.
 Τίς ὁ φιλοσόφῳ προσήκιον πόρος
 56, 18.
 Ὅτι φιλοσοφητέον καὶ τοῖς βασι-
 λεῦσι 48, 67.
 Εἰ ἐμπόδιον τῷ φιλοσοφεῖν γάμος
 67, 20.
 Ἐκ τοῦ τίτλου κεφάλαιον γάμου
 69, 23. 70, 14.
 Περὶ Ἀφροδισίαν 6, 61.
 Εἰ πάντα τὰ γινόμενα τέκνα θρε-
 πτέον 75, 15. 84, 21.
 Τί ἄριστον γήρως ἐφόδιον 117, 8.
 Εἰ πάντα πειστέον τοῖς γονεῦσι
 79, 51.
 Περὶ σκευῶν 85, 20.
 Περὶ κουρᾶς 6, 62.
 NAUCRATES 20, 64.
 NAUMACHIUS Poeta 68, 5.
 74, 7. 93, 23.
 NEOPHRON Μηδεία 20, 34.
 NEOPTOLEMUS 98, 70.
 Περὶ Ἀστεισμάτων 120, 5.
 NICIAS 29, 85.
 NICIAS Περὶ λίθων 100, 12.
 NICOLAUS Comicus 14, 7.
 NICOLAUS Damascen. Ἐθῶν
 Συναγωγῆς 5, 50. 51. 73. 121.
 7, 39. 40. 9, 52. 10, 70.
 37, 38. 38, 56. 44, 41. 54,
 39. 40. 120, 24. 123, 12.
 NICOMACHUS, tragicus, Ναυ-
 μαχίας 38, 10.
 NICOSTRATUS 36, 8. 105,
 48.
 Περὶ γάμου 70, 12. 74, 62—
 65.
 OBRIMUS Πρωτογόνου κρινο-
 μένου φαρμάκων 46, 69. 122,
 15.
 ὑπὲρ Σεβήρου 46, 97.
- OLYMPIAS II, 2.
 ORPHEUS 79, 28.
 OUTHEUS 105, 55.
 PANTELEI Ep. in Cynægi-
 rum 7, 62.
 PANYASIS 18, 22.
 PATROCLES, Tragicus, III,
 3.
 PARMENIDES 115, 29.
 PELOPIDAS 42, 13.
 PEMPELUS, Pythagoreus,
 Περὶ γονέων 79, 52.
 PERIANDER, Corinthius, 3,
 56. 10, 49. 24, 12. 41, 7.
 43, 78.
 PERICLES 17, 19. 70, 17.
 PERICTYONE, Pythagorea,
 Περὶ σοφίας 1, 62. 63.
 Περὶ γυναικὸς ἀρμονίας 79, 50.
 85, 19.
 PHALARIS Ἐπιστολῆς Ἀξιόχῳ
 86, 17.
 πρὸς Δημοτέλη 49, 16.
 πρὸς Παυρόλαν 49, 26.
 πρὸς Περισθένην 7, 68.
 PHANOCLES 64, 14.
 PHAVORINUS 4, 91. 14, 11.
 22. 22, 39. 29, 69. 49, 14.
 48. 57, 10. 62, 43. 64, 26.
 65, 8. 66, 3. 6. 94, 29. 95,
 14. 105, 62. 108, 76. 118,
 28.
 ἐκ τῶν κγ. 116, 44.
 περὶ γήρως 115, 17. 22—24.
 119, 16.
 PHERECRATES 116, 12.
 PHILEMON, Comicus, 2, 27.
 4, 41. 6, 18. 9, 22. 16, 1.
 18, 6. 7. 8. 9. 20, 4. 5. 21,
 1. 22, 4. 29, 30. 30, 4. 36,
 18. 38, 1. 24. 53, 8. 56,
 15. 57, 6. 68, 3. 16. 23.
 74, 20. 79, 8. 30. 81, 2. 83,
 9. 96, 6. 97, 18. 19. 98, 3.
 5. 14. 17. 99, 1. 3. 5. 22.
 102, 4. 5. 105, 50. 108,
 1. 2. 33—35. 37. 39. 50.

- 113, 10. 116, 17. 121, 8.
 122, 12.
 Ἀγύρτου 2, 26.
 Ἀνακαλύπτοντι 112, 13.
 Ἀπόλλωνος 81, 9.
 Ἐγχειρίδιω 8, 10.
 Ἐξοικιζομένω 62, 28.
 Ἐπιδικαζομένου 13, 11. 19, 2.
 Ἐφεδριζόντων 114, 2.
 Ἐφήβω 98, 20.
 Θηβαίων 62, 8.
 Καταψευδομένων 29, 28.
 Κορινθίας 108, 7.
 Μύστιδι 100, 5.
 Παιδων 62, 29.
 Παλαμῆδι 9, 21.
 Πτέρυγες 91, 13.
 Πτωχῆ ἢ Ῥοδία 108, 8.
 Πύρρου 55, 5.
 Πυρφόρω 65, 5.
 Σαρδίου 124, 18.
 Σικελοῦ 114, 1.
 Ὑποβολιμαίω 57, 8.
 PHILEMON junior 102, 6.
 PHILETAS 68, 20. 97, 19.
 104, 12. 15.
 Δημητρὸς 124, 26.
 Ἐπιγραμμάτων 59, 5. 124,
 11.
 Ἐρμοῦ 118, 3. 104, 11.
 Παιγνίων 81, 4. 124, 10.
 PHILIPPIDES Comicus 2, 10.
 18, 21. 49, 19. 69, 8. 124,
 21.
 Ἀνανεούσης (f. Ἀνανέωσις) 1,
 13. 68, 6.
 Φιλαδέλφων 108, 10.
 PHILIPPUS R. Maced. 2, 20.
 4, 68. 7, 59. 48, 21. 54,
 61. 63.
 PHILIPPUS poeta 62, 35.
 Ὀλυθιακῶ 113, 17.
 PHILISCUS 29, 40.
 Φιλαργύρων 73, 53.
 † PHILOCTETES (f. Epicte-
 tus) 42, 14.
 PHILONIS uxor 74, 54.
 PHILONIDES 9, 14. 33, 7.
 35, 6.
 PHILOXENUS 13, 16.
 PHINTYS, Pythagorea, Cal-
 licratidis filia, περι γυναικὸς
 σωφροσύνης 74, 61.
 PHOCION 1, 31. 17, 10. 37,
 37.
 PHOCYLIDES 3, 26. 56, 6.
 73, 60. 87, 2. 118, 9.
 PHENICIDES 6, 30.
 PINDARUS (Nem. iv. 51.)
 46, 12. (Ol. vii. 55.) 99,
 23. (Pyth. i. 164.) 38, 22.
 (Pyth. iii. 96.) 10, 15. (fr.
 inc. 14.) 80, 4. (fr. inc. 23.)
 11, 3. (Fr. 112.) 109, 1.
 (—) 111, 12.
 Θρήνων 103, 6.
 Ὀλυμπιονικῶν (i. 129.) 51, 22.
 Ὑπορχημάτων (2.) 50, 3. (inc.
 7.) 58, 9.
 PIRITHUS (Photio Πειρίθους)
 v. Euripides. 37, 15.
 PISANDER 12, 6.
 PITTACUS 9, 33. 34. 10, 48.
 19, 14. 67, 17. 108, 73.
 PLATO Comicus 18, 30.
 PLATO 3, 59. 71. 93. 7, 27.
 43. 44. 51. 10, 60. 13,
 36. 17, 36. 19, 5. 20, 43.
 57. 23, 13. 36, 22. 68, 31.
 79, 40. 43. 94, 27. 103, 24.
 121, 31—33.
 Ἀλκιβιάδου α. (109. E.) 9, 68.
 (110. D.) 9, 69. (114. E.)
 9, 70. (120. D.) 86, 26.
 (126. B.) 43, 146. (127. E.)
 21, 23. (131. B.) 18, 37.
 (132. B.) 21, 24. (134. B.)
 43, 147.
 Ἀλκιβιάδου β. (140. E.) 4, 118.
 (146. C.) 3, 95.
 Ἀντεραστῶν (137. E.) 21, 20.
 Ἀξιόχου (365. B.) 120, 34.
 (p. 365.) 121, 38. (p. 366.)
 98, 75. (369. B.) 120, 35.

- Ἀπολογίας Σωκράτους (p. 28. B.) 7, 34. (29. A.) 5, 124. (30. A.) 5, 125, 126. (31. E.) 58, 13. (p. 38. E.) 7, 77. (40. C.) 120, 29.
- Περὶ ἀρετῆς (p. 379.) 1, 97.
- Γοργίου (p. 448. C.) 3, 88. (p. 466.) 45, 31. (470. D.) 104, 25. (472.) 104, 26. (474. B.) 46, 91. (p. 476.) 43, 144. (478. D.) 45, 16. (486. E.) 46, 93. (492. E.) 121, 36. (p. 499. C.) 5, 134. (p. 507.) 5, 135.
- Δημοδόκου (383. A.) 46, 64.
- Περὶ δικαίου (p. 374. B.) 12, 26.
- Ἐπιστολῆς πρὸς Ἀρχύταν (357. E.) 45, 24.
- πρὸς τοὺς Δίωτος οἰκείους (321. B.) 46, 105. (331. B.) 79, 40. (p. 336.) 4, 114. (354. A.) 47, 23. (354. E.) 48, 59. 62, 49. (355. A.) 44, 22.
- πρὸς Διόνυσον (p. 314. C.) 25, 4. (p. 317. C.) 14, 25. 93, 28.
- Ἐρυξίου (p. 396.) 92, 16. (p. 397.) 94, 21. (p. 401. B.) 97, 33. (405. B.) 97, 34.
- Euthydemo (280. D.) 103, 29.
- Εὐθύφρονος 4, 96—98. (4. E.) 79, 35. (8. D.) 46, 20. (p. 12.) 31, 18.
- Θεαιτήτου (146. B.) 52, 13. (153. B.) 29, 97. (176. B.) 9, 53. (p. 202. B.) 81, 15.
- Κλειτοφῶντος (407. E.) 3, 94. 4, 55. (408. A.) 47, 8. (408. B.) 1, 90. (408. E.) 9, 67.
- Κρατύλου (428. D.) 23, 17. (437. B.) 25, 2.
- Κριτίου ἢ Ἀτλαντικοῦ (p. 107.) 80, 11. (110.) 43, 64.
- Κρίτωνι (49. C.) 10, 27. (51. A.) 39, 23.
- Λάχνητος (p. 180. D.) 45, 30. (184. F.) 46, 89. (185. A.) 83, 27. (188. A.) 29, 101. (p. 194. D.) 29, 102. (197. D.) 46, 90.
- Μενεξένου ἢ Ἐπιταφίου (234. C.) 50, 16. (235. D.) 14, 26. (238. C.) 43, 86. (240. D.) 1, 91. (242. A.) 38, 49. (246. C.) 51, 30. (246. E.) 9, 30.
- Menone (p. 77.) 4, 113. (p. 80.) 43, 112.
- Μινῶος (317. C.) 44, 10. (318. A.) 44, 11.
- Νόμαν α. (626.) 50, 14. (641.) 35, 11. (646.) 18, 29.
- β. (661.) 2, 46. (666.) 44, 44. (672. 52, 14. (674.) 44, 45.
- γ. (679.) 43, 119. (688.) 43, 120. 121. (689.) 44, 46. (691.) 43, 122. (697.) 43, 123.
- δ. (705.) 43, 124. (708.) 43, 125. (709.) 60, 8. (715.) 44, 47. (717.) 79, 49. (719.) 123, 14. (720.) 44, 18.
- ε. (726.) 43, 113. (727.) 1, 95. (730.) 9, 55. 11, 18. (731.) 23, 18. (734.) 44, 49. (736.) 10, 68. (742.) 44, 50. (742. 743.) 93, 26. (743.) 43, 126. (744.) 43, 127.
- ς. (757.) 44, 52. (759.) 44, 53. (762.) 44, 54. 62, 50. (765.) 44, 55. (773.) 67, 26. (776.) 67, 27. (777.) 62, 52.
- ζ. (789.) 101, 24. (792.) 101, 5. (801.) 44, 56. (807.) 30, 17. (808.) 1, 96.
- η. (829.) 103, 30. (846.) 43, 145.

- θ. (856.) 44, 57. (874.) 43, 128. (879.) 44, 58. 59. (880.) 44, 60.
- ια. (926.) 125, 17. (929.) 52, 16. (930.) 44, 61. 79, 34.
- ιβ. (941.) 10, 75. 76. (944.) 46, 94. (957.) 46, 104. (959.) 122, 16. (963.) 3, 70.
- Πολιτείας α. (328.) 115, 30. (330.) 94, 22. (347. B.) 10, 73. (348.) 9, 61. (350.) 9, 62. 10, 74. (351.) 9, 63.
- β. (361.) 10, 72. (374.) 43, 149. (376.) 43, 110. 150.
- γ. (387.) 108, 84. (388.) 5, 127. (389.) 5, 128. 46, 96. (395.) 43, 151. (402.) 65, 18. (405.) 2, 44. (408.) 46, 96. (412.) 43, 152. (416.) 43, 153.
- δ. (421.) 43, 125. (423.) 43, 156. (425.) 43, 96. (429.) 43, 97. (432.) 43, 98. (441.) 9, 64. (445.) 43, 99.
- ε. (450.) 1, 94. (452.) 1, 93. (457.) 1, 92. 43, 100. 101. (460.) 116, 50. (461.) 43, 102. (469.) 125, 16. (470.) 43, 103. (471.) 43, 104. (472.) 43, 109. (473.) 43, 105. (497.) 43, 106.
- ς. (490. C.) 11, 19.
- ζ. (520.) 43, 107. (521.) 43, 108. (535.) 12, 22. 29, 81. (540.) 43, 111.
- η. (543.) 43, 114. 115. (550.) 93, 29. (564.) 43, 116.
- θ. (571.) 5, 129. (576.) 43, 117. (579.) 49, 50. (580.) 43, 118. (588.) 9, 65.
- ι. (603.) 124, 43. (604.) 109, 10. (612.) 9, 66.
- Πολιτικοῦ (p. 258. D.) 61, 6. (276. B.) 47, 25. (281. D.) 60, 9. (291. C.) 43, 63. (305. B.) 46, 107. (305. C.) 48, 22. (311. A.) 46, 103.
- Πρωταγόρου (324. A.) 46, 92. (331. B.) 9, 36. (p. 350. E.) 7, 79. (p. 357. B.) 6, 63.
- Σοφιστοῦ (p. 219. A.) 60, 6. (232.) 3, 89. (235.) 60, 7. (240. C.) 12, 24. (260.) 12, 25. (261. C.) 81, 16.
- Συμποσίου (p. 180. E.) 5, 130. (p. 181.) 52, 17. (p. 183.) 63, 30. (p. 184. B.) 5, 131. (p. 185.) 100, 28. (p. 189.) 63, 35. (p. 195.) 63, 36. (p. 208.) 26, 6. (p. 208.) 75, 12.
- Τιμαίου (17. B.) 44, 9. (29. C.) 80, 2. (29. E.) 38, 33. (p. 48.) 80, 10. (p. 81. D.) 115, 20. (p. 86. B.) 4, 99. (88.) 101, 26.
- Φαίδρου (233.) 64, 39. (237.) 64, 40. 41. (239. A.) 3, 58. (241. B.) 64, 43. (258. D.) 29, 93. (258. E.) 29, 103.
- Φαίδωνος (p. 67. D.) 118, 18. (67. E.) 1, 89. 8, 21. (p. 68. B.) 8, 22. (p. 68. C.) 5, 132. (p. 68. E.) 6, 11. (p. 84. D.) 7, 78. 120, 31. (p. 89.) 4, 49. (91.) 4, 50. (117. D.) 120, 32.
- Φιλίβου (p. 18.) 81, 14. (p. 33.) 26, 5. (p. 34.) 25, 5. (48.) 21, 22. 38, 62. (55. D.) 61, 7. (p. 65. B.) 6, 64.
- Χαρμίδου (156. D.) 101, 23. (164.) 21, 25. (p. 173. C.) 5, 133.
- PLUTARCHUS (Consol. Apoll. 103. A.) 3, 48. (Fr. p. 586=876.) 5, 72. (ii. p. 445. A.) 7, 71. (ii. 190. F.) 7, 72. (ii. 458. F.) 20, 59. (fr. 1.) 33, 17. (Fr. p. 572.) 66, 4. (ii. p. 122. D.) 102, 8.
- Περὶ Ὀργῆς 20, 70.
- περὶ Φιλίας 48, 42. 43.

- Περὶ Ἰσιδος (354. B.) 44, 42.
 (355. A.) 46, 26.
 εἰ ἢ τῶν μελλόντων πρόγνωσις
 ἀφέλιμος (fr. 15.) 3, 49.
 Παράλληλα (init.) 7, 62.
 (de Morali Virtute) (443.
 E.) 3, 47.
 Περὶ Εὐθυμίας (465. C.) 29,
 79. (466. B.) 4, 117. (472.
 B.) 21, 16. (476. F.) 24, 15.
 Περὶ ἡσυχίας 58, 14.
 Κατὰ ἡδονῆς 6, 42—46.
 (Aprophthegmata) (ii. p. 190.
 C.) 7, 48.
 Κατὰ πλοῦτου 93, 32. 33. 95,
 16.
 Ὅτι καὶ γυναῖκα παιδευτέον 18,
 28. 32. 33. 43, 136. 92, 11.
 95, 15. 120, 23.
 Πᾶς ἐστὶν ἀπ' ἐχθρῶν ὠφεληθῆ-
 ναι (p. 90. C.) 19, 7. (90.
 B.) 33, 9.
 ἐκ τοῦ Διαβάλλειν 38, 32. 42,
 10.
 Περὶ Φυγῆς (p. 600. F.) 40, 3.
 (601. C.) 40, 4. (607. D.)
 40, 5.
 Εἰ πολιτευτέον πρεσβυτέρῳ (783.
 D.) 45, 20. (788. D.) 54,
 43.
 Ἐπιστολῆς περὶ Φιλίας 2, 35.
 36. 46, 68. 53, 11. 85, 8.
 94, 30. 31. 97, 20.
 Πρὸς Ἠγεμόνα ἀπαιδευτον (p.
 779. 780. 782.) 46, 99. 100.
 101. 102.
 Κατ' Ἰσχύος 53, 14.
 Περὶ Μαντικῆς 60, 10.
 Περὶ Ἐρωτος 63, 34. 64, 30.
 31. 32. 66, 7.
 Ὑπερ Κάλλους 65, 12. 13.
 Γαμικῶν Παραγγελμάτων (139.
 F.) 72, 16. (139. sqq.) 85,
 9. 10. (p. 140. sqq.) 74,
 43—52.
 Περὶ Φιλαδελφίας (479. sqq.)
 84, 9—13.
 Τῶν ζοφῶν περὶ τῆς κατὰ τὰς οἰ-
 κίας ἐπιμελείας (155.) 85, 14.
 Κατὰ Εὐγενείας 86, 21. 22.
 88, 12.
 Ὑγεινῶν Παραγγελμάτων
 (125. E.) 16, 22. (125. F.)
 101, 6. (126. C.) 101, 3.
 (127. A.) 101, 7. (127. B.)
 101, 8. (128. D.) 101, 9.
 (128. E.) 101, 10. (129. A.)
 101, 11. (129. F.) 101, 12.
 (An Virtus doceri) 1, 98.
 POLYÆNUS 124, 31.
 ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ συνεδρίου 43, 41.
 ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν Μακεδόνων
 43, 53.
 ὑπὲρ λαγόνων 43, 55.
 POLUS, Lucanus, Pythag.
 Περὶ Δικαιοσύνης 9, 54.
 POMPEIUS Μακρὸς (an Μάγ-
 κος?) 78, 7.
 PORPHYRIUS π. τῶν πρὸς τὰ
 νοητὰ ἀφορμῶν 1, 88.
 τῶν πρὸς θάνατον ἀφορμῶν 118,
 19. 32. sed et hic leg. πρὸς
 τὰ νοητὰ.
 Περὶ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων
 25, 1.
 Περὶ τοῦ Γνωθῆ σεαυτόν 21, 26.
 27. 28.
 Περὶ Στυγὸς 100, 21. 105, 57.
 POSIDIPPUS, Comicus, 14,
 1. 37, 14. 98, 57.
 Ἐρμαφροδίτου 77, 7.
 Μύρμηκος 99, 29. 116, 17.
 Ὁμοίων 99, 30.
 PRODICUS 10, 34. 64, 28.
 PROTAGORAS 29, 80.
 PTOLEMÆUS 49, 21.
 PROVERBIUM 4, 44. 21, 14.
 99, 25.
 PYRRHO 121, 28.
 PYRRHUS 7, 60. 54, 57. 60.
 PYTHAGORAS 1, 15. 1, 19—
 29. 2, 23. 3, 21. 24. 60.
 4, 109. 5, 42. 6, 47. 48. 51.
 9, 37. (Porphyg. Vit. §.

- 41.) 11, 25. 13, 21. 33. 34.
 35. 14, 18. 15, 7. 17, 8.
 12. 13. 27. 18, 23. 25. 34.
 19, 8. 24, 2. 8. 29, 99. 34,
 7. 11. 35, 8. 39, 25. 41,
 9. 43, 79. 84. 46, 42. 112.
 48, 20. 82, 6. 94, 26. 101,
 1. 13. 124, 24.
 Aurea Carmina 79, 11. 108,
 27.
 PYTHAGORICA 5, 72. v. Plu-
 tarch.
 PYTHIAS 31, 8.
 RHEGINUS, Περὶ Φιλίας 4,
 46. 42, 11.
 RHIANUS, Poeta, 4, 34.
 RUFUS, Stoicus, Ἐκ τῶν Ἐπικ-
 τήτου περὶ Φιλίας 19, 13. 20,
 60. 61. (cf. 42, 14. 15.)
 108, 60.
 SAPPHO 71, 4.
 Πρὸς ἀπαιδευτον γυναῖκα 4, 12.
 SCILURUS 84, 16.
 SCIPIO 37, 35.
 SCLERIAS, Comicus 2, 9. 18,
 2. 103, 9.
 SEMIRAMIDIS inscr. monu-
 menti 10, 53.
 SEPTEM SAPIENTES de Rep.
 43, 131. 48, 47.
 SERAPIO, poeta, 10, 2.
 SERENUS 5, 46. 47. 82. 6, 33.
 36. 49. 7, 61. 13, 28. 29.
 42. 29, 96. 39, 27. 44, 41.
 47, 20. 62, 48. 72, 15. 75,
 11. 80, 5. 82, 10.
 ἀπομνημονεύματα 11, 15.
 SERIPHIOUS 39, 29.
 SIMONIDES 2, 42. 10, 39. 62.
 33, 12. 73, 61. 91, 31. 98,
 15. 16. 29. 105, 7. 118, 5.
 6. 121, 1. 3. 124, 5.
 Θρήνων 105, 9.
 SIMONIS Ep. ad Aristippum
 17, 11.
 SIMYLI, poetæ, versus 60, 4.
 SOCRATES 1, 33—38. 86. 2,
 47. 3, 32. 41—45. 61. 67.
 72. 85. 86. 87. 90. 91. 92.
 4, 57—67. 85. 108. 115.
 116. 119—121. 5, 33—35.
 37. 43. 81. 6, 9. 31. 32.
 7, 16. 56. 10, 47. 55. 56.
 13, 46—49. 14, 21—24.
 15, 8. 16, 26. 27. 17, 17.
 22. 28. 31. 21, 9. 22,
 35—38. 23, 8. 24, 13.
 29, 68. 34, 18. 37, 27. 38,
 34. 35. 48. 41, 5. 43, 47.
 80—85. 48, 26. 56, 16.
 68, 30. 74, 58. 79, 42.
 81, 12. 13. 83, 22. 86, 20.
 23. 90, 12. 93, 30. 37. 94,
 12. 13. 33. 34. 95, 18. 98,
 69. 99, 35. 100, 7. 101,
 20. 103, 18. 19. 105, 58.
 108, 74. 109, 9. 110, 26.
 113, 16. 117, 7. 118, 24.
 121, 39. 124, 41.
 SOCRATICUS Cynicus 2, 41.
 Pro Σωκρατικῶς reponendum
 fortasse Κράτης cf. 97, 27.
 SOLON 6, 10. 9, 25. 13, 20.
 34, 9. 15. 37, 31. 43, 76.
 77. 89. 46, 22. 68, 33.
 98, 24. 122, 3. 14.
 SOPATER Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς
 πρὸς Ἡμέριον 46, 51—60.
 SOPHOCLES 1, 6. 2, 18.
 (Electr. 1015.) 3, 2. (inc.
 9.) 3, 14. 15. (inc. 10.) 4,
 1. 5. 17. 37. 38. (inc. 11.) 5,
 5. (—) 6, 1. (inc. 12.) 8, 11.
 (Acris. 2.) 12, 2. (inc. 13.)
 13, 9. (inc. 14.) 18, 1. (inc.
 15.) 24, 4. (inc. 16.) 28, 1.
 5. (Laoc. 4.) 29, 37. (—)
 39, 14. (inc. 18.) 41, 3.
 (inc. 19.) 43, 11. 43, 25.
 (20.) 45, 11. (21.) 54,
 3. (22.) 62, 33. (23.)
 63, 6. (24.) 67, 5. (25.)
 73, 54. (26.) 96, 10. (27.)
 98, 1. 43. 44. 46. (28.) 108,

51. (29.) 110, 14. (106.
cf. Acris. 7.) 116, 39. (30.)
117, 4. (31.) 121, 21. (32.)
122, 11.
- Αἶαντι (125.) 22, 20. 98, 2.
(131.) 5, 14. 105, 37. (157.)
43, 18. (260.) 99, 21. (265.)
112, 8. (292.) 85, 1. (328.)
113, 8. (362.) 108, 55.
(473.) 7, 3. 121, 22. (550.)
78, 9. (666.) 44, 7. (758.)
22, 21. (964.) 4, 23. (1071.)
43, 14. (1081.) 43, 17.
(1091.) 125, 13. (1093.)
87, 6. (1118.) 13, 3. (1124.)
13, 4. (1159.) 2, 28. (1246.)
3, 5. (1266.) 126, 3. (1334.)
9, 7. (1350.) 49, 12. (1357.)
19, 10. (1372.) 5, 13. (Loeg.
3.) 98, 48. (4.) 114, 6.
- Ἀκρισίῳ (1.) 8, 2. (2.) 12, 2.
(3.) 62, 30. (4.) 74, 28.
(5.) 79, 24. (6.) 108, 56.
(7.) 119, 7. (8.) 119, 12.
- Ἀλευάδαις (1.) 9, 4. (2.) 12,
3. (3.) 13, 6. (4.) 33, 3. (5.)
36, 11. (6.) 41, 50. (7.) 43,
6. (8.) 54, 21. (9.) 76, 9.
(10.) 77, 9. (11.) 91, 27.
94, 8.
- Ἀλήτη 3, 8. (2.) 35, 4. (3.)
36, 16. (4.) 88, 11. (5.)
89, 8. (6.) 105, 42. (7.)
106, 11.
- Ἀντιγόνης (175.) 45, 15. (187.)
39, 16. (582.) 103, 5. (672.)
43, 26. (755.) 79, 10. (1028.)
20, 14.
- Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς (1.) 64,
13.
- Ἐπίγονοι (1.) 38, 27. (2.)
73, 51.
- Ἐριφύλης 1, 1. (2.) 7, 7. (3.)
43, 7. (4.) 99, 20. (5.)
117, 3.
- Ἠλέκτρας (467.) 11, 9.
(770.) 76, 5. (989.) 17, 1.
(1047.) 4, 26. (1082.) 37, 4.
Θυέστη (fr. 2.) 29, 1. (—)
108, 21. (4.) 113, 12.
(5.) 115, 16.
- Ἰνάχω (1.) 46, 13.
- Ἰοβάτου (1.) 119, 6.
- Ἰπποδαμείας (Oenom. fr. 1.)
27, 6.
- Ἰωνος 103, 10.
- Ἰφιγενείας (fr. 1.) 30, 6.
- Κροεῦσα (1.) 7, 8. (2.) 12, 3.
(3.) 38, 26. (4.) 91, 28. (5.)
103, 15.
- Κολχίδες (1.) 22, 23.
- Λαοκόωντος (inc. 17.) 29, 38.
- Λαρισσαίων (Acris. 9.) 125,
11.
- Μάντεσι (Polyid. 3.) 29, 25.
- Μυσῶν (fr. 1.) 26, 4. (2.) 98, 23.
- Ναυπλίου (3.) 104, 3.
- Οἰδίποδος (Tyr. 54.) 48, 6.
(86.) 108, 54. (110.) 29, 48.
(354.) 13, 2. (387.) 10, 19.
(489.) 98, 35. (580.) 49,
10. (873.) 49, 11. (961.)
118, 11. (999.) 79, 20.
(1409.) 17, 4. (Col. 592.)
20, 27. (880.) 11, 13.
- Πηλέως (inc. 31.) 121, 9.
- Πολυξένη (3.) 49, 13.
- Σκυρίεις (3.) 51, 24. (4.) 59,
3. (5.) 116, 29. (6.) 124,
17.
- Συνδείπνου (fr. 1.) 26, 1.
- Τεύκρου (3.) 122, 10.
- Τηρεΐ (2.) 10, 25. (3.) 13,
5. (4.) 20, 32. (5.) 22,
22. (6.) 39, 12. (7.) 68,
19. (8.) 86, 12. (9.) 98,
45. (10.) 105, 21. (11.)
108, 58.
- Τραχινίαις (init.) 105, 38.
(296.) 105, 41. (441.) 63,
24. (1173.) 120, 14.
- Τυμπανιστῶν (1.) 59, 12.
- Τυνδαρίως 105, 3.
- Τυροῖ (9.) 20, 29. (10.) 46, 6.

- (11.) 87, 3. (12.) 99, 19.
 (13.) 109, 2. (14.) 115, 8.
 Ὑβρεως Σατύρου (fr. 1.) 26, 3.
 Φαίδρα 2, 29. (2.) 17, 2. (4.)
 63, 25. (5.) 69, 14. (6.)
 74, 16. (7.) 105, 39. (8.)
 108, 53. (9.) 43, 5.
 Φιλοκτήτου (ἐν Τροίᾳ fr. 1.) 120,
 7.
 Φρυγῶν (1.) 8, 5.
 SOPHRON 116, 30.
 SOSIADES Ὑποθήκαι 7. Sap.
 Græc. 3, 80.
 SOSICRATES 23, 2.
 SOSIPHANES 20, 18. 22, 3.
 SOSITHEUS Ἀθλίω 51, 23.
 SOSTRATUS tibicen 86, 14.
 SOSTRATUS ἄ Μυθικῆς Ἀγω-
 γῆς 100, 19.
 β Κυνηγετικῶν 64, 33.
 β Θρακικῶν 7, 66.
 β Τυραννικῶν 64, 35. Sed
 reponendum Τυρρηρικῶν ex
 Plutarcho.
 SOTADES 3, 39. 5, 32. 22,
 26. 98, 9. 10. 103, 13.
 108, 40. 118, 7. 120, 11.
 SOTION Περὶ Ὀργῆς 14, 10.
 20, 53. 84, 6—8. 17, 18.
 108, 59. 113, 15.
 SPEUSIPPUS 119, 17.
 STASINUS (in Cypriacis car-
 minibus) 31, 12.
 STESICHORUS 124, 15. 126,
 5.
 STHENIDES Locrus Pytha-
 goreus Περὶ Βασιλείας 48,
 63.
 STILPO Socraticus 4, 89.
 STOICI 44, 12. 46, 50.
 SUSARION 69, 2.
 TELES Περὶ Αὐταρκειᾶς 5, 67.
 Μὴ εἶναι τέλος ἡδονῆν 98, 72.
 Συγκρίσεως πλοῦτου καὶ ἀρετῆς
 91, 33. 93, 31.
 Ἐπιτομή 95, 21. 97, 31.
 Περὶ Φυγῆς 40, 8.
 Περὶ Περιστάσεως 108, 82.
 Περὶ Εὐπαθείας 108, 83.
 THALES 2, 21. 12, 14. 68,
 29. 34. 110, 24.
 THEAGES, Pythagoreus, Περὶ
 Ἀρετῆς 1, 67. 68. 69.
 THEANO 74, 32. 53. 55.
 THEMISTIUS Περὶ Ψυχῆς 13,
 43, 69, 22. 115, 28. 120,
 25. 28.
 Μετριοπαθῆς ἢ Φιλότεκνος (359.
 C.) 1, 87. (falso cit. pro
 Βασανιστῇ p. 258. B.) 12, 22.
 () 46, 27. (363. D.)
 83, 24.
 THEMISTOCLES 37, 30. 85,
 11.
 THEOBULUS 3, 31. 5, 26.
 48, 23. 108, 75.
 THEOCRITUS 2, 34. 4, 70.
 16, 23. 21, 10. 33, 15. 36,
 20. 27. 82, 12. 124, 34.
 THEOCRITUS Bucolicorum
 scriptor (i. 15.) 20, 23. (i.
 100.) 64, 9. (iii. 15.) 64, 23.
 (iv. 41.) 110, 15. (viii. 63.)
 78, 2. (x. 54.) 16, 9. (xiv.
 60.) 48, 11. (xxvii. 4.) 63,
 19.
 THEODECTES 10, 8. 29, 35.
 32, 6. 68, 26. 69, 1. 83,
 8. 86, 5. 105, 25.
 THEODORUS Μεταμορφώσεων
 64, 34.
 THEODORUS (Cyren.) 2, 33.
 THEODORUS Ὑπὲρ Ἐλπίδα
 Φοριανῆς 14, 13. 71, 9.
 THEOGNIS (131.) 79, 1.
 (155.) 96, 15. (175.) 96,
 16. (183.) 70, 9. (221.) 4,
 27. (255.) 103, 8. (315.) 1,
 16. (319.) 37, 3. (331.) 15, 6.
 (409.) 31, 16. (421.) 36, 1.
 (425.) 120, 4. (457.) 71, 2.
 (479.) 18, 14. (497.) 18, 15.
 (509.) 18, 12. (523.) 91, 1.

- (527.) 116, 11. (535.) 62, 36. (585.) 111, 16. (605.) 18, 10. (607.) 12, 17. (617.) 98, 55. (619.) 97, 15. (625.) 34, 13. (627.) 18, 11. (629.) 52, 12. (635.) 37, 17. (637.) 110, 11. (639.) 111, 15. (648.) 32, 4. (649.) 96, 14. (653.) 103, 12. (665.) 106, 9. (683.) 92, 9. (693.) 4, 45. (695.) 19, 11. (717.) 91, 10. (719.) 97, 7. (863.) 106, 10. (899.) 91, 2. (941.) 39, 15. (957.) 3, 28. (1023.) 124, 9. (1057.) 97, 9. (1125.) 116, 10. (1131.) 110, 12. (1149.) 103, 14. (1153.) 91, 26. (1165.) 3, 19. (1221.) 20, 1. (1224.) 67, 4. (1225.) 8, 9.
- THEOPHRASTUS 3, 50, 12, 19. 19, 12. 31, 10. 37, 21. 38, 30. 43. 43, 72. 44, 22. 52, 15. 64, 27. 29. 74, 42. 84, 14. 85, 7.
- THEOPOMPUS 16, 15.
- THESEUS 7, 67. 70.
- THRASYLLUS Αἰγυπτιακοῖς 100, 16.
- THUCYDIDES α (69.) 46, 49. (71.) 43, 54. (77.) 43, 56. (78.) 50, 8. (120.) 50, 13. (122.) 50, 9. (124.) 54, 24.
- β (40.) 7, 37. (43.) 7, 36. 123, 9. (45.) 38, 41. (46.) 43, 90. (63.) 7, 19. (64.) 108, 61. (87.) 7, 35. (89.) 8, 17.
- γ (37.) 43, 58. 59. (48.) 54, 54.
- δ (10.) 54, 25. (18.) 5, 122. (61.) 54, 32. (86.) 54, 55. (92.) 54, 34.
- ε (9.) 54, 35. 38. (69.) 29, 62. (89.) 45, 17. (102.) 54, 37. (103.) 54, 36. (111.) 43, 141.
- ς (9.) 43, 61. (39.) 43, 66. (41.) 42, 9. (85.) 43, 70. (91.) 54, 56.
- TIMAGORAS Πρώτων Περί Ποταμῶν 100, 17.
- TIMOCLES, (Ponticus) 79, 17. 91, 15. 96, 22. 124, 19. Συναργικὰ 125, 10.
- TIMON μισάνθρωπος 10, 54.
- TIMOTHEUS 39, 26. 54, 64.
- TRAGICUM Episodium 105, 51.
- TRAGICUS incertus 17, 5. 6. 73, 6. 117, 1.
- TROPHILUS, medicus 102, 9.
- TROPHILUS Συναγωγῆς Ἀκουσμάτων θαυμασίων 100, 22—24.
- TYRTÆUS, poeta 50, 7. 51, 1. 5.
- XENOCRATES 5, 118. 17, 25. 33, 11. 104, 24.
- XENOPHANES 29, 41.
- XENOPHON 7, 49. 48, 18. 103, 16.
- Ἐπιστολῆς πρὸς Λαμπρόκλειαν 5, 79. 80.
- Ἀγλαϊτάδαν 66, 8.
- Αἰσχίην 80, 12.
- Κρίτωνα 83, 29.
- Σάτειραν 121, 37. 124, 42.
- Ἀγησιλάου (xi. 9.) 29, 71. (xi. 15.) 117, 6.
- Κύρου παιδείας α (2.) 44, 23. (2, 7.) 32, 9. (4, 3.) 36, 31. (4, 5.) 29, 72. (5, 9.) 29, 74. (6, 3.) 48, 68. (6, 8.) 48, 69. (6, 10.) 48, 70. (6, 14.) 48, 71—72. (6, 17.) 48, 73. 74.
- β (2, 12.) 22, 44.
- ε (3, 9.) 54, 66.
- ς (2, 29.) 101, 25.
- ζ (5, 82.) 15, 13.
- η (1, 1.) 46, 108. (1, 2.) 43,

148. (1. 37.) 29, 73. (2, 23.) 16, 25. (2, 41.) 48, 60. (3, 38.) 57, 11. (3, 40.) 97, 32. (4. 14.) 22, 45. (7, 13.) 84, 24. (7, 25.) 123, 15.
 Κ. Ἀναβάσει β (5. 7.) 28, 16. (6, 21.) 2, 45.
 γ (1, 42.) 50, 15.
 ζ (6, 11.) 110, 25.
 Ἰέρωνος (9.) 46, 109. () 49, 30—46.
 Οἰκονομικοῦ (vi. 12.) 37, 28. (vii. 43.) 37, 29. (iv. 19.) 46, 106. (v.) 56, 19. (iv. 2.) 61, 5. (vi. 4.) 85, 23.
 Ἀθηναίων πολιτείας (i. 14.) 43, 50. (ii. 20.) 43, 51.
 Λακίωνων πολιτείας (i. 4.) 44, 24—39.
 Σωκράτους Ἀπολογίας (25.) 7, 81. (28.) 7, 75.
 Ἀπομνημονευμάτων α (1, 11.) 80, 13. (2, 4.) 101, 19. (2, 10.) 43, 75. (2, 19.) 29, 95. (2, 57.) 29, 94. (3, 5.) 17, 44. (3, 11.) 64, 25. (5.) 17, 32. (6, 5.) 17, 33. (6, 13.) 1, 100.
 β (1, 18.) 1, 101. (2.) 79, 54. (3, 2.) 84, 22. (6, 39.) 1, 99.
 γ (1.) 54, 27. (2.) 54, 28. (3.) 54, 29. (4, 7.) 54, 30. (8, 8.) 85, 22. (9, 1.) 7, 74. (9, 8.) 38, 6. (9, 9.) 30, 16. (9, 10.) 48, 76. (9, 13.) 1, 102. (10.) 60, 11.
 δ (1, 1.) 1, 103. (2, 11.) 9, 59. (2, 37.) 10, 57. (2, 24.) 21, 21. (4, 5.) 9, 60. (5, 2.) 17, 4. (6, 5.) 45, 16. (6, 10.) 7, 73. (6, 12.) 43, 37.
 Συμποσίου (2, 24.) 19, 18. 56, 17. (3, 9.) 95, 22.
 Περὶ Θεόγνιδος 88, 14.
 (de venatione) (12.) 29, 76. 77.
 ZALEUCUS Proëm. legg. 44, 20, 21. 45, 25.
 ZENO 4, 107. 6, 34. 7, 38. 45. 14, 4. 15, 12. 33, 10. 36, 19. 23. 26. 43, 88. 82, 5. 98, 68.
 ZENODOTUS 2, 12.
 ZOPYRUS 63, 8.
 γ Ἐψηίδος 64, 38.

III.

INDEX

EXHIBENS INITIA SENTENTIARUM ALPHABETICE DISPOSITA.

ἌΓΑΘΗ γὰρ ἡ 99, 22.
 ἀγαθῆς γυναικὸς 74, 20.
 ἀγαθοὶ δὲ τὸ κ. 23, 2.
 ἀγαθὸν δὲ ὄντα 93, 26.
 ἀγαθὸν ἢ εἶναι 37, 23.
 ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ 9, 31.
 ἀγαθὸς, εὐφυῆς 98, 10.
 ἀγαθὸς ἦν ἀγαθῶ 38, 33.
 ἀγαθὸς νομιζέσθω 37, 33.
 Ἀγάθυρσοι 44, 43.
 Ἀγάθων ἔφη 46, 24.
 ἀγαμαι δ' ἔγωγε 46, 75.
 Ἀγάμεμνον 91, 24.
 Ἀγάμεμνον οὐδ' 13, 10.
 ἀγάπα τῶν 94, 18.
 ἄγετε δὴ 64, 40.
 Ἀγησίλαος περὶ 7, 72.
 Ἀγησίλαος 54, 49. 65, 10.
 Ἄγις ὁ βασιλεὺς 7, 48.
 ἀγνώμονι πατρὶ 79, 42.
 ἀγνώς τις 108, 39.
 ἀγροϊκὸς εἶναι 56, 9.
 ἀγρὸν εὐσεβ. 57, 5.
 ἄγρυπνος ἔσο 1, 19.
 ἀ δ' ἀρετὰ 29, 5.
 ἀ δὲ γα 65, 17.
 ἀ δειλὴ 96, 14.
 ἀ δεῖ παρῶν 3, 1.
 ἀ δὲ μελέτα 29, 54.
 ἀ δὲ συναρμογὰ 3, 75.
 ἀ δὲ χεῖρ 10, 13.
 ἀ δ' ἡσυχία 58, 7.
 ἀδικεῖν νομίζων 31, 17.

ἄδικον δ' ὁ 93, 14.
 ἀδικουμένοισι 46, 43.
 ἀδικούμενος 5, 26.
 ἀδίκως δὲ μὴ 94, 4.
 ἀδικώτατον πρᾶγμα' 38, 4.
 ἀεὶ γὰρ ἄνδρα 54, 7.
 ἀεὶ γεωργὸς 57, 8.
 ἀεὶ γυναικες 73, 34.
 ἀεὶ δ' ἀρέσκειν 62, 24.
 ἀεὶ δὲ ἐν πάσαις 46, 69.
 ἀεὶ κράτιστον 11, 11.
 ἀεὶ νομίζονθ' 95, 4.
 ἀεὶ τοῖς μικ. 96, 12.
 ἀεὶ τὸ λυποῦν 108, 32.
 ἀεὶ τὸ πλουτεῖν 97, 19.
 ἀείσω συνετοῖσι 41, 9.
 ἄελπτον οὐδὲν 110, 16.
 ἀέρων διαφοραὶ 101, 29.
 ἀθανασία 118, 10.
 ἀθανάτον ἔστι 68, 3.
 Ἀθηναῖοι 7, 66.
 Ἀθηναίους γὰρ 4, 97.
 Ἀθηναίων πρὸς 39, 33.
 Ἀθήνησι νεμόμενοι 84, 7.
 ἄθλα γὰρ οἷς 43, 90.
 αἰ αἰ τέκος 122, 1.
 αἰ αἰ τὸδ' ἦδη 5, 6.
 αἰ αἰ τὸ δοῦλον 62, 25.
 αἰ βουλόμεναι 85, 9.
 αἰ γὰρ εὐπραξίαι 106, 13.
 αἰ γὰρ ἴδιαι 43, 57.
 αἰ γὰρ πόλεις 43, 4.
 αἰ γὰρ τοι συμφ. 98, 62.

- αἱ δὲ φρενῶν 99, 23.
 αἰδοῖός τε 31, 13.
 αἰδοῦ πρὸς τὰς 46, 54.
 αἰδοῦ σαυτὸν 31, 10.
 αἰδῶς γὰρ ἐν 13, 9.
 αἰδῶς γὰρ ὀργῆς 31, 1.
 αἰδῶς δ' οὐκ 29, 4.
 αἰδῶς ἐν 31, 15.
 αἰδῶς παρὰ 31, 6.
 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων 52, 18.
 αἰεὶ τὸ μὲν 104, 10.
 αἱ μεγάλαι τέψεις 3, 57.
 αἱ μὲν βρονταὶ 4, 121.
 αἱ μὲν ποδήρεις 93, 30.
 αἱ μὲν τοίνυν 47, 9.
 αἰγούμενοι γὰρ 14, 5.
 αἰνῶ διδάξει 74, 26.
 Αἴολος 64, 35.
 αἱ πλείσται στ. 45, 21.
 αἱ πονηραὶ 110, 21.
 αἰρετώτερον 34, 11.
 αἰσθόμενος δέ 79, 54.
 αἱ συμφοραὶ τῶν 98, 64.
 αἴσχη μὲν 108, 53.
 Αἰσχίνης ὁ Σω. 34, 10.
 αἰσχιστον ἔφη 18, 38.
 αἰσχρὰν γυναῖκ' 69, 8.
 αἰσχρὸν γὰρ 121, 22.
 αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα 7, 3.
 αἰσχρὸν γενέσθαι 96, 21.
 αἰσχρὸν γ' ὅτ' ἄν 36, 12.
 αἰσχρὸν ἐστὶ 54, 42.
 αἰσχρὸν τοι 18, 11.
 αἰσχρὸν τοῖς 2, 30. 5, 98.
 αἰσχρὸν τὸν δικαστήν 9, 49.
 Αἰσχύλος ἐν 29, 89.
 αἰσχύνεται 1, 5.
 αἰσχύνομαι 79, 14.
 αἰσχυνόμενος 95, 6.
 Αἰσωπος 105, 61.
 Αἰσωπος ἔφη 23, 6.
 Αἰσωπος τότε 43, 137.
 Αἰσωπος πρὸς τὸν 6, 40.
 αἴτιον δὲ τούτων 43, 138.
 αἱ τῶν ἑταιρῶν 6, 27.
 αἰψήρως δέ 124, 13.
 ἀκολασίην ψυχὴν 6, 16. 17.
 ἀκούετε λεῶς 69, 2.
 ἄκουε τοὺς 48, 33.
 ἀκούοι δὴ πᾶς 43, 113.
 ἀκούσας δέ 54, 27.
 ἄκουσον ὡς σοι 120, 1.
 ἀκῶν δ' ἁμαρτῶν 46, 6.
 ἀλάθεια θεῶν 11, 2.
 ἀλγεῖνὰ Πρόκνη 108, 58.
 ἀλγεϊνότερα γὰρ 7, 36.
 ἄλγιστόν ἐστι 69, 19.
 Ἀλέξανδρον τὸν 7, 61.
 Ἀλέξανδρος 54, 48.
 Ἀλέξανδρος προτρ. 5, 36.
 Ἀλέξανδρος νοσήσας 21, 15.
 Ἀλεξάνδρου ἑκατὸν 37, 37.
 Ἀλεξίς ὁ 116, 47.
 ἀλήθεια δὴ 11, 18.
 ἀλήθεια μὲν 11, 14.
 ἀληθείη δὲ 11, 1.
 ἀληθείην νόος 11, 21.
 ἀληθομυθεύειν 12, 13.
 Ἀλκμαίων 101, 2.
 ἄλις ᾧ βιοτὰ 120, 10.
 ἀλλὰ γὰρ ἤδη 121, 33.
 ἀλλὰ γίγνεται 108, 80.
 ἀλλὰ δὴ Σωκρ. 97, 28.
 ἀλλὰ δικαίου 13, 41.
 ἀλλὰ θυγάτηρ 77, 5.
 ἄλλαι ἀρεταὶ αἱ 1, 88.
 ἀλλ' αἰδέομαι 31, 14.
 ἀλλ' αἰεὶ μύθους 36, 7.
 ἀλλὰ καὶ ἐπιχ. 7, 51.
 ἀλλὰ κέρδει 10, 15.
 ἀλλ' ἀκούετ' 4, 33.
 ἀλλὰ μάλιστα 69, 22.
 ἀλλὰ μάχεσθ' 39, 19.
 ἀλλὰ μὲν δὴ 121, 36.
 ἀλλὰ μέντοι εἶπον 43, 110.
 ἀλλὰ μηδαμῶς 5, 126.
 ἀλλὰ μὴν οὐδὲ 5, 127.
 ἀλλὰ μὴν καὶ 75, 13.
 ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ 101, 19.
 ἀλλὰ μὴν ᾧ 104, 25.
 ἀλλὰ μὴν γε 60, 6.
 ἀλλὰ μὴν ἢ 3, 49.
 ἀλλὰ μὴν καὶ ἀλ. 46, 95.
 ἀλλὰ μὴν καὶ πρα. 47, 11.

ἀλλὰ μὴν ὁ 38, 62.
 ἀλλὰ μὴν ὡσπερ 66, 4.
 ἀλλὰ μήποτε 21, 27.
 ἀλλ' ἀξίως 89, 8.
 ἀλλὰ πᾶν πλήθος 1, 91.
 ἀλλὰ πάντα 110, 25.
 ἀλλὰ παντὸς μᾶλλον 20, 60.
 ἀλλὰ περὶ τοῦδε 46, 96.
 ἀλλὰ πρῶτον 4, 49.
 ἀλλ' ἄρα ἔρχεται 49, 32.
 ἀλλ' Ἀρης φιλεῖ 51, 26.
 ἀλλὰ σχεδόν τι 16, 11.
 ἄλλα τε ὅσα 50, 9.
 ἀλλὰ τῆδέ πη 9, 63.
 ἀλλὰ τί οὖν 49, 34.
 ἀλλὰ τοῦτο καὶ 43, 106.
 ἀλλὰ τῶν τοιούτων 46, 101.
 ἀλλὰ τῶν χρηστῶν 37, 11.
 ἀλλ' Ἀχιλεῦ 20, 41.
 ἀλλὰ χρῆ ταύτην 91, 10.
 ἀλλὰ χρῆ τὸν 123, 8.
 ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι 49, 48.
 ἀλλ' ἐγὼ περὶ 74, 65.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἦν 124, 17.
 ἀλλ' εἴπερ εἰ 88, 11.
 ἀλλ' ἐν ἐκείνοις 49, 36.
 ἀλλ' ἐπιστάμεθα 54, 37.
 ἀλλ' ἐπὶ τὸ πλ. 62, 40.
 ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάν. 120, 7.
 ἀλλ' ἔστι γὰρ 122, 8.
 ἀλλ' ἔστι δὴ 5, 21.
 ἀλλ' εὐγενεῖς μὲν 87, 9.
 ἀλλ' εὐ φέρειν 108, 18.
 ἀλλ' ἔχει τινα 122, 13.
 ἀλλ' ἐὼν φίλος 71, 4.
 ἀλλ' ἡ ἀπληστία 93, 33.
 ἀλλ' ἡδύ τοι 29, 57.
 ἀλλ' ἡμέρα 98, 22.
 ἀλλ' ἡμέρα τοι μετ. 105, 45.
 ἀλλ' ἦν δ' ἐγὼ 43, 98.
 ἀλλ' ἦνίκα' 119, 13.
 ἄλλη πρὸς ἄλλο 56, 14.
 ἀλλ' Ἡρακλῆος 50, 7.
 ἀλλ' ἦ τὸ γῆρας 116, 38.
 ἀλλ' ἡ φρόνησις 3, 15.
 ἀλλ' ἴστ' ἐμοί 79, 27.
 ἀλλ' οἶ γε 78, 10.

ἀλλ' οἱ κακῶς 4, 1.
 ἀλλ' οἶμαι τὸ 21, 19.
 ἀλλ' οἶνος ἦν 18, 7.
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον 116, 34.
 ἀλλ' ὅμως 74, 40.
 ἀλλ' ὅμως οἰκτρὸς 39, 5.
 ἀλλ' ὅμως τὰ 4, 47.
 ἀλλ' ὅτ' ἂν ἐρ. 64, 2.
 ἀλλ' ὅτ' ἂν ἦ 83, 28.
 ἄλλοτε μητρειῇ 105, 36.
 ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ 124, 26.
 ἄλλοτρίοισι 109, 1.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν 17, 4.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς 99, 16.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔρπει 12, 2.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦ 92, 1.
 ἄλλου δέ τινος 67, 20.
 ἀλλ' οὐδὲ τὸ 9, 57.
 ἀλλ' οὐποτ' 74, 4.
 ἀλλ' οὐποτ' αὐτὸς 43, 16.
 ἀλλ' οὐ πρόπει 48, 2.
 ἀλλ' οὔτε ἐπὶ 124, 42.
 ἀλλ' οὕτω θεοφιλῶς 48, 48.
 ἀλλ' οὕτω τὸ 116, 40.
 ἄλλως δὲ πάντων 73, 5.
 ἀλλ' ὡσπερ οἱ 4, 117.
 ἄλλως τε καὶ 74, 28.
 ἀλλ' ὦ φίλοι 113, 8.
 ἀλογιστή 108, 64.
 ἀλογίστου 108, 30.
 ἄλογοι 110, 19.
 Ἄλφειος 64, 19.
 ἀλωτὰ γίγνεται 29, 46.
 ἄμα δὲ χιτῶνι 32, 8. 74, 36.
 ἀμαθίην ὡς 18, 32.
 ἀμαρτάνει τοι 3, 10.
 Ἄμασις Πολυκ. 112, 15.
 Ἄμασις πρὸς 124, 32.
 ἀ μεγάλα μοι 63, 26.
 ἄμεινον δικαίως 9, 45.
 ἄμεινον τῆ ἀλ. 5, 104.
 ἄμερε 64, 22.
 ἀ μὴ δεῖ ποιεῖν 1, 20.
 ἀμήχανον δὲ 45, 15.
 ἀμήχανον οὖν 74, 47.
 ἀμηχανῶ δ' 76, 2.
 ἀμουσία τοι 16, 5. 113, 3.

- ἄμοχος γὰρ 98, 23.
 ἀμφισβητεῖται 86, 25.
 ἀναγκαιότητα 67, 21.
 Ἄνακρέων δωρεὰν 93, 25. 38.
 Ἄναξαγόρα 108, 62.
 Ἄναξαγόρας 120, 19.
 Ἄναξαρχος 7, 30.
 Ἄναξαρχος ἔλεγεν 30, 13.
 ἄναξ διαβολαὶ 42, 3.
 Ἄναξίλαος 48, 17.
 Ἄναξιμένης 49, 17.
 ἀναρχίας 43, 26.
 ἀνασσα 105, 19.
 Ἄνάχαρσις ἔφη 18, 26. 35.
 Ἄνάχαρσις οὐκιδ. 86, 16.
 Ἄνάχαρσις ὁ Σκύθης 2, 43.
 Ἄνάχαρσις ὁ Σκ. ἐ. δ. 83, 20.
 ἄν γνῶς τί 21, 3.
 ἄνδρας μὲν κτ. 50, 5.
 ἀνδράσι τοῖς ἀγ. 37, 17.
 ἄνδρα χρήματα 16, 24.
 ἀνδρεία τὰς 7, 22.
 ἀνδρείος οὐχ 7, 26.
 ἀνδρείος οὐχ ὁ 17, 40.
 ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ 7, 11.
 ἀνδρὶ ἀγαθῷ 38, 38.
 ἀνδρίαν δὲ 7, 73.
 ἀνδρία νοεῖσθω 7, 41.
 ἀνδρίας μὲν 1, 34.
 ἀνδρίας μὲν γὰρ 9, 27.
 ἀνδρὶ δὲ τυρ. 43, 70.
 ἀνδρὶ σοφῷ 40, 7.
 ἀνδρὸς δ' ἐρωτός 63, 4.
 ἀνδρὸς διαφέρει 108, 28.
 ἀνδρὸς δ' ὑπ' 47, 6.
 ἀνδρὸς φίλου 84, 4.
 ἀνδρὸς φίλου δὲ 93, 13.
 ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν 7, 7.
 ἀνδρῶν γὰρ ἐπ. 123, 9.
 ἀνδρῶν τὰδ' 108, 43.
 ἀνειμένον τι 116, 37.
 ἄν ἐκλέγη 108, 41.
 ἀνελεύθερον 125, 16.
 ἄνευ γὰρ ἀναγκ. 28, 17.
 ἄνευ δὲ τούτου 33, 9.
 ἄνευ δ' εὐψυχίας 7, 35.
 ἄνευ κακῶν 98, 37.
 ἄνευ τύχης γὰρ 29, 36.
 ἄνηρ ἀγαθὸς 46, 40.
 ἄνηρ ἀνυπόιστους 46, 41.
 ἄνης ἀρχῶν 46, 31.
 ἄνηρ γὰρ ὅστις 30, 1. 36, 16.
 ἄνηρ γὰρ ὅστις χ. 45, 1.
 ἄνηρ δὲ ἐν 108, 76.
 ἄνηρ δίκαιος 9, 22.
 ἄνηρ δ' ὅς εἶναι 8, 7.
 ἄνης εἰς Λακ. 12, 20.
 ἄνης ἦν δ' ἐγὼ 124, 43.
 ἄνης μεγάλα 16, 14.
 ἄνηρ ὁκότ' ἄν 5, 120.
 ἄνης πολλὰ ἔχων 38, 59.
 ἄνης φιλοσώματος 85, 10.
 ἄνθρωποι ἀνθρώπων 46, 37.
 ἄνθρωποι ἰσχύιν 53, 16.
 ἄνθρωποι λόγαν 36, 30.
 ἄνθρωποι πολυμαθῆς 4, 100.
 ἄνθρωποι τὸν 4, 79.
 ἄνθρωποι τοὺς 4, 103.
 ἀνθρώποις ἀρμόδιον 1, 39.
 ἀνθρώποις γίνεσθαι 3, 83.
 ἀνθρώποις δὲ 45, 16.
 ἀνθρώποισι γὰρ εὐθυμῆ 1, 40.
 ἀνθρώποισι κακὰ 4, 53.
 ἀνθρώποισιν ἔριδες 4, 102.
 ἀνθρώποισι πᾶσι 5, 119.
 ἀνθρώποισι τῶν 76, 17.
 ἀνθρωπον ὄντα 102, 4.
 ἀνθρωπος ἀτυχῶν 110, 4.
 ἀνθρωπος εἶ 108, 50.
 ἀνθρωπὸς εἰμι 98, 6.
 ἀνθρωπὸς ἐστι 98, 48.
 ἀνθρωπος ἐὼν 105, 9.
 ἀνθρωπος ἰκανῆ 98, 7.
 ἀνθρωπος ὦν μη. 105, 62.
 ἀνθρωπος ὦν τοῦτ' 21, 1.
 ἀνθρωπος ὦν 98, 18. 105,
 30.
 ἀνθρωπος ὦν μέμ. 22, 25.
 ἀνθρωπος ὦν οὐδεὶς 99, 14.
 ἀνθρώπων δὲ 123, 1.
 ἀνηροῦ τεῦ 124, 38. 39.
 ἄν μὲν πλείωμεν 15, 5.
 Ἄννίβαλ 54, 58.
 ἀνοήμονες βιοῦσιν 4, 76.

- ἀνοήμονες θάνατον 4, 81.
 ἀνοήμονες νεότητος 4, 77.
 ἀνοήμονες οὐδὲν 4, 80.
 ἀνοήμονες ρυσμούνται 4, 73.
 ἀνοήμονες τὸ ζῆν 4, 75.
 ἀνοήμονες τῶν ἀπ. 4, 78.
 ἄνοια θνητοῖς 4, 4.
 ἄνους ἐκείνος 20, 32.
 ἀντὶ βοῶν 5, 113.
 Ἀντίγονος 54, 45, 46.
 Ἀντίγονος δὲ 7, 20.
 Ἀντίγονος ἐπὶ 87, 12.
 Ἀντίγονος ὁ βασιλ. 86, 13.
 Ἀντίγονος πρὸς 49, 20.
 Ἀντιπάτρω 13, 28.
 ἀντὶ πυρὸς γὰρ 73, 23.
 Ἀντισθένης 6, 2. 49, 47. 50, 11.
 54, 41.
 Ἀντισθένης αἰρ. 14, 17.
 Ἀντισθένης ἔλεγεν 14, 19.
 Ἀντισθένης ἐρωτηθεὶς 3, 46. 45,
 28.
 ἄξιον δὲ ἐστὶν 115, 23.
 ἄξιον δὲ τοῦ 44, 33.
 ἄξιον τούτους 9, 29.
 ἀξιοπιστότερος 46, 71.
 ἄπανθ' ὁ λιμὸς 95, 1.
 ἄπανθ' ὅσ' 20, 5.
 ἄπανθ' ὁ τοῦ 29, 27.
 ἄπαντα δοῦλα 3, 11.
 ἄπαντα δουλεύειν 62, 27.
 ἄπαντα τὰ ζ. 98, 8.
 ἄπαντα τὰ καλὰ 29, 26.
 ἄπαντ' ἐν ἀνθ. 32, 6.
 ἄπαντ' ἐρίζεις 35, 6.
 ἄπαντες ἐσμὲν 23, 5.
 ἄπαντες ἄνθρωποι 98, 61.
 ἄπαν τὸ λυποῦν 99, 31.
 ἄπας πονηρὸς 18, 8.
 ἀπάσχοντες 5, 56.
 ἀπάτη γὰρ 54, 55.
 ἀπάτης δικαίας 9, 23.
 ἄπειμι καὶ 2, 28.
 ἄπειμι τοίνυν 2, 29.
 Ἀπελλῆς 105, 60.
 ἄπερ ἱερὰν 48, 66.
 ἀπερυθρίᾳ 32, 1.
 ἄπιστος ἢ 88, 12.
 ἀπλᾶ γὰρ 11, 8.
 ἀπληστον τὸ 10, 48.
 ἀπλοῦς ὁ μῦθος 11, 12. 34, 2.
 ἀποβλέπων εἰς 56, 8.
 ἀπὸ γὰρ τῆς 2, 38.
 ἀπὸ δὴ τούτων 7, 42.
 ἀποδυτέον δὴ 43, 100.
 ἀποκρίνου δὴ 9, 70.
 ἀπολεῖ με τὸ γ. 86, 6. 87, 4.
 Ἀπολλόδωρος 99, 33.
 Ἀπολλων 109, 3.
 Ἀπολλων ὡς 99, 24.
 ἀπολογεῖσθαι 1, 36.
 ἀπὸ ὁμοιοῦς 43, 40.
 ἀπορίη 104, 20.
 ἀπραγμόνως ζῆν 121, 13.
 ἀπροσδόκητον 105, 5.
 ἄρα λέγεις τὸν 4, 113.
 Ἄραρ ποταμὸς 100, 14.
 Ἄρατος 53, 15.
 ἀργαλέον πενία 96, 17.
 ἀργαλέον φρ. 34, 13.
 ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς 30, 12.
 ἀργὸς δ' ὕγι. 30, 7.
 ἀργὸς πολίτης 30, 11.
 ἄρ' ἐστὶ λῆρος 91, 14.
 ἄρ' ἐστὶν ἀγαθῶν 3, 7.
 ἄρ' ἐστὶν ἀνοητότατον 10, 4.
 ἄρ' ἐστὶν ἀρετῆς 56, 5.
 ἄρ' ἐστὶ συγγενὲς 98, 54.
 ἄρ' ἐστὶ τοῖς 81, 2.
 ἀρετὰ ἐντὶ 1, 64.
 ἀρετὰ πολύμοχθε 1, 12.
 ἀρετὴ δὲ κἂν 1, 4.
 ἀρετὴ μέγιστον 1, 7.
 ἀρετὴν οὖν τοῖς 94, 31.
 ἀρετῆς βέβαιαι 1, 1.
 Ἀρίμνηστος 118, 27.
 Ἀριστείδης 39, 28.
 Ἀριστείδης ὁ δ. 9, 35.
 Ἀρίστιππος 49, 18. 57, 13.
 Ἀρίστιππος ἐρωτ. 37, 25.
 Ἀρίστιππος εἶφη 84, 19.
 Ἀρίστιππος λοιδοροῦντος 19, 6.
 Ἀρίστιππος ὁ Κυ. 20, 63.
 ἄριστον ἀνδρὶ 67, 14.

- ἄριστον ἀνθρώπων 5, 24.
 ἄριστον δὲ τὸ 5, 132.
 ἄριστον μὲν 5, 100.
 Ἄριστοτέλης 63, 32. 65, 11. 14.
 Ἄριστοτέλης εἶπεν 3, 53.
 Ἄριστοτέλης ἐρωτηθεὶς 41, 8.
 Ἄριστοτέλης ὁ φιλ. 37, 32.
 Ἄριστοτέλης τοὺς τὰ 4, 87.
 Ἄριστοτέλης φησὶ 20, 58.
 Ἄριστοτέλης φησιν 10, 50.
 Ἄριστων ἔλεγεν 82, 11.
 Ἄριστων ἔφη 80, 7.
 Ἄριστων ὁ Χῖος 4, 110.
 Ἄριστων τοὺς 82, 15.
 Ἀρίτοποι 5, 50.
 ἀρκεῖσθω 55, 4.
 Ἀρκεσίλαος 82, 4. 95, 17.
 Ἀρκεσίλαος ἔλεγεν 43, 91.
 ἄρνες τοι φίλε 78, 1.
 ἄρξει οὖν ἀπὸ 19, 15.
 ἄρξεις ἄρ' οὕτω 54, 16.
 ἄρξώμεθα δὲ 42, 12.
 ἄρ' οἶσθ' ὅθ' οὐνεχ' 91, 23. 92, 6.
 ἄρ' οὐ μοναρχία 43, 63.
 ἄρ' οὖν εὐγενέστερος 86, 22.
 ἄρ' οὖν νομοθετ. 44, 44.
 ἄρ' οὖν οὐκ 49, 50. 61, 6.
 ἄρ' οὖν τούτους 4, 118.
 ἀρπαξε 7, 24.
 ἀρχὰς μεγάλας 11, 3.
 ἀρχαὶ τὰς 1, 67.
 ἀρχε πρῶτον 46, 22.
 ἀρχε σαυτοῦ 48, 35.
 ἀρχεσθαι χρεῶν 44, 1.
 ἀρχὴ τοῦ μὴ 6, 8.
 ἀρχῆ ἐπὶ ψεύδους 12, 17.
 ἀρχὴν ἔχων 46, 32. 38.
 ἀρχὴν λαβὼν 46, 39.
 ἀρχὴν μὲν 120, 3. 4.
 Ἀρχίδαμος 50, 12.
 Ἀρχίδαμος ὁ τῶν 53, 12.
 Ἀρχιμήδην 29, 86.
 ἀρχομένων δεῖ 46, 63.
 ἀρχοντας δὲ δὴ 44, 46.
 ἀρχοντος ἀγαθοῦ 46, 30.
 ἀρχουσιν ἢ ὄφειλ. 43, 143.
 Ἀρχύτας ἀναγνοὺς 95, 15.
 ἀσχεῖν μὲν 103, 3.
 ἀστοργίαν 16, 10.
 ἀστρολόγου δὲ 80, 6.
 ἀσυλλόγιστον 2, 6.
 ἀσύνητος ὅστις 4, 10.
 ἀσφαλῆς γὰρ 54, 18.
 ἀτὰρ σιωπᾶν 13, 15.
 ἀτέκμαρτος ὁ πᾶς 98, 66.
 ἀτελέστατα γὰρ 124, 15.
 ἄτερπνον 119, 9.
 ἀ τοῖς ἄλλοισιν 46, 36.
 ἀτραπὸν εἰς 118, 3.
 ἀτρέκεια 43, 22.
 ἀτυχοῦντι μὴ 112, 11.
 αὐθαδία τοι 20, 14.
 αὐθὺς δὲ ἐπεὶ 117, 8.
 αὐξανομένου τοῦ 116, 45.
 αὐτὰρ ἐγὼν 110, 17.
 Αὐταριάται 54, 39.
 αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 39, 20.
 αὐτὴ δὲ πάντα 74, 30.
 αὐτὴ τοίνυν 74, 44.
 αὐτίκα γὰρ 49, 38.
 αὐτίκα γὰρ εἰ τῷ 8, 20.
 αὐτόματα 103, 11.
 αὐτὸς γὰρ 76, 11.
 αὐτὸς γὰρ ἐὼν 98, 9.
 αὐτὸς μὲν οὖν 91, 33.
 αὐτὸς τραφεὶς 79, 6.
 ἀφρήτων 50, 4.
 Ἀφροδίσιος 28, 2.
 ἄφρονος ἀνδρὸς 18, 15.
 ἄφρων δ' ὅς 4, 3.
 ἄφουκτόν ἐστι 118, 22.
 ἀχαλίων 36, 13.
 ἀχνύμενος μένεος 20, 24.
 B.
 βαβαὶ ᾧ 120, 31.
 βαβαὶ ᾧ Σ. 7, 78.
 βάρος τι καὶ 14, 6.
 βαρὺ τὸ φ. 22, 1.
 βασιλείας δὲ καὶ 43, 37.
 βασιλεὺς 48, 61.
 βασιλεὺς γὰρ καὶ 49, 23.
 βασιλεῖς δὲ καὶ 48, 76.
 βέβαια 105, 40.
 βέβαιον 105, 47.

βεβαιότατα 45, 56.
 βεβαιόταται 49, 41.
 βεβαιότεραν 79, 31.
 βέλτιον μετὰ 5, 107.
 βέλτιον ὀλιγάκις 1, 49.
 βουλαὶ τὰδ' ἐξ. 54, 2.
 βιᾶ νυν 10, 23.
 Βίας ἐρωτηθεὶς 24, 11.
 Βίας ἔφη 37, 36.
 Βίας θανάτῳ 46, 67.
 βίον καλὸν 68, 20.
 βίος ἀνεόρταστος 16, 21.
 βίος ἀνθρώπῳ 103, 27.
 βιοτῆς μὲν 121, 3.
 βίου καὶ γενέσεως 69, 23.
 βίου πονηροῦ 121, 10.
 Βίῳ 105, 56.
 Βίῳ ἔλεγε 4, 54. 80, 3. 91,
 32. 93, 34.
 Βίῳ ἐρωτηθεὶς 4, 88.
 Βίῳ ἔφη δεῖν 46, 23.
 Βίῳ ὁ σοφιστῆς 10, 38. 38, 50.
 Βίῳ πρὸς τοὺς 66, 5.
 βοᾷ τις ᾧ 8, 2.
 βουλὴν μὲν πρ. 48, 9.
 βουλής γὰρ 4, 26.
 βουλοίμην 119, 11.
 βουλοίμην ἂν ᾧ 4, 96.
 βούλομαί σ' εἰπεῖν 31, 2.
 βούλου γονεῖς 79, 30.
 βραδέως ἐγχείρει 3, 30.
 βραχεῖ λόγῳ 34, 4.
 βραχὺς ὁ βίος 121, 34.
 βραχὺ τοι 54, 6.
 Βρέννος 10, 71.
 βροτοῖς ἅπασι 118, 14.
 βροτοῖς τὰ μείζω 22, 8.
 βρυάζω τῷ 17, 34.
 Γ.

γαῖαν μὲν φ. 59, 5.
 Γαλακτοφάγοι 5, 73.
 γαμεῖν κεκρ. 68, 11.
 γαμεῖν ὃς 68, 23.
 γαμεῖτε νυν 72, 4.
 γαμετρία 1, 63.
 γαμίσκοντα δὲ 85, 18.
 γάμοι δ' ὅσοι 69, 13.

γάμος γὰρ 85, 8.
 γάμος κράτιστος 72, 5.
 γάμου ἀρίστη 74, 41.
 γάμους δ' ὅσοι 70, 1.
 γάμους εὐτελεῖς 70, 15.
 γαστέρι δ' οὐ 124, 2.
 γαστρομαργίη 6, 14.
 γαστρὸς δὲ πειρῶ 17, 3.
 γεγόναμεν ἅπαξ 16, 28.
 γέγονε δὲ καὶ 1, 62.
 Γέλων ὁ Σικελ. 5, 83.
 γέλως δὲ συν. 74, 60.
 γέλως μὴ 5, 39.
 γεννητόρων 79, 5.
 γεννῶντάς τε 67, 27.
 γένοιτό μοι 79, 25.
 γένους δ' ἔπαινος 86, 3.
 γέροντα 104, 2.
 γέρον γὰρ ὄργῃ 116, 25.
 γῆρα προσόντος 117, 3.
 γῆρας γὰρ 115, 10.
 γῆρας γίγνεσθαι 115, 29.
 γῆρας διδάσκει 115, 8.
 γῆρας ἐπὶ 116, 27.
 γηράσκει 115, 11.
 γῆρας λεόντων 115, 14.
 γῆρας ὀλόκληρος 116, 41.
 γίγνωσκει τάνθ. 124, 7.
 γιγνώσκειν χρεῶν 98, 65.
 γιγνώσκουσι δὲ 49, 45.
 γιγνώσκω μὲν 4, 48.
 Γλαύκων 59, 21.
 γλυκεῖα γὰρ 98, 32.
 γλυκὺ δὲ πόλ. 50, 3.
 γλώσση γὰρ οὐδὲν 36, 2.
 γλώσση ματαία 36, 17.
 γλώσσης μάλιστα 33, 4.
 γλώσσης περίπατος 36, 4.
 γλώσσης τοι 35, 1.
 γνῶθι σαυτὸν 21, 12.
 γνῶμαι γὰρ ἔργων 54, 1.
 γνῶμαι πλεον 54, 3.
 γνώμη γὰρ ἀνδρὸς 54, 5.
 γνώμη δὲ κρ. 54, 4.
 γνώμη σοφός 66, 2.
 γνώμης ἀνδρὸς 17, 41.
 γονεῶν ἀμελὲν 79, 52.

γονέων δὲ ἄμ. 79, 34, 46.
 γονέων δὲ μετὰ 79, 49.
 γονέων τὰ τέκνα 83, 8.
 Γοργίας 101, 21.
 Γοργίας ὁ Α. 118, 23.
 Γοργίας ὁ β. 118, 29.
 Γοργῶ ἢ Λακεδ. 7, 31.
 γραῦν τινα 29, 69.
 γυμναζόμενοι 5, 45.
 γυναῖκα δ' ὅστις 73, 13.
 γυναῖκα καὶ θυ, 7.
 γυναῖκα θάπτειν 68, 22.
 γυναῖκες ἐς μὲν 73, 32.
 γυναῖκες ἐσμέν 73, 41.
 γυναικὶ δ' ὄλβος 74, 15.
 γυναικὸς ἀγαθῆς 68, 21.
 γυναικὸς ἀρετᾶς 67, 6.
 γυναιξὶ τέρψις 73, 17.
 γύναι τὰ λ. 116, 24.
 γυνὴ γὰρ ἐν 67, 15.
 γυνὴ γὰρ ἐξελεύθ. 73, 11.
 γυνὴ γάρ ἐστι 73, 8.
 γυνὴ γυναικὶ 73, 12.
 γυνὴ μὲν ἐξ. 77, 1.
 γυνὴ πολλὰ 73, 62.
 γυνὴ πολυτελῆς 69, 4.
 γυνὴ τε πάντων 73, 57.
 γυνὴ φίλον μὲν 75, 4.
 Δ.
 δακρύειν μὲν 122, 16.
 Δαρδανεῖς 5, 51.
 Δαρρεῖος ὁ Ξέρξου 7, 28.
 Δαρρεῖος ὁ Περσῶν 7, 62.
 δεῖ γὰρ δήπου 48, 73.
 δεῖ γὰρ ἐν πόλει 43, 127.
 δεῖ γὰρ ἢ μαθόντα 43, 135.
 δεῖ γὰρ ᾧ Ἀθ. 43, 69.
 δεῖ δὲ ἀπείργειν 46, 58.
 δεῖ δὲ μήτε ὀργῆ 46, 56.
 δεῖ δὲ τὸν ἀλαθινὸν 46, 61.
 δεῖ δὲ τὸν νόμον 43, 133, 134.
 δεῖ δὲ ὥσπερ 46, 100.
 δεῖ θαρροῦντας 101, 7.
 δειλοὶ γὰρ 8, 3.
 δειλῶν γυναῖκες 73, 16.
 δειναὶ μὲν 73, 26.
 δεινὴ μὲν 73, 1.

δεινὴ πόλις 43, 12.
 δεινὴ τις ὀργή 20, 36.
 δεινοὶ γὰρ 125, 12.
 δεινὸν γε 106, 11.
 δεινὸν γε ταῖς 93, 2.
 δεινὸν δ' ὅτ' ἂν 23, 1.
 δεινὸν ἔλεγεν 5, 41.
 δεινὸν ἐστ' ὁ 93, 8.
 δεινὸν κασιγνήτοισι 84, 3.
 δεινὸν τι τέκνων 83, 6.
 δεινὸν τὸ τίκτειν 76, 5.
 δεινὸς χαρακτήρ 88, 6.
 δείπνοις τοῖς 5, 40.
 δεισιδαιμονῶν 44, 21.
 δεῖ τὴν ἐκ 74, 33.
 δεῖ τοῖσι πολλοῖς 48, 4.
 δεῖ τὸν ἀκροατὴν 46, 15.
 δεῖ τὸν εὐ φρ. 17, 21.
 δεῖ τὸν πολιτῶν 45, 8.
 δεῖ τοὺς γιν. 29, 17.
 δεῖ τοὺς νοῦν 45, 18.
 δεῖ φίλοις καὶ 27, 10.
 δεῖ ὥσπερ Σειρήνας 5, 81.
 δεῖ ὥσπερ τὸν 5, 67.
 δεῖ ὥσπερ εὖν. 3, 87.
 δέξασθε ᾧ Σ. 44, 22.
 Δέρκιππε καὶ 113, 9.
 δέσποιν' ἔρωτος 63, 21.
 δέσποιν' ὅτ' ἂν 27, 5.
 δεῦρο νῦν ἦν δ' 43, 99.
 δεῦτ' ᾧ τέκν' 78, 7.
 δημοῖ δ' οὐ καθ' ἐν 43, 38.
 δῆλον γὰρ 62, 30.
 Δημάδης 54, 47.
 Δημάδης εἶπε 74, 56.
 Δημάδης ἔρωτ. 29, 91.
 Δημάδης τοὺς 4, 69.
 Δημήτριος 48, 27.
 Δημήτριος ὁ 5, 59.
 Δημοκράτης 22, 43.
 Δημοκράτης ἰδὼν 13, 30.
 δημοκρατίαν δ' ἐγὼ 43, 51.
 Δημόκριτος 70, 18.
 Δημοσθένης δυοῖν 45, 23.
 Δημοσθένης εἶπε 45, 22.
 Δημοσθένης ἔλεγεν 2, 22.
 Δημοσθένης ἔρωτ. 29, 90.

- Δημοσθένης λέγων 37, 34.
 Δημοσθένης λoid. 19, 4.
 Δημοσθένης ὁ Δ. 29, 60.
 Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ 4, 51.
 Δημοσθένης ὁ ῥ. ἐ. 43, 140.
 Δημοσθένης πρὸς 13, 32.
 δήμω δὲ 48, 1.
 Δημόναξ 21, 8.
 διαβολὰς ἀνδρα 42, 14.
 διαβολὰς οὐ 42, 9.
 διαβολὴ γὰρ 42, 16.
 διαβολὴ καιρῶ 42, 8.
 διαίτη δὲ τὴν 17, 44.
 διαλεκτικὴν δὲ 82, 10.
 διαλύειν μέντοι 44, 29.
 διὰ τὴν τέχνην 37, 14.
 διὰ τοῦτο ἐπαινεῖν 7, 17.
 διαφέρει δὲ θεὸς 1, 73.
 διαφερόντως 7, 37.
 διδάσκαλος γὰρ 17, 6.
 δίδου παρρησίαν 48, 31.
 διζημένοισι 98, 58.
 δίκαια τοὺς 79, 22.
 δίκαι' ἔλεξε 74, 31.
 δίκαιόν ἐστιν ἐλεεῖν 46, 66.
 δίκαιος ἄν 9, 9.
 δίκαιος ἕως 5, 78.
 δικαιοτάτον 56, 15.
 δίκας γραφόμενος 79, 32.
 δίκη μὲν ἐστίν 44, 15.
 δίκης καὶ ἀρετῆς 46, 45.
 δίκης κῦδος 7, 32.
 Διογένης 121, 26.
 Διογένης ἀποδ. 62, 47.
 Διογένης ἄσωτον 15, 9.
 Διογένης Ἀττικοῦ 13, 25.
 Διογένης ἔλεγε 4, 86. 112. 6, 4.
 93, 35.
 Διογένης ἐρωτ. 83, 23. 110, 20.
 Διογένης ἐσθίειν 6, 53.
 Διογένης ἔφη 23, 10.
 Διογένης ἤρετο 13, 37.
 Διογένης ἤτησε 36, 21.
 Διογένης κατεγέλα 6, 33.
 Διογένης ὁ κυαν 10, 61.
 Διογένης ὄνειδ. 95, 12. 97, 26.
 Διογένης οὐδὲν 6, 52.
 Διογένης οὐδένα 7, 18.
 Διογένης παρὰ 6, 38.
 Διογένης περιπ. 108, 71.
 Διογένης πρὸς τινα 6, 5.
 Διογένης πρὸς τὴν 33, 14.
 Διογένης πρὸς τ. τ. σ. 100, 8.
 Διογένης πυνθ. 86, 19. 89, 4.
 Διογένης τὰς 65, 15.
 Διογένης τὴν 95, 19.
 Διογένης τὴν πεν. 95, 11.
 Διογένης τοὺς^α 10, 63.
 Διογένης ὁμοίου 10, 46.
 Διοκλῆς 100, 26.
 διὸ μὴ δεῖ 101, 9.
 Διονύσιος 5, 46.
 Διονύσιος ἐκπ. 111, 13.
 Διονύσιος Λακ. 29, 100.
 Διονύσιος ὁ τυ. 13, 36.
 διόπερ ῥᾶστον 23, 9.
 διόρα 48, 32.
 δι' ὃ χρὴ τοὺς 70, 14.
 Δίῳσι τῶν Ἀκαδ. 19, 17.
 δοκεῖ δέ μοι 22, 45.
 δοκεῖ δὲ τοῖς 49, 27.
 δοκεῖ μοι ἢ 97, 31.
 δοκεῖ μοι τῶν 9, 54.
 δοκεῖτ' ἄν οἰκεῖν 43, 20.
 δοκῶ μὲν 54, 21.
 δόλοι δὲ καὶ 8, 1.
 δόξα καὶ πλοῦτος 4, 82.
 δόξει τις ἀμαθεῖ 4, 18.
 δόξης δ' οὐδεμιᾶς 29, 71.
 δὸς τὴν χάριν 89, 2.
 δὸς τι 10, 34.
 δουλεία 62, 49.
 δούλεια γὰρ 48, 59.
 δουλεύειν πάθεισι 6, 47.
 δουλοῖ γὰρ 90, 11.
 δοῦλοι γὰρ ἄν 44, 52.
 δοῦλον γὰρ ἐ. 62, 38.
 δοῦλος ἀναγκαῖον 62, 44.
 δοῦλος δ' ἕαν 44, 58.
 δούλους γὰρ οὐ 62, 19.
 δούλω γὰρ 62, 9.
 δούλω γὰρ οὐχ 62, 21.
 δούλων ὅσοι 62, 16.
 δράσω τὸ γὰρ 11, 9.

- δύ' ἔστι 70, 7.
 δύ' ἡμέραι 68, 8.
 δύναται τὸ πλ. 91, 5.
 δυοῖν γὰρ θά. 120, 29.
 δυοῖν λεγόντων 5, 18. 19, 3.
 δύο καιροὺς 34, 6.
 δύσμορον 104, 1.
 δύστηνος ἔγκειμαι 64, 12.
 δύστηνος ὅστις 59, 6.
 δύστηνος ὅστις καὶ 12, 1.
 δὴς ἀγαθὴ 10, 16.
 E.
 ἐὰν θαυμάζῃς 5, 116.
 ἐὰν μὲν σοι 100, 28.
 ἐὰν νέος 121, 30.
 ἐὰν οἷς ἔχωμεν 16, 1.
 ἐὰν οὖν ᾧ Σ. 80, 2.
 ἐὰν τις μείζονα 43, 122.
 ἐὰν τις τι 10, 76.
 ἐάσατ' ἤδη 123, 3.
 ἐγκράτεια καὶ 17, 42.
 ἐγὼ γὰρ δὴ 46, 91.
 ἐγὼ γὰρ εἰ 97, 17.
 ἐγὼ γὰρ ἔξω 71, 5.
 ἐγὼ γὰρ ὅστις 46, 3.
 ἐγὼ γὰρ οὐ 16, 3.
 ἐγὼ γὰρ οὐδὲν 47, 3.
 ἐγὼ γυναικί 73, 48.
 ἐγὼ δ' ἐν ἀνθ. 38, 5.
 ἐγὼ δ' ὁ μὲν 79, 29.
 ἐγὼ δ' ὄνομα 43, 27.
 ἐγὼ δ' οὐδὲν 5, 2.
 ἐγὼ δὲ δραίνω 116, 18.
 ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο 46, 106.
 ἐγὼ δὲ λυποῦμαι 108, 2.
 ἐγὼ δὲ οἶμαι 43, 75.
 ἐγὼ δὲ ὅστις 112, 14.
 ἐγὼ δὲ οὐδαμοῦ 7, 79.
 ἐγὼ δὲ παιδᾶς 77, 12.
 ἐγὼ δὲ τοὺς 121, 15.
 ἐγὼ δὲ φημι 43, 66.
 ἐγὼ δὲ ᾧ N. 81, 10.
 ἐγὼ μὲν γὰρ 9, 36.
 ἐγὼ μὲν γὰρ λέγω 2, 46.
 ἐγὼ μὲν εἶην 62, 2.
 ἐγὼ μὲν οὐκ 86, 9.
 ἐγὼ μὲν οὖν 3, 27. 5, 135. 72, 1.
 ἐγὼ μὲν οὐποτ' 86, 5.
 ἐγὼ μὲν ᾧ 10, 35.
 ἐγὼ μὲν ὥσπερ 92, 16.
 ἐγὼ νομίζω 83, 18.
 ἐγὼ οὖν πρῶτον 65, 9.
 ἐγὼ τὸ μὲν 97, 16. 98, 39.
 ἐγὼ τὸν ἀγρὸν 57, 6.
 ἔγωγε ἱρῶ 57, 7.
 ἔγωγέ φημι 12, 10.
 ἐζηλώσαμεν 17, 14.
 εἰ ἄρα τὸν πρ. 43, 151.
 εἰ βούλει ἀγαθὸς 1, 48.
 εἰ βούλει ἀταράχως 1, 57.
 εἰ βούλει καλῶς 1, 52.
 εἰ βούλει πλούσιον 17, 24.
 εἰ βούλει τὰς 9, 43.
 εἰ γὰρ κεν καὶ 29, 18.
 εἰ γὰρ λαβῶν 43, 1.
 εἰ γὰρ τις προθεῖη 23, 11.
 εἰ δ' ἀξιοῖς 98, 30.
 εἰ δ' ἄτερ 98, 21.
 εἰ δ' ἐγὼ πράσσω 112, 5.
 εἰ δ' εἰς γάμους 70, 6.
 εἰ δ' εὐτυχῶν 16, 4.
 εἰ δ' ἦσθα 39, 7.
 εἰ δὲ βούλει 43, 131.
 εἰ δὲ βούλοιο 5, 133.
 εἰ δὲ δεῖ τὸν 98, 72.
 εἰ δὲ δὴ καὶ 17, 32.
 εἰ δὲ τις 105, 55.
 εἰ δέοι τι 46, 19.
 εἰ θέλεις 5, 111.
 εἰ θνητὸς εἰ 21, 4.
 εἰ καὶ βασιλεὺς 22, 26.
 εἰ καὶ σφόδρ' 20, 21.
 εἰ κερκιδῶν 73, 29.
 εἰ μὲν οἶόν τ' 46, 110.
 εἰ μὲν οὖν ὀρθῶς 13, 43.
 εἰ μὴ γὰρ ἄν 112, 7.
 εἰ μὴ καθέξεις 34, 3.
 εἰ μὴ πάτηρ 79, 10.
 εἰ μὴ τὸ λαβεῖν 10, 5.
 εἰ νοῦς ἔνεστιν 72, 8.
 εἰ πάντες 108, 8.
 εἰ πρόκειται 46, 80.
 εἰ σῶμα 62, 33.
 εἰ τὰ δάκρυ' 108, 1. 124, 18.

- εἰ τὰ παρὰ 108, 7.
 εἰ τὰλλ' ἀφαιρεῖν 115, 4.
 εἴ τι δὴ κάτω 120, 6.
 εἴ τις καθείρξει 97, 12.
 εἴ τις πλείστα 16, 15.
 εἴ τις προσελθὼν 106, 8.
 εἴ τις ὑπερβάλλοι 6, 60. 17, 39.
 εἴ τις φησι 63, 12.
 εἰ τὸ συνεχῶς 36, 8.
 εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ 88, 1.
 εἰ τοῦ πατρὸς 79, 16.
 εἰ τοὺς ἀδικηθέντας 9, 18.
 εἰ φησὶν ὁράῃ 18, 35.
 εἰ χρὴ γαμεῖν 72, 3.
 εἰδέναι χρὴ 29, 84.
 εἶδη τῶν βροχ. 101, 27.
 εἶδωλα αἰσθητικὰ 4, 71.
 εἶεν δὴ εἶπον 9, 65.
 εἶεν ταῦτα μὲν 43, 114.
 εἶεν τί δράσεις 20, 34.
 εἶεν ᾧ φ. 64, 42.
 εἶη μοι 103, 14.
 εἶθ' ἦσθ' ἀνὴρ 54, 9.
 εἰκὸς δὲ παντὶ 39, 1.
 εἰμαρμένον 5, 8.
 εἰπέ μοι ἔφη ᾧ 17, 45.
 εἵπερ γὰρ ἀδικεῖν 47, 4.
 εἵπερ γάρ κε 7, 14.
 εἵπερ τὸν ἀδικοῦντ' 43, 30.
 εἰπόντος τινος 63, 31.
 εἰρήνη 55, 1. 2. 9.
 εἰρήνης δὲ γεν. 38, 49.
 εἰς ἀρχὴν καταστ. 46, 21.
 εἰς γε μὴν 44, 35.
 εἰς δ' εὐγένειαν 86, 1.
 εἰς ἕτερον γὰρ 29, 2.
 εἰς ὄχλον 85, 5.
 εἰς συμπόσιον 4, 92.
 εἰς τινα γὰρ 125, 17.
 εἰς τὸ μεταπεῖσ. 73, 53.
 εἰς γὰρ τις 83, 17.
 εἰς μυρίους 51, 23.
 εἰς οἰωνὸς 39, 18.
 εἰς ὄρος 1, 9. 108, 26.
 εἰς τοὶ δίκαιος 9, 13.
 εἰσελθόντος δὲ 48, 67.
 εἰσελθὼν ποτε 60, 11.
 εἰσὶ κατὰ 101, 16.
 εἰσὶ τινες οἱ 16, 19.
 εἴσοδος δὲ ἦν 14, 13.
 εἴσορῶν δειλὸν 93, 18.
 εἴτ' οὐχί 56, 4.
 εἰώθασί τε 54, 34.
 ἐκ δὲ Διὸς 47, 7.
 ἐκ διαβολῆς 12, 19.
 ἐκ θαμνῆς 29, 52.
 ἐκ θυμοῦ κλαῦσαι 124, 10.
 ἐκ μελέτης πλ. 29, 10.
 ἐκ μὲν τῆς προμαντικῆς 3, 52.
 ἐκ παντὸς ἂν 82, 2.
 ἐκ πολέμου 54, 24.
 ἐκ τοῦ φιλοπονεῖν 29, 29.
 ἐκ τῶν ἀέλπτων 111, 5.
 ἐκ τῶν ὁμοίων 69, 20.
 ἐκ τῶν πόνων 29, 11. 22.
 ἐκ τῶνδε μέντοι 3, 5.
 ἐκμαρτυρεῖν 109, 6.
 Ἐκάβη τὸ 111, 8.
 ἔλεγεν δὲ ὁ 7, 21.
 ἔλεγεν ὁ Δ. 123, 11.
 ἔλεγεν ὁ Πυθ. 34, 7.
 ἔλεγον ἐγὼ 68, 6.
 ἔλεγχε σαυτὸν 14, 4.
 ἔλεγχος γὰρ 13, 50.
 ἔλεξε σφιν Λ. 27, 14.
 ἐλέσθαι δὲ δεῖ 44, 53.
 ἐλευθερία καὶ δουλεία 1, 54.
 ἐλεύθερον ἀδύνατον 6, 48. 18,
 23.
 ἐλευθέρω τὸ 89, 5.
 ἔλπεσθαι 110, 1.
 ἐλπίδες 110, 18.
 ἐλπίς 110, 11. 12. 13. 14.
 ἐλπίς κακοῦ 10, 59.
 ἐλπίς δὲ κινδύνου 54, 36.
 ἐμὲ δ' ἄρ' οὐ 51, 7.
 ἐμέθυον 18, 9.
 ἐμοὶ γὰρ ἦν 56, 12.
 ἐμοὶ γένοιτο 13, 7.
 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ 121, 37.
 ἐμοὶ μὲν ἔφη 48, 47.
 ἐμοὶ πόλις 62, 34.
 ἐμοῦ γὰρ ἐστι 62, 8.
 ἐν Ἀργεῖ 100, 24.

- ἐν ἀρχῇ ἑὸν 46, 34.
 ἐν γὰρ φρονίμοις 1, 94.
 ἐν γῆ πένεσθαι 59, 15.
 ἐν δὲ θέμεν 73, 50.
 ἐν δὲ Θήβαις 46, 26.
 ἐν δὲ τῶ ἀνθρωπίνῳ 9, 39.
 ἐν δὲ τῶ π. 51, 30.
 ἐν δὲ τῶ περὶ 75, 14.
 ἐν δὴ ταῖς 61, 7.
 ἐν Διὸς 103, 10.
 ἐν ἐκάστη 101, 17.
 ἐν ἐλπίσιν 110, 3.
 ἐν Εὐφράτῃ 100, 11.
 ἐν Ἰλίῳ 7, 52.
 ἐν Ἰνδῶ 100, 20.
 ἐν μὲν πολέμῳ 81, 12.
 ἐν μὲν ταῖς μέθαις 4, 59.
 ἐν μὲν τοῖς ταπ. 46, 102.
 ἐν μὲν τῶ καταπλεῖν 3, 4.
 ἐν μόνῃ γὰρ 43, 108.
 ἐν οἷς ἂν 104, 6.
 ἐν ὄρει 100, 12.
 ἐν Παιδαλίοις 9, 52.
 ἐν παντὶ δεῖ 9, 12.
 ἐν πενία 97, 20.
 ἐν Πέρσαις 5, 88.
 ἐν πόλει μήτε 45, 26.
 ἐν πυρὶ μὲν 18, 16.
 ἐν Ῥώμῃ 6, 58.
 ἐν συμποσίῳ 5, 75.
 ἐν ταῖς ἐστίασεσι 5, 96.
 ἐν τῇ Σπάρτῃ 44, 32.
 ἐν Τίγριδι 100, 19.
 ἐν τοῖς κακοῖσι 20, 40.
 ἐν τοῖς πολεμίοις 57, 3.
 ἐν τοῖς τέκνοις 88, 5.
 ἐν τοῖς τοιούτοις 91, 6.
 ἐν τοῖσι μαυροῖς 43, 2.
 ἐν Τραπεζοῦντι 100, 13.
 ἐν τῶ βίῳ 121, 39.
 ἐν τῷδε γὰρ 43, 19.
 ἐν φύλῳ 86, 12.
 ἐν Χαιρωνείᾳ 21, 6.
 ἐν γὰρ τι τοῖς 62, 26.
 ἐν δέ σοι 7, 5.
 ἐν δὲ τὸ κάλ. 98, 29.
 ἐν ὀνάριον 57, 2.
 ἔνδον μένουσαν 74, 12.
 ἔνεγκ' ἀτυχίαν 108, 31.
 ἔνεστ' ἀληθές 67, 9.
 ἔνεστι γὰρ τις 113, 12.
 ἔνεστι πάντων 99, 8.
 ἔνθ' ἀνέμων 59, 10.
 ἔνθα γὰρ 48, 19.
 ἔνθα γὰρ τι 12, 23.
 ἔνθα τὸ ἡδὺ 6, 7.
 ἐνθύμου δὲ καὶ 46, 105.
 ἔνιοι θνητῆς 120, 20.
 ἔνιοι πολίων 6, 11.
 ἐννοήσατε γὰρ 43, 148.
 ἐννοῶ γὰρ 46, 93.
 ἐνταῦθ' ἀνὴρ 108, 37.
 ἐνταῦθα μέντοι 4, 37.
 ἐντυχῶν δὲ 54, 28.
 ἐξ ἔργων δ' 29, 3.
 ἐξεστίν οὐ 83, 26.
 ἐξέταξε σαυτὸν 5, 84.
 ἐξουσία δὲ 17, 7.
 ἔξω γὰρ ὀργῆς 20, 31.
 ἔξωθεν 104, 14.
 ἔοικε δὲ 104, 22.
 ἔοικεν ἢ κολακεία 14, 24.
 ἔοικεν ὁ βίος 106, 14.
 ἔοικεν οὖν 10, 52.
 ἐορτῆς οὕσης 17, 17.
 ἐπ' ἄκραν 104, 9.
 ἐπ' αὐτὸ δὴ τὸ 9, 38.
 ἐπ' αὐτόν γε 13, 19.
 ἐπαινεῖν χρῆ 3, 92.
 ἐπαινετὰ μὲν 1, 18.
 Ἐπαμινώνδας 54, 50.
 Ἐπαμινώνδας ἐρ. 68, 36.
 ἐπὶ ἂν ἀγαθοῖς 4, 29.
 ἐπὶ ἂν ὁ νοῦς 4, 41.
 ἐπεὶ γὰρ ἀποθν. 51, 18.
 ἐπεὶ δ' ἐγένοντο 98, 73.
 ἐπεὶ δὲ ἂ 1, 68.
 ἐπεὶ δὲ ἔγνω 44, 37.
 ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ 4, 84.
 ἐπεὶ ἐκεῖνό γε 46, 20.
 ἐπεὶ οὖν διὰ 43, 94.
 ἐπεὶ ῥέζοντα 46, 12.
 ἐπεὶ τὰ γ' ἀρκ. 95, 5.
 ἐπεὶ τί δεῖ 5, 7.

ἐπεὶ ἂν εὐδαιμοσύνα 1, 79.

ἐπεὶ ἂν τῶν ἀγαθῶν 1, 75.

ἐπειδὴ γὰρ ὀρῶ 116, 49.

ἐπειδὴ δ' οὖν 9, 62.

ἐπειδὴ δὲ ἦν 21, 28.

ἐπειδὴ δὲ ὁ 10, 77.

ἐπειδὴ δύσκολον 62, 52.

ἐπειδὴ οὖν 10, 74.

ἐπειδὴ φωνὴν 81, 14.

ἔπειθ' οἱ μὲν 47, 13, 15.

ἔπειτα δ' οὐδὲ 38, 2.

ἔπειτα δὲ 49, 39.

ἔπειτα ὁ μὲν 1, 101.

ἔπεσθαι δὲ δοκεῖ 32, 9.

ἐπὴν τὸν ἐξ. 116, 21.

ἐπήνεσ' ἴσθι 46, 13.

ἐπὶ δὲ γὰς 47, 22.

ἐπὶ μηδενὶ 21, 17.

ἐπὶ τὰς πρακτικᾶς 85, 17.

ἐπὶ τῆς κολακείας 14, 14.

ἐπὶ τοῖς ἀποθνήσκουσι 124, 31.

ἐπὶ τοῦτ' ἐγένοντο 124, 6.

ἐπὶ χρήμασιν 59, 17.

ἐπιθυμίαν μὲν 64, 28.

Ἐπίκουρος 17, 30.

Ἐπίκουρος ἔρωτ. 17, 37.

ἐπιμέλεια 47, 25.

ἐπιμέλειαί γε 46, 109.

ἐπιπολάζειν οὐ τι 20, 9.

ἐπίσταμαι 89, 9.

ἐπίσταμαι δὲ 98, 74.

ἐπίσταμαι δὲ καὶ 91, 7.

ἐπισταμένους πρὸς 45, 17.

ἐπίστασαι τινας 3, 97.

ἐπίστασθε γὰρ δὴ 50, 15.

ἐπιστήμη γὰρ 46, 89.

ἐπισχῆς ὄργ. 20, 6.

ἐπίφθονόν τι 73, 18.

ἐπίφθονος εἶναι 46, 76.

Ἐρασίστρατος 7, 57.

Ἐρασίστρατος ἔλεγε 100, 27.

Ἐρατοσθένης τῆς 116, 43.

ἐργάζεται 101, 30.

ἔργον γε λυπ. 99, 30.

ἔργον γυναικὸς 73, 4.

ἔργον ἔστι Πανία 43, 31.

ἔργον εὐρεῖν 10, 24.

ἔργον συναγαγεῖν 15, 3.

ἔργωδὲς ἔστιν 38, 10.

ἔργων ἐκ πολλοῦ 29, 62.

ἔρημός ἐστ' 96, 8.

ἐρίζειν καὶ 5, 101.

ἐριστικοῦ ἀνδρὸς 36, 27.

ἐρομένου 1, 102.

Ἐρυξίμαχος τὴν 6, 6.

ἔρχεται ἀλλήθες 11, 10.

ἔρως γὰρ ἀνδρας 63, 25.

ἔρως γὰρ ἀργὸν 64, 5.

ἔρως δὲ ἔστιν 64, 27.

ἔρως δὲ τῶν 63, 15.

ἔρως σοφιστοῦ 63, 10.

ἔρωτα δ' ὅστις 63, 11.

ἔρωτα δεῖνόν 64, 7.

ἔρωτᾶς ἔφη 48, 70.

ἔρωτες ἡμῖν 64, 24.

ἔρωτι μὲν γοῦν 63, 24.

ἔρωτικὴν 63, 33.

ἔρωτος ὅστις 63, 9.

ἔσθίουσι δὲ 43, 74.

ἔσθλοῦ γὰρ 3, 14.

ἔσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῆ 9, 6.

ἔσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς 117, 1.

ἔσθλῶν κακίους 106, 5.

ἔσπερε τὰς ἔρατᾶς 63, 27.

ἔστάλθω δὲ 74, 62.

ἔστι γὰρ λήθη 26, 5.

ἔστι γὰρ ἡμῖν 5, 131.

ἔστι δὲ ἀνθρώποις 122, 15.

ἔστι δὲ γυνή 73, 2.

ἔστι δὲ δὴ 5, 134.

ἔστι δὲ ὁ μὲν 6, 65.

ἔστι δὲ οὐκ 14, 11.

ἔστι δὲ τις λόγος 16, 29.

ἔστι δὴ λοιπὸν 91, 30.

ἔστι καὶ ἐν κ. 63, 19.

ἔστι καὶ ἕτερος 56, 18.

ἔστι καὶ παρὰ 122, 7.

ἔστι καὶ πταίσαντ' 7, 2.

ἔστι καὶ τὸ 33, 5.

ἔστι ράδιον 2, 37.

ἔστι τοι καλὸν 46, 10.

ἔστι τοίνυν 43, 52.

ἔστι τοίνυν τῶν 3, 47.

ἔστιν ἄρα καθ. 47, 8.

- ἔστιν δὲ μήτηρ 76, 7.
 ἔστιν ὡσπερ 13, 49.
 ἔστω δὲ ποτε 46, 53.
 ἔστω σοι 74, 7.
 ἐσχάτη γὰρ 10, 72.
 ἔσωσα δούλην 62, 13.
 ἔτεκές με 79, 8.
 ἔτι δὲ καὶ διὰ 36, 31.
 ἔτι δὲ κολάσεως 53, 11.
 ἔτι καὶ νῦν 66, 3.
 ἐτοιμάζονται 16, 20.
 εὐ γὰρ ἴσθι Σωκ. 83, 29.
 εὐ γὰρ τόδ' 4, 31.
 εὐ ἴστε 83, 24.
 εὐ μοι δοκεῖς 21, 24.
 εὐαγωγὸν γὰρ 73, 63.
 εὐαγωγὸν δὲ 73, 64.
 εὐγνώμων ὁ μὴ 17, 26.
 εὐδαίμονες 103, 5.
 εὐδαιμονία 22, 31.
 εὐδαιμονία γὰρ 103, 20.
 εὐδαιμονίαν 103, 16. 21.
 εὐδαιμονίας τοῦτ' 77, 4.
 Εὐδαιμονίδας 54, 65.
 εὐδαιμόνων 103, 6.
 εὐδαίμων 103, 12. 23.
 εὐηθία τοι 4, 28.
 εὐθυμία 62, 31.
 εὐθυμος ἂν 120, 9.
 εὐκαταφρόνητον 96, 5.
 εὐκαταφρόνητος 118, 31.
 εὐκατηγόρητος 98, 156.
 εὐκλειαν ἔλαβον 29, 20.
 Εὐκλείδης ὁ 84, 15.
 εὐλαβοῦ τὰς 42, 7.
 εὐλογέειν ἐπὶ 14, 8.
 εὐλοιδόρητον 53, 3.
 εὐπιστον 104, 5.
 εὐποιήσεις σὺ 46, 81.
 εὐρήσομεν 51, 29.
 Εὐριπίδης ὀνειδίζοντος 41, 6.
 Εὐριπίδης ἔνδοξ. 5, 82.
 εὐροις δ' ἂν 105, 10.
 εὐρῶν μὲν ἄρα 9, 69.
 Εὐρώπην 65, 7.
 εὐσέβεια 74, 59.
 εὐτυχῆς 103, 7.
 εὐφημα 108, 55.
 Εὐφράντης ὁ 99, 34.
 Ἐφεσσιος 64, 37.
 ἔφη μὲν παραπλησίως 6, 62.
 ἔφη τις τὸν 3, 62.
 ἔφηκε δὲ καὶ 44, 36.
 ἔφοροι οὖν 44, 38.
 ἔφυ μὲν 108, 11.
 ἐφ' ᾧ φρονεῖς 22, 28.
 ἔχει δὲ καὶ 54, 11.
 ἔχει δὲ τὸ ἴχθος 70, 11.
 ἔχει λόγον καὶ 98, 38.
 ἔχει τι τὸ 57, 9.
 ἔχειν δὲ πειρῶ 92, 2.
 ἔχειν τε πειρῶ 91, 22.
 ἔχεις μὲν ἀλγεῖν' 108, 21. 22.
 ἐχθρὸς γενοίμην 1, 85.
 ἐχθρὸς τάληθῃ 13, 45.
 ἐχρῆν γὰρ εἶναι 89, 7.
 ἐχρημ μὲν 120, 22.
 ἔχω δὲ τόλμης 63, 23.
 ἔωρων γὰρ καὶ 14, 25. 93, 28.
 ἔως ἂν σώζηται 59, 20.
 Ζ.
 Ζάλευκος ὁ τῶν 45, 25.
 Ζάμολξις 62, 43.
 Ζεὺς δ' ἐφορᾷ 79, 28.
 ζευχθεῖς 67, 13. 68, 24.
 ζηλοῦτε μὴ 24, 16.
 ζηλῶ δ' ἀγάμους 68, 13.
 ζηλῶ σε 58, 2.
 ζηλωτὸν ἴσως 9, 50.
 ζηλωτὸς ὅστις 75, 10.
 ζημίαν αἰροῦ 5, 31.
 ζῆν αἰσχροὺν 17, 1.
 ζῆν γὰρ 116, 39.
 ζῆν κρεῖττον 5, 28.
 Ζῆνα δὲ τὸν 31, 12.
 Ζήνων 57, 12.
 Ζήνων Ἀντιγόου 33, 10.
 Ζήνων δὲ ἔφη 4, 107.
 Ζήνων ἔλεγεν 98, 68.
 Ζήνων ἔφη 43, 88.
 Ζήνων ὁ Ἐλεάτης 7, 38.
 Ζήνων πρὸς 15, 12.
 Ζήνων πρὸς τὸν 36, 19.
 Ζήνων τὰς 82, 5.

Ζήσαν των μ. 36, 26.
 Ζήσαν ως ἦδη 7, 45.
 ζητεῖν δεῖ 1, 21.
 ζητῶν τὴν ἀλήθ. 5, 105.
 ζωῆς πονηρᾶς 121, 17.
 ζῶντας κολάζειν 125, 4.
 ζῶοι τις ἀνθ. 98, 46.
 Η.
 ἡ ἀλήθεια 5, 106.
 ἡ αὐτάρκεια 5, 37.
 ἡ γὰρ ἄγαν 43, 116.
 ἡ γὰρ δόκησις 87, 1.
 ἡ γὰρ κατὰ 101, 25.
 ἡ γὰρ Κύπρις 64, 10.
 ἡ γὰρ πάλαι 63, 35.
 ἡ γὰρ πενία 97, 22.
 ἡ γὰρ σπάνις 96, 7.
 ἡ γὰρ τυραννὶς 49, 4. 9.
 ἡ γλωσσοῦ ὄμ. 28, 6.
 ἡ γλωσσά σου 13, 4.
 ἡ γοῦν τοῦ 65, 13.
 ἡ γυνὴ τῶ 39, 30.
 ἡ δὲ μέτροις 5, 63.
 ἡ δὲ μυρία 4, 17.
 ἡ δεισιδαιμονία 22, 36.
 ἡ ἐν δημοκρατίῃ 43, 42.
 ἡ Ἐρμιόνη 74, 52.
 ἡ κακὴ κρίσις 46, 73.
 ἡ Λάκαινα 13, 42.
 ἡ Λάκαινα πρὸς 75, 11.
 ἡ μὲν ἀκριβῆς 101, 10.
 ἡ μὲν δὲ κοινανία 43, 102.
 ἡ μὲν ἐσθῆς 37, 27.
 ἡ μνήμη παντί 25, 2.
 ἡ νῦν ὑπὸ 46, 11.
 ἡ Ξανθίππη 108, 77.
 ἡ οὐχ ὄρας 20, 47.
 ἡ πατρίς ὡς 39, 3.
 ἡ πενία κωλύει 95, 21.
 ἡ τε γὰρ αἴγ. 105, 57.
 ἡ τε ἰτέα 100, 21.
 ἡ τέκνοις ἄγαν 10, 65.
 ἡ τοίνυν δικαιοσύνη 9, 49.
 ἡ τυραννὶς 49, 37.
 ἡ τύχη ὡσπερ 108, 82.
 ἡ τῶν κολάκων 14, 21.
 ἡ τῶν σωμαμάτων 29, 97.

ἡ ὑγεία 101, 3.
 ἡ φιλοτιμία 23, 12.
 ἡ Φίλωνος 74, 54.
 ἡ φύσις ἐκάστῳ 87, 8.
 ἡ φύσις ἡ ἔστ. 66, 6.
 ἡ Φωκίωνος 5, 47.
 ἡ δεῖ ζῆν 76, 4.
 ἡ λέγε τι 34, 1.
 ἡ μὴ γαμειν 74, 27.
 ἡ οὐκ αἰεὶς 79, 21.
 ἡ οὕτως εἰ 39, 23.
 ἡ περὶ σμικροῦ 83, 27.
 ἡ πῶς ἂν ἡ 93, 39.
 ἡ σιγὴν καίριον 34, 8.
 ἡ τι κασιγνήτοις 84, 5.
 ἡ τί πλέον 79, 23.
 ἡ τί φαίη 10, 78.
 ἡ χαλκῆν 78, 6.
 ἡ ὡς Οἰάγορο 64, 14.
 ἡ ἄρα δὲ 4, 34.
 ἡ βαρὺ φόρημ' 4, 16.
 ἡ γὰρ οὕτως 97, 32.
 ἡ δεινὸν ἄρ' 24, 6.
 ἡ μὲν δὲ 104, 12.
 ἡ οὐκ οἶσθα 10, 73.
 ἡ ποντοναῦται 59, 3.
 ἡ που κρείσσον 86, 10.
 ἡ που χαλεπὸν 12, 9.
 ἡ χάριεν 5, 11.
 ἡ γὰρ ἂν ἡμ. 68, 32.
 ἡ δ' ἂν ποτε 43, 119.
 ἡβη καὶ νεότης 52, 12.
 ἡβης ἐκείνης 52, 11.
 ἡβης ταρπῆναι 103, 1.
 ἡγησάμην 72, 12.
 ἡγοῦμαι 5, 54.
 ἡγουμένης δὲ 10, 19.
 ἡγούμενος τῶν 48, 55.
 ἡδὴ γὰρ αὐγὴ 116, 22.
 ἡδὴ γὰρ εἶδον 38, 19.
 ἡδὴ γὰρ εἶδον ἄνδρα 87, 10.
 ἡδὴ γὰρ ὁ 116, 19.
 ἡδὴ νοσῶδες 106, 4.
 ἡδὴ νῦν αἰδῶς 32, 4.
 ἡδῖον οὐδέεν 19, 2.
 ἡδονὰς τὰς 29, 65.
 ἡδονὴν οὐ 5, 77.

ἡδονὴν φεῦγε 6, 10.
 ἡδονῆς γὰρ ὁ 115, 22.
 ἡδύ γε πατήρ 83, 9.
 ἡδύ γε φίλου 113, 11.
 ἡδύ τ' ἀποθ. 121, 6.
 ἡδὺς πατήρ 83, 10.
 ἦεν ἐκ 65, 6.
 ἦιστα πταίσεις 9, 44.
 ἦιστα φεύγειν 4, 25.
 ἦιστα φθονεῖσθαι 38, 55.
 ἦλεγχον οὕτω 62, 15.
 ἡμεῖς δ' οἶα 98, 13.
 ἡμέραν λαμβ. 101, 15.
 ἡμερήσιοι ὕπνοι 6, 55.
 ἡμερότητι 48, 42.
 ἡμέτερον δ' ἂν 43, 149.
 ἡμῖν δὲ ἡ 43, 126.
 ἡμῶν τι δῆτα 88, 3.
 ἦν ἄρα τρανὸς 114, 9.
 ἦν γὰρ καλοῦσι 50, 14.
 ἦν γὰρ τις 73, 21.
 ἦν μὴ πολλῶν 97, 24.
 ἦπίους οὖν 48, 43.
 ἦπου τὸ μέλλον 99, 11.
 ἦρα Πάν 'Αχῶς 63, 29.
 Ἡράκλειτος 104, 23.
 Ἡράκλειτος νέος 21, 7.
 ἦρων τὸ μ. 64, 4.
 ἦράτα γὰρ αὐτὸν 94, 21.
 ἦς οὐδ' ἐν 20, 15.
 ἡσσημένων δὲ 8, 17.

Θ.

θάλασσα 4, 20.
 Θαλῆν εἰς τὸν 80, 5.
 Θαλῆς ἐρωτηθεὶς 2, 21.
 Θαλῆς ἐρωτ. διὰ 68, 34.
 Θαλῆς ἐρωτ. τι 110, 24.
 Θαλῆς ὁ Μιλήσιος 12, 14.
 Θαλῆς τῆ 68, 29.
 θάλλουσα λυπῆ 5, 127.
 θάνατος γὰρ 125, 6.
 θανεῖν ἄριστον 121, 8.
 θανόντι κείνω 122, 11.
 θανόντος ἀνδρὸς 126, 5.
 θανόντων δὲ 126, 2.
 θανῶν δ' ἂν 121, 20.
 θάρσει γύναι 108, 56.

θάρσει λέγων 12, 5.
 θάρσει τάχ' 111, 7.
 θάρσει τέκνον 108, 16.
 θάρσει τό τοι 13, 13.
 θαρσεῖν χρῆ 110, 15.
 θάρσος δὲ πρὸς 7, 1.
 θάρσος τὸ πρὸς 53, 17.
 θαυμαστή ἡ 121, 29.
 Θε. . βυβλι. . 64, 36.
 Θεανῶ 74, 32. 53. 55.
 θέλε μαῖλλον 48, 20.
 Θεμιστοκλῆς τῶν 85, 11.
 Θεμιστοκλῆς χωρίον 37, 30.
 Θεόγνιδος 88, 14.
 Θεόδωρος 119, 16.
 Θεόδωρος ὁ Κυρ. 2, 33.
 θεοὶ ὅτι ἕασιν 80, 8.
 Θεόκριτος Ἄναξ. 36, 20.
 Θεόκριτος γραμματοδιδασκάλω 4, 70.
 Θεόκριτος ἐν 124, 34.
 Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς 2, 34.
 Θεόκριτος ἐρωτ. 21, 10. 33, 15.
 Θεόκριτος πρὸς 82, 12.
 Θεόκριτος τοὺς 16, 23.
 θεὸν νοῆσαι 80, 9.
 θεὸς ἦν τις 81, 17.
 θεὸς μέγιστος 79, 33.
 θεὸς μὲν αἰτίαν 2, 7.
 θεὸς μὲν πάντα 60, 8.
 θεὸς οὐδαμῆ 9, 53.
 Θεόφραστος 84, 14.
 Θεόφραστος ἐρωτ. 43, 72.
 Θεόφραστος ἐρωτ. 64, 29.
 Θεόφραστος ἔφη 38, 30.
 θεράπευε τὸ 95, 20.
 θετῶν δὲ 76, 12.
 θεῶρει τὰ 48, 41.
 θεῶρει ὡσπερ 21, 11.
 θηρεύουσι τοῖς 14, 22.
 θηρίον ἐστὶ δουλ. 6, 43.
 Θεσεῦ 73, 55.
 Θεσεὺς 64, 38.
 θνητὰ φρονεῖν 22, 22.
 θνατοῖσι μὴ 98, 27.
 θνητὸς γὰρ ὢν 108, 15.
 θνητοὶ γεγάτες 22, 16.

θυητός πεφυκώς 22, 27. 118, 15.

θυητῶν δὲ 105, 2.

θρασύς τε δύη. 45, 2.

θυγάτηρ ἐπιγ. 77, 2.

θυηπολίαι μὲν 4, 109.

θυμὲ θυμ' 20, 28.

θυμὸς δὲ 47, 2.

θυμὸς δὲ κρείστων 20, 38.

θυμῶ μάχεσθαι 20, 56.

I.

Ἰβήρων 5, 121.

ιδίας ὁδοὺς 29, 39.

ιδιώτῃ δὲ 44, 51.

ἴδοιμι δ' αὐτῶν 65, 1.

ἴδου δίδωμι 68, 17.

ἴδου φίλον 100, 2.

ἴδρως μὲν ὁ 94, 33.

ἴδωμεν γὰρ 8, 19.

ἴητρός γὰρ 102, 1.

ἴθι δὴ καὶ 46, 107.

ἴθι δὴ μοι 43, 118.

ἱκανὸν μὲν 65, 8.

Ἰναχος 100, 10.

ἰξευτὰς 64, 21.

Ἰππίας λέγει 38, 32.

Ἰππίας φησὶν 42, 10.

Ἰπποκράτην 13, 31.

ἴσθι τὸ 54, 20.

ἴσμεν δὲ ἄπ. 71, 9.

Ἰσοκράτης 36, 25.

Ἰσοκράτης εἶπεν 1, 45.

ἴσον ἐκεῖνο 3, 68.

ἴσον τοι πλ. 97, 7.

ἴστω δ' ἄφρων 45, 9.

ἴστω δ' ἄφρων ἂν ὁ. ἄ. 76, 10.

ἴστω δὲ μηδεὶς 41, 1.

ἴσχεο μὴδ' 124, 1.

ἴσχυν τῇ ψυχῇ 1, 22.

ἴσχυρόν εἰς 81, 11.

ἴσχυρότερον 91, 17.

ἴσχυς καὶ εὐμ. 115, 19.

ἴσχυς καὶ τεῖχος 3, 24.

ἴσως ἂν οὖν 7, 34.

ἴσως οὖν εἴποιεν 29, 95.

Ἰταλῆς 100, 6.

Ἰφικράτης 54, 51. 62.

Ἰφικράτης ὄνειδ. 86, 15.

K.

Κάδμον δ' ἄρ. 79, 9.

καθ' αὐτοὺς μὲν 93, 31.

καθάπερ ἀγαθὸς 46, 84.

καθάπερ δὲ 4, 46.

καθάπερ εἰς ἄσυλον 1, 59.

καθάπερ ἐν 118, 21.

καθάπερ ἔχιν 5, 85.

καθάπερ ἢ τὸν 9, 46.

καθάπερ ὁ Φωκ. 74, 49.

καθάπερ ὀρθοῦ 9, 48.

καθάπερ οὖν 44, 49.

καθάπερ οὔτε 46, 85.

καθάπερ τῷ ὑποπόδι 46, 70.

καθ' ἐν ἕκαστον 6, 64.

καθόλου δὲ ὄντο 43, 49.

καθόλου μὲν ἂν 1, 69.

καὶ ἂν τοῦ συμφ. 7, 23.

καὶ βούλου μὲν 46, 59.

καὶ γὰρ ἀκήκοα 120, 32.

καὶ γὰρ δίκαια 13, 6.

καὶ γὰρ ἐγὼ τὰ 81, 8.

καὶ γὰρ ἐν νάπαις 51, 21.

καὶ γὰρ ὁ Ῥωμ. 74, 50.

καὶ γὰρ περὶ 3, 48.

καὶ γὰρ πέφυκε 122, 9.

καὶ γὰρ τ' ἠύκομος 124, 4.

καὶ γὰρ τις 124, 26.

καὶ γὰρ τοῦτ' 2, 48.

καὶ γίγνου μὲν 46, 55.

καὶ ἢ τῶν ὠρῶν 5, 66.

καὶ θεῶ μὲν 1, 77.

καὶ ἰππαρχεῖν 54, 29.

καὶ κεραμεύς 38, 25.

καὶ κλείειθ' 6, 28.

καὶ κτῆμα 75, 2.

καὶ λέγειν αὐτὸν 54, 26.

καὶ λόγος δὲ 48, 60.

καὶ μὲν δὴ 64, 39.

καὶ μὲν δὴ ἔφη 48, 68.

καὶ μὴ θεομ. 108, 46.

καὶ μὴ τι θαυμ. 91, 28.

καὶ μηδεὶς οἶεσθαι 9, 28.

καὶ μὴν ἀριθμὸν 80, 1.

καὶ μὴν ἐγὼ 43, 9.

- καὶ μὴν εἰ δεῖ 47, 10.
 καὶ μὴν ἴσον γ' 74, 24.
 καὶ μὴν οἶνοι τε 21, 16.
 καὶ μὴν ὅσοι 6, 22.
 καὶ μὴν οὐδὲν 5, 72.
 καὶ μὴν πότεν 121, 18.
 καὶ μὴν συναρδὰ 85, 20.
 καὶ μὴν τό γε ἀκ. 6, 41.
 καὶ μὴν ᾧ 50, 16.
 καὶ νομίζατε 54, 35.
 καὶ νῦν ἐφέλεκτ' 93, 4.
 καὶ νῦν παραινῶ 71, 7.
 καὶ νῦν τὰ δ. III, 3.
 καὶ ὁ Νικομαχ. 54, 30.
 καὶ ὁ Σωκράτης 9, 59. 21, 21.
 καὶ οἱ φυγῆς 46, 44.
 καὶ οἰκίας δὲ 85, 22.
 καὶ ὅλως ἀπιστον 49, 15.
 καὶ ὅποτ' ἂν 4, 55.
 καὶ ὅτ' ἂν λέγῃς 3, 94.
 καὶ οὐδὲν οἶμαι 29, 101.
 καὶ οὐκ ἂν αἰσχ. 21, 25.
 καὶ σώφρων 106, 9.
 καὶ τὰ ἀγαθὰ 21, 18.
 καὶ τὶ ἔπος 36, 6.
 καὶ τότε Φωκυλίδου 73, 60. 87,
 2.
 καὶ τοῖς σκέλεσι 110, 23.
 καὶ τοῦ μὲν ἐν 35, 2.
 καὶ τοὺς θανόντας 125, 7.
 καὶ τοὺς καλοὺς 66, 7.
 καὶ τοὺς ὀδυρμούς 108, 84.
 καὶ τοὺς πονηροὺς 44, 4.
 καὶ τοῦτό σου 48, 69.
 καὶ τοῦτον ἡμᾶς 72, 2.
 καὶ τούτου τοίνυν 49, 42.
 καὶ τῶν ἔξωθεν 101, 28.
 καὶ τῶν παλαιῶν 81, 3.
 καὶ τῶν τοιούτων 102, 7.
 καὶ ὑποδήματα 3, 44.
 καὶ φύσει πῶς 63, 17.
 Κάϊκος 100, 17.
 καινοὺς πορίζου 28, 11.
 καίπερ γέρον 115, 16.
 καίτοι ἐγωγε 29, 74.
 καίτοι κακοῦ 43, 14.
 καίτοι καλοῦσιν 6, 12.
 καί τοι λογιζομ' 73, 40.
 καίτοι περί 115, 28.
 καίτοι ποτ' εἰ 121, 12.
 καιρῶ τιθέμενον 12, 11.
 κακὰ κέρδεα 10, 45.
 κακὰ μείζω 24, 8.
 κάκεινο ἐκλογίσασθε 43, 87.
 κακῆ μὲν ᾄψις 8, 10.
 κακῆς ἀπ' ἀρχῆς 4, 11.
 κακίας αὐτῶν 2, 35.
 κάκιστον ἔλεγε 46, 78.
 κακίων ἀλοχος 73, 28.
 κακοὶ γὰρ εὐ 45, 14.
 κακοὶ γίνονται 4, 56.
 κακοῖς τὸ κέρδος 10, 26.
 κακόν γε θνητοῖς 52, 1.
 κακὸν γυναῖκα 71, 3.
 κακόν ἐστι δούλω 62, 29.
 κακὸν οὐδὲν 5, 80.
 κακόν τι βουλ. 97, 3.
 κακὸν τὸ κεῦθειν 12, 3.
 κακὸς γὰρ ὅστις 62, 1.
 κακὸς δεσμὸς 1, 55.
 κακουργότερον 42, 2.
 κακῶν ἀπέστω 120, 16.
 κακῶν γυναικῶν 74, 25.
 κακῶς δ' ὀλοῖντο 49, 3.
 κάλλιον ᾧ 16, 9.
 Καλλιόπη τ' 48, 12.
 κάλλιστα γὰρ δὴ 1, 92.
 κάλλιστον 103, 8. 15.
 καλόν γ' ἀληθῆς 13, 8.
 καλόν γε βασιλεὺς 48, 7.
 καλὸν δ' ἔξω 58, 4.
 καλὸν δὲ καὶ 29, 24.
 καλὸν ἐπὶ μὲν 3, 86.
 καλὸν μὲν δέμας 68, 5.
 καλὸν μὲν οὖν 12, 4.
 καλὸν οἱ νόμοι 44, 8.
 καλὸν πρὶν 58, 12.
 καλὸν φρονεῖν 22, 23.
 καλῶς δὲ καὶ 43, 130.
 καλῶς δέ μοι 44, 34.
 καλῶς ἔφη 61, 5.
 καλῶς πένεσθαι 97, 1.
 κάμνουσι γὰρ 110, 7.
 κἂν δούλος 62, 28.

κὰν εὐτυχῆ 105, 27.
 κὰν ἡδονῆ 5, 76.
 κὰν σφόδρα 3, 4.
 κὰν ταῖς ἀπορίαις 37, 12.
 Καρνεάδης 82, 13. 119, 19.
 κατ' ὄφρανον 73, 54.
 κατὰ γε τὴν 104, 26.
 κατὰ δὲ ζώων 44, 16.
 κατὰ δὲ ταυτὰ 101, 26.
 κατὰ δὴ τὸν 60, 7.
 κατὰ Κελαινάς 7, 69.
 κατὰ πόλλ' ἄρ' 21, 5.
 καταφρόνει τῶν 92, 12.
 καταθανεῖν δ' 118, 8.
 καταθανοῖσα δὲ 4, 12.
 κάτοπτρον εἶδους 18, 13.
 Κάτων γέροντι 116, 46.
 Κάτων ὁ πρεσβ. 6, 54.
 Κάτων τοὺς 6, 56.
 Καυσιανοὶ 120, 24.
 κείνος μὲν 4, 22.
 κεκλημένω 104, 4.
 κέκτησο δ' 9, 5. 94, 6.
 Κέλτοι 7, 40.
 κενὸν θανόντος 125, 3.
 κενὸς ἐκείνου 82, 6.
 κέρδη τοιαῦτα 94, 3.
 κέρδος αἰσχρὸν 10, 49.
 κήδεα μὲν 124, 30.
 κήδος καθ' 70, 3.
 κηρύσσεται 2, 12.
 Κηφισόδωρος 29, 98.
 κιχάλλην 44, 19.
 Κίοι τοὺς 123, 12.
 Κλεάνθης ἔλεγεν 6, 37.
 Κλεάνθης ἔρωτ. 82, 9. 94, 28.
 Κλεάνθης ἔφη 4, 90. 28, 14.
 Κλεάνθης, ὑπὸ 7, 54.
 Κλείταρχος 53, 13.
 Κλειτόμαχος 7, 55. 82, 14.
 Κλεόβουλος 70, 16.
 Κλεόστρατος πρὸς 34, 17.
 κλέπτων δ' ὅτ' ἂν 24, 4.
 κλοπῆ μὲν 10, 75.
 κοινὸν ἀγαθὸν 43, 23.
 κόλαζε τὰ 1, 50.
 κομίζετ' εἰσω 85, 6.

κομφὸς στρατιώτης 53, 6.
 κόρης ἀπαλλαττ. 68, 7. 77,
 8.
 Κόρισκος 7, 53.
 κόρος δὲ πάντων 63, 2.
 κόσμος δὲ σιγῆς 36, 10.
 κόσμος ἐστίν 74, 48.
 κόσμος ὀλιγομ. 74, 38.
 Κότυς ὁ τῶν 48, 45.
 κοῦκ οἶδ' ὅτι 43, 6.
 κουφοτέρως 113, 6.
 κρατεῖ ἡδονῆς 17, 18.
 Κράτης ἀπέικαζε 4, 52.
 Κράτης εἰς 5, 52.
 Κράτης ἰδὼν 6, 39.
 Κράτης οὐ τῶ 97, 27.
 Κράτης πρὸς νέον 14, 20.
 Κράτης τὰ τῶν 15, 10.
 Κράτης τοὺς 14, 16.
 κράτιστον μὲν 48, 39.
 κρείσσον γὰρ 62, 11.
 κρείσσον δὲ 9, 8.
 κρείστων γὰρ 10, 18.
 κρείστων δὲ βαιῶς 94, 2.
 κρείττον γὰρ 97, 2.
 κρείττον δ' ἐλέσθαι 12, 5.
 κρείττον ὀλίγ' 94, 11.
 κρείττον σιωπᾶν 32, 7.
 κρείττω πρὸς εὐδ. 94, 16.
 κρέσσον ἀρχεσθαι 44, 14.
 κρέσσον γὰρ οἰκ. 38, 22.
 κρέσσον τὰ 13, 26.
 κρίνει τις αὐτὸν 22, 6.
 Κροῖσος δὲ 105, 63.
 κρύπτειν ἀμαθίην 3, 82.
 κτείνειν χρῆ τὰ 44, 17.
 κτηνέων μὲν εὐγ. 86, 18.
 Κυάνιππος 64, 33.
 κυβερνήτου μὲν 3, 40.
 κύδιον βροτοῖς 72, 14.
 κύνα μὲν χαλεπὸν 84, 18.
 κύνας μὲν δὴ 70, 9.
 Κύπρις γὰρ οὐ 63, 5.
 Κύπρις γὰρ οὐδὲ 64, 8.
 Κύρν' ἀγαθὸς μὲν 37, 3.
 Κύρὸς ἐστὶ 29, 73.
 κυφὴν γὰρ δὴ 125, 1.

- Λ.
 λάβα Πιερίδων 26, 1.
 Λάκαινα γυνή 7, 29.
 Λακεδαιμόνιοι 7, 67.
 Λάκων 72, 15.
 Λάμαχος 54, 45.
 Λάμπις 29, 87.
 λαμπροὶ γὰρ 97, 5.
 λαμπροὶ δ' ἐν αἰχ. 45, 13.
 λαμπρῶς ἔνιοι 15, 4.
 Λᾶσος 29, 70.
 λέγεις ἂ δὲ 10, 6.
 λέγει δὲ τὰς 100, 25.
 λέγει Δημάρατος 7, 58.
 λέγει που ὁ 109, 10.
 λέγεται δὲ καὶ 101, 8.
 λέγεται δὲ τοῦδ' 44, 47.
 λέγεται μὲν εἶναι 46, 77.
 λέγομεν τοίνυν 43, 123.
 λέγουσι δὲ τινὲς 29, 77.
 λέγω γὰρ δὴ 31, 18. 47, 23.
 λέγω δὲ ταῦτα 43, 64.
 λέγω τοίνυν 45, 31.
 Λεωνίδης ἀκούσας 7, 46.
 λήθη τῶν ἰδίων 4, 72.
 λήθην τε καὶ 26, 3.
 ληϊστοὶ 118, 2.
 ληρεῖς ἐν οὐ 36, 5.
 λιτὸς γενόμενος 38, 6.
 λόγος μὲν ἔστ' 105, 38.
 λόγων ἀπορρήτων 41, 7.
 λόγων δὲ κουφ. 19, 7.
 λοιμοῦ κατασχόντος 7, 70.
 λοιπὸς δὲ ἄρχων 44, 55.
 Λυδία μὲν γὰρ 11, 7.
 Λυκόρμας 100, 15.
 Λυκοῦργος 54, 59.
 Λυκοῦργος ὁ νομ. 37, 24.
 Λυκοῦργος πρὸς 35, 9.
 λύπαι γὰρ 99, 10.
 λυπεῖ με 62, 5.
 λύπη γὰρ ὀργή 99, 2.
 λύπη μάλιστα 99, 15.
 λύπη μανίας 99, 9. 27.
 λύπη μὲν 109, 7.
 λύπη σε μακρὰν 3, 39.
 λύπην ἀδέσπ. 108, 67.
 λυπηρὸν ἀνθ. 99, 32.
 λυπουμένων 112, 13.
 Λυσίμαχος 47, 19.
 Μ.
 μὰ τὴν Ἀφροδίτην 6, 30.
 μαινόμεθα πάντες 20, 4.
 μακάριος 59, 18. 69, 5. 75, 1. 103, 7.
 μακάριος ὅστις 39, 13.
 μακάριος ὅστις οὐσ. 94, 7.
 μάλιστα δ' ἂν 97, 34.
 μάλιστα δὲ νό. 31, 11.
 μάλιστα προμελεῖσθαι 3, 93.
 μάλλον ἄξιον 46, 72.
 μάλλον εὐλαβοῦ 51, 28.
 μάλλον τήρει 41, 10.
 μάρτυς δ' ἀριστος 46, 68.
 μαστιγὸς οὐσης 27, 7.
 μάτην ἄρ' οἱ 119, 1.
 μάτην δὲ θν. 77, 11.
 μέγα γὰρ δυσάπ. 85, 12.
 μέγα τὸ ἐν 108, 68.
 μέγα φρονῶν 48, 54.
 μεγάλα γὰρ πρήγματα 7, 33.
 μεγάλη τυραννὶς 67, 1.
 μεγάλην παιδείαν 19, 8.
 μεγαλόθυμοι 20, 48.
 μεγαλόσπλαγχος 20, 30.
 μεγαλοφυχίη 108, 69.
 μεγίστη δὲ φιλία 25, 4.
 μέγιστον ἀγαθὸν 37, 8.
 μέγιστον ἄρ' ἦν 90, 6.
 μέγιστόν ἐστιν 113, 13.
 μεθύων κυβερνήτης 18, 29.
 μείζω τὰ κ. 108, 33.
 μειράκιον 79, 39.
 μειράκιον οὐ μοι 38, 29.
 μελέτω σοι 5, 99.
 μέλλει μὲν που 124, 3.
 μέλλοντ' 102, 2.
 μέμνησο μέντοι 17, 11.
 μεμφομένης 76, 14.
 Μενέδημος 5, 123.
 Μενέλαε μὴ 125, 13.
 Μένων δ' ὁ Θετταλὸς 2, 45.
 μέρος μέντοι 6, 61.

μετά γε μὴν 44, 56.
 μετά τῆς ἰσχύος 48, 24.
 μετά τὸ θεῖον 79, 45.
 μετά τὸν περί 39, 34. 79, 53.
 μετά τοῦτο δὲ 43, 144.
 μεταβαλλομένου 108, 14.
 μεταξύ ἐχθρῶν 46, 33.
 μέτειμι δὲ 115, 26.
 μέτεστι τοῖς 62, 20.
 μετώμεν δὴ 81, 19.
 μετρίων 72, 18.
 μέτρον ἄριστον 3, 79.
 μέτρον ἔστω 5, 93.
 μέτρον κτήσεως 95, 13.
 μεχρις τεῦ 51, 19.
 μὴ γὰρ δὴ οἴου 9, 26.
 μὴ δ' ἢ βία 9, 7.
 μὴ δαπανᾶν 15, 7.
 μὴ δέ ποτ' οὐλ. 112, 7.
 μὴ δὴ κόρη 74, 14.
 μὴ δῆτ' 105, 18.
 μὴ ἐκπληττάμεθα 43, 117.
 μὴ ἐν πολλοῖς 35, 8.
 μὴ θέλε ἐπιτ. 48, 15.
 μὴ κακὰ κερδαίνειν 10, 12.
 μὴ κάμνε 39, 2.
 μὴ καταφρόνει 116, 35.
 μὴ λανθανέτω 74, 63.
 μή μοι γένοιτο 93, 5.
 μή μοι κρυφαῖον 41, 3.
 μή μοι ποτ' εἴη 93, 6.
 μή μοι προτείων 111, 2.
 μὴ μόνον δὲ 47, 18.
 μὴ νεῖκος ᾧ 44, 2.
 μὴ νομίσητε 33, 16.
 μὴ ὄμμασιν 74, 3.
 μὴ οὖν θέλε 108, 3.
 μὴ οὕτω τὸ 1, 51.
 μὴ παιδί μάχαιραν 43, 136. 92,
 11.
 μὴ πάντ' ἐρεύνα 41, 4.
 μὴ πάντοθεν 16, 8.
 μὴ πὶ μικροῖς 20, 8.
 μὴ πίναξι 5, 112.
 μὴ πλούσιον 91, 18.
 μὴ πλοῦτον 5, 4. 93, 9.
 μὴ ποθ' ὄν 108, 83.

μὴ ποτ' ἐπαινέσσης 3, 28.
 μὴ πρότερον ἐτέρῳ 9, 42.
 μὴ σκυθρωπὸς 112, 3.
 μὴ σπεῖρε 70, 2.
 μὴ σπεῖρε πολλοῖς 109, 2.
 μὴ συγκεράσας 5, 97.
 μὴ τὴν κακίαν 1, 41.
 μὴ τὴν τεκοῦσαν 74, 21.
 μὴ τις προδότας 6, 45.
 μὴ τις τιμάτω 64, 16.
 μὴ τοῖς ἐξ Εὐβ. 46, 82.
 μὴ τοὺς μὲν ἄ. 48, 37.
 μὴ τοῦτο βλέψης 52, 9.
 μὴ φεῦγε πεν. 97, 30.
 μὴ φθονεῖτε 38, 40.
 μὴ ᾧν ἄνοσον 1, 71.
 μὴδὲ γυνὴ 85, 3.
 μὴδὲ ἐξεῖναι 44, 50.
 μὴδὲ λίπης μ' 43, 8.
 μὴδέ μοι ἄκλαυστος 122, 3.
 μὴδὲ τῶν τεθ. 125, 11.
 μὴδεις ἀπειρος 63, 8.
 μὴδὲν ἀποκρούπτεσθε 24, 10.
 μὴδὲν θρασύνου 69, 16.
 μὴδὲν με δόξητε 17, 15.
 μὴδὲν τι μᾶλλον 46, 46.
 μὴδένα δυνατὸν 79, 18.
 μὴδενὶ συμφορὰν 112, 9.
 μὴδενὸς οὕτως 35, 10.
 μὴδέποτ' οὐλομένην 96, 18.
 μὴδέποτε γημ. 68, 10.
 μὴδέποτε δοῦλον 6, 23.
 μὴδέποτε ἐπὶ 108, 79.
 μὴδέποτε μὴδὲν 24, 9.
 μὴδέποτε μὴδένα 44, 45.
 μὴδέποτε πείραν 114, 4.
 μήποτε μοι πεν. 96, 15.
 μήποτε πρὸς 40, 8.
 μήπω μέγ' 105, 21.
 μήτ' εὐτυχοῦσα 110, 5.
 μήτεγ φρονῶν 39, 22.
 μήτηγ μὲν τ' 76, 6.
 Μητροκλῆς τὸ 116, 48.
 μία γὰρ ἀρετὰ 48, 65.
 μίκρ' ἂν θελ. 97, 11.
 μικρά γε 4, 40.
 μικρὰν φασὶ 18, 24.

μίσει τοὺς 14, 15.
 μισῶ 73, 31.
 μισῶ δ' ὅτι ἄν 54, 14.
 μισῶ πονηρὸν 2, 5.
 μισῶ τύχην 16, 2.
 μνήμα τόδ' 9, 24.
 Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς 9, 25.
 μόνον δ' ἄν αὐτὰ 87, 5.
 μόνον σὺ θυμοῦ 46, 14.
 μόνος ἔστ' 64, 3.
 μόνος θεῶν 118, 1.
 μόνῳ τῷ λόγῳ 3, 43.
 μορφὰ 65, 4.
 μορφὰς ἀτερπεῖς 90, 9.
 μούνη δ' αὐτόθι 110, 6.
 μῦνοι θεοφιλέες 9, 32.
 Μουσώνιος ἔλεγεν 6, 35.
 μοχθεῖν ἀνάγκη 29, 9.
 μοχθεῖν ἄν. τὰς 108, 19.
 μοχθηρὸν ἔστιν 71, 1.
 μοχθοῦ γὰρ οὐδεὶς 29, 37.
 μῦθος τις 108, 59.
 μαμμομένων φλ. 38, 46.
 μῶρα 4, 24.

N.

Ναυκράτης ὁ σοφὸς 20, 64.
 ναῦν τοι μί' 43, 3.
 ναῦς ἡ μεγίστη 59, 13.
 νεανίαν γὰρ 51, 4.
 νεανίας γὰρ 51, 14.
 νεανίας τε καὶ 52, 4.
 νεανίας τις 79, 51.
 νείκη γὰρ 54, 19.
 Νεῖλος 100, 16.
 νέοις δὲ ζηλωτ. 115, 18.
 Νεοπτόλεμον 98, 70.
 νέος δ' ἀπόλλυθ' 120, 13.
 νέος πόνους 52, 5.
 νέος φιλοδοξῶν 52, 7.
 νεότης μ' 52, 2.
 νευρορράφοι γὰρ 43, 155.
 νέων γὰρ ἀνδρῶν 52, 6.
 νῆ τὴν Ἀθηναίων 37, 18.
 νῆ τὸν Δία 97, 18.
 νῆπιοι οὐδ' 10, 11.
 νικᾷ γὰρ ἡ 19, 10.

Νικίας οὕτως 29, 85.
 Νιρεὺς 65, 3.
 νόει καὶ 3, 29.
 νόμιζε μηδὲν 105, 52.
 νόμιζε τὴν 3, 54.
 νόμιζε τῶν 48, 36.
 νομίζω ὁμοίως 43, 61.
 νόμοι γυναικῶν 68, 12.
 νόμοι δὲ δοκοῦσι 48, 74.
 νόμοι δὲ ὡς εἰσικεν 44, 60.
 νόμοις ἐπεισθαι 43, 25.
 νόμος γονεῦσιν 79, 26.
 νόμος ποτ' ἀνθρώπου 43, 132.
 νόμου θεοῦ 2, 23.
 νόμῳ καὶ ἄρχοντι 5, 23.
 νόσμη' ἔρωτος 64, 13.
 νόσοι δὲ θνητῶν 100, 4.
 νόσον μὲν ψυχῆς 4, 99.
 νόσον πολὺ 99, 6.
 νόσος δειλοῖσιν 8, 18.
 νόσος οἴκου 104, 21.
 νοσοῦντος δαιτῆ 4, 120.
 νοῦν χρῆ 66, 1.
 νοῦς ὁρῆ 4, 42.
 νοῦσος ὑγιεινὴ 3, 84.
 νῦν δ' αἰεὶ 104, 11.
 νῦν δ' ἄν τις 92, 7.
 νῦν δ' οἶνος 18, 20.
 νῦν δ' οὐδὲν 68, 19.
 νῦν δὲ ἡ που 4, 114.
 νῦν δὲ ὅπερ 43, 54.
 νῦν δὲ ἐγὼ 2, 13.
 νῦν ἔγνων 64, 23.
 νῦν σοι πρὸς 20, 18.

Ξ.

Ξεῖν' ἄγε δὴ 18, 22.
 Ξεῖνε δ' τι δεῖ 107, 10.
 Ξεῖνε Σπαρτιότητα 19, 19.
 Ξενιτεία 40, 6.
 Ξενοκράτης 104, 24.
 Ξενοκράτης δι. 33, 11.
 Ξενοκράτης εἰ ποτε 17, 25.
 Ξένος ἀνὴρ 9, 37.
 Ξένου τινὸς 3, 65.
 Ξενοφῶν 117, 6.
 Ξενοφῶν ὁ 48, 18.
 Ξενοφῶντι 108, 63.

Ξεινοφῶντι ἐν Σ. 7, 49.

Ξέρξης μετὰ 7, 63.

Ξυλὸν δ' ἐσθλὸν 51, 5.

Ξυνουσία ἀποπληξίη 6, 57.

O.

ὁ Ἀγριππίνος 48, 44.

ὁ αὐτὸς τοῦς 4, 111.

ὁ αὐτὸς τούτους 43, 85.

ὁ βίος 3, 91.

ὁ Βοιάτιος 115, 24.

ὁ βούλεται 23, 4.

ὁ γὰρ ἀμφοτέρων 49, 26.

ὁ γὰρ καλεῖται 26, 6.

ὁ γὰρ Λυκοῦργος 44, 25.

ὁ γὰρ οἷς ἂν 2, 25.

ὁ γὰρ τὸν ἴδιον 15, 2.

ὁ γὰρ φρονῶν 3, 17.

ὁ γὰρ χρόνος 116, 31.

ὁ γέρον νέος 115, 21.

ὁ δ' αὐθάρτατος 118, 6.

ὁ δ' αὐθάρτατος 19, 18.

ὁ δ' εἶπε πρὸς 85, 1.

ὁ δ' ἐπ' ἄκρον 103, 22.

ὁ δ' ἔστιν ὄντως 5, 65.

ὁ δ' ἠδίκηκώς 105, 28.

ὁ δ' ἠδὺς 8, 13.

ὁ δ' ἠσυχος 48, 3.

ὁ δ' ὄλβος ἀδ. 94, 5.

ὁ δὲ Ἀρτάβανος 54, 31.

ὁ δὲ δεινότερον 63, 30.

ὁ δὲ ἐκ φιλοσ. 46, 99.

ὁ δὲ Λυκοῦργος 44, 24.

ὁ δὲ μοι δοκεῖ 84, 21.

ὁ δὲ Σωκράτης 1, 100.

ὁ δὲ τᾶς ἡσ. 58, 3.

ὁ δεύτερος πλοῦς 59, 9.

ὁ δὴ νόθος 77, 9.

ὁ διδοὺς τὸν ὄρ. 27, 8.

ὁ Διογένης 6, 3. 13, 27. 17, 16.

29, 92.

ὁ διαδελφον 84, 10.

ὁ ἔδησεν ἡ 118, 19.

ὁ ἐλλέβορος 82, 16.

ὁ ἔρωσ οὔτε 64, 32.

ὁ εὐγενής 67, 25.

ὁ Ζήνων ἡγίατο 6, 34.

ὁ Ζεὺς κολαστὴς 22, 18.

ὁ θάνατος διπλοῦς 118, 32.

ὁ θάνατος οὐδὲν 118, 30.

ὁ θυμὸς ἀλγῶν 20, 39.

ὁ θυμὸς ἔστι 20, 65.

ὁ Καλλιᾶς 84, 8.

ὁ κοινὸς ἰατρὸς 124, 21.

ὁ λόγος ἡμῖν 93, 27.

ὁ λόγος ὡσπερ 81, 13.

ὁ μέγας δὲ 51, 22.

ὁ μὲν γὰρ ἀλαζῶν 22, 44.

οἱ μὲν γὰρ νοῦν 64, 30.

ὁ μὲν δειλὸς 4, 57.

ὁ μὲν δειλὸς καθ' 4, 115.

ὁ μὲν Ἐπίχαρμος 91, 29.

ὁ μὲν ὄλβιος 105, 17.

ὁ μὲν οὖν εἰπῶν 29, 79.

ὁ μὲν Πρωτεύς 4, 66.

ὁ μὲν χειμῶν 117, 7.

ὁ μέντοι ἄρτι 43, 153.

ὁ μὲν οἶνος 94, 12.

ὁ μὴ δουλεύσας 62, 50.

ὁ μὴ φέρων 4, 39.

ὁ μηδὲν ἀδικῶν 9, 16.

ὁ νόμος βούλεται 43, 33.

ὁ πάντα βουλ. 98, 19.

ὁ πένης 103, 13.

ὁ Πλάτων 74, 43.

ὁ πλείστα πρ. 58, 5.

ὁ πλείστον νοῦν 3, 6.

ὁ πλοῦτος 5, 86.

ὁ πλοῦτός ἐστι 97, 8.

ὁ πολὺς ἄκρ. 18, 4.

ὁ προκαταγιγνώσκων 46, 7.

ὁ πρῶτος εὐρῶν 61, 1.

ὁ Ῥωμαῖος 74, 45.

ὁ Σκιπίων 37, 35.

ὁ σκληρότατος 83, 4.

ὁ συνιστορῶν 24, 3.

ὁ Σωκράτης 5, 34. 56, 16. 123,

10.

ὁ τᾶς ρικνᾶς 58, 10.

ὁ τοῖς παροῦσι 108, 65.

ὁ τοῦ φιλαργύρου 16, 26.

ὁ τραχύτατος 2, 10.

ὁ τρόπος ἀνθρώποισι 37, 16.

ὁ τύφος ὡσπερ 22, 41.

ὁ τύχη 1, 46.

- ὁ τῶν γεωργῶν 57, 1.
 ὁ τῶν φιλαργύρων 16, 27.
 ὁ ὑπὲρ μικρῶν 20, 51.
 ὁ φθονερός 38, 11.
 ὁ φθονέων 38, 47.
 ὁ φθόνος ἐν 38, 1.
 ὁ φθόνος ὡσπερ 38, 36.
 ὁ φόβος ὅτ' ἂν 8, 12.
 ὁ φρόνιμος 3, 73.
 ὁ χρηστός 37, 6.
 ὁδὸν μὲν τὴν 3, 42.
 ὁδυνηρόν ἐστιν 75, 8.
 ὅθεν ἄριστα 101, 12.
 ὅθεν δὲ νικᾶν 4, 32.
 ὅθεν δεῖ τὸν 48, 62.
 ὅθεν εὖ μὲν ὁ 40, 3.
 ὅθεν καὶ οὐκ 67, 23.
 ὅθεν οὐ περὶ 101, 11.
 ὅθεν οὐκ ἀτυχίαν 1, 80.
 ὅθεν τὴν λειπομένην 5, 60.
 οἱ ἀγαθοὶ οἰκέται 62, 42.
 οἱ ἀδελφοὺς παρ. 84, 6.
 οἱ ἄρτι ἐκ φιλ. 79, 44.
 οἱ γὰρ κακοὶ 4, 23.
 οἱ γὰρ Κύπριν 63, 3.
 οἱ γὰρ μετὰ 38, 44.
 οἱ γὰρ πνέοντες 22, 15.
 οἱ δὲ βασιλεῖς 44, 42.
 οἱ δὲ ἐργαζόμενοι 10, 40.
 οἱ δὲ νομοθέται 75, 15.
 οἱ δελφῖνες 14, 10.
 οἱ δραπεταὶ 4, 58.
 οἱ ἐκούσιοι πόνοι 29, 63.
 οἱ ἐν διαλεκτικῇ 82, 7.
 οἱ κακοὶ ἰόντες 43, 45.
 οἱ κράτιστοι τῶν 36, 29.
 οἱ Λάκωνες 39, 27.
 οἱ μάταιοι τῶν 4, 105.
 οἱ μὲν ἀκρατεῖς 4, 108.
 οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ 9, 58.
 οἱ μὲν γὰρ κακ. 97, 9.
 οἱ μὲν λύκοι 14, 23.
 οἱ μὲν ξένοι 4, 63.
 οἱ μὲν οὖν ὑπὸ 44, 22.
 οἱ μὲν τοίνυν 47, 12.
 οἱ μὴ κολάζοντες 46, 112.
 οἱ νεώνητοι 20, 59.
 οἱ νόμοι χάριν 43, 139.
 οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντες 8, 21.
 οἱ Περσῶν βασ. 44, 41.
 οἱ πλέονες 87, 11.
 οἱ πλεῦνες τῶν 4, 104. 10, 33.
 οἱ πολλοὶ τοῖς 27, 13.
 οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων 23, 14.
 οἱ ῥήτορες 54, 43.
 οἱ τὰς ὀφρῦς 22, 9.
 οἱ τὰς πόλεις 45, 4.
 οἱ τὰς τέχνας 61, 4.
 οἱ τε φαυλότεροι 43, 59.
 οἱ τέττιγες 5, 102.
 οἱ τὸ σῶμα 4, 95.
 οἱ τῶν φειδωλῶν 16, 17.
 οἱ ὑψηλοὶ 101, 18.
 οἱ φειδωλοὶ 16, 16.
 οἱ φιλόσοφοι 55, 5.
 οἱ χρηστοὶ π. 84, 11.
 οἶα δὲ 102, 3.
 οἶδ' ἀλλὰ 114, 7.
 οἶδα δέ ποτ' 9, 60.
 οἰκειὸν 67, 11.
 οἰκειὸς ἀνθρώποισι 43, 21.
 οἰκέτησιν ὡς 62, 45.
 οἰκίηον ἐλευθερίας 13, 40.
 οἶκοι μένειν 39, 11. 14. 53, 1.
 οἰκοφθόρον 67, 8.
 οἰκτρότατον 107, 2.
 οἴμοι θανοῦμαι 38, 20.
 οἴμοι τάλας 107, 5.
 οἴμοι τις ἀλ. 114, 8.
 οἴμοι τὸ λυπ. 99, 3.
 οἶνοβαρέω κεφαλὴν 18, 17.
 οἶνος δὲ πολύφρονα 18, 18.
 οἶνος πινόμενος 18, 12.
 οἶνος τὰς 56, 17.
 οἶνός τοι πυρὶ 18, 3.
 οἶον ὅτε τέτταρα 3, 70.
 οἶον τὸ γενέσθαι 76, 8.
 οἶσθα γὰρ οἶος 73, 37.
 οἶσθα μὲν οὖν 84, 24.
 οἶσιν ἡδονὴν 112, 10.
 οἶσιν ὁ τρόπος 37, 26.
 ὀκνῶ δὲ μόχθων 29, 16.
 ὀκόσων λόγους 3, 81.
 ὀκωσπερ περὶ 44, 18.

ὄλβιοι οἱ φ. 63, 28.
 ὄλβιος φ̄ 103, 2.
 ὄλβον ἐπικλ. 103, 1.
 ὄλιγοι γὰρ ἐσθλοὶ 51, 9.
 ὄλιγοις πόνοις 48, 56.
 ὄλιγον ἀλχιμον 54, 10.
 ὄλιγους ἐπαινῶ 51, 12.
 ὄλιγων οἱ ἀγ. 37, 21.
 ὄλοιθ' ὁ τοῖς 38, 7.
 ὄλοισθε μισῶν 73, 3.
 ὄλωσ δὲ οὐδὲν 48, 57.
 ὄλωσ δὲ περὶ 86, 24.
 ὄλωσ τὸ κρ. 22, 10.
 Ὀμβρικοὶ 7, 39. 10, 70.
 ὀμιλίας δὲ 115, 3.
 ὀμοιον ἀψινθίου 13, 22.
 ὀμοιότατον 115, 7.
 ὀμοίως ἐπισφαλὲς 2, 40. 43, 71.
 ὀμολογοῦνται 43, 62.
 ὀμωσ δ' ἔνεστι 105, 41.
 ὀμωσ τό γ' 13, 14.
 ὀμωσ τό γε ἀδικεῖν 10, 27.
 ὄν οἱ θεοὶ 120, 8.
 ὄνειδος αἰσχροὺς 6, 26.
 ὄνόματι μεμπτὸν 77, 10.
 ὀνομάτων γὰρ 81, 15.
 ὄνος λύρας 4, 44.
 ὄντων δὲ παιδων. 83, 21.
 ὄπερ ἐπιβάλλει 46, 87.
 ὄπερ φεύγεις π. 5, 108.
 ὄπλον τοι 3, 26.
 ὄπόσας δεῖ 1, 66.
 ὄπου γὰρ οἱ 43, 11.
 ὄπου δ' ὑβρίζειν 43, 17.
 ὄπου γυναικίς 73, 58.
 ὄπου δὲ μὴ 43, 7.
 ὄπου τις ἀλγεῖ 99, 25.
 ὄπου τὸν ἀπὸ 120, 25.
 ὄπως δὲ καὶ τοῦτο 16, 25.
 ὄπως δὲ μὴ ἐὰν 44, 26.
 ὄραξ δ' ἀέλπτων 111, 9.
 ὄρα δὴ τὸ 104, 18.
 ὄραξ γούν 12, 24.
 ὄραξ τὰ ὑπερέχ. 22, 46.
 ὄραξ τοῦτον ὡς 43, 112.
 ὄραξ τυράννου 105, 1.
 ὄρατε τὸν τ. 22, 13.
 ὄργαι γὰρ ἀνθ. 20, 26.

ὄργῃ δὲ πολλοὺς 20, 16.
 ὄργῃ φιλοῦντων 63, 20.
 ὄργῃ γὰρ ὅστις 20, 7.
 ὄργῃ δὲ φαύλῃ 20, 12.
 ὄργῃ παραλογισμὸς 20, 3.
 ὄργῃς κρατέειν 19, 9.
 ὄργῃς ματαίαις 20, 13.
 Ὀρέστα τλήμων 24, 5.
 ὀρθῶς μ' ἐπήρου 3, 18.
 ὀρκοισι γὰρ τοι 28, 1.
 ὄρκον δ' οὐκ ἂδ. 27, 1.
 ὄρκον ἐπακτὸν 27, 11.
 ὄρκον θ' ὅς δὴ 28, 8.
 ὄρκον παραίτησαι 27, 12.
 ὄρκος βέβαιος 27, 3.
 ὄρκος γὰρ οὐδεὶς 28, 5.
 ὄρκος ἐταίρας 28, 4.
 ὄρκου δὲ προστ. 27, 6.
 ὄρκους οὖς π. 28, 9.
 ὄρος γὰρ συμφορέων 3, 35.
 ὄρος δὲ ἐστὶν 1, 81.
 ὄρος ἐστὶ 100, 18.
 ὄρῳ γὰρ ἡμᾶς 22, 20.
 ὄρῳ γὰρ ὑμᾶς 98, 2.
 ὄρῳ δὲ τοῖς 105, 43.
 ὄρων Μεγαρέας 7, 47.
 ὄρων ὁ Σακρ. 22, 33.
 ὄρῳσι δ' οἱ 92, 4.
 ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ 18, 14.
 ὅς δ' εἰδοίῃ 121, 35.
 ὅς δ' οὐτ' ἐρυθριᾶν 32, 2.
 ὅς δὲ γυναικί 73, 38.
 ὅσα γὰρ ἐς 54, 25.
 ὅσα δὲ ὄργῃ 20, 70.
 ὅσαι δὲ ἐν ἀνθρώποις 1, 99.
 ὅσοι ἀπὸ γαστρὸς. 18, 36.
 ὅσοι γαμοῦσι 70, 4.
 ὅσοι γὰρ εἰς 63, 22.
 ὅσοι γὰρ τὰ καλῶς 38, 45.
 ὅσοι δὲ φιλοσ. 17, 5.
 ὅσοι τοῖς 2, 31.
 ὅσοι τοὺς ἀδικ. 46, 25.
 ὅσος τὸ κατέχειν 20, 19.
 ὅσσα δὲ δαιμ. 108, 27.
 Ὀσάνης 47, 24.
 ὅστις γαμειν 68, 1.
 ὅστις γὰρ ἀστῶν 22, 2.
 ὅστις γὰρ αὐτὸς 24, 1.

- ὅστις γὰρ ἐν 20, 33. 121, 21.
 ὅστις γὰρ ἐπὶ 10, 7.
 ὅστις γὰρ εὖ 54, 54.
 ὅστις γὰρ ὁμν. 27, 4.
 ὅστις γὰρ οὐκ 30, 3.
 ὅστις γενόμενος 68, 25.
 ὅστις γυναῖκ' 72, 11.
 ὅστις γυναῖκας 73, 9.
 ὅστις δ' ἀμειλιχτ. 83, 3.
 ὅστις δ' ἐρυθριά 79, 7.
 ὅστις δὲ γαῦρον 96, 1.
 ὅστις δὲ διαβολαῖς 42, 6.
 ὅστις δὲ δούλω 62, 22.
 ὅστις δὲ ἐτέρους 8, 14.
 ὅστις δὲ θνητῶν 116, 5. 118,
 12.
 ὅστις δὲ ἰὼν 20, 66.
 ὅστις δὲ λύπας 99, 4.
 ὅστις δὲ πάσας 69, 9.
 ὅστις δὲ πράσσει 58, 1.
 ὅστις δὲ πρὸς 108, 13.
 ὅστις δὲ τοῖς 14, 2.
 ὅστις δὲ τόλμη 7, 8.
 ὅστις δὲ τοὺς 79, 2.
 ὅστις δὲ τῶν 5, 53.
 ὅστις διαπλεῖ 59, 2.
 ὅστις δόμοις 16, 6.
 ὅστις ἐπιθυμῶν 6, 19.
 ὅστις ἤδεται 30, 8.
 ὅστις θέλεις 5, 110.
 ὅστις λόγους 41, 2.
 ὅστις νέμει 3, 20.
 ὅστις πένης ὦν 96, 6. 20.
 ὅστις στρατηγεῖ 54, 23.
 ὅστις σῶμα 18, 37.
 ὅστις τέχνην 61, 2.
 ὅστις τοι 4, 27.
 ὅστις τοῦ μὲν 2, 24.
 ὅστις ὑπέχει 10, 20.
 ὅστις φοβεῖται 79, 17.
 ὅτ' ἂν ἀμαρτάνης 1, 13.
 ὅτ' ἂν ἀτυχεῖν 108, 10.
 ὅτ' ἂν γὰρ ἄλ. 69, 1.
 ὅτ' ἂν γὰρ ἔλθῃ 55, 6.
 ὅτ' ἂν γὰρ ἠδύς 45, 5.
 ὅτ' ἂν γὰρ ὀργῇ 46, 5.
 ὅτ' ἂν γυνὴ 68, 35.
 ὅτ' ἂν δ' ἐρωτός 64, 18.
 ὅτ' ἂν δ' ἐρωτός 64, 1.
 ὅτ' ἂν δὲ κρηπὶς 75, 5.
 ὅτ' ἂν δὲ κρ. 90, 4.
 ὅτ' ἂν δέ τις 14, 26.
 ὅτ' ἂν δανείζη 2, 2.
 ὅτ' ἂν δὴ ἄρα 43, 96.
 ὅτ' ἂν ἕτερος 3, 23.
 ὅτ' ἂν εὐπορῶν 2, 3.
 ὅτ' ἂν ἠδονῆς 17, 20.
 ὅτ' ἂν ἢ γέρον 121, 10.
 ὅτ' ἂν ἰδῆς 22, 5.
 ὅτ' ἂν κακοὶ 106, 3.
 ὅτ' ἂν κακὸς 45, 3.
 ὅτ' ἂν κλαίοντα 108, 78.
 ὅτ' ἂν οἱ δυνάμενοι 43, 46.
 ὅτ' ἂν πένης 70, 5.
 ὅτ' ἂν τι πράττης 7, 4.
 ὅτ' ἂν τις κακῶς 1, 53.
 ὅτ' ἂν τύχη 62, 6.
 ὅτ' ἂν φύσει 65, 2.
 ὅτε Κροῖσος 47, 20.
 ὅτε μειράκιον 119, 14.
 ὅτεω χρήματα 76, 16.
 ὅτι ἂν ἀκριβ. 48, 40.
 ὅτι βασιλέας 47, 21.
 ὅτι ἢ ἀλήθεια 11, 24.
 ὅτι ἢ παραμυθία 113, 15.
 ὅτι μάταιος 1, 93.
 ὅτι μεγάλου καὶ 20, 52.
 ὅτι μὲν ἀπαντος 48, 64.
 ὅτι μὲν γὰρ τὰ 49, 35.
 ὅτι μὲν οὖν 64, 41.
 ὅτι μισεῖσθαι μὲν 43, 50.
 ὅτι μοι δοκεῖ 46, 27.
 ὅτι ὁ ἀγαθὸς 1, 78.
 ὅτι ὁ θάνατος 120, 35.
 ὅτι πάντα τὰ 29, 33.
 ὅτι παραπλησία 118, 28.
 ὅτι πλῶ ἔοικε 97, 29.
 ὅτι πολήτης 38, 61.
 ὅτι τὰ σώματα 6, 42, 101,
 24.
 ὅτι τὰς Μούσας 84, 12.
 ὅτι τῆς συγκρίσεως 121, 38.
 ὅτι τὸ κοινὸν 120, 34.
 ὅτι τοιαύτη 108, 60.
 ὅτι τοίνυν κρηπὶς 5, 64.
 ὅτι χωρὶς 84, 9.

- ὅτω γὰρ ἀνθρῖ 163, 24.
 ὅτω μετὰ ἀνατ. 20, 67.
 οὐ γὰρ ἀγνοεῖς 43, 41.
 οὐ γὰρ ἀσύνητον 28, 10.
 οὐ γὰρ δίκαιον 17, 2.
 οὐ γὰρ ἔμδν 11, 6.
 οὐ γὰρ ἐσθλα 125, 5.
 οὐ γὰρ ἐστιν 58, 13.
 οὐ γὰρ θέμις 98, 43.
 οὐ γὰρ κατ' 51, 10.
 οὐ γὰρ ὁ δουλ. 46, 49.
 οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς 29, 55.
 οὐ γὰρ ὁμοίως 54, 33.
 οὐ γὰρ οὕτως 97, 21.
 οὐ γὰρ παρὰ 91, 8.
 οὐ γὰρ ποτ' 74, 2.
 οὐ γὰρ ποτ' ἂν 43, 5.
 οὐ γὰρ τι μεῖζον 122, 2.
 οὐ γὰρ τις 90, 3.
 οὐ γὰρ τις ἂν δ. 49, 13.
 οὐ γὰρ τις ἐπιχθ. 98, 26.
 οὐ γὰρ τὸ μὴ 15, 13.
 οὐ γὰρ τὸ πλήθος 18, 5.
 οὐ γὰρ ὑπερθεῖν 96, 3.
 οὐ δεῖ γὰρ ἀδικεῖν 8, 11.
 οὐ δεῖ διαβολῆς 42, 1.
 οὐ δεῖ λέγειν 99, 17.
 οὐ δίκαιον οὔτε 46, 65.
 οὐ δοκεῖ μοι 76, 15.
 οὐ δύναμαί σοι 19, 11.
 οὐ ζῶσιν 4, 14.
 οὐ θαῦμ' ἔλεξας 98, 47.
 οὐ θέμις ᾧ 25, 23.
 οὐ θρηνητέον 124, 35.
 οὐ καλὸν ᾧ 29, 53.
 οὐ κάμνει τὰ 29, 83.
 οὐ κατασχοινῶ 43, 48.
 οὐ κλαίω ξείνων 124, 11.
 οὐ λυποῦντα 83, 12.
 οὐ μακαριεῖς 116, 42.
 οὐ με τις 81, 4.
 οὐ μὲν γὰρ 69, 6.
 οὐ μὲν γὰρ τι 59, 1. 98, 51.
 οὐ μὲν δὴ κείνου 7, 12.
 οὐ μὲν μοι 7, 15.
 οὐ μετανοεῖν 1, 14.
 οὐ μὴ φρονήσῃ 86, 4.
 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ 16, 22.
 οὐ μὴν οὐδὲ μετ' 19, 12.
 οὐ μόνον δὲ 47, 17.
 οὐ μόνον ὡς εἰοικεν, 18, 30.
 οὐ νέμεσις καὶ 12, 6.
 οὐ νῦν κατεῖδον 20, 35.
 οὐ νῦν με 36, 3.
 οὐ πανταχοῦ 121, 14.
 οὐ παντελῶς 44, 3.
 οὐ πάντες 69, 3.
 οὐ πάνυ 73, 59.
 οὐ πάνυ τι 61, 3.
 οὐ παύσομαι 81, 5.
 οὐ πενία λύπην 5, 90.
 οὐ πολὺν διάγ. 48, 14.
 οὐ ποτε δουλείη 62, 36.
 οὐ ποτε φήσω 68, 14.
 οὐ πα λευγαλέου 56, 10.
 οὐ πώποτ' ἐξήλωσα 16, 7. 93, 20.
 123, 2.
 οὐ σὲ μάτην 91, 1.
 οὐ σωφρονίζεις 74, 18.
 οὐ ταυτὸν ᾧ 121, 2.
 οὐ τῇ φρονήσει 3, 16.
 οὐ τῆς ἐμῆς 10, 2.
 οὐ τι μάλ' 98, 55.
 οὐ τις αἰδοῖος 126, 4.
 οὐ τὸ ζῆν 7, 44.
 οὐ τὸ πένεσθαι 95, 9.
 οὐ τὸ πλουτεῖν 94, 17.
 οὐ τοι ἀπ' ἀρχῆς 29, 41.
 οὐ τοι ἦν δ' ἐγὼ 43, 156.
 οὐ τοι θράσος 32, 5.
 οὐ τοι λείψανα 1, 2.
 οὐ τοι νομίζω 8, 6.
 οὐ τοι νόμισμα 1, 3.
 οὐ τοι ποθ' ἤξει 29, 25.
 οὐ τοι σύμφορον 71, 2.
 οὐ τοι τὰ χρήματ' 94, 9.
 οὐ τοι τὸ γῆρας 117, 2.
 οὐ τοῖς ἀθύμοις 8, 11.
 οὐ τοῖς γὰρ δμν. 27, 9.
 οὐ τοῖς πλεόνσι 98, 20.
 οὐ τὸν κρατοῦντα 105, 20.
 οὐ τῶν κακούργων 46, 9.
 οὐ χαλεπὸν 113, 17.
 οὐ χρεὴ δὲ 85, 7.

- οὐ χρῆ παννύχιον 48, 8.
 οὐ χρῆ πὶ μικροῖς 74, 22.
 οὐ χρῆ ποδάκη 4, 15.
 οὐ χρῆ ποτ' 105, 3. 8. 62, 4.
 οὐδ' ἂν σὺ φ. 73, 33.
 οὐδ' αὐ τοιαύτην 13, 3.
 οὐδ' ὑγείας 101, 1.
 οὐδ' ὡς ᾤετο 44, 13.
 οὐδὲ γὰρ οἱ 98, 15.
 οὐδὲ γὰρ περὶ 80, 15.
 οὐδὲ γὰρ τοῦτο 115, 17.
 οὐδέ γε θάσσον 49, 44.
 οὐδέ γε μοι δοκεῖ 43, 67.
 οὐδέ γε ἔποτ' ἂν 1, 95.
 οὐδὲ εἰς οἶδεν 20, 10.
 οὐδὲ μάκαρ 98, 24.
 οὐδέ τις εὐόρκου 2, 11.
 οὐδεις ἂν εἴποι 38, 16.
 οὐδεις γὰρ κόλαζει 46, 92.
 οὐδεις γὰρ οὕτως 55, 10.
 οὐδεις γὰρ ἂν ῥ. 29, 32.
 οὐδεις γούν οὕτω 94, 29.
 οὐδεις ἐλευθέρος 6, 51.
 οὐδεις ἔπαινον 29, 31.
 οὐδεις ἐπὶ σμ. 108, 4.
 οὐδεις ἐπλούτησε 10, 21.
 οὐδεις ξύνοιδεν 4, 7.
 οὐδεις στρατεύσας 54, 13.
 οὐδεις τὰ κατ. 116, 26.
 οὐδεις τῶν ἀγ. 37, 4.
 οὐδεις φιλοχρήματος 3, 77.
 οὐδεμία γὰρ 12, 22.
 οὐδεμία μηχανὴ 46, 48.
 οὐδὲν ἂν εἶη 13, 17.
 οὐδὲν γαίᾳ 68, 9.
 οὐδὲν γὰρ ἄλλος 116, 28.
 οὐδὲν γὰρ ἄλλο 5, 125.
 οὐδὲν γὰρ καλὸν 74, 19.
 οὐδὲν διαβολῆς 42, 4.
 οὐδὲν ἐν ἀνθρ. 79, 1.
 οὐδὲν Κύρν' 20, 1. 67, 4.
 οὐδὲν μὲν συμβ. 48, 49.
 οὐδὲν μικρότερον 5, 117.
 οὐδὲν οὕτως τῶν 38, 63.
 οὐδὲν πέπονθα 108, 57.
 οὐδὲν τυράννου 49, 1.
 οὐδὲν τῶν ἀνθ. 98, 67.
 οὐδένα θησαυρὸν 31, 16.
 οὐδενὶ φθονητέον 38, 58.
 οὐδενὸς χρῆ 29, 45.
 οὐδέποθ' ἑταίρα 73, 45.
 οὐδέποτ' ἀθυμεῖν 110, 2.
 οὐδέποτ' ἀληθῆς 83, 2.
 οὐδέποτ' εὐτυχίην 2, 15.
 οὐδέποτε λιμὸς 95, 16.
 οὐθ' ὁ αὐστηρὸς 4, 116.
 οὐθ' οἱ ἄμουσοι 4, 60.
 οὐθεις ἐπ' αὐτοῦ 23, 3.
 οὐθεις πονηρὸν 37, 1.
 οὐθεις πάποτε 121, 4.
 οὐθὲν γένους 86, 10.
 οὐθὲν με λυπεῖ 107, 1.
 οὐθὲν σιωπῆς 33, 2.
 οὐκ ἀγαθὸν πολυ. 47, 1.
 οὐκ ἀγαμαι 105, 6.
 οὐκ αἰσχυρὸν οὐδὲν 29, 56.
 οὐκ ἄμεινον 121, 32.
 οὐκ ἂν γένοιτ' 116, 9.
 οὐκ ἂν γένοιτο 90, 10.
 οὐκ ἂν δυναίμην 4, 30.
 οὐκ ἂν δύναιο 98, 5.
 οὐκ ἂν δύναιο μὴ 29, 23.
 οὐκ ἂν ἐκώλυον 38, 57.
 οὐκ ἂν ποτ' ἄνδρες 87, 6.
 οὐκ ἂν τις εἶπη 35, 7.
 οὐκ ἀνδρὸς ὄρκοι 27, 2.
 οὐκ ἀντιλέγοντα 82, 8.
 οὐκ ἀπεδίδρασκεν 29, 72.
 οὐκ ἄρα ἔθει 64, 43.
 οὐκ ἄρα τειχῶν 43, 147.
 οὐκ εἰδῶς ὅτι 43, 55.
 οὐκ ἐλευθέρου 89, 6.
 οὐκ ἐμὸν ἀνοίγειν 112, 2.
 οὐκ ἐπιλογιζομένη 10, 64.
 οὐκ ἔσθ' ὅπως 107, 4.
 οὐκ ἔστ' ἀκουσμ. 83, 1.
 οὐκ ἔστ' ἀναισχ. 73, 39.
 οὐκ ἔστ' ἀνοίας 4, 35.
 οὐκ ἔστ' ἀπ' ἐργων 5, 5.
 οὐκ ἔστι γῆρας 117, 4.
 οὐκ ἔστι κρεῖττον 33, 6. 51,
 2.
 οὐκ ἔστι λύπης 99, 7. 113, 5.
 οὐκ ἔστι μείζων 75, 9.

οὐκ ἔστι μοιχοῦ 6, 21. 25.
 οὐκ ἔστι παιδ. 63, 13.
 οὐκ ἔστι παισὶ 79, 3.
 οὐκ ἔστι πενίας 96, 4. 13.
 οὐκ ἔστι τὴν 1, 83.
 οὐκ ἔστι τόλμης 51, 20. 25.
 οὐκ ἔστι τοῦδε 88, 7.
 οὐκ ἔστιν ἀναιδοῦς 32, 3.
 οὐκ ἔστιν ἀνθρ. 90, 7.
 οὐκ ἔστιν ἀρετῆς 1, 6.
 οὐκ ἔστιν εἰπεῖν 111, 10.
 οὐκ ἔστιν ἐμεθύσθην 18, 20.
 οὐκ ἔστιν ἐν 86, 7.
 οὐκ ἔστιν ἐπὶ 7, 25.
 οὐκ ἔστιν ὀργῆς 20, 20.
 οὐκ ἔστιν ὅστις 29, 14. 105, 32.
 40.
 οὐκ ἔστιν ὅτι ἀν 20, 44.
 οὐκ ἔστιν οὐδεις 9, 14.
 οὐκ ἔστιν οὐδεις ἀποδ. 87, 7.
 οὐκ ἔστιν οὐδεν 3, 9. 34, 4. 43,
 13. 44, 6. 60, 1. 72, 9. 76,
 1. 79, 4. 98, 42. 105, 34.
 οὐκ ἔστιν οὔτε 65, 5. 73, 42.
 74, 13.
 οὐκ ἔστιν οὕτως 105, 59.
 οὐκ ἔστιν ὦ μ. 29, 40.
 οὐκ ἦν ἀν ἀνθ. 38, 12.
 οὐκ ἠξίωσα 79, 13.
 οὐκ οἶδ' ὅτω 105, 40.
 οὐκ οἶδ' οὐδ' 58, 11. 98, 40.
 οὐκ οἶσθ' ὅτι 17, 33.
 οὐκ οὖν ἔφη ὁ 85, 23.
 οὐκ οὖν ἔφη 92, 17.
 οὐκ οὖν ἔχομεν 67, 22.
 οὐκ οὖν ἦν δ' 65, 18.
 οὐκ οὖν ἦν δ' ἐγὼ 9, 66.
 οὐκ οὖν ἰκανὸν 8, 22.
 οὐκ οὖν καὶ 74, 57.
 οὐκ οὖν καὶ ἐν 44, 10.
 οὐκ οὖν τὸ 121, 24.
 οὐκ οὖν τὸ δίκην 46, 16.
 οὐκ οὖν τοῦτο 118, 18.
 οὐκ οὖν φαιμέν 3, 95.
 οὔσης γὰρ ταφῆς 123, 14.
 οὔτ' ἀν μνησαίμην 51, 1.
 οὔτ' ἀν φίλον 39, 16.

οὔτ' ἀρετῆς 103, 4.
 οὔτ' εἰκὸς ἀρχεῖν 49, 5.
 οὔτ' ἐκ χειρὸς 36, 14.
 οὔτε γὰρ ἀν φίλους 54, 66.
 οὔτε γὰρ γάμον 38, 26.
 οὔτε γὰρ ἐν 7, 77.
 οὔτε γὰρ ἰατροὺς 102, 5.
 οὔτε γε μὴν 116, 10.
 οὔτε γυνὴ 110, 26.
 οὔτε ἐκ τοῦ 13, 48.
 οὔτε ἐξ ἰεροῦ 1, 31.
 οὔτε ἵππον χωρὶς 94, 26.
 οὔτε ἵππος 1, 37.
 οὔτε ἵππος ἐπὶ 5, 91.
 οὔτε ἵππων 3, 90.
 οὔτε λέξαι δεῖ 79, 50.
 οὔτε μάχαιραν 13, 47.
 οὔτε ναῦν ἐξ 1, 86.
 οὔτε ναῦν 110, 22.
 οὔτε ὄραν 74, 42.
 οὔτε παρὰ 10, 56.
 οὔτε πλεοντας 4, 65.
 οὔτε πῦρ 6, 31.
 οὔτε σίτον 86, 23.
 οὔτε συμπόσιον 1, 30.
 οὔτε τὰ τοῦ 4, 119.
 οὔτε τὸν ἀρ. 103, 31.
 οὔτε τὸν ἀρρωστον 94, 13.
 οὔτε φύσις 60, 4.
 οὔτος γὰρ μάλιστα 79, 37.
 οὔτος κράτιστος 5, 1.
 οὔτω γὰρ δή τοι 20, 42.
 οὔτω γὰρ ἔχει 7, 76.
 οὔτω γὰρ χρῆ 5, 74.
 οὔτω γυναικὸς 69, 14.
 οὔτω δὲ καὶ 1, 87.
 οὔτω δὲ Σακράτης 1, 103.
 οὔτω πειρῶ 5, 27.
 οὔτω τι πολυπ. 99, 29.
 οὔτω τι πράγμ' 110, 9.
 οὔτως ἀναιδῶς 13, 2.
 οὔτως ἀνανδρὸς 108, 34.
 οὔτως ἐνιοι 23, 7.
 οὔτως ἔχει ποτ' 85, 15.
 οὔτως ὅτ' ἀν 99, 5.
 οὐχ αἰ τρίχες 52, 10.
 οὐχ ἢ λύπη 38, 37.

οὐχ ὁ Διόνυσος 5, 15. 74, 8.
 οὐχ ὁ θάνατος 118, 25.
 οὐχ ὁ λόγος 60, 3.
 οὐχ ὄθεν 104, 7.
 οὐχ ὁσίη 125, 2.
 οὐχ οὕτω χαλεπὸν 13, 34.
 οὐχ ὡς νομίζεις 3, 17.
 οὐχ ὡσπερ ὑπάδημα 94, 32.
 οὐχὶ μόνον οὗτος 81, 9.
 ὀφθαλμιῶν 73, 52.
 ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα 3, 19.
 ὄφρα ἔταρχ. 123, 7.
 ὄχληρόν ὁ χρ. 116, 8.

Π.

πάθος τί μοι 64, 26.
 παιδείας τῶν μὲν 22, 34.
 παῖδες σοφοῦ 35, 3.
 παίδων δὲ ἰκανότης 44, 61.
 παίδων κρατεῖν 83, 15.
 πάλαι μὲν οὖν 91, 3.
 πάλαι ποτ' 10, 1.
 πάλαι σκοποῦμαι 105, 31.
 παλαιὰ καινοῖς 124, 20.
 παλαιὸς αἶνος 115, 5.
 πάλιν ἐρωτώμενος 7, 74.
 πάμπαν δ' 105, 7.
 πᾶν ἔστιν 105, 54.
 πᾶν γὰρ τὸ τιμ. 46, 62.
 πᾶν πρᾶγμα 5, 68.
 πάντ' ἐμπέφυκε 116, 29.
 πάντ' ἔστιν ἔξου. 29, 28.
 πάντα γὰρ δι' 85, 4.
 πάντα γὰρ μίαν 118, 5.
 πάντα γὰρ ταῖς 29, 19.
 παντὰ δὲ τὰ 111, 11.
 πάντα μὲν οὖν 8, 15.
 πάντα μὲν ὦν 98, 71.
 πάντα τὰ ζ. 29, 47.
 πάντα ὑπακούει 108, 66.
 πανταχοῦ ζῆν 119, 4.
 πάντες ἄνθρωποι 81, 18.
 πάντεσσι θνατ. 98, 25.
 πάντες ἴσον νεκ. 118, 9.
 παντὸς καλοῦ 17, 8.
 πάντων ἄριστον 108, 23.
 πάντων δ' ὅσ' 73, 27.
 πάντων δὲ δεῖν. 43, 58.

πάντων δὲ μάλιστα' 24, 2.
 πάντων δὲ μέγιστον 23, 18.
 πάντων ἰατρὸς 124, 22.
 πάντων ὁ λιμὴν 120, 11.
 πάντων τὸ θ. 108, 17.
 παπαὶ νέος 52, 3.
 παρὰ Ταρτησίσις 44, 41.
 παρὰ τῶ τύφῳ 22, 35.
 παραπλήσιον 68, 26.
 παραπλησίως δὲ καὶ 115, 27.
 παρθενικὴν δὲ 70, 8.
 παρρησίη ἀπὸ 13, 44.
 παρῶν δὲ τις 7, 75.
 παρῶρμα δὲ τοὺς 29, 78.
 πᾶς ἀνὴρ κἂν 119, 2.
 πᾶς δὴ νοῦν 79, 47.
 πᾶς ἐρυθριῶν 31, 5.
 πᾶς ὁ μὴ φρ. 22, 12.
 πᾶσα γὰρ δούλη 67, 2. 69, 18.
 πᾶσα γὰρ πράξις 5, 130.
 πᾶσα μὲν γὰρ 5, 61.
 πᾶσα μὲν οὖν 1, 65.
 πᾶσά τε ἐπιστήμη 9, 30.
 πᾶσαν εὐνοίαν 42, 17.
 πᾶσι δ' ἀγγέλλω 70, 10.
 πᾶσιν γὰρ 105, 15.
 πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν 119, 3.
 πᾶσιν δὲ ἀνθρώποις 91, 2.
 πᾶσιν τοι 111, 16.
 πατέρα δὲ ἢ 79, 40.
 πατέρα τε π. 83, 16.
 πατὴρ δ' ἀπειλιῶν 83, 7.
 πατράσι παιδας 39, 24.
 πατρίδα κοσμήσω 39, 15.
 πατρίς καλῶς 40, 1.
 Πάτροκλον 122, 6.
 πατὴρ δ' ἀνάγκη 79, 19.
 πατὴρ ἐπιτίμησις 83, 22.
 πατὴρ ὄνειδος 44, 57.
 πατὴρ σωφροσύνη 5, 44.
 πατρῶ' ἔχειν 68, 28.
 παύροις γὰρ ἀνδρῶν 38, 28.
 παυρολόγοι 115, 13.
 παῦσαι 76, 9.
 παῦσαι δὲ 124, 28.
 παῦσαι τὸ μὲν 43, 29.
 πειρατέον 48, 16.

πειρῶ τὸν πλοῦτον 94, 19.
 πειρῶ τύχης 108, 5.
 Πελοπίδας ἀνδρείου 42, 13.
 πενέστατοι 95, 10.
 πένητας οὐδείς 97, 4.
 πένητος ἀνδρὸς 95, 3.
 πενθεῖν δὲ 124, 27.
 πενία δὲ συγκρ. 96, 9.
 πενία δὲ τοῖς 96, 10.
 πενία διδάσκει 96, 2.
 πενίαν ἡγητέον 10, 68.
 πενίας διττὸν 95, 14.
 πενίη πλοῦτος 97, 23.
 πενίην 108, 70.
 πέπεισο μὴ 1, 23.
 πέποιθα 73, 19.
 πέπονθας οἷα 108, 25.
 πέπονθεν οἷα 124, 8.
 πέρας μὲν γὰρ 7, 50.
 περὶ ἀληθείας ᾧ Τάτ 11, 23.
 περὶ βίω 5, 69.
 περὶ γάμων 67, 26.
 περὶ δὲ γενέσεως 101, 4.
 περὶ δὲ ἐπιθυμίας 10, 67.
 περὶ δὲ τοῦ 120, 27.
 περὶ δὲ τροφῆς 17, 43.
 περὶ Εὐριπίδου 6, 36.
 περὶ θεῶν, ᾧ Τίμ. 80, 11.
 περὶ μὲν αὐτῶν 29, 76.
 περὶ μὲν οὖν τῶν 43, 65.
 περὶ πλείονος 48, 38.
 περὶ τῆς καθ' 33, 17.
 περὶ χρημάτων 16, 13.
 Περίανδρος ἐρωτηθεὶς 3, 56. 24,
 12. 43, 78.
 Περικλῆς 70, 17.
 Περικλῆς Σοφοκλέους 17, 19.
 περισσόμυθος 86, 2.
 Πέρσαι καὶ 123, 13.
 Περσῶν μετὰ 7, 64.
 Περσῶν τὴν 39, 31.
 πεττεῖα τινι 124, 41.
 πέφυκε γὰρ πως 73, 14.
 πέφυκε γὰρ τὸ 54, 32.
 πέφυκε ξυνίεναι 3, 59.
 πῆμα κακὸς 2, 14.
 πικρὸν ἐστὶ 116, 20.

πικρὸν νέα 71, 8.
 Πίνδαρος εἶπε 111, 12.
 πιστὸν μὲν οὖν 62, 23.
 Πιττακὸς 67, 17. 108, 73.
 Πιττακὸς ἀδικηθεὶς 19, 14.
 Πιττακὸς ἔφη 9, 33. 34.
 Πιττακὸς παρακ. 79, 41.
 Πλάτων Ἀντισθένης 36, 22.
 Πλάτων ἐρωτηθεὶς 7, 43. 68, 31.
 94, 27.
 Πλάτων ἔφη τοὺς 7, 27.
 Πλάτων θρασυν. 79, 43.
 Πλάτων λοιδορούμενος 19, 5.
 Πλάτων μὲν 11, 15.
 Πλάτων ὀργιζόμενος 20, 57.
 Πλάτων ὀργισθεὶς 20, 43.
 Πλάτων πολλάκις 17, 36.
 Πλάτων πρὸς 10, 60.
 Πλάτων συνεβούλευεν 23, 13.
 πλεῖη μὲν γὰρ 98, 33.
 πλειστάκις 108, 40.
 πλεονεξία μέγιστον 10, 3.
 πλεονεξίη 36, 24.
 πλέονες ἐξ 29, 66.
 πλὴν τῆς τεκούσης 73, 10.
 πλούσιον χρεὶ 10, 36.
 πλουτεῖς τὰ δ' 95, 7.
 πλουτεῖς; ὁ πλ. 93, 12.
 πλοῦτος ἀλόγιστος 92, 8.
 πλοῦτος ἀπὸ 10, 37. 92, 15.
 πλοῦτος δὲ κακίας 93, 24.
 πλοῦτος δὲ πολλῶν 91, 19.
 πλοῦτος δὲ πρὸς 91, 11.
 πλοῦτος ἐν πόλει 43, 142.
 πλοῦτος καὶ σοφίη 91, 26.
 πλούτου δ' ἀπορρυέντ. 92, 3.
 πλούτω μὲν δὴ 94, 30.
 πνίγομ' ὅτ' ἂν 90, 10.
 πόθεν ποτ' ἄρα 6, 20.
 ποῖ πῶς δὲ 22, 7.
 ποίει ἂ κρίσεις 46, 42.
 ποίει μὲν μηδὲν 48, 58.
 ποιὴν τίς βιοτ. 98, 57.
 ποῖον ἔφη μέρος 98, 75.
 πόλεμος ἔνδοξος 50, 10.
 πολιοὶ μὲν ἡμῖν 118, 13.
 πολιὸς τεχνίτης 116, 32.

- πολίτεια γὰρ 43, 86.
 πόλλ' ἐλπίδες III, 4.
 πόλλ' ἐν ἀμηχ. 97, 15.
 πόλλ' ἐν κακοῖσι 20, 29.
 πόλλ' ἔστιν ἀνθ. 98, 36.
 πόλλ' ἔστιν ἐν 108, 35.
 πολλά γὰρ αὐτὰ 46, 97.
 πολλά δ' ἀελλπτα III, 6.
 πολλά δ' ἀεργὸς 30, 10.
 πολλά δεῖ 29, 35.
 πολλά δύσκολα 108, 42.
 πολλά με διδ. 38, 24.
 πολλά μὲν 48, 50.
 πολλά μεταξὺ III, 14.
 πολλά σε ζηλῶ 39, 12.
 πολλά φέρειν 8, 9.
 πολλαὶ τεχναὶ 3, 88.
 πολλαῖσι μορφαῖσι 3, 3.
 πολλάκι πὰρ III, 15.
 πολλάκι τοι 4, 21.
 πολλάκις ἀκήκοα 29, 102.
 πολλακὶς ἀνθρώπων 20, 2.
 πολλάκις γὰρ 67, 18.
 πολλάκις ἔχων 105, 50.
 πολλάκις μὲν δὴ 46, 108.
 πολλάς ἀν εὔροις 73, 15.
 πολλάς γ' ὁ δ. 105, 44.
 πολλὴν ἐπιμέλειαν 33, 13.
 Πολλίας 62, 48.
 πολλοὶ ἀδικηθέντες 4, 106.
 πολλοὶ βουλόμενοι 23, 16.
 πολλοὶ γε θνητῶν 4, 9.
 πολλοί γε πολλοῖς 98, 41.
 πολλοὶ γεγῶτες 106, 7.
 πολλοὶ γοῦν 42, 11.
 πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι 3, 21.
 πολλοὶ δὲ θν. 30, 9.
 πολλοὶ δοκέοντες 23, 15.
 πολλοὶ πλοῦτον 92, 9.
 πολλοὶ πολυμαθεῖς 4, 83.
 πολλοὶ σοφοὶ III, 18.
 πολλοὶ τῶν 107, 9.
 πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων 4, 101.
 πολλοὶ φυγόντες 62, 32.
 πολλοῖς ἀνθρώπων 36, 1.
 πολλοῖς ἀντιλέγειν 82, 3.
 πολλοῖς ἀχρήστοισι 106, 10.
 πολλοῖς γὰρ ἀνθ. 33, 1.
 πολλοῖς παρέστην 106, 2.
 πολλοῖς ὑπέκκαυμ' 63, 18.
 πολλοῖσι δούλοις 62, 39.
 πολλοῖσι θνητῶν 2, 9.
 πολλὸς γὰρ ἡ. 121, 1.
 πολλοῦ γὰρ χρ. 39, 4.
 πολλοὺς γὰρ 96, 22.
 πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς 20, 11.
 πολλοὺς δὲ 68, 15.
 πολλοὺς δὲ πλούτῳ 72, 6.
 πολλοὺς δι' ἀνάγκην 107, 8.
 πολλοὺς λογισμοὺς 2, 4.
 πολλοὺς τοι 4, 45.
 πολλοὺς ὡσπερ 4, 67.
 πολλῶν δὲ κρείττον 16, 13. b.
 πολλῶν τοι πλέονας 18, 10.
 πολλῶν δ' ἐν πολυπ. 87, 3.
 πολλῶν δὲ ὄντων 44, 39.
 πολλῶν καλῶν 45, 11.
 πολλῶν νέων 51, 13.
 πολλῶν σφόδρ' 6, 29.
 πολλῶν τὰ χρημ. 93, 16.
 πολλῶν φύσει 73, 56. 99, 1. 18.
 πολλῶν χρημάτων 37, 22.
 πολὺ γὰρ ῥᾶον 48, 46.
 πολὺ γ' ἔστι 60, 2. 98, 17.
 πολὺ μεῖζόν 100, 5.
 πολὺ χεῖρον 73, 44.
 πολὺβουλον εἶναι 2, 36.
 Πολυδεύκης 84, 13.
 πολυλογία 36, 28.
 πολυμαθὴ κάρτα 34, 19.
 πολὺς τοι μόχθος 116, 44.
 πολυσπερὴς 105, 25.
 πονηρὰ φύσις 43, 35.
 πονηρῶν ἀθέων 43, 129.
 πόνοι οἱ ἐκ. 29, 59.
 πόνος γὰρ αἰς 29, 7.
 πόμος συνεχῆς 29, 64.
 πόμου μεταλλ. 29, 38.
 πότερα γενέσθαι 7, 10.
 πότερα δ' ἀν 112, 8.
 πότερα θέλεις 13, 1.
 πότερον εἰκὸς 86, 26.
 ποῦ δὴ τὸ 105, 12.
 πράττε ἀμεταμέλητα 3, 33.

πράττε μεγάλα 1, 24.
 Πραῦστοι τοὺς 37, 38.
 πρέπει μὲν που 46, 90.
 πρέσβεις ἦκον 5, 48.
 πρεσβύτις δικαζομένη 13, 29.
 πρὶν γὰρ φρονεῖν 4, 15.
 πρὸ πάντων γε 85, 21.
 πρὸ τῶν τοιούτων 34, 5.
 προηγείται 46, 74.
 προνοίας οὐδὲν 3, 2.
 πρὸς ἅ πάντα 46, 104.
 πρὸς ἅπαντα δ. 96, 11.
 πρὸς γὰρ τὸ γ. 116, 14.
 πρὸς γὰρ τὸν ἔχ. 43, 18.
 πρὸς δὲ τὸ ῥᾶον 29, 75.
 πρὸς δὲ τοῦτοις 44, 27. 47, 14.
 πρὸς δὲ ὦ βασ. 62, 51.
 πρὸς θεῶν τις 30, 14.
 πρὸς κέντρα 3, 22.
 πρὸς μὲν δὴ 43, 53.
 πρὸς μὲν τὰ ἄ. 118, 33.
 πρὸς σοφία 51, 17.
 πρὸς τὴν νόσον 100, 3.
 πρὸς τὸν τελευτ. 125, 8.
 πρὸς τοὺς παρὰ 46, 29.
 πρὸς υἱὸν ὄργην 83, 14.
 προσήκει δ' ἡμῖν 46, 111.
 πρόσκοικος γὰρ 43, 124.
 πρόχειρον ἐπὶ 13, 11.
 Πρωταγόρας ἔλεγε 29, 80.
 πρώτη καὶ ὄγδοη. 79, 38.
 πρώτη μὲν οὖν 84, 20.
 πρῶτον μὲν χρῆ 70, 13.
 πρῶτον μὲν γὰρ 28, 16. 49, 31.
 πρῶτον μὲν ἂν 1, 72.
 πρῶτον μὲν τοίνυν 60, 9.
 πρῶτον μὲν φιλοπ. 29, 81.
 πτηνάς διάκεις 111, 1.
 Πτολεμαῖος ὁ 49, 21.
 Πυθαγόρας εἶπεν 43, 79.
 Πυθαγόρας ἔλεγε 18, 25.
 Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς 11, 25. 18,
 34. 39, 25.
 Πυθαγόρας ἔφη 1, 29.
 Πυθαγόρας παρηγγύα 17, 13.
 29, 99.
 Πυθαγόρας τῶν 43, 84.

Πυθιάς ἡ 31, 8.
 πυθανομένου 1, 32.
 Πύρρος 54, 57. 60.
 Πύρρου ἐπιστρατ. 7, 60.
 Πύρρῳ ἔλεγε 121, 28.
 παλούμενος 3, 63.
 πῶς ἀναλύεται 118, 7.
 πῶς γὰρ ἂν τις 46, 64.
 πῶς γὰρ ἡ 5, 62.
 πῶς γὰρ ὦ 3, 71.
 πῶς δ' ἂν εἴη 49, 29.
 πῶς ἐνίδοιεν 4, 43.
 πῶς ἔχεις 57, 4.
 πῶς οὖν ἂν 1, 97.
 πῶς οὖν μάχῳμαι 99, 20.

P.

ῥᾶον παραινεῖν 114, 5.
 ῥήσις βραχεῖα 79, 24.
 ῥήτορος δὲ 54, 52.
 ῥώμη δ' εἶ 54, 17.
 ῥώμη δὲ μετὰ 53, 10.
 ῥώμη ψυχῆς 5, 42.
 ῥώμην μεγίστην 17, 12.

Σ.

σαρκὸς φωνή 101, 13.
 σαφῆς ὁ χειμ. 96, 19.
 Σεμίραμις δὲ 10, 53.
 σεμνὸς ἂν 48, 51.
 σεμνύνεσθαι 86, 17.
 Σερίφιος ὄνειδ. 39, 29.
 σὴ πατρίς 29, 50.
 σῆμά τε οἱ 122, 6.
 σίγα πρὸς 74, 29.
 σιγᾶν φρονοῦντα 22, 14.
 σιγᾶς· σιωπῆ 34, 12.
 Σιμωνίδης ἔλεγε 33, 12.
 Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς 10, 62. 91,
 31. 98, 59.
 Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς 2, 42.
 Σιμωνίδης ὁ ποι. 49, 30.
 Σιμωνίδης παρακ. 10, 39.
 σιτία ποτὰ 101, 22.
 σιωπᾶντος 33, 8.
 σκαιοῖσι πολλοῖς 2, 18.
 σκαιόν τι χρῆμα 93, 15.
 σκαιὸν τὸ πλουτ. 93, 7.
 σκάπτω καὶ 57, 11.

- σκέψασθε δὴ 115, 25.
 Σκίλουρος 84, 16.
 σκόπει δὲ ὁ 43, 105.
 σμικρὰ γὰρ ὄρ. 97, 25.
 σμικρὰ παλαιὰ 118, 11.
 σμικρὰν θέλομ' 93, 19.
 σμικρὰς ἀπ' ἀρχῆς 19, 1.
 Σμύρνα 64, 34.
 σοὶ γὰρ τίς 6, 18.
 σοὶ δ' εἶπον ᾧ 29, 13.
 Σόλων ἀποβαλὼν 122, 14.
 Σόλων ἐκείνην 43, 76.
 Σόλων ἔρωτ. 34, 15. 43, 77.
 Σόλων ὁ Ἀθην. 29, 58.
 Σόλων πῶς 43, 89.
 Σόλων συμβουλ. 68, 33.
 σοφῆς δὲ πεν. 97, 10.
 σοφίας φθονῆται 38, 23.
 σοφίη ἀθαμβος 3, 34. 7, 80.
 σοφοὶ δὲ συγκ. 109, 8.
 σοφοὶ τύραννοι 48, 5.
 Σοφοκλῆν 6, 1.
 Σοφοκλῆς ἐμέμφετο 18, 33.
 σοφὸν γε τοι 115, 15.
 σοφὸν ἔοικε 58, 14.
 σοφὸς μὲν οὖν 62, 14.
 σοφοῦ γὰρ 108, 52.
 σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν 46, 8.
 σοφώτεροι γὰρ 114, 3.
 Σπαρτιατῶν 67, 16.
 σπάνιον δ' ἄρ' ἦν 126, 7.
 Σπάρτην ἔλαχες 39, 10.
 Σπυσιππῶν 119, 17.
 στάσις ἐμφύλιος 43, 34.
 στέργειν δὲ 108, 51.
 στέργοι δέ με 5, 19.
 Στίλπων ἐρωτηθεὶς 4, 89.
 στρατεία δ' 53, 2.
 στρατηλάται 54, 8.
 στρατιῶτα κοῦκ 53, 8.
 στρατιώτην ἔργον 53, 4.
 στρατιώτην Σμικρίην 53, 5.
 σὺ δ' ἄκουε 117, 9.
 σὺ δ' εἶκ' 22, 32.
 σὺ δ' εὐτροχόν 36, 9.
 σὺ δ' ᾧ κάκιστε 64, 6.
 σὺ δ' ᾧ πατρώα 39, 9.
 σὺ δὲ δὴ 79, 35.
 σὺ δὲ δὴ πρὸς 3, 89.
 σὺ δὲ μαθῶν 3, 69.
 σὺ μὲν παραινεῖς 37, 5.
 Συβαρίτης ἐπίδ. 29, 96.
 συγγενεῖ καὶ 13, 21.
 συγγνώμην ἔχω 49, 16.
 συγγνώμονάς τοι 28, 12.
 σύγγναυτε 74, 16.
 συγκέχυκε νῦν 28, 7.
 συμβούλευε μὴ 13, 20.
 συμμαρτυρῶ 73, 22.
 σὺν μυριοῖσι τὰ 29, 44.
 σὺν τοῖς φίλοισι 113, 4.
 σὺν τοῖσι δεινοῖς 51, 6.
 συνάλλησον 113, 2.
 συναρμοξε 46, 57.
 συνέσει δόξῃ 105, 22.
 συντυχῶν μοι 80, 12.
 στύλοι γὰρ 77, 3.
 Σύρα Σύρα 116, 17.
 σφαλεῖς γὰρ 4, 15.
 σφόδρ' εὐάλατον 2, 1.
 σφόδρα τι 116, 13.
 σφραγίζου τοὺς 34, 9.
 σχεδὸν γὰρ καθάπερ 43, 115.
 σχέτλιος ἢ 4, 36.
 σχολὴ μὲν δὴ 29, 103.
 σχολὴ μὲν οὐχί 113, 1.
 σχολὴν δὲ σκοπιῶν 30, 16.
 Σωκράτης διαλ. 108, 74.
 Σωκράτης ἐγκράτειαν 17, 28.
 Σωκράτης εἶπε 93, 37.
 Σωκράτης ἔλεγε 5, 33. 23, 8.
 41, 5. 48, 26. 98, 69.
 Σωκράτης ἐν γῆρα 29, 68.
 Σωκράτης ἐπιδιωμολ. 29, 94.
 Σωκράτης ἐρωτηθεὶς 3, 45. 5, 35.
 7, 16. 10, 47. 17, 22. 31.
 21, 9. 22, 38. 24, 13. 43.
 80. 81. 82. 83. 85. 68, 30.
 86, 20. 99, 35. 100, 7. 103.
 18, 19.
 Σωκράτης ἔφη 6, 9.
 Σωκράτης ἰδὼν 4, 85. 15, 8.
 Σωκράτης ὁ φιλόσοφος 3, 61.
 Σωκράτης ὄνειδ. 90, 12.

Σωκράτης παρήγει 3, 32.
 Σωκράτης παρ. 101, 20.
 Σωκράτης πρὸς τὸν 5, 43.
 Σωκράτης τὴν 95, 18.
 Σωκράτης τὸν 38, 48.
 Σωκρατικὸς ὁ Κυνικὸς 2, 41.
 Σωκράτους φεύγοντος 7, 56.
 σῶμα ἀργίη 30, 15.
 Σάστρατος 86, 14.
 σωτηρίαν ἔγωγε 43, 97.
 σωφρονέστερον 3, 64.
 σώφρονος γυν. 74, 37.
 σωφρόνων δὲ 5, 122.
 σωφροσύνη τὰ 5, 49.

T.

τὰ ἀμαρτήματα 13, 33.
 τὰ αὐτὰ δὴ οὖν 5, 136.
 τὰ ἀφανῆ 3, 31.
 τὰ γὰρ κατὰ 37, 29.
 τὰ γὰρ περισσὰ 22, 21.
 τὰ γὰρ τολμηρὰ 51, 27.
 τὰ γὰρ τῶν νεῶν 52, 16.
 τὰ δ' ἄλλα 48, 11.
 τὰ δὲ παρὰ σοῦ 45, 24.
 τὰ δευτέρῳ 74, 5.
 τὰ δημόσια 10, 9.
 τὰ δυσχερῆ 108, 44.
 τὰ ἐπίπονα 1, 26.
 τὰ εὐτελῆ 101, 6.
 τὰ κακῶς τρέφοντα 56, 7.
 τὰ κατὰ τὴν πόλιν 48, 43.
 τὰ μεγάλα δῶρα 105, 51.
 τὰ μεγάλα κέρδη 59, 13.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα 74, 23.
 τὰ μὲν γὰρ σωφρ. 46, 103.
 τὰ μὲν καθ' 124, 33.
 τὰ μὲν ξύλα 14, 9.
 τὰ μετὰ γυναικὸς 72, 7.
 τὰ μηδὲν ὄφ. 58, 6.
 τὰ οὐκ ἴδρα 20, 45.
 τὰ πατρῶα 60, 5.
 τὰ πόλλ' ἀνάγκη 50, 6.
 τὰ πολλὰ δὲ 5, 71.
 τὰ πονηρὰ 10, 22.
 τὰ προσπισόντα 108, 38.
 τὰ τε γὰρ ἄλλα 120, 30.
 τὰ τῆς γε λήθης 81, 7.

τὰ τῆς τέχνης 101, 14.
 τὰ τοι μέγιστα 51, 11.
 τὰ τυγχάνοντα 108, 24.
 τὰ τύχης 108, 29.
 τὰ τῶν τεκνόντων 79, 15. 20.
 τὰ χρήματ' 91, 27. 94, 8.
 τὰ χρήστ' 30, 2.
 ταὶ Μοῖσαι 63, 7.
 ταῖς ἀτυχίαισι 112, 1.
 ταῖς αὐταῖς κόλ. 48, 34.
 ταμειῖον 67, 12.
 ταμειῖόν ἐστιν 5, 9.
 τὰν δ' ἀνθρώπου 98, 45.
 τὰν δ' ἄρα χά 64, 9.
 τὰν ἄλα 59, 19.
 τάξον τινα 34, 14.
 ταπεινὰ γὰρ 22, 24.
 ταρασσει τοὺς 118, 20.
 τὰργύριον εἶναι 22, 19.
 τὰργύριόν ἐστιν 91, 15.
 τὰς μὲν γὰρ 67, 19.
 τὰς μὲν οὖν δικαίας 6, 44.
 τὰς μὴ κατὰ θύρας 18, 27.
 τὰς οὐσίας 94, 10.
 τὰς σιτήσεις 5, 94.
 τὰς συμφορὰς 5, 17. 108, 12.
 112, 4.
 τὰς τῆς τύχης 108, 75.
 ταῦτ' ἐστὶν ἄλγιστ' 4, 38.
 ταῦτα δὲ ᾧ 56, 19.
 ταῦτα μὲν ἄρα 9, 64.
 ταῦτα μὲν περὶ 1, 84.
 ταῦτα τοῦ Τιμῶνος 120, 28.
 ταῦταν δὲ τῶν 43, 93.
 ταυτὶ μὲν οὖν 70, 12.
 ταυτὸν ἐξ ἀσθενοῦς 2, 47.
 ταυτὸν ἐστὶν 4, 64. 105, 58.

109, 9.

τάχ' ἂν πρὸς 78, 8.
 ταχύ γε στρατ. 53, 7.
 Τεγεατῶν 39, 32.
 τεθνάναι πολλῶ 17, 27.
 τέκνα μάθε 1, 25.
 τέκνον ἐμὸν 124, 23.
 τέκνον μὴ 78, 5.
 τεκνοτροφίη 76, 13.
 τελευτᾷ γὰρ 22, 42.

- τέλος δ' ἐπειδ' ἂν 115, 20.
 Τελχίνες 38, 56.
 τερπνόν τὸ 119, 9.
 τέχνην γὰρ ἱκανὴν 43, 145.
 τῇ δ' Ἀφροδίτῃ 63, 1.
 τῆμος ἐπιρρήσσοσι 59, 4.
 τὴν ἀληθῆ φιλ. 5, 70.
 τὴν ἀρμονίην 85, 19.
 τὴν αὐτὴν γνώμην 46, 17.
 τὴν δ' εὐγένειαν 91, 21. 107,
 6.
 τὴν δ' εὐδαιμονίαν 103, 28.
 τὴν δ' εὐσέβειαν 54, 22.
 τὴν δὲ κατοχὴν 25, 3.
 τὴν δὲ πρὸ τῆς 80, 10.
 τὴν ἐπιτίμησιν 13, 24.
 τὴν Εὐβούλου 7, 68.
 τὴν εὐγένειαν 88, 10.
 τὴν ἡγεμονοῦσαν 3, 55.
 τὴν κακολογίαν 20, 69.
 τὴν μὲν ἀνδρίαν 7, 71.
 τὴν πόλιν ἄπ. 35, 11.
 τὴν χλανίδα 14, 1.
 τηνικαῦτα δὲ 46, 98.
 τηρεῖν μὲν ἔ. 115, 12.
 τῆς ἀλάζονείας 22, 40.
 τῆς γὰρ ὀλώϊον 73, 47.
 τῆς δ' αὐτῆς πάσης 21, 22.
 τῆς δὲ κακῆς 2, 44.
 τῆς ἐπιμελείας 29, 51.
 τῆς εὐτυχίας 43, 47.
 τῆς ἡσυχίης 29, 88.
 τῆς μὲν κακῆς 69, 11.
 τῆς ὀξυθυμίας 20, 49.
 τῆς οὐσίας 63, 14.
 τῆς παρρησίας 13, 46.
 τῆς τύχης σκοπεῖν 5, 32.
 τί γὰρ ἄλλο 86, 21.
 τί γὰρ ἀνδρὶ 69, 12.
 τί γὰρ δὴ δεῖ 98, 52.
 τί γὰρ ἐλαφρὸν 108, 49.
 τί γὰρ ἐστίν 98, 60.
 τί γὰρ καλὸν 121, 23.
 τί γὰρ; οὐ 65, 12.
 τί γὰρ πατρῶας 39, 6.
 τί γὰρ σὺ ἔφη 95, 22.
 τί δ' ἄλλο φωνή 116, 7.
 τί δ' ἂν ἔχοι 121, 19.
 τί δ' εἰ μὴ 9, 68.
 τί δ' ἐπειδ' ἂν 21, 20.
 τί δ' οὐ πάντων 6, 46.
 τί δ' οὐκ ἂν εἴη 91, 16.
 τί δαί; σωφροσύνης 5, 128.
 τί δαί τοῖς ἀνθρώποις 17, 9.
 τί δὲ δὴ πόλις 43, 146.
 τί δὴ ζῆν 18, 6.
 τί δὴ ποιεῖς 122, 12.
 τί δῆτα μοχθεῖν 74, 17.
 τί διακενῆς 62, 10.
 τί κέρδος οὐκ 125, 14.
 τί μοι μέλει 80, 14.
 τί νομίζεις 10, 57.
 τί οὖν ἔφη 37, 28.
 τί πολλὰ τηρεῖν 8, 8.
 τί ποτ' ἐστίν 97, 33. 113, 10.
 τί ποτε ἦν ἄρα 21, 26.
 τί ποτε Προμηθεὺς 2, 27.
 τί προβαλλόμεθα 2, 32.
 τί σαυτὸν ἀδικῶν 4, 6.
 τί ταῦτ' ἐπαινεῖς 18, 1.
 τί ταῦτα πολλῶν 36, 11.
 τί τὸ στέρεσθαι 39, 17.
 τί τουντεῦθεν 9, 67.
 τί τοὺς θανόντας 124, 10.
 τί τούτου 59, 12.
 τί φῆς 74, 9.
 τιθῶμεν δὴ 43, 104.
 Τιθωνῶ μὲν 116, 33.
 τίκτει γὰρ οὐδὲν 30, 6.
 τίκτει δέ τε 55, 3.
 τίκτους γὰρ 99, 19.
 τίμα τὴν ὑπ. 94, 20.
 τιμὴ σ' 106, 1.
 τιμῆς μὲν ὑπόσης 46, 52.
 τίμιος μὲν δὴ 9, 55.
 Τιμόθεος 54, 64.
 Τιμόθεος ὁ 13, 38.
 Τιμόθεος ὁ τῶν 39, 26.
 Τίμων ὁ 10, 54.
 τίν' ἡμῖν ἦκεις 108, 54.
 τίπτε σὺ 8, 4.
 τίς ἀγῶν ἦ 65, 16.
 τίς ἂν δίκην 46, 2.
 τίς ἄρα μήτηρ 38, 8.

τίς γὰρ ἂν ἦττον 24, 14.
 τίς γὰρ οὐκ 120, 26.
 τίς γὰρ τίς ἀνήρ 98, 35.
 τίς δ' οἶδεν 120, 18.
 τίς δ' οἶκος 67, 5.
 τίς δ' οὐχὶ 53, 9. 78, 4.
 τίς δὲ βίος 63, 16.
 τίς δὲ κα 38, 21.
 τίς δὲ τὴν τῶν 44, 11.
 τίς δὴ ποτ' 105, 42.
 τίς δὴδ' ὑγ. 68, 2.
 τίς οὖν ὁ τρόπος 29, 93.
 τίς οὖν οὕτω 46, 51.
 τίς οὕτως 102, 6.
 τίσασθε 74, 6.
 τὸ αἰ μέλλειν 29, 67.
 τὸ γαμῆν 69, 10.
 τὸ γὰρ ἀπεχθόμ. 116, 30.
 τὸ γὰρ ἀπραγμον 7, 19.
 τὸ γὰρ βρότειον 98, 49.
 τὸ γὰρ διάφορον 97, 6.
 τὸ γὰρ εἰωθότα 49, 33.
 τὸ γὰρ ἐξαπατᾶσθαι 23, 17.
 τὸ γὰρ ἐπιόν 54, 38.
 τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν 99, 21.
 τὸ γὰρ εὖ 106, 12.
 τὸ γὰρ ὄλην 30, 17.
 τὸ γὰρ προθύμας 22, 30.
 τὸ γὰρ συνειδὸς 24, 15.
 τὸ γὰρ συνηθὲς 44, 5.
 τὸ γὰρ τοι 5, 124.
 τὸ γὰρ φοβεῖσθαι 118, 16.
 τὸ γῆρας ᾧ 115, 6.
 τὸ γῆρας ὡσπερ 116, 15.
 τὸ γινᾶθι σαυτόν 21, 2. 22, 4.
 τὸ γυναικ' 68, 18.
 τὸ δ' ἀξίωμα 45, 6.
 τὸ δ' ἀσθενές 3, 12.
 τὸ δ' ἔμδν σώμα 123, 15.
 τὸ δ' ἐν ἐνὶ πάθει 25, 5.
 τὸ δ' ἐπιεικὲς 37, 20.
 τὸ δ' ἐρᾶν 64, 15.
 τὸ δ' ἐσχατον 49, 7.
 τὸ δ' εὖ 62, 17.
 τὸ δ' εὖ φέρειν 109, 4.
 τὸ δ' εὐτυχούντα 105, 39.
 τὸ δ' ἐφεξῆς 116, 50.

τὸ δ' ἦν ἀγ' 120, 14.
 τὸ δ' ἐξύθυμον 19, 22.
 τὸ δ' ὠκὺ 4, 19.
 τὸ δὲ ἀληθέστατον 40, 5.
 τὸ δὲ γαμῆν 69, 17.
 τὸ δὲ γινᾶθι 21, 14.
 τὸ δὲ ἔμδν ἔλεγον 43, 120.
 τὸ δὲ Λυκούργου 19, 13.
 τὸ δὲ μέγιστον 47, 16.
 τὸ δὲ οἶσθαι 20, 61.
 τὸ δὲ που ἀληθές 43, 107.
 τὸ δὲ στρατηγεῖν 54, 15.
 τὸ δὲ τοςόνδε 52, 14.
 τὸ δὲ φοβεῖσθαι 49, 46.
 τὸ δὴ μετὰ τοῦτο 43, 152.
 τὸ δοκεῖν διαβολῆς 42, 5.
 τὸ δοῦλον οὐχ 62, 12.
 τὸ ζῆν ἀφέντες 123, 4.
 τὸ ζῆν γὰρ 119, 12.
 τὸ ζῆν ἔοικε 98, 63.
 τὸ ζητούμενον 29, 48.
 τὸ θρέψαι 78, 3.
 τὸ καλῶς ἔχον 9, 17. 43, 24.
 τὸ καλῶς ζῆν 5, 92.
 τὸ κοινόν τις 58, 9.
 τὸ κουφότατον 95, 2.
 τὸ λυπούμενον 124, 37.
 τὸ μὲν ἀδικεῖσθαι 104, 17.
 τὸ μὲν γὰρ τίκτειν 85, 13.
 τὸ μὲν γύψω 5, 115.
 τὸ μὲν δὴ μὴ ὄν 12, 25.
 τὸ μὲν ὄλον 74, 61.
 τὸ μὲν πῦρ 6, 32.
 τὸ μὲν σφαγήναι 7, 9.
 τὸ μὲν τοίνυν 43, 109.
 τὸ μὲν ᾧν ὄλον 85, 16.
 τὸ μὴ γὰρ εἶναι 121, 9.
 τὸ μὴ γενέσθαι 29, 82. 120, 17.
 τὸ μὴ εἰδέναι 4, 2.
 τὸ μὴ συνειδέναί 24, 7.
 τὸ μὴδὲν ἀδικεῖν 9, 10. 19, 20.
 τὸ μωρὸν 90, 1.
 τὸ νέον ἅπαν 52, 8.
 τὸ νικᾶν τὰ 42, 15.
 τὸ οἰκονομέειν 10, 31.
 τὸ πιθανόν 12, 8.
 τὸ πρὶν ἐᾶν 116, 1.

- τὸ σὸν ταπεινὸν 22, 29.
 τὸ σοφὸν δ' οὐ 22, 17.
 τὸ συνεχὲς ἔργον 29, 12.
 τό τ' εὐγενὲς 88, 9.
 τὸ τέλος ἀπασίν 96, 23.
 τὸ τέλος δὴ 48, 72.
 τὸ τῆς Ἀμαλθαίας 91, 13.
 τὸ τῆς δόξης 38, 34.
 τὸ τῆς ἰκτιδος 100, 22.
 τὸ τῆς ὀργῆς 20, 50.
 τὸ τοι κρατίστον 3, 17.
 τὸ τῶν παρασίτων 14, 7.
 τὸ χαινοῦσθαι 66, 8.
 τὸ χερῆζον 4, 74.
 τὸ χρηστὰ 37, 7.
 τὸ φῶς τὸδ' 119, 5.
 τότε δὲ κατω. 48, 22.
 τότε δὲ πάντων 48, 71.
 τοιάνδε χρῆ 85, 2.
 τοιαῦτ' αἶειδε 56, 13.
 τοιαῦτα δ' ἂν 31, 9.
 τοιγάρ τὸ λοιπὸν 44, 7.
 τοιγάρτοι διεστηκότων 43, 60.
 τοίος γὰρ φιλοτήτος 64, 11.
 τοιόσδε θνητῶν 105, 11.
 τοιοῦτο τὸ 105, 4.
 τοιοῦτον τοίνυν 101, 23.
 τοιοῦτος γίγνου 79, 36.
 τοιοῦτός δ' 98, 3.
 τοιούτους ἐπίστη 48, 29.
 τοῖς ἀναίδεσιν 35, 5.
 τοῖς ἄφροσιν 4, 62.
 τοῖς γὰρ ἀστείσις 117, 5.
 τοῖς γὰρ δικαίοις 9, 4.
 τοῖς γὰρ κακοῖς 108, 47.
 τοῖς γὰρ μεριμνώσ. 99, 26.
 τοῖς γὰρ τεθνεῶσι 125, 9.
 τοῖς γε μὴν 44, 30.
 τοῖς δ' ἐγὼ 73, 49.
 τοῖς δὲ ἀνθιστάμενοις 124, 40.
 τοῖς δὲ εὐδαιμόνως 103, 30.
 τοῖς δὲ σοφοῖς ἀντὶ 20, 53.
 τοῖς εἰρημένοις 84, 23.
 τοῖς εὐ παθοῦσιν 105, 29.
 τοῖς εὐγενέσιν 89, 3.
 τοῖς θεοῖς 105, 24.
 τοῖς μὲν ἀγαθοῖς 79, 48.
 τοῖς μὲν διὰ τῶν 38, 35.
 τοῖς μὲν δικαίοις 46, 1.
 τοῖς μὲν νοσοῦσιν 113, 16.
 τοῖς μὲν τεθνεῶσιν 125, 10.
 τοῖς παισὶ 83, 25.
 τοῖς πᾶσιν 56, 1.
 τοῖς πᾶσιν ἀνθ. 124, 29.
 τοῖς περὶ τὸν 74, 51.
 τοῖς πράγμασιν 108, 20.
 τοῖς τοι δικαίοις 11, 13.
 τοῖς χρηστοῖσιν 43, 44.
 τόλμ' αἶε 51, 8.
 τόλμα θυμῆ 124, 9.
 τόλμα πρήξις 51, 16.
 τολμᾶν δὲ χρεῶν 51, 3.
 τὸν αἶδαν 119, 6.
 τὸν ἀληθῶς 108, 6.
 τὸν γὰρ κακὸν 46, 94.
 τὸν γὰρ τῆν 43, 34.
 τὸν γὰρ ὑπὲρ τῆς 43, 36.
 τὸν γὰρ ὕστατον 119, 15.
 τὸν δ' ἐκάλυψε 59, 16.
 τὸν εὐθυμεῖσθαι 103, 25.
 τὸν εὐτυχεῖν 105, 26.
 τὸν εὐτυχοῦντα 45, 12.
 τὸν λιβανωτὸν 1, 35.
 τὸν μὲν τοῦ σώματος 1, 56.
 τὸν μὴ λέγοντα 36, 18.
 τὸν μόνον 68, 16.
 τὸν ὄλβον οὐδεν 93, 10.
 τὸν ὀργιζόμενον 20, 68.
 τὸν πλοῦτον εἶπε 93, 36.
 τὸν πλοῦτον ὡσπερ 94, 34.
 τὸν προσομιλοῦντα 5, 103.
 τὸν σὸν δὲ παῖδα 88, 8.
 τὸν τε νόμον 44, 12.
 τὸν τετελευτηκότα 125, 15.
 τὸν τῆ φύσει 84, 2.
 τὸν τοι τύραννον 49, 12.
 τὸν τοῖς ἄλλοις 46, 28.
 τὸν φθόνον ἐνισι 38, 31.
 τοσοῦτον δέ τι 49, 40.
 τοσοῦτον ἔφαρκει 6, 63.
 τοσοῦτω δὲ εἰσιν 38, 43.
 τότε οὖν ἀπολαβὴν 11, 17.
 τότε τὰς γυναῖκας 73, 43.
 τότε χρεῖαν ἔχομεν 17, 35.

τοῦ ἀποθανεῖν 118, 26.
 τοῦ βίου καθάπερ 1, 33.
 τοῦ γὰρ δικαίου 9, 21.
 τοῦ δὲ μηδένα 49, 43.
 τοῦ Διονυσίου 49, 22.
 τοῦ ἐπιτιμᾶν 46, 35.
 τοῦ ζῆν γὰρ 119, 7.
 τοῦ μὲν δικαίου 2, 8.
 τοῦ μὲν θανόντος 124, 5.
 τοῦ πλείονος 121, 31.
 τοῦ πλέονος 10, 69.
 τοῦ πολέμου 50, 8.
 τοῦ Πύρρου 10, 51.
 τοῦ σοφοῦ 1, 38.
 τοῦνεκα γὰρ 48, 10.
 τοῦντεῦθεν τοίνυν 93, 29.
 τοὺς γὰρ περισσοὺς 29, 15.
 τοὺς δ' ἂν μεγ. 114, 6.
 τοὺς δὲ πολλοὺς 92, 13.
 τοὺς δυσχερεῖς 6, 50.
 τοὺς εὖ γεγονότας 89, 1.
 τοὺς εὐγενεῖς γὰρ 8, 5.
 τοὺς ζῶντας 98, 4.
 τοὺς ζῶντας εὖ 121, 25.
 τοὺς ἰατροὺς 114, 1.
 τοὺς κατοικοῦντας 44, 20.
 τοὺς μὲν ἄνδρας 74, 58.
 τοῦ μὲν γὰρ τε 51, 15.
 τοὺς μὲν ἰδιώτας 49, 25.
 τοὺς μὲν κενούς 22, 37.
 τοὺς μὲν πρὸς 74, 34.
 τοὺς μὲν φίλους 48, 52.
 τοὺς πόνους γὰρ 29, 6.
 τοὺς τε γονεῖς 79, 11.
 τοὺς τῆς γαμετῆς 74, 11.
 τοὺς τὸν ἴδιον 15, 1.
 τοὺς φυσιολόγουντας 80, 4.
 τοὺς χρηματισμοὺς 94, 14.
 τοῦτο, ἢ δ' ἐγὼ 9, 61.
 τοῦτό κεν εἰς 118, 4.
 τοῦτο μόνον ἐπισ. 91, 9.
 τοῦτό νυ καὶ 122, 5.
 τούτοις δὴ τῆς 1, 90.
 τοῦτον εὐτυχέστατον 121, 7.
 τοῦτον οὖν ἀριστον 85, 14.
 τούτου εἵνεκα ἢρ. 94, 22.
 τούτῳ ἢν δ' 43, 101.

τούτῳ τῷ τρόπῳ 75, 12.
 τούτων δ' αἰτίος 38, 42.
 τούτων δὲ οἱ 44, 54.
 τούτων οὐσῶν τῶν 25, 6.
 τῷ δ' ἀνθρώπινῳ βίῳ 1, 76.
 τράπεζαν πολυτελέα 5, 38.
 Τραυσοὶ 120, 33.
 τρεῖς γὰρ πολιτῶν 43, 10.
 τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ 1, 8.
 τρία γὰρ ἐστὶ 43, 15.
 Τριβαλλοὶ 54, 40.
 τρισάθλιόν γε 98, 53.
 τρισμάκαρ 59, 11.
 τρόπος δικαίος 37, 13.
 τρόπος ἔσθ' ὁ π. 37, 19.
 τρόπος ἐστὶ χρηστὸς 37, 15.
 τρόπου καλοκαγ. 37, 31.
 Τρόφιλος 102, 9.
 Τροφάνιος 120, 23.
 τύμβω γὰρ 126, 1.
 τυραννίδα 47, 5.
 τυραννίδος δὲ 49, 2.
 τυραννικόν τι 36, 15.
 τυτθὸν γὰρ 59, 8.
 τυφλόν γε 98, 11.
 τυφλὸν ὁ πλ. 93, 21.
 τυφλόν τι 4, 13.
 τῷ γὰρ βιαίῳ 20, 25.
 τῷ γὰρ κακῶς 104, 3.
 τῷ γὰρ ὄντι 52, 13.
 τῷ γὰρ ποιοῦντι 29, 34.
 τῷ γελοίῳ 34, 18.
 τῷ Διονύσῳ νάρθηκα 18, 28.
 τῷ δυσπραγοῦντι 112, 12.
 τῷ καὶ μέτρια 124, 12.
 τῷ μὲν ἰατρῷ 4, 94.
 τῷ μὲν τὸ σῶμα 113, 14.
 τῷ ὄντι ἄρα 1, 89.
 τῷ οὐ μοι 104, 15.
 τῷ τῶν ἀπαιδευτῶν 4, 61.
 τῷδε θεοῖ 30, 5.
 τῶν γὰρ ἀγαθῶν 95, 8.
 τῶν γὰρ ἀνθρώπων 15, 11.
 τῶν γὰρ δυναστῶν 45, 7.
 τῶν γὰρ μετ' 123, 5.
 τῶν γὰρ πλούτων 67, 10.
 τῶν δ' ἐλευθερίων 102, 8.

τῶν δὲ φιλοσοφησάντων 80, 1.
 τῶν ζώων 103, 26.
 τῶν ἡδέων 6, 59.
 τῶν ἡδέων τὰ 17, 38.
 τῶν ἡμαρτημένων 46, 47.
 τῶν μὲν ἀναγκαίων 5, 129.
 τῶν μὲν Κροίσου 94, 23.
 τῶν Μενάνδρου 63, 34.
 τῶν μέντοι πολιτ. 45, 20.
 τῶν μετρίων αἰ 99, 28.
 τῶν πολιτῶν 43, 28.
 τῶν πόνων π. 29, 8.
 τῶν ταῖς αἰσχροῖς 6, 13.
 τῶν τεχνῶν ὡς 60, 10.
 τῶν τις ἐν Ἀκαδ. 36, 23.
 τῶν συνόντων 34, 16.
 τῶς βουλομένως 44, 40.
 τῶς δὲ νόμως 43, 95.

Υ.

ὑβρεως δὲ γραφὴν 19, 16.
 ὑβριν τε τίκει 93, 3.
 ὑβρις φυτεύει 49, 11.
 ὑγιαίνειν 103, 9.
 ὑγιεινὴ εὐχαις 18, 31.
 υἱὸν τρέφει 77, 7.
 υἱὸς δ' ἀμείνων 83, 11.
 υἱῶ γὰρ ἀγαπητῶ 83, 19.
 υἱῶ προθύμως 83, 5.
 ὑμεῖς δ' ἐξεβάλετε 11, 16.
 Ὑπερίδης 8, 16.
 ὑπερήφανον 93, 22.
 ὑπνος γὰρ δὴ 1, 96.
 ὑπὸ γοῦν τοῦ Μήδου 43, 56.
 ὑπὸ γυναικὸς 74, 39.
 ὑπολαμβάνω 12, 12.
 ὑπομίμησθε 3, 60.
 ὑποστάθμη 10, 55.
 ὑφείς μάγον 10, 19.
 ὑφ' ὧν κρατεῖσθαι 5, 55.

Φ.

Φαβωρίνος εἶπε 4, 91.
 φαίην ἂν 101, 5.
 φαίνεται μοι 43, 103.
 Φάλαρις 49, 49.
 φαμί δ' ἐγὼ 43, 92.
 φάμεν δὲ δὴ νῦν 43, 121.
 φαμί δὴ τὸν ἀγαθὸν 1, 74.

φαμί τὰν ἀρετὰν 1, 70.
 φανερόν τοίνυν 88, 13.
 φασὶ δὲ καὶ 57, 10.
 φασὶ μηδὲ συγγν. 46, 50.
 φασὶ τὴν φύκην 100, 23.
 φασὶ τὸν γαλ. 100, 23.
 φαῦλον κἂν 31, 7.
 φαύλων ἔργων 5, 25.
 φείδεο τῆς 124, 24.
 φείδου τῶν 78, 2.
 φειδώ τοι 16, 18.
 φειδάμεθ' ἀνδρῶν 86, 8.
 φέρε γὰρ ἴδωμεν 9, 56.
 φέρε δὴ 68, 37.
 φέρε δὴ καθάπερ 81, 16.
 φέρε δὴ πότερον 12, 26.
 φέρε δὴ πρὸς θεῶν 44, 48.
 φέρε δὴ, τι 21, 23.
 φέρει δὲ καὶ 88, 4.
 φέρτερον εὐκλέα 120, 21.
 φεῦ ὅσω 73, 24.
 φεῦ οὐδὲν 2, 17.
 φεῦ οὐκ ἔστιν 105, 35.
 φεῦ τὰ τῶν 105, 46.
 φεῦ τοῖσι γενναίοισιν 7, 6.
 φεῦ τοῦ θανόντος 126, 3.
 φεῦ φεῦ βρότεια 98, 34.
 φεῦ τῶν βροτείων 105, 16.
 φεῦ φεῦ βροτοῖς 64, 23.
 φεῦ φεῦ βροτοῖσιν 13, 12.
 φεῦ φεῦ γυναῖκες 67, 3.
 φεῦ φεῦ κακοῖσιν 106, 6.
 φεῦ φεῦ παλαιὸς 90, 5. 116, 4.
 φεῦ φεῦ τὰ μεγ. 49, 6.
 φεῦ φεῦ τὸ γῆρας 116, 2.
 φεῦ φεῦ τὸ δ. 62, 41.
 φεῦ φεῦ τὸ μὴ 82, 1.
 φεῦ φεῦ τὸ μικρὸν 9, 15.
 φεῦ φεῦ τὸ σῶφρον 5, 20.
 φεῦ φεῦ τὸ φῶναι 88, 2.
 φεῦ γ' ἡδονὴν 6, 24.
 φεῦγε μὲν τὸν 48, 23.
 φημί οὖν ἐγὼ 63, 36.
 φημί πάντα 28, 13.
 φημί τοίνυν 67, 24.
 φήσαντός τινος 13, 39.
 φησὶν ὁ Δίων 2, 39.

φθονερὸν δὴ 3, 58.
 φθόνον δὲ σκοπῶν 38, 60.
 φθόνον οὐ σέβω 38, 14.
 φθόνος δ' ὁ πολλῶν 38, 9.
 φθόνος ὁ κατὰ 38, 39.
 φθόνος τοῖς ζῶσι 38, 41.
 φθονοῦσιν αὐτοὶ 38, 13.
 φιλάδελφον καὶ 84, 17.
 φιλάργυρον μὲν 10, 25.
 φιλάργυρος οὐδέεις 10, 42.
 φιλέει δὲ κως 43, 39.
 φιλεῖ δὲ τῷ κ. 29, 21.
 φιλεῖ γὰρ 51, 24.
 φιλεῖ γὰρ ἢ δ. 38, 27.
 φιλεῖ τοι π. 50, 1.
 Φίλιππος 54, 61, 63.
 Φίλιππος ἐρωτώμενος 2, 20.
 Φίλιππος ἦλθεν 7, 59.
 Φίλιππος ὁ βασιλ. 48, 21.
 Φίλιππος ὁ τῶν 7, 65.
 Φίλιππος τοὺς Ἀθ. 4, 68.
 Φιλόξενος 13, 16.
 φιλονεικίη πάσα 20, 62.
 φιλόσοφος δὴ καὶ 43, 150.
 φίλους δὲ τοὺς 14, 3.
 φίλους κτῶ 48, 28.
 φιλοῦσι γὰρ 97, 14.
 φιλοχρηματίη 10, 28.
 φιλοχρηματίην 10, 29, 30.
 φιλόψυγον 73, 36.
 φίλτρον δὲ 72, 10.
 φίλων δὲ χρυσὸν 46, 4.
 φοβερός ὢν 48, 53.
 φοβητέον 74, 35.
 φόβος δὲ τὰ 5, 3.
 φόβος κολακῆν 48, 13.
 φράζω δὴ 5, 22.
 φρόνασις καὶ 3, 74.
 φρονήσης μὲν 22, 39.
 φρονήσιος ἔργον 3, 51.
 φρόνησις δύναμις 3, 96.
 φρόνιμος δὲ ἀνὴρ 3, 76.
 φρόνιμος δὲ περὶ 48, 75.
 φρόντιζε ὅπως 5, 95.
 φρονῶ δ' ἅ πάσχω 99, 12.
 Φρύγιος οὗτος 49, 24.
 φυγάδος δὲ τινος 40, 9.

φυλακτέον 74, 64.
 φυλάττομαι 69, 21.
 φύναι δὲ ὁ Κύρος 44, 23.
 φύσει δ' ὑπάρχει 29, 61.
 φύσει γὰρ 64, 17.
 φύσει γυνή 73, 46.
 φύσει μὲν γὰρ 93, 32.
 φύσει τὸ ἄρχειν 47, 19.
 φυσικὸν τοῦδ' 113, 7.
 Φωκίῳ ὁ παῖς 17, 10.

X.

Χαβρίας 54, 53.
 χαῖρ' εἰ τὸ 120, 15.
 χαῖρ' ᾧ φίλῃ 56, 3.
 χαῖρέ μοι ῥώμα 7, 13.
 χαῖρε τοῖς 14, 18.
 χαίρειν ἐπ' 5, 14.
 Χαιρεφῶντα δὲ 84, 22.
 χαίρω σ' ὄρων 38, 18.
 χαλεπή 74, 1.
 χαλεπὸν ἀρχεσθαι 45, 27.
 χαλεπὸν γε 4, 8, 77, 6.
 χαλεπὸν ἔλεγεν 6, 49.
 χαλεπὸν καταμ. 52, 15.
 χαλεπὸν μὲν ἴσως 124, 36.
 χαλεπὸν μὲν οὖν 43, 111.
 χαλεπὸν ὅτ' ἂν 18, 19.
 χαλεπὸν πολλὰς 1, 27.
 χαλεπὸν τὸ π. 114, 2.
 χαλεπὸν τύχη 108, 36.
 χαλκείη 50, 2.
 χαρίεντες ἔφη 4, 93.
 Χάριλλος 43, 73.
 χάρις τῇ μακαρίᾳ 17, 23.
 χάριτας μὲν τὸ 46, 60.
 Χείλων 108, 72.
 Χείλων ἐρωτ. 21, 13.
 χθές που τῶν 44, 9.
 χρῆ δ' ἢ λέγειν 38, 17.
 χρῆ δ' οὐ ποτ' 105, 14.
 χρῆ δὲ ξένον 45, 10.
 χρῆ οὖν δεσπόζειν 62, 46.
 χρῆ πενήν 96, 16.
 χρῆ τὸ αὐτὸ 46, 18.
 χρῆ τοῖνον τὸν 3, 50.
 χρῆ τὸν βασιλέα 48, 63.
 χρῆ τοὺς νόμους 48, 25.

χρῆ ψυχὴν 118, 24.
 χρῆζων πλούτου 56, 6.
 χρήμασιν γὰρ 98, 31.
 χρήματα δ' οὐχ 10, 10.
 χρήματα μὲν ψυχὴ 91, 25.
 χρήματα περιζῆσιν 94, 25.
 χρημάτων ἄ. 110, 10.
 χρημάτων αὐτῶ 5, 118.
 χρημάτων ὄρεξις 10, 44. 94, 24.
 χρῆν δὲ καὶ 52, 17.
 χρῆστοῖς νομιζ. 37, 10.
 χρῆστοῖσι δούλοισι 62, 37.
 χρόνον γὰρ εἰς 29, 43.
 χρόνος δ' ἄμαυροῖ 126, 8.
 χρόνος δὲ φευγ. 29, 42.
 Χρῦσιππος 3, 66.
 Χρῦσιππος διαφ. 28, 15.
 Χρῦσιππος ἔρωτ. 45, 29.
 Χρῦσιππος δ' Σο. 17, 29.
 χρυσὸν μάλιστα 91, 20.
 χρυσὸν μὲν ἄνθρωποι 28, 18.
 χρυσὸς τοι κένις 93, 23.
 χρυσοῦ τὸν 10, 43.
 χρῶτα μὲν οὐ 64, 20.
 χωρὶς γυναικὸς 73, 61.

Ψ.

ψεύδεται ἀνελ. 11, 20.
 ψεύδεται ἐν π. 11, 22.
 ψεύδεται προχειρ. 12, 21.
 ψευδῆ δὲ τοῖς 12, 15.
 ψεῦδος δ' οὐκ 12, 7.
 ψυχὴ γὰρ εὔνοος 3, 8.
 ψυχὴ ὁμιλοῦσα 1, 47.
 ψυχὴ τέκν' 76, 3.
 ψυχῆ ζῶντας 1, 58.
 ψυχῆ σῶμα 6, 15.
 ψυχὴν ἀνόητον 4, 98.
 ψυχὴν ἔχειν δεῖ 93, 1.
 ψυχὴν σώματος 121, 27.
 ψυχῆς γὰρ 119, 10.
 ψυχῆς ἐστὶ λόγος 3, 85.
 ψυχῆς μὲν οὖν 1, 60.
 ψυχῆς πᾶν 1, 28.

Ω.

ὦ βασιλεῦ ὡς 121, 40.
 ὦ γὰρ ὁ θεός 104, 19.
 ὦ γῆρας ὄϊαν 116, 6.

ὦ γῆρας ὄϊαν 116, 36.
 ὦ γῆρας ὡς 116, 12. 16, 23.
 ὦ δαίμων ὡς 98, 44.
 ὦ δέσποτ' 105, 13.
 ὦ δυστυχεῖς 22, 3.
 ὦ Ζεῦ 73, 30. 98, 12.
 ὦ Ζεῦ πολυτ. 110, 8.
 ὦ Ζεῦ τί δὴ 2, 16.
 ὦ θάνατ' 120, 5.
 ὦ θάνατε 120, 2.
 ὦ θάνατε παιᾶν 120, 12.
 ὦ θνητὰ 73, 25.
 ὦ θνητὸν 98, 1.
 ὦ καλλιφεγγῆ 10, 8.
 ὦ Κλέων 30, 4.
 ὦ λαμπρὸς 119, 8.
 ὦ μάκαρ ὄϊας 5, 16.
 ὦ μακάρι' 108, 9.
 ὦ μακάριον 37, 9.
 ὦ μεγίστη 32, 7.
 ὦ μεταβολαῖς 107, 3.
 ὦ μωρὲ 55, 7.
 ὦ μωρὲ θυμὸς 20, 27.
 ὦ παγκακίστη 73, 20.
 ὦ παγκακίστοι 62, 18.
 ὦ παῖ γένοιο 78, 9.
 ὦ παῖ Κρέοντος 90, 2.
 ὦ παῖ νέων 115, 2.
 ὦ παῖ σιώπα 32, 3.
 ὦ παῖ τέλος 98, 16.
 ὦ παῖδες 75, 7.
 ὦ παῖδες ἢ τοι 63, 6.
 ὦ πᾶν σὺ 73, 51.
 ὦ πλοῦθ' ὅσω 91, 12. 93, 17.
 ὦ πλοῦτε 49, 10.
 ὦ ποθεινὴ 56, 2.
 ὦ πολλὰ πλοῦτος 93, 11.
 ὦ πότνι' αἰδῶς 31, 3.
 ὦ πότνια 55, 8.
 ὦ πότνια λ. 26, 2.
 ὦ πῶς πονηρὸν 2, 26.
 ὦ τὰν 124, 19.
 ὦ τὰς φρένας 67, 7.
 ὦ τέκνον ἄνθρ. 94, 1.
 ὦ τέκνον οὐχ 115, 1.
 ὦ τλήμον 81, 6.
 ὦ τλήμον ἔφη 64, 25.

ὡς τρις κακοὶ 68, 4.
 ὡς τρισάθλιοι 22, 11. 49, 8.
 ὡς τρισμακάρία 98, 14.
 ὡς φίλον ὕπν. 100, 1.
 ὡς χρυσὸν 91, 4.
 ὡς οὖν χρῆ 44, 59.
 ὡς κτεῖρ' ἀκούσας 99, 13.
 ὡς μὴ ἐγὼ 97, 13.
 ὡς μοι ἐγὼν 116, 11.
 ὡς μοσεν ἀλλὰ 28, 3.
 ὡς δὲ μὴ αἴτιος 108, 45.
 ὡς ἡ τύχη 5, 29.
 ὡς οὐνεκά φημι 39, 36.
 ὡς τὸ σκῆνος 10, 66.
 ὡς τοῦ σώματος 5, 30.
 ὡς νείδισας 115, 9.
 ὡς τοῖς θεοῖς 118, 17.
 ὡς σε θυμοῦ 20, 37.
 ὡς αἰῶς δὲ 71, 6.
 ὡς ἀγαθὸν 75, 6.
 ὡς ἀδικον 107, 7.
 ὡς ἄρ' ὡ τέκνον 122, 10.
 ὡς ἄρα νόμους 43, 128.
 ὡς γὰρ ἐπεκλώσ. 98, 50. 124,
 14.
 ὡς δ' ἅπαξ 10, 14.
 ὡς δ' αὐτως 69, 15.
 ὡς δεινὸν ἦνικ' 109, 5.
 ὡς δύσκολον 116, 3.
 ὡς δυσπέλαστον 4, 5.
 ὡς δυστυχεῖς 16, 12.
 ὡς εἶπερ ἀρξῆεις 48, 6.
 ὡς ἔμφυτος 10, 17.
 ὡς ἐν γε μοι 39, 8.
 ὡς ἐν τοῖσιν ὡς 20, 46.
 ὡς ἔστ' ἀπιστον 73, 7.
 ὡς ἔστι τὸ γ. 68, 27.
 ὡς εὖ ἴσθι 115, 30.
 ὡς ἡδέως μοι 29, 30.
 ὡς ἡδύ γ' ἐν 84, 1.
 ὡς ἡδὺ δάκρυα 122, 4.
 ὡς ἡδὺ δούλοις 62, 3.
 ὡς ἡδὺ πρῶτος 82, 13.
 ὡς ἡδὺ συνέσει 37, 2.
 ὡς ἡδὺ τὴν 59, 7.
 ὡς ἡδὺ τὸ 121, 5.
 ὡς ἡδὺ τῶ 56, 11. 58, 8. 79, 12.

ὡς ἡμέρα 5, 13. 105, 37.
 ὡς κακὸν εἶη 10, 41.
 ὡς κινδυνεύω 4, 50.
 ὡς κρεῖττόν ἐστι 62, 7. 35.
 ὡς κύκλος 105, 53.
 ὡς μοι 104, 8.
 ὡς νῦν τάχος 29, 1.
 ὡς ὁ γε ἔλεγεν 45, 30.
 ὡς οἰκίην οὐκ 98, 28.
 ὡς οἰκτρὸν 104, 13.
 ὡς οἱ τίνες 43, 141. 108, 61.
 ὡς οὐδέεις ποτε 43, 125.
 ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ 75, 3.
 ὡς οὐδὲν γλυκίον 39, 21.
 ὡς οὐδὲν ὑγιές 73, 35.
 ὡς οὐκ ἀνεκτὸς 18, 2.
 ὡς οὖν τούτους 44, 28.
 ὡς οὐποτε 2, 19.
 ὡς ὄψις 3, 13.
 ὡς πανταχοῦ 40, 2.
 ὡς Παρμενίων 105, 23.
 ὡς πρὸς τὸν 108, 81.
 ὡς σκαιὸς 126, 6.
 ὡς σὺν θεοῖσι 54, 12.
 ὡς τοῖς κακῶς 26, 4.
 ὡς τὸν αὐτὸν 94, 15.
 ὡς τῶν ἐχόντων 92, 5.
 ὡς αὐτῶς ὁ Λυκ. 44, 31.
 ὡς περ ἀληθῆς ζυγὸς 9, 40.
 ὡς περ γὰρ ἐκ 25, 1.
 ὡς περ γὰρ ἐν 100, 9.
 ὡς περ γὰρ οἰκίας 9, 51.
 ὡς περ γὰρ τὰ 49, 14.
 ὡς περ γὰρ τοὺς 64, 31.
 ὡς περ δὲ πλοῖα 20, 54.
 ὡς περ ἐγὼ μέσσην 15, 6.
 ὡς περ εἰ ἐν 5, 87.
 ὡς περ εἰ λέοντας 46, 83.
 ὡς περ εἰ ναῦν 46, 79.
 ὡς περ εἰς κενὸν 3, 72.
 ὡς περ ἐν μὲν 92, 14.
 ὡς περ ἐπὶ σμικροῦ 5, 89.
 ὡς περ ἐπὶ χειρὸς 92, 10.
 ὡς περ ἐσόπτρου 72, 16.
 ὡς περ κυαθίζουσ' 104, 16.
 ὡς περ λύκος 5, 114.
 ὡς περ ὁ Ἀκταίων 14, 12.

ὡσπερ ὁ ἥλιος 46, 88.
 ὡσπερ ὁ καπνὸς 20, 55.
 ὡσπερ ὁ ὑγιαίνων 5, 109.
 ὡσπερ οἱ 3, 67.
 ὡσπερ οἱ ἐπὶ 45, 19.
 ὡσπερ οἱ ἰ. 74, 46.
 ὡσπερ οὐκ ἂν 3, 78.
 ὡσπερ οὖν ἀνόητος 39, 35.
 ὡσπερ οὖν τοῦ 13, 18.

ὡσπερ πλῆθος 46, 86.
 ὡσπερ σωματικὸν 13, 35.
 ὡσπερ τὸ εὐθὺ 9, 41.
 ὡσπερ τὸ μέλι 13, 23.
 ὡσπερ τοίνυν 43, 68.
 ὡσπερ τῶν 121, 11.
 ὡστ' οὔτις 105, 33.
 ὡστε θαυμαστὸν 7, 81.
 ὡστε μηθεὶς 108, 48.

IV.

ORDO EXCERPTORUM IN MS. A.

NOTABIT lector codicis hujus folia 1—25, quibus continentur tituli 1—6, mirum in modum turbata esse bibliopegi incuria, quorum tamen plerorumque veram vetustamque sedem satis certo restituisse mihi videor, etsi de tribus prioribus aliquantum dubito. Conjicio autem primo in loco debere constitui folium quod nunc in codice ultimum est, deinde, 2 (17) 3 (18) 4 (23. 24) 5 (19) 6 (20) 7 (1) 8 (2) 9 (3) 10 (4) 11 (5) 12 (6) 13 (7) 14 (8) 15 (9) 16 (10) 17 (11) 18 (12) 19 (13) 20 (14) 21 (15) 22 (25) Folia 16. 21. 22. omnino vacant scriptura. Numeri uncinulis inclusi foliorum ordinem, ut nunc collocantur, indicant: nudi, eum quem verum esse puto. His positis et concessis, patet fragmentorum seriem ita olim dispositam fuisse: prior numerus titulum, alter excerptum indicabit:

Fol. ult. 5, 56. 3, 43. 1, 66.
 94. 99. 8. 7, 75. 1, 91. 92.
 37. 38. 3, 41. 1, 30. 3, 42.
 1, 33. 34. 5, 25—27. 9,
 34. Δημοκρα. Μὴ διὰ (φόβον,
 ἀλλὰ) διὰ τὸ δέον ἀπέχεσθαι
 ἀμαρτημάτων. 5, 45. 3, 40.
 1, 30. Πυθαγόρου. ἀνανεού-
 σθω σοι ὁ περὶ τῶν ἀγαθῶν λό-
 γος μᾶλλον ἢ τὰ οἰκία. 1, 29.
 19. 20. 21. 5, 28. 1, 22—
 28. 5, 29. 30. Ἄν ἐνεκα ζῆν
 ἐθέλεις τούτων χάριν καὶ ἀπο-
 θανεῖν μὴ κατόκνει 5, 23. 3,
 35. 5, 24. 1, 83. 59. 31. 5,
 127. 1, 32. 90. 5, 1. 3, 27.
 28. 8, 21. Hæc habet fo-
 lium msti ultimum, quod
 in principio poni debuerat.

Sequebantur, ut puto, ff. 17.
 18. quorum prius continet
 Teletis dissert. 5, 67. ab ini-
 tio usque ad ἀλλὰ τῆς p. 162,
 4. posterius incipit a vv.
 πρυτανείῳ σιτήσεως pergit de-
 inde usque ad finem loci.
 Deinde 5, 68—71. 1, 85.
 86. Foliis 23 et 24 legun-
 tur 1, 70—75. 78. 76. 77.
 79. 64. Folium 19. incipit
 . . ὃ ἐν ὑπερβολὰ γινομ. p. 28,
 14. et deinde 1, 69. 67.
 Fol. 20. incipit οὐκ ἀφαιρέσιος
 p. 33, 20. et pergit 1, 68.
 53. 62. 63. 87. Fol. 1. ha-
 bet 1, 88. 5, 124. 1, 46. 51.
 Fol. 2. incipit ἀπόφυγε p.
 22, 8. et pergit 1, 52. 5, 84

* Habet et Triuc. p. 8. Ego imprudens omisi.

- 106. 1, 54—57. 5, 107
 —112. Fol. 3. habet 5,
 113—117. 3, 77—80. Fol.
 4. a vv. *υιους παιδευε* p. 114,
 ult. 3, 81—84. 86. 87. 1,
 35. cui loco ut in Trinca-
 velli editione p. 46. cohæ-
 ret, quod ego imprudens
 omisi, Οί τὸ ἀπὸ τῶν αἰ-
 σχρῶν ἔργων κέρδος εἰς τὰς κα-
 λὰς ἀναλίσκοντες λειτουργίας,
 ὁμοίον τι ποιοῦσι τοῖς ἀπὸ ἱερο-
 συλίας εὐσεβοῦσι: 1, 18. Fol.
 5. incipit ὅθεν μὴ δεῖ και p.
 11, ult. habet idem 1, 80.
 81. 5, 125. 73. 1, 95. Fol.
 6. incipit τὴν αὐτοῦ ψυχὴν 1,
 95. init. Deinde 1, 96. 97.
 100. 101. Fol. 7. incipit
 πῶς οὐκ οἶσθαι p. 68, 2. et
 pergit 1, 102. 103. Fol.
 8. incipit ἢ σπουδάζων ἐλυσι-
 τελεῖ 1, 103, et pergit 1, 92.
 84. 40. Et sic explicit ti-
 tulus primus.
- TIT. 2, 1—9. 26. 21. 11. Fol.
 9. incipit εὐόρχου 2, 11. et
 pergit 2, 12—17. 27. 18. 19.
 28. 29. 20—25. 31—44. 46.
 47. 48. Explicit titulus se-
 cundus.
- Fol. 10. incipit TIT. 3, 11.
 12. 5. 8. 9. 1. 9, 23. 3, 10.
 16—24. 54. 55. 49. 50. 51.
 45. 56. 59. 60. 61—67. Fol.
 11. incip. πρὸς τὸν χειμῶνα.
 68—70. 72—76. Explicit
 tit. 3.
- Seq. TIT. 4, 1—18. 21. 22.
 27. 28. 32. 35. 39. 40. 44—
 48. Incipit fol. 12. ἀμαρ-
 τία. Πλάτωνος 4, 49—67.
 69. 71—95. 98. 99. 101.
 102. 103. Incipit fol. 13.
 οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων 4,
 105—112. 114—121. 10,
 78. 8, 22. Explicit tit. 4.
- Seq. TIT. 5, 5. 9. 13—16.
 119. 120. 136. 118. Inci-
 pit fol. 14. καὶ ἀφροδίσια καὶ
 περὶ ἐδαδάς 5, 128. 130. 121.
 122. 123. 74—82. 41—44.
 132. 33. 36. 34. Post h. l.
 legitur quod ego imprudens
 omisi, Δημοκρίτου. Αὐτάρκει
 δ β γ
 σμικρὰ τροφή νύξ οὐδέποτε γί-
 νεται (cf. Antonium c. 32.
 p. 45, 40. ubi reponit Ges-
 nerus αὐταρκεῖ τροφή μακρὰ
 ν.) 47. 37—40. 83. 59—66.
 48. Incipit fol. 15. εἶδει γὰρ
 ἐφ' ᾧ τινι ἦκον 46. 49—53.
 135. Explicit tit. 5.
- Seq. TIT. 6, 18—37. 1—8.
 Incipit fol. 25. τὰ ἀσχήμονα
 λέγειν 9—17. 38. usque ad
 finem tituli.
- TIT. 7. Deest n. 2. colloca-
 tur 76. post 50. et 81. post
 57. 64. 69. 65. 66. 67. 70.
 68. 77. 78. 79. 80. 74. 73.
- TIT. 8. Deest n. 12. cætera
 ut in ed.
- TIT. 9. omittuntur 1—3. 5.
 13. 23. 24. 26. 31. 34. 65.
- TIT. 10. MS. convenit fere
 cum ed. nisi quod n. 78.
 omittit.
- TIT. 11. omittuntur 4. 5. 14.
- TIT. 12. omittuntur 2. 3. 16.
 18. 23. 24.
- TIT. 13. omittuntur 7. 21.
 38. 43.
- TIT. 14. convenit cum ed.
- TIT. 15. omittuntur 2. 5. 6.
- TIT. 16. omittuntur 5. 14. 17.
 18. 19. 24.
- TIT. 17. transponuntur 28.
 27. omittuntur 4. 5. 6. 7. 9.
- TIT. 18. omittuntur 22. 25.
 28. 36.
- TIT. 19. convenit cum ed.
- TIT. 20. omittuntur 3. 6. 11.

18. 19. 23. 25. 26. 27. 32.
33. 34. 38. 39. 40. 58. 66.
- TIT. 21. omittuntur 12. 20.
26.
- TIT. 22. omittuntur 7. 8. 9.
17. 18. 19. 21. 31. 32. 44.
transponuntur 29. 28. et
postrema sic: 41. 46. 42.
43. 45.
- TIT. 23. omittuntur 11. 12.
15.
- TIT. 24. omittitur 6. transpo-
nuntur 16. 15.
- TIT. 28. omittitur 2. Post
12. inseritur oraculum ex
Herodoto quod habet ed.
27, 14.
- TIT. 29. transponuntur 11.
9. 10—21. 20—55. 54—
70. 69. omittuntur 13. 15.
16. 37. 42. 43. 44. 49. 50.
51. 52. 53. 56. 60. 81. 93.
- TIT. 30. omittuntur 1. 8. et
rell. post 10.
- TIT. 31. Perierunt aliquot fo-
lia hunc et sequentes titu-
los complectentia usque ad
34, 14.
- TIT. 35. omittitur 7.
- TIT. 37. omittuntur 17. 18.
transponuntur 19. 16. 20.
- TIT. 38. omittuntur 4. 19. 39.
51. 52. 53. 54. transpo-
nuntur 23. 22. 31. 30. 42.
40. 41. 63. 62. Iteratur 7.
post 21.
- TIT. 39. omittuntur 1. 2. 4. 5.
17. Priora sic collocantur:
6. 3. 7. 8. 10. 9.
- TIT. 42. omittuntur 3. 14. 15.
- TIT. 43. omittuntur 1. 8. 12.
13. 16. 27. 28. 54. 84.
109—113. 129. Transpo-
nuntur 19. 18. 24. 21. 23.
22. 70. 67. 71. 68. 69. post
77. 83. 81. 80. 143. 142.
- TIT. 44. Transponuntur 7. 6.
omittuntur (locus Theo-
phrasti) 22. 49.
- TIT. 45. transponuntur 6. 5.
omittuntur 7. 10. 16.
- TIT. 46. collocantur sic: 1.
2. 7. 8. 9. 10. 11. 3. 6. 4. 5.
15. 16. 17. 18—70. 73. 72.
71—94. 92. 93. 95. 96. 99.
100. 101. 102. 97. 98. omit-
tuntur 12. 13. 39. 44.
- TIT. 48. collocantur sic: 11.
6. 7. 2. 8. 4. 11. 9. 10. 3. 5.
12. 13—19. 22. 20. 21. 24
—41. 44. 45. 17. 46. 42. 43.
47—54. 55. 53. omittun-
tur 50. 65.
- TIT. 49. collocatur 7. post 9.
et 22. post 23. omittitur
28.
- TIT. 50. omittitur 5. collo-
catur 7. post 16.
- TIT. 51. collocantur sic: 1.
2. 3. 4. 17. 5. 6. 7. 18. 8. 9.
19. 10. 11. 25. 22. 21. 23.
12. 13. 24. 25. 26. 27. 14.
15. 16. 28. 29. 30.
- TIT. 52. collocantur sic: 1.
6. 7. 2. 8. 9. 3. 10. 4. 5. 11.
12. 13. 14. 16. 15. 18. 17.
- TIT. 53. collocantur sic: 1.
7. 2. 3. 4. 5. 8. 9. 6. 10.
11—16.
- TIT. 54. collocantur sic: 1. 5.
6. 7. 8. 3. 9. 23. 10. 11. 12.
13. 14. 4. 15—19. 21. 22.
24—28. 30. 29. 31. 32—62.
64. 63. 65. 66.
- TIT. 57. collocatur 9. in prin-
cipio, 7. post 8. rell. ut in
ed.
- TIT. 58. collocantur sic: 6. 1.
7. 2. 8. 9. 10. 3. 4. 5. 11.
- TIT. 59. collocatur 7. post 8.
et 20. post 21.
- TIT. 62. collocantur sic: 1—
14. 16. 17. 19. 28. 29. 22.
23. 24. 25. 30. 46. 31.

- omittuntur 15. 18. 20. 21.
27.
- TIT. 63. collocatur 23. post
25.
- TIT. 64. collocantur sic: I.
4. 2. 5. 3. 6. II. 7. 12. 13.
14. 8. 9. 10. 15.
- TIT. 65. collocatur 3. post 4.
- TIT. 67. collocatur 12. post
3.
- TIT. 68. collocantur sic: I—8.
12. 9. II. 13. 10. 14. 16. 17.
18. 19. 15. 20—32. 36. 35.
33. 34. 37.
- TIT. 69. collocatur 13. post
14.
- TIT. 71. omittitur 5.
- TIT. 73. omittitur 6. reliqua
sic collocantur: 9. 37. 10.
38. II. 40. 41. 42. 43. 44.
15. 45. 16. 17. 46. 18. 47.
19. 48. 20. 49. 50. 21. 51.
22. 52. 23. 54. 58. 55. 56.
24. 25. 59. 26. 27. 28. 29.
31. 57. 60. 61. 32. 33. 34.
35. 36. 62. 63. 64.
- TIT. 74. collocantur sic: I—
21. 24. 26. 27. 25. 28.
- TIT. 75. collocantur sic: I.
2. 3. 4. 9. 5. 6. 10. 7.
- TIT. 76. transponuntur 4. 3.
et mox 6. 7. post 8.
- TIT. 81. collocatur 8. post 5.
- TIT. 83. transponuntur 13. 12.
omittuntur 25. 26. 27.
- TIT. 84. omittuntur 2. 4. 5.
collocatur 6. post 8.
- TIT. 86. transponuntur II.
10. 9—16. 15. 17—23. 22.
- TIT. 90. collocatur 8. post 5.
- TIT. 91. collocantur sic: I.
3. 2. 4. 5. 9. 6. 10. II. 12.
7. 8. 13. 24. 14—20. 25.
21. 22. 26. 27. 28. 23. 29.
24.
- TIT. 93. collocantur sic: I—
4. 3. 6. 5—11. 19. 20. 21.
22. 12—15. 17. 18. 23. o-
mittitur 16.
- TIT. 94. transponuntur 7. 6.
- TIT. 95. transponuntur 6. 5.
4—12. II.
- TIT. 96. collocantur sic: I.
5. 6. 9. 10. II. 2. 13. 12. 14.
17. 15. 18. 3. 19. 4. 20.
- TIT. 97. iteratur 16. post 9.
- TIT. 98. omittuntur 5. 6. 15.
22. 74. collocantur sic: 39.
45. 40. 7. 41. 49. 50. 52.
51. 42. 43. 47. 48. 53. 54—
62. 61.
- TIT. 99. collocantur sic: 10.
17. 18. 19. 22—29. II. 30.
12. 31. 32. 21. 20. 15. 16.
34. 35.
- TIT. 100. omittitur 6. trans-
ponuntur 5. 4. 7.
- TIT. 101. omittuntur 13. 14.
16. 19. 23. 26. 29.
- TIT. 102. omittitur 8.
- TIT. 103. omittuntur 24. 28.
29.
- TIT. 104. omittuntur 4. 12.
15. 20. 21. 22. 23. collo-
catur 8. post 9. mox post
19. inseritur præcedentis
tituli 31.
- TIT. 105. omittuntur 6. 24.
transponuntur 36. 35. et
mox 41. 39. 40.
- TIT. 106. collocantur sic: I.
2. 8. 3. 9. 10. II. 4. 5. 6. 7.
12. 14. 13.
- TIT. 107. collocantur sic: I.
2. 4. 5. 3. 6. 7.
- TIT. 108. collocantur sic: I.
2. 4. 3. 5—10. 32. II. 12.
13. 26. 27. 25. 28. 21. 30.
29. 31. 33—39. 15. 40. 42.
16. 41. 43. 44. 46. 20. 45.
47. 50. 51. 52. 48. 49. 17.
18. 19. 53. 22. 55. 24. 56.
omittuntur 80. 84.
- TIT. 109. omittitur 1.

- TIT. 110. omittuntur 6. 10. 17. 20. 23. omittuntur 1. 4. 9. 12. 24.
- TIT. 111. omittitur 3. reliqua collocantur sic: 1. 2. 5. 4. 6. 10. 11. 7. 8. 9. 12.
- TIT. 112. collocantur sic: 1. 4. 2. 3. 6. 7. 8. 5. 9.
- TIT. 113. collocantur sic: 1. 2. 7. 8. 3. 9. 4. 5. 10.
- TIT. 115. collocantur sic: 1—4. 7. 8. 10. 9. 15. 11. 5. 14. 16. 6. 17. 19. omittuntur 18. 23.
- TIT. 116. collocantur sic: 20. 19. 22. 21. 7. 23—38. 39. 37. 36. 40. omittuntur 26. 31. 42.
- TIT. 118. collocantur sic: 5. 8. 6. 10. 11. 7. 13—19. 22.
- TIT. 119. collocantur sic: 1. 11. 7. 13. 14. 2—10. 15.
- TIT. 120. omittitur 20. post 3. inseritur 6. ex tit. 125. et 4. collocatur post 10.
- TIT. 121. collocantur sic: 1. 4. 5. 7. 8. 10. 12. 9. 11. 13. 14. 16. 15. 17. 19—22. 24. 23. 25. 2. 26. omittuntur 3. 18. 33.
- TIT. 122. collocantur sic: 6. 5. 7. 8. 10. 12. 9. 11. 13.
- TIT. 124. collocantur sic: 1. 3. 2. 5—37. 40. 41. 38. 39. 42. omittuntur 23. 24. 30.
- TIT. 125. transponuntur 3. 2. et mox 10. 9.

V.

ORDO SENTENTIARUM IN EDITIONE
TRINCAVELLI.

Λόγος πρώτος.

- p. 1. Ἄλλ' 5, 21. πρέσβεις 5, 48. σωφροσύνη 5, 49. Ἀρίστονοι 5, 50. Δαρδανεῖς 5, 51. Κράτης 5, 52. Σωκράτης 5, 33. Εἰ δὲ 5, 133.
- p. 2. ὅστις 5, 53. ἐγὼ 5, 135. Κατὰ 7, 69.
- p. 3. λοιμοῦ 7, 70. σοφίη 3, 34. Πάλιν 7, 74. Ψυχῆς 1, 60. ἀρετὰ 1, 64.
- p. 4. 5. ἔχει 1, 67.
- p. 6. Ἰσοκράτης 1, 45. Ἀριστοτέλης 3, 53. ζημίαν 5, 31. βραδέως 3, 30. τὰ ἀφανῆ 3, 31. Σωκράτης 3, 32. μάλιστα 3, 93. ἠγοῦμαι 5, 54. ὑφ' ὧν 5, 55.
- p. 7. οὐκ ἔστι 1, 83. ἀνθρώποις 1, 39. Ψυχῇ 1, 58. οὔτε 1, 30. οὔτε ἐξ 1, 31. Πυθαγόρας 1, 29. ἄγρυπνος 1, 19. ἀ μὴ 1, 20. ζητεῖν 1, 21. ζῆν 5, 28. ἰσχὺν 1, 22. πέπεισο 1, 23. πράττε 1, 24. τέκνα 1, 25. τὰ ἐπίπονα 1, 26. χαλεπὸν 1, 27.
- p. 8. Ψυχῆς 1, 28. ὧν ἢ 5, 29. ὧν τοῦ 5, 30. ὧν ἕνεκα omiss. νόμος 5, 23. ἀριστον 5, 24. πυνθανομένου 1, 32. ὅτι μάταιος 1, 93. τῶν μὲν 5, 129.
- p. 9. καὶ ὅταν 3, 94. οὐκοῦν 3, 95. ὅσαι 1, 99. τούτοις 1, 90.
- p. 10. ἀλλὰ μὴν 5, 127. ἔστι 7,
2. οὗτος 5, 1. τρεῖς 1, 8. ἐγὼ 3, 27. μὴ ποτ' 3, 28. τῆς τύχης 5, 32. λύπη 3, 39.
- p. 11. παρακαταθήκην omiss. φράζω 5, 22. ἐκ μὲν τῆς 3, 52. τῶν ὄντι 1, 89. μὴ τὴν 1, 41. ἀπάσχοντες 5, 56. μόνω 3, 43. παρῶν 7, 75.
- p. 12. ἀλλὰ 1, 91. κάλλιστον 1, 92. οὔτε 1, 37. τοῦ σοφοῦ 1, 38. ἐν μὲν 3, 41. ὀδὸν 3, 42. τοῦ βίου 1, 33. ἀνδρίας 1, 34. φαύλων 5, 25. ἀδικούμενος 5, 26. οὕτω 5, 27. μὴ διὰ γυμναζόμενον 5, 45. κυβερνήτου 3, 40. πᾶσα 1, 65. ὀπόταν 1, 66.
- p. 13. ἀρχαί 1, 67.
- p. 14. ἐπειδὴ 1, 68.
- p. 15. δεῖ 5, 67.
- p. 16. ἀ δεῖ 3, 1. ἢ χάριν 5, 11. ἀπάτης 9, 23. ἀμαρτάνει 3, 10. ἅπαντα 3, 11. τὸ δ' ἀσθενές 3, 12. ὡς ὄψις 3, 13. ἐσθλοῦ 3, 14. ἀλλ' ἢ 3, 15. οὐ τῇ 3, 16. οὐχ 3, 17. ὀρθῶς 3, 18.
- p. 17. ὅστις 3, 20. πολλοὶ 3, 21. πρὸς 3, 22. ὅταν 3, 23. ἰσχύς 3, 24.
- p. 18. νομίζειν 3, 54. τὴν ἡγ. 3, 55.
- p. 19. πάντες 118, 9. ὄπλον 5, 26. ἐγὼ 5, 2. φόβος 5, 3. μὴ πλοῦτον 5, 4. οὐκ ἔστ' 5, 5.

- αἱ αἱ 5, 6. ἐπεὶ 5, 7. εἰμαρ-
μένων 5, 8. πολλαῖσι 3, 3.
θεὸς 2, 7. τοῦ μὲν 2, 8. τὰς
γὰρ 5, 17. δυοῖν 5, 18. ἀλλὰ
μὴν 3, 49.
- p. 20. χεῖρ 3, 50. φρονήσιος 3,
51. Σωκράτης 3, 45. Πε-
ρίανδρος 3, 56. Αἱ 3, 57.
φθονερὸν 3, 58. πέφυκε 3, 59.
ὑπομίμησκει 3, 60.
- p. 21. Σωκράτης 3, 61. ἔφη 3,
62. Παλούμενος 3, 63. σω-
φρονέστατον 3, 64. ξένου 3, 65.
Χρῦσιππος 3, 66. ὥσπερ 3, 67.
ἴσον 3, 68. σὺ δὲ 3, 69. οἶον
3, 70.
- p. 22. πῶς γὰρ 3, 71. ὥσπερ 3,
72. ὁ φρόνιμος 3, 73. φρό-
νασις 3, 74. ἀ δὲ 3, 75.
- p. 23. φρόνιμος 3, 76.
- p. 24—34. ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕ-
ΡΟΣ *convenit cum Tit. 4.*
- p. 35. ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΤΟΣ. Τα-
μιεῖον 5, 9. ὡς ἡμέρα 5, 13.
χαίρειν 5, 14. οὐχ ὁ 5, 15.
ὦ μάκαρ 5, 16. ἀνθρώποισιν
5, 119. ἀνὴρ 5, 120. ἔστι
γὰρ 5, 131.
- p. 36. τὰ αὐτὰ 5, 136. χρημά-
των 5, 118. τί δαὶ 5, 128.
πᾶσα 5, 130. Ἰβήρων 5, 121.
σωφρόνων 5, 122. Μενέδημος
5, 123. οὕτω 5, 74. ἐν συμ-
ποσίῳ 5, 75. κὰν ἡδονῇ 5, 76.
ἡδονὴν 5, 77. δίκαιος 5, 78.
- p. 37. πρῶτον 5, 79. κακὸν 5,
80. δεῖ 5, 81. Εὐριπίδης 5,
82. φαντάζονται 5, 124. ἀλλὰ
5, 126. καὶ μὴν 5, 72.
- p. 38. Γαλακτοφάγοι 5, 73. ὁ
τύχη 5, 46—52. ἐξέταζε 5,
84—106.
- p. 41. Ἐλευθερία 1, 54—57. ὁ
φεύγεις 5, 107—117.
- p. 42. ὥσπερ 3, 78. μέτρον 3,
79.
- p. 45. ἐκόσων 3, 81—85.
- p. 46. καλὸν 3, 86. πολλαὶ 3,
88—91. τὸ λιβανωτὸν 1, 35.
Οἱ τὸ οmiss. ἀπολογεῖσθαι 1,
36. Ἐπαινεῖν 3, 92. τί δ' εἰ
9, 68. εὐρῶν 9, 69. ἀποκρί-
νου 9, 70.
- p. 48. ΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.
Ἐπαινετὰ 1, 18.
- p. 52. Φιλονεικείτω T. 1. p. 62.
pen.
- p. 53. ΛΟΓΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.
Ἀνδρείας 7, 73.
- p. 54. ΛΟΓΟΣ ἙΚΤΟΣ. *Con-
venit cum Tit. 8.*

VI.

ORDO EXCERPTORUM EDIT. FROBENIANÆ.

- p. 69. ΠΕΡΙ ΑΙΔΟΥΣ, ὡς πότινι 31, 3. βούλομαι 31, 2. αἰδῶς ἐν 31, 15. οὐδένα 31, 16. ἀδικεῖν 31, 17.
- p. 70. Ζήνα 31, 12. λέγω 31, 18. φαῦλον 31, 7. Πυθιάς 31, 8.
- p. 71. αἰδοῦ πρὸς 46, 54. θέλε 48, 20. αἰδοῦ 31, 10. ΠΕΡΙ ΑΝΑΙΔΕΙΑΣ. ἤδη 32, 4. οὔτοι 32, 5. ἅπαντ' 32, 6.
- p. 72. ὡς μεγίστη 32, 7. ἅμα δὲ 32, 8. ἐπεσθαι 32, 9. ΠΕΡΙ ἈΔΙΚΙΑΣ. ὅστις ὑπ. 10, 20. οὐδεὶς 10, 21. ἔργον 10, 24.
- p. 73. πλεονεξία 10, 3. ὡς καλλιφ. 10, 8. ἄρ' ἔστιν 10, 4. εἰ μὴ τὸ 10, 5. ὅστις γὰρ 10, 7.
- p. 74. βία 10, 23. κακοῖς 10, 26. οἱ δημ. 10, 9. κήπιος 10, 11. χρήματα 10, 10. λέγεις 10, 6. ἀδίκως 94, 4. ἀρχομένων 46, 63.
- p. 75. ἀρκοῦ v. inf. p. 400. ἀγωνιζόμενος inf. p. 400. ἀγαθὸν 9, 31. ἐγὼ μὲν 10, 35. Σιμωνίδης 10, 39. φιλάργυρος 10, 42. χρημάτων 10, 44.
- p. 76. Ἀριστοτέλης 10, 50. οὔτε 10, 56. ἐλπίς 10, 58. Σιμωνίδης 10, 62. Διογένης 10, 63. πενίαν 10, 68. ἐσχάτη 10, 72. Σεμίθραμις 10, 53.
- p. 77. ΠΕΡΙ ἈΚΡΑΣΙΑΣ. πολλῶν 18, 10. ἐχθρόν 18, 11. οἶνος 18, 12. ὅς δ' ἂν 18, 14.
- p. 78. ἐν πυρὶ 18, 16. οἶνός τοι 18, 3. τὶ ταῦτ' 18, 1. Ξεῖν' ἄγε 18, 22. Ὑγίειν 18, 31. ἀμαθίην 18, 32.
- p. 80. οὐ μόνον 18, 30. ΠΕΡΙ ἈΛΗΘΕΙΑΣ. ἀπλοῦς 11, 12. ἀρχᾶς 11, 3. αἰεὶ 11, 11. ἀλήθεια 11, 18. Πυθαγόρας 11, 25.
- p. 81. ἀληθειήν 11, 21. ψεύδου 11, 22. ἀλήθεια 11, 1. ἀλάθεια 11, 2. Λυδία 11, 7. ἄμεινον 5, 104.
- p. 82. ΠΕΡΙ ἈΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ. ἠδίων 19, 2. δυοῖν 19, 3. οὐ δύναμαι 19, 11. μεγάλην 19, 8. Δημοσθένης 19, 4. Πλάτων 19, 5. Ἀρίστιππος 19, 6. ὀργῆς 19, 9.
- p. 83. Δίῳνι 19, 17. ΠΕΡΙ ἈΦΡΟΣΤΗΝΗΣ. ἀλλ' οἱ 4, 1. τὸ μὴ δ' 4, 2. ἄφρων 4, 3. οὐδεὶς 4, 7. ὅστις 4, 27.
- p. 84. εὐηθία 4, 28. μικρὰ 4, 40. ἀνοῖα 4, 4. ὡς δυσπ. 4, 5. πρὶν γὰρ 4, 15. κατανοῖσα 4, 12. ἀλλ' ἀκ. 4, 33.
- p. 85. ἡ ἄρα 4, 34.
- p. 86. ὁ μὴ φέρων 4, 39. οὐκ ἔστ' 4, 35. ὄνος λύρας 4, 44. Δημοσθένης 4, 51. Βίῳν 4, 54. ὁ μὲν δειλὸς 4, 57. ἐν μὲν ταῖς 4, 59. τοῖς ἀφροσιν 4, 62. οἱ μὲν ξένοι 4, 63. ταυτόν 4, 64. λήθη 4, 72. ἀνοήμονες 4, 73.
- p. 87. δόξα 4, 82. Σωκράτης 4, 85. Βίῳν 4, 88. ΠΕΡΙ ἈΠΟΡΡΗΤΩΝ. ἴστω 41, 1. ἐκμαρτυρεῖν 109, 6. μὴ μοι

- 41, 3. μὴ πάντ' 41, 4. Σωκράτης 41, 5. Εὐριπίδης 41, 6.
- p. 88. Ἀριστοτέλης 41, 8. ἀείσω 41, 9. μᾶλλον 41, 10. Χάρης inf. p. 400. ΠΕΡΙ ἌΣΩΤΙΑΣ. τοὺς τὸν 15, 1. μὴ δαπανᾶν 15, 7. ὁ γὰρ τὸν 15, 2.
- p. 89. ἔργον 15, 3. Σωκράτης 15, 8. Διογένης 15, 9. Κράτης 15, 10. Ζήνων 15, 12. οὐ γὰρ 15, 13. τῶν γὰρ 15, 11.
- p. 90. ΠΕΡΙ ἈΦΡΟΔΙΤΗΣ. τῆ δ' Ἀφ. 63, 1. οἱ γὰρ 63, 3. Κύπρις 63, 5. ᾧ παῖδες 63, 6.
- p. 91. ταὶ μοῖσαι 63, 7. ἔρωτος 63, 9.
- p. 92. ἔρωτα 63, 11. εἴ τις 63, 12. οὐκ 63, 13. τίς δὲ 63, 16. ἐστι 63, 19. ὅταν 64, 1.
- p. 93. ἔχω 63, 23. ἔρωσ 63, 25. ἃ μεγάλα 63, 26.
- p. 94. ἔσπερε 63, 27. ἦρα 63, 29. ἔρωτος 64, 13.
- p. 95. μὴ τις 64, 16. ὅταν δ' 64, 18. νῦν 64, 23. ΦΟΓΟΣ ἈΦΡΟΔΙΤΗΣ. φύσει 64, 17. τὸ δ' ἔραν 64, 15. μόνον 64, 3.
- p. 96. ἔρωσ 64, 5. σὺ δ' ᾧ 64, 6. Κύπρις 64, 8. ἡ γὰρ 64, 10. τοῖας 64, 11. δύστηνος 64, 12.
- p. 97. ἡ ὡς 64, 14.
- p. 98. Ἀλφειὸς 64, 19. ἔρωτες 64, 24. ἔρωσ 64, 27. Θεόφραστος 64, 29.
- p. 99. ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ. δῆμα 48, 1. ἀλλ' οὐ 48, 2. ὁ δ' ἥσυχος 48, 3. ὡς εἶπερ 48, 6.
- p. 100. καλόν γε 48, 7. οὐ χρεὴ 48, 8. Καλλιόπη 48, 12. βουλήν 48, 9. φόβος 48, 13.
- p. 101. οὐ πολὺν 48, 14. μὴ θέλε 48, 15. θέλε 48, 20. μετὰ 48, 24. χρεὴ 48, 25. τῶν ἑπτα 48, 47.
- p. 102. ΠΕΡΙ ΒΡΑΧΥΛΟΓΙΑΣ. πολλοῖς 36, 1. γλώσσης 36, 4. καὶ τι 36, 6.
- p. 103. σὺ δ' 36, 9. τί ταῦτα 36, 11. οὐτ' ἐκ 36, 14. ἀνὴρ 36, 16. γλώσση 36, 17. τὸν μὴ 36, 18. τυραννικὸν 36, 15. αἰσχρόν γ' 36, 12.
- p. 104. οἱ κράτιστοι 36, 29. Πλάτων 36, 22. πλεονεξίη 36, 24. Θεόκριτος 36, 20. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΟΤΙ ΒΡΑΧΥΣ. ᾧ θνητῶν 98, 1. ὀρώ 98, 2. τοιοῦτος 98, 3.
- p. 105. ἅπαντα 98, 8. βίου 121, 16. ἀνθρωπίνως 124, 6. τοὺς ζῶντας 98, 4. δεῦτ' ᾧ 78, 7.
- p. 106. ἀνθρωπος 98, 6. εἰ δ' ἄτερ 98, 21. ἀλλ' ἡμέρα 98, 32. πλείη 98, 33. ἀπροσδόκητον 105, 5. τυρλὸν 98, 11. ἡμεῖς 98, 13.
- p. 107. ᾧ τρισμ. 98, 14. ᾧ παῖ 98, 16.
- p. 108. ἐν δὲ τὸ 98, 29.
- p. 109. πλείη 98, 33. φεῦ φεῦ 98, 34. ἐγὼ τὸ 98, 39. τὸ γὰρ 98, 49. ὅς γὰρ 98, 50.
- p. 110. οὐ μὲν 98, 51. τί γὰρ δὴ 98, 52. τρισαθλ. 98, 53. διζημένοισι 98, 58. τί γὰρ ἐστίν 98, 60. Σωκράτης 98, 69.
- p. 111. ΠΕΡΙ ΓΑΜΟΥ ΟΤΙ ΚΑΛΙΣΤΟΝ. μεγάλη 67, 1. φεῦ φεῦ 67, 3. οὐδὲν Κύρν' 67, 4. γυναικὸς 67, 6. οἰκόφθορον 67, 8. ταμείον 67, 12.
- p. 112. ἀμχανῶ 76, 2. ζευχθεῖς 67, 13. τὰς μὲν 67, 19. περὶ γάμων 67, 26. γεννιῶντας 67, 27.
- p. 113. Σπαρτιατῶν 67, 16. ΟΤΙ ΟΥΚ ἈΓΑΘΟΝ ΤΟ ΓΑΜΕΙΝ. τίς δὴθ' 68, 2. ᾧ τρισκ. 68, 4.

- p. 114. καλὸν 68, 5. δὴ ἡμέραι 68, 8. μηδέποτε 68, 10. γαμῆν 68, 11. νόμοι 68, 12.
- p. 115. ζηλωτῶν 68, 13. οὐ ποτε 68, 14. τὸν μόνον 68, 16. βίον καλὸν 68, 20. γυναικὸς 68, 21. γυναῖκα 68, 22. ζευχθεὶς 68, 24. παραπλήσιον 68, 26.
- p. 116. πατρῶα 68, 28. ὅταν γυνὴ 68, 35. ἢ γὰρ 68, 32. ὅστις γαμῆν 68, 1.
- p. 117. ἀθάνατόν 68, 3. ἔλεγον 68, 6. τὸ γυναικί 68, 18. νῦν δ' οὐδὲν 68, 19. ὡς ἔστι 68, 27.
- p. 118. Ἐπαμινόνδας 68, 36. Πλάτων 68, 31. Θαλῆς 68, 29. ΨΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. δεινὴ 73, 1. γυναῖκες 73, 32. ὄλυσθε 73, 3.
- p. 119. ἄλλως δὲ 73, 5. γυνὴ 73, 8. πλὴν τῆς 73, 10. γυνὴ γὰρ 73, 11. γυναῖκα 73, 13. πολλὰς 73, 15. δειλῶν 73, 16. πέποιθα 73, 19.
- p. 120. ᾧ παγκακίστη 73, 20. πάντων δ' 73, 27. ᾧ Ζεῦ 73, 30. μισῶ 73, 31. οἶσθα 73, 37.
- p. 121. οὐκ ἔστ' 73, 39. πολὺ χ. 73, 44. καί γε λ. 73, 40. τότε τὰς 73, 43. οὐδέποθ' 73, 45. ἐγὼ 73, 48. ὀφθαλμιῶν 73, 52.
- p. 122. ὅπου γ. 73, 58. χωρὶς 73, 61.
- p. 126. πέφυκε 73, 14. γυναιξί 73, 17. ἢν γὰρ 73, 21.
- p. 127. ἔστι γυνὴ 73, 2. ΓΑΜΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ. ἀλλ' οὐ ποτ' 74, 4. οὐ γὰρ 74, 2. ἔστω 74, 7.
- p. 130. τοὺς τῆς 74, 11. οὐδὲν 74, 19. ἀγαθῆς 74, 20. κακῶν 74, 25. αἰνῶ 74, 26.
- p. 131. σίγα 74, 29. αὐτὴ 74, 30. οὐ χρὴ 74, 22. ἢ μὴ 74, 27.
- p. 132. Κόσμος 74, 48. ἀλλ' ὄμως 74, 40. κόσμος ἀλιγ. 74, 38. τὴν δὲ 74, 49. τοὺς μὲν 74, 58.
- p. 133. σώφρονος 74, 37. γάμου 74, 41. τοὺς μὲν 74, 34. φοβητέον 74, 35. Θεανῶ 74, 32. ἢ αὐτὴ 53, 55. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ. τὸ γνῶθι 21, 2. ἄνθρωπος 21, 1.
- p. 134. ἂν γνῶς 21, 3. εἰ θνητὸς 21, 4. κατὰ 21, 5. ἐν Χαιρωνείᾳ 21, 6. καὶ μὴν 21, 16. Σωκράτης 21, 9. Θεόκριτος 21, 10.
- p. 135. θεωρεῖ 21, 11. γνῶθι 21, 12. Χείλων 21, 13. ΨΟΓΟΣ ΓΗΡΩΣ. φεῦ φεῦ τὸ 116, 2. φεῦ φεῦ παλ. 116, 4. ὡς δύσκολον 116, 3. ὅστις 116, 5.
- p. 136. τί δ' ἀλλ' ἢ 116, 7. ὀχληρὸν 116, 8. οὔτε 116, 10. ὦμοι 116, 11. ᾧ γῆρας 116, 12.
- p. 137. σφόδρα 116, 13. πρὸς γὰρ 116, 14. τὸ γῆρας 116, 15. γῆρας 116, 23. ἦδη 116, 22. πικρὸν 116, 20. ἐπὴν 116, 21. οὐδεὶς 116, 26.
- p. 138. γῆρας 116, 27. οὐδὲν 116, 28. οὐ γὰρ 116, 31. πολιὸς 116, 32. ἀλλ' ἢ 116, 38. ᾧ γῆρας 116, 36. ἀνειμένον 116, 37. ἀλλ' οὕτω 116, 40.
- p. 139. Ἐρατοσθένης 116, 43. αὐξανομένου 116, 45. Κάτων 116, 46. Ἄλεξις 116, 47. Πατροκλῆς 116, 48. ὍΤΙ ΤΟ ΓΗΡΑΣ ἌΝΕΠΑΧΘΕΣ. ὄντι τὸ 117, 1.
- p. 140. οὐκ ἔστι 117, 4. τοῖς γὰρ 117, 5. ὁ μὲν 117, 7. Ξενοφῶν 117, 6. ΠΕΡΙ

- ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ. καὶ γὰρ 81, 8. τὰ τῆς γε 81, 7.
- p. 141. καὶ μὴν 81, 1. καὶ τῶν 81, 3. οὐ παύσομαι 81, 5. οὐχὶ 81, 9. ἰσχυρὸν 81, 11.
- p. 142. ἐν μὲν 81, 12. ὁ λόγος 13. ΠΕΡΙ ΔΕΙΔΙΑΣ. ΠΑΝΤΑ 8, 2. δειλοὶ 8, 3. τοὺς εὐγ. 8, 5. οὗτοι 8, 6. κακὴ 8, 10. ὁ δ' ἠδὺς 8, 13.
- p. 143. βοᾷ 8, 2. τίπτε 8, 4. πάντα 8, 15. ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΣΤΥΝΗΣ. ἐσθλοῦ 9, 6. μὴ δ' ἦ 9, 7. χρηστοῦ 9, 9.
- p. 144. δίκαιος 9, 9. τὸ μὴδὲν 9, 10. οὐ δεῖ 9, 11. κρεῖσσον 9, 8. εἰς τοι 9, 13. φεῦ φεῦ 9, 15. ὁ μὴδὲν 9, 16. μνημοσύνης 9, 25.
- p. 147. ἀνδρείας 9, 27.
- p. 148. ἄξιον 9, 29. ἀγαθὸν 9, 31. μοῦνοι 9, 32. Ἀριστείδης 9, 35. αἰσχυρὸν 9, 47. ΠΕΡΙ ΔΙΑΒΟΛΗΣ. οὐδὲν 42, 4. τὸ δοκεῖν 42, 5. ὅστις 42, 6.
- p. 149. οὐ δεῖ 42, 1. κακουργότερον 42, 2. εὐλαβοῦ 42, 7. διαβολὴ 42, 8. ΠΕΡΙ ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ. περισσόμενος 86, 2.
- p. 150. οὐ μὴ 86, 4. Ἀνάχαρσις 18, 16. σεμνύνεσθαι 86, 17. εἰς δ' 86, 1. ἐγὼ 86, 5.
- p. 151. ἀπολεῖ 86, 6. οὐκ ἔστιν 86, 7. οὐδὲν 86, 10. ἦπου 86, 11. γένους 86, 3.
- p. 152. φειδώμεθ' 86, 8. ἐγὼ μὲν 86, 9. Σώστρατος 86, 14. Σακράτης 86, 20. Διογένης 86, 19. Ἀντίγονος 86, 13.
- p. 153. ἘΠΑΙΝΟΣ ΖΩΗΣ. μάτην 119, 1. πᾶς 119, 2. πᾶσι 119, 3. τὸ φῶς 119, 5. πανταχοῦ 119, 4. ᾧ λαμπρὸς 119, 8.
- p. 154. ψυχῆς 119, 10. βουλοίμην 119, 11. τὸ ζῆν 119, 12. ἀλλ' 119, 13. οὐ ταυτὸν 121, 2. ὅτε μ. 119, 14. πολλοὶ 119, 8.
- p. 155. ΠΕΡΙ ἙΣΤΥΧΙΑΣ. ζηλωτῶ 58, 2. καλὸν 58, 4. ὁ πλείστα 58, 5. τὰ μὴδὲν 58, 6. ἂ δ' ἤσυχ. 58, 7. ὡς ἠδὺ 58, 8. ὅστις δὲ 58, 1.
- p. 156. ὁ δὲ τὰς 58, 3. εἴ μοι 58, 11. σοφὸν 58, 14.
- p. 157. ΠΕΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ. μόνος 118, 1. ληίστοι 118, 2. τοῦτό κεν 118, 4. πάντα γὰρ 118, 5. ἀθανασίας 118, 10. σμικρὰ 118, 11. ὅς τις 118, 12.
- p. 158. πολιοὶ 118, 13. βροτοῖς 118, 14. τὸ γὰρ 118, 16. ᾧν τοῖς 118, 17. εὐθυμος 120, 9.
- p. 159. ἄφυκτον 118, 22. σὺχ' ὁ θ. 118, 25. ὁ θάνατος 118, 30. εὐκαταφρόνητος 118, 31. πρὸς μὲν 118, 13. Γοργίας 118 29. ὁ θάνατος 118, 32.
- p. 160. ἘΠΑΙΝΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ ἄκουσον 120, 1. ᾧ θάναται' 120, 5. εἴ τι δὴ 120, 6. ἀλλ' ἔσθ' 120, 7. ὅν οἱ 120, 8. ἄλις 120, 10. πάντων 120, 11. ᾧ θάνατε 120, 12.
- p. 161. τόδ' ἦν 120, 14. τὸ ζῆν 120, 18. Ἀναξαγόρας 120, 19. ἐχρῆν 120, 22. οἶδε 120, 23. Κausιανοὶ 120, 24.
- p. 162. τίς γὰρ 120, 26. ΠΕΡΙ ἸΑΤΡΩΝ. ἰητρός 102, 1. μέλλοντ' 102, 2. ἀνθρωπον 102, 4. τις 102, 6.
- p. 163. Τρόφιλος 102, 9. τῶν δ' ἐλ. 102, 8. πάθος inf. p. 400. ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣ. δύσμορον 104, 1. γέροντα 104, 2. τῷ γὰρ 104, 3.
- p. 164. εὐπιστον 104, 5. ἐν οἷς 104, 6. ἦ μὲν δὴ 104, 12. τῷ

- οὐ μοι 104, 15. ἔξωθεν 104, 14. ὡσπερ 104, 16. Ἡράκλειτος 104, 23. κατά γε 104, 26.
- p. 165. ΠΕΡΙ ΛΥΠΗΣ. λύπη 99, 2. οὐκ ἔστι 99, 7. ἔνεστι 99, 8. λύπαι 99, 10. φρονῶ 99, 12.
- p. 166. ᾤκτειρ' 99, 13. λύπη 99, 15. ἀλλ' οὐ 99, 16. πολλῶν 99, 18. τίκτουςι 99, 19. αἱ δὲ 99, 23. τῶν μετρίων 99, 28. λύπη μὲν 109, 7. τοῖς γὰρ 99, 26.
- p. 167. ἔργον 99, 30. Σωκράτης 99, 35. ὅστις 99, 4. οὕτως 99, 5. ΠΕΡΙ ΛΗΘΗΣ. λάβρα 26, 1.
- p. 168. ᾧ πότνια 26, 2. λήθην τε 26, 3. ὡς τοῖς 26, 4. ἔστι γὰρ 26, 5. ὁ γὰρ 26, 6. ΠΕΡΙ ΜΕΛΕΤΗΣ. ἐκ θαμινῆς 29, 52. Ἀντιφάνους 29, 51. πάντα 29, 47. οὐ καλὸν 29, 43.
- p. 169. οὐ γὰρ 29, 55. σὺν μυρίοις 29, 44. τὸ ζητούμενον 29, 48. χρόνος 29, 42. οὐκ ἔστιν 29, 40. οὗτοι ἀπ' 29, 41. πολλὰ 29, 35. ἀλλ' ἡδύ 29, 57. δεῖ τοὺς 29, 17.
- p. 170. πάντα 29, 19. φιλεῖ 29, 21. ἐκ τῶν 29, 22. οὐκ ἂν 29, 23. καλὸν 29, 24. οὔτι 29, 25. πάντ' ἔστιν 29, 28. ὡς ἡδέως 29, 30.
- p. 171. οὐδεὶς 29, 31. οὐδεὶς γὰρ 29, 32. ΠΕΡΙ ΜΝΗΣΤΕΙΑΣ. γάμους 70, 1. ὅσοι 70, 4. ὅταν 70, 5. δὴ ἔστ' ἂ 70, 7.
- p. 172. παρθενικὴν 70, 8. πᾶσι δ' 70, 10. Περικλῆς 70, 17. ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΘΩΝ. μὴ νεῖκος 44, 2. οὐ παντελῶς 44, 3. καὶ τοὺς 44, 4.
- p. 173. οὐκ ἔστιν 44, 6. καλὸν οἱ 44, 8. τοὶ γὰρ 44, 7. ἔθος 43, 53.
- p. 174. εἰθισμένοι inf. p. 400. Δαφολίβυες 44 p. 226. ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ. τί τοῦτου. 59, 2. 12. οὐ μὲν 59, 1. ὅς τις 59.
- p. 175. τῆμος 59, 4. γαῖαν 59, 5. δύστηνος 59, 6. ναῦς 59, 13. τὰ μεγάλα 59, 14. ἐν γῆ 59, 15.
- p. 176. τὸν δ' ἐκάλ. 59, 6. μακάριος 59, 18. ἕως 59, 20. ΠΕΡΙ ΞΕΝΗΣ. πατρίς 40, 1. ὡς πανταχοῦ 40, 2. Ξενιτεῖν 40, 6.
- p. 177. ἀνδρὶ 40, 7. Ἀρίστιππος inf. p. 400. ΠΕΡΙ ΟΡΓΗΣ οὐδὲν 20, 1. πολλάκις 20, 2. μαινόμεθα 20, 4. ἄπανθ' 20, 5. ὄργῃ 20, 7. πολλοὺς 20, 11.
- p. 178. ὄργῃ 20, 12. ὄργῆς 20, 13. ὡσπερ 20, 17. εἶεν. 2, 34.
- p. 179. οὐ νῦν 20, 35. δεινὴ 20, 36. ἀλλ' Ἀχ. 20, 41. οὕτω γὰρ 20, 42. ᾧ μῶρε 20, 27. ὡς ἐν 20, 46. τῆς ὄξυ. 20, 49. τοῖς δὲ 20, 53. Πλάτων 20, 57.
- p. 180. οἱ νεώνητοι 20, 59. Ναυκράτης 20, 64. ὁ θυμὸς 20, 65. Πλάτων 20, 43. τὰ ὀνειδέα 20, 45. ἢ οὐχ 20, 47. τὸν ὄργιζ. 20, 68.
- p. 181. Ἀρίστανος 20, 69. ΠΕΡΙ ὈΡΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΟΡΚΙΑΣ. ὅστις γὰρ 27, 4. δίσκοιν' 27, 5. ὄρκον 27, 1. ὄρκος 27, 3. οὐ τοῖς 27, 9. δεῖ φίλοις 27, 10.
- p. 182. ὄρκον 17, 11. ἄμωσεν 28, 3. Ἀφροδίσιος 28, 2. ὄρκος 28, 4. ἢ γλαῦσσ' 28, 6. συγκέχυκε 28, 7. καινοὺς 28, 11. συγγνώμονας 28, 12.

- p. 183. ΠΕΡΙ ΠΕΝΘΟΥΣ. αἱ
αἱ 122, 1. μὴ δέ 122, 3.
ὡς ἡδὺ 122, 4. τοῦτό νυ 122,
5. Πάτροκλον 122, 6. ἔστι
καὶ 122, 7. ἀλλ' ἔστι 122,
8. καὶ γὰρ 122, 9.
- p. 184. ὡς ἄρ' ᾧ 122, 10. τί
δὴ 122, 12. ἀλλ' ἔχει 122,
13. ἔστι δὲ 122, 15. ΠΑ-
ΡΗΓΟΡΙΚΑ. κήδεα 124, 30.
- p. 185. ᾧ τὰν 124, 19. ἴσχειο
124, 1.
- p. 186. γαστέρι 124, 2. τοῦ
μὲν 124, 5. ἀνθρωπίνως 124,
6. πάντων 124, 22. πενθεῖν
124, 27.
- p. 187. παῦσαι 124, 28. τοῖς
πᾶσιν 124, 29. λύπης 124,
25. ἀλλ' ὅτ' 124, 26. καὶ
γὰρ ib. ἐκ θυμοῦ 124, 10.
οὐ κλαίω 124, 11. αἰψήρως
124, 13.
- p. 188. ἀλλ' εἰ 124, 17. τόλμα
124, 9. γίνωσκε 124, 7. πέ-
πουθεν 124, 8. φεῖδεο 124,
24. ἐπὶ τοῖς 124, 31.
- p. 189. Ἄμασις 124, 32.
ΕΠΑΙΝΟΣ ΠΛΟΥΤΟΥ. ᾧ
χρυσὲ 91, 4. ἐν τοῖς 91, 6.
ἐπίσταμαι 91, 7. οὐ γὰρ 91,
8.
- p. 190. τοῦτο 91, 9. ἀλλὰ 91
10. οὐ σε 91, 1. πᾶσι δ' 91,
2. πάσαι μὲν 91, 3. πλου-
τος 91, 11.
- p. 191. τὸ τῆς 91, 13. ἄρ' ἔστι
91, 14. τὰργύριον 91, 15.
ἰσχυρότερον 91, 17. χρυσὸν
91, 20.
- p. 192. τὴν δ' εὐχ. 91, 21. ἔ-
χειν 91, 22. ἄρ' οἶσθ' 91, 23.
Ἀγάμεμνονα 91, 24.
- p. 193. πλοῦτος 91, 26. τὰ χρή-
ματ' 91, 27. ὁ μὲν Ἐπί. 91,
2.
- p. 194. Σιμωνίδης 91, 3. δεῖ δὲ
91, 30. αὐτὸς 91, 33.
- p. 196. Ὅσα ὁ πλοῦτος
ΠΟΙΕΙ. ἀλλ' 92, 1. πλούτου
δ' 92, 3. ὡς τῶν ἐχ. 92, 5.
πλοῦτος 92, 8. πολλοὶ 92, 9.
μὴ παιδὶ 92, 11.
- p. 197. ὡσπερ 92, 14. ἀσκεῖν
103, 3. ἃ τλήμων inf. p. 400.
δοκεῖ 97, 31.
- p. 203. ΦΟΓΟΣ ΠΛΟΥΤΟΥ.
πάποτ' 93, 20. ψυχὴν 93, 1.
καὶ νῦν 93, 4. μή μοι 93, 5.
- p. 204. σκαιὸν 93, 7. μὴ πλου-
τον 93, 9. τὸν ὄλβον 93, 10.
ἀεὶ τὸ 97, 19. δεινόν γε 93,
2.
- p. 205. ἄδικον 93, 14. σκαιὸν
93, 15. πολλῶν 93, 16. εἰσ-
ορῶ 93, 18. τυφλὸν 93, 21.
ὑπερήφανον 93, 22. χρυσὸς
93, 23. αἱ μὲν 93, 30. διη-
νεκῆς inf. p. 400.
- p. 206. ἀγάπα 94, 18. ἀγαθὸν
93, 26. Ἄμασις 112, 15.
ΠΕΝΙΑΣ ἘΠΑΙΝΟΣ. ἄ-
πανθ' 95, 1. πένητος 95, 3.
πλουτεῖς 95, 7. τῶν γὰρ 95,
8. νῆ Διὰ 97, 18. ἀεὶ 95,
4. ἀργαλέον 96, 17. Διογέ-
νης 95, 12.
- p. 208. Ἀρχύτας 95, 15. οὐδέ-
ποτε 95, 16. ΕΤΙ ΠΕΡΙ
ΠΕΝΙΑΣ. τὸ κουφοτ. 95, 2.
ἀδικεῖτω inf. p. 400. πενέστα-
τοι 95, 10. πενίας 95, 14.
- p. 209. Ἀρκεσίλαος 95, 17.
Διογένης 95, 19. ΦΟΓΟΣ
ΠΕΝΙΑΣ. εὐκαταφρονητον 96,
5. ἢ γὰρ σπάν. 96, 7. αἰ-
σχρὸν 96, 21.
- p. 210. ἀεὶ τοῖς 96, 12. πενία
96, 10. πρὸς ἅπαντα 96, 11.
οὐκ ἔστι 96, 13. ἃ δειλὴ 96,
14. μή ποτε μοι 96, 15.
- p. 211. μηδέποτ' 96, 18. ὅστις
96, 20. τὸ τέλος 96, 23.
ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ. ἐγὼ δ'
43, 27.

- p. 212. πρὸς γὰρ 43, 18. στάσις 43, 34.
- p. 213. πονηρὰ 43, 35. οὐ κατ. 43, 48. Σόλων 43, 76. ὁ αὐτὸς 43, 77. ὑπὸ γοῦν 43, 56.
- p. 214. αἱ γὰρ ἴδιαι 43, 57. Περικλῆς 43, 78. Πυθαγόρας 43, 79. ὁ αὐτὸς 43, 84. ὁ αὐτὸς 43, 85. Ἀρκεσίλαος 43, 91. οὐ γὰρ ποτ' 43, 5. ὅπου δὲ 43, 7.
- p. 215. μὴ δὲ λ. 43, 8. καὶ μὴν 43, 9. τρεῖς 43, 10. ὅπου γὰρ 43, 11.
- p. 216. τρία 43, 15. εἴπερ 43, 30. κοινὸν 43, 23. ἀναρχίας 43, 26. ΕΠΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ. ὡς οὐδὲν 39, 21. μήτηρ 39, 22.
- p. 217. ἡ πατρίς 39, 3. τί γὰρ 39, 6. ὡς ἐν γε 39, 8. Σπάρτην 39, 10. σὺ δ' ᾧ 39, 9. οἴκοι 39, 11. πολλὰ 39, 12. μακάριος 39, 13.
- p. 218. οὐτ' ἂν 39, 16. τί τὸ 39, 17. τεθνήτω 39, 19. Πυθαγόρας 39, 25. Ἀριστείδης 39, 28. Σερίφιος 39, 29. εἰκὸς 39, 1.
- p. 219. εἰ δ' ἦσθα 39, 7. πολλὰ σὲ 39, 12. ἡ γυνὴ 39, 30. ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΜΟΥ. Ἄλλ'. 50, 7.
- p. 221. χαλκείη 50, 2. γλυκὺ 50, 3. ἀφρήτωρ 50, 4. φιλεῖ 50, 1. πόλεμος 50, 10. Ἀρχίδαμος 50, 12.
- p. 222. ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ. ταμῆιον 5, 9. ὡς ἡμέρα 5, 13. χαίρειν 5, 14. ᾧ μάκαρ 5, 16. οὐδὲν ἐστὶ inf. p. 400. δίκαιος 5, 78. δεῖ 5, 81.
- p. 223. Εὐρύπιδης 5, 82. ἀνδρείτερος inf. p. 400. ἀνδρείος 7, 26. ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΕΙΑΣ. στρατεία 53, 2. εὐλοιδόγητον 53, 3. κομφὸς 53, 6. ταχύ γε 53, 7. ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ. γινῶμαι γὰρ 54, 1. γινῶμαι πλεον 54, 3. γνώμη 54, 4. γνώμη 54, 5. βραχὺ 54, 6. αἰεὶ γὰρ 54, 7. στρατηλάται 54, 8. εἴθ' ἦσθ' 54, 9.
- p. 225. ἔχει 54, 11. τὸ δὲ 54, 15. ῥώμη 54, 17. ὅστις 54, 23. ἐκ πολέμου 54, 24. ΠΕΡΙ ΤΥΡΑΝΝΙΔΟΣ. οὐδὲν 49, 1.
- p. 226. τυραννίδος 49, 2. κακῶς 49, 3. οὐτ' εἰκὸς 49, 5. φεῦ τὰ 49, 6. τὸ δ' ἔσχατον 49, 7. ᾧ πλοῦτε 49, 10.
- p. 227. τὸν τοῖ 49, 12. καὶ ὄλως 49, 15. συγγνώμην 49, 16. Ἀντίγονος 49, 20. ᾧ τρισαθλιοι 49, 8. ὡσπερ 49, 14.
- p. 228. τοῦ Διονυσίου 49, 22. δοκεῖ δὲ 49, 27. ΠΕΡΙ ΤΟΛΜΗΣ. οὐτ' ἂν 51, 1.
- p. 229. τολμᾶν 51, 3. νεανίαν 51, 4. ξυνοὺν 51, 5.
- p. 230. σὺν τοῖσι 51, 6. ἐμὲ δ' ἄρ' 51, 7.
- p. 231. τόλμ' αἰεὶ 51, 8. οὐ γὰρ κατ' 51, 10. τὰ τοῖ μέγιστα 51, 11. νεανίας 51, 14. τοῦ μὲν γὰρ 51, 15.
- p. 232. οὐκ ἐστὶ 51, 25. μεχρὶ τεῦ 51, 19.
- p. 233. καὶ γὰρ 51, 21. εἰς μυρίους 51, 23. φιλεῖ 51, 24. ΠΕΡΙ ΤΑΦΗΣ. οὐ πώποτ' 123, 2. ἔασατ' 123, 3. ἀνθρώπων 123, 1.
- p. 234. ὄρα εἰ 123, 7. Κίοι 123, 12.
- p. 235. ΠΕΡΙ ΥΓΕΙΑΣ. οὐδ' ὑγείας 101, 1. Ἀλκμαίον 101, 2. σαρκὸς 101, 13. Σωκράτης 101, 20. Γοργίας 101, 21. σιγία 101, 22. ὄθεν ἄριστα 101, 12.

- P. 236. ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΟΨΙΑΣ.
 ᾧ δυστυχεῖς 22, 3. ὅταν ἴδῃς
 22, 5. οἱ τὰς ὀφρῦς 22, 9.
 ᾧ τρισάθλιοι 22, 11.
- P. 237. πᾶς ὁ μὴ 22, 12. ὅλως
 τὸ 22, 10. ὁρᾶτε 22, 13,
 ΠΕΡΙ ΦΡΟΝΗΣΕΩΣ. ὡς
 μακάριον 37, 9. ὀρθῶς μ' 3, 18.
- P. 238. ὁ χρήσιμ' 3, 1. ἡ χά-
 ρισεν 5, 11.
- P. 239. ἐσθλοῦ 3, 14. οὐχ αἱ
 52, 10. ἤβη 52, 12. νεανίας
 52, 4. πάντες 118, 9. φόβος
 δὲ 5, 3. μὴ πλοῦτον 5, 4. οὐκ
 ἔστ' 5, 5.
- P. 240. αἱ αἱ τὸδ' 5, 6. ἐπεὶ 5,
 7. εἰμαρμένων 5, 8. ὅταν ἔτ.
 3, 23. ἰσχύς 3, 24. οὗτος 5,
 1. τρεῖς 1, 8. ΠΕΡΙ ΧΡΗ-
 ΣΤΟΤΗΤΟΣ. οὐθεῖς 37, 1.
- P. 241. ὡς ἠδὲ 37, 2. Κύρ' 37,
 3. οὐθεῖς 37, 4. σὺ μὲν 37,
 5. ὁ χρηστὸς 37, 6. τὸ χρη-
- στα 37, 7. μακάριον 37, 9.
 χρηστοῦς 37, 10. ἀλλὰ τῶν
 37, 11.
- P. 242. κὰν ταῖς 37, 12. τρόπος
 37, 13. διὰ τὴν 37, 14. τρό-
 πος ἔστι 37, 15. ἀνδράσι 37,
 17. νῆ τὴν 37, 18. τὸ δ' ἐπι-
 εικὲς 37, 20.
- P. 243. ὀλίγων 37, 21. Θεμι-
 στοκλῆς 37, 30. τρόπου 37,
 31. οἴσιν ὁ 37, 26. Ἀριστο-
 τέλης 37, 32. Βίας 37, 36.
 ὁ Σκιπίων 37, 35. ΠΕΡΙ
 ΨΕΥΔΟΥΣ. ἀλλ' οὐδὲν 12, 2.
 καλὸν 12, 4.
- P. 244. κρεῖττον 12, 5. οὐ νέ-
 μεσις 12, 6. ψεῦδος 12, 7.
 ψευδῆ 12, 15. δύστηνος 12, 1.
 ἔγαγε 12, 10. ἀρχὴ 12, 17.
 ψεύδεσθαι 12, 21. Θαλῆς 12,
 14.
- P. 245. Ἀνὴς εἰς 12, 20.

VII.

CAPITA EDIT. FLORILEGII STOBÆANI

CUM ALIIS EDITIONIBUS STOBÆI MAXIMI ET ANTONII COM-
PARATA.

1	St. 1.	34	A. lib. II. c. 48.
2	M. 1.	35	A. lib. I. c. 11.
3	M. 68.	36	A. lib. II. c. 36.
4	M. 70.	37	St. 5.
5	M. 55.	38	St. 6.
6	A. lib. I. c. 85.	39	St. 17.
7	A. lib. II. c. 39.	40	M. 13.
8	A. lib. II. c. 65.	41	A. lib. I. c. 41.
9	M. 66.	42	M. 49.
10	A. lib. II. c. 31.	43	St. 22.
11	A. lib. II. c. 35.	44	St. 18.
12	A. lib. II. c. 41.	45	A. lib. II. c. 74.
13	A. lib. II. c. 37.	46	M. 21.
14	A. lib. II. c. 43.	47	A. lib. II. c. 47.
15	M. 71.	48	St. 7.
16	St. 2.	49	M. 4.
17	A. lib. II. c. 17.	50	St. 8.
18	A. lib. II. c. 86.	51	St. 9.
19	A. lib. II. c. 19.	52	M. 5.
20	A. lib. II. c. 66.	53	St. 10.
21	A. lib. II. c. 42.	54	M. 22.
22	A. lib. II. c. 36.	55	A. lib. I. c. 34.
23	A. lib. II. c. 38.	56	A. lib. II. c. 51. 52.
24	A. lib. II. c. 44.	57	A. lib. II. c. 57.
25	A. lib. I. c. 8.	58	A. lib. II. c. 58.
26	M. 59.	59	St. 11.
27	A. lib. II. c. 47.	60	A. lib. I. c. 21.
28	St. 3.	61	M. 35.
29	M. 2.	62	St. 12.
30	A. lib. I. c. 10.	63	A. lib. I. c. 63.
31	A. solus superest titulus libri II. capituli 59.	64	St. 14.
32	St. 4.	65	M. 11.
33	M. 60.	66	St. 13.
		67	M. 31.

68	M. 16.	115	A. lib. II. c. 64.
69	M. 43.	116	St. 28.
70	St. 42.	117	St. 29.
71	M. 10.	118	M. 32.
72	A. lib. II. c. 69.	119	A. lib. II. c. 45.
73	St. 15.	120	St. 30.
74	M. 61.	121	A. lib. II. c. 46.
75	A. lib. II. c. 67.	122	St. 31.
76	M. 7.	123	St. 32.
77	M. 8.	124	A. lib. II. c. 61.
78	St. 16.	125	A. lib. II. c. 62.
79	A. lib. I. c. 28.	126	St. 33.
80	A. lib. II. c. 27.	127	St. 41.
81	A. lib. II. c. 28.	128	M. 20.
82	A. lib. II. c. 25.	129	St. 34.
83	A. lib. II. c. 26.	130	St. 35.
84	M. 3.	131	A. lib. I. c. 75.
85	A. lib. I. c. 15.	132	solus titulus superest A. lib. I. c. 76.
86	A. lib. I. c. 38.	133	St. 36.
87	M. 27.	134	M. 47.
88	M. 30.	135	A. lib. I. c. 74.
89	M. 29.	136	St. 37.
90	M. 65.	137	M. 57.
91	M. 64.	138	A. lib. I. c. 84.
92	St. 19.	139	St. 38.
93	M. 42.	140	M. 54.
94	A. lib. I. c. 90.	141	St. 43.
95	A. lib. II. c. 55.	142	A. lib. II. c. 91.
96	A. lib. II. c. 56.	143	M. 58.
97	A. lib. II. c. 68.	144	A. lib. II. c. 84.
98	St. 20.	145	St. 44.
99	M. 19.	146	St. 47.
100	A. lib. II. c. 72.	147	St. 48.
101	M. 40.	148	St. 49.
102	St. 21.	149	A. lib. II. c. 1.
103	M. 56.	150	A. lib. II. c. 2.
104	St. 23.	151	St. 45.
105	M. 69.	152	St. 46.
106	St. 24.	153	M. 9.
107	A. lib. II. c. 87.	154	A. lib. II. c. 5. et 6.
108	A. lib. II. c. 88.	155	A. lib. II. c. 7.
109	St. 25.	156	A. lib. II. c. 8.
110	M. 52.	157	St. 39.
111	St. 26.	158	St. 40.
112	St. 27.	159	St. 65.
113	M. 33.	160	St. 66.
114	A. lib. II. c. 63.		

161	M. 44.	208	A. lib. II. c. 16.
162	M. 46.	209	St. 84.
163	M. 34.	210	M. 17.
164	A. lib. II. c. 49.	211	St. 80. 81.
165	A. lib. II. c. 50.	212	St. 82.
166	M. 37.	213	M. 6.
167	St. 50.	214	A. lib. I. c. 23.
168	St. 51.	215	A. lib. I. c. 25.
169	St. 52.	216	A. lib. II. c. 82.
170	St. 53.	217	A. lib. II. c. 79.
171	St. 54.	218	St. 86.
172	St. 55.	219	St. 87. et 88.
173	St. 85.	220	St. 89.
174	St. 62.	221	St. 90.
175	A. lib. II. c. 21.	222	St. 56.
176	A. lib. II. c. 22.	223	St. 57.
177	A. lib. II. c. 23.	224	St. 58.
178	A. lib. II. c. 24.	225	St. 59.
179	A. lib. II. c. 29.	226	St. 60.
180	A. lib. II. c. 30.	227	St. 61.
181	M. 39.	228	St. 91.
182	A. lib. II. c. 33.	229	St. 94.
183	A. lib. II. c. 34.	230	M. 12.
184	St. 63.	231	A. lib. I. c. 31.
185	St. 64.	232	A. lib. II. c. 32.
186	St. 67.	233	St. 93.
187	St. 68.	234	St. 92.
188	St. 69.	235	St. 95.
189	St. 70.	236	St. 96.
190	St. 71.	237	St. 97.
191	St. 72.	238	A. lib. I. c. 33.
192	St. 73.	239	St. 99.
193	St. 74.	240	M. 28.
194	St. 75.	241	A. lib. I. c. 57.
195	St. 76.	242	St. 100.
196	St. 77.	243	St. 101.
197	St. 78.	244	St. 102.
198	St. 79.	245	M. 50.
199	M. 23.	246	M. 67.
200	A. lib. II. c. 9.	247	St. 98.
201	St. 83.	248	M. 18.
202	A. lib. II. c. 10.	249	St. 103.
203	A. lib. II. c. 11.	250	St. 104.
204	A. lib. II. c. 12.	251	St. 105.
205	A. lib. II. c. 13.	252	St. 106.
206	A. lib. H. c. 14.	253	St. 107.
207	A. lib. II. c. 15.	254	St. 108.

255	St. 109.		282	M. 45.
256	St. 110.		283	A. lib. II. c. 93. et 94.
257	St. 113.		284	M. 48.
258	St. 114.		285	M. 51.
259	St. 115.		286	A. lib. I. c. 1.
260	M. 38.		287	A. lib. I. c. 2.
261	St. 111.		288	M. 24.
262	St. 112.		289	A. lib. I. c. 3.
263	M. 41.		290	A. lib. I. c. 4.
264	A. lib. II. c. 19.		291	A. lib. I. c. 5.
265	A. lib. II. c. 20. M. 41.		292	A. lib. I. c. 6.
266	A. lib. II. c. 17.		293	M. 53.
267	St. 116.		294	M. 14.
268	St. 117.		295	A. lib. I. c. 47.
269	St. 118.		296	M. 15.
270	A. lib. II. c. 18.		297	M. 26.
271	M. 36.		298	A. lib. II. c. 96.
272	St. 119.		299	A. lib. II. c. 3.
273	St. 120.		300	A. lib. II. c. 4.
274	St. 121.		301	A. lib. II. c. 95.
275	St. 122.		302	A. lib. II. c. 98.
276	St. 123.		303	A. lib. II. c. 97.
277	St. 124.		304	A. lib. II. c. 99.
278	St. 125.		305	A. lib. I. c. 17.
279	St. 126.		306	M. 25.
280	St. 127.		307	A. lib. I. c. 19.
281	Sententiæ Theoctisti ordine litterarum, quas ad calcem Stobæi Trin-		308	A. lib. II. c. 100.

avellus ediderat.

ADDENDA EX EDIT. FROBEN.

Ἰέρακος.

p. 75. Ἄρκου τοῖς σαυτοῦ, καὶ μὴ διάσπαζε τὰ πλησίον· μὴ δ' αὐ προΐεσο τῶν σῶν ὡς κατὰ τοῦτο μειονεκτῶν.

Κλειτάρχου.

Ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ οὗ ἀδίκως ἔπραξας, δις ἀδικήσεις.

p. 88. Χάρης τοὺς ἀπόρρητον λόγον ἐκφέροντας ἀδικεῖν ἄετο καὶ πρὸς οὓς ἐκφέρουσι. Μισοῦμεν γὰρ οὐ μόνον τοὺς ἐκλαλήσαντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούσαντας ἅ μὴ βουλόμεθα.

p. 163. Ἡλιοδώρου.

Πάθος ἅπαν, τὸ μὲν ὀξέως γιγνωσκόμενον εὐβοήητον· τὸ δὲ χρόνῳ παραπεμπόμενον ἐγγὺς ἀνίατον.

p. 174. Ἐρασιστράτου.

Εἰθισμένοι δὲ εἰσὶ καὶ οἱ Σκύθαι, ὅταν διὰ τινὰ καιρὸν ἀναγκάζονται ἀσιτεῖν, ζῶναις πλατείαις τὴν κοιλίαν διασφίγγειν, ὡς τῆς πείνης αὐτοὺς ἤττον ἐνοχλοῦσης. Σχεδὸν καὶ ὅταν πλήρης ἡ κοιλία ᾖ, διὰ τὸ κένωμα ἐν αὐτῇ μηδὲν εἶναι, διὰ τοῦτο οὐ πεινώσιν, ὅταν δὲ συμπεπτακυῖα ᾖ, κένωμα οὐκ ἔχει.

p. 177. Ἀρίστιππος ἔφη, πανταχόθεν ἴση καὶ ὁμοία ἢ εἰς ἄδην ὁδός.

p. 197. Βρούτου.

Ἄ τλήμων ἀρετῆ, λόγος ἄρ' ἦσθα μόνος· ἐγὼ δέ σε ὡς ἔργον ἐτίμων, σὺ δ' ἐδούλευες τύχῃ.

p. 205. Δημοκρίτου.

Διηνεκὴς ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἡ τοῦ πλοῦτου ἐπιθυμία· μὴ κτηθεῖσα μὲν γὰρ τρύχει, κτηθεῖσα δὲ βασανίζει ταῖς φροντίσιν, ἀποκτηθεῖσα δὲ ταῖς λύπαις.

p. 208. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄδικεῖται μοι πλούσιος, καὶ μὴ πένης, ὅσον φέρειν γὰρ κρειπτόνων τυραννίδα.

p. 222. Δημοσθένους.

Οὐδέν ἐστι τῆς ἀκρασίας ἐπωδυνώτερον.

p. 223. Ἀριστοτέλους.

Ἄνδρειότερος εἶναι μοι δοκεῖ ὁ τῶν ἐπιθυμιῶν ἢ τῶν πολεμιῶν κρατῶν.

Καὶ γὰρ χαλεπώτατόν ἐστι τὸ ἑαυτὸν νικῆσαι.

APPENDIX

EX COD. MS. FLORENTINO

PARALLELORUM SACRORUM

IOANNIS DAMASCENI.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 311

APPENDIX

E MS. FLORENT.

ΠΕΡΙ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΚΑΙ ΟΣΑ
ΕΠΕΤΑΙ ΑΥΤΗΙ.

Κακόν τε 52, 1. Νέων γὰρ 52, 6. Νέος φιλ. 52, 7.
Νεότης 52, 2. Μὴ τοῦτο 52, 9. Ἦβης 52, 11. Ἦβη
52, 12. Πλάτωνος 52, 13. Πλάτωνος 52, 14. Τὰ
γὰρ 52, 16. Αἰεὶ δ' 52, 18. Χρῆν δὲ καὶ νόμον 52, 17.
^a Ἰμεῶν.

Οὔτε πάνυ γῆρα θάρρειν, οὔτε νεότητα χρῆ παντάπασι
ἀποδοκιμάζειν· ἐνὶ γὰρ, οἶμαι, καὶ σωφρονεῖν τὴν νεότητα,
καὶ γῆρας πολλάκις τοῦ καθήκοντος ἀμελεῖν· ἄλλως καὶ
κρεῖσσον νεότης πολλάκις δοκιμασθεῖσα καὶ μηδὲν ἔχειν
φαῦλον ἐπεγνωσμένη, ἢ πολὺ τῶ μακρῷ χρόνῳ συνεκτα-
5 θεῖσα καὶ μηδὲν τι μέγα μηδὲ λαμπρὸν καταπράξασα·
τὴν μὲν γὰρ ὁδῷ βαδίζουσιν ἐνὶ καὶ πρὸς μέγα τῆς ἀρετῆς
ἀναβῆναι, τὴν δὲ καινότερόν τι δράσειν ὁ μακρὸς ἤδη χρόνος
ἀπαγορεύει. Τί φῆς, ὁ τὴν πολιὰν ἡμῖν προτεινόμενος,
καὶ δυσωπῶν ἀπλῶς τῷ μήκει τῆς ἡλικίας, τιμᾶς τὸ γῆρας 10
διὰ τὴν σωφροσύνην; Ἄλλὰ θαυμάζω μᾶλλον τὴν σωφρο-
νοῦσαν νεότητα· ἢ μὲν γὰρ ἐν τῷ λιμένι μένει, καὶ διαφεύ-
γει τὸν κίνδυνον, ἢ δὲ ἐν τῷ πελάγει πολλοῖς τοῖς πνεύμασι
μαχομένη διασώζει τὸ σκάφος. Ἄλλως τε καὶ τῶν ἀγωνι-
ζομένων μᾶλλον ἢ τῶν ἡρεμούντων οἱ στέφανοι· σὺ δ' οὐκ 15
ἄθλον ἀρετῆς ἠγῆ τὴν τιμὴν, τῷ γῆρα ταύτην ἀπλῶς χαρι-

^a f. Μουσωνίου. WYTTENBACH. p. 244, 39. locum hunc citans us-
Symeoni tribuit Antonius CLIII. que ad καθήκοντος ἀμελεῖν.

ζόμενος· εἰ μὲν γὰρ σύγχρονον αὐτὴν τῆς ἡλικίας ἔχει καὶ τὸ καλὸν, δέχομαι τὴν προτίμησιν, καὶ πρεσβεύω μᾶλλον ἐν τῷ γήρῳ τὴν ἀρετὴν καταλύσασαν ἢ τῷ σφοδρῷ τῆς νεότητος ἔτι σαλευομένῃ· εἰ δ' ὁ μὲν ὀδεύει διὰ τῆς ἀνωμαλίας καὶ τῆς ἀρετῆς εὐτόνως ἐπιμελεῖται, ὁ δ' οὐδένα⁵ μόχθον ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῇ πολιᾷ συνεισηνεγκε, τί καταλιπὼν πόνους ἐβελουσίους ἔργον τιμᾶς ἀπλῶς φύσεως;

Δίωνος τοῦ Ῥωμαίου.

Τίς γὰρ ποτε καὶ ὄρος ἡλικίας τοῖς γ' ἀπαξ ἐξ μεираκίων ἐξελθοῦσι πρὸς τὰ δεόντα φρονεῖν ἔπεστι; τίς ἀριθμὸς ἐτῶν πρὸς τὰ προσήκοντα πράττειν ἀποδέδεικται; Οὐχ ὅσοι μὲν¹⁰ ἂν τῇ τε φύσει καὶ τῇ τύχῃ χρηστῇ χρῆσονται, πάντα ἀπ' ἀρχῆς εὐθὺς ἀ δεῖ φρονεῖν καὶ πράττουσιν, οἱ δὲ ἐν τῇδε τῇ ἡλικίᾳ βραχὺν νοῦν ἔχοντες, οὐδ' ἂν αὖθις^b ποτε ἔτη διέλθοι, φρονιμώτεροι γέιοιτο; Ἀμείνων γὰρ τις αὐτὸς ἑαυτοῦ προΐουσης τῆς ἡλικίας ὑπάρξειεν, ἔννοους δ' ἐξ ἀνοήτου, ἔμφρων δ'¹⁵ ἐξ ἀφρονος οὐδ' ἂν εἰς ἐκβαίῃ. Μὴ μέντοι τοὺς νέους εἰς ἀθυμίαν, ὡς κατεγνωσμένους μηδὲν τῶν δεόντων πράττειν δύνασθαι, ἐμβαλέτω· πᾶν γὰρ τούναντίον προτρέπεσθαι αὐτοὺς ὀφείλει πάντα τὰ προσήκοντα αὐτοῖς προθύμως ποιεῖν ἀσκεῖν, ὡς καὶ τιμᾶς καὶ ἀρχᾶς καὶ πρὸ τοῦ γήρωσ ληψ²⁰ομένου· ἐκ γὰρ τούτου καὶ τοὺς πρακτικωτέρους βελτίους ποιήσεται· πρῶτον μὲν ἀνταγωνιστὰς πολλοὺς ἀποδειξάντες, ἔπειτ' ἐνδειξάμενοι ὡς καὶ τᾶλλα πάντα καὶ τὰς ἡγεμονίας μὲν οὐκ ἐξ ἀριθμοῦ ἐτῶν ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς ἐμφυτοῦ πᾶσι τοῖς πολιταῖς δώσεται.

25

^a Ἔστι που σύνεσις νέων καὶ γερόντων ἀσυνεσία· ^c χρυσόστομος γὰρ οὐ διδάσκει φρόνησιν, ἀλλὰ φύσις καὶ ὀρθὴ δίαιτα.

Διηροῦν Πυθαγορεῖοι τὰς ἡλικίας τῶν ἀνθρώπων εἰς τέσ-

^b f. πῶλλ' ἔτη διέλθοιεν. et mox ἀποδείξας—ἐνδειξάμενος.

^c Leg. χρόνος ex Antonio CLIV. p. 245, 38.

σαρα μέρη, παιδὸς, νέου, νεανίσκου, καὶ γέροντος· καὶ τούτων τῶν ἡλικιῶν ἑκάστην ὁμοίαν ἔφασαν εἶναι ταῖς κατὰ τὸν ἑνιαυτὸν τῶν ἰσθμῶν μεταβολαῖς, τὸ μὲν ἕαρ τῷ παιδί διδόντες, τὸ δὲ θέρος τῷ νεανίσκῳ, φθινόπωρον τῷ ἀνδρὶ, τὸν δὲ χειμῶνα τῷ γέροντι.

Γαίου τοῦ Καίσαρος.

Θορυβοῦντας δὲ τοὺς ἐν ἀξιώματι νέους καταστεῖλαι βου-
λόμενος, ὡς οὐ^d προσεῖχε, ἀλλ' ἐθορύβει, Ἀκούσατε, ἔφη,
νέοι γέροντος, οὗ νέου γέροντες ἤκουον.

Ἰσοδώρου.

Νέος ἐν πολυτελέσι βρώμασι καὶ ποτοῖς, ἔτι δὲ ἀφροδισίοις ἀνατρεφόμενος, ὃ λέληται ἑαυτὸν ἐν τῷ θερεί τὴν χλαῖναν κατατρίβων.

Μόνῳ τῷ 3, 43.

^f Πλάτων παρεκελεύετο τοὺς νέους τρία ταῦτα ἔχειν· ἐπὶ μὲν τῶν γνωμῶν τὴν σωφροσύνην, ἐπὶ δὲ τῆς γλώσσης σιγὴν, ἐπὶ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αἰδῶ.

Αἰλιανῷ τῷ 9^{ie} περὶ ζώων λογ. κεφ. ιζ (sic) ὅταν ἀποδύσῃται τὸ γῆρας κ. τ. λ.

15

Αἰλιανῷ.

Ἄετος ζῶον πλ. κ. τ. λ.

Πυθαγόρου. Ἄγρυπνος—1, 19.

Διογένους τοὺς ῥήτορας τὰ δίκαια μὲν ἔφη ἐσπουδακέναι
πράττειν δὲ οὐδαμῶς.

Μὴ νέικος 44, 2. Ἄρχοντές 44, 7. Παντελῶς 44, 3.²⁰

Τόν τε νόμον 44, 12. Ἄ δ' ὡς 44, 13. Κρέσσον 44,

14. Τοὺς κατοικῶντας 44, 20. Φῦναι 44, 23. Ὁ δὲ

Λυκ. 44, 24. Τοὺς βουλομένους 44, 40. Παρὰ Ταρτη-

σίοις 44, 41. Περσῶν 44, 41. Οἱ δὲ βασ. 44, 42.

^d f. προσεῖχον—ἐθορύβων.

^c Infra λέληθεν pro λέληται.

^f Phavorino tribuit Maximus

CL. p. 240, 29. Plutarcho Antonius CLI. p. 242.

Ἀγάθουροι 44, 43. Οἱ μὲν οὖν 44, 22. Δέξασθε 44, 22.
Πλάτωνος Τιμαίου—Μινῶος—Νόμων β γ δ ε ζ θ ια ιβ.

ε ΠΕΡΙ ΝΕΦΩΝ ΟΜΙΧΛΗΣ ΤΕΤΩΝ ΔΡΟΣΟΥ ΧΙΟΝΟΣ
ΧΑΛΑΖΗΣ.

Ἀναξαγόρας νέφη μὲν καὶ χιόνα παραπλησίως, χάλαζαν
δ' ὅταν ἀπὸ τῶν παγέντων νεφῶν προωσθῆ τινὰ πρὸς τὴν
γῆν ἤδη ταῖς καταφοραῖς ἀποψυχρούμενα στρογγυλοῦται. 5
Μητρόδωρος ἀπὸ τῆς ὑδατώδους. .

Ξενοφάνης ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θερμότητος ὡς ἀρκτικῆς αἰτίας
κὰν τοῖς μεταρσίοις συμβαίνειν· ἀνελκομένου γὰρ ἐκ τῆς
θαλάττης τοῦ ὑγροῦ τὸ γλυκὺ διὰ τὴν λεπτομέρειαν διακρι-
νόμενον νέφη, τὸ συνιστάνειν ὀμιχλούμενον καὶ καταστάζειν
ὄμβρους ὑπὸ πιλήσεως καὶ διατμίζειν τὰ πνεύματα, γράφει 10
γὰρ διαρρήδην, πῆγη δ' ἔστι θάλασσα ὕδατος. Ὁ δὲ Ἐπί-
κουρος ἀπὸ τῶν ἀτόμων στρογγυλαίνεισθαι τὴν θάλασσαν·
τὸν ὑετὸν ἀπὸ τῆς μακρᾶς καταφορᾶς ὑποπεπλασμένον.

Ἐμπεδοκλῆς ἔμπτωσιν φάτος εἰς νέφος, καὶ πνεῦμα μὲν
ἀποτελεῖν παρῶσαν τὰ νέφη, ὄμβρους δὲ διαχεῖν, χάλαζαν 15
δὲ πιλήσαν, χιόνας δὲ συμπεριλαβόμενόν τι τοῦ ἀεράδους,
ἐκ δὲ τῆς ὑγρᾶς καὶ ἀτμῶδους ὑετοῦς καὶ δρόσους καὶ πάχ-
νας, ὀμίχλας τε καὶ νέφη καὶ χιόνας καὶ χαλάζας· ὑετοῦς
μὲν γίνεσθαι τῆς ἀναδιδομένης ἀπὸ τῆς γῆς ἀτμίδος τοῖς
ἀνω τόποις συνισταμένης κατὰ πύκνωσιν, καὶ τρεπομένης 20
εἰς ὕδωρ, εἶτα φερομένης ἀθρόως ἐπὶ γῆν διὰ τὴν ἀπόλειψιν
τοῦ ἀναγαγόντος αὐτὴν θερμοῦ, σκεδασθείσης δὲ εἰς μικρὰ
μόρια, καλεῖσθαι ψεκάδας, πρὸ τοῦ δὲ μετεωρισθῆναι σφό-
δρα κατενεχθείσης διὰ τὴν τοῦ ἀναγαγόντος αὐτὴν πυρὸς
ὀλιγότητα προσονομάζεσθαι δρόσον καὶ πάχην· πάχην μὲν 25
ὅτ' ἂν παγῇ πρὶν εἰς ὕδωρ συγκριθῆναι, γίνεσθαι δὲ χειμῶνος

καὶ ἐν τόποις μᾶλλον χειμερίνοῖς· δρόσον δ', ὅτ' ἂν τὸ συν-
 ιστάμενον ὑγρὸν νύκτωρ ψυχθὲν ἅμα τοῖς ὄρθροισ ἐπὶ γῆν
 ἐπιφέρηται· διὸ καὶ πλείστην πίπτειν δρόσον καὶ πάχην
 περὶ τὰ ἔλη καὶ τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμοὺς, καὶ μάλ-
 λιστα περὶ τοὺς κοίλους καὶ ἐνύλους τῶν τόπων· ἀνάγεσθαι 5
 τε γὰρ πλείστον ὑγρὸν ἀπὸ τῶν τοιούτων χωρίων, καὶ κατα-
 φύγεσθαι μᾶλλον τὴν δ' ἀθρόαν ἀνάδοσιν λέγεσθαι τῆς
 ἀτμίδος, ἔτι μικρὸν μὲν παχυνθεῖσαν ὀμίχλην, οἷον ἀραΐαν
 καὶ ἄγονον ὕδατος νεφέλην, ὡς ἂν προσυνισταμένην ταύτης
 καὶ προδιαλυομένην καὶ σημεῖον οὔσαν εὐδίας· τὴν δὲ με-10
 τεωρισθεῖσαν καὶ συγκριθεῖσαν ἐπὶ πλείον νεφέλην· πάντα
 δὲ περὶ γῆν ταῦτα γίνεσθαι διὰ τὸ μὴ πόρρω τὴν ἀτμίδα
 μετεωρίζεσθαι κατισχύειν· ἐν γοῦν τοῖς ὑψηλοτάτοις ὄρεσιν
 οὐδὲν γίνεσθαι τούτων, αἰτιῶν ὅτι μάλιστα ἐκ τῶν κοίλων
 ἀνάγεται καὶ ἐφύδραν ἢ ἀτμὶς τόπων· ὥστε καθάπερ φορ-15
 τίον πλείον φέρουσαν ἢ καθ' ἑαυτὴν τὴν ἄγουσαν θερμότητα
 μὴ δύνασθαι μετεωρίζεσθαι ἐπὶ πολὺν ἄγον τόπον, ἀλλ' ἐγ-
 γυς οὔσαν ἐπὶ τῆς γῆς μεθίεναι πάλιν ἐπ' αὐτήν. Ἐκ δὲ
 τοῦ περὶ τὰ νέφη τόπου τρία φοιτᾷν σώματα πρὸς ἡμᾶς,
 ὕδωρ καὶ χιόνα καὶ χάλαζαν· ὧν δύο μὲν ἀναλογίας ἔχει 20
 πρὸς ἀλλήλα παρὰ τὸ διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας γίνεσθαι ταῖς
 κάτω, διαφέροντα τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον καὶ πλήθει καὶ
 ὀλιγοῦτητι. Χιόνα γὰρ καὶ πάχην εἶναι ταυτὸν καὶ ὑετὸν
 καὶ δρόσον, ἀλλὰ τὸ μὲν πολὺ, τὸ δ' ὀλίγον· τὸν μὲν γὰρ
 ὑετὸν ἐκ πολλῆς ἀτμίδος γίνεσθαι ψυχομένης, τὴν δὲ δρόσον 25
 ἐξ ὀλίγης, ἐφήμερον γὰρ αὐτῆς ὑπάρχειν τὴν σύστασιν·
 ὁμοίως χιόνα καὶ πάχην· διὸ καὶ χώρας ἢ ὥρας ψυχρᾶς
 σημεῖον γίνεσθαι τὴν χιόνα· χάλαζαν δὲ κατὰ τοῦναντίον
 ἐν ταῖς εὐδιενωτέραις συμβαίνειν χώραις ἢ ὥραις, θέρους
 γοῦν μάλιστα γίνεσθαι ἢ μετοπάρου, χειμῶνος δ' ὀλιγάκις 30
 καὶ ὅτ' ἂν ἥττον ἢ ψύχος· εἶναι δὲ τὴν χάλαζαν τοῦ κατα-

φερομένου πῆξιν ἐκ τῶν νεφῶν ὕδατος· ἐκ δὲ τῆς ξηραῖς καὶ καπνώδους πόρρω διατεινούσης καὶ μετεωριζομένης, ὡς καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις διὰ τῆς ἐπιφορᾶς τῶν οὐρανίων ἐμπιπᾶσθαι, τῶν πρότερον εἰρημένων ἕκαστον ἀποτελεῖσθαι.

Χρυσίππου.

Χρυσίππος ἔφησέ τὴν ὀμίχλην νέφος διακεχυμένον, ἢ ἀέρα 5 πάχος ἔχοντα· δρόσον δὲ ἐξ ὀμίχλης καταφερόμενον ὑγρόν· ὑετὸν δὲ φορὰν ὕδατος ἐκ νεφῶν· ὄμβρον δὲ λαβροῦ ὕδατος καὶ πολλοῦ ἐκ νεφῶν φορὰν· χάλαζαν δὲ ὑετοῦ πεπηγὸς διάθρυψιν· χιόνα δὲ νέφος πεπηγὸς ἢ νέφους πῆξιν· τὸ δ' ἐπὶ τῆς γῆς πεπηγὸς ὕδωρ, κρύσταλλος· πάχνην δὲ δρόσον 10 πεπηγυῖαν.

Αρριανῶ.

Ἄρριανός φησι τὴν ὀμίχλην, ἢ μὲν πρὸ νέφους ξυνίσταται πρὶν ἐξαναστῆναι, ἐπιπολὺ δ' ἀπὸ νέφους ἐκχυθέντος καὶ σκεδασθέντος· γίνεταί δὲ ταῦτα εἰ μὴ κρατήσκειεν αὐτῶν ὁ ἥλιος καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα ὅσα ἐν οὐρανῶ καὶ αὐτὸς ὁ οὐρα- 15 νός· ἀπὸ δὲ νεφελῶν, ὅσαι μὲν ἀγὰν πλησθεῖσαι συνέστησαν, ψεκᾶδες καταφέρονται ἐπὶ γῆν, καὶ εἰς ταύτας διαλύονται ὀμίχλαι τε καὶ ὅσαι νεφελῶν μανώτεραι· ὅσαι δὲ ἐπὶ μέγα ξυστάσαι εἰς ὕδωρ μετέβαλον, ὑετοὺς ἐκ νεφῶν γεννώσι. Καὶ ὀμίχλαι μὲν τὸ πολὺ τῇ γῆ ἐπιζάνουσι, ἅτε δὴ κεχυ- 20 μένης τε ἐτι καὶ ἀξυστάτου τῆς ἀτμίδος· αἱ νεφέλαι δὲ αἶρονται εἰς τὸ ἄνω, οὐ μὴν ὑπὲρ εἴκοσιν γε ἀπὸ γῆς σταδίου οὐδὲ αὐταὶ ἀναφέρονται· ὅτι καὶ τῶν ὄρων ὅσα ὑπὲρ εἴκοσι γε ἀπὸ γῆς σταδίου ἀνέχει εἰς εὐθύ—ἔστι δὲ καὶ εὐαρίθμητα ταῦτα, ἐν γε τοῖς καθ' ἡμᾶς τόποις—οὔτε ὑόμενα ὥφθη ποτε 25 οὔτε καταπνεόμενα, οὐδὲ νεφέλη ὑπὲρ αὐτῶν, ἢ καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἰζάνουσα, ἀλλὰ τῆς Οἴτης γε ἐπὶ τῇ ἀκρωρείᾳ θύεσθαι, ὅσα ἐτι λόγος καὶ Ἡρακλεῖ καὶ Φιλοκτῆτῃ εἰς μνήμην τοῦ παλαιοῦ παθήματος, καὶ τὴν τέφραν ἐπὶ τῇ πυρκαϊᾷ ἐν χώρᾳ

μένειν· εἶναι γὰρ τὸν ἄνω ὑπὲρ γῆς ἀέρα λεπτὸν τε ἤδη καὶ
καθαρὸν καὶ αὐγοειδῆ· καὶ ταῦτα διαφορεῖσθαι τοὺς ἀτμοὺς
ὅσα προτέρω ὑπεραναφέρονται· ὅση δὲ λεπτὴ ἀτμὶς μὴ ἐπὶ
μέγα ἀρθεῖσα ἐσκεδάσθῃ, ἀλλὰ ψυχθεῖσα κατενέχθῃ ἐπὶ γῆν,
δρόσος γίγνεται· πρὸς ἡλίου δὲ ἐπικαυθεῖσα, ἐρυθαίνεται ἢ 5
μελαίνεται· καὶ τοῦτο μὴν φοινιάδα μὲν τὸ ἐρυθρὸν αὐτοῦ,
ἐρυσίβην δὲ ὅτι περ καὶ μέλαν καλοῦσι· παγεῖσα δὲ καὶ πε-
σοῦσα ἐπὶ γῆν, πάχνη γίνεται· καὶ ἐτι ὅτι περ πάχνη πρὸς
δρόσον, τοῦτο χιῶν πρὸς ὑετὸν· ὅτι καὶ τὸ νέφος ζυελθὸν μὲν
ἀνεὺ πῆξσεως εἰς ὑετὸν διακρίνεται, παγὲν δὲ εἰς νιφετὸν συνά- 10
γεται· ὅτι πρὶν παντελῶς εἰς ὕδωρ ζυοσθῆναι τὴν νεφέλην, φθά-
νει παγὲν εἰς χιόνα, καὶ ἡ χροὰ τῆς χιόνος ^h τεκμηριῶσα
παρέχει, λευκὴ τε γὰρ καὶ αὐγοειδῆς ἐστίν· ὅτι πρὶν τρα-
πῆναι ἐς ὕδωρ παγεῖσα θρύπτεται, οἴαν δὴ οὐ σμικρὰν μοῖ-
ραν οὐ πνεύματα φωτοειδοῦς ὄντος συνεπιλαμβάνουσα· ἐν- 15
θεν τε ἀφρῶ ἐς τὰ μάλιστα τὴν χροάν ἔοικεν, ὅτι καὶ ἐν
ἀφρῶ πολὺ τι ἐν πνεύματος· δηλοῦσι δὲ πομφόλυγες αἱ
ἐπὶ τῶν ἀφρῶν οἶα δὴ ἐπιζέουσαι.

ⁱ Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου.

Τὸ πυρὶ μεμιγμένον—πάχνη λέγεται.

Sequitur in ms. novum caput sine titulo: post excerpta e 20
SS. præcipue e Regum libris hæc sequuntur: Συνεσίου ἐκ τῶν
ἐπιστολῶν. Τὰς πιθήκους—Αἰλιανῶ τοῦ περὶ ζώων—Πα-
τρὶς 40, 1. Ὅθεν εὔ 40, 3. Ξενιτεῖη 40, 6. Μήποτε 40, 8.
Φυγάδος 40, 9.

Αἰλιανῶ τοῦ περὶ ζώων γ λόγου κεφ. λς. κ. τ. λ.

Novum caput, in quo post excerpta e SS. hæc: Προσαρ- 25
μόσεις ὡδὲ καὶ Αἰλιανῶ τοῦ περὶ ζώων θ λόγου κεφ. λβ.
Λέων ὅταν. i

^h f. τεκμήρια.

ⁱ Ex T. III. p. 59.

^k ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΚΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ.

Ἀστυδάμαντος Ἀλκμαίανος.

Οὐ τοῦ δοκεῖν μοι, τῆς δ' ἀληθείας μέλει.

Εὐριπίδης¹ Ἰκετίσιν.

Τυδέως δ' ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν·
φιλότιμον ἦθος, πλούσιον, φρόνημα δὲ
ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς λόγοις ἔχων.

^m Αἰσχύλου Ἑπτα ἐπὶ Θήβας.

Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος κ. τ. λ.

ⁿ Ζήνου. ἢ καὶ ἐπὶ τῷ τῷ.

Ἠγοῦμαι σοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον
ὀρθῶς γινώσκειν οἷος ἕκαστος ἀνὴρ.

^o Σοφοκλέους Οἰδίποδος.

Οὐ γὰρ λόγοισιν τὸν βίον σπουδάζομεν
λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δραμένοις.

Ὁ βίος ἔστ' ἀλαζονείας δεόμενος.

Ἐπιχάρμου.

Πρὸς τοὺς πέλας πορεύου λαμπρὸν ἱμάτιον ἔχων,
καὶ φρονεῖν πολλοῖσι δόξεις τυχὸν ἴσως.

Φωκυλίδου.

Πολλοὶ τοὶ δοκεῖν σαύφρονες ἔμμεναι ἄνδρες,
σὺν κόσμῳ στείχοντες, ἐλαφρόνοοί περ ἔόντες.

^p Εὐριπίδου.

Πᾶς ὁ καθ' ἑαυτὸν τεχνολογῶν θαυμάζεται,
διακρινόμενος δὲ πρὸς ἑτέρους ἐλέγχεται,

^k Hinc suppleatur lacuna in
Stobæi Eclogis Ethicis; sive lib.
II. c. 15. secundum Heerenium.

¹ Sc. v. 901.

^m Sc. v. 598.

ⁿ An Ζηνοδότου?

^o Sc. Col. 1143.

^p Falso tribuitur hoc fragmen-
tum Euripidi. Versus sunt
Comici.

ὑποβολιμαίαν σύνεσιν ἠμφισμένους.

⁹ Φιλήμονος.

Ἀδελφεοὺς κὰν λαλῆ τις μικρόν ἐστι κόσμιος,

οὐδ' ἂν πορευῆταιί τις εἰς τὴν γῆν βλέπων·

ὁ δ' ἤλικον μὲν ἡ φύσις φέρει λαλῶν,

μηδὲν ποιῶν δ' ἄσχημον, οὗτος κόσμιος.

Εὐριπίδου Φοίνικι.

⁷ Οἱ πεῖραν οὐ δεδωκότες,

μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί.

Εὐριπίδου Ἀντιόπη.

⁸ Ὃς δ' εὐγλωσσία

νικᾷ, σοφὸς μὲν, ἀλλὰ γὰρ τὰ πρᾶγματα

κρεῖσσον νομίζω τῶν λόγων αἰεὶ ποτε.

Εὐριπίδου.

Οὐ μὴ φρονήσεται κ. τ. λ. 86, 4.

⁸ Τίανος.

Ἐκ τῶν λόγων μὴ κρίνε, Κλειτοφῶν, σοφὸν

ἢ χρηστὸν ἄνδρα, τὸν βίον ἐξετάζ' αἰεὶ·

¹ πολλοὶ γὰρ λέγουσιν ἀδικίας χάριν,

τὰ δ' ἔργ' ἔχουσι φαῦλα, καὶ φρονοῦσιν εὖ.

Εὐριπίδου Παλαμήδη.

¹ Ὅστις λέγει μὲν εὖ, τὰ δ' ἔργ' ἐφ' οἷς λέγει

αἴσχρ' ἐστὶν αὐτοῦ, τοῦτον οὐκ αἰνῶ ποτέ.

¹¹ Σοφοκλέους.

Σὺ τοι λέγεις νῦν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποιεῖς

ταῦργον, τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκειται.

Εὐριπίδου Θυέστη.

(Οὐ) πάποτ' ἔργου μᾶλλον εἰλόμην λόγους.

⁹ Legendum videtur Φιλήμονος

⁸ f. Φιλιστίανος.

⁷ Ἀδελφοῖς. Οὐκ ἂν λ. τ.

¹ Leg. πολλοὶ γὰρ εὖ λ.

¹ MS. 'A.

¹¹ Elect. 624.

Τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχῃ πάντα, τῷ δ' ἔργῳ κακῶς.

Μενάνδρου.

Οὐχ ὁ λόγος αὖξει τὴν τέχνην περισσὸς ὦν,
ἀλλ' αὐτὰ κόσμει τὴν τέχνην τὰ πράγματα.

Εὐριπίδου Πελιάσιν.

^x Φθείρου· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων, λόγους ἔχεις.

Μενάνδρου.

Τί δ' ὄφελος λαλοῦντος ἂν κακῶς φρονῆ.

^y Εὐριπίδου.

Πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν·
ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὦν σοφὸς λέγειν
πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει·
γλώσση γὰρ αὐχῶν ^z τάδικ' εὖ περιστελεῖν,
τολμᾷ πανουργεῖν, ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.

Μενάνδρου.

Ὁ μὲν λόγος (σου) συνέσεως πολλῆς γέμει·
τὰ δ' ἔργα σύνεσιν οὐκ ἔχοντα φαίνεται.

Ποσειδίππου.

Οὐκ ἔργον ἔστιν εὖ λέγειν, ἀλλ' εὖ ποιεῖν·
πολλοὶ γὰρ εὖ λέγοντες οὐκ ἔχουσι νοῦν.

Εὐριπίδου.^a

Ἦδη δὲ πολλῶν ἠρέθην κρίτης λόγων,
καὶ πόλλ' ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὑπο
τᾶναντί ἔγνωσαν συμφορᾶς μιᾶς πέρι.
καγὰρ μὲν οὕτω, χάσστις ἔστ' ἀνὴρ σοφός
λογίζεται τᾶληθές εἰς ἀνδρὸς φύσιν
βλέπων, διαίταν θ' ἢν τιν' ^b ἡμερεύεται.
καὶ τῷδε δηλώσαιμι ἂν, εἰ βούλοιο σὺ,

^x Prima litera deest ms.

^y Med. 379.

^z MS. τὰ δίκαι—περιστελλῶν—

σοφόν.

^a Fr. Phœnicis 9.

^b F. ἡμερεύεται.

τάληθές, ὡς ἔγαγε καὶ τὸς ἄχθομαι,
ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται,
τὰ δ' ἔργα χεῖρα τῶν λόγων παρέσχετο.

Μενάνδρου.

Ὁ μὲν λόγος σου καὶ κατ' ὄρθον εὐδρομεῖ,
τὸ δ' ἔργον ἄλλην οἴμον ἐκπορεύεται.

5

Σοφοκλέους Ἐριφύλη.

. . γλῶσσ' ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις,
ὅπου λόγοι σθενουσι τῶν ἔργων πλέον.

Μενάνδρου.

Ὁ μὴ φρονῶν μὲν, πολλὰ δ' ἐφ' ἐκάστου λαλῶν,
δείκνυσιν αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῖς ῥήμασιν.

^c Θεμιστίου ἐκ τοῦ Μετριοπαθοῦς ἢ Φιλοτέκνου.

Ὅτι ὁ λόγος ἐὰν μὴ τῷ τρόπῳ σύμφωνος ἦ, ἀλλότριος γί-
νεται, καὶ οὐ τοῦ λέγοντος, ὥσπερ ἐκεῖνος ὃν Θερασίτης ἔλεγε
τοῖς Ἀχαιοῖς,

ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω—

^d οὗτος γὰρ Ἀχιλλεύς ἢ Αἴαντος ἦν· ὁ κυφὸς δὲ αὐτὸν οὐ-
δὲν προσήκοντα ὑπεβάλετο.

^e Φύσωνος.

Φύσων ὁ Χιμεὺς ἔφη δεῖν οὐκ ἐκ τῶν λόγων ἔργα κρίνειν, ¹⁵
ἀλλ' ἐκ τῶν πράξεων τοὺς λόγους.

Θεοφράστου.

Οὐ τὸν βίον ἐκ τῆς τοῦ λόγου δεινότητος πιστεύομεν, ἀλλὰ
τὸν λόγον ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον εὐδοξίας.

Δημοσθένους.

Ὅς ἅπας μὲν λόγος κ. τ. λ.

Δημοκρίτου.

Πολλοὶ δρῶντες τὰ αἰσχίστα λόγους τοὺς ἀρίστους ἀσκέ-
ουσιν.

^c Sc. p. 261. D.

^d ἔτος 118.

^e Leg. Μύσωνος. Μύσων ὁ Χη-
μεύς.

(A) πολλώνιος.

γλαυ . . . αλον μάζα και τριβών και κατεπιτήθευμα
δοξοκοπικόν καλούμενον· ἀλλ' ὅταν τὰ πράγματα ἄγῃ
πρὸς αὐτὸ σεμνῶς φορούμενα.

Πυθαγόρας.

Ἐπιδείκνυσο μὴ ἐν τοῖς λόγοις ἀ φρονεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ ἔργῳ
ἀ ποιεῖν. 5

Δημοκρίτου.

Ἔργα και ἰ πρήξιας ἀρετῆς, οὐ λόγους ζηλεύειν χρεῶν.

Σωκράτους.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τινῶν μάλιστα ὁ λόγος ἰσχύει, ὦν ἡ
πρᾶξις, εἶπε, συνακολουθεῖ τῷ λόγῳ.

Ἄξιθέου.

Ἄξιθεος ὁ Ἀθηναῖος τοὺς χρηστοὺς μὲν ἐν τοῖς . . ἀχρή-
στοις δὲ κατὰ τὸν βίον, ὁμοίους ἔφη εἶναι τοῖς ἀγαθοῖς 10
ἐνυπνίοις.

Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου 5.

Τὰ πρόβατα οὐ χόρτον φέροντα τοῖς ποιμέσιν ἐπιδείκνυσι
πόσον ἔφαγεν, ἀλλὰ πέμφαντα τὴν νομὴν ἔσω ἔρια φέρει
και τύρον· και σὺ μὴ τὰ θεωρήματα τοῖς ἰδιώταις, ἀλλὰ
τὰ ἀπ' αὐτῶν πραχθέντα ἔργα. 15

Δημοκρίτου.

Οὔτε λόγος ἐσθλὸς φαύλην πρῆξιν ἀμαυρίσκει, οὔτε πρῆξις
ἀγαθὴ λόγου βλασφημίῃ λυμαίνεται.

Δημοσθένους Ὀλυθιακῶν.

Τὸ γὰρ πράττειν τοῦ λέγειν κ. τ. λ.

^h Φαλάριδος.

ⁱ Οὐδὲ τοῦτο συνιεῖς, ὅτι λόγος ἔργου σκιά παρα τοῖς σο-
φοῖς πεπίστευται. 20

^f πρήξιας ms.
^g Sc. c. 46.

^h Ep. 92. ed. Lenner.

ⁱ ἠδὲ ms. In loco seq. f. μοι pro μή.

Διογένους.

Διογένης λόγον τινα διεξήκει περί σωφροσύνης καὶ ἐγκρατείας, καὶ ὡς ἐπήνουν αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι, ὁ δὲ, Κάκιστ' ἀπόλλυσθε, εἶπε, τοῖς ἔργοις μὴ ἀντιλέγοντες.

Πολυαΐνου.

Ὅτ' ἂν μὲν γὰρ τῇ σεμνότητι τῶν λόγων καὶ ἡ πείρα τῶν ἔργων ἐπηται, τοῦτό τοι χρὴ καλεῖν δόγμα φιλοσόφου· ὅτ' ἂν δὲ ὁ μὲν λόγος ἀπαγγέλληται μεγάλα, ὁ δὲ βίος πράττη μὴδὲ τοῦλάχιστον, ἄρα οὐ κόμπος ταῦτα καὶ τερατεία τοῦ σοφιστοῦ, καὶ μειρακίων ἀκοῶς ἐκπλήττειν ἐσπουδακός;

Ἐν ταυτῷ. Περὶ Δημοσθένους.

Τοῖς λόγοις καλλωπιζόμενος κ. τ. λ.

^k Λυκίου ἐκ τῶν Μουσωνίου Πότερον ἰσχυρότερον ἔθος ἢ λόγος.

Αὔθις ἐπέπεσε ^l μὲν ζήτησις πότερον ἀνυσιμώτερον πρὸς κτῆ-

^k Λυκίου ἐκ τῶν Μουσωνίου.] Singularis hæc est inscriptio, quæ cæteræ omnes Dissertationes solum nomen Musonii proscriptum gerant. Et nihilominus tam hæc est Musonii, quam cæteræ omnes. Nec alius videtur esse hic Lucius, quam is, qui cæteras omnes Musonii Dissertationes scripto consignavit. Suspicio Pollioni illi Grammatico, qui, teste Suida in voce Πωλλων, Musonii ἀπομνημονεύματα, id est has Dissertationes, conscripsit, prænomen fuisse Lucium: nomen autem ex familiæ Romanæ Pollionum clientela, et fortasse ab ipso illo Claudio Pollione, qui teste Plinio Epist. VII. 31. de Musonii vita librum ediderat: Stobæum autem in suis Excerptis, his Musonii locis, titulum varie posuisse, Μουσωνίου et ἐκ τῶν Μουσωνίου et Λυκίου ἐκ τῶν Μουσωνίου sed Λυκίου nomen librariorum culpa, a cæteris, ex-

cepto hoc, capitibus excidisse. Et in Epicteti locis similem varietatem deprehendimus apud Stobæum: ubi aliquoties adscriptum est Ρούφου ἐκ τῶν Ἐπικτήτου, item Ἀρριανοῦ Ἐπικτητίου. Nam et Rufus et Arrianus Epicteti Dissertationes prodiderant. Neque etiam repugnat quominus ipse Lucius suorum ἀπομνημονευμάτων Musonii epitomen fecerit: unde hic locus, ut brevior, sumtus sit. Talis fuit epitome, sed ab alio facta, Dissertationum Teletis: unde in eodem codice Damasceni sub hoc titulo exstat locus, ejusdem fere atque hæc Musonii est Dissertatio brevitatis: Ἐκ τοῦ Θεοδώρου τῶν Τέλητος ἐπιτομῆς περὶ τοῦ δοκεῖν καὶ τοῦ εἶναι: quem locum alio, si forte, tempore prodemus. WYTT.

^l μὲν] forte natum ex vera scriptura ἡμῶν. WYTT.

σιν ἀρετῆς ἔθος ἢ λόγος, εἰ μὲν ὁ λόγος ^m διδάσκει ὀρθῶς
 τί εἶη πρακτέον, τὸ δὲ ἔθος γένοιτο κατὰ τοιαῦτον λόγον
 πράττειν ⁿ ἐπιζομένων. Τῷ δὲ Μουσωνίῳ τὸ ἔθος ἐδόκει ἀνυ-
 σιμώτερον, καὶ συνήγορον τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ ἤρετο τῶν παρόντων
 ὀτινα οὕτως Δυοῖν ὄντοι ἰατροῖν, τοῦ μὲν ἱκανοῦ λέγειν ⁵
 καὶ περὶ τῶν ἰατρικῶν ^p ὥρα ὅτι ἐμπειρότατον, περὶ δὲ θερα-
 πείαν τῶν καμνόντων μηδὲ τέτριμμένου· τοῦ δ' εἰπεῖν μὲν
 ἀδυνάτου, θεραπεύειν δ' εἰθισμένου κατὰ τὸν λόγον τὸν ἰα-
 τρικόν· πότερον, ἔφη, μᾶλλον ἔλοιο ἂν παρέιναι σοὶ νοσοῦντι;
 Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο τὸν θεραπεύειν εἰθισμένον. Καὶ ὁ Μουσώ-
 νιος· Τί δὲ; δύο ἀνδρῶν τοῦ μὲν πεπλευκότος πολλάκις,
 καὶ κυβερνήσαντος ἤδη ^q οἷα ἱκανά, τοῦ δὲ ὀλιγάκις μὲν
 πεπλευκότος, κυβερνήσαντος δὲ μηδέποτε· εἰς οὗτος ὁ μὴ
 κυβερνήσας ^r ἱκανώτατον λέγει ὃν τρόπον χρῆ κυβερνᾶν, ὁ δ'
 ἕτερος ἐνδεῶς καὶ παντάπασιν ἀσθενῶς, ποτέρῳ ἂν πλέω ¹⁵
^s χρῆσ κυβερνήτη; Καὶ ^t ὁ εἶπε, ὅτι τῷ κυβερνήσαντι πολ-
 λάκις. Πάλιν ὁ Μουσώνιος· Μουσικῶν δὲ δυοῖν, τοῦ μὲν

^m διδάσκει] Constructio postulat
 διδάσκει. WYTT.

ⁿ ἐπιζομένων] Bene habet, nec
 mutandum ἐπιζόμενον. Sensus est:
 si ratio quidem recte doceat, quid
 faciendum sit; consuetudo autem
 ita fiat, ut homines secundum hanc
 rationem agere adsuescant. Est
 hæc genitivi participiorum vis
 nondum satis animadversa: v. c.
 apud Plutarchum in Bruto p.
 1000, Α. πολλάκις ἀφήρει τὴν χαλεπό-
 τητα καὶ τὸ ἄκαιρον αὐτοῦ μετὰ παι-
 διᾶς δεχομένων· omisso καὶ, verba
 cæterum obscura sic interpre-
 tanda: Favonius sæpe sedabat dis-
 sensiones, quum dissentientes ejus
 importunitatem cum joco exciperent.
 De Fortuna p. 98 E.: ἐρ-
 χήσεις τε μαυθάνει (ὁ ἐλέφας) καὶ χο-
 ρεῖας καὶ προσκυήσεις· οὐχ ἀχρήστως
 τῶν τοιούτων παρεισαγομένων· i. e.
 quum talia non inutiliter introdu-

cantur.—Symposiac. VI, 4, 690,
 D: τὰ ἡμέτερα σόματα λυσασμένον
 ψύχεται μᾶλλον. Plura alibi. WYTT.
^o τινα. Οὕτως] Rectius sit τινα
 οὕτως. WYTT. Nisi l. οὗτος, Heus
 tu.

^p ὥρα] Mendosum. Forte verum
 fuerit θεωρίαν. Sed hoc antece-
 dentia postulat fulciri addito τὴν;
 ut sit, περὶ τὴν τῶν ἰατρικῶν θεωρίαν.
 WYTT. Ἄν ὄραν vel ὄραν?

^q οἷα ἱκανά] Forte πλοῖα ἱκανά.
 navigia satis multa. WYTT.

^r ἱκανώτατον λέγει] Præstet ἱκανώ-
 τατα λέγοι. Requiritur tamen ple-
 nius, ἱκανώτατος ἢ λέγειν· i. e. plu-
 rimum facultatis habeat ad dicen-
 dum quomodo oporteat gubernare.
 WYTT.

^s In promptu est, quod lacunam
 expleat, χρήσαιο. WYTT.

^t ὁ εἶπε] Imo ὁ εἶπε, quæ est
 solennis dialogi formula. WYTT.

τοὺς λόγους ἐπίσταμένου τοὺς μουσικοὺς, ¹¹ καὶ λέγοντος αὐ-
 τοὺς πιθανώτατον, ἄδειν δὲ καὶ κιθαρίζειν καὶ λυρίζειν
 ἀδυνατοῦντος· τοῦ δὲ περὶ μὲν τοὺς λόγους ὄντος ἤττονος, κι-
 θαρίζοντος δὲ καλῶς καὶ λυρίζοντος ἔτι δὲ ἄδοντος· ποτέρω
 ἂν ^x ἐπιτρέψαι ἔργον μουσικόν, ἢ πότερον ἂν ἐθέλοις γενέσθαι ⁵
 διδάσκαλον τῶν μουσικῶν παιδῶς οὐκ ^y εἶδος; Ὁ δὲ ἀπε-
 κρίνατο, ² τὸν ἐν τοῖς ἱκανόν. Τί οὖν, εἶπεν ὁ Μουσαῖος,
 ταῦτα μὲν ταύτῃ ἔχει· περὶ δὲ σωφροσύνης ἢ ἐγκρατείας
 τοῦ ἀ χρῆ δύνασθαι λέγειν οὐ πολὺ κρεῖττον τὸ ἐγκρατῆ
 γενέσθαι καὶ σώφρονα περὶ τὰ πραττόμενα πάντα; Συν- ¹⁰
 εχάρει κἀνταῦθα ὁ νεανίσκος, ἤττον καὶ φαυλότερον εἶναι τοῦ
 σωφρονεῖν ἔργω, τὸ λέγειν περὶ σωφροσύνης ἱκανῶς. Ὅθεν
 ὁ Μουσαῖος συνάπτων τοῖς προειρημένοις, πῶς οὖν ἐπὶ τού-
 τοις, ἔφη, τὸ τὸν ἐκάστου λόγον ἐπίστασθαι πράγματος
 κρεῖττον ἂν εἴη τοῦ ἐθίζεσθαι καὶ πράττειν τὰ πράγματα ¹⁵
 κατὰ τὴν ὑφήγησιν τοῦ λόγου; ἐπεὶ περ τὸ μὲν ἔθος πρὸς
 τὸ δύνασθαι πράττειν ἄγει, τὸ δὲ ἐπίστασθαι λόγον τοῦ
 πράγματος πρὸς τὸ δύνασθαι λέγειν. Συνεργεῖ μὲν γὰρ
 καὶ τῇ πράξει ὁ λόγος διδάσκων ὅπως πρακτέον, καὶ ἔστι
^a τῇ πράξει πρότερος τοῦ ἔθους· οὐ γὰρ ἐθισθῆναι τι καλόν ²⁰
 οἶόν τε μὴ κατὰ λόγόν ἐθιζόμενον· δύναμει μὲντοι τὸ ἔθος

¹¹ Malim: καὶ λέγειν αὐτοὺς κιθα-
 νωτάτου. WYTT.

^x ἐπιτρέψαι.] Legendum ἐπιτρέ-
 ψαις. WYTT.

^y εἶδος] Nihili vocabulum, forte
 natum ex εἰδότος i. e. pueri mu-
 sica ignorantis. WYTT.

² Sententia postulat, τὸν ἐν τοῖς
 ἔργοις ἱκανόν, aut simile quid. WYTT.

^a τῇ πράξει.] Verum est τάξει, a
 quo librarium frequens in hoc
 loco vocabulum πράξις abduxit:
 τάξις, locus, ordo, et δύναμις, vis,
 momentum, sic componuntur.
 Fluxit hoc ex Demosthenis no-

bili sententia in Orat. Olynth.
 III. p. 12. A: τὸ γὰρ πράττειν τοῦ
 λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕστερον ἂν τῇ
 τάξει, πρότερον τῇ δυνάμει καὶ κρεῖτ-
 τόν ἐστι. Quod Longinus imita-
 tus est De Sublim. initio fere:
 ἐπὶ πάσης τεχνολογίας δυοῖν ἀπαιτου-
 μένων προτέρου μὲν, τοῦ δεῖξαι τί τὸ
 ὑποκείμενον, δευτέρου δὲ τῇ τάξει, τῇ
 δυνάμει δὲ κυριωτέρου, πῶς ἂν ἡμῖν
 αὐτὸ τοῦτο, καὶ δι' ἂν τινων μεθόδων
 κτητὸν γένοιτο. — notavit etiam
 Ruhnkenius. Conjunxit Aristides
 Orat. T. II. p. 262: τῇ τάξει καὶ
 δυνάμει τρίτον ἢ τέχνη—. WYTT.

προτερῆ τοῦ λόγου, ὅτι ἔστι κυριώτερον ἐπὶ τὰς πράξεις ἄγειν τὸν ἄνθρωπον ἢ περὶ ὁ λόγος.

Ἐκ τοῦ Θεοδώρου τῶν Τέλητος ἐπιτομῆς. Περὶ τοῦ δοκεῖν καὶ τοῦ εἶναι.

Κρεῖττόν φασι τὸ δοκεῖν δίκαιον εἶναι τοῦ εἶναι· μὴ καὶ τὸ δοκεῖν ἀγαθὸν εἶναι τοῦ εἶναι κρεῖττόν ἐστιν; Ἀμέλει πότερον οὖν διὰ τὸ δοκεῖν ἀγαθοὶ ὑποκριταὶ εἶναι ὑποκρίνονται, ἢ διὰ τὸ εἶναι; καθαρίζουσι δὲ πότερον διὰ τὸ δοκεῖν ἀγαθοὶ, ἢ διὰ τὸ εἶναι; Διὰ τὸ εἶναι. Τὰ δ' ἄλλα πάντα ἀπλῶς διὰ τὸ δοκεῖν ἀγαθοὶ εὖ πράττουσιν, ἢ διὰ τὸ εἶναι; Διὰ τὸ εἶναι. Διὸ δ' εὖ βιοῦσιν κρεῖττον ἢ διὸ μὴ; ὥστε κρεῖττον φαίνοιτ' ἂν τὸ ἀγαθὸν εἶναι τοῦ δοκεῖν· ὁ γὰρ δίκαιος ἀγαθός, οὐχ ὁ δοκῶν δίκαιος εἶναι· καὶ τί ποτε ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ὅσα δοκοῦσιν ἄνθρωποι μᾶλλον ἂν βούλοιο εἶναι ἐν αὐτοῖς καὶ ἔχειν αὐτὰ μᾶλλον ἢ δοκεῖν ἔχειν· εὐθέως, ὁρᾶν ἂν βούλοιο, ἢ δοκεῖν ὁρᾶν· ὑγιαίνειν μᾶλλον ἢ δοκεῖν, ἰσχύειν μᾶλλον ἢ δοκεῖν, εὐπόρος εἶναι, φίλους ἔχειν, μᾶλλον ἢ δοκεῖν· ἐπὶ τῶν ψυχικῶν πάλιν, φρονεῖν μᾶλλον ἢ δοκεῖν, ἄλυπος εἶναι μᾶλλον ἢ δοκεῖν, θαρσαλέος εἶναι, ἀφοβος εἶναι, ἀνδρείος εἶναι, μᾶλλον ἢ δοκεῖν· ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης δὲ οὐκ ἔτι δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ δοκεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρείος ἂν μᾶλλον βουλοίμην δοκεῖν ἢ εἶναι· ἢ οὐχ ὁ ἀνδρείος καὶ ἀφοβος καὶ ἄλυπος, οὐχ ὁ δοκῶν; Διὰ τι δὲ βούλει ἀνδρείος δοκεῖν εἶναι; Τιμήσουσί με. Καὶ γὰρ πρωτοστάτην σὲ καταστήσουσι, καὶ μονομαχεῖν κελεύσουσι, καὶ ἵνα λάχης μηχανήσονται, καὶ λαχόντος ἐπιχαρήσονται, καθάπερ τῷ Αἴαντι· εἶτα τί οἶει πείσεσθαι, δειλὸς μὲν ὢν, κινδυνεύων δέ; καὶ εἰ ἀναιδέως γένη δοκῶν ἀνδρείος εἶναι πέδας ἔξεις μεγάλας καὶ χειροπέδας, καὶ οὐθεὶς σοι μὴ πιστεύσει, ἀλλὰ καὶ κατακεκλεισμένος ἔσῃ, καὶ βασανίζωσί σε πολ-

^b ms. φαίνουσα.

λὰς λήψῃ, καὶ λέγων τὴν ἀλήθειαν οὐ μὴ πιστευθήσῃ, ἀλλὰ
 δόξεις μακάσθαι διὰ τὸ καρτερικὸς εἶναι· καὶ κελεύσουσί
 σε δέρειν καὶ ἐπιτείνειν καὶ παροπτοῖς(?). Ὅρα ὅσα λήψῃ
 δοκῶν ἀνδρείος εἶναι καὶ καρτερικός· σὺ δὲ ἐκεῖνο μὲν προ-
 φέρῃ, ταῦτα δὲ ἀποκρύπτεις ὥσπερ οἱ ῥήτορες. 5

Πλάτωνος ^c ἐκ τῆς πρὸς Ἀριστόδωρον ἐπιστολῆς.

Ἀκούω Δίανος ἐν τοῖς μάλιστα ἐταῖρον εἶναι τέ σε νῦν καὶ
 γεγονέναι διὰ παντός, τὸ σοφώτατον ἦθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν
 παρεχόμενον· τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιὲς ταῦτο
 ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν, τὰς δὲ ἄλλας τε
 καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε καὶ δεινότητος, κομψό- 10
 τητας οἶμαι προσαγορεύων ὀρθῶς ὀνομάζειν.

Αἰσχίνου περὶ Δημοσθένους.

Πλείστον δὲ ἐκ πολιτείας κ. τ. λ.

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΕΙΑΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

Post loca e SS. hæc sequuntur: Ταῦτον 85, 14. Καὶ μὴν
 85, 20. Πρὸ πάντων 85, 21. Καὶ οἰκίας 85, 22.
 Οὐκοῦν 85, 23. Εἰ βούλει . . . Κέλτοι 7, 40. Αἰλία- 15
 ναῦ π. ζῶων.

^d ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΟΤΡΟΠΩΝ.

Εὐριπίδου.

Ὅστις δ' ὁμιλῶν ἤδεται κακοῖς ἀνὴρ
 οὐ πάποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων ὅτι
 τοιοῦτός ἐστιν, οἷσπερ ἤδεται ζυνών.

^c Sc. p. 358.

^d Deberi videtur hic titulus vi-
 ro docto qui codicem Florenti-
 num Ruhnkenii gratia descripsit.
 Verbo enim περὶ πρᾶξιαν reperiō

literam f. i. e. forte. Verum sus-
 picor titulum fuisse, Ὅτι ἡ ὁμοίότης
 τῶν τρόπων φιλίαν ἀπεργάζεται—
 Atque ex h. l. lacuna supplenda
 in Stobæi Ecl. Eth. II. 33.

Εὐριπίδου Βελλεροφόντη.

Ἄνῆρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε,
κακῶ κακὸς τε συντέτηκεν ἠδοναῖς,
φιλεῖ δὲ τοῦμόφυλον ἀνθρώπουσ ἄγειν

Εὐριπίδου Πελιάσιν.

^e. . γὰρ ξυνὼν κακὸς ἂν τύχη γεγῶσ
τοιούτους δὲ τοὺς ξυνόντας ἐκπορίζεται,
χρηστοὺς δὲ χρηστός· ἀλλὰ τὰς ὁμιλίαις
ἐσθλὰς διώκειν, ὧ νεοί, σπουδάζετε.

Μενάνδρου.

Ἡ τῶν ὁμοίων αἵρεσις μάλιστά πως
τὴν τοῦ βίου σύγκρασιν ὁμόνοϊαν ποιεῖ.

Εὐριπίδου Ἀντιγόνης.

Νεοί νεοῖσι συννοσοῦσι τὰφανῆ.

Μενάνδρου Περιχειρόμενοι.

^f Οὕτω ποθεινὸν ἔστιν ὁμότροπος φίλος.

οὐδεὶς ἔστι μοι

ἀλλότριος ἂν ᾗ χρηστὸς ἢ φύσις μία
πάντων, τὸ δ' οἰκείον συνίστησιν ^g τρόπος.

Ὀμήρου.

Ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον κ. τ. λ.

Δημοκρίτου.

Ὀμοφροσύνη φιλίην ποιεῖ.

Διογένης ἐρωτηθεὶς τί ἔστι φίλος, Μία ψυχὴ ἐν δυοῖ σώμασι
κειμένη.

^h Εἰδότες οὔτε φιλίαν ἰδιώταις βεβαίαν γιγνομένην οὔτε
κοινωνίαν πόλεσιν, εἰ μὴ μετὰ ἀρετῆς διακούσης εἰς ἀλλή-

^e An Ὁ γὰρ ξ. κακὸς μὲν ἂν τ. γ.
τοίουςδε τ. ξ. ε. ? Vide infra in t.
περὶ ἀγωγῆς.

^f ms. τῶ.

^g ms. βίος τρόπος.

^h Thucyd. III. 10.

λους γίγνοιτο, καὶ τᾶλλα ὁμοιότροποι εἶεν· ἐν γὰρ τῷ δι-
αλλάσσονται τῆς γνώμης καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίσ-
τανται.

ⁱ Ἀριστοτέλους.

Ὡσπερ ὁ οἶνος κερνᾶται τοῖς τῶν πινόντων τρόποις, οὕτω
καὶ ἡ φιλία τοῖς τῶν χρωμένων ἤθεσι. 5

Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς τί ἐστὶ φίλος, ἀπεκρίνατο, Ἄλλος ἐγώ.

Τὴν φιλίαν ἔφη ἰσότητα εἶναι.

^k Ἰάμβλιχος Μακεδονίῳ περὶ Ὀμονοίας.

Ἡ ὁμόνοια, καθάπερ αὐτὸ τὸ ὄνομα βούλεται ἐνδείκνυσθαι,
συναγωγὴν ὁ μόνου τοῦ νοῦ κοινωνίαν τε καὶ ἑνώσιν ἐν ἑαυτῇ
συνείληφεν, ἀφορμηθεῖσα δὴ οὖν ἐντεῦθεν ἐπὶ πόλεις καὶ οἰκ-
ους κοινούς τε συλλόγους πάντας καὶ ἰδίους οἴκους, φύσεις
τε καὶ συγγενείας πάσας ἐπιπορεύεται, κοινὰς τε καὶ ἰδίας
ἰσάπτως· ἐτι δὲ περιέχει καὶ τὴν ἐνὸς ἐκάστου πρὸς ἑαυτὸν
ὁμογνωμοσύνην· ὑφ' ἐνὸς μὲν γὰρ τις νοήματος καὶ μιᾶς
γνώμης κυβερνώμενος, ὁμοιοῦ πρὸς ἑαυτὸν, διχογνωμονῶν δὲ
πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἀνόμοια λογιζόμενος διαστασιάζει· καὶ ὁ
μὲν ἐπὶ τῆς αἰεὶ αὐτῆς ἐπιμένων διανοήσεως, ὁμοφροσύνης
ἐστὶ πλήρης· ὁ δ' ἄστατος τοῖς λογισμοῖς καὶ ἄλλοτε ἐπ'
ἄλλης δόξης φερόμενος, ἀστάθμητός ἐστι καὶ πολέμιος πρὸς
ἑαυτὸν. Φιλία ἡ μὲν ἀπὸ ἐναντίων δεινὴ καὶ ἀγρία καὶ τὸ
κοινὸν οὐ πολλάκις ἔχουσα ἐν ἡμῖν, ἡ δ' ἐκ τῶν ὁμοίων ἡμε-
ρός τε καὶ κοινὴ διὰ βίου.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδρου.

γὰρ δὴ ποτε εἴμαρται κ. τ. λ.

^l Ἐτέρων.

Μέλει μοι τῶν τοιούτων ἦπτον ἢ βατράχων τῶν ἐν τοῖς τέλ-
μασιν.

ⁱ Maximus CXXXV. p. 216. 4.

^k ms. Παμβλίων. Μοχ pro ὁ μόνου f. ὁμοῦ.

^l Forte hic inc. t. ΠΕΡΙ ΛΟΙ-
ΔΟΡΙΑΣ.

Ὡσπερ οἱ ἐν χαλκείῳ κατακτυπούμενοι τὰς ἀκοὰς ἐν μελέτῃ γίνονται τῶν ψόφων, οὕτω καὶ ἡμεῖς ταῖς πυκναῖς ἀπειλαῖς τῶν παραλόγων σου λόγων ἐνεθισθέντες, ἀθρούβητοι μένομεν.

.. ἰῶ τὸ πᾶν ἐπιτρέψας, οὐδὲν αὐτὸς φροντίζω τῶν σοφισμάτων ὑμῶν.

Ἐπειδὴ ἅπασι περιβαλόμην τὴν λεοντῆν, οὐκ ἀποδειλιάτεον.

Οὐδενὶ ἂν παρὰ τὸ δίκαιον ὑπεικάθοιμι δέϊσας θάνατον.

Οὐδὲν αὐτῶν χρή φροντίζειν, ἀλλ' ὅμοσε μᾶλλον ἶεναι. 10

Ὡν ἐγὼ οὔτε μέγα οὔτε μικρὸν πέρι ἐπαῖα.

Ἄγαν ἡ σὴ δεινότης καταθρασύνεται τῆς ἡμετέρας ἀπλότητος.

Πανὺ κάρχαρον ἡμῖν ἐπαφῆκας τὸν κύνα τῆς λοιδορίας.

Ἔστι καὶ παρ' ἡμῖν ἀμύνης ἀκμή καὶ λόγος λύων σοφίσματα.

Ὀπλισθέντες λόγων ἐλευθερία τῆς ἀληθείας κατὰ τὸ θεμιτὸν προστησόμεθα.

Πρὸς τὰς μακρὰς σοῦ λοιδορίας καὶ βραχὺς ἐμοὶ καὶ σαφῆς ἀπόλογος. 20

Αἰλιανού.

Ἄνομα ἔστιν κ. τ. λ. Ιστ. ζ. V. 35.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ.

Ἄριστέιδου.

Τοῦτο δὲ ἐστὶ τῆ μνήμῃ τῆς ἀναγκαίας τελευτῆς παραμύθιον καὶ τοῦ ἐκποδῶν γενομένου σώζεσθαι τὸνομα, ὅτι αὐτῷ τὰ ἔργα, ἐξ ἧν εἰργάζετο, οὐ συντέθηκεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῆς ἐκείνου δυνάμεως ὑπομνήματα εἰς χεῖρας ἀφίξεται. 25

Αἰλιανού.

Ἄπὸ τῶ κ. τ. λ.

ΠΕΡΙ ΟΡΚΟΥ.

Ὁρκον 27, 1. Οὐκ 27, 2. Ὁρκος 27, 3. Ὅστις 27, 4. Δέσποιν' 27, 5. Ὁρκου 27, 6. Μάστιγος 27, 7. Τοῖς 27, 9. Δεῖ 27, 10. Ὁρκον 27, 11. Ὁρκον 27, 12. Οἱ 27, 13. Ἐπερωτῶντα 27, 14.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΟΡΚΙΑΣ.

Ἡ γλῶσσ' 28, 6. Ὁρκοισι 28, 1. Ὁρκον 28, 8. 5
Ὡμοσεν 28, 3.

Μενάνδρου.

Γυναικὶ δ' ὅστις ὄρκον ὀμνύων ἀνὴρ
μηδὲν ποιεῖ δίκαιον, οὗτος εὐσεβής.

Τιμοθέου.

θ' ὁ πτερωτὸς ἰζὸς ὀμμάτων ἔρωσ
ὁ Κύπριος κυναγὸς, ἡ φρενῶν ἄκισ,
ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὀρκίων δίκας.

10

Δημοκρίτου. Ὁρκους οὐς κ. τ. λ. 28, 9. Ἐκ θεῶν ἀγο-
ραῖς. Καινοὺς π. κ. τ. λ. 28, 11. Χρησμός. Γλαῦκ'
ἐπιτυδεΐδη 27, 14. Κλεάνθης 28, 14. Χρῦσιππος 28,
15. Ἐν τῇ Κύρου ἀναβάσει 28, 16. ἄνευ γὰρ 28, 17. 15

ΠΕΡΙ ΟΡΦΑΝΩΝ ΚΑΙ ΧΗΡΩΝ.

Αἰλιανῷ. Αἱ θήλειαι κόσσυφοι

1 ΠΕΡΙ ΟΦΘΑΛΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΑΣΕΩΣ.

Λεύκιππος Δημόκριτος Ἐπίκουρος κατὰ εἰδῶλῶν εἰσκρισιν
αἰσθάνονται τὸ ὀρατικὸν συμβαίνειν πάθος, καὶ κατὰ τινῶν ἀκτί-
νων εἰσκρισιν, μετὰ τὴν πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἔνστασιν πάλιν
ὑποστρέφουσῶν πρὸς τὴν ὄψιν.

25

¹ Hinc supplendus videtur Stobæus Phys. I. 55.

Τιμαγόρας εἰς τῶν παραχαραζάντων ἐν συχνοῖς τὴν Ἐπικούρειον αἴρεσιν ἀντὶ τῶν εἰδώλων ταῖς ἀπορροαῖς χρῆται.

Κράτων χρώματὰ φησιν ἀπὸ τῶν σωμάτων φέρεσθαι συχροῖζοντ' αὐτοῖς τὸν μεταξύ ἀέρα.

Ἀρισταγόρας σχήματα συνδιατυπῶντά πως αὐτοῖς τὸν ἀέρα.

Ἴππαρχος ἀφ' ἑκατέρου φησι τῶν ὀφθαλμῶν ἀποτετινομένης τοῖς πέρασιν αὐτῶν, οἷον εἰ χειρῶν ἐπαφαῖς περικαθαπτούσαις τοῖς ἐκτὸς σώμασι τὴν ἀκτίληψιν αὐτῶν πρὸς τὸ ὀρατικὸν ἀναδιδόναι.

Πλάτων συναύγειαν κ. τ. λ. ut LV. 1. ed. Heeren.

Ἀλκμαίων κατὰ τὴν τοῦ διαφανοῦς ἀντίληψιν.

Ἀριστοτέλης ut Stob. nisi quod om. μεταξύ διεχῶς.

Τῶν Ἀκαδημαϊκῶν τινες κατὰ τινων (ἀκτίνων) ἔκχυσιν, μετὰ τὴν πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἕστασιν πάλιν ὑποστρεφουσῶν πρὸς τὴν ὄψιν. Ποσειδάνιος γοῦν αὐτὴν σύμφυσιν ὀνομάζει.

Ἐμπεδοκλῆς καὶ πρὸς τὸ διὰ τῶν ἀκτίνων καὶ πρὸς τὸ διὰ τῶν εἰδώλων ἐκδοχὰς παρέχεται· πλείους δὲ πρὸς τὸ δευτέρ. . . τὰς γὰρ ἀπορροίας ἀποδέχεται.

Ἐστιαῖος ὁ Περίνθιος τοῖς εἰδώλοις τὰς ἀκτῖνας προσέμιξε προσαγορεύσας τὸ γιγνόμενον ἀκτῖν' εἰδώλων.

Ἐμπεδοκλῆς κατ' ἀπορροίας τὰς συνισταμένας μὲν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κατόπτρου, πιλουμένας δὲ ὑπὸ τοῦ ἐκκρινόμενου αὐτοῦ κατόπτρου πυρώδους καὶ τὸν προκείμενον ἀέρα, εἰς ὃν φέρεται τὰ ρεύματα συντρέφοντος.

Λεύκιππος Δημόκριτος Ἐπίκουρος τὰς κατοπτρικὰς ἐμφάσεις γίνεσθαι κατ' εἰδώλων ἐμφάσεις, ἃ τίνα φέρεσθαι μὲν ἀφ' ἡμῶν, συνίστασθαι δὲ ἐπὶ τοῦ κατόπτρου κατὰ τὴν ἀντεπιστροφὴν.

Ἀπὸ Πυθαγόρου καὶ τῶν μαθηματικῶν κ. τ. λ.

Σφαῖρος ὁ Στωϊκὸς ὁρατὸν εἶναι τὸ σκότος, ἐκ γὰρ τῆς ὀράσεως προχεῖσθαι τινα εἰς αὐτὸ αὐτήν.

Οἱ Στωϊκοὶ ὁρατὸν εἶναι τὸ σκότος· ἐκ γὰρ τῆς ὀράσεως προχεῖσθαι τινα ἐπ' αὐτὸ αὐτήν. Καὶ οὐ ψεύδεται ἡ ὄρασις, βλέπεται γὰρ ταῖς ἀληθείαις ὅτι ἐστὶ σκότος. 5

Χρυσίππος κατὰ τὴν συνέστασιν τὰ ὄντα τοῦ μεταξὺ ἀέρος ὁρᾶν ἡμᾶς, νυγέντος μὲν ὑπὸ τοῦ ὀπτικοῦ πνεύματος, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μεχρὶ τῆς κόρης δῆκει, κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸν παρακείμενον ἀέρα ἐπιβολὴν ἐντείνοντος αὐτὸν κωνοειδῶς, ὅτ' ἂν ἡ ὁμογενὴς ὁ ἀήρ· προχέονται δὲ ἐκ τῆς 10 ὄψεως ἀκτῖνες πύρινοι, οὐχὶ μέλαινοι καὶ ὀμιχλώδεις· δι- ὅπερ ὁρατὸν εἶναι τὸ σκότος.

^m Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου.

Εἰς τὸ περὶ χρωμάτων.

ⁿ Ἔστι γένος ἡμῖν.

Ἀριστομβρότου περὶ Ὀψεως.

Ἦ Ὀψις καὶ φῶς καὶ ἀήρ φυσικὴν ἔχει σύγκρασιν τε καὶ 15 συγγένειαν ποτ' ἄλλα λαμπρῶς ὀρῆ· καὶ ἀήρ πᾶς τῷ λαμπρῷ διορῆται, συμβέβηκε δὲ καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὸν ἀέρα εἶμεν· ἀλλὰ τὴν μὲν ὄψιν μέλαιναν καὶ ὑγρὰν, τὸν δὲ ἀέρα μέλανα καὶ ἀραιόν· ἐνυπόκειται δὲ καὶ τῇ ὄψει καὶ τῷ ἀέρι καὶ τὸ δυνάμει διαφανές, ἀλλὰ τῷ μὲν ὄψει συγγενὲς φῶς, τῷ 20 δὲ ἀέρι τὸ ἀπὸ τῶν ἄνω. Ὅτι δὲ ἡ ὄψις ὑγρὰ οὔσα φάος ἔχει συγγενές, δεῖξάτω τις καὶ ἐκ τῶνδε, πρῶτον μὲν τῷ διαφανείᾳ καὶ λαμπρᾷ εἶμεν· πᾶν γὰρ τὸ διαφανές καὶ λαμπρὸν οὐκ ἄνευ τινος φάους ἐκ τῆς ὄψιος ἢ διὰ τινος παραθλίψεως ἢ καὶ παρατρίψεως. 25

^o Ἀναξιμένης κ. τ. λ.

^m Sc. p. 45. Verba εἰς τὸ περὶ χρωμάτων librarii videntur, indicantis sequentem locum ad tit. περὶ χρωμάτων pertinere.

ⁿ Ex Platone ib. p. 67. Vide Stobæum Heeren. XVII. 2.

^o v. Stobæum Heeren. XXIV. 1.

ΠΕΡΙ ΟΣΦΡΗΣΕΩΣ.

Ἀλκμαίων ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ εἶναι τὸ ἡγεμονικόν· τούτων οὖν ὀσφραίνεσθαι ἔλκοντι διὰ τῶν ἀναπνοῶν τὰς ὀσμάς.

Ἐμπεδοκλῆς ταῖς ἀναπνοαῖς ταῖς ἀπὸ τοῦ πνεύμονος συνεισκρίνεσθαι τὴν ὀσμήν· ὅτ' ἂν γαῖν ἢ πνοὴ βαρεῖα γένηται, κατὰ τραχύτητα μὴ συναισθάνεσθαι, ὡς ἐπὶ τῶν ρευματιζομένων.

Ἀριστοτέλης ὀσφραίνεσθαι τοῦ μεταξὺ σώματος ἀναπιπλαμένου τῶν ὀσφραντῶν.

^p Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου. Περὶ δὲ τὴν. . .

^q ΠΕΡΙ ΟΦΘΑΛΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΑΣΕΩΣ.

Αἰλιανῶ. Κύρων δ' ἄρα καὶ ἰχθύς κ. τ. λ.

10

ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ.

Ὁ πολὺ τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ σώματος ἀντιστήσας τοὺς τῆς ψυχῆς, ἀπῆλθε τελευταῖον ἠττηθεῖς, καὶ βέλος τῆ ψυχῆ δεξάμενος ἀφροδίσιον, δικαστὴν δὲ τὸν λόγον ἐπιστήσας, φυγῇ τὸ πάθος ἐκόλασε· τὸ μὲν σῶμα κατεπόνει, τὴν δὲ ψυχὴν εἰς σωφροσύνην ἐρρώνυε, πάσας γυναικῶν μυραλο-15 φίας ἀποστρεφόμενος, ἔρωτα καὶ Ἀφροδίτην καὶ πάντα τοῦτον θίασον ἀτιμάζων, πολλῇ τῇ ρύμη παρὰ τὴν ἀρχὴν πνεύσας κατὰ τῆς σαρκὸς, ἔσβεσεν αὐτῆς τὰς ἐπιθυμίας οὐ χαλινώσας τὸν ἵππον, ἀλλὰ συμποδίσας καὶ χαμαὶ ρίψας καὶ ποιήσας ἀκίνητον, καὶ πρότερον μὲν ἐγκράτειαν²⁰ κατορθώσας, ὕστερον δὲ ἀπάθειαν, καθάπερ λυττῶντα κύνα καὶ συνεχῶς ἐπιτηδῶντα διεκρούσατο τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ μαινομένην κατέστειλε τὴν θάλατταν τῆς ἡδονῆς, καὶ ἐν

^p Sc. p. 66.

^q Nescio an hic titulus exscriptoris ingenio debeatur, in apo-

grapho enim præfixam reperiio litteram F.

ἀγρίοις κύμασιν ἔπλευσε μετὰ γαλήνης, καὶ ταραττομένου τοῦ πελάγους ἐξ οὐρίας ἐφέρετο, καὶ μέσον ἐστὼς τῆς φυσικῆς καμίνου δίκην πηλοῦ τοὺς ἀνθρακας αὐτῆς κατεπάτησεν, οὐ μόνον πυρὸς καὶ βελῶν, ἀλλὰ καὶ πτερῶν γυμνάσας τὸν ἔρωτα, πραότητος καὶ σωφροσύνης ἤκεν εἰς τὸ ἀκρότατον. Ἐρωτῶντας καὶ περιέργους ὀφθαλμοὺς οὐκ ἐπέβαλλον ἀλλοτρίοις κάλλεσι μεχρὶ καὶ ψιλῆς θεᾶς τὸ φίλον τηρήσαντες.

Οὐχ ὁ Διόν. 5, 15. ἡ μάκαρ 5, 16. χαίρειν 5, 14. ταμιεῖον 5, 9. ἀνθρώποισι 5, 119. τὰ αὐτὰ 5, 136. 10 χρημάτων 5, 118. τί δὲ 5, 5, 128. Ἰβήρων 5, 121. σωφρόνων 5, 122. Μενέδημος 5, 123. οὕτω γὰρ 5, 74. ἐν συμποσίῳ 5, 75. ἀν ἡδονῇ 5, 76. ἡδονὴν 5, 77. πρῶτον 5, 79. δεῖ 5, 81. πρὸς τὸν 5, 43. Εὐριπίδης 5, 82. Διονύσιος 5, 46. δεινὸν 5, 41. . . ὦμη ψυχῆς 15 5, 42. προτρεπομένων 5, 36. θέλων (Γέλων) 5, 83. Δημήτριος 5, 59. ὄθεν 5, 60. πᾶσα 5, 61. πρέσβεις 5, 48. Κράτης 5, 52. Sequuntur excerpta plurima e Platonis Sympos. Phileb. Charmid. Gorg. Deinde ex Æliano de Animalibus. 20

ΠΕΡΙ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ.

Παρρησία καὶ ἀνδρεία ἐστὶν ὅτ' ἂν τις κινδύνου καὶ θανάτου κατατολμᾷ, καὶ καταφρονῇ φιλίας καὶ ἀπεχθείας ὑπὲρ τῶν δοκούντων θεῶ.

Ἄκουε παρ' ἡμῶν ἀ οἱ πολλοὶ διαβάλλοντες ὑποτονθορίζουσιν . . . μὴ σιωπήσω, τάχ' ἂν οὐκ εἰς καλὸν ἀπολαύσαιμι τῆς παρρησίας.

Τὴν πρὸς θεὸν παρρησίαν χαρίζεται ἡ φυλακὴ τῶν προσταγμάτων αὐτοῦ. Οἱ παρρησιαζόμενοι πλέον ἢ ἔλαττον τῷ προσήκοντος δόξαν ἀλογίστων παθῶν λαμβάνουσιν, οἷς μὲν ὑστεροῦσι δειλίας, οἷς δ' ὑπερβάλλουσι θρασύτητος.

¹ Ούτε μάχαιραν ἀμβλείαν οὔτε παρρησίαν ἄτακτον ἔχειν δεῖ.

² Διδᾶν παρρησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσιν, ἵνα περὶ ὧν ἀμφιγνοεῖς ἔχῃς τοὺς συνδοκιμάσοντας.

¹ Μεγίστη παρρησία τὸ νομίζειν ἔχειν παρρησίαν. 5

Οὐ χρὴ σκοποῦντα τὴν ἰδίαν ἀσφαλείαν ὑποστέλλεσθαι.

Οἶδα στηλιτεύειν παντὸς κωμωδοῦ λαμπρότερον.

(Ωσ)περ τῶν βροχίων αἱ ὑδάτων τὰ μὲν ἐν βάθει κρύπτεται παντελῶς, τὰ δὲ . . . στενοχωρούμενα καὶ τὴν ἔξρηξιν ¹⁰ ὑπισχνεῖται μὲν ταῖς ἀκοαῖς, μέλει δ' ἔτι, οὕτω καὶ τῶν περὶ θεοῦ φιλοσοφούντων οἱ μὲν πάντῃ κρύφιον καὶ λαθάνουσαν ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς εὐσέβειαν, οἱ δὲ τῆς ἀδίνος ἐγγυῶς, ὅσοι τὰ μὲν ἀσεβῆς φεύγουσι τὴν δ' εὐσέβειαν οὐ παρρησιάζονται, εἴτε οἰκονομία τινι χρώμενοι παρὰ τὸν λόγον, εἴτε δειλία πρὸς ¹⁵ τοῦτο καταφεύγουσι, οἱ δὲ καὶ δημοσιεύουσι τὸν θησαυρὸν, οὐ στέγοντες τὴν ἀδίνα τῆς εὐσεβείας, οὐδὲ τὸ μόνον σώζεσθαι σωτηρίαν νομίζοντες, εἰ μὴ καὶ ἄλλοις τὸ καλὸν ὑπερβύσεις, μετ' ὧν ἐγὼ ταττοίμην καὶ οἱ τινες μετ' ἐμοῦ.

¹ Ἐνδεέστερος εἶ παρρησίας καὶ τοῦ δέοντος αἰσχυνηλότερος. ²⁰ Εἴπερ ἦν τι κέρδος ἐκ τῆς πρὸς τοιοῦτον ἄνδρα παρρησίας, οὐδενὶ ἂν αὐτὸς παρεχώρησα.

πότερα 13, 1. ἐκ Τημεν. 13, 8. ἐκ Τηλέφου 13, 10. φεῦ φεῦ 13, 12. ἐκ Δίκτυος 13, 13.

¹ Ἐξ Ἀντιγόνης. ²⁵

¹ Ἀκουσον· οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπάλεσαν.

. . . χω

Τὸ γὰρ πρᾶγμα αὐτὸ μοι καλῶς ἔχον καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται.

ἐμοὶ 13, 7.

¹ Max. p. 74, 30. ² Ib. 23. ³ Ib. 16.

Σοφίλου.

Γλώσση σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
δίκαιον ὅστις ἐξαπατῶν εὖ λέγει.

Ἐλευθέρα γὰρ γλώσσα τῶν ἐλευθέρων.

Ἐλευθερία Διὸς ὄλβον τέκος.

οὕτως 13, 2. προχείρον 13, 11.

5

Περὶ μεγάλων πραγμάτων σκοπούμενη

εὐνουστάτη σύμβουλος ἢ παρρησία.

παρρησίαν δὲ παντὸς ὠνοῦ χρυσίου.

Νικοστράτου.

Ἄρ' οἶσθ' ὅτι τῆς πενίας ὄπλον ἢ παρρησία ;

ταύτην εἴαν τις ἀπολέσῃ

10

τὴν ἀσπίδ' ἀποβέβληκεν οὗτος τοῦ βίου.

ὁ δῶς (αἰδῶς) 13, 9.

Ἀριστοφάνους.

Τὴν παροιμίαν παραινῶ

τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ

παντί που χρῆ

15

μὴ δακῆ ρήτωρ ἀθρεῖν.

Φιλόξενος 13, 16. οὐδὲν 13, 17. ὥσπερ 13, 18. συμ-

βούλευε 13, 20. ἐκ τῶν Ἄρ. 13, 22. ὥσπερ 13, 23.

ἐκ τῶν Δίωνος 13, 24. Διογένους 13, 25. κρέσσον 13,

26. Διονύσιος 13, 36. φήσαντος 13, 39. Λάκαινα 20

13, 42. ἢ παρρησία 13, 44. τῆς παρρησίας 13, 46.

ἔλεγχος 13, 50. συγγενεῖ 13, 21. Τιμόθεος 13, 38.

Ἐκ τοῦ π. ψ. 13, 43.

Caput novum e SS. et pauca ex Æliano de Animalibus.

Aliud caput f. περὶ μαντευομένων e SS. et Æliano. Aliud 25

caput f. περὶ παρακαταθήκης post loca e SS. et Æliano hæc :

Πιπτακὸς ἔφη 9, 34. . Πισίδαί 44, 41. p. 225. Hic de-

sinit secunda sententiarum collectio. Tertia, cui præmittitur

index Titulorum, prioribus XI. capp. nulla continet ex profanis.

ἢ ΠΕΡΙ ΑΓΝΩΜΟΝΟΥΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑΧΑΡΙΣΤΟΥΝΤΩΝ.

Ἐτέρων.

Ἐύνοια μὲν μήτηρ εὐταξίας, ἀγνωμοσύνη δὲ λύσις τάξεως.

Οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἀδικούντων ἔλαττον εἰς μῖσος ἀχαριστία. Ἔστι δὲ ἀχάριστος οὐ μόνον ὃς εὖ παθὼν δρᾷ κακῶς ἢ λέγει, ἀλλὰ καὶ ὁ σιωπῶν καὶ ἀποκρύπτων τὰς χάριτας· ἢ γὰρ οὐ συνιεὶς ἀναίσθητός ἐστιν, ἢ συνιεὶς ἐπιλήσμων ὧν ἔπρεπεν εἰς ἅπαντα μεμνήσθαι τὸν χρόνον.

Ἄνθρωπος ἐπιλήσμων εὐεργεσίας πίθος τετρημένος διαρρέων τὰς χάριτας.

Ἄλγεινον τῷ πεποικῷ καλῶς ἢ τοῦ πεπονθότος ἀγνωμοσύνη.

Βοηθῶν ἀπορεῖν ἀνάγκη τοὺς χάριτός τινος ἐπιλήσμονας.

Δεινὸν μὴ ἀμείβεσθαι πειρᾶσθαι τοὺς εὐεργέτας εἰ καὶ μὴ πράγμασιν ἄλλοις, εὐχαριστίαις γοῦν ταῖς διὰ λόγων· τοῦτο γὰρ ἢ παντελῶς ἀγνώμονος, ἢ ἀναισθήτου καὶ ἀνοήτου.

Αἱ χάριτες ἀμείβειν τῶν πονηρῶν τὰς γνώμας οὐ δύνανται.

Ἀχαριστήσας ἀπιστότερος ἐφάνη τῶν Ναυπλίου λιμένων.

Ὅμηρα δεδωκὼς φιλίας ἀπιστότερος καὶ τῶν λεόντων ἐγένετο.

Ἄγονοι χάριτων εἰσι καὶ φιλοτιμιῶν ἐπιλήσμονες, ὧν εὖ πάθειεν ἐκλανθανόμενοι μετὰ τὴν χρείαν.

Μενάνδρου.

Ἄχάριστος ἄνθρωπος μὴ νομιζέσθω φίλος· μήθ' ὁ πονηρὸς κατεχέτω χρηστοῦ τόπον.

ἢ Suspisor esse ultimum caput Eclogarum Ethicarum, sive ἐπιλήσμων αὐθ' ὁ π. Ἄχάριστος ἡμῖν μ. ν. φ. Μηδ' εὐχαριστίας, apud Photium.

Σοφοκλέους Οιδίποδος.

Φίλον γὰρ ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω
καὶ τὸν παρ' αὐτὸν βίοτον, ὃν πλείστον φιλεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ Αἴαντος.

Χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἢ τίκτουσ' αἰεὶ.
Ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνήστις εὖ πεπονθότος,
οὐκ ἂν γένοιθ' οὗτος εὐγενῆς ἀνὴρ.

5

Χάρις διαρρεῖ, καὶ προδοῦσ' ἀλίσκεται.

Ἀναξανδρίδου.

Οὐχὶ παρὰ πολλοῖς ἡ χάρις τίκτει χάριν.

Σοφοκλέους.

Ἀμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ἀπόλλυται χάρις.

Θεοκρίτου.

Θρέφαι Λυκιδεῖς, θρέφαι κύνας ὡς τε φάγονται.

Μενάνδρου.

Οὐχὶ τὴν αὐτὴν διάνοιαν αἰτῶν εἰς ἕκαστος καὶ λαβῶν. . . 10

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄει δ' ὁ σωθεὶς ἔστιν ἀχάριστον φύσει
ἀμὲν ἠλέηται, καὶ τέθηκεν ἡ χάρις,
ἦν δεόμενος τότε ἀθάνατον ἔξεν ἔφη.

Εὐριπίδου Πελοπιάσιν.

Ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς φίλοι φίλων,
ὅτ' ἂν δὲ πράξωσ' εὖ διαθῶνται χάριν,
αὐτοὶ δὲ αὐτοὺς εὐτυχεῖν ἠγούμενοι.

15

Φιλήτου.

Ὅτ' ἂν τις ἡμῶν ἀμέριμον ἔχη βίον
οὐκ ἐπικαλεῖται τὴν τύχην εὐδαίμονα·
ἐπεὶ δὲ λύπαις περιπέσῃ καὶ πράγμασιν
εὐθύς προσάπτει τῇ τύχῃ τὴν αἰτίαν.

20

Θεόγνιδος.

Δείλους εὖ ἔρδοντι δύο κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ

χήρωςις κτεάνων, καὶ χάρις οὐδεμία.

Διογένης ἐρωτηθεὶς τί μάλιστα γηράσκει παρ' ἀνθρώποις, εἶπεν, Ἡ χάρις.

Αἰλιανοῦ.

Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους ἑαυτὸν εἵκαζε ταῖς δρύσιν, λέγων ὅτι καὶ ἐκείνας ὑπέρχονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ δέονταις αὐτῶν, εἰ υἱοί, στέγην τὴν ἐκ τῶν κλάδων ποθοῦντες· ὅτ' ἂν θὲ οὔσης εὐδίας παριῶσι, τίλλουσιν αὐτάς καὶ περικυκλοῦσι· καὶ αὐτὸς οὖν ἔλεγεν ὑπὸ τοῦ δήμου τὰ αὐτὰ πάσχειν.

Ἐκ τῆς περὶ Φιλίας Ἐπιστολῆς.

Ὡς μέντοι λαμπρόν ἐστὶν εὖ ποιεῖν, οὕτως ἀμειπτόν· ἵνα μὴ μόνον ἀχαριστίας ὄφλη τις δίκην, ἀλλὰ καὶ βλάβους τοῦ κοινοῦ τῶν εὖ πεισομένων εἰς αὐτοὺς ἐτέρων ἀνακόπῃ πρὸς εὐεργεσίαν.

Ἰαμβλίχου Σωπάτρω.

Φευκτὴ μὲν οὖν ἐστὶν ἡ ἀχαριστία δι' ἑαυτὴν· ἀχθεσθεῖν δ' ἂν τις πρὸς αὐτὴν δικαιοτέρον, ἐπειδὴ κωλύει τάγαθον προῖεναι καὶ ἐκφαίνεσθαι, τὴν τε χώραν αὐτῶν παντελῶς ἀνατρέπει, καὶ κατακλείει πῶς εἰς στένον τὰς ἔξω διαφανομένας τῶν καλῶν εὐεργεσίας, ἀποστερεῖ δὲ καὶ τὸ κοινὸν τῆς θείας βοηθείας πάσης· διὰ τοῦτο ἐστὶ πάνδεινον· παντὶ ἀνδρὶ παρακελεύομαι ἕνα λόγον ὀρθὸν κατέχειν εὐεργεσιῶν μετὰ φιλίας, δεύτερον (οὐκ) ἀχαριστῶς τὰς εὐεργεσίας παραλαμβάνειν καὶ προκαλεῖσθαι τὰς μείζονας εὐποιίας διὰ τῆς εὐχαριστίας.

Θεμιστοκλῆς, διαβαλλόντων αὐτὸν ἐπ' ἐκκλησίας τινῶν ὡς εἰς ἕνα τοὺς πολλοὺς ἠδέως ἀκούοντας, Κοπιᾶν, ἔφη, μοι δοκεῖτε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εὐεργετούμενοι· κόπος γὰρ ὡς ἀληθῶς εὐεργεσίας κόρος δὲ ὃν συμβαίνει καινότητος ἐπιθυμεῖν.

Ἐκ τῶν Ἰψαίου ὑποθηκῶν περὶ τοῦ εὐεργετεῖν.

Οὐδένα μισήσεις ὡς ἀχάριστον εἶναι ὡς ἀληθῶς χαρίζῃ.

Τοὺς μηδεμίαν ἂν ἂν εὖ πάθωσι ὑπὸ σοῦ χάριν ἐκτίνοντας
ἄλλοι λεγέτωσαν ἀχαριστοὺς, σὺ δ' ἀνοήτους, ὅτι τοῦ καλ-
λίστου τῶν ἀγαθῶν οὐ συνιᾶσιν.

Εἰκότως οἱ νομοθεταὶ μόνης ἀχαριστίας δίκας οὐχ ὀρίζου-
σιν, ὡς τοῦ μὲν εὖ ποιῶντος τὴν μεγίστην ἀμοιβὴν ἐν οἷς ἔτυ-
χεν εὖ ποιῶν ἀπειληφότος, τοῦ δὲ τὴν ἀξίαν τίνοντος δίκην ἐν
ᾧ λαμβάνει τῷ μεγίστῳ κακῷ συνεχόμενος, ἀχαριστία.

Ἀπολλώνιος Ἑρωδιανῷ.

Μὴ κ. τ. λ.

Ἀπολλώνιος Νουμηνίῳ.

Οὐ πάρα κ. τ. λ.

Ξενοφάντος Κύρου παιδείας.

Δικάζονται κ. τ. λ.

Σωκράτους.

² Ἀχάριστον εὐεργετεῖν καὶ νεκρὸν μυρίζειν ἐν ἴσῳ κείται.

Φιλιστίωνος.

² Τῇ γῆ δανείζειν κρεῖττόν ἐστιν ἢ βροτοῖς,

ἢ τις τόκους δίδωσι μὴ λυπούμενη.

Sequuntur capita duo sine locis profanorum.

^b ΠΕΡΙ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

Εὐριπίδου Ἑκάβη.

^v Ἐχει γέ τι κ. τ. λ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παῖς ἂν κ. τ. λ.

Τοῦ αὐτοῦ Ἰκετίδων.

Τὸ γὰρ . . .

Τοῦ αὐτοῦ Πελιάσιν.

Ὁ γὰρ ξυνῶν, κακὸς μὲν ἦν τύχη γένος,

τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται,

χρηστοὺς δ' ὁ χρηστός· ἀλλὰ τὰς ὁμιλίαις

² v. Maxim. 58. p. 96, 6.

² Maxim. p. 95, 45.

^b Suppletur hinc c. 31. Eclo-
garum Ethicarum.

* c

ἰσθλὰς διώκειν, ὦ νέοι, σπουδάζετε.

Σοφοκλέους.

Ἐπεὶ πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς,

χαρῶμεν ἤδη, παῖδες, εἰς τὰ τῶν σοφῶν

διδασκαλεῖα, μουσικῆς παιδεύματα·

προλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν αἰεὶ

ἕως ἂν ἐξῆι μαθάνειν βελτίονα·

παῖς δ' ὢν, κακὸν μὲν δρᾶν τι προῖκ' ἐπίσταται,

αὐτὸς παρ' αὐτῶν μαθάνων ἄνευ πόνου·

^d τὰ χρηστὰ δ', οὐδ' ἂν τὸν διδάσκαλον λάβῃ,

ἐμνημόνευσεν; ἀλλὰ κέκτηται μόλις.

ταῦτ' οὖν φυλαξόμεσθα, καὶ μοχθητέον,

ὦ παῖδες, ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδευτῶν βροτῶν

δοκῶμεν εἶναι, κάποδημῶντος πατρός.

Ἐμπεδοκλέους.

Ἄλλ' ἄγε, μύθων κλυθί, μάθησις γὰρ φρένας αὔξει.

Σοφοκλέους Αἴαντος. Οἱ γὰρ κακ. . .

Εὐριπίδου Ἴππολύτου. ὦ πόλλ' ἄμαρτ.

Ἀντιφάνους.

Τὸ γὰρ πεπαιδευθῆναι, μόνον ἂν τις τοῦτ' ἔχοι,

ἀληθές ἐστί καὶ τὸ (τῶν) ἀδικημάτων

μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας,

εἰλεῖν δὲ πάντως.

Παροιμία.

Μελέτη χρονισθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται.

Ἀλέξιδος.

ὦ παῖ, μέγιστος ἔρανος ἐστὶ μοι τὸ σέ

θρέψαι κατὰ τρόπον· ὃν γὰρ αὐτὸς ἀπέλαβον

παρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον ἀποδοῦναί με σοί.

Ἀριστοφάνους Νεφελῶν. Λέξω . . .

^c ἐπίστασθαι ms.

^d τὴν—δίδακτον ms.

Μενάνδρου.

Μανθάνειν·

οίου δ' ἂν ἔργου τυγχάνῃς ἄπειρος ὦν,
τὸ πυνθάνεσθαι τῶν κατειδότεν καλόν.

Εὐριπίδου Ῥήσῳ.

Σοφοῦ παρ' κ. τ. λ.

Μενάνδρου.

Πολὺ κρεϊττόν ἐστίν ἐν καλῶς μεμαθηκένοι, 5
ἢ πολλὰ φαύλως περιβεβλησθαι πράγματα.

Σοφοκλέους^c Φθιωτίδων.

Νέος πέφυκας· πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ,
καὶ πόλλ' ἀκούσαι καὶ διδάσκεσθαι μακρά.
ἀεὶ τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν.

Φιλήμονος.

Ἦκουσα τούτων αὐτὸς, οὐδὲ φύεται 10
αὐτόματον ἀνθρώποισιν, ὧ βέλτιστε, νοῦς
ὡσπερ ἐν ἀγρῷ θύμος· ἐκ δὲ τοῦ λέγειν τε καὶ
ἐτέρων ἀκούειν καὶ θεωρῆσαι . .
κατὰ μικρὸν ἀεὶ, φασι, φύονται φρένες.

Μενάνδρου.

Ἄν ἂν λέγῃς μὲν πολλὰ, μανθάνῃς δὲ μὴ, 15
τὸ σὸν διδάξας τούμῳ οὐ μαθῶν ἔσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ Καρχηδῶ.

Ἔργον ἐκ πολλοῦ χρόνου
ἄνοιαν ἡμέρα μεταστῆσαι μιᾶ.

Τοῦ αὐτοῦ Φιλαδελφοῖς.

Οὐ ράδιον

ἄνοιαν ἐν μικρῷ μεταστῆσαι χρόνῳ. 20

Εὐριπίδου Μελεάγρῳ.

Ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ

σκληρὰς διαίτας, οἱ ἴ πόνοι βελτιόνες.

Ξενοκράτης^β νέον φιλοσοφεῖν βουλόμενον ἤρετο εἰ γεγεωμέτρηκε, τοῦ δ' ἀποφήσαντος, ἀλλ' εἰ ἡστρονόμηκε, καὶ τοῦτο ἀπειπόντος, ἀλλ' εἰ τὰ τῶν ποιητῶν ἀνέγνωκεν, ὁ δὲ καὶ τοῦτο ἔξαρνος ἦν, ἄλλως δὲ εἰ γράμματα οἶδε ταῦτα⁵ ἔφη ἐκεῖνος εἰδέναι. Πόκος τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοκράτης, ὑπογραφέως οὐ πλύνεται.

Αἰσχίνου τοῦ Σωκρατικοῦ.

Οὗτός ἐστι Μιλτιάδης ὁ Στησαγόρου, ὃς παῖς μὲν ὦν ἤσκει Ὀλύμπια καὶ κρείσσων ἦν τοὺς πόνους πονῶν ἢ παιδοτρίβης ἐπιτάσσω· ἐκεῖ δὲ μείζους παῖδας αὐτοῦ καὶ¹⁰ πρεσβυτέρους κατεμαχέσατο, καὶ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τοῦ στεφάνου ἄκων ὑπὸ τοῦ παιδοτρίβου ἐξήχθη· ἔτι δὲ ἐπίτροποι αὐτοῦ ἐγένοντό οὔτε τὰς αὐτὰς ἡλικίας ἔχοντες, οὔτε τοὺς αὐτοὺς τρόπους, καὶ τούτων ἀπάντων ἦν κατήκοος· παιδαγωγὸς αὐτῷ ἠκολούθει οὐ πάνυ σπουδαῖος, καὶ τούτῳ¹⁵ οὐδὲν πώποτε ἠναντιώθη. Ταῦτα μὲν παιδὶ ὄντι αὐτῷ ἐπιτετέθηται· ἐπεὶ δὲ μεираκιον ἤρχετο γενέσθαι, σιωπᾶν καλὸν ἠγήσατο εἶναι, σεσιώπηται αὐτῷ μᾶλλον ἢ τοῖς χαλκείοις ἀνδριάσι· τοῦ σώματος αὐτῷ καλὸν ἔδοκε εἶναι ἐπιμελεῖσθαι, ἐπιμεμέληται τούτου, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν τῶν²⁰ ἡλικιωτῶν ἄριστα ἔχει τὸ σῶμα.

^h Εὐριπίδου Κωμικοῦ.

"Ὅστις νέος ὦν μουσῶν ἀμελεῖ,
τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον,
καὶ τὸν μέλλοντα τεθνήκε.

Φύσιν ἔχειν ἄριστόν ἐστι· δεύτερον δὲ . . .

Κράντων ἔλεγε μήτε δύνασθαι τινα τὰ μεγάλαⁱ πρὸ τῶν μικρῶν μυηθῆναι, μήτ' ἂν ἐπὶ φιλοσοφίαν ἐλθεῖν πρὶν ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις διαπονηθῆναι.

^f 1. γόνου ut Stob. 70, 6.

^β Vide Diogen. Laert. IV. 13.

^h Forte leg. Σοφοκλέους Καμικίων.

ⁱ Maximus p. 207, 10.

Ἄρκεσίλαος ὄρων τινα νεανίσκον φιλοσόφων λόγων κατακούοντα πρὶν παιδευθῆναι, Οὐδὲ τοὺς τῆς Δημητρὸς, ἔφη, καρπούς καλλίστους καὶ τροφιμωτάτους ὄντας εὐθύς ἐκ γενετῆς τοῖς παισὶν ἀρμόζειν, τὸ δὲ γάλα τῶν τιθῶν.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἔφη—

5

Ἄριστοτέλης ὁ Περιπατητικὸς—

Θεοφράστου.

Ἄναγκαιότατη δ' ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἢ τῶν πραγμάτων δοκεῖ παιδείσις εἶναι, καὶ αὐτὴ μεχρὶ χρησίμου πρὸς οἰκονομίαν· τὸ δὲ ἐξακριβούμενον ἐπὶ πλεόν ἀργότερας τε ποιεῖ πρὸς τε τάλλα, καὶ λάλους καὶ περιέργους.

10

Ἰαμβλίχου ἐκ τοῦ περὶ Ψυχῆς.

Ἡ γὰρ συνακολουθοῦσα παντὶ τῷ βουλήματι τοῦ διδάσκοντος τῶν μαθηνόντων, αὐτὴ πασῶν ἐστὶ μουσικωτάτη τε καὶ ἀρίστη ἀκρόασις.

Ἄντισθένης ὁ Σωκρατικὸς φιλόσοφος ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος ποῖος στέφανος κάλλιστός ἐστιν, εἶπεν, Ὁ ἀπὸ παιδείας. 15

^k Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἀναγκαιότατόν ἐστι μάθημα, Τὸ ἀπομαθεῖν, εἶπε, τὰ κακά.

^l Ἄριστοτέλης ἔφη τὴν παιδείαν εὐτυχῶσι μὲν κόσμιον εἶναι, πταίσασι δὲ καταφυγὴν ἐλευθέριον.

Αἰλιανῶ.

20

Σωκράτης ὁ γενναῖος ἠτιάτο τῶν πατέρων ἐκείνους, ὅσοι (μὴ) παιδεύσαντες αὐτῶν τοὺς υἱεῖς, εἶτα ἀπορούμενοι ἤγον ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τοὺς νεανίσκους, καὶ ἔκρινον αὐτοὺς ἀχαριστίας, ὅτι οὐ τρέφονται ὑπ' αὐτῶν· ἔφη γὰρ ἀδύνατον ἀξιοῦν τοὺς πατέρας, μὴ γὰρ οἷους τε εἶναι τοὺς μὴ μαθόντας τὰ 25 δίκαια, ποιεῖν αὐτά.

Ἄντιφῶντος.

Πρῶτον, οἶμαι, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἐστὶ παιδείσις· ὅτ' ἂν γάρ τις πράγματος κὰν ὅτου οὖν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσῃται,

^k Vide Maximum p. 208.

^l Vide Maximum p. 207, 39.

εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίνεσθαι· καὶ γὰρ τῇ γῆ
οἶον ἂν τις τὸ σπέρμα ἐναρόσῃ, τοιαῦτα καὶ τὰ ἔκφορα δεῖ
προσδοκᾶν· καὶ ἐν νέῳ σώματι ὅτ' ἂν τις τὴν παιδευσιν
γενναίαν ἐναρόσῃ, ζῆ τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς τοῦ βίου,
καὶ αὐτὸ οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται. 5

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄναρχίας δ' οὐδὲν κάκιον ἀνθρώποις· τοῦτο γινώσκοντες
οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἴθιζον τοὺς παῖδας ἀρ-
χεσθαι καὶ τὸ κελευόμενον ποιεῖν, ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς
μεγάλην μεταβολὴν ἰόντες ἐκπλήσσοιντο.

Ἄνω τις ἂν πλεῖστον τῆς ἡμέρας συνῆ, τοιοῦτον ἀνάγκη το
γενέσθαι καὶ αὐτὸν τοὺς τρόπους.

Πλάτωνος Πολιτείας ζ.

Κόποι . . .

Ἐν ταυτῶ.

Τότε χύδην . . .

Σωκράτους.

Πανήγουρίς ἐστὶ ψυχῆς ἡ παιδεία· πολλὰ γὰρ ἐστὶν ἐν
αὐτῇ ψυχῆς θεάματα καὶ ἀκούσματα. 15

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῖς μὲν σταδιοδρομοῦσιν ἐπὶ τῷ τέρματι τὸ βραβεῖον
τῆς νίκης, τοῖς δὲ φιλοπονήσασιν ἐπὶ τοῦ γήρωος τὸ πρωτεῖον
τῆς φρονήσεως ἀποκεῖται.

Τοῦ αὐτοῦ.

^m Οὗτος ἰδὼν πλούσιον ἀπαιδευτον, ἔφη, Ἴδου καὶ τὸ
χρυσῶν ἀνδράποδον. 20

Ἀριστοτέλους.

ⁿ Οὗτος ἐρωτηθεὶς τί τῶν ζώων κάλλιστον, ἔφη, Ἄνθρωπος
τὴν ψυχὴν παιδείᾳ κεκοσμημένος.

^o Ὁ αὐτὸς ὄνειδιζόμενος ὑπὸ τινος ὅτι βαρβαρίζει, ἔφη,
Ἐγὼ μὲν τῷ λόγῳ, ὑμεῖς δὲ τῷ τρόπῳ.

^m Maximus p. 207, 54.

ⁿ Maxim. ibid.

^o Maxim. ibid.

Οὐ μικρὸν ὠφελεῖ τὸ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν καὶ συνεθίζειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄπαντα φύσις βελτίων γίνεται παιδείαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν, πολὺ δὲ μάλιστα ὅσαις ἐξ ἀρχῆς εὐφυέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν ὑπῆρξε· τοῖς μὲν γὰρ αὐτῶν πόνω βελτίοσις γίγνεσθαι, τοῖς δὲ καὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει διενεγκεῖν.

Εὐκλείδου.

Οὔτοι γὰρ τῶν ἀνθρώπων κάλλιστα μαθάνουσιν, οἳ τινες καὶ τὰ κάλλιστα μιμοῦνται.

Δημόνακτος Ὑψαίου καὶ Σωκράτους.

Ῥ Τὰς μὲν πόλεις ἀναθήμασι, τὰς δὲ ψυχὰς μαθήμασι κοσμεῖν δεῖ.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν τις ἄγοι καλῶς τοὺς ἰδίους παῖδας, εἶπε, νέους μὲν ὄντας παιδεύσας, ἄνδρας δὲ γενομένους διδάξας συμπεριφέρεσθαι τοῖς ἀποβαίνουσι, καὶ τὴν οὐσίαν διανείμας αὐτοῖς ἵνα μὴ διὰ τοῦτο ἐχθροὶ γένωνται.

Δημοκράτους.

Πάντων κάκιστον ἢ εὐπετεῖη παιδεῦσαι τὴν νεότητα, αὕτη γὰρ ἐστὶν ἢ τίκτει τὰς ἡδονὰς ταύτας, ἐξ ὧν ἢ κακότης γίγνεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐξωτικῶς μὴ πονεῖν παῖδες ἀνιέντες, οὔτε γράμματα μάθειεν, οὔτε μουσικὴν, οὔτε ἀγωνίην, οὐδ' ὅπερ μάλιστα τὴν ἀρετὴν συνέχει, τὸ αἰδεῖσθαι· μάλα γὰρ ἐκ τούτων φιλεῖ γίγνεσθαι ἢ αἰδώς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ παιδεία εὐτυχοῦσι μὲν ἐστὶ κόσμος, ἀτυχοῦσι δὲ καταφύγιον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κρείσσων ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται προτροπῇ χράμενος καὶ

^p Maxim. p. 207, 41.

^q Ibid. p. 207, 39.

λόγου πειθοῖ ἤπερ λόγῳ καὶ ἀνάγκῃ. Λάβρη μὲν γὰρ ἀμαρτέειν εἰκὸς τὸν εἰργμένον ἀδικίης ὑπὸ νόμου, τὸν δὲ ἐς τὸ δέον ἠγμένον πειθοῖ οὐκ εἰκὸς οὔτε λάβρη οὔτε φανερώς ἔρδειν τι πλημμελές· διόπερ συνέσει τε καὶ ἐπιστήμῃ ὀρθοπραγέων τις, ἀνδρείος ἅμα καὶ εὐθύγνωμος γίνεται. 5

Διογέουτος.

ἽΟτ' ἂν ἄλλου τίνος φροντίζῃς, τότε ἀμελεῖς σαυτοῦ.

Πλάτων παρεκέλευέτο τοῖς μαθηταῖς τρία ταῦτα ἔχειν· ἐν μὲν τῇ γνώμῃ σωφροσύνην, ἐπὶ δὲ τῆς γλώττης σιγὴν, ἐπὶ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αἰδῶ.

Κλεάνθης ἐτέρου ἀπιέναι μέλλοντος καὶ ἐρωτῶντος πῶς ἴο ἂν ἤκιστα ἀμαρτάνοι, εἶπεν, Εἰ παρ' ἕκαστα ὦν πράττεις δοκοίης μὴ παρεῖναι.

Ὁ αὐτὸς εἶπε τοὺς ἀπαιδεύτους μόνῃ τῇ μορφῇ τῶν θηρίων διαφέρειν.

Δημοκράτους.

Ἡ φύσις καὶ ἡ διδάχῃ παραπλήσιόν ἐστι· καὶ ἡ δι-15 δαχὴ μετὰ ῥυθμοῦ τὸν ἄνθρωπον, μετὰ ῥυθμοῦ δὲ ἡ φύσις ποιεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰ μὲν καλὰ χρήματα τοῖς πόνοισιν ἢ μάθησις ἐξεργάζεται, τὰ δ' αἰσχρὰ ἄνευ πόνων αὐτόματα καρποῦται· καὶ γὰρ οὖν οὐκ ἐθέλοντα πολλάκις ἐξείργει τοιοῦτον εἶναι· οὕτω 20 μεγάλης τε . . . φυτικῆς ἐστι.

Ἡροδώρου.

Νέος ὦν ἐν πολυτέλεσι βρώμασι καὶ ποτοῖς ἔτι δὲ ἀφροδισίοις ἀνατρεφόμενος, λήληθεν ἑαυτὸν ἐν τῷ θερεὶ τὴν χλαῖναν κατατρίβων.

Ἀντισθέουτος.

Δεῖ τοὺς μέλλοντας ἀγαθοὺς ἀνδρας γενήσεσθαι, τὸ μὲν 25 σῶμα γυμνασίοις ἀσκεῖν, τὴν δὲ ψυχὴν παιδεύειν.

Δημοσθένης Φιλιππικῶν.

Ἔστι δ' οὐδεπ. . .

Ξενοφῶντος.

Κράτιστον μὲν ἔστιν παρὰ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως τὸ ἀγαθὸν διδάσκεισθαι· δεύτερον δὲ παρὰ τῶν ἀληθῶς ἀγαθῶν.

Δημοκράτους.

Οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐφικτὸν, ἢν μὴ μάθησις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἔστι ποῦ νέου ζύνεσις, καὶ γερόντων ἀζύνεσίη· χρόνος γὰρ οὐ διδάσκει φρονεῖν, ἀλλ' ὠραίη τροφή καὶ φύσις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ἀντιλεγόμενος καὶ πολλὰ λεσχηνευόμενος ἀφύης ἐς μάθησιν.

Διογένης ἄτοπον ἔφησεν εἶναι ἐπὶ μὲν τὸν λύχρον ἐπιχεῖν ἐλαῖον ἵνα ἐπὶ τῆς τραπέζης ὀρῶμεν, ὅπως δὲ τῇ διανοίᾳ φρονιμώτεροι γενόμενοι κατανοήσωμεν τὰ τῷ βίῳ βέλτιστα, μηδὲν ἐθέλειν ἀναλίσκειν.

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί γῆ βαρύτερον βαστάζει, ἔφη, Ἄνθρωπον ἀπαίδευτον.

Ἀντισθένης ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος τι διδάξει τὸν υἱόν, εἶπεν, Εἰ μὲν θεοῖς μέλλει συμβιοῦν, φιλόσοφον, εἰ δὲ ἀνθρώποις, ῥήτορα.

Σόλων ἐπετίμα τινι κυβεύοντι τοῦ δὲ λέγοντος περὶ μικροῦ παίζειν, ἀλλὰ τὸ ἔθος οὐ μικρόν.

Ἵπερίδης ὁ ῥήτωρ ἔφη μὴ δύνασθαι καλῶς ζῆν, μὴ μαθῶν τὰ καλὰ τὰ ἐν τῷ βίῳ.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τί ἐπιστήμη, ἔφη, Ἐπιμέλεια ψυχῆς. Πόθεν δὲ μάλιστα κακοὶ γίνονται, Ἐξ ἀγωγῆς κακῆς καὶ ὁμιλίας πονηρῶν, ἔφη.

Πλάτων εἶπε τὴν παιδείαν τοῖς ἀνθρώποις δεύτερον ἥλιον εἶναι.

Ζήνων ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν τις νέος ἐλάχιστα ἀμαρτάνοι,

¹ v. supra p. 4.

² Maxim. p. 209, 44.

Εἰ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοι, ἔφη, οὐς μάλιστα τιμᾶ καὶ αἰσχύνεται.

^t Ἐκ τῆς περὶ Φιλίας ἐπιστολῆς.

Ἡ παιδεία κὰν μηδὲν ἕτερον ἀγαθὸν ἔχοι, τό γε συμφοιτῶν αὐτὴν νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἔξω κακίας, οἷς ἂν ἤ τις αἰδῶς, καὶ πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς καὶ ἄλλους.

5

^u Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος Ὁμοιωμάτων.

Τὸ κύμινον φασὶ δεῖν σπεῖρειν βλαῖσφημοῦντας, οὕτω γὰρ καλὸν φύεσθαι· καὶ τοὺς νέους χρὴ παιδεύειν ἐπισκώπτωντας, οὕτω γὰρ χρήσιμοι ἔσονται.

Πλάτωνος.

Πᾶσα ψυχὴ δείμασι κ. τ. λ.

^u Ἐκ τῶν Ἀριστάνουμου Τομαρίων καὶ Σωκράτους.

Ἡ ταῖς μὲν πόλεσι τὰ τεῖχη, ταῖς δὲ ψυχαῖς ὁ ἐκ παιδείας νοῦς κόσμον καὶ ἀσφάλειαν παρέχει.

Φιλόξενος ὁ Μουσικὸς ἐρωτηθεὶς τί μᾶλλον συνεργεῖ παιδεία, εἶπε, Χρόνος.

Διογένης ἔλεγε τὴν τῶν παίδων ἀγωγὴν εἰκέναι τοῖς τῶν κεραμέων πλάσμασιν, ὡς γὰρ ἐκεῖνοι ἀπαλὸν μὲν τὸν πηλὸν ὄντα ὅπου θέλουσι σχηματίζουσι καὶ ρυθμίζουσι, ὅπτηθέντα δ' οὐκετι δύνανται πλάσσειν, οὕτω καὶ τοὺς ἐν νεότητι μὴ διὰ πόνων παιδαγωγηθέντας, τελείους γενομένους ἀμεταπλάστους γενέσθαι.

Μόνιμος ὁ Κυνικὸς φιλόσοφος ἔφη κρεῖττον εἶναι τυφλὸν ἢ ἀπαιδεύτον· τὸν μὲν γὰρ εἰς τὸν βόθρον, τὸν δ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμπίπτειν.

^u Ἐκ τῶν Δίωνος Χρειῶν.

Ἀθηναίοις ἐρομένοις ὅπως λώϊον αὐτοῖς γίγνοιτο, ἔχρησεν ἡ Πυθία εἰ τὸ κάλλιστον εἰς τὸ δέξιον οὐς τῶν παίδων ἐντιθέσθαι βούλοιντο· οἱ δὲ τρήσαντες αὐτὸ χρυσίον ἔβαλλον, ἀγνόησαντες, ὅτι τὸν φιλόσοφον λόγον ἐμήνυσε.

^t Plutarch. Fr. XVIII. 15.

^u Maxim. p. 207. 43.

Δημοκράτους.

Φαύλαν ὁμιλίῃ συνεχῆς ἔξιν κακίης συναύξει.

Διογέους.

Ἡ παιδεία ὁμοία ἐστὶ χρυσῷ στεφάνῳ· καὶ γὰρ τιμὴν ἔχει καὶ πολυτέλειαν.

Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον.

^x Πάντων

Δημοκράτους.

Κρείσσονές εἰσιν αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες ἢ ὁ τῶν ἀμαθῶν πλοῦτος.

Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος Ὀμοιωμάτων.

Κυβερνήτης μὲν οὔτε ἐν μεγάλῳ πλοίῳ οὔτε ἐν μικρῷ ναυτιάσει, οἱ δ' ἀπειροὶ ἐν ἀμφοῖν· οὕτως ὁ μὲν πεπαιδευμένος καὶ ἐν πλούτῳ καὶ ἐν πενίᾳ οὐ ταραττέται, ὁ δ' ἀπαιδευτος ἐν ἀμφοῖν.

10

Πυθαγόρου.

Ἀπαιδευσία πάντων τῶν παθῶν μήτηρ· τὸ δὲ πεπαιδευθῆναι οὐκ ἐν πολυμαθείᾳ λόγων ἀναλήψει, ἐν ἀπαλλάξει δὲ τῶν φύσει παθῶν θεωρεῖται.

Δίῳν ἔλεγε κατὰ Ἡσίοδον τρία γένη εἶναι μαθημάτων, χρυσοῦν, ἀργυροῦν, χαλκοῦν· χρυσοῦν μὲν τὸ τῶν διδόντων καὶ μὴ μανθανόντων· ἀργυροῦν δὲ τὸ τῶν διδόντων καὶ μανθανόντων· χαλκοῦν δὲ τὸ τῶν μανθανόντων μὲν, μὴ διδόντων δέ.

^y Σωκράτης παρῆνει τοῖς νέοις πολλάκις ἐσοπτρίζεσθαι, τοὺς μὲν εὐπρεπεῖς ὁμοίον ποιεῖν τῷ εἶδει τὸν τρόπον, τοὺς δὲ ἀμόρφους περιστέλλειν τὸ δυσειδές τῇ εὐτροπία.

20

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἤδιστον ἐν τῷ βίῳ, ἔφη, παιδεία καὶ ἀρετὴ καὶ ἱστορία τῶν ἀγνοουμένων.

Πιπτακὸς συνεβούλευε πρὸς τὸ γῆρας ἐφόδια παρατίθεσθαι παιδείαν· γηροκομικατὰτῃ γὰρ αὕτη καὶ εὐκόλως ποιῶσα ὑποφέρειν τὰς τοῦ γῆρας δυσκολίας.

25

^x v. Maxim. p. 209, 17.

^y Vid. Plutarch. II. p. 141. D.

Πολλὰ ὁ αὐτὸς μιμῆσθαι, ὡσπερ ἦν, οὐ δυνατός.

Ἔσα δ' αὖ τῶν μεγάλων δεῖ διαπονεῖσθαι καλῶς, περὶ τούτων δέδοκται πᾶσιν, καὶ πάσαι τὸ πρότερον ἐν σμικροῖς καὶ ῥᾶσι αὐτὰ δεῖν μελετᾶν πρὶν ἐν αὐτοῖς τοῖς μεγίστοις· ῥᾶον δ' ἐν τοῖς ἐλάττοσι μελέτη παντὸς πέρι μᾶλλον ἢ περὶ τὰ μείζω· κρεῖττον γάρ που σμικρὸν εὔ, ἢ πολὺ μὴ ἰκανῶς περάσαι.

Plurima sequuntur e Platonis Legg. Rep. Euthyph. Tim. &c.

Ξενοκράτης, ὅποτε τις αὐτῷ σχολάζειν ἔθελε οὐδενὸς τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων μετεληφῶς, Ἄπιθι, εἶπε, λαβὰς γὰρ οὐκ ἔχεις πρὸς φιλοσοφίαν· δεῖ γὰρ προμεμαλάχθαι¹⁰ διὰ τούτων τὴν ψυχὴν.

Ἰσοκράτης τοῖς μαθηταῖς παρεκελεύετο μὴ πράγματα λέγειν ἀλλὰ πράγματα παρέχειν τοῖς ἀκρωμένοις.

Ἀγησίλαος ἐρωτηθεὶς τίνα χρὴ τοὺς ἐλευθέρους παῖδας ἐκμανθάνειν, Ἄ αἰσχροὺς, ἔφη, γέροντας μὴ εἰδέναι.¹⁵

Ἐκ τῶν Σερίνου.

Παρ' Εὐκλείδῃ τις ἀρξάμενος γεωμετρεῖν ὡς τὸ πρῶτον θεώρημα ἔμαθεν, ἤρετο τὸν Εὐκλείδην τί δὲ μοι πλέον ἔσται ταῦτα μανθάνοντι· καὶ ὁ Εὐκλείδης τὸν παῖδα καλέσας, Δὸς, ἔφη, αὐτῷ τριῶβλον, ἐπειδὴ δεῖ αὐτῷ ἐξ ὧν μανθάνει κερδαίνειν.

² Μέναιχμον τὸν γεωμέτρην Ἀλέξανδρος ἡξίου συντόμως²⁰ αὐτῷ παραδῶναι τὴν γεωμετρίαν· ὁ δὲ, Ὡ βασιλεῦ, εἶπε, κατὰ μὲν τὴν χώραν εἰσὶν ὁδοὶ ἰδιωτικαὶ καὶ βασιλικαὶ, ἐν δὲ τῇ γεωμετρίᾳ πᾶσιν ἔστιν ὁδὸς μία.

² MS. tantum εναίχμ'. Proclus Comment. in Euclidem pag. 20. historiolum hanc ita tradit: Καὶ μέντοι καὶ φασὶν ὅτι Πτολεμαῖος ἤρετο αὐτὸν (Euclidem scil.) εἴ τίς ἐστι περὶ (l. ἐπὶ) γεωμετρίαν ὁδὸς συντομωτέρα τῆς στοιχειώσεως· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο μὴ εἶναι βασιλικὴν ἀτραπὸν ἐπὶ γεωμετρίαν. quem locum in editione Basiliensi mutilum sup-

plevi e MS. Barocc. 161. fol. λ. At vero quid simile Alexandro Magno accidisse arguitur ex Senecæ Ep. XCI. Alexander Macedonum rex discere Geometriam infelix ceperat—Facilia inquit me doce. Cui præceptor, Ista, inquit, omnibus eadem sunt, æque difficilia.

Ἐκ τῶν Σερίνου.

Ἡράκλειτος μὲν ἔλεγε πολυμάθειαν νοῦν μὴ ἐμποιεῖν·
Ἀνάξαρχος δὲ, πολυμάθειαν κάρτα μὲν ὠφελεῖν, κάρτα δὲ
βλάπτειν.

Ἰαμβλίου Εὐσταθίου περὶ Μουσικῆς.

Ἐν ἐκείνῳ εἰδόμενος, ὡς αἶτε μεγάλαι φύσεις τὰ μεγάλα
κακὰ γεννώσι διαφθαρεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα ἐπιτηδευ-
ματα πάντων ἐστὶ βλαβερώτατα ἐπὶ τὸ κακὸν ῥέψαντα.

Γεωμέτρης τις τὸν Διογένη ἀπαίδευτον καὶ ἀμαθῆ ἐκά-
λει· ὁ δὲ, Συγγίνωσκέ μοι, ἔφη, μὴ μαθόντι ἀ μηδὲ Χείρων
τῷ Ἀχιλλεῖ ἐδίδαξε, τοῦτ' ἐστὶ τὸ γεωμετρεῖν.

Ἐκ τῶν Ἀριστοξένου Πυθαγορικοῦ Ἀποφάσεων.

Ἐφασκον δὲ καὶ τὰς μαθήσεις πάσας τῶν τε ἐπιστημῶν¹⁰
καὶ τῶν τεχνῶν τὰς μὲν ἐκουσίους ὀρθὰς τε εἶναι καὶ εἰς
τέλος ἀφικνεῖσθαι, τὰς δὲ ἀκουσίους φαύλους τε καὶ ἀτε-
λεῖς γίνεσθαι.

Ἀρχῦτα Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ Παιδείσεως ἠθικῆς.

Φιλοσοφίαν φάντι ὄρεξιν εἶμεν τῷ ἀναλαμβάνειν ἢ συν-
έχειν^a αὐταυτὸν ἐν ἀρετῇ πρακτικῇ κατὰν ἔφεσιν τὰς σο-
φίας διὰ ταύταν· ταύτας δ' ἀρχὰν μὲν τὰν φύσιν προειδέ-
μεν, μέσα δὲ τὰν ἀσκήσιν, τέρμα δὲ τὰν εἰδήσιν φέρειν.
Εὐτυχῆς μὲν ὧν εἶμεν φῦναι εὖ, τραφῆναι τε καὶ ἀχθῆμεν
καττὸν ὀρθὸν νόμον καθ' ὁμολογὰ τε τῶν φύσει ἔθεα· δεῖ δ'
ἀσκηθῆμεν ὑπὸ τε γενέτορας ἢ ἐπιτρόπους, παιδευτάς τε²⁰
σώφρονας γενέσθαι· καλὸν δὲ τὸν αὐτὸν αὐτῷ προστάσσειν
τὰ ἄριστα, μηδὲ ποτιδέεσθαι ἀνάγκας, εὐπειθέα δ' εἶμεν
τοῖς ὑφαγεομένοις τὰ ἄριστα ποτὶ πράξιν καὶ εἰδήσιν·^b ταὶ
γὰρ εὐφύται καὶ ταὶ καλάι τροφαὶ πολλάκις φθάνοντι τὰς
διδασκαλίας ἐς ὀρθότατα ἀγοισαί, ἀποδέοντι δὲ μόνον λόγῳ²⁵

^a ἂν ταυτὸν ms.

^b Sic dedi pro lectione msti τῶ

γ. εὐφύται κ. τῶν καλῶν τροφῶν — ἄ-
γισσε.

ἀγεμόνος ὁ τὸν ἐν τεύθει τῇ ἐπιστάμα. Δύο μὲν ὧν^d ἔντι βίοι ἀντίπαλοι, τοὶ τῶν πρατήων ἀντιποιεύμενοι, πρακτικός τε καὶ φιλόσοφος· πολὺ δὲ κάρρων δοκέει εἶμεν ὁ ἐξ ἀμφοτέρων κεκραμένος ποτὶ καιρῶς τῶς ἀρμόσδοντας συντεταυμένος καθ' ἑκατέραν διεξοδον. Γεγόναμες γὰρ ποτ' 5 ἐνέργειαν νοεράν, ἀν καλέομες πρᾶξιν τᾶς δὲ διανοίας ἀ μὲν πρακτικὰ ἐπὶ τὰν πολιτικὰν φέρεται, ἀ δὲ ἐπιστημονικὰ ἐπὶ τὰν θεὰν τῶν συμπάντων, αὐτὸς δ' ὁ καθόλων νόος ταύτας τᾶς δύο δυνάμιας ἀμπέχων ἐπὶ τὰν εὐδαιμονίαν, τὰν φάμες ἐνέργειαν ἀρετᾶς ἐν εὐτυχίᾳ εἶμεν, οὔτε πρακτι- 10 κὰν ὁ ἔασαν μόνον ὥστε καὶ μὴ τὰν ἐπιστήμαν περιέχειν, οὔτε θεωρητικὰν ὡς ἀπρακτὸν εἶμεν· ἀ γὰρ ἑ τέλος διάνοια ποτὶ δύο ἀρχὰς ἐπικρατέας ρέπει, ποτ' ἄς καὶ ὁ ἄνθρωπος πέφυκε, τὰν τε^b κοινωνιατικὰν, καὶ τὰν εἰδημονικὰν· καὶ γὰρ αἱ κατὰ τοίαις ἀντιλήψιας δοκέοντι ἀντιθλίβεν ἀλλά- 15 λους τᾶ ἀγωγᾶ, τᾶ μὲν γὰρ πολιτικᾶ ἀφέλκοισα τᾶς θεωρίας, τᾶ δὲ θεωρητικᾶ ἀπὸ τᾶς πολιτείας μεταγοισα ἐς ἀσυχίαν, ἄλλως τὰ πέρατα, ὧν ἀφαμένα ἀ φύσις ἀπέδειξεν ἐν ταυτῶ ἀλωμένα· οὐ γὰρ ἀντιπαθέες ἔντι τᾶ ἀρετᾶ, ἀλλ' ἀρμόνιας ἀπάσας συμφωνότεραι. Αἱ δὲ κά τις ἐκ 20 νέων ὀρμαθεῖς αὐτὸς ἀρμόζηται εἰς τὰς ἀρχὰς τὰν ἀρετὰν καὶ τὸν θεῖον νόμον τᾶς τῶ κόσμῳ ἀρμόνιας, εὐροον βίον διεξάγει· αἱ δὲ κα αὐτὸς καθ' αὐτὸν πλαζόμενος τύχη ἀγεμόνων καρρόνων, ἀπευθύνειν τὸν δρόμον δυνάσεται ποτὶ μακαριότατα, ὥσπερ τοὶ εὐτυχεόντες ἐν πλοίῳ ἀνύοντι τὰν θά- 25 λασσαν διὰ τᾶς κυβερνητικᾶς εὐπλοίας ἐφιέμενοι, ὅπερ ἐν

^c Sic fere ms. an leg. τὸν εὐ-
πειθῆ?

^d MS. ἀντιβίοι ἀντὶ πολλοῖ. Cor-
rexhit Wytttenbachius ad Plutarch.
p. 8. A. ἔντι βίοι ἐν τοῖς πολλοῖς.

^e F. ἐοῖσαν.

^f Hoc vocabulum in ms. com-
pendiose exaratum nescio an recte
interpretatus sit is, qui apogra-
phum fecit. An τελῆος?

^g κοινὰν νίκας νικαν ms.

βίῳ τᾶς εὐδαιμονίας. Αἱ δὲ μὴτ' αὐτὸς νέοιτο ποτίφορα, μὴτ' ἐπιτρόπων τύχοι ἐμφρόνων, οὐδὲν ὄφελος χοραγίας ἀφθόνω· ἀφροσύνα γὰρ, αἴκα ἐς τᾶλλα εὐτυχῆ, κακοδαίμωνων ἔσαιί ἐστίν. Ἐπεὶ δ' ἐν ἅπαντι πρῶτον ἀνάγκη σκοπῆν μὲν τὸ τέλος· τοῦτο γὰρ ποιέοντι κυβερνᾶται μὲν λι-5 μένα νεῶς ἐς ὃν καταχθήσονται προτιθέμενοι, ἀνίοχοι δὲ τέρμα δρόμω, τοξόται δὲ καὶ σφενδονᾶται σκοπὸν πῶθ' ὃν πάντα ἀρμόσδονται· ἀνάγκη καὶ τᾶ ἀρετᾶ προκέεσθαι τινα ὡσπὲρ τέχνην τῷ βίῳ σκοπὸν ἢ πρόθεσιν, ταῦτα γὰρ ἢ ὀνουμαίνω καθ' ἑκατέρων· τοῦτο δὲ φαμί εἶμεν τὸν μὲν¹⁰ πρακτικῶ τὸ κράτιστον, τῷ δὲ βίῳ τὸ τέλειον ἀγαθόν, τῷ λέγοντι τάνθρωπία σοφοὶ εὐδαιμονίαν. Ταύταν δὲ οὔτε καττὰν ἀλήθειαν κρίνεν δύνανται τοὶ κακῶς ἔχοντες, οὔτε ἐλέσθαι ἰσχύοντι τοὶ μὴ ἐκδαλότατά ὀρέοντες αὐτήν· τίνουσι δὲ δίκας ἀφροσύνας τοὶ ἀδονᾶ τὸ ἀριστον δίδόντες, κολά-15 ζονται τοὶ τὰν ἀναλγησίαν πάντων προτιμῶντες, καθόλω δ' εἰπὲν, ἀγχονται ἐν κακᾷ ζάλα τοὶ ἐν εὐπαθείᾳ σωμαίων, ἢ ἐν ψυχᾷ ἀλόγῳ κατασκευᾷ ἀπολιπόντες τὰν εὐδαίμονα ζωάν· οὐδὲ πολλὸν ἀπὸ τούτων εὐτυχέστεροι ἐντὶ τοὶ ἐξαίροντες μὲν τὸ καλόν, ὡς κατταῦτα τὶ μὴ λέγεν, ὁμότιμον δὲ²⁰ αὐτῶ τὰν ἀδονᾶν καὶ τὰν ἀναλγησίαν καὶ τὰς εὐπαθείας τὰς πρῶτας καὶ φυσικὰς καὶ ἀλόγως ὁρμᾶς, ἢ σώματος ἢ ψυχᾷ ἀντέχοντες· ἑκάτερα γὰρ ἀδικέοντι, τὰν μὲν ψυχικὰν ἀκρότατα καὶ τὰ ἔργα αὐτᾶς κατάγοντες εἰς ἰσότητα ποττᾶν τοῦ σώματος τελεότατα, τὰν δὲ σωματικὰν²⁵ εὐεξίαν εἰς ὕψος ἀντικαθιστάντες τᾶ ψυχικᾷ ἡδονᾷ· ἢ ἐμέσης δὴ δὲ καὶ ἀ φύσις καὶ τὸ θεῖον τᾶ τούτων διακρίσει· οὐ γὰρ φυλάσσουντι τὰν ἀξίαν τῷ κάρρονος πρὸς τὸ χεῖρον· ἀλλ' ἡμεῖς γε λέγοντες σῶμα μὲν εἶμεν ψυχᾷ ὀρ-

^h MS. ὀνυμῶ. Mox forte τῷ μὲν — τὸ λέγοντι.
 πρ. τ. κ. τῷ δὲ φιλοσόφῳ β. τ. τ. ἀ. ⁱ Forte νεμεσῆ δὲ.

γανον, νόον δὲ ἀγεμόνα τᾶς τε ἄλλας ψυχᾶς καὶ τῷ σκάνεος αὐτᾶς, τὰν δ' ἐς τᾶλλα εὐτυχίαν φυσικὰν ὀργανικὰν τᾶ νοεράῃ ἐνεργείᾳ εἶμεν, αἴκα παντελῆς δυνάμει τε καὶ χρόνῳ καὶ χωραγίᾳ ἤ.

ἰ Ἰερωνύμου.

Δεῦρο δὴ, καὶ σκεψώμεθα περὶ τῆς τῶν παίδων ἀγωγῆς, 5
τίνα τρόπον διειλήφασιν οἱ πατέρες· οὐ γὰρ μόνον ἐν τοῖς
πρότερον, ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις εὐρήσομεν αὐτοὺς οὐ μικρὰ
διαφωνοῦντας· οἵτινες πρῶτον μὲν βαρβάροις παραβάλλον-
τες παιδαγωγοῖς, καὶ τούτων ἀκούειν κελεύσαντες, ικανῶς
ἐπιμελεῖσθαι νομίζουσιν, ὥσπερ τοῦ κατὰ πόδας^κ ἀκολου- 10
θήσαντος, ἀλλ' οὐ τοῦ καλῶς ἠγησαμένου δεομένων τῶν
παίδων, καὶ τοῦ φυλάττοντος καθάπερ συβώτου^μ εἰ πλα-
νηθῆ, ἀλλ' ^ν οὐχὶ . . . διδ' καὶ τὸν ἐκ τῶν ἔργων ἀποδοκιμα-
σθέντα, τούτον ἐπὶ παιδαγωγίᾳ κατατάττουσι, τὰ φύσει τι-
μιώτερα τοῖς εὐτελεστέροις διδόντες· ὅθεν καὶ Περικλῆς, οἰ- 15
κέτου ποτὲ πεπόντος ἀπὸ ἐλαίας καὶ τὸ σκέλος συντρίψαν-
τος, νέε ὄρα, ἔφη, παιδαγωγὸς ὁ πέφηνεν· οὐκ ἀπιθάνως
τῆς ὑπουργίας τὴν ἀτιμίαν σκάψας.

Ἐκ τῆς Ἰαμβλίχου ἐπιστολῆς Σωπάτρῳ περὶ Παίδων
Ἀγωγῆς.

Παντὸς ζώου καὶ φυτοῦ ἡ πρώτη βλάστη καλῶς ὀρμη-
θεῖσα πρὸς τὴν ἐκάστου ἀρετὴν κυριατάτη πασῶν ἐστὶ τέλος 20
ἐπιθεῖναι τὸ πρόσφορον, καὶ τῆς τῶν παίδων τοίνυν εὐεξίας
ἡ πρώτη βελτίστη τῆς φύσεως πρόοδος ὁδῶ πρόεισιν ἐπὶ τὴν
τελειότητα τεταγμένως, ἐφ' ἣνπερ αὐτὴν προσχωρεῖν ἄξιον·
ταύτην τοίνυν ἡ ὀρθὴ παιδεία δεόντως ποδηγεῖ, σπέρματα τῶν

ἰ Scil. Rhodii. v. Wytttenbach.
ad Plutarch. p. 4. A.

^κ Leg. ἀκολουθήσαντος. WYTT.

^λ Leg. ἠγησομένου. WYTT.

^μ f. μὴ WYTT.

^ν Deest quid. WYTT.

^ο f. πέφηνας. WYTT.

ἀρετῶν ἤδη προκαταβαλλομένη, καὶ ἐν ἀπαλαΐς ἔτι καὶ ἀβάτοις ψυχαῖς θαυμαστὴν οἰκειώσιν ἐμποιοῦσα πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐπιτήδευσιν. Πρῶτον μὲν τοίνυν διὰ τῶν αἰσθήσεων ἐν πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ παιδαγωγῷ καὶ διδασκάλῳ πρότειναι παράδειγμα τῶν καλῶν ἔργων, ἵνα οἱ θεώμενοι παῖδες αὐτὰ ζηλώσιν τὴν πρὸς αὐτὸν ἀφομοίωσιν· ἔπειτα τοῖς ἔθεσιν ἀγει καλῶς, καὶ ἐμποιοῖ τὰ σπουδαῖα ἤθη, μήπω δυναμένων αὐτῶν λόγῳ λαμβάνειν, διὰ τε τῆς συνηθείας τῶν καλῶν τρέπουσα αὐτῶν τὰς ψυχὰς πρὸς τὸ βέλτιον, ἐπὶ δὲ τούτοις συμφωνίαν ἡδονῆς καὶ λύπης πρὸς τὰ καλὰ ἔργα παρασκευάζει· ὥστε μὴ μόνον πράττειν τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ καὶ χαίρειν ἐπ' αὐτοῖς συμμετρῶς, μηδὲ ἀποφεύγειν μόνον τὰ αἰσχροῦ, ἀλλὰ καὶ δυσχεραίνειν αὐτὰ ἐγκαιρότατα· προάγουσι δὲ αὐτοῖς ἐνταῦθα, ὃ χρὴ ἡγεῖσθαι παντὸς τοῦ ὀρθοῦ βίου, τὴν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνην καὶ ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν ἐντίθησι, δι' ἧν ἀπάγονται μὲν πάντων τῶν αἰσchrῶν, καὶ εὐλάβειαν τινὰ πρὸς αὐτὰ κτῶνται, ἐφίενται δὲ τῶν ἀγαθῶν, καὶ πρὸς αὐτὰ σύντονον ὄρμην προσλαμβάνουσι· μετὰ δὲ ταῦτα προστάγματά τινα νομοθετικά, μικρὰ μὲν ὄντα τοῖς ῥήμασι, μεγάλην δὲ τινὰ δύναμιν τοῖς τηλικούτοις παρεχόμενα, οἷον τὸ δεῖ καὶ ποτε οὐ δεῖ, καὶ τὸ μέχρι πόσου, καὶ ποῖόν τι τὸ ἀόριστόν ἐστι μέτρον, καὶ ὅτις τὰ τοιαῦτα, συμμετρίαν αὐτοῖς συναρμόζει τὴν πρὸς ἀλλότριον λόγον συνταττομένην, οἷον τοῦ νομοθέτου καὶ διδασκάλου· καὶ ποτε δὴ κράτιστόν ἐστι τὰ οἰκεῖα παραγέλματα καὶ νουθητήματα φέροντα πρὸς ἐκάστην ἀρετὴν παραδιδόναι δεόντως, τὰ μὲν ἐν κοιναῖς γνώμαις, τὰ δ' ἐν ἔργων ἀσκήσει, τὰ δ' ἐν τῇ τῶν λόγων μελέτῃ, τὰ δὲ ἐν ταῖς ὑποθήκαις περὶ τῶν πρακτέων ἢ μὴ πρακτέων, τὰ δὲ ἐν ταῖς τῆς ζωῆς κατασκευαῖς. Ἐπειδ' ἂν δὲ τούτων ἕνεκα ἰκανῶς ἔχωσι,

τοῖς λόγοις αὐτοὺς παιδευτέον, ἀρχομένους ἀπὸ τῶν ἀπλουστέρων καὶ γνωριμωτέρων· ἔπειτα προϊόντες ὁσήμεραι καὶ κατὰ βραχὺ πρὸς τοὺς τῆς αἰτίας ἀπολογισμοὺς, καὶ ἐπὶ τούτων τὸ μὲν δι' εὐκρινείας ἐπιστημονικῆς τελέως φυλακτέον ἔτι ἐντελέσι παρακατατίθεσθαι, τὸ δ' ὡς ἔπος εἰπεῖν καὶ διὰ 5 πειθοῦς ἐμμελὲς καὶ προσαγόμενον τῇ διανοίᾳ τῶν ἀκουόντων καταβλητέον εἰς αὐτοὺς ὡς οἷόν τ' ἔστι μάλιστα· γυμνασαμένων δὲ αὐτῶν ἱκανῶς ἐν τούτοις ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εἰς ἀρετὴν ἀγωγῆς, οἱ ὅροι ἀφοριζέσθωσαν, καὶ τῆς αἰτίας ἡ ἀκροτάτη παραδιδόσθω θεωρία, τελειότης τε τῶν λογισμῶν 10 καὶ ἀναμάρτητος καὶ ἀνέλεγκτος ἐπιστήμη βεβαιότης ἐντιθέσθω τῆς γνώσεως ἀληθείας· ἡ γὰρ εἰς τοῦτο ἀγωγή τῆς παιδείας τέλος ἔχει τῆς τῶν παιδῶν ἀγωγῆς κράτιστον.

Μουσώνιου ἐκ τοῦ, Εἰ παραπλησίως παιδευτέον τὰς θυγατέρας τοῖς υἱοῖς. 15

Λόγου δὲ ποτε ἐμπεσόντος, ῥεῖ τὴν αὐτὴν παιδείαν παιδευτέον τοὺς υἱέας καὶ τὰς θυγατέρας· Ἴππους μὲν, ἔφη, καὶ κύνες ὁμοῦ οὐδὲν διαφερόντως παιδεύουσιν οἱ τε ἵππικοὶ καὶ οἱ κυνηγετικοὶ τοὺς ἄρρενας τῶν θηλειῶν· ἀλλ' αἱ τε κύνες αἱ θηλείαι παραπλησίως τοῖς ἄρρεσι διδά- 20 σκονται θηρῶν· Ἴππους τε θηλείας ἂν τις ῥεῖ θέλη τὰ ἵππων ἔργα ἀποτελεῖν καλῶς, οὐ διάφορον τῶν ἄρρένων διδασκαλίαν διδασκομένας ἰδεῖν ἔστιν· ἀνθρώπους δὲ τοὺς ἄρρενας ἔξαιρέτον τι ἄρα δεήσει ἔχειν ἐν τῇ παιδείᾳ καὶ τροφῇ παρὰ τὰς θηλείας, ὥσπερ οὐχὶ τὰς αὐτὰς παραγίνεσθαι δεόν ἀρε- 25 τὰς ἀμφοῖν ὁμοίως ἀνδρὶ καὶ γυναικί, ἢ ἐπὶ τὰς αὐτὰς ἀρετὰς μὴ διὰ τῶν αὐτῶν παιδευμάτων ἢ δι' ἐτέρων οἷόν τε ῥεῖ ἔλθεῖν. Ὅτι δὲ οὐκ ἄλλαι ἀρεταὶ ἀνδρὸς, ἄλλαι δὲ γυναικὸς, ράδιον μαθεῖν. Αὐτίκα, φρονεῖν δεῖ μὲν τὸν ἄνδρα, δεῖ δὲ καὶ τὴν γυναῖκα· ἢ τί ὄφελος εἴη ἂν ἄφρονος ἀνδρὸς 30

ῥ MS. ἐπὶ. WYTT.

ῥ MS. θέλω. WYTT.

ῥ MS. οὖν. WYTT.

ἡ γυναικός. Εἶτα δικαίως βιοῦν οὐδέτερον ἥττον θατέρου· ἀλλ' ὅ τε ἀνὴρ οὐκ ἂν εἴη πολίτης ἀγαθός, ἄδικος ἂν, ἢ τε γύνη οὐκ ἂν ^αοικονομίῃ χρηστῶς [†] μὴ δίκαιος ἀλλ' ἄδικος οὔσα· πρῶτον ἀδικήσει τὸν ἄνδρα, ὥσπερ τὴν Ἐριφύλην [‖] φασι. Σωφρονεῖν μὲν οὖν καλὸν τὴν γυναῖκα, καλὸν δ' ⁵ ὁμοίως καὶ τὸν ἄνδρα· τῷ γοῦν μοιχεύειν τὸ μοιχεύεσθαι ἐπίσης κολάζουσιν οἱ νόμοι. Καὶ λιχνεῖαι καὶ οἰνοφλυγίαι, καὶ ἄλλα παραπλήσια κακὰ, ἀκολαστήματα ὄντα καὶ κατασχύνοντα μεγάλως τοὺς ἐνεχομένους, ἀποφαίνει τὴν σωφροσύνην ἀναγκαιοτάτην οὔσαν ἀνθρώπῳ παντὶ, τῷ τε θήλει ¹⁰ καὶ τῷ ἄρρени· διὰ γὰρ σωφροσύνης μόνης ἐκφεύγομεν ἀκολασίαν, ἄλλως δ' οὐδαμῶς. Τὴν ἀνδρίαν φαίη τις ἂν ἴσως μόνοις προσήκειν τοῖς ἀνδράσι. Ἐχει δὲ οὐδὲ ταῦτο ταύτῃ. Δεῖ γὰρ ἀνδρίζεσθαι τὴν γυναῖκα [‖] καὶ καθαρεύειν δειλίας τὴν γε ἀρίστην, ὡς μὴθ' ὑπὸ πόνου μὴθ' ὑπὸ φόβου ¹⁵ κάμπτηται· εἰ δὲ μὴ, πῶς ἔτι σωφρονήσειεν, ἂν τις ἢ φοβῶν, ἢ προσάγων πόνους, βιάσασθαι αὐτὴν δύνηται ὑπομείναι τι τῶν αἰσχυρῶν. Δεῖ δὲ δὴ καὶ ^x ἀμυντικὸν ἔχειν τὰς γυναῖκας, εἰ μὴ νῆ Δία φαίνεσθαι μέλλουσι κακίους ἀλεκτορίδων καὶ ἄλλων ^y ὀρνίθων θηλειῶν, αἱ πολὺ μείζουσι θηρίοις ²⁰ ἑαυτῶν ὑπὲρ τῶν νέων ^z διαλλάττονται. Πῶς οὖν οὐκ ἀνδρείας αἱ γυναῖκες δέοιντο; Ὅτι δὲ καὶ ἀλκή τις δι' ὅπλων μέτεστιν αὐταῖς, ἐδήλωσε τὸ Ἀμαζόνων γένος, ἔθνη πολλὰ δι' ὅπλων καταστρεφάμεγον· ὥστ' εἴ τί ἐνδεῖ πρὸς ταῦτο ταῖς ἄλλαις γυναιξίν, ^a ἀνασκησία μᾶλλον ἢ τῷ μὴ πεφυ-

^s MS. οἰκονομίῃ. WYTT.

^t MS. ἢ μὴ. WYTT.

^u deesse quid videtur. WYTT.

^w καὶ abest in MS. WYTT.

Dedi supra ταύτῃ pro ταυτί.

^x forte, ἀμυντικῶς. WYTT.

^y Ex Platone ductum Leg. VII,

p. 638, A : πολλή που κακία πολι-

τείας, οὕτως αἰσχυρῶς τὰς γυναῖκας εἶναι τεθραμμένας, ὡς μὴτ' ὥσπερ ὀρνίθας περὶ τέκνων μαχομένας πρὸς ὀτιοῦν τῶν ἰσχυροτάτων θηρίων θέλειν ἀποθνήσκειν τε καὶ πάντας κινδύνους κινδυνεύειν. WYTT.

^z forte, διαμάχονται. WYTT.

^a forte corrigendum, ἀνασκησία

κέναι ἀρετὰς ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, ἀνάγκη πᾶσα καὶ τροφήν
καὶ παιδείαν τὴν αὐτὴν προσήκειν ἀμφοῖν. Παντὶ γὰρ ζῶν
καὶ φυτῶ τὴν ἐπιμέλειαν τὴν προσάγομένην ὀρθῶς ἐμποιεῖν
χρὴ τὴν ^b ἐκείνων προσήκουσαν ἀρετὴν. Ἡ εἰ μὲν ἔδει αὐλεῖν
δύνασθαι παραπλησίως ἄνδρα καὶ γυναῖκα, καὶ εἰ τοῦθ' 5
ἐκατέρω αὐτῶν ἀναγκαῖον ἦν πρὸς τὸν βίον, ἀμφοτέρους ἂν
ἐπ' ἴσον τὴν αὐλητικὴν τέχνην ἐξεδιδάσκομεν, καὶ εἰ κιθα-
ρίζειν ἐκάτερον ἀμφοτέρους δὲ εἰ δεῖ γενέσθαι ἀγαθοὺς
τὴν ἀνθρώπῳ προσήκουσαν ἀρετὴν, καὶ φρονεῖν ὁμοίως δύνα-
σθαι καὶ σωφρονεῖν, καὶ ἀνδρίας μετέχειν καὶ δικαιοσύνης 10
μηδὲν ἥττον θατέρου θάτερον, οὐ γὰρ ὁμοίως ἐκάτερον παι-
δεύσομεν; οὐδὲ τὴν τέχνην, ἀφ' ἧς γένοιτ' ἂν ἄνθρωπος ἀγα-
θός, ἐπίσης ἀμφοτέρους διδάσκομεν; Ἀλλὰ χρὴ οὕτω ποιεῖν,
καὶ οὐχ ἑτέρως. Τί οὖν, καὶ ταλασίαν, φησὶ τις, ἴσως
ἀξιόις σὺ παραπλησίως ἐκμανθάνειν ταῖς γυναῖξιν τοὺς ἄν- 15
δρας, καὶ γυμναστικὴν μετέρχεσθαι ὁμοίως τοῖς ἀνδράσιν
τὰς γυναῖκας; Τοῦτο μὲν οὐκέτι ἀξιόσω ἐγώ· φημί δὲ ὅτι
οὔσης ἐν τῷ γένει τῷ ἀνθρωπίνῳ τῆς μὲν ἰσχυροτέρας φύσεως
τῆς τῶν ἀρρένων, τῆς δ' ἀσθενεστερας τῆς τῶν θηλειῶν, ἐκα-
τέρᾳ φύσει τῶν ἔργων ἀπονεμητέον τὰ προσφορώτατα, καὶ 20
τὰ μὲν βαρύτερα τοῖς ἰσχυροτέροις ἀποδοτέον, τὰ δὲ ἐλα-
φρότερα τοῖς ἀσθενεστεροῖς· διὰ τοῦτο μὲν ταλασία ταῖς
γυναῖξιν μᾶλλον πρέποι ἂν ἤπερ ἀνδράσι, ὥσπερ οἰκουρία·
γυμναστικὴ δὲ ἀνδράσι μᾶλλον ἢ γυναῖξιν, ὥσπερ καὶ θυ-
ραυλία· εἶναι δ' ὅτε μέντοι καὶ ἄνδρες τινες τῶν ἐλαφροτέ- 25
ρων ἔργων ἔνια καὶ δοκούντων γυναικείων ^d μεταχειρίζονται ἂν
εἰκότως, καὶ γυναῖκες αὖ τῶν σκληροτέρων καὶ δοκούντων
μᾶλλον προσήκειν ἀνδράσιν ἐργάζονται ἂν, ὅταν ἢ τὰ τοῦ

μᾶλλον συμβαίνοι ἢ τῆ μὴ πεφικέναι
τὰς αὐτὰς ἀρετὰς ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς.
Ἄνάγκη οὖν πᾶσα καὶ τροφήν κ. τ. λ.
WYTT.

^b legendum ἐκεῖνω. WYTT.

^c videtur requiri οὐκ ἀρ'. WYTT.

^d μεταχειρίζειν τ.] forte, μεταχει-
ρίζονται ἂν. WYTT.

σώματος οὕτως ὑφηγῆται, ἢ τὰ τῆς χρείας, ἢ τὰ τοῦ καιροῦ. Πάντα μὲν γὰρ ἴσως ἐν κοινῷ κεῖται τὰ ἀνθρώπεια ἔργα, καὶ ἔστι κοινὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ οὐδὲν ἀπότακτον ἐξ ἀνάγκης τῷ ἑτέρῳ, μηδὲ ἐπιτηδειότερα τὰ μὲν τῆδε τῆ φύσει, τὰ δὲ τῆδε· δι' ἃ τὰ μὲν ἀνδρῶα καλεῖται, τὰ δὲ 5 γυναικεῖα· ὅσα μὲντοι τὴν ἀναφορὰν ἔχει εἰς ἀρετὴν, ταῦτα φαίη τις ἂν ὀρθῶς ἐπ' ἴσον ἑκατέρᾳ προσήκειν φύσει, ° εἴτι καὶ τὰς ἀρετὰς προσήκειν φασὲν οὐδὲν τοῖς ἑτέροις μᾶλλον 1 καὶ τοῖς ἑτέροις. Ὅθεν εἰκότως οἶμαι καὶ παιδευτέον ὅσα πρὸς ἀρετὴν παραπλησίως τό τε θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν· καὶ 10 ἀρξαμένους ἀπὸ νηπίων εὐθὺς διδασκτέον, ὅτι τοῦτο μὲν ἀγαθόν, τοῦτο δὲ 2 κακόν (κακὸν ταυτὸν ἀμφοῖν) καὶ τοῦτο μὲν ἀφέλιμον, τοῦτο δὲ βλαβερόν, καὶ τόδε μὲν πρακτέον, τόδε δὲ οὐ· ἐξ ὧν ἐπιγίνεται φρόνησις τοῖς μανθάνουσιν ὁμοίως τε κόραις καὶ κούροις, καὶ οὐδὲν διαφορώτερον τοῖς ἑτέροις· 15 εἴτα δὲ ἐμποιητέον 3 αἰδῶ πρὸς ἅπαν αἰσχρόν· 4 ὧν ἐγγενομένων ἀνάγκη σώφρονας εἶναι καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα. Καὶ μὴν τὸν παιδευόμενον ὀρθῶς, ὅστις ἂν ἦ, εἴτε ἄρρην εἴτε θήλειαν, ἐθιστέον μὲν ἀνέχεσθαι πόνου, ἐθιστέον δὲ μὴ φοβεῖσθαι θάνατον, ἐθιστέον δὲ μὴ ταπεινοῦσθαι πρὸς συμφορὰν 20 μηδεμίαν· δι' ὅσων ἂν τις εἴη ἀνδρεῖος. Ἀνδρίας δὲ μικρῶ πρότερον ἐδείχθη δεῖν μετεῖναι καὶ γυναιξίν. Ἔστι τοίνυν πλεονεξίαν μὲν φεύγειν, ἰσότητά δὲ τιμᾶν, καὶ εὐποιεῖν μὲν θέλειν, κακοποιεῖν δὲ μὴ θέλειν ἄνθρωπον ὄντα ἀνθρώπους· ἔστι μὲν δίδαγμα κάλλιστον καὶ δικαίου 5 ἐπιτελεῖ τοὺς 25 μανθάνοντας. Τί δὲ μᾶλλον ἄνδρα μεμαθηκέναι χρὴ ταῦτα; 1 ἥπερ νῆ Δία πρέπει δικαίας εἶναι γυναῖκας, καὶ ταῦτα

° legendum εἴγε. WYTT.

1 lege ἦ. WYTT.

2 temere positum, sic ponendum videtur—εὐθὺς διδασκτέον ταυτὸν ἀμφοῖν, ὅτι τοῦτο μὲν ἀγαθόν, τοῦτο

δὲ κακόν κ. τ. λ. WYTT.

3 δίδω] lege αἰδῶ. WYTT.

4 videtur quid deesse. WYTT.

5 lege ἀποτελεῖ. WYTT.

1 forte, εἰ γὰρ. WYTT.

δεῖ μεμαθηκέναι ἀμφὼ τὰ γε καιριώτατα καὶ μέγιστα. Εἰ γὰρ τι πού καὶ μικρὸν ὁ μὲν εἴσεται, ἡ δὲ οὐ, ἢ ἀνάπα-
 λιν, ἡ μὲν εἴσεται, ὁ δὲ οὐ, τεχνίτου τίνος ἐχόμενον, οὐ τοῦτο
 διάφορον ἀποφαίνει τὴν ἑκατέρου παιδείαν· μόνον περὶ μη-
 δενὸς τῶν μεγίστων ἕτερος ἕτερα μεμαθηκέτω, ἀλλὰ^m ταῦτα. 5
 Ἄν δέ τις ἐρωτᾷ με, τίς ἐπιστήμη τῆς παιδείας ταύτης
 ἐπιστατεῖ, λέξω πρὸς αὐτὸν ὅτι φιλοσοφίας ἀνευ ὥσπερ
 ἀνὴρ οὐκ ἂν οὐδεὶς, οὕτως οὐδ' ἂν γύνῃ παιδευθεῖ ὀρθῶς.
 Καὶ οὐ τοῦτο βούλομαι λέγειν, ὅτι τρανότηα περὶ λόγους
 καὶ δεινότητά τινα περιττὴν χρὴ προσεῖναι ταῖς γυναῖξιν, 10
 εἴπερ φιλοσοφήσουσι καὶ γυναῖκες· οὐδὲ γὰρ ἐπ' ἀνδρῶν
 ἐγὼ πάνυ τι τοῦτο ἐπαινῶ· ἀλλ' ὅτι ἦθους χρηστότητα καὶ
 καλοκαγαθίαν τρόπου κτητέον ταῖς γυναῖξιν· ἐπειδὴ καὶ
 φιλοσοφίαⁿ καλοκαγαθία ἐστὶν ἐπιτήδευσις, καὶ οὐδὲν ἕτερον.

Θεοφράστου.

Δοκεῖ γὰρ ἡ παιδεία, καὶ τοῦτο πάντες ὁμολογοῦσιν, ἡμε- 13
 ροῦν τὰς ψυχὰς, ἀφαιροῦσα τὸ θηριῶδες καὶ ἄγνωμον, ὅθεν
 καὶ τὰ ἦθη κοινότερα μὲν καὶ ὑγρότερα γίνεται· τοῖς μὲν
 γὰρ πολλοῖς οὐκ ἂν τις ἴσως ἐπιτιμῶῃ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἐξ-
 ουσίαν, ὅσοι δὲ τραφέντες ἐλευθέρως, καὶ χορηγίαν ἔχοντες
 ἱκανὴν ὡς εἰς ὁποιοῦν βίον ἐλθεῖν, ἄσκεπτοι περὶ τοῦ ἀρίστου 20
 τυγχάνουσι, τούτοις ἤδη δίκαιον ἐγκαλεῖν. Ἄτοπον γὰρ ὡς
 ἀληθῶς, εἰ αἰρέσεως αὐτοῖς διδομένης πόλιν μὲν ἂν ἔλοιнто
 τὴν ἐπιδοξοτάτην, καὶ φίλους καὶ οἰκειοὺς τοὺς ἀρίστους,
 βίον δὲ ἔξον ἐλέσθαι τὸν ἀριστον, κατολιγωρήσαντες τούτου,
 πρὸς τὸ τυχὸν τὰ ἑαυτῶν ἀποδιδόησαν, μηδὲ εἰς αὐτὸ τὸ 25
 κρίνειν καὶ σκοπεῖν ἐλθόντες· ἀλλ' ὁδὸν μὲν βαδίζειν εἰ δέοι,
 ἄλλων πύθοιντ' ἂν πολλάκις, καὶ ἀναζητήσειαν ἡγεμόνα
 μεθ' οὗ ποιήσαιντο τὴν κομιδὴν ἀσφαλῶς, ὑπὲρ δὲ τοῦ βίου
 παντὸς τὸ λεγόμενον δὴ ταῦτο κινδυνεύοντες, οὐδενὶ κοινωσό-

^m forte τὰ αὐτὰ. WYTT.

ⁿ f. καλοκαγαθίας.

μενοι πρὸς τὸν χειρίστον, ἀν οὕτω τύχη, προσπίπτουσι· καὶ μὴν καὶ πολλῶ γ' ἐπισφαλεστέρα τῆς διαιρέσεως ἢ ἐκτροπῆ τῶ μὴ τὴν ὀρθὴν βαδίζοντι· καὶ γὰρ αἱ βλάβαι μεγάλαι, καὶ ἡ ἀναστροφή χαλεπὴ, μᾶλλον δὲ σχεδὸν ἀδύνατος· οὐδὲ γὰρ ὁ χρόνος δίδωσιν ἐξουσίαν μεταθέσεως, οὔθ' ἡ φύσις δύναται μεταμανθάνειν τὸ βέλτιον ὅτ' ἀν ἐντραφῇ τοῖς χειροσιν, ἀλλὰ προαιρεῖται καὶ ἕτερα γε προκρίνει βελτίω καταζῆ δὲ ὅμως ἐν τοῖς εἰωθόσιν· ἀλλ' ὅπερ πολλάκις λέγεται, τοῦτο ἀληθὲς ἔοικεν εἶναι, διότι πάντες ἡκίστα περὶ ἑαυτῶν βουλευονται.

Μουσωνίου ἐκ τοῦ, Ὅτι οὐ δεῖ πολλαῖς ἀποδείξεσι πρὸς 10
ἐν πρᾶγμα χρῆσθαι.

Λόγου δὲ ποτε γενομένου περὶ ἀποδείξεων, ἀς χρῆ ἀκούειν τοὺς νέους παρὰ τῶν φιλοσόφων πρὸς κατάληψιν ὧν μανθάνουσιν, ἔφη ὁ Μουσώνιος, οὐχὶ πολλὰς ἐφ' ἐκάστου πράγματος ζητεῖνⁿ ἀποδείξεις προσήκειν, ἀλλ' ἀνυσίμους καὶ 15
ἐναργεῖς. Οὔτε γὰρ ἰατρὸς, ἔφη, ἐκείνος ἐπαινετὸς ὁ φάρμακα πολλὰ προσφέρων τοῖς νοσοῦσιν, ἀλλ' ὁ δι' ὀλίγων ὧν προσφέρει ἀφελῶν· οὔτε φιλόσοφος ὁ διὰ πολλῶν ἀποδείξεων διδάσκων τοὺς ἀκούοντας, ἀλλ' ὁ δι' ὀλίγων ἐπάγων αὐτοὺς ἐφ' ὃ^o μέντοι βούλεται· καὶ ὁ ἀκουστῆς ὅσῳ περ' ἀν 20

ⁿ Sic dedimus flagitante sententia, pro vitiosa lectione MS. ἐπιδείξεις. WYTT.

^o μέντοι, si sanum est, rariorem hic habet vim, quæ respondet Latino tandem, demum, omnino; ut sententia sit, per paucas demonstrationes eos adducens quocumque tandem vult. Quæ vis exstat in venustissimo Platonis loco Phædr. p. 340, F: ἔμνημι γάρ σοι, τίνα μέντοι, τίνα θεῶν; εἰ βούλει, τὴν πλάτανον ταυτηνί. Sic enim interrogative scribendum· juro enim tibi quemnam tandem, quemnam deorum? si vis, hancce platanum.

Unde sumsit Aristænetus Epist. II, 2: ἔμνημι δέ σοι, φιλτάτη, τίνα μέντοι θεῶν, εἰ βούλει—. Secutus est Maximus Tyrius Diss. XXXII, 1, p. 377: Βούλομαι καθ' Ὁμηρον αὐτὸν παρφακάσαι ἐπὶ τὸν λόγον τίνα μέντοι θεῶν ἢ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ Καλλιόπῃ; vulgo sine interrogatione legitur τινά. Libanius Orat. IX, p. 252, A: τίνα μέντοι, τίνα θεῶν αἰτιατέον. Similiter interrogationi adjungit Plato in Phædro p. 351, A: 353, A: Charmide 238, B. Eubulus Comicus in Excerpt. Grot. p. 650: Χρηστὴ τίς ἦν μέντοι, τίς; Proba mulier quæ tandem

ἢ συνετώτερος, τοσούτω μειόνων δεήσεται τῶν ἀποδείξεων, καὶ τοσούτον θάττον συναινέσει τῷ κεφαλαίῳ τοῦ λόγου, ὄντι γε ὑγιῶς^p. Ὅστις δὲ πανταχοῦ δεῖται ἀποδείξεων, καὶ ὅπου σαφῆ τὰ πράγματα ἔστιν, εἰ διὰ πολλῶν αὐτῶ ἀποδείκνυσθαι βούλεται τὰ δι' ὀλίγων δυνάμενα, παντάπασι⁵ σιν ἄτοπος καὶ δυσμαθής. Θεοὺς μὲν οὖν^q οὐκ εἰκὸς οὐδεμίας ἀποδείξεως δεῖσθαι πρὸς οὐδὲν, ὅτι μήτε ἀσαφὲς μήτε ἀδηλόν ἔστιν αὐτοῖς μηδέν. Ἐπρὸς μόνον δὲ τῶν ἀποδείξεων τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἀνάγκη τὰ μὴ φανερά μὴδ'^r αὐτόθεν γνώριμα διὰ τῶν φανερῶν καὶ προδήλων ζητεῖν ἀνευρίσκειν,¹⁰ ὅπερ ἔργον ἀποδείξεώς ἔστιν. Οἶον, ὅτι ἡδονὴ οὐκ ἔστιν ἀγαθόν, αὐτόθεν μὲν οὐ δοκεῖ γνώριμον εἶναι, ἐπεὶ περ ἔργῳ προσκαλεῖται ἡμᾶς, ὡς ἀγαθόν οὔσα, ἡ ἡδονή· λαβόντος δὲ τινος λῆμμά γινώριμον^t τούτῳ, τὸ πᾶν ἀγαθὸν αἰρετέον

fuit? quæ? Diogenes Laert. IV, 66: τί μέντοι, τί; quid tandem? quid? Aristophanes Nub. 785. WYTT.

^p ὄντι γε ὑγιῶς^p legendum vel ἔχοντι γε ὑγιῶς, vel ὄντι γε ὑγιῆ. i. e. eo citius assentietur placito, siquidem verum sit. WYTT. Supra l. τοσούτω.

^q οὐκ delendum. WYTT.

^r πρὸς μόνον δὲ τῶν ἀποδείξεων. Legendum videtur, πρὸς ἃ μόνον δεῖ τῶν ἀποδείξεων i. e.: ad quæ, nimirum incertas et obscuras res, sola opus est demonstrationibus. WYTT.

^s αὐτόθεν γνώριμα: quæ per se ipsa innotescunt, sponte agnoscuntur. Sic αὐτόθεν usurpatur, ut opponatur ei quod aliunde venit, procul, ἄπωθεν ἔσθ, cum loco, tum tempore: variosque in hoc genere habet usus. Musonius apud Stobæum Serm. XVII, p. 160, de cibis, οἷς αὐτόθεν χρῆσθαι ἰπάρχοι, δίχα πρὸς—. Xenophon

Mem. Socr. II, 8, 3. Plato Leg. IX, p. 660, B. Plutarchus sæpe: Moral. p. 57, B: 131, F: 363, C: 377, C: 392, E: 407, C: 424, F: 450, E: 529, B: 631, D: 663, A: 665, E: 711, F: 714, D: 726, B: 728, B: 734, C: 819, D: 830, B: 916, E: 930, A: 993, A: 1020, B: alibi etiam. Conferatur Uptonus in Indice ad Epictetum. Plautus dixit *ex hoc loco*, Trucul. II, 4, 89—*jam modo ex hoc loco Jubebo ad istam quinque perferri minas: ubi hæc est Salmasii animadversio: "Ex loco, vel e loco, est quod Græci dicunt αὐτόθεν: e loco mittam, αὐτόθεν πέμψω. unde "αὐτόθεν καταβάλλειν, e loco solvere, hoc est præsentī pecunia: "significatio enim loci, brevitate temporis notat." WYTT.*

^t τούτῳ mutandum in τοῦτο. i. e. hoc λῆμμα. Est autem in Syllogismo λῆμμα, propositio, vulgo major dicta: ad hanc adjungitur

εἶναι, καὶ προσλαβόντος ἕτερον γνώριμον τούτῳ, τὸ, τινὰς ἡδονὰς οὐχ αἰρετέον εἶναι, ἀποδεικνύομεν τὸ μὴ ἀγαθὸν εἶναι τὴν ἡδονήν, διὰ τῶν γνώριμων τὸ μὴ γνώριμον. Πάλιν ὡς ὁ πόνος οὐκ ἔστι κακὸν, αὐτόθεν μὲν οὐ φαίνεται πιθανόν· τούναντίον γὰρ τούτου φαίνεται πιθανώτερον, τὸ κακὸν εἶναι τὸν πόνον· τεθέντος δὲ φανεροῦ λήμματος, τοῦ, πᾶν τὸ κακὸν φευκτὸν εἶναι, καὶ προστεθέντος αὐτῷ φανερωτέρου, τοῦ, πόνους πολλοὺς οὐκ εἶναι φευκτοὺς, ὧς περαίνεται τὸ μὴ κακὸν

assumptio, seu minor: i. e. τούτῳ προσλαμβάνεται προσλήψις. Hæc trita Stoicis, et vel è Diogene Laertio nota VII, 76. WYTT.

ἡ τὰς ἡδονὰς οὐχ αἰρετέον εἶναι· *voluptates non sumendum esse*: proprius et Græcus est usus Gerundii. Plutarchus Moral. p. 656, D: τὴν διαφορὰν ἐπὶ τὸ σῶμα μεταιστέον ἔστι· *diversitas ad corpus transferenda est*: item p. 66, C: 68, D: 92, B: 102, D: 124, A: 125, D: 137, C: 172, E: 819, A: Vit. 512, F: 566. Casus autem personæ agentis ponitur vel Dativus: ut in Isocratis Archidamo p. 231, fin: θάνατον ἡμῶν αἰρετέον ἔστι. *mors nobis optetenda est*. Platone Leg. VIII, p. 642, D: καὶ οὐ δυσχεραντέον πολυμικροῦς ἀνθρώποις τὸν τοιοῦτον θεόν. XII, p. 690, G. Aristide T. I, p. 380. 434. Plutarcho Vit. p. 233, A: 513, C: 597, D. Vel accusativus: ut in Platone Leg. VI, p. 621, D: πάντα τὰ τοιαῦτ' ἄρ' ἔσθ' ὑπομενητέον πάσχοντα· i. e. hæc omnia patientes ferre oportet: et plura dedimus ad Plutarchi Moralia p. 122, E. Latina consuetudo fere usurpat Participium Fut. Pass. v. c.: ut in hoc loco, *voluptates non sumendas esse*: ita tamen, ut nonnumquam Græcam rationem sequatur: v. c. Plautus Trinummo, IV, 2, 27: *Heracle*

opinor, mihi advenienti hac noctu agitandum est vigiliis. Cicero Tusc. II, 18: *Iterandum eadem ista mihi*— ubi videndus Davisius: idemque ad Acad. II, 48. Gifanius Conlect. Lucret. p. 353: unde sua habet Vechnerus Hellenolexias I, 2, 33, p. 372, sequ. WYTT.

* *Proprie quidem nil aliud efficitur, quam non omnem voluptatem bonum esse*. Sed quandoquidem enunciatio, ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸν ἔστι, *voluptas est bonum*, accipitur usu instar enunciationis universalis, πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθὸν ἔστι, *omnis voluptas est bonum*; hanc non esse veram ex duabus antecedentibus efficitur. WYTT.

ὧς περαίνεται *efficitur, concluditur*. Sic frequens est Aristoteli Analytic. Prior. I, 20 — 22, et alibi: item Stoicis apud Diogenem Laert. VI, 140, 141, 143, 150: VIII, 34. Hinc jocus Demonactis, ambiguitate verbi, quod penetrare significans, in re ob-scena ponitur, apud Lucianum T. II, 382. Hinc συμπεράσμα, *conclusio*, apud Plutarchum Moral. p. 387, C: 969, B: 1059, E: Vit. 448, A. Conferatur Fabricius ad Sextum Empir. Adv. Mathem. VIII. 128: Uptonus Indice ad Epictet. Voce περαίνου-τες. WYTT.

εἶναι τὸν πόνον. Τοιούτου δ' ὄντος τοῦ γένους τοῦ τῆς ἀποδείξεως, ἐπειδὴ τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ὀξύτεροι οἱ δ' ἀμβλύτεροί εἰσι, καὶ οἱ μὲν ἐν ἔθεσι κρείττοσι, οἱ δὲ ἐν χείροσι τεθραμμένοι, οἱ μὲν ἠθους καὶ φύσεως ὄντες χειρόνων, πλειόνων δέονται ἂν ἀποδείξεων καὶ πραγματείας μείζονος, ὥστε δέ-5
 ξασθαι ταυτὶ τὰ δόγματα καὶ τυπωθῆναι κατὰ ταῦτα, καθάπερ οἶμαι καὶ τὰ πονηρὰ τῶν σώματων, ὁπόταν μέλλοι ^b κακῶς ἔξειν, πάνυ πολλῆς ἐπιμελείας δεῖται· ὅσοι δὲ τῶν νέων εὐφυέστεροι καὶ ἀγωγῆς μετεσχηκότες κρείττονος, οὔτοι ῥαῖόν τε καὶ θάττον καὶ δι' ὀλίγων ἀποδείξεων συναι-10
 νοῖεν ἂν τοῖς λεγομένοις ὀρθῶς καὶ ἀκολουθοῖεν. Ὅτι δ' οὕτως ἔχει ταῦτα, γνοίημεν ἂν ῥαδίως, εἰ νοήσαιμεν μειράκιον ἢ νεανίαν, τὸν μὲν ἐν τρυφῇ πάσῃ τεθραμμένον καὶ τό τε σῶμα τεθλημμένον καὶ τὴν ψυχὴν ἐκλελυμένον ὑπὸ ἐθῶν ἀγόντων εἰς μαλακίαν, ἔτι δὲ νωθῆ ^c παρεχόμενον καὶ δυσ-15

^a ἠθους. Ne quis forte ἔθους corrigere tentet, quia modo ἔθεσι positum erat: sciat ἔθος esse morem, consuetudinem: ἠθος autem mores, animum, indolem: quod existit, quum natura, φύσις, quibusdam ἔθεσι, consuetudinibus, ad quemdam habitum formatur. Atque nomen ἠθος a nomine ἔθος venit. Aristoteles Nicomach. II, 1: ἡ δ' ἠθικὴ (ἀρετὴ) ἐξ ἔθους περιγίνεται· ἔθεν καὶ τοῦνομα ἔσχηκε μικρὸν παρεγκλίον ἀπὸ τοῦ ἔθους. Magn. Moral. I, 6: Eudem. II, 2. Hinc Stobæus Eclog. II, p. 184, edit. Canteri: II, 244, edit. Heerenii. Unde Scriptor libelli Plutarchei De Puerorum Educatione emendandus p. 2. F: ubi alia annotavimus. Et hinc quoque intelligitur quare ἠθος etiam φύσις dicatur; est enim ἠθος, quem vulgò characterem moralem dicunt, φύσις formata ἔθεσι: quod pluribus exposuimus ad

Plutarchi Quæst. Plat. I, Biblioth. Crit. P. IX, p. 16, seq. WYTT.

^a τυπωθῆναι. formari, quasi impresso extrinsecus signo, animus a Stoicis dicitur. Animadversum Gatakero ad M. Antoninum III, 6, VI, 16: Uptono ad Epictetum II, 19, p. 286. Idem I, 6, p. 33—: οὐχ ἀπλῶς ἐπιπίπτοντες τοῖς αἰσθητοῖς, τυπούμεθα ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκλαμβάνομεν τι, καὶ ἀφαιροῦμεν, καὶ προστίθεμεν τὰδε τινὰ δι' αὐτῶν· Plutarchus Advers. Stoic. p. 1084, F: Adv. Colot. 1118, B: De Vultu Lunæ 945, A. Symposiac. IV, 1, 660, C: ad quem plura dabimus. WYTT.

^b κακῶς. Immo καλῶς si debent se bene habere: i. e.: si ad sanum habitum redigenda sunt. WYTT.

^c παρεχόμενον. i. e. præbentem docenti indolem inertum et indocilem. Ita subinde παρέχων, et medium παρ-

μαθῆ τὴν φύσιν· τὸν δὲ αὖ Λακωνικῶς πῶς ^d ἡγωνισμένον, καὶ τρυφᾶν οὐκ εἰθισμένον, καὶ καρτερεῖν μεμελετηκότα, καὶ τῶν λεγομένων ὀρθῶς εὐήκοον ὄντα· εἶτα τοὺς δύο τούτους νεανίας εἰ θείημεν ἀκούοντας φιλοσόφου λέγοντος περὶ θανάτου, περὶ πόνου, περὶ πενίας, περὶ τῶν ὁμοίων, ὡς οὐ κακῶν ὄντων· πάλιν δ' αὖ περὶ ζωῆς, περὶ ἡδονῆς, περὶ πλούτου, περὶ παραπλησίων τούτοις, ὡς οὐκ ἀγαθὰ ἔστιν, ἄρα γε ὁμοίως ἀμφω προσήσονται τοὺς λόγους, καὶ παραπλησίως ἐκάτερος πίθοιτο τοῖς λεγομένοις; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν^e. Ἄλλ' ὁ μὲν μόγις καὶ βραδέως καὶ ὥσπερ ^f μοχλευόμενος ὑπὸ 10 μυρίων λόγων τάχ' ἂν ἐπινεύσειεν, ὁ νωθέστερος· ὁ δ' αὖ τα-

έχομαι, quasi pro έχω, sibi aut aliis quid praeberere, usurpatur. Herodotus II, 35, de Aegypto: έργα λόγου μέζω παρέχεται πρὸς πᾶσαν χώραν. Plato Leg. III, p. 586, A: κρεῶν οὐδαμῶς ἐνδεεῖς ἦσαν· ἔτι δὲ θηρεύοντες οὐ φαύλην οὐδ' ὀλίγην τροφήν παρείχοντο. IV, 596, G: VII, 638, G: δειλὸς δὲ καὶ ἀγίμαστος γεγονὼς πρὸς τὸ σωφρονεῖν, μείζους καὶ σφοδρότερας παρέχεται μεταβολὰς τῆς κινήσεως.— Plutarchus de Genio Socratici p. 591, A: ἀγριον παρεχομένηαι τὸ ἄλογον· partem irrationalem immanem habentibus: De Herodoti Malign. 862, C: De Solertia Animal. p. 991, F: De Vultu lunæ p. 943, D: Publicola p. III, A. De aliis significationibus et de Activo, alibi. WYTT.

^d ἡγωνισμένον. Auctor scripsisse videtur ἡγμένον, educatum· estque et dicitur Laconica institutio ἀγωγῆ. Sic de canibus Xenophon Venat. III, II: τὰ μὲν οὖν πλεῖστα τούτων φύσει ἔχουσι· τὰ δὲ ἡγμένα ἀνεπιστημόνως, δύσχηστοί εἰσιν. Exemplo de canibus sumto Lycurgus Spartanis illam ἀγωγὴν persuasit: ut refert Nicolaus Damascenus in Excerptis Valesianis

p. 449: Plutarchus in Apophthegm. Lacon. p. 225, F: et Scriptor libelli De Educatione p. 3, A: quam narrationem cum hoc Musonii monito comparasse lectores non pœnitebit. Forma verbi et alibi occurrit: et simili sententia in Hieroclis Dissert. apud Stobæum Serm. LXXVI, p. 462: ὅποια δὴ πολλὰ φιλεῖ γενέσθαι περὶ τοὺς πολλοὺς καὶ ἰδιωτικώτερον ἡγμένους. WYTT.

^e οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· Formula minus frequens; tamen aliquoties nobis observata. Ipse Musonius in Dissertatione, cujus argumentum est Reges philosophari oportere, apud Stobæum Serm. XLVI. 338: ἄρ' ἔσθ' ὅπως βασιλεὺς ἀγαθὸς εἴη τις ἂν, μὴ ἀνθρώπος ἀγαθὸς ὢν; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· sic autem prior pars interpungenda est: Plutarchus De Discernendo Adulatore ab Amico p. 50, A: ubi plura apposuimus. WYTT.

^f μοχλευόμενος. tamquam iners pondus, vectibus sublevatus. Elegans tralatio. Sic Plutarchus Symposiac. IV, 1, p. 662, C: αἱ διὰ τῶν ἐπιπόνων βοήθειαι μόγις κατὰ μικρὸν ἀνύουσι, χαλεπῶς ἐκμοχλεύουσαι

χέως καὶ ἐτοίμως δέξεται τὰ λεγόμενα ὡς οἰκεία καὶ προσήκοντα αὐτῷ, μῆτε ἀποδείξαι δέομενος πολλῶν, μῆτε πραγματείας ἢ μείζονος. Ἡ ὁ τοιοῦτος παῖς ἐκείνος ὁ Λάκων, ὃς Κλεάνθην τὸν φιλόσοφον ἠρώτησε εἰ ἀγαθὸν ὁ πόνος ἐστίν· οὕτω γὰρ ἐκείνος φαίνεται φύσει πεφυκῶς καλὸς 5 καὶ τετραμμένος πρὸς ἀρετὴν, ὥστε ἔγγυον νομίζειν εἶναι τὸν πόνον τῆς τ' ἀγαθοῦ φύσεως καὶ τῆς τοῦ κακοῦ· ὥστε ὡς ὁμολογουμένου τοῦ μὴ κακὸν ὑπάρχειν αὐτὸν ἢ ἀγαθὸν, τυγχάνει ὧν ἐπυνθάνετο. Ὅθεν καὶ ὁ Κλεάνθης ἀγασθεὶς τοῦ παιδὸς, εἶπεν ἄρα πρὸς ἠ αὐτὸν,

10

Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἱ ἀγορεύεις.

καὶ προσβιαζόμεναι τὴν φύσιν. III. 6, p. 653, F: ἐκθλιβομένων καὶ μοχλευομένων τῶν μάλιστα συνθεῖν καὶ κολλῆν τὸ σῶμα πεφυκότων. *Fragn. De Anima VII, 19, αἱ ψυχαὶ πολλῆ τῆ κάρη κατεχόμεναι τῆς γενέσεως, πολλῆς πρὸς ἀνάμνησιν δέονται τῆς μοχλείας*· i. e.: *animæ multo generationis veterno oppressæ ad reminiscentiam opus habent quasi vectium molitione*. Gregorius Presbyter in *Vita Gregorii Naz.* p. 24, A: συνέβαινε αὐτῷ—προσάγειν πλείενας, οὐ θυμῷ σλήσσαντι, ἀλλ' ἐπιεικείᾳ τὴν ἀμαθίαν ἐμοχλεύοντι, καὶ εὐεξίαν ταῖς ψυχαῖς ἐμποιοῦντι διὰ τοῦ λόγου. Bentleius in *Epistola ad Millium* p. 15, Euripidis loco apud Plutarchum servato *Consol. Apollon.* p. 106, A: Ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμερόχθηται βροτῶν, legendum contendit ἐμμερόχθενται, vel δεσμοῖσι μεμόχθενται: præter necessitatem, iudice Musgravio: cui nos subscribimus. Propriæ significationis exempla habet H. Stephanus *Thes. L. Gr. T. II.* p. 1578, seq. et Berglerus ad Aristophanis *Lysistr.* 429. WYTT. ἢ Oratio multis partibus tur-

bata. Primum, continuanda sic: μείζονος ἢ ὁ τοιοῦτος—i. e. *neque labore majore opus habebit, quam puer ille talis Laco*. Deinde, ὥστε ἔγγυον νομίζειν εἶναι τὸν πόνον τῆς τ' ἀγαθοῦ φύσεως καὶ τῆς τοῦ κακοῦ, legendum—τῆς τε τοῦ ἀγαθοῦ φ. κ. τ. τ. κ. ut existimaret, laborem esse sponsorem naturæ et boni et mali hominis: quod nec sic quidem pro solita Musonii perspicuitate dictum est. Tum, in τυγχάνει ὧν ἐπυνθάνετο, adipiscitur, quæ interrogabat: quod nullam habet idoneam sententiam: desideratur quid hujusmodi, τυγχάνει οἰκειῶς ὧν ὧν ἐπυνθάνετο. i. e.: *jam familiaris rei, de qua interrogabat*. Porro in Laconis ad Cleanthem interrogatione, non satis certa est significatio bonæ naturæ: at fuisset in *asseveratione*: quæ hic nulla apparet. Apud Diogenem Laertium eadem res brevius traditur VII, 172: Λάκωνος τινὸς εἰπόντος, ὅτι ὁ πόνος ἀγαθὸν διαχυθεὶς (Κλεάνθης) φησιν, Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος WYTT.

^h Αἵματος — . *Odyss. Δ, 611.* WYTT.

Πῶς οὖν ὁ τοιοῦτος οὐ ραδίως ἐπεισθή ἀν μῆτε πεινίαν, μῆτε θάνατον δεδιέναι, μῆτ' ἄλλο μηδὲν τῶν δοκούντων¹ φανερῶν, μῆτ' αὖ διώκειν πλοῦτον, ζῶην, ἢ ἡδονήν;

Ἴνα δὲ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπανεέλθω τοῦ λόγου, φημι δεῖν τὸν διδάσκαλον τοῦ φιλοσόφου μὴ λόγων πλήθος μῆτ' ἀπο-⁵δείξεων ζητεῖν διεξιέναι πρὸς τοὺς μαθάνοντας, ἀλλὰ καιρίως περὶ ἐκάστου λέγειν καὶ καθικνεῖσθαι τῆς διανοίας τοῦ ἀκούοντος, καὶ ^k* * * στικά εἶναι λέγειν καὶ ἀνατραπῆναι μὴ ράδια· καὶ μάλιστα γὰρ τῷ παρέχειν αὐτὸν περὶ γὰρ τῶν χρησιμωτάτων λέγοντα, καὶ ὁμολογούμενα οἷς λέγει πρᾶτ-¹⁰τοντα, τούτῳ μεταχειριζόμενον τοὺς ἀκούοντας· τὸν δὲ μαθητὴν ἐντετάσθαι πρὸς τὰ λεγόμενα, καὶ σκοπεῖν μὲν ὅπως μὴ λάθῃ ψεῦδος τι παραδεξάμενος· τῶν δὲ ἀληθῶν μὴ μὰ Δία πολλὰς ζητεῖν ἀποδείξεις ἀκούειν, ἀλλ' ἐναργεῖς· καὶ ἄπερ ἀν πεισθῆ τῶν παραινουμένων ἑαυτῷ εἶναι καὶ ἀληθῆ,¹⁵ τούτοις ἐπακολουθεῖν ἐν τῷ βίῳ. Οὕτω γὰρ μόνως ἔσται τις ἐκ φιλοσοφίας ὠφελημένος, ἀν οἷς παραδέδεται λόγοις οὔσιν ὑγιέσι τὰ ἔργα παρέχεται συναδά.

Μουσαῖου ἐκ τοῦ Ὅτι καὶ γυναιξὶ φιλοσοφήτέον.

Ἐπεὶ δ' ἐπύθετό τις αὐτοῦ, εἰ καὶ γυναιξὶ φιλοσοφήτέον, οὕτω πως ἤρξατο διδάσκειν ὡς φιλοσοφήτέον αὐταῖς. Λό-²⁰γον μὲν, ἔφη, τὸν αὐτὸν εἰλήφασι παρὰ θεῶν αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσι, ᾧ τε χρώμεθα πρὸς ἀλλήλους, καὶ καθ' ὃν διανοούμεθα περὶ ἐκάστου πράγματος, ἄγαθον ἢ κακὸν ἔστι, καὶ καλὸν ἢ αἰσχρόν. Ὅμοίως δὲ καὶ αἰσθήσεις τὰς αὐτὰς ἔχει τὸ θῆλυ τῷ ἄρρενι, ὁρᾶν, ἀκούειν, ὀσφραίνεσθαι,²⁵ καὶ τὰ ἄλλα. Ὅμοίως δὲ καὶ μέρη σώματος τὰ αὐτὰ

¹ φανερῶν· Corrigendum, φοβε-
ρῶν. WYTT.

^k Lacuna exstat in codice scrip-
to, cui explendæ quum multæ rati-
ones excogitari possint, una ex
his non inepta memoretur, καὶ

πειθεῖν τῷ κατασκευαστικῶς εἶναι ἂ
λέγει καὶ ἀνατραπῆναι μὴ β. et per-
suadeat per id, quod ea quæ dicuntur
demonstrantia sint, nec facile re-
fellantur—. WYTT.

¹ ὅτι excidisse videtur. WYTT.

ὑπάρχει ἐκατέρῳ, καὶ οὐδὲν θατέρῳ πλέον. Ἐτι δὲ ὀρεΐσεις, καὶ οἰκειώσεις φύσει πρὸς ἀρετὴν οὐ μόνον γίνεται τοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ καὶ γυναιξίν· οὐδὲν γὰρ ἥττον αὐταί γε τῶν ἀνδρῶν τοῖς μὲν καλοῖς καὶ δικαίοις ἔργοις ἀρέσκεισθαι πεφύκασι, τὰ δὲ ἐναντία τούτων προβάλλεσθαι. Τούτων δὲ 5 ταύτη ἔχόντων, διὰ τί πρότερον τοῖς μὲν ἀνδράσι προσήκοι ἂν ζητεῖν καὶ σκοπεῖν ὅπως βιώσονται καλῶς, ὅπερ τὸ φιλοσοφεῖν ἐστὶ, γυναιξὶ δὲ οὐ πρότερον; ὅτι ἄνδρας μὲν προσήκει ἀγαθοὺς εἶναι, γυναῖκας δὲ οὐ; Σκοπῶμεν δὲ καὶ καθ' ἐν ἑκάστον τῶν προσηκόντων γυναικὶ τῇ ἐσομένῃ ἀγαθῇ· 10 φανέεται γὰρ ^m τὸ φιλοσοφίας τούτων ἑκάστον μάλιστα ἂν αὐτῇ περιγεγόμενον. Αὐτίκα δὲ οἰκονομικὴν εἶναι τὴν γυναῖκα, καὶ ἐκλογιστικὴν τῶν οἴκῳ συμφερόντων, καὶ ἀρχικὴν τῶν οἰκετῶν. Ταῦτα δ' ἐγὼ φημὶ τῇ φιλοσοφίᾳ ὑπάρξαι ἂν μάλιστα· ⁿ εἴγε ἑκάστον μὲν τούτων μέρος τοῦ βίου ἐστίν, 15 ἐπιστήμη δὲ περὶ βίον οὐχ ἕτερα τις ὅ ἢ φιλοσοφία καὶ ὁ φιλόσοφος. Ὡς γὰρ ἔλεγε Σωκράτης, τοῦτο διατελεῖ σκοπῶν,

Ἵσθι τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθόν τε P τέτυκται.

Ἄλλὰ δεῖ δὴ καὶ σώφρονα εἶναι τὴν γυναῖκα· οἴαν καταρθεύειν μὲν ἀφροδισίων παρανόμων, καθαρεύειν δὲ τῆς 20 περὶ τὰς ἄλλας ἡδονὰς ἀκρασίας, μὴ δουλεύειν ἐπιθυμίαις, μηδὲ φιλόνεικον εἶναι, μὴ πολυτελῆ, μὴ καλλωπίστριαν. Ταῦτα μὲν ἔργα τῆς σώφρονός ἐστι καὶ ἔτι πρὸς τούτοις ἐκεῖνα· κρατεῖν μὲν ὀργῆς, μὴ κρατεῖσθαι δὲ ὑπὸ λύπης, κρείττονα δὲ πάθους παντὸς εἶναι. Ταῦτα 25 δ' ὁ φιλόσοφος παρεγγυᾷ λόγος· ὁ δὲ μαθὼν αὐτὰ καὶ ἀσκήσας, ἐμοὶ μὲν δοκεῖ γενέσθαι ἂν κοσμιώτατος, ^q ἐπ' ἂν

^m forte, γὰρ διὰ φιλοσοφίας.

WYTT.

ⁿ MS. εἴγε ἑκάστον. WYTT.

^o MS. ἦ. WYTT.

^p Homericum dictum, Odys.

Δ, 392, celebratum a Socrate:

vid. Diogenes Laert. II, 21: Davisius ad Cic. Tusc. V, 4: nos ad Plutarchum Præcept. Sanitatis Tuendæ p. 122, D. WYTT.

^q lege, εἴτε. WYTT.

ἀνὴρ εἴη εἴτε γύνη. Τί οὖν; ταῦτα μὲν ταύτῃ ἔχει δίκαια
 δ' οὐκ ἂν εἴη γύνη φιλοσοφοῦσα, οὐδ' ἄμεμπτος βίου κοι-
 νῶν, οὐδ' ὁμοιοῖας ἀγαθῆ συνεργῶν, οὐδ' ἀνδρὸς καὶ τέκ-
 νων ἐπιμελῆς κηδεμῶν, οὐδὲ φιλοκερδείας ἢ πλεονεξίας
 πάντῃ καθαρὰ. Καὶ τίς ἂν μᾶλλον τῆς φιλοσόφου τοιαύτῃ 5
 γένοιτο, ἢ γε ἀνάγκη πᾶσα εἴπερ εἴη τὸ ἴσον ἰ φιλόσοφον,
 τὸ μὲν ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι χεῖρον νομίζουσιν, ὅσῳ περ αἰσ-
 χιον· τὸ δὲ ἐλαττοῦσθαι τοῦ πλεονεκτεῖν κρεῖττον ὑπολαμ-
 βάνουσιν· τὸ δὲ καὶ τέκνα μᾶλλον ἀγαπᾶν τοῦ ζῆν. Τῆς δὲ
 ἐχούσης οὕτω, τίς ἂν εἴη γύνη δικαιότερα; Καὶ μὴν καὶ ἀν- 10
 δρειότεραν προσήκει εἶναι γυναῖκα τῆς ἀπαιδεύτου τὴν πε-
 παιδευμένην, καὶ τὴν φιλόσοφον τῆς ἰδιώτιδος· ὡς μῆτε θα-
 νάτου φόβῳ, μῆτε ὄκνῳ τῷ πρὸς πόνον ὑπομείναι τι αἰσχρὸν,
 μῆδὲ ὑποπτῆσαι μηδενὶ ὅτι εὐγενῆς, ἢ ὅτι δυνατὸς, ἢ ὅτι
 πλούσιος, ἢ καὶ νῆ Δία ὅτι τύραννος. Ὑπάρχει γὰρ αὐτῇ 15
 μέγα φρονεῖν, καὶ τὸν μὲν θάνατον ἠγεῖσθαι μὴ κακὸν, τὴν
 δὲ ζωὴν μὴ ἀγαθόν· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν μὲν πόνον μὴ ἐκ-
 τρέπεσθαι, τὴν δὲ ἀπονίαν μὴ διώκειν ἐξ ἅπαντος. Ὅθεν
 εἰκὸς εἶναι τὴν γυναῖκα ταύτην καὶ αὐτουργικὴν καὶ κακό-
 παθον, οἴαν ἂ μὲν ἂν τέκῃ τρέφειν μαστῶ τῷ ἑαυτῆς, τῷ δὲ 20
 ἀνδρὶ ὑπηρετεῖν χερσὶ ταῖς ἑαυτῆς· ἂ δὲ δουρικὰ νομίζουσι
 ἐνίαι, ταῦτα ἀόκνως ποιεῖν. Ἄρ' οὐκ ἂν ἢ τοιαύτῃ γύνη
 μέγα μὲν ὄφελος εἴη τῷ γεγαμηκότι, κόσμιος δὲ τοῖς προσ-
 ἤκουσι ὁ γένει, παράδειγμα δὲ χρηστὸν ταῖς ἐπισταμέναις
 αὐτῇ. Ἄλλὰ νῆ Δία, φασί τινες, ὅτι αὐθάδεις ὡς ἐπὶ 25
 πολὺ καὶ θρασεῖας εἶναι ἀνάγκη τὰς προσιούσας τοῖς φιλο-
 σόφοις γυναῖκας, ὅταν ἀφεμέναι τοῦ οἰκουρεῖν ἐν μέσοις
 ἀναστρέφονται τοῖς ἀνδράσι, καὶ μελετῶσι λόγους, καὶ
 ἀναλύωσι συλλογισμοὺς, δεόν οἶκοι καθημένας ταλασιουρ-
 γεῖν. Ἐγὼ δὲ οὐχ ὅπως τὰς γυναῖκας, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ἀν- 30

ἰ MS. φιλόσοφος. WYTT.

ῥ Videtur quid excidisse. WYTT.

δρας ἀξιῶσαιμ' ἂν, ἀφεμένους τῶν προσηκόντων ἔργων, εἶναι πρὸς λόγους μόνον· ἀλλὰ καὶ ὅσους μεταχειρίζονται λόγους, τῶν ἔργων φημι δεῖν ἕνεκα μεταχειρίζεσθαι αὐτούς. Ὡσπερ γὰρ ἰατρικοῦ λόγου οὐδὲν ὄφελος, εἰ μὴ πρὸς ὑγιεῖαν φέρῃ σώματος ἀνθρώπου, οὕτως οὐδ' εἴ τινα φιλόσοφος 5 ἔχει ἢ διδάσκει λόγον, οὐδὲν ὄφελος αὐτοῦ, εἰ μὴ φέρῃ πρὸς ἀρετὴν ψυχῆς ἀνθρωπίνης. Πρὸ παντὸς δὲ σκοπεῖν τὸν λόγον χρὴ, ᾧ ἔπεσθαι τὰς φιλοσοφούσας ἀξιῶμεν, εἰ δύναται θραυτείας ποιεῖν, ἔο τὴν αἰδῶ μέγιστον ἀποφαίνων ἡ ἀγαθόν· εἰ ζῆν ἰταμώτερον ἐθίζει, ὁ καταστολὴν πλείστην ὑψηλοῦ- 10 μενος· εἰ μὴ διδάσκει σωφρονεῖν, ὁ κακὸν ἀποδεικνύς ἔσχατον τὴν ἀκολασίαν· εἰ μὴ προτρέπεται οἰκονομεῖν, ὁ παρισταὺς ἀρετὴν εἶναι τὴν οἰκονομικὴν· καὶ στέργειν δὲ καὶ αὐτουργεῖν ὁ τῶν φιλοσόφων λόγος παρακαλεῖ τὴν γυναῖκα.

Ξενοφῶντος ἐν δ' Σωκρατικῶν ἀπομνημονευμάτων.

Γεωμετρίαν . . . 15

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Ἀγησίλαον . . .

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Σοφιστοῦ.

Ξενοφῶντος.

Παίδευσις . . .

* Πλουτάρχου.

Ἄνευ ἔοικεν ὁ τῶν ἀπαιδευτῶν βίος, κένας ἔχων φαντα- 20 σίας.

Οὐτ' ἐν ἰχθύσι φωνῆν, οὐτ' ἐν ἀπαιδευτοῖς ἀρετὴν δεῖ ζητεῖν.

Δυσάρεστοι ὄντες οἱ ἀπαιδευτοὶ καθάπερ ἐξ οἰκιῶν τῶν προαιρέσεων καθ' ἡμέραν μετοικίζονται. 25

Οἱ μὲν ξένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἐν τοῖς πράγμασι διαπλανῶνται.

ἔταν] lege, ὁ τὴν. WYTT. ἡ MS. ἀγαθόν τι ζῆν. WYTT. * Fr. inc. 7.

γ' Αντισθένης. κ. τ. λ. αὐτὸν ἀποκαλεῖται ὡς ἄλλοι καὶ ἄλλοι

Ἄριστότελους.

ζ' Νομίζειν. . . .

Δημώνακτος.

Οἱ ἀπαίδευτοι, καθάπερ οἱ ἀλιευόμενοι ἰχθύες, ἐλκόμενοι σιγῶσι.

Ἄριστιππος παρεκελεύετο τοῖς νέοις τοιαῦτα ἐφόδια⁵ κτᾶσθαι, ἃ τινὰ αὐτοῖς καὶ ναυαγήσασι συνεκκολυμβήσει.

Σόλων ὄνειδιζόμενός ποτε ὅτι δίκην ἔχων ἐμισθώσατο ῥήτορα, Καὶ γὰρ, ἔφη, ὅτ' ἂν δεῖπνον ἔχω, μαγεῖρον μισθοῦμαι.

Ὁ Λύκων τὴν παιδείαν ἔλεγεν εἶναι ἱερὸν ἄσυλον.

Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν λέγοντα ὅτι οὐδένα σοφὸν εὐρεῖν δύ-¹⁰ ναμαι, Κατὰ λόγον, εἶπε· τὸν γὰρ ζητοῦντα σοφὸν αὐτὸν πρότερον εἶναι δεῖ σοφόν.

Ἄφυσος ποιητοῦ ἀκρόασιν ποιουμένου, Θεόκριτος ἐρωτώμενος ὑπ' αὐτοῦ ποῖά ἐστι τὰ καλῶς εἰρημένα, ἔφη, Ἄ παρ-¹⁵ ἔλιπες.

Ἰέρων ὁ Σικελίας τύραννος, Ξενοφάνους τοῦ Κολοφανίου ποιητοῦ ψέγοντος Ὅμηρον, ἠρώτησεν αὐτὸν, Πόσους οἰκέτας ἔχεις; τοῦ δ' εἰπόντος, Δύο, καὶ τούτους μόγις τρέφειν· Οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, Ὅμηρον ψέγων, ὅς μετῆλλαχῶς πλεί-²⁰ ους ἢ μυρίους τρέφει.

Φιλόσοφος ἔχων δύο μαθητὰς ἓνα μὲν ἀφυῆ φιλόπονον δὲ, ἕτερον δὲ εὐφυῆ ἀργὸν δὲ, εἶπεν, Ἀμφότεροι ἀπόλοισθε, σὺ μὲν ὅτι θέλων οὐ δύνη, σὺ δὲ ὅτι δυνάμενος οὐ θέλεις.

Ὁ αὐτὸς ἔλεγε μεγάλους δεῖ λαμβάνειν μισθοὺς μαθη-²⁵ τῶν τοὺς διδασκάλους, παρὰ μὲν τῶν εὐφυῶν ὅτι πολλὰ μανθάνουσι, παρὰ δὲ τῶν ἀφυῶν ὅτι πόλυν κόπον παρέχου-
σιν.

γ Ut Stob. 2, 46. Maximus c. 134. qui multa habet e seqq.

ζ Ut Stob. 3, 54.

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί αὐτῷ γέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ ἀνεπίτακτα ποιεῖν ἂ ἕτεροι διὰ τὸν ἐκ τῶν νόμων φόβον ποιοῦσιν.

Φιλιστίανος.

Τὰ σπουδαῖα μελέτα, καὶ εἴαν τι παρηκμακῶς μανθάνης, μὴ αἰσχύνου· βέλτιον γὰρ ὀψιμαθῆ καλεῖσθαι ἢ ἀμαθῆ. 5

Ὁ μὲν γεωργὸς τὴν γῆν, ὁ δὲ φιλοσοφῶν τὴν ψυχὴν ἐξημεροῦ.

Νεανίσκου ἐν θεάτρῳ ἐναβρυνομένου, καὶ λέγοντος σοφὸς εἶναι πολλοῖς ὀμιλήσας σοφοῖς, εἶπέ τις, ὅτι καὶ γὰρ πολλοῖς πλουσίοις ὀμίλησα, ἀλλὰ πλούσιος οὐκ εἰμί. 10

Ὁ αὐτὸς ἔφη, οὐ καλὸν πεπαιδευμένον ἀπαιδεύτω διαλέγεσθαι, ὥσπερ οὐδὲ νήφοντα μεθύοντι.

Οἰνοπίδης ὄρων μειράκιον πολλὰ βιβλία κτώμενον, ἔφη, μὴ τῷ κιβωτίῳ, ἀλλὰ τῷ στήθει.

Ὁ αὐτὸς ἔλεγε τὰ βιβλία τῶν μεμαθηκότων μὲν ὑπο- 15 μνήματα εἶναι, τῶν δὲ ἀμαθῶν μνήματα.

Στίλπνων, ἂ ἀλούσης αὐτοῦ τῆς πατρίδος ὑπὸ Δημητρίου τοῦ τυράννου καὶ διαρπαγείσης, ἀναχθεὶς ἐπὶ τὸν βασιλέα, καὶ ἐρωτηθεὶς εἴ τι δὴ αὐτὸς ἀπώλεσε· τῶν μὲν ἐμῶν, ἔφη, οὐδὲν, τὸν γὰρ λόγον καὶ τὴν παιδείαν ἔχω, τὰ δὲ λοιπὰ 20 διὰ τὶ μάλλον ἐμὰ, καὶ οὐχὶ τῶν πολιορκούντων;

^b Πρωταγόρας. . . .

^c Βάσσος. . . .

^d Επικούρου.

Οὐ προσποιεῖσθαι δεῖ φιλοσοφεῖν, ἀλλ' ὄντως φιλοσοφεῖν· οὐ γὰρ προσδεόμεθα τοῦ δοκεῖν ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τοῦ κατ' 25 ἀλήθειαν ὑγιαίνειν.

^d Δημάδης . . .

^a V. Wytttenbach. Plutarch. p.

^c Stob. 29, 70.

5. F.

^d Stob. 29, 91.

^b Stob. 29, 80.

Sequuntur capita 3. præter excerpta sacra ex uno Æliano quid continentia.

Caput novum conveniens fere cum Stobæi 84.

Ἀδελφὸς ὑπ' ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὄχυρὰ καὶ ὑψηλή· ἰσχύει δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασιλείον. 5

Πᾶς ὁ ἀδελφὸν πτωχὸν μισῶν φιλίας μακρὰν ἔστι.

Κρεῖσσον φίλος ἐγγύς, ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν.

ὡς 84, 1. δεινὸν 84, 3. Ἀθήνησι 84, 7. Καλλίας 84, 8. Οἱ 84, 6. πλουτ. 84, 9. φιλάδελφον 84, 17. Ἱεροκλέους 84, 20. Μουσωνίου 84, 21. Ξενο-10 φῶντος 84, 22.

^e Πλουτάρχου.

Ὁ μὲν Ἀρκαδικὸς μάντις δικαίως πόδα ξύλινον προσ-
εποιήσατο, οἰκείου στερηθεὶς· ἀδελφὸς δὲ πολεμῶν ἀδελφῷ
καὶ κτώμενος ὀθνεῖον ἀγορᾶς ἐταῖρον, οὐδὲν ἔοικεν ἄλλο ποι-
εῖν, ἢ σάρκινον καὶ συμφυὲς ἀποκόψας μέλος, ἀλλότριον 15
προστρίβεσθαι προσαρμόττειν.

Ἐν τῷ φιλεῖν τὸν ἀδελφὸν μικροῦ τὸν περὶ Διοσκούρων
μῦθον οὐ μῦθον ἤλεγξε.

Sequuntur duo capita sine profanorum sententiis.

^f ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΕΡΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑΣ.

Ἡμέραν 101, 15. ὑψηλοὶ 101, 18. Αἴλιανου τοῦ 20
περὶ ζώων 1β. λόγου.

Seq. caput sine profanorum sententiis.

^g ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΥΤΗΣ ΑΓΑΘΗΣ.

Βούλομαι 31, 2. αἰδῶς 31, 4. πᾶς 31, 5. αἰ-

^e Scil. p. 479. B.

^f Commentitium hunc titulum
esse suspicor, et reddendum ex

Stobæo ΠΕΡΙ ΤΓΓΕΙΑΣ.

^g Restitue ex Stobæo Περὶ Αἰ-
δοῦς.

δοῖος 31, 13. οὐδένα 31, 16. δοκεῖν 31, 17. αἰδοῦς
31, 6. φαῦλον 31, 7. Πυθιάς 31, 8. τοιαῦτα 31, 9.
αἰδοῦ 31, 10. μάλιστα 31, 11. Ζῆνα 31, 12. Πλά-
τωνος 31, 18.

Αἰδῶς ἀπώλεσ' αὐτὸν, ἔρρέτω κακῆ· 5
πολλὴν γὰρ αὐτὴν δειλὸς ἂν ἐκτίησάτο.

Καγὰ μετ' ἀνδρῶν ἠνίκ' ἠτύχουν βίῳ·
τοῖς γὰρ κακῶς πρᾶσσουσιν οἱ σεμνοὶ λόγοι
κοσμὸν μὲν ἐνδοίησαν· ἡ δ' εὐπραξία
σὺν τοῖς ἀναισχύντοισιν ᾠρισται βροτῶν. 10

ᾠ παῖ, τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας θηητοῖς μέγα
διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδεΐας ἔφυ.

ᾠς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδὲ οἱ αἰδῶς
γίνεται, ἢτ' ἀνδρας μέγα σίνεται ἢδ' ὀνίνησιν.

Ὁμήρου.

ὠκειῶν . . . 15

Αἰδῶς τοι ζυνετοῖσιν ἐπὶ βλεφάροισι κάθηται,
ὑβρις δ' ἀζυνετοῖσι· σοφὸς δέ κε τοῦτο δαεῖη.

^h ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΥΤΝΗΣ ΠΟΝΗΡΑΣ.

Οὔτοι 32, 5. ἤδη 32, 4. ἀπερυθρία 32, 1. οὐκ
ἔστ' 32, 3. ἅπαντ' 32, 6. ἅμα 32, 8. ἔπεσθαι
32, 9. καὶ ἔτι . . . πολέμιοι . . . 20

Caput sine profanorum sententiis.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ.

Ἐτέρων.

ⁱ Ἀνδρὸς χαρακτῆρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.

Φωτίῳ Πατριάρχῃ.

^j Κατόπτρῳ μὲν ἐμφανίζεται τύπος τῆς μορφῆς τοῦ σώ-

^h Stob. π. Ἀναισχυντίας. ⁱ Maxim. p. 278, pen. ^j Maxim. p. 277.

ματος, ὀμιλίαις δὲ καὶ λόγοις τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος χαρακτηρίζεται.

Εἰκόνες οἱ λόγοι τῶν ἐν τῇ ψυχῇ τύπων, ὥσπερ ὁ νοῦς κινούμενος ἐνεγράφητο.

Λόγος πολλάκις ἄγγελος διαθέσεως. Στόμα μὲν φωνῆς ὄργανον, φωνὴ δὲ ψυχῆς σκιά.

Δημοκράτους.

^k Φαύλων. . . .

Ὡσπερ τῶν δένδρων τὰ καλοὺς φέροντα καρποὺς πρὸ τῶν καρπῶν καὶ ἐκ τῶν φύλλων ἐστὶ κατανοεῖν, οὕτως ἐκ τῶν λόγων πρὸ τῶν ἔργων καὶ οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων διαγιγνώσκονται.

Seq. ea quæ sunt apud Plutarch. Placit. Philos. IV. 8. 1. 3. δι' αἰσθητηρίου κατάληψις 6. τασία καταληπτικὰ 7. ὄγδοον om. 8. ἀφ' οὗ πάλιν om. συνίσταται. 10. τεταγμένα. 12. ὅθεν-ὅπερ. 15. αἰσθητὸν. 19. δι' ἐν. 20. τῶν τοῖς-γίνεται om. Ibid. addit λέγει δὲ ἐν τῷ Φιλίβῳ ut apud Stob. p. 150. τὸ δ' ἐνὶ πάθει] τῷδε δ' ἐνὶ πάθει. Additur, Κατὰ τοὺς Περιπατητικὸς τετραχῶς, ἐξ οὗ τὸ ἡγεμονικόν, δι' οὗ τὸ ὄργανον καὶ αἰσθητήριον, καθ' ὃ ἡ ἐνεργεία καὶ ἔνεκα τὸ αἰσθητόν. 20

Λεύκιππος Δημοκράτης τὰς αἰσθήσεις καὶ τὰς νοήσεις ἑτεροιώσεις εἶναι τοῦ σώματος.

Ἀριστοτέλης quod Stobæus p. 150, 21. 1. 2. συνθέντων εἰδῶν addita. 3. πάλαι-τοῖς ἰδίους. 5. ἐν μεθορίῳ.

Οἱ Στωϊκοὶ τήνδε τὴν κοινὴν αἴσθησιν ἐντὸς ἀφῆν προσαγορεύουσι, καθ' ἣν καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἀντιλαμβανόμεθα.

Ἀπελλῆς πλείους αἰσθήσεις εἶναι περὶ τὰ ἄλογα ζῶα.

Δημόκριτος πλείους μὲν εἶναι τὰς αἰσθήσεις τῶν αἰσθη-

^k Stob. 5, 25.

τῶν, τῷ δὲ μὴ ἀναλογίζεσθαι τὰ αἰσθητὰ τῷ πλήθει λανθάνειν·
οἱ δὲ ἄλλοι πασισους(?)

Οἱ Στωϊκοὶ σωμάτων τὰς αἰσθήσεις ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
τῶν περὶ τὰ σώματα ἀσωμάτων λόγων, ἅπερ ἤδη σχήματα
προσαγορεύουσι. 5

Λεύκιππος Δημόκριτος Ἐπίκουρος τὴν αἴσθησιν καὶ τὴν
νόησιν etc. ut apud Plutarch. IV. 8.

Οἱ ἄλλοι εἰδῶν ἢ σχημάτων ἑτεροίωσιν ἐν πάσῃ τυπώσει
ἀπορροαίαις πάντα μᾶλλον ἢ εἰδώλοισι.

Οἱ Στωϊκοὶ πᾶσαν αἴσθησιν εἶναι συγκατάθεσιν καὶ κα- 10
τάληψιν.

Οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ μὴ εἶναι τὰς αἰσθήσεις μήτε καταλή-
ψεις μήτε συγκαταθέσεις.

Οἱ Περιπατητικοὶ οὐκ ἄνευ μὲν συγκαταθέσεως τὰς αἰσ-
θήσεις, οὐ μέντοι συγκαταθέσεις. 15

Πυθαγόρας, Ἐμπεδοκλῆς, Ξενοφάνης, Παρμενίδης, Ζή-
νων, Μέλισσος, Ἀναξαγόρας, Δημοκράτης, Μητρόδωρος,
Πρωταγόρας, Πλάτων ψευδεῖς εἶναι τὰς αἰσθήσεις.

Οἱ ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας ὑγιεῖς μὲν, ὅτι δι' αὐτῶν οἴονται
λαβεῖν ἀληθινὰς φαντασίας, οὐ μὴν ἀκριβεῖς. 20

Ἄριστοτέλης τὴν αἴσθησιν μὴ πλανᾶσθαι περὶ τὸ ἴδιον,
περὶ δὲ τὸ συμβεβηκός.

Οἱ Στωϊκοὶ ut Plutarch. IV. 9. 1. 7. ψευδοποιεῖ τὰ κα-
ταννητά. 8. διχῶς νοεῖται καὶ γάρ. 10. Παρμενίδης Ἐμ-
πεδοκλῆς Ἀναξαγόρας Δημόκριτος Ἐπίκουρος Ἡρακλείδης. 25
ib. pro παρᾱ habet περί. ult. αἰσθητῶν ἐκάστου ἐκάστην ἀρ-
μόττοντος.

Οἱ Περιπατητικοὶ περὶ τὰς δυνάμεις τῶν αἰσθητηρίων· οἱ
μὲν ἄλλοι φύσει τὰ αἰσθητὰ, Λεύκιππος δὲ, Δημόκριτος
καὶ Διογένης νόμῳ, τοῦτο δ' ἔστι δόξη καὶ πάθεσι τοῖς ἡμε- 30
τέροις· μηδὲν δ' εἶναι ἀληθές μηδὲ καταληπτὸν ἐκτὸς τῶν

πρώτων στοιχείων ἀτόμων καὶ κενού· ταῦτα γὰρ εἶναι μόνα φύσεις, τὰ δ' ἐκ τούτων θέσει καὶ τάξει καὶ σχήματι διαφέροντα ἀλλήλων συμβεβηκότα.

Παρμενίδης, Ἐμπεδοκλῆς, ἐλλείπει τροφῆς τὴν ὄρεξιν οἱ τὰ ἄτομα καὶ οἱ τὰ ὁμοιομερῆ καὶ οἱ τὰ ἀμερῆ καὶ τὰ ἐλάχιστα πάντ' ἐν πᾶσι τὰ αἰσθητὰ ἀναμεμίχθαι, καὶ μηδὲν αὐτῶν εἰλικρινές ὑπάρχειν· περὶ δὲ τῆς ἐπικρατείας ὀνομάζεσθαι τοῖον ἢ τοῖον καὶ περὶ τὴν πολυαυγείαν. Conf. Plut. V. 28.

Πυθαγόρας, Πλάτων καθαρὸν ἕκαστον εἶναι τῶν αἰσθη-¹⁰ τῶν ἐξ ἑκάστου στοιχείου προσερχόμενον· πρὸς μὲν οὖν τὴν ὄρασιν τὸ αἰθερῶδες πεφυκέναι· πρὸς δὲ τὴν ἀκοήν, τὸ πνευματικόν· πρὸς δὲ τὴν ὄσφρησιν, τὸ πυρῶδες· πρὸς δὲ τὴν γεῦσιν, τὸ ὑγρόν· πρὸς δὲ τὴν ἀφήν, τὸ γέωδες.

Ἐπίκουρος τῶν αἰσθητῶν ἡδονὰς ἤδη καὶ τὰς λύπας. ¹⁵

Οἱ Περιπατητικοὶ τῶν νοητῶν· οὐ γὰρ πᾶσι φαίνεται τὰ αὐτὰ ἡδέα τε καὶ λυπηρὰ, καθάπερ λευκά τε καὶ μέλανα.

Χρύσιππος τὸ μὲν γενικὸν ἡδύ, νοητόν· τὸ δὲ εἰδικὸν καὶ προσπίπτον ἤδη, αἰσθητόν. ²⁰

Ἐμπεδοκλῆς τὰς ἡδονὰς γίνεσθαι τοῖς μὲν ὁμοίοις τῶν ὁμοίων, κατὰ δὲ τὸ ἐλλείπον πρὸς τὴν ἀναπλήρωσιν, ὥστε τῶ ἐλλείποντι ἡ ὄρεξις τοῦ ὁμοίου· τὰς δ' ἀλγηδónας τοῖς ἐναντίοις, ἢ ἀλλοτριουῖσθαι γὰρ πρὸς ἄλλα ὅσα διαφέρει κατὰ τε τὴν σύγκρισιν καὶ τὴν τῶν στοιχείων κρᾶσιν. ²⁵

Ἀναξαγόρας πᾶσαι αἰσθήσιν μετὰ πόνου. Ἄλλοι ἐπίγιγκεσθαι ἤτοι ἡδονὴν ἢ πόνου συμπεφυκέναι.

Οἱ Στωϊκοὶ τὸν σοφὸν αἰσθήσει καταληπτὸν ἀπὸ τοῦ εἶδους τεκμηριωδῶς.

Οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ λόγων γνῶριμον. ³⁰

Ἐπίκουρος σοφῶ μόνῳ τὸν σοφόν. . .

Δημόκριτος τὰ νεκρὰ τῶν σωμάτων αἰσθάνεσθαι.

Σιμόλου.

Πέντ' εἰσὶν ἅς ἄνθρωπος αἰσθήσεις ἔχει,
ἀφήν, ὄρασιν, [^k ἀκοήν] γεῦσιν, ὄσφρησιν· μία
τούτων ἀπασῶν ἐστὶ κυριατάτη

ἀκοή· φαγῶν γὰρ ¹ οὐδεὶς ἔτι σοφός,

5

οὐδ' ἀφάμενος οὐδεὶς, ἰδῶν τε λυσιτελές·

ἐκ τοῦ δ' ἀκούειν μανθάνειν τε τάχαθὰ

πολλοὶ φρονιμοὶ γεγόνασι· ταύτην γὰρ μίαν

ὁ νοῦς ἑαυτῷ κατέλιπε διδάσκαλον,

ὥσπερ δικαστὴν, ἢ κριτὴν, ἢ κύριον.

10

Sequitur locus qui constituit Plut. IV. 10. et Stob. 151.

Sed additur Δημόκριτος, πλείους . . ut in Plut. abest δείκνυται.

Ἄριστοτέλης. Τὸ δὴ αἰσθητικόν, ὃ δὴ κοινῶς ἀπάντων
ζῶων ἴδιον· αἰσθήσει γὰρ διαφέρειν τὸ ζῶον τοῦ φυτοῦ ¹⁵
πενταπλοῦν εἰκέναι· τοῦτο γὰρ τὸ μὲν ὄρασιν, τὸ δ' ἀκοήν,
τὸ δ' ὄσφρησιν, τὸ δὲ γεῦσιν, τὸ δὲ ἀφήν· ὑπάρχειν δὲ τινα
καὶ σύνθετον αἰσθησιν, ἐν ἣ τὸ τε φανταστικὸν πᾶν γίνεσθαι,
καὶ μνημονευτικόν, καὶ τὸ δοξαστικόν, ὅπερ οὖν οὐδ' ἄμοιρον
τοῦ νοῦ τυγχάνει, αἰσθάνεσθαι δὲ ἡμᾶς παθούσης τι τῆς ²⁰
αἰσθήσεως.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος ut Stob. p. 151. ὁ δ' ἐγκέφαλος.

Ἐμπεδοκλῆς.

Γαῖα μὲν γὰρ γαῖαν ὀπάπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ,
αἰθέρι δ' αἰθέρα δῖαν, ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδηλον.

25

Epicteti l. 8. τὴν πόλιν om. 9. περιβάλλου. 13. παρα-
τάξεται στίφος 14. σου om. 16. ἐπίκαιρος. 23. κυνῶν
. . . λαθης lacun. 25. τὸ μὲν γύψω.

^k Abundare videtur ἀκοήν.

¹ Excidit pes. An leg. οὐδὲν οὐδεὶς ἔτι σ.

Additur ejusdem Ὡσπερ οὐκ ἂν αβουλωσ (ε. ἐβούλου) ἐν νῆϊ μεγάλη καὶ πολυχρύσῳ πλέων βαπτίζεσθαι, οὕτω μηδὲ ἐν οἰκίᾳ αἰροῦ ὑπερμεγεῖθαι καὶ πολυτελεῖ αὐλιζόμενος χειμάζεσθαι.

Νικολάου π^ε ἐθῶν. Κέλτοι τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν οὐδέ-5 ποτε κλείουσι.

Caput novum. Scil. Stobæi Ecl. Eth. c. 1. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΑ ΘΕΙΑ ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΩΝ κ. τ. λ. 1—19.

Aliud caput e Sacris.

Novum caput.

Δημοκράτους.

^m Αὐταρκεῖη τροφῆς μικρὰ νῦξ οὐδέπω γίνεται. 10

Κλειτάρχου.

ⁿ Ὀφείλομεν ἑαυτοὺς ἐθίζειν ἀπ' ὀλίγων ζῆν, ἵνα μηδὲν αἰσχροὺν ἕνεκα χρημάτων πάθωμεν.

Σωκράτης 5, 43.

Μοσχίωνος.

^o Βέλτιόν ἐστίν ἐν μικρᾷ περιουσίᾳ συστελλόμενον εὐθυμεῖν, ἢ μεγάλη τυγχάνοντα δυστυχεῖν. 15

Δημοκράτους 5, 38.

Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου καὶ Ἰσοκράτους.

Ἡ αὐταρκεῖα 5, 37.

^p Ὀχύρωσον σαυτὸν τῇ αὐταρκεῖᾳ· τοῦτο γὰρ δυσάλατόν ἐστι χωρίον.

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τίς ἄνθρωπος πλούσιος, εἶπεν, Ὁ αὐταρκῆς. 20

^q Σωκράτει Ξανθίππης τῆς γυναικὸς ἐπιτιμῶσης διότι λιτῶς παρσκευάζετο ὑποδέξασθαι φίλον, Ὡ γύναι, εἶπεν,

^m Maxim. p. 45, 40.

ⁿ Maxim. p. 45, 42.

^o Maxim. p. 45, 48.

^p Maxim. p. 46, 3.

^q Maxim. p. 46, 5.

εἰ μὲν ἡμέτεροι εἰσὶν, οὐδὲν ἐκείνοις μελήσει, εἰ δὲ ἀλλότριον, ἡμῖν περὶ αὐτῶν οὐδὲν μελήσει.

Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς, ἐπεὶ ὄψωνούντος αὐτοῦ ἐπελάβετό τις, λέγων, ὅτι Σοφοκλῆς αὐτὸ διὰ δούλου ποιεῖ, Τοιγαροῦν Σοφοκλῆς ἐσθίει ὄψον ὅποιον τῷ οἰκέτῃ αὐτοῦ ἀρέσκει, ἐγὼ δ' ὅποιον ἂν ἐμοί.

† Πλουτάρχου.

Μῆτε λίαν πολυτελεῶς μῆτε ἄγαν εὐτελεῶς πειρῶ τὰ περὶ τὴν ἐσθῆτα, καὶ δίαιταν, καὶ τὴν ἑτέραν διαγωγὴν τὸ σῶμα διοικεῖν· τὸ μὲν γὰρ φθονεῖσθαι ἢ γελαῖσθαι ποιεῖ, τὸ δὲ μισεῖσθαι ἢ ἐλεεῖσθαι.

10

† Πιστέον τὸ σῶμα δι' εὐτελείας πρὸς εὐκολίαν, αὐτάρκεις ἑαυτῷ γινόμενον· οἱ γὰρ ὀλίγων δεόμενοι πολλῶν οὐκ ἀποτυγχάνουσι.

Αἰλιανοῦ περὶ ζώων. Sequuntur multa ex Stobæi Tit. 6.

ΠΕΡΙ ΑΚΟΛΑΣΙΑΣ. Scil. 22. 18. 19. 21. 23. 24. 15
25. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 36. 49. 34. 35. 61.
62. 10. 11. 12. 13. 38. 3. 4. 1. 2. 6. 39. 40. 42.
47. 50. 54. 65.

Εὐσεβίου.

Σωφροσύνην, τό περ δὴ καὶ ἀναγκαϊότατον παρὰ τῶν ξυνοικουσῶν γυναικῶν ἄνδρες ἀπαιτοῦσι, καὶ ὡς κρέσσονες ὑποδεεστέρων ἄρχειν ἀξιοῦσι· ταῦτα δὲ ἀξιεῦντες οὐκ οἰδόνται ὅκόσα ἐκάστῳ ἐστὶ σωφροσύνης καὶ τῶν ἐν τῇ τοῦ χειρόνος ἐόντων μοίρᾳ τὸ ἐξαμαρτάνειν ταῦτα αὐτοῖς, ὥσπερ σφισι μούναις ἐξέον καὶ μετὰ τοῦ ἀνεπιπλήκτου παρὰ σφέων παντελέως καὶ ἀνέσθην οὕτως πλημμελέοντες.

25

18, 36. 6, 37. 63.

† II. p. 461. C. Maxim. p. 45.
50.

† Leg. Ἐθιστέον. Maxim. pag.
45, 55. εἰθίσθω.

^u ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΠΙΣΤΗΣ.

^x Πυθαγόρου.

Βέλτιον λίθον βαλεῖν εἰκῆ ἢ λόγον. Λάλει ἀ δέϊ, καὶ ὅτε δέϊ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἀ μὴ δέϊ.

^y Σιγᾶν τὴν ἀλήθειαν, χρῦσόν ἐστι θάπτειν.

^z Ἐτέρων.

Φίλη ἡ ἀλήθεια, καὶ γὰρ αὐτὴν φιλεῖ τὴν ἀλήθειαν ἡ ἀλήθεια.

^z Ἡ ἀλήθεια δάκνει ψυχὴν νοσοῦσαν, ὥσπερ καὶ μέλι σῶμα τετραυματισμένον.

Τοῖς λανθάνειν σπουδάζουσι πικρὸν ἡ ἀλήθεια.

^z Ὡσπερ οὐ δυνατὸν ὀφθαλμῷ τεθολωμένῳ ἀκριβῆ τῶν ὀραμένων κατάληψιν, οὕτως οὐδὲ τεθολωμένη ψυχῇ τῇ 10 κατανοήσει τῆς ἀληθείας ἐπιβαλεῖν.

^z Ὡσπερ 9, 51.

Πλουτάρχου.

^z Καὶ ὁδοῦ καὶ ἀληθείας χαλεπὸν ἀποπλανηθῆναι. Ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ γλώσσης οἰκοῦσαν ἔφερε τὴν ἀλήθειαν.

Σοφοκλέους.

Τάληθές ἀεὶ πλείστον ἰσχύει λόγου.

τὸ γὰρ II, 9. τοῖς τοι II, 13. ubi δικαίοις χρᾶ.

Μενάνδρου.

Οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τάληθῆ λέγειν.

^z Ἀδύνατον ὡς εἴοικε τάληθές λαθεῖν.

^z Ἐὰν ἐγὼ φῶ νῦν ἔχειν βακτηρίαν

χρυσῆν, τί μοι σεμνότερον ἔσται τὸ ξύλον.

^z Ἀληθές εἶναι δέϊ τὸ σεμνόν, οὐ κενόν.

^z Ἀεὶ II, 11. Ἀπλᾶ II, 8.

^u Vide Stobæi tit. 11. Maxim.

^y Maxim. p. 69, 26.

^z Maxim. p. 69, 29.

^x Stob. 34, 11.

^a Πινδάρου.

οὐτ' ἐξελέγχων μόνος
ἀλάθειαν ἐτήτυμος
χρόνος. τό τ' εἰς ἀφανὲς τῶν πρόσω
κατεφρόνησεν.

[Οὐ] ^b τοι ἅπαντα κερδίων
φαίνουσα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκές·
καίτοι σιγαῖν πολλάκις σοφώ-
τατον ἀνδρὶ νοῆσαι.

5

^c Μὴ παρίει καλά. νό-
μα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν. ἀ-
ψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλ-
κευε γλῶτταν.

10

Λυδία II, 7. Ἀλήθεια II, 2.

Ἰσοκράτους.

Διὰ παντὸς χρόνου τὴν ἀλήθειαν φαίνου προτιμῶν, ὡς
πιστοτέρους εἶναι τοὺς σοῦς λόγους ἢ τοὺς ἄλλων ὄρκους.

15

Θουκυδίδου.

Οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι λέγοντες ἢ ἀπαγγέλλον-
τες, οὐ μόνον οὐ πείθουσιν, ἀλλὰ καὶ ἀφρονες δοκοῦσιν.

Πλάτων II, 15. Ὑμεῖς II, 16. Τότ' οὖν II, 17.
Ἀλήθεια II, 18. Πεύδου II, 20. Ἀληθείην II, 21.
Πεύδου II, 22. Περὶ II, 23. Ὅτι II, 24. Πυθα-
γόρας II, 25. Ἡροδότου ἱστοριῶν γ. Οἱ δὲ μ. init.
Ἀλήθεια II, 14.

^d Πλουτάρχου.

Τὸ μὲν ἴσον ζυγῶ, τὸ δ' ἀληθὲς τῷ ἐκ φιλοσοφίας λόγῳ
κρίνεται.

Δίωνος τοῦ Ῥωμαίου.

Ἐχει γὰρ τι πικρὸν ὁ τῆς ἀληθείας λόγος, ἐπεὶδ' ἂν τις

^a Ol. X. 65.

^c Pyth. I. 167.

^b Nem. V. 30.

^d Maxim. p. 69, 26.

ἀκράτῳ παρρησίᾳ χρώμενος, μεγαλῶν ἀγαθῶν προσδοκίαν
 ἢ ἀφαιρῆται· τὰ δὲ προσηνῆ καὶ ψευδῆ πείθῃ τοὺς ἀκού-
 οντας.

Διογένοους.

Ἔτὸ ἀληθὲς πικρὸν ἐστὶ καὶ ἀγδὲς τοῖς ἀνοήτοις, τὸ δὲ
 ψεῦδος γλυκὺ καὶ προσηνές· ὥσπερ γε οἶμαι καὶ τοῖς νο-⁵
 σοῦσι τὰ ὄμματα τὸ μὲν φῶς ἀνιαρὸν, τὸ δὲ σκότος ἄλυπον
 καὶ φίλον, οὐκ ἔων βλέπειν.

ἜἈριστοτέλης καὶ Ἡρακλείδης . . .

ἦνιος. Μεσήνιος ἠλίῳ καὶ αὐτὸς τὴν αἰτίαν ἀνατίθῃσι, καθ'
 οὓς μὲν ἂν τόπους γένηται τῆς γῆς πλημμυροῦντι τὰ πε-
 λάγη· ἐξ ὧν δ' ἂν τύχη παραποστὰς ὑποσυνέλκοντι· ταῦτα¹⁰
 δὲ συμβαίνειν παρὰ τὰς ἐώας καὶ τὰς μεσημβρινὰς ἐκ-
 κλίσεις.

Καθέας ὁ Μασαλίτης τῇ πληρώσει τῆς σελήνης καὶ τῇ
 μειώσει τῆς ἐκατέρου τούτων αἰτίας ἀνατίθῃσι.

Ποσειδώνιος ὑπὸ μὲν τῆς σελήνης κινεῖσθαι τοὺς ἀνέμους,¹⁵
 ὑπὸ δὲ τούτων τὰ πελάγη, ἐν οἷς τὰ προειρημένα γίνεσθαι
 πάθῃ.

Πλάτων ἐπὶ τὴν κ. τ. λ.

Τίμαιος ὁ Ταυρομενίτης τὰς ἐμβάλλοντας ποταμοὺς εἰς
 τὴν Ἀτλαντικὴν διὰ τῆς Κελτικῆς ὀρεινῆς αἰτιᾶται, προω-
 θοῦντας μὲν ταῖς ἐφόδοις, ὑφέλκοντας δὲ ταῖς ἀναπαύλαις.²⁰

Κράτης ὁ γραμματικὸς τὸν ἀντισπασμὸν τῆς θαλάττης
 αἰτιᾶται.

Ἀπολλόδωρος ὁ Κερκυραῖος τὰς ἐκ τοῦ ἀκεανοῦ παλιρ-
 ροίας.

Σέλευκος ὁ μαθηματικὸς ἀντιγεγραφῶς Κράτητι, κινῶν²⁵

ἢ ms. ἀφαιρεῖται et mox πείθῃ.

ἢ Maxim. p. 69, 33.

ἢ Deest inscriptio in ms. Est

proculdubio e Stobæi Phys. c. 41.

Πῶς ἄμποτις καὶ πλημμυρίς γίνον-
 ται.

αὐτὸς τὴν γῆν, ἀντικόπτειν αὐτῆς τῷ δίνῳ φησὶ τὴν περι-
 στροφὴν τῆς σελήνης· τοῦ δὲ μεταξύ ἀμφοτέρων τῶν σωμά-
 των ἀντιπερισπωμένου πνεύματος καὶ ἐμπύπτοντος εἰς τὸ
 Ἐπιπτόντων πέλαγος, κατὰ λόγον οὕτω συγκυμαίνεσθαι
 τὴν θάλασσαν.

5

^g Ἐκ τῶν Ἐπιστολῶν Πλάτωνος. . .

Πλουτάρχου.

Τοὺς μὲν εὐθύς ἐν σώματι καὶ διὰ σωμάτων κολαζομένους
 μεταχειρίζεται ποιῆ ταχεῖα πρῶτον τινὶ τρόπῳ, καὶ παρα-
 λείποντι πολλὰ τῶν καθαρμῶν δεομένων, ὧν μείζον ἐστὶν
 ἔργον ἢ περὶ τὴν κακίαν ἰατρεία· τούτους δὲ μετὰ τὴν 10
 τελευτὴν ὁ θεὸς παραδίδωσιν.

^h Ἄδου τίνος ἀνοίγονται πύλαι βαθεῖαι καὶ ποταμοὶ
 πρὸς ὁμοῦ καὶ στυγρὸς ἀπορρῶγες ἀνακεράννυνται, καὶ
 σκότος ἐμπύπταται πολυφαντάστων εἰδώλων, χαλεπὰς
 μὲν ὄψεις, οἰκτρὰς δὲ φωνὰς ἐπιφερόντων· δίκασταὶ δὲ καὶ 15
 κολασταὶ καὶ χάσματα καὶ μυχοὶ μυρίων κακῶν γέμον-
 τες.

Ζαλεύκου.

ⁱ Ὡδ' ἡμῖν παρηγγέλθω πᾶσι τοῖς τοιούτοις πολίταις καὶ
 πολίτισι καὶ συνοίκοις, μεμνησθαι θεὸν ὡς ὄντα, καὶ δίκας
 ἐπιπέμποντα τοῖς ἀδίκοις, καὶ τίθεσθαι πρὸ ὀμμάτων τὸν 20
 καιρὸν τοῦτον ἐν ᾧ γίνεται τὸ τέλος ἐκάστῳ τῆς ἀπαλλαγῆς
 τοῦ ζῆν· πᾶσι γὰρ ἐμπύπτει μεταμέλεια τοῖς μέλλουσι
 τελευτᾶν, μεμνημένοις ὡς ἠδικήκασι, καὶ ὀρμῇ τοῦ βούλε-
 σθαι πάντα πεπράχθαι δικαίως αὐτοῖς.

^k Ἀπολλωνίου.

Εἰ δ' ἐστὶν αἴσθησις ἐν ἄδου καὶ ἐπιμέλεια παρὰ τοῦ 25

^h Plutarch. II. p. 167. A.

ⁱ Dedi ex Maximo p. 251, 49.

Οὐδ' ἡμῖν παρηγγέλθη ms.

^k Apollonio item male tribuit

δαιμονίου, ὡς περ ὑπολαμβάνομεν, εἴη τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν καταλυομέναις βοηθήσαντας πλείστης ἐπιμελείας καὶ ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν.

Maximus p. 250. quum sit Hy- peridis. Patebit erroris fons con-

sulenti Stobæum 124, 36. in quo præcedit sententia Apollonii.

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page, including fragments of Greek and Latin text.]

615

FEB 9 1984

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
